

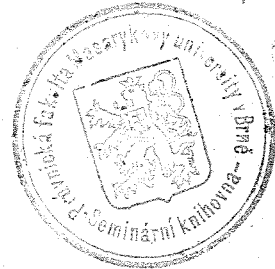
Feige,

Za'balady mustepusu

pas she to W.

158

Leclerq

3162-I.

XXXI.

V Liliové ulici.

Čís. pop. 211.

(Kláster sv. Anny.)

*1. 1371, 20. prosince. *Orig. universitní knihovny.* Nos Clara Pylungi priorissa, Margaretha subpriorissa, Anna Magna, Danissa, Herka, Zdinka, Anna Episcopi nec non totus conventus monasterii s. Laurentii civitatis Mai. Prag. — recognoscimus tenore presencium publice protestantes, quod tempore nostre magne necessitatis sub regimine nostre consororis Annæ Magne predictæ de benivolo ac pio consensu sororis Clare, nunc nostre priorisse, que nostra compassa necessitate suam benignam ad hoc dedit voluntatem, quod recepimus de sacristia XL s. gr. pr. paratorum repositas pro quatuor s. perpetui et annui census in remedium anime matris eiusdem nunc nominate nostre priorisse, videlicet Elisabeth Pylungi, sic tamen, quod ultra cuncta servicia, ad que noster obligatur conventus, pro anima predictæ Elisabeth singulis annis sub tali conditione unam sexagenam gr. pr. debemus dare nostris capellanis premissis celebrandis in capella sue definitionis. Ad quamquidem sexagenam eisdem singulis annis dandam per nos per presentes obligamus et sine contradiccione quolibet non obstante omni anno dare promittimus bona fide. In cuius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum in anno d. m. trecentesimo septuagesimo primo feria V. in vig. s. Thome.

*2. 1383, 4. října. *Orig. univers. knihovny.* In nomine domini amen, Quoniam quod in tempore agitur, simul fluit cum tempore ab hominumque mortalium facile labitur memoria, nisi aliquibus diuturnioribus scripture memoris fuerit mancipatum. Hinc est, quod nos Conradus de Elnarz una cum heredibus nostris et successoribus quibuslibet postfuturis recognoscimus tenore presencium universis, ad quorum noticiam pervenerit presens scriptum, quod sano et maturo consilio prehabito heredumque nostrorum consensu octo s. annui census perpetui in villa Zahorzytz et in hereditate ad eandem villam spectante bonorum grossorum arg. prag. monete religiosis in Christo virginibus sanctimonialibus ad s. Laurentium in Praga per matrem nostram pie recordacionis eis donatas et legatas ac tabulis regni Boemie intabulatas in remedium anime sue ac suorum omnium predecessorum eis, predictis virginibus, easdem predictas pecunias annui census in hereditate ibidem in Zahorzytz exhibemus, damus et donamus perpetue

possidendas ac percipiendas, sicut in tabulis regni Boemie predictis plenius est expressum, ac eisdem predictis censibus fruendi quocumque modo eis videbitur, liberam et plenariam habuimus et conferimus potestatem. Promittendo pura fide, sine fraude, sub observacione fidei et honoris una cum heredibus nostris et successoribus singulis prefatas virgines seu quemcunque vel quoscunque sepefate virgines ad dictos census tollendos et exigendos deputaverint, in exaccione, postulacione et sublacione predicti census nullatenus per nos vel per quemcunque alium quovis modo impedire nec quodocunque impedimenta procurare, ymmo promittimus pocius modo supradicto antedictas virgines in exigendo et recipiendo prefatos census gratiosius protegere et adiuvare pro nostre exigencia facultatis, donec eisdem suprafatis virginibus alium censum in hereditate, prout in Zahorzytz tenuerunt, tam bonum et tam certum vel paratas octoginta s. gr. den. arg. prag. monete racione prefati census in Zahorzytz efficaciter assignemus et reponamus cum effectus. In quorum omnium evidenciam et robur firmitus sigillum nostrum proprium presentibus est appensum et in testimonium sigilla nobilium virorum subscriptorum, videlicet d. Brzyenconis de Svyhov, Herssonis de Ujezdec, Theodrici de Ujezdec, Nicolai de Vozic, Arnesti de Ujezdec et Jimrami de Riczan, ad petitionem nostram presentibus eciam sunt appensa sub a. d. m. CCCLXXXIII in die b. Francisci.

*3. 1387, 1. červen. *Orig. kapit. sv. Vitské.* XVII, 10. Noverint universi, quod ego Woytiecho de Sotalicz, magister moncium vinearum nove plantacionis circum Pragam et circum circa toto in districtu, tenore presencium publice recognosco, quod providus vir Procopius, dictus Nema, vineam suam de novo plantatam sub anno d. m. trecentesimo octagesimo quinto sitam in bonis ville Radlicz religiosarum virginum monasterii s. Laurentii in Mai. Civ. Pr. iusto vendicionis titulo pro certa pecunie summa, videlicet pro IIII sexagenis cum triginta grossis sibi plene persoluta vendidit discreto viro Svantoni residenti circa s. Iohannem retro et Kriste, uxori sue legitime, et heredibus ac successoribus suis universis, rite et racionabiliter suscepta a me, veluti de iure debuit, ad habendam tenendam, utifruendam et iure hereditario perpetuum absque quolibet impedimento pacifice possidendam. In huius rei testimonium evidens sigillum moncium vinearum presentibus est appensum. Datum Prage a. d. m. trecentesimo octuagesimo septimo sabbato ante festum s. Trinitatis.

*4. 1401, 30. dubna. *Rukopis č. 996 f. 34. D.* Wenceslaus, episcopus Nicopolensis, protunc suffraganeus archiepiscopi Pragensis, emit pro se, pro domicella Sophia de Tanberg et Barbara de Nova Pilsna, professis monialibus ad s. Laurentium, alias ad s. Annam, unam s. census erga Ulricum sellatorem pro decem s. super domo ipsius Ulrici in platea calcariatorum inter domos Iohannis de Benessaw ex una et Wenceslai platner parte ex altera. Sub ea tamen condicione, quod uno ipsorum emencium mortuo, pars ipsius ad alios superstitis devolvi debet — Actum sabbato ante Cantate.

*5. 1405, 4. října. *Orig. listina univers. knihovny.* (Littera d. Agnezce de Nurnberga super testamento eiusdem et IV s. gr. census perpetui) In gotes namen amen. Ich Agnes von Nuremberg, mitburgerin der Grosseren Stat zu Prage bekenne offentlich und tun kunt mit diesem brife allen — dass ich — mein letztes gescheffe von allen meinen gutern — tue ich, schicke und schaffe in dermasse, als hernach geschriben stet: Von ersten so mache ich meines geschefftes vorweser den erbern herrn Franzen von der Gewicz, probst der Kyrchen zu dem Boleslav, und die ersamen manne Leuthil czwirner und Henreich Sachsenfelt, burgere der ebengenannten Stat zu Prage —. Item so schicke ich und wil, dass mein geschefftsleute nach meinem tode der Anna, meiner tochter, die do ist in dem closter czu send Anna, mit der priorin rate also in dem kloster kaufen sollen acht sch. gr. czinses, vier leibesczius und vier ewiges czinses. Und wenn dieselbe mein tochter stirbet, so sollen die vier sch. gr. ewiges czinses also bei dem closter beleiben —. Der geben ist czu Prage nach Chr. geburt vierczehnhundert iar darnach in dem funfften iare, am nechsten dinstage nach s. Francisci tage.

*6. 1407, 18. dubna. *Rukop. č. 2099 fol. 14. D.* prepositus monialium s. Anne publicavit V s. gr. census retenti pro termino s. Galli super hereditate Trczus ex parte monialium ibidem. Act. fer. II. ante Georgii.

*7. 1408 —. *Rukop. č. 2101 f. 136.* Anna Seydlini, monialis ad s. A.

*8. 1410 —. *Rukop. č. 2101 f. 256.* Agneska de Sternberg, priorissa sororum monasterii ad s. A., alias ad s. Laurentium — totusque conventus et frater Benedictus, ordinis predicatorum s. Clementis, prepositus sororum eiusdem conventus, dederunt domum, que fuit Smole pistoris in censu, que sita est prope s. Iohannem in acie ex opposito domus inquisitorum hereticorum penes domum d. Nicolai, episcopi Nazaretensis, immediate.

*9. 1414, 1. března. *Rukop. č. 2075 f. C 24.* Nos Wenceslaus de hrobek, magister civium, Andreas Cancellarii, Nicolaus Chalupa, Barthossius de Gyczyn, Nicolaus Slywensky, Ianko Olbrammi, Iohannes Litoborii ceterique consules Nove Civ. Prag. huius scripti vigoramine protestamur, quia pro tempore religiose virginis Anne Zaydlonisse, monialis monasterii s. Anne, per ingeniosum artificialemque dominum Franam illuminatorem de familia domini nostri regis, nobis littera est oblata cum petitione, quod eandem litteram copiare in nostre civitatis libro verbotenus curaremus, si eadem littera casu quocunque fortuito cassaretur aut ali-

queliter perderetur, quod ipsius tenor in nostre civitatis ilbro vigoramine velud originalis littere frueretur. Que littera continebat per omnia hunc tenorem: Nos Petrus dictus Polak et Przyba, conthoralis ipsius legitima, cives Nove Civ. Pr., tenore presencium recognoscimus universis — nos quatuor s. gr. pr. census annui et perpetui — in domo mea — in fossato — religiose virgini Anne Zaydlonisse, moniali s. Laurentii, alias s. Anne, pro quadam pecunie summa — vendidisse — Et qui presentem litteram habuerit, sibi ius competit omnium predictorum. In quorum testimonium —. Datum Prage fer. IV. ante fest. s. Martini (7. listop.) a. d. MCCCXVII. — Nos itaque — Act. fer. V. post Invocavit (1. břez.) a. MCCCCXIII.

*10. 1414. —. *Rukop. 2102 f. 33.* Iohannes Kussy frenifex emit institam frenificum. Tenetur XXII½ gr. census perpetui ad monasterium s. A. censuare.

*11. 1415. —. *Rukop. č. 2099 f. 51. a 76. D.* Petrus, prepositus monialium s. A., fassus est, se percipisse XV census retentos a relicta olim Petri Habart.

*11a. 1415. —. *Rukop. č. 2102 f. 75.* Nicolaus rymer deputat unam s. gr. pr. census annui et perpetui Marthe, filie sue, professe monasterii s. Anne, super vinea sua supra villam Vrsovic., sic quod post mortem ipsius Marthe dicta sexagena gr. census circa monasterium predictum debet perpetuis temporibus permanere.

*12. 1416, 30. ledna. *Rukop. č. 2102 f. 97.* Agnezka, priorissa monialium m. s. A., deputat II s. gr. super domo olim Smolonis pistoris Margarethe virgini ad ipsius vite tempora. Act. fer. V. ante Purif.

*13. 1419, 17. ledna. *Rukop. č. 2102 f. 204.* Anna, relicta Iohlni Geunheri, nunc Iohannis de Tusta conthoralis, deputavit Elisabeth, moniali ad s. A., filie sue, II s. gr. ad vite ipsius Elisabeth tempora super domo sua. Act. die s. Anth.

*14. —. —. *Rukop. Talmberský.* (Co měl klášter v deskách zemských: Ad s. Annam: Tercio Wenceslai B XIII. Agnezka virgo de Prusetina dimittit pro se et conventu monasterii s. A. — Eod. G XV. Agnezka priorissa m. s. A. vendidit orphanis Pakliczonis. — Eod. Q XXII. Eadem vendidit Iacobo. — Eod. D. XII. Herssa de Bychor vendidit priorisse m. s. A. in Praga. — Eod. Q XVI. Ienczo de Petrspurg vendidit priorisse m. s. A. — Eod. A VI. Ulricus de Cziernicz vendidit priorisse s. A.

Quarto Wenceslai P XVIII. Ioannes de Chlum vendidit m. s. A. Eod. D. II. Smil de Holicz vendidit m. s. A. — Eod. N II. Woxa Wok de Walstejna vendidit m. s. A.

Primo Mathei D XXIII. Arnestus de Byssicz vendidit m. s. A.

Secundo Mathei D XVI. Agnezka priorissa m. s. A. vendidit Zyfrido. — Eod. D XVIII. Martinus oc. fratres de Karoli Monte vendiderunt m. s. A.

Tercio Mathei H XXVIII. Agnezka priorissa s. A. vendidit Joanni.

Ad s. Laurentium velud s. Annam: Primo Daczicz U XXV. Wolfmarus Wolfini et moniales s. Laurentii permutaverunt. — Primo

Ulrici N VI. Henricus de Mezerzicz vendidit domicelle Katerine, moniali s. A. — Secundo Ulrici A XV. Rynhart de suburbio Prag. vendidit domo et conventui s. A. —

*15. 1426, 20. prosince. *Rukop. č. 2099 f. 195.* Knieže milostí, pány purgmistrem a konšely Velikého Města Pražského jeptišky od sv. Anny navráčeny jsú k vinici své dědičné, kteréž drží Kateřina Vlasáková, jenž leží nad Týncem vedle vinece Martinovy, úplně a mocně, tak jakož sú prve držely a vládly, s tímto vymluvením, aby svrchu jmenované jeptišky s túž Kateřinú sě umluvily o závdavek, kterýž jest učinila k obci, tudiez i o náklady na tu vinici učiněné. Pakli by sě o to spolu umluviti nemohly anebo nechťely, ale aby se zase ku pánom navrátily a oni, což bude pravého a spravedlivého, chtie mezi nimi vyřknúti a vypověděti. S tímto dalším přidáním, jestliže by svrchupsané panny komu chťely tu vinici najieti, tehdy mají svrchupsané Kateřině mimo všechny jiné toho nájmú popřieti v témž právě, jako by jinému chťely najieti. Act. fer. VI. ante Nativ. A. domini. (Ještě téhož roku splatily Kateřině 3 k.)

*16. 1427, 19. června. *Rukop. č. 2099 f. 200.* Inter Duchkonem piscatorem, quondam officialem monasterii s. Anne, et moniales dicti monasterii pretextu cuiusdam computationis seu rationis inter eos litigancium nos magister civium et consules et scabini — talem — sentenciam tulimus et promulgavimus; quatenus universis et s. gr. cum XXV gr. prenominate moniales seu earundem officiales realiter et cum effectu persolvant omni sine repugnacione. Insuper vero ab universis aliis et singulis dicti Duchconis impetitionibus et notanter a novem s. gr. prenominate moniales — absolvimus, Act. fer. V. ante Nativ. Ioh. B.

*17. 1429, 5. března. *Rukop. č. 2099 f. 278.* Mařík z Klnice k prosbě panen jeptišek od sv. A. s povolením panuov purgmistra a konšeluov St. M. Pr. uvázal sě jest v úřad a v správu týchž panen. Kterýžto Mařík podstúpil jest a podstupuje XXIII½ k. dluhu k Pavlovi Ziechovcovi, náměstku svému, kterémuž jsú svrchupsané panny po počtu dlužny a vinnovaty zuostaly. — Rukojmie paní Anna Kantorová a Lazar. syn jejie. Act. sabbato post Purif.

*18. 1436, 21. září. *Rukop. č. 2099 f. 425.* Andreas frenifex et Iohannes Mucek, consules ad rationem faciendam deputati, deposuerunt in pleno consilio, quod Iohannes Niger de Necztin, pro tempore provisor et gubernator monialium a. s. A. — facit racionem de omnibus perceptis et distributis tempore sui regiminis, sic quod dicte moniales eandem racionem pro rata — et vera susceperunt. Act. fer. VI. post Exalt. s. Crucis.

1. 1444, 4. července. *Rukop. č. 2002 f. D 29.* Iohanca priorissa totusque conventus monasterii s. Anne — exposuerunt vineam suam in censum annuum et hereditarium, que vinea situata est ex una penes vineam Syerlinkonis, ex altera subtus vineam Trubačonis, que continet in se III½ str., ad annos tres — Wenceslao Drozdyk pistori, uxori sue Anna —. Act. sabbato s. Procopii.

2. 1445 —. *Tamtěž f. E 16.* Illam vineam, quam Buoh aurifaber emerat a monialibus s. Anne, nolens solvere censum, condescendit potenter in

nostram potestatem, Nos autem — exposuimus illam vineam — III str. — situatam za Vysokú, vulgariter v lúžku, Velce vidue —.

3. 1450, 28. září. *Rukop. č. 2002 f. K 27.* Iohanca priorisa totusque conventus monialium, b. Anne exposuerunt — silvam, vulgariter háj, in Vysoká nuncupata* ad plantandum de novo vineas — sub onere census hominibus infrascriptis — Blasio braseatori de Antiqua Civ. V½ str., Holesoni I½ str., Ieremie II str. minus uno quartali — qui sunt situati penes vineam Wenceslai Huncleder et supra paludine vulgariter lúžek. — Act. fer. II. b. Wenc.

4. 1449. —. *Rukop. č. 2119 f. A 10.* —. Lazebník Bernášek odkázal na opravenie kláštera sv. Anny dvě kopě.

5. 1451, 23. května. *Rukop. č. 2002 f. L 10.* Per magistrum moncium vinearum Thomasskonem ab anulo argenteo et dd. consules eius, videlicet Mathiam Mydlo et Augustinum ab argenteo cancro Nicolaum Šerlink, edictum factum est inter Bohuslaum de Cossin et Wenceslaum, notarium tabularum regni B. ex una et Iohanem hospitem virginum monialium a s. Anna, parte ex altera in hunc modum: Quia susceptores vinee quondam Trumbačonise debent censum et decimas solvere — commissariis prescriptis et virginibus — per eosdem commissarios et hospitem Sigismundus et Šiška detentorum decimarum et censuum — dant ex utraque parte plenum indultum exemptis peccuniis pro eisdem accomodatis pecunia in parata ob melioracionem laborum in eadem vinea — Act. fer. II. ante Urbani.

6. 1453, 12. března. *Rukop. č. 2002 f. M 19.* Devote Iohanca priorisa, Anna dicta Plzenská totusque conventus monasterii monialium b. Anne — exposuerunt vineam ipsarum in bonis Radlic situatam supra agros Ziechovienses VII½ str. Wenceslao dicto Berún, civi Nove Civ. Pr. Act. fer. II. post Letare.

7. 1456, 23. února. *Rukop. č. 2003 f. B 27.* Mathias, tunc temporis officialis monialium a s. Anna — Act. fer. II. Post Reminiscere.

8. 1456, 23. května. *Tamtěž f. C 9.* Devota priorisa dicta Plzenska totusque conventus mon. s. Anne exposuerunt vineam II str., quondam Phislawka nuncupata, in censum annuum Iohanni dicto Cikán —. Act. fer. II. post Trinit.

9. 1456, 15. června. *Tamtěž f. C 9.* Devote priorisa [Iohanca?] totusque conventus s. Anne exposuerunt vineam 1½ str. subtus vineam Trubačonis sub onere census Mathie, officiali virginum. — Act. die b. Viti.

10. 1457, 17. března. *Tamtěž f. D 2.* Mathias procurator monialium s. Anne — exposuit campum, alias chrastinu, in bonis earum monialium sub onere census Blasio de Mai. Civ. Pr. — Act. fer. V. ante Oculi.

11. 1457, 2. června. *Tamtěž f. D 4.* Mikuláš, mistr pivovárský St. M. Pr. a Nyeta m. j. — podali jsú — opatrným mužóm Prokopovi a Janovi řečenému Šlechta z Slovan chmelnici a vinici, kteréž leží na zboží kláštera sv. Anny — za 10 k. gr. č. Act. fer. V. ante Spiritus s.

12. 1473, 16. října. *Rukop. č. 2004 f. B 8.* Margaretha, priorissa s. Anne — cum totali con-

sensu suo unanimiter exposuerunt vineam suam conventualem sitam super vinea quondam Cantoris, nunc vero Erasmi, et penes campos Radlic in censum annuum et hereditarium — Act. sabato ipso die s. Galli.

13. 1476, 3. května. *Tamtéž f. D 7.* Margaretha priorissa exposuit vineam conventualem quondam Polakonis II str., que sita est supra Santoskam in censum hered. Wenceslao czibulnik — Debet solvere XX gr. Act. fer. VI Invenc. s. crucis.

14. 1478, 4. května. *Tamtéž f. J 6.* Margaretha — priorissa cum Laurencio Harovník exposuerunt silvam II½ str. sitam penes vineas Berún sic dicti montis in culturam vinee sub censu — Act. ipso die Floriani.

15. 1479, 9. června. *Tamtéž f. G 2.* Margaretha virgo, priorissa — exposuerunt duas silvas suas versus Radlic in culturam vinearum — in censum. Act. fer. IIII. ante Viti. — Eadem — exposuit vineam desertam in monte Berún penes Ungari sitam in censum. — Eod. die. — Eadem exposuit silvam suam in Vysoka in culturam vinearum. — Eo die.

16. 1481, 4. listopadu. *Tamtéž f. I 15.* Innocenscat universis et singulis presentes litteras lecturis et auditis, quod deo dicata virgo Margaretha, soror de Stupadl priorissa, totusque conventus s. Anne — sub cura et habitu ordinis predicatorum una ex parte et circumspecti viri Johannes Petruzcelka et Simon ab albo leone ex altera in controversia vinee Scrinii condescenderunt in arbitros — qui amicabilem fecerunt compositionem — sub edicto: Hii, qui vineas tenent Scrinii, quarum fundus monasterii prefati hereditarius dinoscitur, debeant solvere — Iohanni Petruzcelka et Simoni ab albo leone sexagenas triginta gr. mis. — Receptis pecuniis — ulterius in vineis illis et fundis nihil habebunt impetere — Acta sunt hec a d. MCCCCLXXXI dominica post festum OO. SS.

17. 1481, 7. listopadu. *Tamtéž f. H 15.* Nos Iohannes Petruzcelka, civis Parve partis, et Simon torifex, civis Mai. Civ. Pr. ab albo leone, recognoscimus — abrenunciare omnibus iuribus, que putabamus nos et heredes nostros in vineis dictis v skřínkách habere, quarum veri possessores sunt et heredes priorissa et conventus s. Anne in Antiqua Civ. Pr. — et promittimus — data fide futuris perpetuisque temporibus nos nihil potituros in vineis prelibatis — Acta sunt hec fer. IIII. ante festum s. Martini ep. anno oc LXXX primo.

18. 1482, 19. května. *Tamtéž f. H 10.* Amicabilis pactio facta est inter virginem Margaretam priorissam a. s. Anna — et Martinum z Zablately — pretextu decimarum, ita quod Martinus cum heredibus suis debent decimare de quolibet strichone virginibus claustris per X gr., hoc est de medio decimo geometraliter mensurato summam 1½ s. gr. cum V gr. — Act. dominico ante Urbani 1482.

19. 1483, 5. června. *Tamtéž f. 34.* Margaretha virgo priorissa — exposuerunt II str. silve in culturam vinee sitos penes Sigismundum et silvam in censum — Act. fer. V. in octava Corporis Christi 1483.

20. 1485, 16. října. *Tamtéž f. K 6.* Iacobus Harovník de Radlic cum Margaretha priorissa — exposuerunt silvam magnam sub Radlic sitam ex opposito montis Vysoka et supra prata Radlic in culturam vinearum — in censum. Act. ipso die s. Galli.

21. 1486, 24. února. *Tamtéž f. K 9.* Religiosa virgo Margaretha priorissa — nec non Iacobus dictus Harovník, hospes curie in Radlic, exposuerunt silvam magnam sub Radlic sitam cum campo eidem silve annexo ex opposito montis Vysoka et supra pratu Radlic in culturam vinearum — sub censu — Act. ipso die Mathei ap.

22. 1487, 7. října. *Tamtéž f. M 4.* Margaretha — priorissa — cum Iacobo, filio Harovník, exposuerunt silvam suam in bonis ville Radlic in culturam vinearum — in censum — Act. die dominico ante Dionisii. — Wenceslaus dictus Macura resignavit vineam nove plantacionis IIII str. in bonis virginum s. Anne in Antiqua Civ. Pr. penes Adalbertum et silvam Petro de Wissegrado — Eod. die.

23. 1489, 16. května. *Tamtéž f. N 20.* Mathias et Iohannes, filii Galli košinař de ortis — resignaverunt — vineam suam duos strichones nove plantacionis sitam in bonis Radlic virginum monasterii s. Anne — Nicolao dietario. — Act. sabato post Sophie.

24. 1501, 22. dubna. *Rukop. č. 2005 f. G 12.* Magdalena panna, převora kláštera od sv. A. jménem svým i všeho konventu vysadila jest lesu diel strych míry v sobě držící v dílo viničné pod plat roční — Vávroví nádeníku — Act. fer. V. ante Georgii.

25. 1504, 16. září. *Orig. archivu mistodrž.* Iulius, episcopus servus servorum dei, dilectis in Christo filiabus priorisse et conventui monasterii monialium per priorissam soliti gubernari s. Anne Antiqua Prag. ord. s. Dominici salutem et apostolicam benedictionem. Cum a nobis petitur, quod iustum est et honestum, tam vigor equitatis, quam ordo exigit rationis, ut id per sollicitudinem officii nostri ad debitum perducatur effectum. Eapropter dilecte in domino filie vestris iustis postulationibus grato occurrentes assensu omnes libertates et immunitates a predecessibus nostris, Romanis pontificibus, sive per privilegia vel alias indulgentias seu indulta vobis et monasterio vestro concessas nec non libertates et exemptiones secularium exactionum et regibus et principibus ac aliis Christi fidelibus vobis et eidem monasterio rationabiliter indultas, sicut eas iuste et pacifice possidetis, vobis et per vos eidem monasterio auctoritate apostolica confirmamus et presentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre confirmationis et communitationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare praesumpserit, indignationem omnipotentis dei et beatorum Petri et Pauli app. eius se noverit incursurum. Datum Ostie a. inc. d. m. quingentesimo quarto, sexto decimo kal. Octobris. Pontificatus nostri anno primo.

26. 1507, 21. června. *Rukop. č. 2108 f. 3.* Když král J. M. k žádosti panny Benigny, převoraše, i všeho konventu kláštera sv. Anny ráčil jest své

povolenie dáti, aby ten duom k témuž klášteru příslušející, kterýž leží proti dvěřm klášterním a podle domu Jakuba Šrámk, pro lepší téhož zádušie prodati mohli, i prodali sú jej nadepsanému Jakubovi Šrámkovi za XLV k. g. č. Act. fer. II. ante Joh. B.

27. 1507, 28. října. *Rukop. č. 2005 f. R 7.* Benigna převora od sv. Anny i všecken konvent upravili jsú pustiny jeden strych v radlickém háji pro dílo viničné Jakubovi z domu Hasištejnského — Act. fer. V. Sim. et Jude.

28. 1515, 10. února. *Rukop. č. 2006 f. 248.* Benigna, převora od sv. Anny, se vším konventem vysadila jest háje neb lesu svého dědičného I strych, kterýž leží u Radlic, pod plat roční Petrovi Plzenskému a Vondřejovi pekaři, takže oni z toho strychu X gr. m. platiti mají. Act. die Scolastice a. XV.

29. 1518, 13. ledna. *Rukop. č. 2006 f. 312.* Benigna panna převora se vším konventem od sv. Anny, od nichžto relatorem byl Bartoloměj písař, vysadila jest háje svého dědičného II str., kterýž leží u Radlic, Janovi Dluhému, z Nov. M. Pr. susedu — Z kteréhožto kusa háje úročiti povinen bude XX gr. m. Act. fer. IIII. in octava Epiph.

30. 1518, 6. srpna. *Tamtéž f. 323.* Benigna panna převora od sv. Anny skrze Jana, úředníka svého, vysadila kus drah, kterýž leží na Svatovojtěšských horách, pod plat roční XX gr. m. Bohuslavovi kameníkovi a Martě m. j. Act. in die Ostens. domini.

31. 1521, 15. února. *Rukop. č. 2007 f. 5.* Benigna panna převora se vším konventem od sv. Anny, od nížto místo relatora byla jest panna Perpetua, vysadila jest oulehle své dědičné II str. nad Radlicemi Janovi Krutovi — z kteréhožto oulehle platiti povinen bude XX gr. m. Act. fer. VI. carnisprivii.

32. 1525, 20. dubna. *Rukop. č. 2007 f. 163.* Benigna — vysadila jest oulehle své I½ míry držící nad Radlicemi pod dílo viničné Janovi Moravovi, měšťenínu pražskému. Platiti povinen bude XXIII gr. m. Act. fer. V. ante Georgii.

33. 1525, 20. dubna. *Tamtéž.* Benigna — a Martin z Radlic, Kubíkuov syn, oznámili, že jsú učinili mezi sebú frajmark dědinami o plat obyčejem takovýmto: Takže panna převora vzdala jest dědiny a pole svého rozdílně ležícího, jedno I½ strychu míry držícího, kteréžto leží nad Radlicemi podle Fajfara, a druhé III str., kteréžto leží u pruhonu podle Hubkovy chmelnice, Martinovi svrchupsanému, Dorotě j. m. A též on Martin postoupil platu svého ročního LXVII gr. IIII½ den., kterýž má na gruntích ležících nad Radlicemi — konventu sv. Anny. Act. fer. V. ante Georgii.

34. 1525, 16. října. *Tamtéž f. 177.* Panna Benigna — i všecken konvent vysadili jsú háj svuoi radlický II str. míry držící pod dílo viničné Janovi Trefanovi. Úročiti povinen bude X gr. Act. die s. Galli.

35. 1526, 27. srpna. *Rukop. č. 2007 f. 209.* Kdež jest nevole a nesnáž byla vznikla mezi osadními záduši sv. Vojtěcha a konventem sv. A. o plat roční XX gr. m., kdež tíž osadní táhli se na ten plat oznamujíc, že jsú to hory jich a že jest

se jim Bohuslav kameník, držitel toho gruntu, v tajž plat podvolil. A panna proti tomu mluviti dala, že jest to pruhon od starodávna jich a k jich záduši jim náležející. I stala se jest smlúva přátelská, že páni osadní mají z též noviny platu bráti X gr. m. a panna převora též má bráti po X gr. m. Act. in festo Ruffii.

36. 1527, 21. května. *Rukop. č. 2007 f. 229.* Urban někdy z Radlic, měšťenín pražský, postoupil platu svého ročního XL gr. m. na gruntu na radlických horách klášteru sv. Anny. Act. fer. III. ante Urbani.

37. 1527, — *Rukopis č. 1047 f. P 19.* (Mezi pannou Benignou, převoraši, a vším konventem kláštera sv. A. a Jírou, bratrem Slánského.) Kuba Chabskýho z Smíchova na tu přísahu, kterýž má od pánuov úředníkuov mostských k svému konšelství, vyznal: Když byl Jan Srbek u nás v krčmě na Smíchově i přišel Jíra, Slánského bratr, i učinil s Jírou krčmář zmínku, že jest Jan Srbek byl zde. Pověděl k tomu Jíra řeč (?) svú takovou, že jest Srbek na statku svém v Radlicích a nevím, od koho jest jej kupoval a kdo mu jej svobodil, že bych to rád věděl, Smáhám bohu, že jej popelem položím. Tehdy sem já se krčmáře optal, kdo jest to, a krčmář pověděl jest: Sladovník. A já řekl: U koho jest sladovníkem. A on řekl: Není nyní nikde, než kdež přijde. — Matúš krčmář z Smíchova: Přišel ke mně Kuba Chabskýho do krčmy a kázal mi, po pivo jíti, i mluvil při tom Jíra Slánskej, že chce svého na panně dobývatí, jakž budu nájlepe rozuměti.

38. 1531. — *Rukop. č. 2153 f. 577.* V té při mezi pannou převorou od sv. A. z jedné a Jakubem Šrámkem a osadními sv. Jiljí z strany druhé, kdež panna převora chtějící spraviti a zeď vzdělati vuokol zahrádky před kuorem kláštera sv. Anny, i takové opravě a dílu Jakub Šrámek že brání, pravě, že ta ohrada té zahrádky jest jemu na překážku k příjezdu do domu jeho, zvláště do ulice k vratuom, kudyž by s senem jeti měli. Osadní také k tomu se připovídajice pravie, že to místo a ta zahrádka jest jim a kostelu sv. Jiljíe náležící a že jest před časy dávnými skrze dožádání a pro potřebu pohřbu propuoičena a dána skrze pány a obec. I žádají ona panna (!), poněvadž bez naříkání od starodávna toho k klášteru v držení byli, aby i ještě při tom zuostavena byla a on Šrámek aby k domu svému příjezd svobodný měl a osadní sv. Jiljí podle toho propuoičení a díni aby zachováni byli.

Pp. úředníci — vypovídají: Poněvadž to místo od starodávna v své ohradě jest vysazené a Jakub Šrámek tu přisedě přízní předešlé panny převory to místo a zahrádku držel a jí opravovati měl a tato panna převora, poněvadž se neopravuje, jí sama svým nákladem opraviti chce, že je toho pp. úředníci dopouštějí. Chtějí-li pak oni osadní k panně o tu zahrádku činiti a jí viniti, právo se jim nezavírá.

39. 1531, 24. srpna. *Rukop. č. 2007 f. 345.* Benigna panna, převora od sv. A. — vysadila jest háj pod dílo zahradní, zejména VIII½ str. míry držící, kterýžto leží k Radlicím — Benešovi ručníkáři, měšťenínu Nov. M. Pr. Platiti povinen bude po X gr. m. Act. in festo s. Bartholom.

40. 1532. — *Rukop. č. 2153 f. 555.* Kdež sobě stěžuje panna převora od sv. Anny do p. Jakuba Šrámků vinici jej z toho, že on p. Jakub udělal jest strouhu jináč, než jest prve byla, ublíživ gruntuom jejím, a tou strouhou nečistoty, kteréž od něho jdou, tu zuostávají, překážku cestě i smrad tu činí. Druhé, že jest přiložil kamení k gruntuom jejím bez dopuštění. A třetí, když jest zeď okolo zahrádky opraviti chtěla, že jí dílo obstavil i dělníky sehnal. I žádá přitom při všem za opatření. P. Jakub, což se strouhy dotýče, praví, ač jest jí udělal, že jest toho sám z sebe neudělal, než s povolením pp. úředníkův. A což se v ní zastavuje, to jest příčinou rumu, kterýž jest u zahrádky. A kamení, kteréž jest položil na gruntech jejích, ale na obci, a že on to kamení opatřiti chce a tu vklásti, kdež potřeba ukazuje. Ježto nyní panně na tom žádná škoda není, než že panna proti němu nevole hledá, ježto by všelijak přátelství k ní zachovati chtěl. Též žádá za opatření. Panna k tomu praví, poněvadž že by s povolením úřadu tu strouhu udělal, aby to ukázal.

Tu pp. úředníci — vypovídají: Poněvadž v té strouze, kteréž jest on Jakub udělal, voda výpad má z domu jeho, a často vycházejíc nyní nečistotou jest zanesena, a poněvadž on Jakub nejvíce jí potřebuje, má a povinen jest o nie tu péči a pilnost mítí, aby vyčištěná byla a krom vody čisté jiných nečistot do ní pouštěti nemá. Což se pak toho kamení dotýče přiloženého ke zdi panny, to aby také on Jakub odložil a lokte ode zdi srovnal bez prodlení. A jakož předešle panna u zahrádky zeď opraviti umínala i dělníky na to zpuosobila a Jakub se sousedy že jí toho zbraňuje, protož jakž jsou pp. úředníci výpovědi svou prve panně při té zdi vopravy dopustili, toho také nyní při téměř zanechávají. A on Jakub při té zdi nemá žádného bláta klásti na škodu panny a gruntuom jejím, ale při strouze čistotně se mítí.

41. 1533. 19. dubna. *Rukop. č. 2007 f. 405.* Panna Anna, převora kláštera sv. Anny, zvedena jest na vinici Petra někdy z domu Hasištejnského v zahrádkách radlických, že se táž vinice nedělá. Act. sabbato ante Georgii.

42. 1538. 21. října. *Rukop. č. 2182 f. 26.* Panna Anna převora od sv. A. připovídá se na peníze gruntovní Markéty Strohovské.

43. 1546. 4. ledna. *Rukop. č. 2009 f. 132.* Panna Klara převora sv. A. oznámila, že jest přidala kus země k zlepšení vinic Ondřejovi Plzákovi z zabrad. Kterážto úlehle leží na Homolce nad Radlicí. Uročiti má XXXV gr. m. Act. fer. II. ante Epiph. d.

44. 1546. 4. ledna. *Tamtéž f. 160.* Klara převora kláštera sv. A. oznámila, že jest dala kus poustky ležící podle vinice Dobrohosta z Hradištku na Věnečku podle cesty, kteráž běží k Karlštejnu, téměř Dobrohostovi z Hradištku pro zlepšení té vinice jeho pod plat roční XXV gr. m. Act. fer. III. post Petri et Pauli. — Táž pod plat vysadila kus poustky na Homolce podle vinice Jana Kopáče téměř Janovi. Uročiti má XX gr. m. Act. eod. die.

45. 1547. 14. listopadu. *Rukop. č. 2146 f. 68.* Smlouvy svadební k sv. stavu manželskému staly

jsú se mezi Václavem, synem Jana Hubky a Kateřinú m. j. a to takové, že panna Klara, převora kláštera sv. A. jmenovala jest věnem věna po Kateřině, kmetičně své, XV s. č. Act. fer. II. post Briccium.

46. 1552. 19. března. *Beckovského-Rezek Po-selkyně I str. 203.* Kněz Václav Hájek z Libočan — byv těžkou a dlouhou nemocí obtížen umřel a svoje všechno jmění klášteru sv. Anny v St. M. Pr. odkázal. V kterýmžto sv. Vavřince kostele blíž velkých dveří, které jsou k západu slunce po levý straně, když se těmi dveřmi do kostela vcházi, v sobotu dne 19. března v sklípku jednom, na němž se hrobový kámen spatřuje, pohřben byl; což potvrzuje blíž toho hrobového kamena na zdi v tom kostele visící dřevěná tabule, na níž jeho podobizna před obrazem Krista P. i také sv. Ondřeje v kanovnickým oděvu klečící, při němž se také jeho erb nachází, jest vymalována. Podobně na tý tabuli nachází se tento dvojitý latinský nápis, který jsem sám z tý tabule vypsál:

Epitaphion honorandi sacerdotis, d. Wenceslai Hájek a Libočan etc. anno domini 1552. 19. Martii hic sepulti:

Hic pius in patria vir, Wenceslaus Hagekus, commisit putri mortua membra solo.
Incluta qui gentis scrutans monumenta bohemiae
historica retulit fortia facta fide.
Grata quidem pietas defunctis regibus haec est.
nomen ab eximiis, queis dedit iste labor.
Postera sed magis hunc probat atque amplecti-tur aetas,

quae decus a primis tale tuetur avis.
Quisquis ad hoc igitur casu vel sponte sepulchrum
devenies, fatum molle precare viro.

Aliud:

Cuius labore Chronica conscripta est boemica,
volumen ingens, antea tam diligenter nemini
est absolute conditum, Wenceslaus Hajko pres-
byter
in hoc sepulchro conditur; quiescat in Christi
sinu!

Tyto krátký verše v sobě smysl tento obsahují:
Či péči a snažnou prací kronika Česká jest se-psána,

nikdá tak velká ona nebyla vůbec vydána.
Jeho tělo, kněze Václava Hájka, tuto odpočívá,
duše jeho v tvém lánu, Kriste Pane, at'přebývá,

Rulík, Kalendář Hystorycký, II (1806) str. 35.
Náš výborný kronykář Hájek, jehož hlavu při
zdvižení kostí jeho v někdejší chrámě sv. Va-vřince u sv. Anny v rukouch sem měl a s potěše-ním líbal.

47. 1558. 17. prosince. *Kopia. arch. místodrž. č. 51. f. 247.* My, Ferdinand oc oznamujeme tímto listem všem, že vzhledě na chudobu a nedostatek nábožné Anny převory a všeho konventu kláštera sv. Anny v St. M. Pr., a že se na ty důchody, které ještě k tomu klášteru mají, dobře vychovati a služby boží, jakž náleží, vésti nemohou, a protož v přirozené náchyllosti a štědroty naší císařské povolili jsme jim a tímto listem naším povolujeme z milosti, aby dotčené panně Anně převore a konventu jejímu i budoucímu toho kláštera k lepšímu

jich vychování a ku pomoci ouředník náš v Tejně z důchodu ungeltního našeho, kteréž se nám od-tad schází, každého roku dvaceti k. gr. č. vydá-val — a to do vuole naší —. Dán na hradě Praž-ském v sobotu na den Moudrosti I. 1558.

48. 1567. 28. srpna. *Rukop. č. 2012 f. 356.* Zveden jest ouředník panny Lidmily Limlové, převory sv. Anny, v vinici Jana, šenkýře z Újezda, na Petříně na Věnečku ležící pro X gr. ouroku. Stalo se ve čtvrtek na zejřtí sv. Ruřa.

49. 1567. 3. října. *Rukop. č. 1049 f. 102.* (Svědomé mezi Voldřichem Ambrože vačkáře synem od Hory Kutny, a Jiříkem, mlynářovým synem z Křesic.) Act. pridie Francisci. Václav kovář ze vsi Měcholup, poddaný paní Johanny Čečkovy: Když jsou jeli synové toho vačkáře od Hory dva, skrze Měcholupy, zastavili jsou se před mou kovárnou, volali na pivo. A já jim kázal vynésti piva a Voháňku bratr z Hostivaře byl jest u mne na pítí, vítal se s svým bratrem, kterýž je vezl. Tehdy ten jeden mládenec dí tak: Co jest to tvůj bratr? A Voháňka dí: Jest bratr můj vlastní. Tehdy ten mládenec vzav hrst peněz, což mu se líbilo, i dal je tomu bratru jeho. — Dorota, Václava kováře z Měcholup žena: Když sou jeli mimo naše, šenkujeme pivo. I kázali sobě piva vynésti a Voháňka, bratr formana jejich, vyjde a žádá, aby mu dal některý peníz. A forman řekl tomuto mladýmu: Medle dejte mu některý groš, vyrazíte sobě na fůře. A on nabravše hrst dal jemu.

Bartoň Voháňka z Hostivaře: Bylo tak, rok minul, přišli k nám do Hostivaře Voldřich a já voral, měl sem tehďáz pět koníčků. I poslali pro mne, abych je vezl a sjednal fůru. I kázali mi se zastaviti v Měcholupích Malejch před křmou a kázali vynésti piva za krajcar. Vyřli tu sousedí měcholupští i rychtář, dávajíc nám pítí. Potom ptal se mne rychtář, daleko-li mám jeti. Pověděl sem, že až do Uhlířských Janovic. I stavili sme se v Michovicích, a byli sme tam nocehem; kázali jísti dosti strojiti a šli s námi, Jira sám druhý, až do Michovic. Potom když se najedli a dobrý vuole poměli, šel Voldřich ležet a schoval peníze za plůdružny pod podušku pod hlavu. Neb sem tu stál a řekl mi: Medle, vozko, nezaspávej. Já řekl: Nestarej se, nezaspím. Potom na ráno šel sem od koní do světnice a on již vstal, řekl mi: Jižt jsou! mu měsíc přetrásli, viš-li o tom co, vozko. Já řekl: Nevím, však sem já ležel na kočim, jakž jste mi kázali. I řekl: Medle, hospodáři, kdo jsou tu byli, at nikam nechodí, nežt se přehledají. I optal se: Kde jest ten Jira. Já řekl: V domu stojí. On prej: Kaž mu nahoru, jdi pro něj. Já šel a on jde za mnou nahoru a když měl do světnice vkročiti, zeptal se kde jest Jira? A on prchl. Já běžel za ním až skrz kovárnu a tovaryši řekli: Však běž! Byl tu les, nemohli sme ho viděti, vsedli sme na koně a co sme měli v lese viděti, vrátili sme se zase.

Jiřík, syn Václava kováře z Měcholup: Dal mi peníze Jira mlynářů z Křesic přisedše ke mně u večír. Já sem se ho ptal, či jsou to peníze byly, on jest mi pověděl, že jsou paní Kundratický za pivo. Potom pravil, že by koupil vepře jednoho nebo dva, kdyby se mu trefilo. — Mikuláš Máša

z Michovic: Přijel sem z Kouřima toho času a oni u mne dobrou vuoli měli okolo tří neb čtyř hodin na noc z jarmarku, přísluhoval jim Jira, mlynářův syn z Křesic, a Jira kovářů z Měcholup. I když vstali, pohřešil Voldřich peněz, že jich nemají. I šel Jira se umejvati a kovářů pozoustal v světnici. I řekl, jdi pro Jiru. Měli se přehledávati. A oni obadva prchli, běželi skrze můj verštat, výheň kovářskú.

Jan Čeček: V paměti mám, když panna převora od sv. Anny dožádala se mne, abych k přesyšení Ambrože vačkáře od Hory stížnost jeho přesyšel, žalobu vedouc, aby panna převora Jiříka z Křesic, poddaného svého, postavila a jim se ku právu ujistila, oznamujíc, že jest poddanej panny převory Jiřík, mlynářův syn z Křesic, vzal synuom jeho okolo 80 k. m. A on když do vězení od panny převory dosažen byl, tomu jest odpíral. A já sem na něho dotázku učinil, aby mi pravdu pověděl, jestli jest to učinil. Pověděl, že jsem ne-vzal, a by měl hned na smrt jíti. Já mu katem hrozil, aby radši pravdu pověděl. On vždy pravil, že jest nic nevzal. Jakž pak Ambrož vačkář pravil, že jest Jiřík utíkal, týž sem se jeho dotazo-val, utíkal-li jest, on oznámil, že neutíkal než po svý potřebě, kde mu potřebí bylo, že jest šel. A dále oznamoval Ambrož vačkář, že jistý potah má, že jest mu 7 k. Jiříkovi z Křesic na právé stavil. Já sem se Jiříka dotazoval, jsou-li to peníze kradené, aby mi pravdu oznámil. On mi Jiřík oznámil, že peníze kradené nejsou, než že jsou za pivo složené a že paní Hrzkový Jiřík za pivo jest dlužen, a Ambrož vačkář mi je stavil. Dále sem slyšel od Absolona vačkáře, že jsou Ambrože vačkáře synové jemu v domu jeho Absolona vačkáře víc než sto k. ukradli a smlouvou skrze přátely že mu Ambrož vačkář zase dáti má za syny své 80 k. m.

Jan Maštalka, rychtář ze vsi Petrovic: To vím, když stonal Jira mlynář [syn někdy Štastného mlynáře z Křesic], požádal nás k tomu kšaftu, že kšaft dělal. Pravil, že jest dal Jirovi kovářovému 7 kop miš. 9 gr. schovali, a pravil, že jsou byly ty peníze paní Kundratický za pivo. Prosil za to, jestli by ho P. B. neuchoval, aby žádnému nebyly vydány než paní Kundratický, že jest za její statek. (Tak vypovídali i Jakub Vítů, rychtář z Měcholup a Jan Pyšů, rychtář z Křesic.)

50. 1568. — *Rukop. č. 2012 f. 426.* Jakož jest nevole vznikla mezi nábožnými pannami kláštera sv. A. a slovným Kodrem od měňů o cestu k vinici nad Radlicemi ležící, o kteréž jistá vepověď učiněna a ta vrchním právem nyní reformována jest, takže on Harcl té cesty svobodně užívati má k té vinici své, z které dotčenému klášteru ročního platu I k. LV gr. m. platí. Stalo se v sobotu po sv. Vincenci.

51. 1570. 10. července. *Desky zemské větší č. 17. f. B 27.* Jan Řepík z Hornosína, měšťenin St. M. Pr., přiznal se, že plat svůj komorní roční, holej a věčnej, totiž 3 s. gr. č., kteréž jest měl na dědinách ve Všechromích, na vsi celé — a na dvorcích kmetcích — jakž někdy Metějovi Řepíkovi, otcí jeho, dsky v kvaternu trhovém ve čer-

ném l. oc LIII. D 11. plněji svědčí - prodal Lidmile Lehmonové převoře i všemu konventu kláštera sv. Vavřince, jinak sv. Anny, v St. M. Pr, za 50 s. gr. č.

52. 1576, — *Rukop. č. 1058 f. 186.* Svědomí mezi pannou Annou, jinak Anastasií z Sulvova, převorou kláštera sv. A., na místě Mikuláše nlynáře, jinak Ševce, poddaného téhož konventu ze vsí Bělok a poddanými kláštera Strahovského.

53. 1597, 12. září. *Rukop. č. 2019 f. 73.* Směna přátelská mezi velebnou pannou Kateřinou Lipenskou z Velikého Lipna, převorou sv. Anny, a pp. úředníky mostu Pražského o viničku za Smíchovem. — Stalo se v pátek po Nar. P. M.

54. 1600, 2. května. *Recepta z r. 1600 v archivu arcib.* (Zpráva arcibiskupovi.) — Podle toho na VMti ponížěn vznášim, kterak leta tohoto 1600 v pondělí po neděli Devítiniku kněz Jeronym Rosa, na ten čas převor sv. Anežky, jsouc ne-náležitě jak proti přikázání božimu, tak proti přísaze a povinnosti své kněžské zle živ s cizí manželkou, kterouž jak v svém klášteře, tak ani na gruntech téhož kláštera přechovávati dále nemoha, do kláštera sv. Anny k panně převoře jest přišel oznamujíc jí, kterak by jedna poctivá žena z markrabství Moravského za příčinou náboženství katolického od manžela svého v velkém souzení a trápení snášeti musela, žádajíc jí, panny převory, aby za některý čas na gruntech tu jejich v některém tu domě jejím nájemním, pokudž by dále opatřena nebyla, zdržeti se mohla. Na kteroužto zprávu, věříc jemu panna převora, jakožto knězi a člověku duchovnímu, tomu jest povoliti ráčila, aby v domě tom, kdež já bydlím, poručivši mi o tom, pokoj svůj míti mohla. Já pak nechcíc proti panně převoře býti, tomu jsem povolil a k sobě jsem ji přijal. V středu pak na den Hromnic bílodně dotčený kněz Jeronym skrze klášter, ja od panny převory puštěn, přišel jest do mého pokoje, promluvivši s tou osobou odešel. Potom té noci opět již s zbraní i tak ručnickou sám druhý přiševši do téhož příbytku, kde jsem, posadiv se při té osobě ženské, s ní jest ve všepty, abychom, co s ní rozpráví, neslyšeli, dal. A ja ode mne napominán, aby domů šel, a poněvadž čas pozdní jest, toho, kdo s ním byl, od sebe vyslal, jej ze vyprovodím. A to žádným způsobem vypobizeti aniž vypraviti jeho jsem nemohl, pravice on, že může na jedné lavici dobře ležeti a on na druhé bez pohoršení. Odšedše já pak sám na odpočinutí, po některé hodině, chtějíc věděti, zdali již odešel a dům za sebou zavřel, aby nějaká škoda v něm se nestala, zase jsem vstal a svíčku sobě rozsvítil. A veševši do světnice (rače odpustiti milostivý kněze) jej jsem s ní rozhovštěného až do košile ležeti, objímati se a přikrytu kápi a pláštěm jeho nalezl. I majíc nad takovou jejich nešlechetností lítost, na ráno jim oběma jsem domlouval a pohružku, že to na VKní Mt vznášeti chci, činil a jí dále u sebe ani toho jemu že trpěti a přehlédati nechci, jsem oznámil. Ale on nejsa na tom, aby hřichu svého napravil, zavše sám díl ložních šatů a ona tolikéž, oba se pryč odebrali —. Dán v outerý po sv. Fil. a Jak. 1600. V Kní Mti služebně povolný Matěj Puchamer v St. M. Pr. při klášteře sv. Anny.

55. 1607, 27. března. *Rukop. č. 2158 f. 55.* Já Kateřina Lipenská z Velikého Lipna převora, Afronika subpřevora i na místě všeho konventu kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v St. M. Pr. známo činíme tímto listem, jenž slove hamfešt, obecně přede všemi, kdež čten nebo čtoucí slyšán bude, že jsme prodali vinici čtyry strychy míry držící s hliništěm za bránou Kartouzskou mezi vinicí paní Magdaleny Zvratské a polem Michala Weygle na gruntech konventních kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v St. M. Pr. a to slovným pp. ouředníkům úřadu mostu Pražského i na místě a k ruce slovně a mnohovzáctné poctivosti pp. purkmistra a rady St. M. Pr., nynějším i budoucím, k dědicnému jmění, držení, vládnutí a užívání za sunnu 350 k. m. zouplna a docela zaplacených, tak aby tíž úředníci moc měli a mohli takové vinice s hliništěm buď nakládáním na ni a k užítku viničnému přivozováním aneb hlíny z ní vybíráním i také jakýmkoli jiným způsobem k dobrému obecnému užívání, také jí kdykoli dáti, postoupiti, prodati a s ní, jako s svým vlastním, učiniti bez překážky nás a konventu našeho i budoucích našich, také jednoho každého člověka všeliké. Z kteréžto vinice dotčení úředníci na místě pp. purkmistra a rady a obce St. M. Pr., nynější i budoucí, aneb jiní té vinice s hliništěm držitelé povinni budou do kláštera sv. Anny každého roku při terminu sv. Martina po jedné kopě desíti grošich vše míš. platu peněžitého dávat i odvozovati bez odpornosti jaké a téhož platu zadržování. Pak-li by již psaného platu aneb ouroku z té vinice s hliništěm od kterého koli držitele do jmenovaného kláštera odvozováno nebylo, tehdy sobě my, nadepsaná převora a konvent nynější a budoucí, té moci zůstáváme, abychom se v túž vinici s hliništěm zase uvázati a ji držeti a užívati mohli dotud, dokudž by nám plat zadržalý zcela a zouplna vypraven a odveden nebyl. Při čemž to se předně vymieňuje, kdyžby z té vinice hlina vybírána byla, aby tím vybíráním gruntům sousedův podlejších z obojí strany žádné škody se nedálo a tou příčinou od týchž sousedův platu a důchodu klášterského zadržováno, ujímáno ani ztenčováno nebylo. Tomu na svědomí k tomuto listu a hamfeštu pečet klášterskou a konventní s jistým naším vědomím přivěstiti a jej do kněh klášterských purgkrechtních vložit i vepsati jsme dali. Jehož jest datum l. od nar. — šestistého sedmého v outerej po pomátce Zvěstování P. M. (Z kněh klášterských purgkrechtních vejpis dán. fol. 28.)

56. 1614, 13. srpna. *Rukop. č. 2114 f. 153.* Ondřej Ryhalm odevzdal 50 k. gr. klášteru sv. A. na opravení oltáře sv. Máří M.

57. 1616, 4. července. *Archiv. min. vnitra.* Anna oc Poctiví věrní naši milí. Z přednesení nám od uroz. Viléma Slavaty z Chlumu oc ráčíli sme milostivě vyrozuměti, v jaké sumě a na jaký způsob jest od vás to stavení v klášteře sv. Anny — vašem — Jakubovi Krusovi a Jeronymovi Corsi, mistrům zedníku a kameníku, projednáno, totiž že oni místři zedník a kameník povinni býti mají a budou takové stavení oukolem, dadouc k tomu sami všelijaké k stavení náležitě potřebny, dobré, stále, bytedlně a náležitě proti dání a odvedení od téhož díla 8000 fl. vykonati a postaviti. A poně-

vadž sobě takový pronájem netoliko oblitujeme, ale i také ve všem podle rozepsání v cedulích řezaných mezi vámi a týmiž mistry zedníkem a kameníkem obapolně učiněných to vše schvalujem, protož vám milostivě poroučeti ráčíme, abyste ihned a beze všech odkladův a prodávání tu při týchž místřích zedníku a kameníku nařídili, aby se do téhož díla dali a to tím způsobem, jakž dotčeno, pilně, stále a pevně, tak jakž cedule řezané to s sebou přinášejí, vykonali. A my tímto psaním našim připovídati ráčíme, pokudž to dílo a stavení náležitě podle milostivé vůle a k zalíbení našemu vykonají, že vám společně aneb jednomu z vás, tak abyste týž mistry zedníka a kameníka v tom spokojiti mohli, netoliko těch 8000 fl. rh. na hotově dáti a vyčísti poručiti, ale i také k tomu vešje týmž mistrům — ještě 500 fl. rh. podle jejich ponížené žádosti darovati — ráčíme. — Čehož sme vás milostivě tejna učiniti chtítí neráčili. Dán na hradě našem Pražském — 4. dne m. července l. 1616. Janovi Albrechtovi z Trnče a Francovi Ostersťokovi z Astfeldu.

* 1623. — *Rukop. č. 1072 f. 3.* Lukáš Burjan, ouředník kláštera sv. A.

* 1628. — *Rukop. č. 1073 f. 59.* Panna Anna Voršila Kavanka z Bugeru, převora.

* 1631, 13. března. *Rukop. univer. knih. E XVII. 23. f. 101.* (Vejpis z kněh purgkrechtních kláštera sv. Anny.) L. P. 1631, 13. dne měsíce Martii s jistým vědomím a povolením důstojně velebných a urozených panny Maximiliany Apollony Chanovské z Dlouhé Vsi, převory, a panny Domotilly Venceličky z Šaratic, supprevy — stoje osobně při knihách purgkrechtních klášterských uroz. p. Jan Jelen, měšťenin a kože-luh král. Menšího Města Pr., přiznal se, že jest prodal vinice své Malvazinka, Hajkovská a Tichnovská řečené, nyní v jednu spojené, vedle vinice p. Samuele Globice z Bučina, měřiče zemského, s lysem, boudou a vším stavením, štěpníci a se všemi polmi, slove od starodávna na Věnečku vedle cesty k Jimonícům, na gruntech radlických ležících, klášteru sv. Anny náležejících — jakž — předešli držitelé knihami perkrechtními fol. 271, 279, 287 užívali — p. paterovi Bennoni à s. Rosalia, převorovi, a Jaachimovi a Praesent. M. V., suppriorovi kláštera sv. Václava v kr. Nov. M. Pr. — za 5000 zl. rejn.

* 1632, 26. října. *Rukop. č. 1074 f. 132.* (Svědomí ku potřebě Daniele Novobydžovského o nápad po Anně, dceři jeho.) Rehoř Pospíšil: Toho jsem povědom, když jsem byl v službě u p. Daniele Novobydžovského, že jest týž p. Daniel dceru svou Annu do kláštera sv. Anny dal a od ní každého čtvrt leta 15 kr. dával. A ty peníze manželka má sama do kláštera nosívala. A potom z téhož kláštera utekla.

* 1644, 19. října. *Listina arch. měst. 1-570.* Velebná panna nám v dobré přízni milá. Služby naše vzkazující od P. B. zdraví i jiného, všeho dobrého V. Mti věrně žádáme. Psaní od V. Mti v příčině místa neboližto placu za domem vašim mleinským blíž mostu pražského v gruntích obce St. M. Pr. immediate ležícího, k kterémužto sobě i na místě všeho konventu právo a spravedlnost jmíti pokládati ráčíme, pod datum 17. přítomného

měsíce a leta nám odeslané přijavše, z něho, nač by se tak koliv vešje vztahovalo dostatečně jsme porozuměli. A jistotně nikdy toho jsme žádosti nebyli a nejsme, abychom do cizí věci sáhali a mimo slušnost něco takového sobě k ruce obce naší přivlastňovati měli. Že však nájemník domu V. Mti klášterského válením dříví na svrchu dotknutý plac příliš hluboko bez předcházejícího úředníkův našich dovolení do místa obecního sáhal, my pak pro zastání jurisdikci naší, jsouce tím také dle povinnosti těžkých zavázání, to jsme inhibirovati dáti přinucení byli. Pročež spravedlivě nemůžeme a nemá se nám to, jako bychom tím způsobem do cizích gruntův a mezi sáhati měli, vykládati. Nicméně pro lepší vyrozumění, vidí-li se V. Mti, k jisté vejchozí — jisté osoby — deputirovati — jsme hotovi. Act. 19. Octobris 1644. Purkmistr a rada St. M. Pr.

* 1660, 6. července. *Rukop. č. 1076 f. 168.* (Svědomí Doroty, Jakuba šejdíře v mlejních nad mostem): Jest pravda, že Matouš Morávek, těžce nemocný paní Barbory Svagerkové za to žádal, kdyby ho P. B. z tohoto světa povolati ráčil, aby ona tělo jeho k sv. Anně do sklípku vedle předsího jejího manžela pochovati dala. Také pravda, že aby jí v tom pohřbu těla jeho nápomocen byl p. Mikuláš Gabriel, hospodář u mostu, jeho se snažně dožádal, což on učiniti rukou dáním jemu se zakázal. Pravda, že on zdravého rozumu užívaje z statečku svého jisté odkazy, jako k sv. Anně 100 zl., do kongregací české v Betlemě 100 zl. zřídil.

* 1670, 8. května. *Archiv místodrž.* Wir, Leopold II. bekennen öffentlich mit diesem brief und thuer kundt jedermänniglich: Nachdeme uns die würdige unser liebe, andächtige Ludmila Sophia, priorin des jungfreulichen klostere bey St. Anna Dominicanerordens in unserer königlichen Alten St. Pr., sambt dem Convent umb unsere gnädigste verwilligung, damit sie ein in dem Rakonitzer crais gelegen und ihrem kloster zugehöriges dorf, Wikava genandt, verkaufen und die darfür komende gelder zu ihrer notturft auf interesse appliciren möchten, demütigst supplicando angelangt und gebeten, und wir nun gnädigst angesehen solch ihre demütigste ziembliche bitt, auch betrachtet, dass solche alienation zu verhütung der distraction in ihren geistlichen beruf, auch einig und allein zu erwehnten klostere auf- und zunehmen gereichet, und die geistlichen das kapital umb ein merckliches höher, als gedachtes dorf, geniessen werden können, als haben wir gebetenermassen hierzue unsern gnädigsten consens und verwilligung in kaiser- und königlichen gnaden ertheilet, Ihnen das bewilligen und ertheilen solches auch als regierender König in Behaimb hiemit wissentlich und in kraft dieses briefs also und dergestalt, dass ernante jungfrauen die hier fürkommende kauf-gelder an ein sicheres ort auf landtbrechliche interesse anlegen können und mögen, alles getreulich und ohne gefehrde. Dessen in urkundt haben wir diesen brief mit unserm kaiser und königlichen anhangenden grössern insigel verfertigen lassen. Der geben ist zu Laxenburg den achten monatstag May nach Christi-geburt in MDCCCLXX oc.

Nekrolog kláštera sv. Anny.

(Rukopis univers. knihovny XV E 15.)

Commemoratio defunctorum priorum et benefactorum.

Januarius:

4. L. 1649, dne 4. Januarii na 5. den v noci před půl noci mezi 9. a 10. německou hodinou panna Alžběta Magdalena z Řičan pobožně život svůj dokonala, která byla v l. 1641 oblečena.

22. Obiit soror Barbara in die s. Vincentii.
25. Obiit soror Catharina Wendikýn in Conversione s. Pauli.

1664 dne 25. Januarii paní Alžběta Wajsová umřela. Za její duši almužny 1000 fl. pán dal nám, ale na každý tejdén dvě mše svatý za ní dycky aplicírovať se mají.

Februarius:

4. Michael Krulich pistor dedit argenteam crucem.

5. Andreas Hasík.

10. Dominus Daniel Alexius dedit altare.

23. Anno 1639 obiit soror Mandalena Moškonin.

Martius:

12. A. 1607 obiit d. Caspar Blovský a Palatino.

21. A. 1658 panna Anyska Krupičková zachrystánka mezi 9. a 10. hodinou německou ráno umřela. Měla do 70 (?) let.

23. Obiit virgo Otilia Plsnensis, soror huius monasterii, a. 1555.

30. A. 1593 obiit venerabilis virgo Anna Lipenská de Lipna, priorissa monasterii s. Annae Brunae.

30. A. 1634 hora secunda post mediam noctem obiit venerabilis virgo Marianna Miserova, soror huius monasterii.

Aprilis:

5. Obiit d. Ulricus de Řičan, fundator novae ecclesiae cum choro in honore s. Annae ad s. Laurentium.

7. Obiit frater Albertus praepositus, sororum ad s. Annam magnus benefactor.

15. 1664 dne 15. Aprilis sestra Lydmila Sybilla Braumka umřela. V řádu svatém byla 12 let 9 měsíců.

23. Commemoratio d. Frenczlini de Chba et d. Annae et duarum filiarum, domicellae Catherinae et domicellae Annae.

27. A. 1660 panna Anna Kateřina Přichovská mezi 10. a 11. hodinou německou ráno umřela. Měla 73 leta, 50 let v klášteře, 3 leta světská, 47 let duchovní, 2 letě subpřevora, 27 let převorou byla, 17 panen oblačela, 2 jí předešly, 15 jíci po ní zůstalo.

28. Obiit virgo Elizabeth Rozndorfka (?) 1638, soror nostra.

Maius:

9. Obiit d. Elizabeth Dluhovecká nobilis a. 1614. Obiit venerabilis mater Lidmila Ratlická huius monasterii a. 1636.

24. Obiit venerabilis Anastasia, priorissa huius monasterii, a. 1617.

Junius:

1. Obiit d. Catharina, uxor d. Jarossii, quae dedit s. Leonardi templum.

3. Obiit Thomas Pizenský.

6. Obiit virgo Ludmila Lebmonová Brnensis, priorissa huius monasterii.

7. Obiit a. 1635 venerabilis soror Anna Ursula Kavanka Olomucensis, huius monasterii priorissa Ducis annos ante mortem resignavit.

24. Obiit domina Herca d. Alberti.

25. Fio commemoratio reginae Elizabethae, patris et fratris aliorumque amicorum illius, quia donavit censum in molendino Melnicensi; sacra, unum de s. Ioanne B., alterum de Assumptione B. M. Virg., tertium pro defunctis, diversis tamen dicibus cantari debent.

Iulius:

13. Velebná panna Kordule Fentová majíce 75 let věku svého a jsouce v zdejším klášteře duchovní 58 let, subpřevorou 11 let. A 12 panei do řádu přijala. Mezi 4. a 5. hodinou německou po poledni pobožně v P. B. usnula.

24. Obiit d. Albertus, pater d. Jarossii.

Augustus:

1. Obiit Anna, filia d. Jarossii, cuius mater dedit templura s. Leonardi.

10. L. 1663 paní Krystina Cortezová umřela; nám na Staroměstských páních 4000 fl. darovala, 800 fl. sme jim slevili.

13. L. 1645 dne 13. Augusti sestra Barbora Šubartová mezi 1. a 2. hodinou německou společně umřela maje 49 let věku svého. V řádu svatém byla 31 rok.

18. A. 1639 obiit venerabilis soror Helena Frajthoferin Brunensis huius monasterii.

28. Obiit d. Epa, frater d. Jarossii.

September:

5. Obiit d. Georgius Matyades od toulův. Obiit 1633. P. Stephanus, confessor noster.

10. Obiit soror Ferrinka 1630.

14. Obiit virgo Anna Pstrossova Pragensis, soror huius monasterii, a. 1651.

20. Obiit a. 1602 generosa virgo Salomena Pleská.

25. Obiit a. 1622 d. Jacobus Hořický a Tepelec, benefactor.

29. Obiit virgo Halena, novitia huius monasterii.

30. Obiit a. 1511 generosus d. Petrus, dedit duas casulas.

October:

1. Ioannes od tří kozlů dedit cathedram et calicem.

12. Obiit venerabilis mater Ursula Kalichová, priorissa monasterii s. Annae Pragae, a. 1638.

19. Adam Drubežka pistor dedit 100 k. gr.

November:

3. Obiit soror Anna conferška a. 1639. Na svítání pobožně umřela.

8. Obiit soror Magdalena de Kočova 3. die post s. Dionisii.

9. Obiit d. Severinus Rudner, dedit altare A. 1652 dne 10. panna Anna Dorota Novotná umřela mezi 4. a 5. hodinou německou ráno.

11. Obiit a. 1554 virgo Clara, priorissa huius monasterii. — A. 1650 dne 11. na 12. den před půl noci panna Markyta Kererin pobožně umřela mezi 9. a 10. hodinou.

15. Obiit a. 1613 d. Lidmila Herculis uxor.

29. A. 1605 generosus d. d. Heřman Christof Rossworm, benefactor magnus, decolatus est.

December:

8. A. 1608 obiit virgo Catharina Lipensis de Magna Lipen, priorissa huius monasterii.

13. A. 1599 obiit virgo Catharina Pragensis, soror huius monasterii.

14. A. 1618 obiit Anna imperatrix, coniunx imperatoris Mathiae secundi, magna patrona huius monasterii, nam totum monasterium renovare curavit et 500 florenos legavit singulis annis in perpetuum.

18. A. 1607 d. Erhart Bischof, civis in Parva parte, summum altare fieri curavit.

Léta 1665 dne 18. umřela sestra Františka Polixena Strachovská, maje let věku svého 23 a v řádu byla 4 léta.

Urbář klášterní z r. 1615.

(Rukop. univer. knihovny v Praze XVII C 34.)

Léta nového od nar. syna bož. 1615 na poručení důstojné a nábožné panny Voršily Hallychové, převory kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v St. M. Pr. registra tyto urbarní, v nichž se všechny a vselijač platové a ouroci peněžití, obilní, slepice, ouroční vejce, tolikéž povinnosti, roboty i jiné věci poznamenány nacházejí, nimiž jak svobodní měšťané, kteříž na dotčeného kláštera gruntech obzvláště při vsi Radlicích vinice, chmelnice, štěpnice, zahrady, pole, louky pod jistý plat mají a jich užívají, tak také lidé poddani povinni jsou, jakž se to vše obšírně a patrně v těchto registrách z bedlivého v ně nahlédnutí a přečtení najíti a vyhledati může. Založeny, opraveny a v jistotu a náležitou pořádnost podle nejvyšší možnosti a bedlivého vyhledání uvedeny a zapsány jsou. Za správy p. Lukáše Burjana z Šternfeldu, veš dotčeného kláštera úředníka.

Zpráva o klášteře sv. Anny a sv. Vavřince v St. M. Pr. Ten kostel sv. Vavřince neprvy l. 927 sv. Václav - dal jest na svůj groš ustavěti a dal prvního kněze do něho, jemuž bylo jméno Letomil —

Při témž klášteře jest dvůr veliký Špetlův od starodávna řečený, který někdy l. 1329 paní Percha, pozůstalá po neb. p. Hynáčkovi z Hůsky tomu klášteře odkázala a Karel IV. toho nadání l. 1355 potvrdil. Při dotčeným domě Špetlovým jest dům, jdouce z křchova k mostu, po levé ruce. Snadno se rozuměti může, že někdy k témuž klášteře náležel, nebo zdi i mříže v oknech toho jsou svědkové, ale nyní pod správu St. M. Pr. náleží. Tolikéž okolo toho kláštera jest domův několik prodaných i neprodaných, z nichž se plat

a ourok peněžitý každého roku dvakrát — do téhož kláštera, jakž se to níže poznamenáno nájde, odvozuje. Při témž klášteře jest solnice veliká, kterou JM. C. do vůle své držeti a jí užívati ráci. Také jest jeden dům vedle fortny, jdouce k mostu na pravý ruce, kterého ouředník té soli týž do vuole J. Mti Cé pro byt svůj užívati má. Z toho se každoročně z cis. solnice 5 prostic soli do kláštera dává a odvozuje.

Pokládají se předně platové komorní témuž klášteře od starodávna vedle privilegie, nadání a na věčnost darování, kteří se platí na dva termíny, při každém sv. Jiří jeden a při každém sv. Havle druhý díl — : P. rentmistr platu 40 k. m., kterých — Ferdinand I. 1558 nadal; pp. držitelé panství Buštěhradského z dědin Makotřazských 20 k. m. (1599); z zámku a panství Pardubského z dědin Černizických, k kterému se p. Jan z Pernštejna l. 1542 přiznal, 18 k. m.; páni statku Dubeckého z dědin Netluckých 5 k. 32 gr. m.; Petr Kryštof Kapoun z Svojkova 13 k. m., Jiří Myška ze Žlunic 13 k. m.

Mlejn pod Mělníkem na potoce Pšovce ležící (4 kola moučnů, 2 stupní a jednu pilu mající); kterýžto mlejn daroval jest klášteře někdy Konrad z Robu s Prchtou, manželkou svou, a Alžběta, královna, krále Jana manželka, plat svůj, který jí s toho mlejna náležel, totiž 60 k. m. l. 1320 témuž klášteře darovala. Forstmistr pražský při každých vánocech 5 zajců odvozovati má. Summa obojího 125 k. 48 gr.

Ourokové od sousedův, majíce domy při klášteře: Martin Šlaher 2 k., uroz. dr. Václav z Flysenpachu 1 k. 45 gr., Matyáš Reichenberger řečbář 1 k.; Omnibonbrius tkaničkář 5 k., p. Martina Šola dědicové 4 k.; Krystian Math nad fortanou mečíř 41 gr., Jan Draxelmager šifitář na křchově 2 k., z domu vedle fortny ouředník nad solí 5 prostic soli; pí. Markyta Achlarová z Rejtlinku 5 k. Suma 21 k. 26 gr.

Plat z domův a pokojův nájemných při klášteře: Z domu Špetlovského 120 k., pokoje v domě proti fortně klášterský na křchově 12 k., z druhého pokoje v tomž domě 12 k., z tetky Evy proti Silvestroví 20 k., z domečku vedle tetky 12 k., z komory proti Silvestrovům 9 k.

L. 1614 Anna císařovna — kšaftovala jest klášteře ourok věčný 500 fl. rýn. na panství Krumlovském. Ale poněvadž J. M. C. to panství J. Mti z Ekenberku beze všech závad postoupiti, tehdy ten odkaz do solního handlu z v. Praze přeněsti jest ráčila. Item táž císařovna nařídila jest tomu klášteře každoročně deputátu 100 k. m. na zámku Mělnickým. Ale když p. hrabě Slavata to panství jest koupil, přenesl jest ten deputát na komoru Českou, který nyní p. rentmistr odvozuje. Uroz. pí. Kateřina Kaplířová z Sulevic odvozuje ouroku z 500 k. m. za Veliké Lipno 30 k. Ten nyní odvozuje p. hr. Heřman Černín. It. pp. Nov. M. Pr. odvozuje ouroku ze 1000 k. m. za dům v Satalicích prodaný [za 1125 k. m. DZV. 139 fol. FB.] a ze 600 k. půjčených 96 k.; pí. Barbora Olmarczová de Jode odvozuje ouroku ze 3600 k. z starého renthauzu 216 k. Suma z domů 185 k.

Kraj Slánský: Ves Radlice: L. P. 713 Domaňův a Haldan, bratří, když sobě dvůr stavěti chtě-

li, kopavší grunty nalezi v zemi velikou radlici. Protož od toho času tomu dvoru a vsi podnes Radlice říkají. Tůž ves daroval Přemysla syn Václav Druhý chůvě své Alžbětě I. 1283, kterouž to ves — potom darovala jest táž Alžběta tomu klášteru. V též vsi jest dvůr panenský, chalupa a krčma — Z též vsi schází se platu ročního (Karel Vlach má dědin 16½ záhonův, platí 8 k. 22 gr. 6 den. Týž z chalupy 10 k.), Vít Šatný, nyní p. Jakub Knaut má dědin 2½ k. záhonův, platí 1 k. gr., neboli 2 dni, Martin Brož, nyní pí. Lucie, dědin 10½ k. záh., ouroku 50 gr., 40 vajec za robotu 2 k. 4 gr., 6 slepic, Tomáš Brychtův 6 k. záh., pl. 1 k. gr. 20 vajec, 2 slepice, Václav Odháj 1½ k. záh., Barbora Vlaška 3 k. 10 záh., Jan Duchek 5½ záh., p. Jan Diblík z Votína 5 k. záh. Suma dědin 43 k. 20 záhonů, suma platu 15 k. 43 gr. m., vajec 3 k. 10, za robotu ženní 2 k. 55 gr., žiti 2 dni, slepic 23.

Vinice okolo Radlic: (Staroměstští) Albrecht z Trníče, Symeon Lopatský, Jakub Rozentaler, Anna z Paumberka, Adam Tatek, Vít Bohemický, Daniel Roudnický, Anna Rozenbergská, Jiří Závěta, Václav Trubka, Jan Teodor z Otrsdorfu, Jiří Heideilius, Alžb. Korandová, Daniel Odháj, Baruška Voříkovská, Jiří Moravec, Jiří Kakásek, ouředníci mostští z vinice s hlínistěm. Suma 27 k. 49 gr. 6 den.

Z Nového Města: Nikodem Kmentový, Anna Refábková, Michal Vajgl koželuh, Mandalena Zrajská, Mikuláš Magrle, Symeon Kohout, Jan Maršík, Kateřina Rokšova, Tobiáš Mělnický, Benjamin Bozděkovský, Matěj Kozika, Bart. Kníže, Jan Knotek, Jiří Košetický, Regina Ládčanská, Jan Diblík z Votína, Dorota Kalusková, Kašpar Vodák, Symeon Bezděcký, Petr Macer, Jan Rome, Jan Pronhofer, Jan Strída. Suma 36 k. 3 den. Michal Kraus. Suma 2 k. 33 gr.

Z Menšího Města: Kryštof Pujč, Zákostelský, Ze Smíchova a ze Zahrad: Symeon Jenštejský, Václav Moulík, Václav Krejčí, Matěj řezáč, Jan Nožička, Tomáš Ježek v Krásný zahradě. Suma 7 k. 35 gr. 3 d.

Sedláci v Radlicích: Karel Vlach, Martin Brož, Jan Duchek, Vít Šatný. Suma 5 k. 5 gr. Suma všeho 78 k. 13 gr. 5 den.

Ves Běloky. Díl té vsi dal tomu klášteru p. Jeronym z Skubrova I. 1500. V též vsi jest poddaný klášterský I a dva mlejny nade vsi. Při též vsi jest lom dobrého zdicího kamene opukového. (Jan Duras má dědin 10 k. záh., Jan Křížáv mlynář 3 k. záh., 2 kola mouční, mlejny konventní 2 kola m.

Ve vsi Makotrásch jest jeden poddaný, Macek. Suma dědin 13 k.. ouroku 6 k.

Ves Lidice. Tu ves darovala pí. Guda, někdy hraběte z Orlomund m. a tovaryška manželky Karla IV., kterýž také toto darování I. 1355 potvrdil. Zde jest 5 poddaných. (Pavel Tomeš, Havel Šanoha, Jan Filipů, Havlíková, Petr Polák, Suma dědin 71 k. záh., ouroku 14 k. 40 gr., slepic 6½.

Kraj Kouřimský. Ves Satalice. Poddaný Václav Kulhánek má 18 k. záh., platí 6 k. gr.

Ves Křeslice. Tu ves daroval Voldřich z Řičan I. 1322. Při též vsi jest háj, it. potok. (Adam

Hořejší, Kalejš, Vít Kalejš, Martin Špaček, Jan Martinkovic, krčmář, Vávra Daňkův, Novák, Lidmila Fantová mlynářka, Mikuláš Dobrovodský mlynář, chalupníci: Jakub tesář, Říha bečvář.) Suma osedlých 8, chalupníků 2, dědin 44 k. 8 záhonův, ouroku 16 k. 12 gr.

Ves Čechromy. Tu ves darovala panna Markéta z Tupadl t. č. převora téhož kláštera. I. 1488. V též vsi jsou tři rybníčky, poddaných 11: (Jan Stadný, Jan Kamberský, Pavel Vykoukal, Matěj Perníček, Jakub Novák, Jan Mandant, Jan Čiha, Vávra tkadlec, Jira Vykoukal, Jan Pšenička, Anna Petrová.) Suma záhonův 53½ k., ouroku 7 k. 16 gr.

Ves Zdíbrady, jeden poddaný (Karel Píša).

Ves Oujizdec. Tu ves, jak majestát císa. Václava, jehož jest datum I. 1389, ukazuje, prodal jest uroz. p. Hynka (!) z Řičan tomu klášteru I. 1391 v pátek po sv. Martinu za sumu 168 k. gr. č. A to jest vepsáno do desk zemských druhých Václavových M 22. V té vsi jest poddaných 8 (Jan Kovář, Václav Šimonův, Jan Bělohávek, Bartoň tkadlec, Kryštof Němec, Pavel Maršů, Jan Daněk, Tomáš krčmář). Suma dědin 67 k., ouroku 10 k. 20 gr.

Kraj Rakovnický. Ves Dubska (?). V té vsi jest usedlých 5, chalupník 1. (Mikuláš Pub, Jakub Haněk, Jiřík Buček, Pavel Černej, Martin Václavovic, Jiřík Žid, chalupník a krčmář.) Suma dědin 16 lánů, t. i. 60 kop záhonův; suma ouroku 18 k. 10 gr.

Suma všech osedlých 47, dědin 470 k. 54 záhonův, ouroku 518 k. 1 gr. 11 den. Suma platův stálých 515 k. 2 gr. 3 den. Suma všech důchodův peněžitých 517 k. 57 gr. 3 d., slepic 53½, vajec 3 k. 10, zajcův 5, soli prostic 5.

Forma přísahy rychtářské: Já N. přísahám P. B. všemohoucímu, M. B. i všem svatým, velebné a nábožné panně [Voršile Kallychové.] převore kláštera sv. Anny a sv. Vavř. v St. M. Pr., že tento oufad rychtářský (konšelský) chci věrně a právě ke cti a chvále P. B. všem., též k dobrému a užitečnému panny převory a konventu spravovati, dobré velebiti, zlé tupiti, pravdy a spravedlnosti obhajovati, k sirotkům a vdovám i k jednomu každému v jejich spravedlnostech věrně a upřímně se chovati. Co by proti svědomí mému bylo, toho ničehož nečiniti a to pro přízeň nebo nepřízeň, pro dary neb ne pro dary, a sumou pro žádnou jinou vymejšlenou věc. Toho mi dopomáhej —.

Hřbitov klášterní.

1609. — Rukop. č. 1067 f. 107. (Svědomí ku potřebě p. Václava st. Kapliře ze Sulevic k ruce Martina kuchaře, čeledína svého, proti Kašparovi Handovi a Bartoloměji Gallovi o výtržnost.) Tomáš Plzenskej: Když již bylo po ty rvanici, tu sme přiběhli s p. Danielem Holianem a p. Albrechtem z Trmice na krchově u sv. Anny a tu sme zastihli ty dva, kteří při ty rvanici byli. Jeden z nich měl rapír na dvě přelomeně. Sli jsme za nimi až na wartu na most. Tu vzati sou do vězení z poručení p. Daniele.

Jan Maumikr (?), písař kláštera sv. Anny: Toho sem povědom — po třímecitmej hodině šel sem na vodpočinutí v neděli. A co rozuměti přes půl hodiny že sem nespál díleji, v tom takové házení bylo od kamení, až i na mý dvíře házeli do pokoje tu na krchově. A já sem v tom vztlčil se a slyšel sem (než sem dvíře neodevřel), když týž kuchař od jednoho z nich přes hlavu rapírem raněn byl a kus rapíru až ke dveřím kostelním skočilo. A v tom jeden z těch křičel: Kryštof, kum. A po ty běželi všichni. To sem teprva vodevřel a ptal sem se Jana Kratochvíle krejčího, kterýž nade mnou v pokoji jest, co se to děje. On mi řekl, abych zdvihl ten kus rapíru, že již utíkají, kteří sou toho kuchaře tak sekali a bodli.

Jan Kratochvíle: Dymokurský, řemesla krejčovského: Toho sem povědom, jak se ta různice stala před pokojem před mejm, přišel sem rovně domů, bylo to k čtyřmectimý hodině. Jak sem vešel do pokoje, nějakým kamením házelo se po ulici. A já vyhlídnu z vokna, co se to hází, a voni toho jistého Martina kuchaře vobskočili; bylo jich šest neb sedm a měli rapír dobytý. Přiskočili dva, píchali ho mezi nohy. Tak von jich prosil, aby ho nechali, voni na to nic nedbali. Tak potom Martin Kuchař dostal se na krchov k sv. Anně, nějak ho vstřčili. Tak potom přiskočili k němu dva na krchově, jeden ho rapírem přes hlavu tal. Tak Martin když byl uřatej, vodstoupil k pilíři dále. Tu mu klobouk s hlavy hned spad. Tak ten s tým kusejm rapírem přiskočí zase k němu a tal ho dvakráte neb třikrát. Tak Martin tu krvaví, že pro krev nemohl skoro hleděti. Tak ti lekli se a utekli.

Domek při sakristii a pod starým dormitořem.

1593. — Archiv min. vnitra D 33—12/12. L. P. v outery po sv. Lukáší námi nížepsanými a k tomu od J. Mti Cé — obzvláštním dekretem zřízenými komisaři Jindřichem z Písnice, J. Mti Cé radou a prokuratorem v král. Českém, Zacharyášem Kábou z Rybňan, čuřadu nejv. purkrabství Pražského radou, Bartolomějem Millerem z Unterperku, J. Mti Cé, jakožto krále Českého, rychtářem, a Václavem st. Krocínem z Drahobeje, pry-masem v St. M. Pr., stala se jest smlouva a dokonale narovnání mezi nábožnou pannou Anastasií ze Sulevic, převorší kláštera sv. Anny v St. M. Pr. — a Markusem Straubingerem, varhanikem a měšťaninem St. M. Pr., a Salomenou m. j. a to takové: Jakož jsou dotčení manželé času jminulého s jistým dovolením jí panny převory schránku neb domeček blíž kostela téhož kláštera při zakrytí pod starým dormitořem ležící od někdy Duchka Vopičky a Juliany m. j., vytržili a koupili a potom týž domeček pro pohodlí své stavěti začali, kteréhožto stavení pro příčinu, že by na ubližení téhož domu božího býti chtělo, panua převory jest bránila a tudy nemalé zřízení mezi obojí stranou zrostlo, takže sou jednou i druhý jisté osoby k tomu, aby to ohledali a některak mezi nimi spokojili, od vrchností vysílány byly, až naposledy také tato z jistého J. Mti Cé poručení komisí předsevzata jest.

Při kteréžto když jest panna převoryše nemálo, ale velice sobě stěžila: Jedno, kterak by on Markus i ženu svou stavení to domovní vzhůru nad míru na zastínění oken klášterských zvejšil; druhé, deimem z komínův svých tomu klášteru k veliké nevěli a obtížnosti i nebezpečnosti byl. Třetí, vazby mnohé a nebejvalé od dřeva, též k nebezpečnosti zdělal; čtvrté, vodu deštovou do té, mezi klášterem a domem jeho ležící, uličky, zametavši ji rumy, obrátil a neudělavši žádného výpadu, tu vodu zdržoval, takže grunty klášterské podmokají a tudy se znamenitá škoda děje. A též okna, mimo výminku v smlouvě trhový obsaženou, v tu stranu k zakristii že jest zdělal. Šesté, pavlač z předu domu téměř až k oknům Anežky krejčířky na velikou její stížnost zdloužil. Sedmé, stavení ještě nějaké ode dřeva, že by na tom jemu při předešlé komisí od zahrádky kostelní dítka domu jeho z lásky dovoleném místě v nově postaviti mnil, vše na znamenité téhož domu božího nebezpečnosti. Osmé, že by jak on Markus tak i také žena jeho zpourou svou mimo předešlou k ní panně a konventu jejímu prokázanou nešetřnost vždy ještě všelikou protimyslnost jim činiti nepřestávali; což, když jest se všecko tak vskutku našlo a očitě spatřilo, a ačkoliv jest panna převoryše za to žádala, aby takové stavení a krov zase sňal a odprázdňen byl, a on Markus odtud se vyprodal, však když jest toho považováno bylo, kdyby se to zbořiti a odprázdňiti mělo, že by nemohlo nežli se skutečnou záhubou týchž manželův, kteří všecko své jmění téměř to vynaložili, býti. Tu jest panna převoryše — na tyto od nás v tom obrané a předložené prostředky svolila: Předně aby se ty dva komíny ihned nad krov z cihel a to dosti prostranně a tak opatrně, aby se nebylo potřebí žádného nebezpečnosti obávati, vyvedli a tak opatřili, aby se dýmem a ohněm témuž klášteru neubližovalo. Druhé, vazby všechny, jak ty, na nichž krov leží, tak také příční vnitřní, aby se kamenem vypletli a cihlou vyfutrovali a vápnm dobře obrvili. Třetí, voken ovšem nížadných, jak ve zdech, tak ani v tom krovu, v té straně k klášteru, k kostelu a k domu dotčené krejčířky aby děláno nebylo. Čtvrté, ulička ta mezi klášterem a domem dělicí aby na společný panny převoryše a jich manželův náklad vydlážděna byla, tok pak vody aneb vejpad aby na groš svůj též manželé spravili a to tak opatřili, aby se tu táž voda více nezdržovala. Páté, co se pavlače z předu domu udělané dotýče, ač jest na tom bylo, aby jí do tří trámův z té strany domu častoimеноvané krejčířky odprázdňeno a ukráceno bylo. Však že jest se týchž trámův pro krov, který na nich sedí, bezpečně ujíti nemohlo, budou imenovaní manželé povinni cihlou tu v tom místě touž pavlač od týchž tří trámův dáti zapaziti tak, aby se k voknům teij krejčířky z ní hleděti a toho, co se v pokojích jejich mluví, doslechat nemohlo. Šesté, kousek ten od zahrádky kostelní oddané nahoře dotčené aby se zdí na příč i na vejš tak oddělil, aby do kostelní zahrádky slepice nepřelítali ani také nečistoty tam metati mohli. [Sedmé slubují manželé náležitě se chovati, jinak se musí vyprodati.] Kteréhožto artykule — častoimеноvaní manželé ujavše připověděli zcela a zouplna to všecko zachovati —.

Jiný domek.

1606. — *Archiv min. vnitra D. 33 12. V. M.* uroz. a stat. páni páni — rady zřízené komory v král. Českém —. Z spisu Benedykta Placera, co sobě od mně a ouředníka mého stěžuje a nedůvodně i také daremně, jak V. Mti tak také mně svým suplikováním zaneprázdnňovati usiluje, sem porozuměla. Předně, dokládá to, že by se jemu nějaký neslušný šacunk měl dít; na takové jeho zprávu činění V. Mtem v známost uvésti pomínouti nemohu, kterak již jmenovaný B. Placer, dostavše se na grunty klášterský, jest jemu schránka dopřána i místo, aby své obydlí měl. Dostavše ji v stavení jest se dal, k těmž stavení dříví i jiné věci z kláštera odnesl — a všelijak náležitou poslušnost zachovati jest přislíbil. A když by kolivěk ten domek dostavěl a tak se jinam odebrati umínil, tehdy že jej zase k těmž klášteru nic drážeji, než za 50 k. m. prodati chce, že se tomu státi všemu má, do kněh klášterských jest to vše v zápis uvésti dal. Ale té své připovědi za dosti jest neučinil. Kdyžkoli potřeba a hodná příčina jest toho ukazovala a — jest se dala — že do kláštera měl dáti se najíti, toho jest nikoliv učiniti a takového poslušnosti zachovati nechtěl, vzkazující posměšně, má-li kdo co k němu, aby k němu sám šel anebo k němu psaní učinil. Tak mnohé příčiny se od něho daly, že jest sám dobrovolně k tomu přistoupil, že jsme se dožádali p. purkmistra a pánův St. M. Pr., aby ráčili starších cechmistrův přísedících obojího řemesla, zednického i tesařského, [vyslali], aby — šacovali. A nad to vejšeji co sobě sám šacoval, nadě všechno jiné, jest jemu 18 k. m. vynahrazeno a tak vši sumy ode mne 133½ k. m. za týž domek dáno a zapláceno. A neisouce tak ten domek dostavený, sem na to množství kop k dostavení a k doděláním vynaložití musela, isouce povinna toho opatřiti. Vystavše jej, tu jest teprva sám o své ujmě z své strany beze všeho mého vědomí večerním časem, isouc podnapilý, jiného druhu k šacování, nevím k jakému, přivedl a potom k mému ouředníku do domu přijdouc, nemalé příčiny vyhledávali, majíce ode mně dávný čas takový domek zaplacený. V. Mti se vsí náležitou uctivostí žádám, poněvadž sem mu — ten domek zaplatila, jej užiti a podle své povinnosti opatřiti jej dáti [abych] mohla a před těmž nezbedným a daremně zaneprázdnňujícím člověkem v pokojném užívání zůstavena bejtí mohla —. V. Mtem modlitbou svou povolná Kateřina Lipenská z Velického Lipna, převora kláštera sv. Anny a sv. Vavřince v St. M. Pr.

Domek u velrybů a jiný vedle neznámé polohy na půdě klášterní.

* 1628. — *Rukop. č. 1073 f. 43.* (Svědění ku potřebě Doroty Šlagerové proti Janovi Capromalleusovi k té rozepři, kdež o schování čtyř truhel daných a z nich některých věcí pobráných, jichž sobě Jan Capromallus 600 zl. rýn. pokládá, činiti jest.

Markýta Klatovská, pokojnice v domě Musilovském, svědčila; Praly sme, tři ženy a čtvrtý

muž byl, v domě u sv. Anny paní Dorotě Šlagerové náležejícím. Viděla sem, že jsou dva muži (mně se zdá, že jest byl sám tento p. Jan) nesli skrze tu světnici, kdež sme praly, jednu truhlu a odpočívali s ní u necek. A když se zase vraceli a týž p. Jan sobě v tom svém pokoji všecko zavřel na zámek, řekl: Paní Doroto, já sem sobě všecky své věci dobře opatřil. A ona paní Dorota jemu řekla: Ját vám za to neslibuji, aniž za své věci, kteréž v domě mám, slíbíti nemohu, nebo já tu vždycky přítomna nejsem. A on jí řekl: Paní Doroto, vy se o to nestarejte. Já na svátky [s] sví paní sem přijedu.

Lidmila, Jakuba Hystřle manželka: Kdež sme praly v domě u velrybů, viděla sem ty truhly, když jest je se služebním svým ten pán tam do domu nosil. Potom, když jest své věci opatřil, přišel z toho pokoje do toho pokoje, kde sme praly, a měl tři klíče v hrsti a řekl: Paní Doroto, já sem své věci dobře opatřil. Paní Dorota mu řekla: Opatřte vaše věci, jak nejlépe umíte a jděte k mýmu muži na krám, ať vám dá čtvrtý klíč od domu, abyšte do domu mohli. Mluvic k němu dále: Já vám za vaše věci neslibuji aniž za své, co tu v domě mám, slíbíti nemohu. A dále se od necek nikam nehnula.

Jan Kulhavý, podruh v domě paní Doroty Šlagerové: Toho jsem povědom, když tento Němec byl přivezť své truhly k domu u velrybů, přišel do druhého domu jejího, kde doktor bejval, a řekl k paní Dorotě, může-li ty truhly skrze tento dům do druhého domu u velrybů do pokoje, který pronajal, dáti vnísti. Ona mu řekla: Proč jich tam dvěma nositi nedáte, však sobě odevřiti můžete. On řekl: K čemu mám otvírati? Však tu nyníčko nebudu, až na svátky [se] svou paní sem přijedu. Ona mu řekla: Ját věru nevím, já vám za vaše věci neslibuji.

1628. 8. února. *Tamtěz. f. 45.* Ludvík Osvald Fraj z Frajburku: Jest mně povědomo a byl sem tu s manželkou svou Anyžkou přítomný, když p. Jan Capromalleus od Šlagerových s povolením manžela jejího prostřední štok v jejím domě u sv. Anny, u velrybů řečeném, proti jisté činži k zaplacení k svému obydlí pronajal, kdežto čtyry plný truhly jeho mohovitých věcí, kteréž ona sama Šlagerová skrze její druhý tu při tom přiležící dům, (skrze nějž průchod do druhého domu u velryby jest) nositi a tahati očima svejma jest spatřovala. Kteréžto truhly já sám taky do domu u velrybů po schodech nahoru a skrze světnici do komory nositi a tam je (když jest jí p. Capromalleus zpečetoval, k čemuž sem já i svíčku držel, z nichž dvě truhly rozpečetné ale provazmi zatoceně a zaknytované byly) sem klásti a stavěti napomáhal. A tak sme těch truhel opatřených v komoře státi nechali, komoru a světnici sme zavřeli, k nižto p. Capromalleus mně klíče jest dal a také po klíči od domů se ptal, kterýž mně i odevzdati jest chtěl. Ona pak Šlagerová tu takového od domu klíče při sobě neměla, ale na rynku v jejím domě jej že měla a tam abych pro něj přišel a jej k sobě vzal, jest oznámila. Na to jsme my skrze druhé dům, poněvadž ten dům u velrybů toho času zevnitř dvouma rygly opatřen a zámek zavřený byl) zase zpátkem jsme vyšli,

Pan Capromalleus pak jí, Šlagerová, oznámil, že naspěch zase odjeti musí a proto v pokoji že zůstati nemůže, zdali by v jeho nepřítomnosti na čtrnácte dní věci jeho v pokoji bezpečny by zůstati mohly? Ona odpověděla, že mu za ně jistotně připověděti nemůže, však že i ona tu v druhém příležitostném domě taky svých věcí, ne za jeden tisíc, ale i za některý sto víceji, k ztraceni by měla. Ale k opatrování toho že má jednoho věrného, upřímného člověka, kterýžto ponocuje a líhá tu každou noc na její pavlači. A poněvadž věci její bezpečny jsou, takyť jeho p. Capromalleus věci bezpečny budou. Na kteroužto odpověď nejistotnou p. Capromalleus mne a mou manželku jest žádal, abychom v nebyti jeho do 14 dní v jeho pokoji zůstali, obzvláště v noci, tak aby truhly s jeho věcmi bezpečny a opatřeny bejtí mohly. Načež ona Šlagerová mně a manželce mé klíč od domu dáti jest připověděla. Na druhý den potom šli sme spolu s p. Capromalleusem mimo toho pronajatého domu u velrybů, toho omyslu isouce, do jejího domu na rynek dojiti a toho klíče od domu od ní požádati. V tom byla Šlagerová v druhém domě svým, vedle velrybů, a s mäslem zacházela, a ještě klíče od domu při sobě neměla. A spatříc my, že toho času prázdnoty neměla, domů jsme odešli, a nám, abychom pro takový klíč jiného času do domu jejího na rynek přišli, oznámila. Na to jest p. Capromalleus pryč odjel, i šel sem já s manželkou svou 17. Decembris jminulého leta 1627 k ní Šlagerové a toho klíče sem od ní žádal. Tu opět nám za odpověď dala, že nyníček nemá kdy, abychom zase jiného času přišli. Řekl sem jí: Dobře, paní, kdyby jen mezi tím na truhlách a věcech tam zůstávajících žádná škoda se nestala. Odpověděla, že by tomu byla nerada, však že má jednoho věrného vartýře, který tam líhá každou noc v jejím domě na pavlači. Ten že při sobě má kord i křesadlo, jemu že se dobře může svěřiti. Vedle toho taky oznámila, když mně ten klíč jednou odevzdá, že ho ona zase nepřijme, abychom potom k těm věcem dohlížeti, jak chceme. A předece takového klíče nám nedala. 20. dne Decembris 1627 já s manželkou svou zase smy se u ní Šlagerové, aby nám ten dům otevřela a klíč dán byl, ohlásili, taky sme, že chvilu nemá, dosti rychle a vostře od ní odubyti byli. 24. Decembris přišel sem opět, ale ona doma nebyla.

*3. 1629. — *Tamtěz. f. 86.* (Svědění ku potřebě paní Dorotě Šlagerové proti Pavlovi Chvalovskému k té při, kterouž s ním o krádež v domě jejím v St. M. Pr. blíž kláštera sv. Anny ležícím, u velryby řečeném, spáchanou činiti má.) Eliáš Hanuš Lhemický, měšťanin a písař ouřadu rychtářského v St. M., svědčil: Toho jsem povědom, že v letu 1627. 27. Decembris paní Dorota Šlagerová ke mně jest přišla a abych do domu jejího, jenž u velryby slove, s ní k spatření vyloupání dveří a jinší krádeže šel, žádala. Což jest se i stalo. I isouce týž Pavel Chvalovský již u vězení, paní Dorota Šlagerová se p. Janem Kryštofem Baltazarem, zedníkem, ke mně jest přišla a aby provedlán byl, žádala. Tu on isouce dobrovolně slovy dobrými dotazován, poněvadž on k opatrování téhož domu, že se tam nic zlího státi

nemá, se jest ohlásil, kterak se pak taková krádež stala, aby se toho zpravil, tu on se k tomu smál, rozdílně řeči pletl a aby jemu co od ní k svěření odvedeno bejtí mělo, tomu všemu odpíral a s smíchem toho odbejval. Potom druhého dne opět v přítomnosti p. Jana Kryštofa zedníka a jí paní Doroty tázán jsa a jemu palečnicemi hrozeno bylo, dajíc se do pláče pověděl, že nějakéj dlouhéj Jira, tovaryš zednický, jeho k sobě pozval a matka jeho že jesti jemu vína koupila a jeho spoleně že jsou opili a klíč od domu u velryby, když jesti se vyspal, že mu z kalhot vzat byl. Na stole u nich ho našel a po druhý v stolečku. Zda-li by (prý) on to učinil. A tak potomně, jako i před pány komisari, to mluvil.

Mikuláš Jonáš, soldat při rathouze: Toho jsem povědom, když jsme přišli do domu u velrybů, našli sme Pavla Chvalovského na pavlači pod peřinou ležícího. My mu řekli: S námi šel. On řekl, že půjde. A pravil k paní Dorotě: Co mi tak tehdy platiti budete a klekl na kolena, zdvihal dva prsty, přísahal, že tou krádeží on vinen nic není, aby ho hned měl kat stříti. Když mu ukázáno bylo u sklepu vdole to loupání, kde sejry byly, o sobě poskočil, řekl: To jest mastná bába. Co vy chcete dáti zkaziti, já jsem mladý člověk, já se dám na vojnu psáti. A tak smy ho do šatlavvy přivedli. — Joachym Fichtl, soldat při rathouze: Když sme přišli s kprálem od rathouzu do domu u velrybů, jiní tovaryši šli nahoru na pavlačku, kde ležel ten Pavel Chvalovský. Já sem zůstal v dole, nevím, jak jest ležel. Tu paní Dorota vykazovala všecko, kde se ta krádež v tom městě stala, a pravila: I Pavle, kterakž si to hopsydařil. On odpověděl, že dobře. Našli sme při neipravnějších dveřích, který vyloupány byly, něbožiz a nahoře, kde se ta ztráta stala, sekeru. A já vešel sem do kuchyně a našel sem tam při volništi ležet rapír. V tom paní Dorota pravila, že by rapír ten byl jejího manžela a že mu ho, totiž tomu Pavlovi, byli půjčili, když do toho domu vartovati šel. A když sme se toho Pavla ptali, kterak jest to spravoval, on odpověděl, že o tom nic neví, a přísahal, aby ho hned kat měl za ním státi a aby ho všichni čerti vzali, že on o té krádeži nic neví. Potom paní Dorota žádala, aby byl vězením opatřen; on řekl: Tehdy paní Doroto, tak mi platiti chcete? Já isouc mladý člověk, chcete mne zkaziti. Já se zejtra dám na vojnu psáti. Potom sme ho do šatlavvy vedli.

Jan Bartoloměj Kryštofel zedník: Toho jsem povědom, že jest ke mně paní Dorota před svátky Vánočními 1. 1627 přišla a mně, abych Pavla Chvalovského, učedníka mého, kterýž se již byl vyučil, k ní do domu jejího u velryby řečeného, tam aby líhal, odpustil. Já jsem jí na to odpověděl, že chce-li on to učiniti, poněvadž já jemu již více rozkazovati nemohu, že v tom má dobrá vůle jest. Ona mi řekla, že již s ním o tom mluvila. Já jí odpověděl, mně že vždycky věren byl a také jsem mu všechno svěřil, že to učiniti může. Potomně u mně na Štědrý den byl večr asi do čtyř i více hodin, neb jsme stříleli. Potom řekl: Pane, již musím jít, ač nerad, a to proto, že ležím tam vysoko na pavlači a na mne dešť i sních prší, a mne ve spaní mohli by tam zabít,

neb tam nejsem bezpečen. Já mu na to odpověděl: Jdi ty předse tam domů, můžeš se tvý paní ráno opovědít, že tam dole pro nebezpečnost nemůžeš bejt. A od toho dne jsem ho neviděl až potomně v vězení. A ten den po Mláďátkách ráno přišla paní Dorota do domu mého s velikým křikem a naříkáním: O můj pane Hans, již mně pěkně spravil váš Pavel a všechno pobral. Též jsem u káta byla; on praví, že váš i můj zloděj jest, že k utrpnému právu přijíti musí. Tím navěští dávající, abych já polovici a ona druhou polovici peněz na to nakládali. K čemuž jsem jí odpověděl, že on můj zloděj není, já vím o svých škůdcích, ale když kejm prokázati nemám, musím tak nechat. Nebo jsem jemu peníze, klíč hlavni i všchno svěřil, nic mi se neztratilo. Stonal jsem a on mně v nemoci posluhoval, slácel a více nežli můj vlastní syn sloužil. Na žádost pak její, paní Doroty, to jsem učinil a s ní od domu u velryby řečeného šel a tam, zdalek bych ho z instrumentů svých, poněvadž on u mně učedníkem byl, seznati mohl. Ale nic jsem svého neviděl, nežli nějakou starou sekeru a nebozez. Též v hořejší světnici nic jsem neviděl nežli tři truhly, dvě prázdná a z třetí jsem vyčetl sedm štuk plátna. Dále jsem se jí zeptal: Paní, je-li vám také co vzato od sejrův anebo masa. Ona mi odpovéděla, že ještě nic pohřešiti nemůže, aby jí co z toho vzato bylo. Potom nedala mi pokoje, než musil jsem s ní zase do šatlavu jít. A když jsme tam přišli, tehdy písař p. rychtáře řekl ke mně: Pěkně jste vašeho učedníka cvičili (což mi líto bylo, neb jsem vždycky poctivý lidi učil a k dobrému je vedl.) Potomně jsem se ho dotazoval: Pavle, proč jsi takové hospodářství přijal a tomu podle přípovědi své za dosti jsi neučinil a tak jsi zle hospodařil: Pane, pozván jsem byl k obědu na svátky od dlouhého Jíry a jeho matka koupila dvě penty vína a tak spolu sedíce jsem se opil. Ráno hledal jsem klíče od dveří domových v kapse, ale nenalezl jsem ho, nebo mně ho do truhlice stolní schovali. Naproti řeči jeho jsem řekl: Můj milý Pavle, tolikrát jsem tebe napomínal i trestal, aby s tím Dlouhým Jírou netovaryšil, nebo s ním i peníze i rozum propiješ. Z šatlavu šli jsme naproti Perštejnu do domu u Krocinů řečeného, kdež oni pili. A tam též Pavel zastavil svůj plášť. Tam přijdouce paní Dorota ihned s šenkýřkou se vaditi počala. Já jsem jí napomenul: Paní, chcete-li se co vyptati, nemusíte s lidmi se vaditi. Dále šenkýřka nám ukázala plášť téhož Pavla, oznamovala, že Dlouhý Jíra (salvis auribus) do prevetu upadl, takže od téhož pádu ani povstati nemohl, že jej domů nésti museli. Dále ještě na žádost její s ní až proti sv. Jindřichu do domu nárožního šel, ale do domu na žádost její jíti jsem nechtěl, než za domem na ní očekával. A když táž paní Dorota došla zas z téhož domu vyšla, jí jsem se zeptal, co tomu Dlouhý Jíra říká. Odpověděla, že nic a že sám druhý za stolem sedí a hrubý sejr jí. Odtud jsme šli zase do vězení šatlavního. Tu jsem se ho zase ptal: Můj milý Pavle, pověz mi, zdaliž jsou tobě u něho, Dlouhého Jíry, klíč z kapsy vzali a ty věci pobrali. Odpověděl, že ne, nebo on, Dlouhý Jíra, od toho pádu a slúčení ani z domu vyjít nemohl.

Potomně táž paní Dorota Šlejerová žádala, abych jemu Pavlovi peněz propůjčil, tak aby mohl téhož Dlouhého Jíru do vězení připravit. Odpověděl jsem, že povinen nejsem. Potomně asi ve třech nedělích zase ke mně přišla táž paní Dorota s velikým křikem, že by se jí tři centny sejrů i více ztratilo. Na to jsem jí odpověděl: Má milá paní Doroto, divím se tomu. Však by on raději vzal plátno a něco jiného, nežli by se chtěl sejrů shnilého dotknouti, nebo ho jak živ nejedl a před ním utíká. A vás když jsem se ptal prve, zda-li by vám co od sejrů a másel pobráno bylo, pravili jste mi, že nic pohřešiti nemůžete.

Mandalena, Jana B. Kryštofle manželka: Toho povědoma jsem, že jest ke mně přišla paní Dorota druhý nebo třetí den potom, když jest Pavla Chvalovského vsaditi dala a mně jest, abych s ní do vězení šatlavního došla, požádala. Načež jsem jí odpovéděla: Má milá paní Doroto, já do takových míst nerada chodím. Ona zase: Však jsem tak dobře měšťka jako i vy. Jak tam dobrá vejdete, tak dobrá zas vyjdete. Potomně na žádost její s ní tam do téhož vězení jsem šel a jeho Pavla jsem se dotazovala: Milý Pavle, co jsi pak dělal a jak jsi na ty věci pozor dal, že z téhož domu pobrané jsou? Tu on hned plakati počal a pro pláč mně takměř odpovéděti nemohl než: Paní, já nic nevím, má milá paní, jak jsou se ty věci a kdy ztratily, neb jsem jich také neviděl. Dále ptala jsem se ho: Pavle, proč jsi nepřišel k nám na ty svátky? Já jsem se domnívala, že jsi ty v domě paní Dorotiny, a paní Dorota domnívala se, že jsi u nás. A kde jsi byl? On mně odpovéděl, že jest byl u Dlouhého Jíry a že ho Dlouhý Jíra pozval k sobě na svátky k obědu a že jim matka Dlouhého Jíry dvě penty vína koupila, a já se vopil a vopilej domů jíti chtěje, Dlouhý Jíra domů jíti mi nedal, nežli kord schovali. A když tam nic uškozeno není, že ještě žádnéj nic nepobere, snad idouce domů opilý, že bych k nějakému neštěstí přijíti mohl. A co více povídati mám. Dlouhý Jíra lépe ví, kde sme byli, nežli já vám pověditi mohu, neb jsem byl opilý. Neposledy když jsme z vězení vycházeti měli, napomínala jsem ho, aby raději, pokud vo všem ví, pravdu pověděl, ale on řekl, že o ničemž nic neví.

Jiřík Pinckr krosnař, pokojník u Petra Rudolfa: Přišel jsem před rokem k otci Pavla Chvalovského do Žebráka. On mně prosil, když přijdu do Prahy, abych došel k mistru Janovi Šivrovi zedníku, u něhož se Pavel, syn jeho, řemeslu zednickému učil, abych ho od něho pozdravil a jeho se zeptal, brzo-li syn jeho za vyučenou jmíti bude. A tak přijda já do Prahy potkám Jana Šivra pod uздаři [na Malém rynečku], tu ho pozdravuji od otce, jeho Pavla, a ptám se, brzo-li Pavel, syn Jana Chvalovského za vyučenou jmíti bude. Tu mně odpovéděl p. Jan Šivr, že ten učedník Pavel sedí v šatlavě a abych došel k paní Dorotě Šlejerové, ona že mně praví, proč sedí a co udělal. I nešel jsem já k paní Dorotě, ale šel jsem zase po své práci do hor a přišedši zase k otci jeho Pavla, povídám mu, že Pavel sedí v šatlavě. On jsouc člověk starý, ulekl se náramně. A když jsem zase šel zpátkem do Prahy, macocha jeho Pavla šla se mnou do Prahy. Tu jest u hospodáře mého přes

noc se mnou zůstala a vstavši ráno šla k ní, paní Dorotě, ptajice se jí, proč Pavla do šatlavu vsaditi dala. Potom přišla zase ke mně domů a prosila mně, abych s ní šel k Dlouhému Jírovi zedníku na Nový Město. I šel jsem s ní tam a přišedši do domu, kde bydlel ten Dlouhý Jíra proti Koši, zazvonila ona a matka toho Dlouhého Jíry nám otevřela. Šli jsme nahoru do pokoje a ten Dlouhý Jíra se strojil. Tu jsme viděli sejr na stole a hůsci ležet. Tu se ho ptala, proč tak syn její sedí a co jsou spolu dělali. Dlouhý Jíra řekl, že on neví proč sedí. Potom vedl nás k nějakému kozišníkovi u Svinský brány. Tu se ho ptali, proč Pavel sedí. Tu on taky odpovéděl, že neví, proč sedí, mluvíc, že mu křiví jsou. Tu jsme odtad odešli. Já jsem šel potom domů a ona šla k paní Dorotě a prosila ji, aby sobě otce jeho, člověka starého, ušetřila. Potom šla macocha jeho zase zpátkem domů.

Na Anenském náměstí.

Solnice.

(Viz též ohoz XXXIX.)

33—12

1* 1634, 12. července. *Archiv min. vnitřní D⁴⁷*
Allergnädigster König und Herr! Ew. K. M. hiemit demütig berichten, wie das vor langen Jahren und bei der Zeit I. K. M. Ferdinandi des Ersten — ein Ort oder Gebäude da vor diesem unsers Closters Brewhaus gewesen, für dero new aufgerichtetes Saltzhaus in Böhmeim und dann nach etlichen Jahren ain negst dem Saltzhaus geleges und uns auch zugehörendes Häusel gleichfals zu deroselben Saltzbeamten Bewohnung (so beides noch bis auf dato also innen gehalten und gebraucht werden) einräumen haben müssen —. Dat. Prag — 12. Julii 1634.

2* 1656, 21. února. *Archiv min. vnitřní.* Auf gnädige Anordnung der königl. böheim. Cammer wird dem Convent des Klosters bey St. Anna zu Nachricht wegen des auf ihrem Grund liegenden Kais. Salzladens und Wohnhäusels attestirt, es befinde sich bei der kön. böhm. Cammer-Buchhalterei-desshalben keine andere Nachricht, als dass das Wohnhäusel im anno 1552 wird als bereits über 100 Jahr her durch die kais. Salzbeamten bewohnt, auch umb das J. 1604, als es damals ganz eingegangen, auf der kön. böhm. Cammer Unkosten, so sich über 700 Thaler erstreckt, wiedernumb aufgebaut und erstlich dem Kloster jährlich nur zwei, endlich aber vom anno 1612 an bis auf dato fünf Kuffen Salz jedes Jahres, als ein Grundgeld, davon gereicht worden sey.

V Liliové ulici.

Čís. pop. 219.

(Košťálovský, Šrámkovský.)

1. 1444, 27. února. *Rukop. č. 90 f. 93.* Nicolaus Košťál dictus de Nova Civitate et Anna e. domum cum braseatorio, braxatorio, sarthagine et doleis sitam circa s. Annam in acie ex opposito ecclesie eiusdem s. Anne penes domum Gregorii pellificis contigue consistentem nec non et aream, dvořistě dictam, pro pecoribus, lignis et vasis servandis post curiam domini Medkonis situatam et penes

domum Kowarzikonis, erga Nicolaum braseatorem Dúpovec*) dictum pro LXVIII s. gr. — sub conditionibus notabiliter exceptis; Quod prefatus Nicolaus in eadem domo debet unum habitaculum integrum habere et tenere et in eodem habitare seu morari usque dies vite sue inimpeditae et cum hoc duo celaria tenere, unum cum testudine, aliud sine testudine, pro cerevisia et aliis necessariis servandis quousque vita sibi comes extiterit. Eciam prefatus Nicolaus debet brasea in eodem braseatorio pro sua utilitate laborare et ibidem similiter in braxatorio braxare et braxando in predictis celariis reponere et extra de domo in vasis vendere, sed in domo non propinare, quantum sibi expediens videbitur. A labore vero cuiuslibet brasei et braxaturae eius astrictus est et erit, ut alter, solvere prefato Nicolao Košťál. Act. fer. V. in capite Iunii.

*) Kšaft jeho z r. 1449 zapsaný v rukop. č. 2119, fol. A 7 zní: Ve jméno božie amen. Já Mikuláš Dúpovec, měštěnin St. M. Pr., vyznávám oc že ačkoli věk nemocen jsem a neduživ na těle, však proto paměti dobré a svobody zdravého rozumu požívaje, nechť, což na mně jest, by po smrti mé, ač mne od nie Buoh v této nemoci zachovati neráčí, o zbožie a statek po mně zuostalý mezi příbuznými a přáteli mými kteří svárově sě dají, toto mé poslední poručenství a konečný úmysl vuole mé zriedil sem a způsobil a tohoto kšaftu mocí o témž o všem statku mém fiedim a způsobuji obyčejem tímto dolepsaným: Najprve učinil sem a ustanovil i činim a ustanovuji múdre a opatrně lidi Hanuše sladovnika a Jana Wolfa, již psaného města Pražského měštěninu, pravě a mocně poručníky všeho statku mého —. Potom pak tomu chci a teď tak poručím i rozkazuji, aby všichni moji dluhové, jimiž bych komužkolivěk povinen zuostal, ježto by rádně a vedle práva tohoto města bylo okázáno, byli každému — zaplacení pěkně. Dále také poručím, aby poručníci moji duom ten, v němž bydlím, doplatiec z statku mého vydali na opravenie kosteluv dolepsaných. Najprvé chci, aby na opravenie kostela sv. Jiljje vydáno bylo III k. gr. a na opravenie kostela sv. Haštala tolikéž. Item poručím a odkazuji, aby vydáno bylo Vaňkovi, sestřenci mému, X k. gr., Anně, bratraně mé, X k. a Keruší, sestře mé v Martinicích bydlející, V k. Item dětem Štěpánovým, bratra mého v Kochanově, V k. a dětem starého Matěje na Horách, *sesřenatóm* ženy mé, V k. Item Kačce, bratraně mé, ženě Štěpána sladovnika V k. — Jenž jest dán l. 1449 tu neděli hodu Narozenie Syna božiego.

O Mikuláši Doupovcovi jedná i tento zápis v rukop. č. 2099 f. 1070. Postquam Stephanus de Kochanov una cum filio suo Paulo, qui omnium ipsius Stephani liberorum extat senior, impetuisent Nicolaum, fratrualem Nicolai Dupovec, pro V. s. liberis ipsius Stephani per dictum Dupovec-nem vigore testamenti sui delegatis, quibus Nicolaus, pretaetus fratruelis, licet easdem pecunias non erat dare contrarius, nichilominus tamen hac in re dominorum requirebat consilium, ut ab aliorum dicti Stephani liberorum infestacione securus de cetero redderetur. Tandem domini Stephano et

2 1450. č. — *Rukop. č. 2103 f. 36.* Nicolaus Kosstial et Anna e. humuletum cum casula, budka dicta, et medietate rivuli ibidem decurrentis, quod humuletum extendit se a muro usque semitam humuleta dividendem, et situm est sub vinea Anne, relicte Nicolai Cuculus, erga eandem Annam pro III s. gr.

3. 1461 — *Rukop. č. 2119 f. L 5.* Ve jméno božie amen. Ja panna Anna, v domu Mikuláše Košťála nebožce v St. M. Pr. bydlejcie, vyznávám — že ustanovuji poctivého Mikuláše bakaláře, bratra mého strýčeného z Meziříčí, prvého a mocného poručníka všeho statku mého —. Otkazuji — knězi Jakubovi, faráři u sv. Jiljcie, zlatý uherský, Kuně, panie matce mé, II k. gr., Margretě, sestře mé — Kateřině, sestře Mikuláše nadepsaného — po 1½ k. a druhé sestře Anně k. [Neukončeno].

4. 1469, 12. července. *Rukop. č. 2141 f. 90.* Martha, filia olim Nicolai Košťál, cum Silvestro, viro sibi desponsato, fassa est, quia loco porcionis sue paterne suscipit LX s. gr. et parafernalia. Act. fer. III. ante Margarethe. — *Tamtéž. f. 206.* Stala se jest smlúva o manželstvie z strany Silvestra a panny Marthy, dcery paní Anny Košťálky, že paní Anna nyní řečená po panně Martě, dceři své, jmenem věna Silvestrovi vydati má peněz hotových LX k. a rúcha za XL k. A to do dne do roka. Proti tomu Silvestr odvěnil jest CL k., i s jejimi LXti k. počítajíc, též do dne do roka. Eod. die.

Paulo suprascriptis mandaverunt, quatenus commissionem auctoritatemque et facultatem pecunias easdem tollendi ab omnibus aliis liberis eiusdem Stephani suisque fratribus et sororibus, qui annos etatis eorum legitime sortiti noscuntur, sub sigillo civitatis Meziříec afferre non reglant. Et si qui eorum sunt inennes, provideant, quod porcio ipsos aut alterum eorum contigens ibidem in Meziříec caucionetur, donec annos legitimos non attingant. Modici itaque temporis labente curriculo Paulus litteram commissionis et auctoritatis prectate dominis exhibuit, tenorem, qui sequitur continentem:

Purgmistr a konšelé města Meziříeče múdřým a opatrným pánóm purgmistru a radě města Starého Pr. nám přeznivým. Službu svú.vzkazujem Vašie Milosti múdří a opatrní páni nám přezniví. Jakož nebožčík Mikuláš Dúpovec, spoluměstěním Vašie Milosti, odkázal na kšaftu Štěpánovým dětem z Kochanova pět k. gr., i ti přistúpivše před nás, zejména Jan, Martin, Michal, Margareta, Kartruse, a poručili jsú a poručili ty peníze mocně Pavlovi, bratru svému, ukazateli tohoto listu, aby on je přijal k sobě. Neb jemu oni toho dobře věří. Také sú z nich dva bratry mlada, Jirík a Vávra, a těm díel jich jest zaručen lidmi dobrými a toho dobře dostalými od nás, Janem a Štěpánem, takže jsú svým dobře jisti. I když jemu jie vydadie, z toho oni všichni Mikuláše kvitují a prázdna činie, takže od žádného z nich ani jejich přítelě z toho dluhu více upomínán nebude. A toho na svědomie pečeti města našeho kázali sme zapečetiti list tento. Datum in Meziříec fer. VI. post Francisci a. d. L. Cuiusquidem commissionis vigore idem Paulus sublatis predictis V. s. fassus est se percepisse —. Act. fer. II. ante Sim. et Iude.

5. 1483, 11. srpna. *Rukop. č. 2105 f. 128.* Anna Košťálka vidua resignavit Silvestro, genero suo, Marthe, filie sue, et pueris eorum domum, quam inhabitat, omnemque aliam substantiam —. Idem Silvestr victu et amictu honestis eidem usque ad morem debet providere. Act. fer. II. post Laurencii.

6. 1498, 11. října. *Rukop. č. 2107 f. 152.* Iohannes dictus Šrámek et Margaretha e. d. acialem dictam Košťálovský cum braxatoris, item domum minoreni sitam penes eandem domum ex una et domum Anthonii cultellatoris parte ex altera, it. curiam, in qua ligna servantur, sitam penes domum molendinatoris dominorum, a Martha, ojim Silvestri — pro ducentis s. gr. Act. fer. V. ante Galli.

7. 1499, 30. dubna. *Rukop. č. 94 II. f. 77.* Alena, nevěsta Marty, někdy Sylvestrové, oznámila jest, že jest přijala a skutečně vyzdvihla věno své, kteréž jí přiležalo po smrti Václava, syna nadepsané Marty, od též Marty, švekry své. Act. fer. III. ante Phil. et Jac.

8. 1512, 12. února. *Rukop. č. 1128 II. f. B 21.* V té při mezi Martinem Syrovátkú z jedné a Jakubem Šrámkem a Matějem, hor viničních měřičem, z strany druhé, kdež on Syrovátka vinil je z toho, že oni nešlechtně a zrádně, cti své proti němu neovhradivše, jeho jsú zmrdovali a Jakub Šrámek zrádnú braní v kúži za štítu jeho jest bil a Matěj jeho z zádu sekal i bodenú ránu v ruce učinil. Dále prose, aby jemu na ně právo pušteno bylo, a k Šrámkovi aby se ráčili zachovati, jakož vajpověď mezi řemeslem sladovnickým a nožířským ukazuje. A tu vajpověď ukázal jest z register krále JMti na to učiněnú. Při tom mluvě, poněvadž to všecko jsú pomínuli, ku právu se neutekli, znajíc Vaši Milost. p. purgmistré a páni, než sami sobě svú moc, svú vuoli a moc nade mnú vokazovali, aby se jim podle práva stalo a právo aby na ně pušteno bylo, vždyž žádaje. Proti tomu Jakub Šrámek a Matěj měřič odpirajice pravili: Poněvadž Syrovátka napřed jich na pověsti jejich dotýče a zrádci jim dáva, a prosice, že je toho na ně ještě nedoved, aby prvé konec a místo s nimi vzali o svú čest. A když o čest konec a místo vezmú, že jemu dále k jeho žalobě odpoviedati budou. Dále mluvíce, že což sú koli učinili, že sú učiniti musili.

Tu p. purgmistr a páni — vypovídají: Poněvadž se to shledává, obojí strany že nesnáž a sváda té pútky od hry začatá mezi Martinem a Šrámkem i Matějem byla jest smluvena a závazkem potvrzena, že sobě toho obojí ničímž zlým zpomínati neměli, a potom míru že jest Syrovátka meče dobyl a příčinu míru přerušeni dal a vinné strany zde v radě cti a kázně podle práva v řeči nezachoval, na strany ještě nic nedoved zradou jich dotýkal, kdež samými soudci to prisuzovati sluší, a on Jakub a Matěj též podle práva se nezachovali, sami sobě opravovali, co jest jim Syrovátka po smíření učinil, nic na něho nežalovavše a nevznevše sami se mstili, i podle práva z těch příčin jich obojích provinění je oboje páni v svú kázeň berú. Act. fer. V. post. Scolastice.

9. 1517, 29. ledna. *Rukop. č. 2141 f. 227.* Staly se smlúvy svatební o manželstvi svatě mezi Ja-

kubem Šrámkem a paní Dorotú Květenskú a to takové, že on Jakub duom svuoj, v němž bydlí, a veškereň statek svuoj jí paní Dorotě dáva ke jmění a k držení, k dědičnému vládnutí. Však z toho statku vymínil dětem, kteréž z prvni manželky zplodil, Janovi, Svatošovi a Anně, LXXV k. gr. pr. na takový zpuosob: Kdyžby ty děti k letóm rozomným a dospělým přišly, že ta suma má jim z toho statku býti vydána na rovný rozdíl jednoho každého z nich. Pakli by B. kterého z těch dětí neuchoval, s toho mrtvého nápad má jíti na něho, na Jakuba, a na manželku jeho Dorotu. Zase ona Dorota též jemu Jakubovi, manželu svému milému, dala jest a dáva všecken statek svuoj sobě z něho nic víc nepozuostavujíc než padesáte k. gr. pr., aby ty mohla dáti i odkázati nebo při svém manželu jich nechati. Také dal-li by jim P. B. spolu dítky a z božieho dopuštění že by se přihodilo a Jakub by, manžel její, z tohoto světa prvé sešel, tehdy v tom ve všem statku ona Dorota má býti s těmi dětmi s ním splozenými pravá společnice a rovná. Act. fer. V. ante Purif.

10. 1525. — *Rukop. č. 2103. f. 267.* Jakub Šrámek oznámil, že má duom Košťálovskaj se sladovnú, s pivovárem, k tomu duom menší se dvorem, to vše nápadem jakožto dědic po neb. Janovi Šrámkovi, oci svém.

11. 1526, 16. července. *Rukop. č. 1129. f. 212.* (Jakub Šrámek o sirotčí peníze.) Kdež jest Jakub Šrámek s Dorotú, manželkú svú, předstúpil a žádal, že Ondřej na Květoni drží za sebu sumu znamenitú Bohuslava sirotka a jí užívá, a oni sirotka chovají a poručníkuov žádných nemá, nebo jeden zhylnul a druhý od města odšel. A poněvadž oni péči o sirotka mají a ona Jakubova manželka jest, matka jeho, žádajíc za to, aby ta suma zde položena byla a on aby dostatečně jeho opatření mohl. Proti tomu rukojmie stojic odpirali, že oni tím povinni nejsú, aby ty peníze měly kladené býti, že sú oni neslibili na to, než slíbili do let jeho. A když leta bude míti, že oni tomu dosti učiniti chtí. K tomu Ondřej Květenský mluvil, že je on ten statek přijal k sobě na ten zpuosob, aby dříve let sirotčích jej vydávati měl, než že jej k sobě přijal, aby on v tom času, nežli by sirotek k letóm přišel, ten statek shromáždoval a tu věc shromážďe, když by leta sirotek měl, aby jemu to pohodově maje vydal. A poněvadž sou toho páni poručníci najvrchní a jiných poručníkuov není, že on žádá, aby v tom opatřen byl. — Tu p. purgmistr a páni — vypovídají. Ačkoli to uručené stalo se do let dospělých sirotčích, stalo se od Jana Květenského neb. bratra jeho Bohuslavova a na ten Januov statek oni rukojmie sú slíbili. A poněvadž to rukojmeství jeho Janová smrtí jest přetrženo a tak z toho sešlo, a Vondřej ani manželka jeho jemu Bohuslavovi přátelé příbuzní nejsú žádní a poručníkuov nemá, a poněvadž přátelé a zvláště matka o to stojí, aby ten statek opatřen byl, že p. purgmistr a páni z práva mají to opatření, i z těch příčin oni rukojmie povinni sou tu sumu do dvou nedělí opatřiti. Act. fer. II. post Divis. ap.

12. 1542, 3. června. *Rukop. č. 1130 f. 534.* Vedle toho kdež Dorota Šrámková obeslala jest Martu, manželku Mikuláše soukenika, i vinila jí z toho, kterak by ona Marta prve od sebe mlu-

viti dala, že jest z statku Jakuba Šrámká, otce svého, nic nevzala a jí že ani věno ani vejprava dána není, což jest jí Dorotě s nemalým podivením. Neb že to i dobrými lidmi pokázati může, že jí vejprava i také věno dáno jest a z toho statku díl svúj jest vzala; čemuž aby odepřiti měla, té naděje k ní není, než že v tom upřímě se zachová a pravdu poví. Proti tomu od Marty mluveno: Toto obvinění, kteréž se stalo na ten konec, jako by ona Marta z toho statku vybyta býti měla a že by jí již ničímž povinnovata nebyla, tomu odpírá a praví, že toho ona Dorota neukáže, aby to jakž požalováno jest, pravě býti mělo. — Tu p. purgmistr a páni — vypovídají: Poněvadž ona Dorota Šrámková toho jest podle práva nepokázala, aby Marta z toho statku Jakuba Šrámká věnem vybyta býti měla a tak dílu v statku že by míti neměla, kromě té vejpravy, kteréž jí neb. otec dal. A poněvadž jiným dětem Jakuba Šrámká smlúvami svatebními z toho statku po XXV k. gr. č. jest ukázáno, z té příčiny ona Marta povinna jest s Dorotou Šrámkovou o tu vejpravu se smluviti a na té sumě XXV k. gr. č. jí sobě vyraziti. Act. sabbato ante Trinit.

13. 1549, 18. května. *Rukop. č. 2117 f. 171.* Šimon Šrámek vzdal díl, kterýž má na domu Šrámkovském, Mandaleně z Chvojenče, manželce své. Act. sabbato post Sophiam.

14. 1555, 8. července. *Rukop. č. 101 f. 96.* Jakož jest rozepře vznikla mezi paní Mandalenou z Chvojenče, manželkou pozuostalou po Šimonovi Šrámkovi, a Dorotou, téhož Šimona matkou, o díl, kterýž jemu po oci jeho náležel a jí pí. Mandaleně zápisem společného vzdání odevzdal. I jsú smluveni tak, že ona Dorota Šrámková má v domu tom Šrámkovském po někdy Jakubovi Šrámkovi, manželu svém, zuostati a jej dědičně držeti a z toho pí. Mandaleně vydati vinici od Matěje Sovy koupenu u Butovic ležící, též chmelnici u Radic a k tomu LX s. m. Act. fer. II. post Ioan. Hussium.

15. 1555, 10. září. *Rukop. č. 2117 f. 345.* Dorota Šrámková oznámila: Jakož má jistou sumu za sebou, jmenovitě XLIX k. a XX gr. m., náležejících Lidmile, sirotku po někdy Svatošovi Šrámkovi, i takovou sumu jí ujišťuje na domu svém, v němž bydlí, proti sv. Anně ležícím. Dále i to oznámila, jestli by jí P. B. od smrti neuchoval, že tajž duom i jiný všicek statek svuoj poručí Václavovi, synu neb. Svatoše Šrámká, a Lidmile, sestře jeho, na rovný mezi ně podíl. Act. fer. III. post Nativ. M. V.

16. 1557, 7. prosince. *Rukop. č. 990 f. 56.* V té při mezi Jakubem šenkýřem a Václavem Šrámkem, tu kdež Jakub obeslav Šrámká vinil jeho z toho, že když šel večer od Vojtěcha Zlého Kačky — potkal se s ním Václavem a jemu dobrý večer dal, tu on Václav, dobyv kordu, vyskočil na něho a jemu Jakubovi dal štus a jeho bítí chtěl. A on vida, že se jemu obrániti nemohl, sukně nově, v kteréž v svátek chodí, odběhl a váček s penězy, což za dva dni jich okolo 10 kop č. stržil, a při tom i klobouk jemu vzat. A kdyžby byl jemu a pomocníkuom jeho neutekli, byli by jeho zamordovali. — Tu p. purgmistr a rada — vypovídati ráčí: Poněvadž Jakub šenkýř žalobu svú — pro-

kázal, i z té příčiny dává se jemu za právo. Act. postridie s. Nicolai.

17. 1559, 10. března. *Rukop. č. 2117 f. 428.* Zygmond Zoubek a Anna k. d. ležící na rohu proti sv. Anně, řečený Šrámkovský, od Václava Šrámka a Lidmily, sestry jeho, za CCC k. gr. č. Act. fer. VI. ante Gregorium. (Viz i díl II. str. 888.)

Již před tímto zápisem podán byl takovému trhu odpor, který s dobrým úspěchem pro odporujícího byl v tato slova projedán: Jakož jest Václav Vůz z Rovin učinil odpor trhu domu mezi Zikmundem Zoubkem a Václavem Šrámkem učiněnému i před p. purkmistrem oznámenému a k takovému odporu obeslav Zoubka a Šrámka, též Lidmilu, sestru jeho, oznámil, že on Šrámek s sestrou svou bez vědomí a vůle jeho Zoubkovi toho domu prodávati a prodati neměli, poněvadž jest on Václav a sestry jeho poručníkem. Kteréž poručení s něho snato není a z jeho moci oni ještě vyňati nejsou, a tak on vůle žádné jim k tomu nedal a nedává. Nebo ten dům dráže o 125 kop. míš. pro dobré sirotčí, též na větší roky prodati a zlepšiti ten trh se může, anobř i sám on v ten trh vstoupiti chce, protož žádá p. purkmistra a pánův, jakožto nejvyšších sirotkův poručníkův, v tom za opatření, aby nad ním jako nad poručníkem ruka držána byla.

Proti tomu Zoubek promluvíti dal, že jest on s Šrámkem a sestrou jeho trh o ten dům pořádně sobě vykonal. Vidí se jemu, že Vůz tomu trhu domu překážky z příčin jistých, což nálezy a právy provéstí chce, činiti nemá předkem: že Šrámek máje léta rozumná z moci jeho Voza, jako poručníka, jest vyšel a také toho domu vedle toho užíval i jeho v držení byl, a když jest těžkost měl, z té jemu Vůz nepomáhal ani se k němu nehlásil. Druhé, že Lidmila, sestra jeho, Šrámka, máje též léta rozumná, jemu Václavovi, bratru svému, k tomu trhu toho domu jest povolila, aby jej prodal a té těžkostí, kteráž na něho přišla, tak prázen býti mohl. Třetí, že ten trh mezi nimi řádně se jest vykonal a jej sobě Zikmund s Václavem Šrámkem do registr páně purkmistrových, jakž statuta města tohoto ukazují, vepsati dali. Ukázav a čisti dav vejpis z registr takového trhu, při tom promluvíti poručil: Poněvadž jest jeho Václava s sestrou Lidmilou ten dům a ona k trhu povolila, tehdy jest mohl dobře on jej bez překážky každého člověka jako svůj prodati, nebo i právo jest, že své každý může svobodně prodati, komu chce, a nerčili prodati, ať třeba darmo dáti. Ukázav na to právo kap. 27. art. 33., též nálezy předešlé od této stolice činné, že jsou trhové k tomu podobní stvrzování bývali, žádal, aby podle práva při témž trhu zachován byl.

K tomu od Šrámka na dotázání p. purkmistra a pánův oznámeno, že jest ten dům Zoubkovi prodal a Lidmila že při trhu nebyla, než při oznámení a zapísování toho trhu, však místo tomu dává.

Tu p. purkmistr a rada takto o tom nalézají a svým ortelem mezi stranami vypovídají: Poněvadž se to našlo, že Václav Vůz z Rovin jsa za poručníka Václavovi Šrámkovi a Lidmily, sestře jeho, sirotkům po Svatošovi Šrámkovi pozůstalým, ustanoven a posavad z toho poručení ne-

ni propuštěn, k takovému trhu, kterýž jest Václav Šrámek s Zikmundem Zoubkem o dům proti sv. Anně po někdy Dorotě Šrámkové pozůstalý učinil, povolení pro dobrý sirotčí ten dům dráže prodati a trh jeho zlepšiti připovídaje nedal a ona Lidmila o tom Václavovi Vozovi poručníku svému nic neoznámivši k takovému trhu povolovala, čehož jest bez vědomí jeho Václava Voza poručníka svého učiniti neměla, i z těch příčin takový trh mezi Václavem Šrámkem a Zikmundem Zoubkem o ten dům učiněný od práva se zdvihá. Actum in consilio f. VI. die Scholasticae 1559. (Zapsáno v rukop. č. 990, f. 166.) — Po nálezu chtěl Václav Vůz rychle sám prodati, což zase vzbudilo odpor Zoubkův. Protokol o tom pak zapsaný v témže rukopise na fol. 170. zní takto: Jakož Vit Plaček s Václavem Vozem z Rovin předstoupiv před právo oznámiti skrze přítele svého poručil, že jsou mezi sebou dům proti sv. Anně po Dorotě Šrámkové pozůstalý vytržili, kterýž od něho Václava Voza za 300 kop gr. č. koupil. žádaje toho, jakž jsou se o závdavek i o placení téhož domu spolu snesli, aby zápis knihami Václav Vůz jemu učinil a tejj trh od práva dopuštěn byl. K tomu od Voza skrze přítele promluveno: Zná se k tomu, že jest Plaček ten dům za sumu tu, jakž se oznamuje, prodal, a jemu do kněh městských jej vložiti chce žádaje, aby pan purkmistr a páni k tomu své povolení jim dáti ráčili. Na to Zoubek skrze přítele svého mluvíti dal, že k tomu trhu toho domu bližší nežli Plaček jest z té příčiny, poněvadž jej prve od Václava Šrámka a Lidmily, sestry jeho, jakožto dědicův toho gruntu, koupil a stržil, kteříž také i léta mají, a tak sirotčí již nejsou, nebo Václav Šrámek manželku má a některé léto v držení a užívání toho gruntu jest, ano vejše že on Zikmund nemalú sumu Václavovi Šrámkovi na ten dům vytrživ jej zavdal, když jest Václav v své těžkosti k němu se utíkal, z kteréž mu témi penězi jej založiv pomohl, k tomu také i ta příčina příkračuje, že na onen čas po vejpovědi od práva tohoto mezi Vozem a Zoubkem o též dům učiněné přímluva byla i poručení od stolice této Vozovi i Šrámkovi se stalo, aby s ním Zikmundem o ten dům předkem z jednání se dali a mimo jiné jemu ho dopřáli, jestliže by pro dobré sirotčí, jakž od Voza bylo oznámeno, že jej dráže prodati může, snéstí se mohli, kdež on Vůz toho všeho jest pomínil a s Plačkem v tržení toho domu se dal, ježto nemaje ho sobě od žádného ani zápisem ani jinak on Václav postoupeného a také v držení toho gruntu nejsa, nemohl jest ho Plaček ani ať někomu jinému prodávati. Nad to vejše on Zikmund v to se povoluje, že ten dům, oč jest jej Plaček dráže od Voza, nežli on předešle od Šrámka stržil, v té sumě i na to všecko placení, jakž jest na ten čas od nich Víta a Voza oznámeno, ujíti chce a ujímá. Protož z těch příčin oznámených praví se bližší k trhu toho domu, nežli on Plaček býti žádaje podle práva za spravedlivé v tom opatření.

Zase od Plačka promluveno, že Zoubek zjevně od sebe mluvíti a v tom se slyšeti dal, kterak by Šrámkovi peněz na ten grunt a dům půjčil, ježto právy jest to zapovědino a vůbec vyhlášeno, aby žádný synům městským nefolkoval a jim pe-

něž na grundy nepůjčoval, a kdož by se toho dopustil, že by je bez vědomí a povolení pana purkmistra a pánův zakládal aneb na domy a jiné grundy půjčoval, tehdy jemu nemá zase nic býti vráceno, jakž jest Zikmund Zoubek toho se proti právu dopustiti směl. I vidí se jemu Vítovi, že jest bližší k tomu domu podle trhu s Vozem učiněného, nežli on Zikmund poroučeje se k uvážení spravedlivému.

K tomu Vůz promluvíti poručil, že ten dům předešlou vejpovědi jemu jest a ne Zoubkovi přisouzen a tak vedle toho přísudku on jej s dobrým sirotčím prodal, protož žádá, aby jemu toho trhu s Plačkem přino bylo, nebo on podle předešlého poručení, když by ten dům někomu prodal, aby z toho závdavku Zoubkovi peníze jeho, kterýchž Šrámkovi půjčil, na právě složil, to tak učiniti a je složití chce žádaje v tom za opatření.

Naposledy od Zoubka mluveno: Slyšal jest to, což Plaček od sebe promluvíti a oznámiti příteli svému dal, kterak by žádný synům městským peněz na grundy půjčovati neměl, jestli by pak kdo tak učinil a jim bez povolení úřadu půjčil, že jemu nemá zase nic vráceno býti. I to strana jináč vykládá a natahuje, nežli samo v sobě jest, nebo se nevztahuje to na ty, kteříž léta mají a jsou již ženatí, ježto takoví zletilí svého užívající mohou grundy své prodati aneb zastaviti, komu se dobře jim líbí, jako i on Šrámek jest učinil a ten dům svůj prodal, a jemu Zoubek závdavek, ale ne půjčkou peněz na též grunt dal, ježto kdyby byl toho domu neprodal a od něho Zikmunda toho závdavku nevzal a tak penězi těmi založen nebyl, k veliké těžkosti byl by přišel, ale že jest ten závdavek vzal isa těmi penězi založen, kteréž až posavad má a jich užívá, dobře sobě z té těžkosti pomohl, protož vždy praví se k tomu trhu a domu bližší nežli kdo jiný býti.

A s tím strany k spravedlivému opatření a uvážení se poručily.

Tu p. purkmistr a rada vypovídají: Poněvadž jest Václavovi Vozovi z Rovin poručníku Lidmily, sirotka po Svatošovi Šrámkovi pozůstalého, a Václavovi Šrámkovi po přečtení předešlé vejpovědi a trhu o dům proti sv. Anně po někdy Dorotě Šrámkové pozůstalý mezi ním Václavem Šrámkem a Lidmilou sestrou jeho, též Zikmundem Zoubkem učiněného vyzdvížení v radě od pana purkmistra a pánův oznámeno, aby on Václav Vůz poručník Lidmily a Václav Šrámek bratr její nejprve s Zikmundem Zoubkem o ten dům (poněvadž jej Václava Šrámka penězi v jeho pilné potřebě založil a z těžkosti mu pomohl) mohli-li by se o trh jeho smluviti a chtěl-li by jej on Zikmund pro dobrý sirotčí drážej, nežli od Václava Šrámka vytržil, ujíti, přátelsky uhodili, ale že on Václav Vůz toho oznámení a poručení v radě sobě učiněného pomínuv o též dům s Vitem Plačkem sám mimo něho Zoubka v trh se jest dal, kterýž také před právem isou oznámil, a Zikmund Zoubek ohlášení své při tom jest učinil, že by bližší k trhu toho domu, nežli Plaček z jistých příčin byl podvolující se jej v též sumě a na ten způsob, jakž jest od Plačka vytržen, ujíti a platiti, i z těch příčin on Zikmund Zoubek bližší se k trhu toho domu býti od práva uznává

a v něj se i vpuští a on Václav Vůz na místě Lidmily sirotka a Václav Šrámek, bratr její, takový trh toho domu jemu Zikmundovi Zoubkovi do kněh města tohoto podle práva ve dvou nedělich pořád sběhlých vložiti a zapsati isou povinni. Actum in consilio f. III. die Petri cath.

18. 1588, 15. června. *Rukop. č. 2205 f. 168.* (Kšaft Zygmunta Zoubka, jinak Kunáče.) Ve jméno — Já Zykmond Zoubek, jinak Kunáč, spolutradní a měštěnin St. M. Pr., znamenaje běh tohoto života, kterak nestálý a pomějící jest, též časové v světě tomto k svému skonání ouprkem pospíchající jak nebezpečím isou a v tomto věku mém již k večeru se schylujícímu — toto mé pořízení konečné činím: — Dále statek muoj všelijaký — odkazuji — slovnitě paní Anně Kunáčové, manželce mé nejmilejší. Z kteréhožto statku bude povinna vydati k záduší sv. Jiljí, tu kdež mé tělo odpočívati bude, na vystavení kostnice 40 k. m. Prokopovi, bratru mému, jestli že by se kdy navrátil — 10 k. pr. — neb on máje mi za má mnohá dobrodiní dobrým odsluhovati, v mém vlastním příbytku mne násilně zamordovati chtěl, pročež ho z statku mého tím vybejvám. Naposledy kdyžby pak P. B. prostředkem smrti paní Annu, manželku mou milou, z tohoto světa povolati ráčil, tehdy takový všelijaký statek po smrti její na Annu, sestru mou milou, p. Karla Tuchmana manželku, též dítky její — chci aby připadl. — Jenž jest dán a psán v pátek v den Rozesl. sv. apošt. léta etc. osmdesátého osmého. Zygmond Zoubek rukou vlastní svou sem se podepsal.

19. 1595. — *Rukop. č. 1061 f. 359.* (Právod připovědi Salomény, vdovy po Janovi Polliusovi Šotnovském z Závovic na místě Anny, dcery její s Janem Polliusem zplozené, na dům s pivovárem někdy Anny Kunáčky, jinak Zoubkové, učiněné.) Zuzanna, od Kašpara Lukše kuchařka: Když sem byla u neb. paní Kunáčky, to sem od ní slyšela, že jest říkávala, že jsou s touto Salomínou přátely. Nosívala sem od ní slepice, peníze. — Juliana Pisecká: Nosívala sem od paní Kunáčky peníze paní matce nebožce p. Jana Polliusa v korunoučkách, paní Salomíně starý. Ležela na lůžku 4 léta nemocná. A k hodům božím nosila sem jí koláče, někdy bochník, mýchuru, někdy dva krajíce koláče.

20. 1597, 12. září. *Rukop. č. 2113 f. 113.* Zmocněna jest Anna Tuchmanová i na místě Lidmily a Mariány, dcer svých nezletilých, domu s pivovárem po někdy Anně Kunáčové pozůstalého a odkázaného. Act. fer. VI. post Nativ. Mariae.

21. 1609, 10. února. *Rukop. č. 2113 f. 479.* Albrecht Šrejnar z Trníce, místosudí dvorský, k. d. s pivovárem nárožní Kunáčovský od Jakuba Lavína z Ottnfeldu a Lidmily m. j. za 2500 k. gr. č.

1* 1621, 19. září. *Rukop. č. 2179 II. f. 114.* Mezi uroz. p. Linhartem Korkou Cholovským z Korkyně a z Cholovic z jedné a uroz. paní Kateřinou Trníckou roz. z Ebenštolu z strany druhé staly se smlouvy svadební, že paní Kateřina přijala téhož p. Linharta do domu s pivovárem, v kterémž bydlí, slove u Kunáčů, za nového hospodáře na svůj podíl.

2* 1627, 27. dubna. *Rukop. č. 1072 f. 297.* (Svědění ku potřebě paní Kateřiny, na onen čas

Šrajnerové a nyní Korkové, na místě a k ruce Jana, Václava a Lidmily, synův a dcery svých s neb. Janem Albrechtem Šrajnarem z Trníče, manželem svým, zplazených, a spolu s ní paní Kateřinou Gracingerovou, jakožto též jedné vlastní tétož p. Jana Albrechta z první manželky jeho zplazené dcery, o odpor spisu kšaftovnímu paní Anny Lvové z Dražiče.) Václav Týl: Toho jsem povědom, byvše z jejich mladejích let u p. Jana z Dražiče, toho času p. prymasa St. M. Pr., za služebníka, dožádal se p. Jan, jinak Hanuš Šrejner, [mandlíř] dobrých, poctivých lidí, aby s ním práci vážili ku p. Janovi z Dražiče, aby jemu za manželku byla dána dcera jeho Anna, kterouž zplodil se paní Kateřinou, manželkou svou, z Mutěňína. Což se tak stalo. Tu pak jest zplodil p. Jan, jinak Hanuš, Šrejner s touž paní Annou z Dražiče syna, nebožtíka p. Jana Albrechta, kteréhož sem na svých rukou chovával. Dále pak když p. Jan Albrecht z Trníče k letům svým přišel, pojal sobě za manželku paní Alžbětu Kleperovou, s níž zplodil Kateřinu Grecingerovou, a s druhou manželkou svou, s touto paní Kateřinou, nyní Korkovou, zplodil Jana, Václava syny a Lidmilu dceru, kteříž až posavad živi jsou. Též i toho jsem povědom, že neb. paní Anna z Dražiče vzala sobě po smrti p. Jana Šrajnera za manžela tovaryše svého mandlířského jmenem Jana Lva, s kterýmž zplazeny byly Lidmila a Kateřina. Lidmila se dostala za manžela pana Herkulesa de Nova a po smrti p. Herkulesa vzala sobě za manžela Michala Bon Martina. A Kateřina se byla dostala za Kryštofa Paura.

Mandelína Kochoca: Toho jsem povědoma, že p. Jan Albrecht Šrajner pojal sobě paní Alžbětu, p. doktora Klepera dceru, za manželku. Item též toho dobře povědoma sem, že paní Anna z Dražiče pojala sobě za manžela tovaryše svého mandlířského Jakuba Lva (a ne Jana), s kterýmžto jest zplazena paní Lidmila Herkulesová, potom z paní Lidmily Herkulesové zplazena jest paní Lidmila Brunová. Potom druhá dcera, paní Kateřina, dostala se za p. Kryštofa Paura, z nichž zplazena jest jediná dcera jmenem Anna.

3* 1663, 11. srpna. *Rukop. č. 2116 f. 73.* Stalo se porovnání mezi uroz. paní Alžbětou Fürstenbruckerovou roz. z Letošic i na místě panny Alžběty Strucové, dcery její, kšaftem někdy p. Pavla z Trníče, předsěleho manžela jejího, zřízenou poručnicí a Frant. Cortesim z Peregrinu, vedle kterého postupuje se dům u Kunáče proti kostelu sv. Anny ležící s hvozdem, sladovnou, humnem, pivovárem téměř Cortesimu za 2300 zl. rýn.

Čís. pop. 218.

1. 1433. — *Rukop. č. 90 f. 79.* Gregorii dicti Zoldan pellificis.

2. 1452, 21. června. *Tamtéž f. 252.* Gregorius braseator et Ursula e. d. sitam post Bethleem inter domos Nicolai Košťál et Nicolai Okáč hinc inde erga Gregorium dictum Zoldan pro VII s. gr. Act. fer. III. post Viti.

3. 1454, 4. srpna. *Rukop. č. 2105 f. 22.* Gregorius carpentarius et Ursula e. d. erga Gregorium

Soldanum pro VII s. Act. in crastino Invenc. s. Steph.

4. 1456, 22. dubna. *Tamtéž f. 53.* Barbara candelatrix e. d. erga Gregorium carpentarium pro XI s. gr. Act. fer. V. ante Georgii.

5. 1464, 9. května. *Rukop. č. 2105 f. 208.* Magister Mathias lapicida et Anna emerunt domum culam braseatorio eiusdem Mathie contiguam et iuxta domum Vokaczonis aurifabri situatam erga Johannem molendinatorem pro XIII s. gr. Act. in vig. Asc. d.

6. 1464, 4. srpna. *Rukop. č. 2119 f. N 6.* Ve jméno božie amen. Já mistr Matěj kameník — vyznávám — že ačkolivěk z dopuštění božieho nemocen jsem — nejprve — ustanovuji — Annu, manželku mů, pravú a mocnú poručnicí všeho statku mého — jiezto s dětátkem tím, jímž nyníie těhotna jest, statek ten všecken — a jmenovitě právo mé to všecko, kteréž mi koli s Martinem neb., bratrem mým nedielným, příslušalo jest a příslušie, jakož o tom knihy Nov. M. Pr. i také kšaft tétož bratra mého vykazují, dal sem — Neuchoval-li by pak tétož dětátka před lety od smrti B., diel jeho na manželku mů a matku jeho případni — Jakož pak — neb. Martina, bratra mého, učiněn jsem poručníkem, tak teď sebe místo činím paní Káču, matku mů. — Item jakož já nebožce otce mého a matky mé dělen sem nebyl v statku tom, kterýž v Zatči mají, o tom tak vuole má jest, aby též matce mé v tom dielu mém žádný nepřekážel, než ona měj moc učiniti s tím, což se jí bude zdáti. Oznamuji také, že osoby dolepané jsú mi v těchto dlužicích povinni — nejprve králova milost III k. a III½ gr., kteréž sem své vlastnie tesákem kamene vydal — p. Jíra hospodář II k. bez VII. gr., kteréž sem zaň tovaryšom vydal a k tomu 1½ k. gr., *kdýž kašna dělana na hradě*, — Vitek, syn Košťáluov, puojčených peněz II½ k., — Zykeš, zedník XV gr., Mikuláš kameník z Rakovníka VII gr. a Arnošt zedník VII gr. — Act. sabbato ante Marie Niv.

7. 1470, 17. listopadu. *Rukop. č. 2105 f. 297.* Jacobus cocus et Katherina, pupilla olim Laurencii pannificis, e. d. inter domos Anne, relicte Košťál et Nicolai Okáč aurifabri circa eandem Annam pro XX s. gr. Act. sabbato ante Elisabeth.

8. 1475, 11. dubna. *Tamtéž f. 352.* Anna Košťálka emit domunculam domui sue annexam apud Annam, olim Jacobi coci et iam Wenceslai uxorem, pro VIII s. gr. Act. fer. III. post Reliquiarum. (Spojeno do r. 1522 s předešlým domem č. p. 219.)

9. 1522, 3. února. *Rukop. č. 2109 f. 220.* Ondřej Kukla kožišník k. d. ležící podle domu Kordové a sladovny Jakuba Šrámká obostranně od tétož Jakuba Šrámká za XXVI k. gr. pr. Act. die Blasii. (Nezrovedeno.)

10. 1525, 3. května. *Rukop. č. 2110 f. 91.* Jan Tábor nožieř a Marta k. d. od Jakuba Šrámká za XXXIII k. č. Act. fer. III. post Phil. et Jac.

11. 1540, 20. července. *Rukop. č. 2111 f. 289.* Šimon Voškrt a Anna k. d. ležící mezi sladovnou Jakuba Šrámká a domu Víta Košáka od poručníkuov sirotkuov Marty Tábořsky za XXVIII½ k. č. Act. fer. III. post Divis. apost.

12. 1552, 23. března. *Rukop. č. 2142 f. A A 7.* My, purgmistr a rada St. M. Pr., známo činíme —

kterak někdy Šimon Voškrd učinil kšaft — v sobotu před Květnú neděli léta oc padesátého — takže duom svůj, v němž bydlí — odkazuje Anně, manželce své — vinici Vavřincovi, bytem v Hořepluce, synu svému a Kundratovi, zeti svému — Jenž se stal — v středu před Zvěst. P. M.

13. 1552, 23. března. *Rukop. č. 2117 f. 261.* Vavřinec z Hořepluce odevzdal všecku spravedlnost, kteréž jemu podle kšaftu Šimona Voškřda, otce jeho náleží, Anně, matce své. Act. fer. III. post Getrudis.

14. 1563, 26. dubna. *Rukop. č. 2117 f. 46.* Stala se smlouva mezi Kundratem Najšlem a Annou, neb. Šimona Voškřda manželkou, a to taková, kdež Kundrat v jejím domě bydlí, který leží u sv. Anny vedle Šrámků, pak ona Anna postupuje domu svého Kundratovi Najšlovi, zeti svému, a manželce jeho Dorotě, dceři své. Act. fer. II. post Georg.

15. 1585, 10. dubna. *Rukop. č. 2112 f. 202.* Václav Vrbík a Dorota k. d. mezi domy Benedovským a Zigmunda Kunáče obostranně od Jana Nejše šmukýře za 110 k. gr. č. Act. fer. III. post Iudica.

16. 1590, 10. ledna. *Tamtéž f. 333.* Václav Mřeněk kožišník k. d. od Václava Vrbíka za 110 k. č. Act. fer. III. post Epiph.

17. 1592, 17. dubna. *Tamtéž f. 378.* Jakub Hoger zámečník a Anna k. d. od Václava Mřenka za 110 k. gr. č. Act. fer. VI. post Misericord.

18. 1601, 19. října. *Rukop. č. 1063 f. 238.* (Zprávy proti Anně, Jakuba Hoje zámečníka). Jakub Kalíš švec: Když zámečnice šla do domu, v kterým jest Vojtěch Drbal, nejprve tam šlo děvče i křičelo. Křičevší zámečnice sešla dolů, co jest to, a dala hned Vojtěchovi ženě pohlavek. Potom jí prala klíči. A děti utíkali, běželi, jako k prymasovi. Všichni běželi z domu, křičeli, že je mordují. — Vondra Hořelický: Přišel sem, když se ta pranice tam stala. Zapírá zámečník, že tam nebyl, ale byl. Pacholátka Vojtěchovi šli po scho-dech dolů a on sám zámečník je pohlavkoval. A sama s tovaryšem přiběhla do světnice, vydřela jí klíče, prala Vojtěchovic těmi klíči. Více neví, než že jest všecken nevážlivej, žádnýmu dobrému ani zlýmu proříti nedá, šelem, zrádců, kolů, provazů nadává, neb jsem u něho podruží byl. — Jan Mencl: Praly se ženy spolu, zámečnickova žena a koželuhová. A zámečník k tomu pravil: Per. per. A on jest nevážnej člověk. P. B. ví, že jest krivdu velkou učinil, ba haněl jí a nadal, (Tak asi vypravuje i zedník Vilém Parys.) — Anna šrotýřka: Bylo to jednou v neděli, přišla sem já s hospodyní svou z kostela. Pak sem šla do komory. Než sem já z komory přišla, voni mezi sebou nějakou pútku měli. Tak ten zámečník hned se do Vojtěchovy dal, hadrykovali se spolu. Hnedky jí nadal, že vona tu nic nemá. A vona pověděla, že vona ví, dokud jsou jí páni poručili tu dobýti. A tak on velem manželce své, aby mu podala rožnu nebo voštípu, že jí píchne.

19. 1613, 16. července. *Rukop. č. 2114 f. 114.* Jan Jakub Rosel a Dorota k. d. od Anny, vdovy po Jakubovi Hogerovi, a Adama, syna jejího, za 250 k. č.

1*. 1649, 12. března. *Rukop. č. 2115 f. 192.* Marek Rossel kupec a Anna postoupili dům po otci jich Jakubovi Janu st. Bilinovi z Lipovce a Lazu za 350 zl. rýn.

2*. 1649, 12. července. *Tamtéž f. 196.* Jan Jaroslav Ctibor z Löwenfeldu, v hořejší kanceláři pisař, a Magdalena Johanna m. j. koupili dům od Jana st. Biliny z Lipovce za 300 zl. rýn.

Čís. pop. 217.

(Vokáčovský.)

1. 1433, 7. března. *Rukop. č. 90 f. 79.* Nicolaus Okáč aurifaber et Martha e. d. circa s. Annam situatam inter domos Nicolai saponiste et Gregorii dicti Zoldan pellificis erga Petrum dictum Trewsl pellificem pro VIII s. pr. Act. fer. V. in capite Jeunii.

2. 1444, 2. ledna. *Tamtéž f. 91.* Idem resignavit domum suam — Marthe, conthorali sue. Act. fer. V. post Circumcis. d.

3. 1482, 29. října. *Rukop. č. 2141 f. 213.* Facta est compositio nupcialis ad sacrum matrimonium inter Petrum, filium Henrici braseatoris de Nova Civ. Pr., et Magdalenam virginem, filiam Nicolai Vokáč aurifabri, talis videlicet, quod Henricus prescriptus dat nomine dotis XVIII s. gr. et Nicolaus Vokáč dat domum suam, quam habitat inter domos Košťál et Iohannis Firekl saponiste — Act. fer. III. post Sym. et Iude.

4. 1485, 7. února. *Rukop. č. 2106 f. 150.* Eliška vidua de Sedlec emit pro se, Anna filia domum erga Petrum braseatorem, generum olim Nicolai Vokáč, pro XV½ s. gr. pr. Act. fer. II. post Dorothee.

5. 1487, 4. září. *Tamtéž f. 211.* Marta, relicta Procopii Knoch e. d. apud Eliškam viduam pro XVIII s. Act. fer. III. post Egidi.

6. 1488, 26. ledna. *Tamtéž f. 220.* Marta, olim Procopii Knoch, nunc vero Simonis braseatoris conthoralis, resignat domum marito suo. Act. sabbato post Convers. s. Pauli.

7. 1495, 26. března. *Rukop. č. 2107 f. 79.* Petrus smigmator et Barbara e. d. penes domum Iohannis Horský pistoris et domum olim Košťalonis erga Simonem braseatorem pro XXX s. gr. pr. Act. fer. II. post Anunc. M. V.

8. 1496, 26. dubna. *Tamtéž f. 103.* Anthonius cultellator et Dorothea e. d. a Petro saponista pro XXIII s. pr. Act. fer. III. post Marci.

9. 1502, 10. září. *Tamtéž f. 221.* Iohannes Nosek et Dorothea e. d. ab Anthonio cultellatore pro XXVI½ s. gr. pr. Act. sabbato post Nativ. M. V.

10. 1512, 6. října. *Rukop. č. 2108 f. 94.* Nieta vidua Kordová e. d. a Iohanne Nosek pro XXVI½ s. pr. Act. fer. III. ante Salus populi.

11. 1513, 5. května. *Rukop. č. 2108 f. 121.* Václav sladovník, náměstek Jakuba Korda — připoštie Martu, manželku svú, k domu i k jinému ke všemu statku svému, tak aby ona, Marta byla s tímž Václavem, manželem svým, v tom domu i v jiném ve všem statku jeho mocná hospodyně. A jestli že by jeho Václava prve než Marty, P. B. od smrti neuchoval, aby ona Marta bylo rovná společnice se všemi dětmi, kteréž by spolu

zplodili v tom ve všem statku —. Dálo se v radě v středu den sv. Gotharta.

12. 1513. — *Tamtěž f. 121.* Václav sladovník, náměstek Jakuba Korda.

13. 1525, 5. října. *Rukop. č. 2110 f. 116.* Václav Horský kožíšník a Kateřina k. d. mezi domy Jana Tábora nožiče a Hatapaty sladovníka od Nity Kordové za XIX k. č. Act. fer. V. post Francisci.

14. 1528, 9. března. *Tamtěž f. 254.* Marta, někdy Mikuláše provazníka manželka, k. d. od Václava Horského kožíšníka za XV k. č. Act. fer. II. ante Gregorii.

15. 1532, 2. ledna. *Rukop. č. 2111 f. 10.* Vít šrotýř [Košák] a Anna k. d. od Marty vdovy provaznice za XXI½ k. č. Act. fer. III. post Circumcis.

16. 1545, 25. srpna. *Rukop. č. 2117 f. 71.* Stanislav kniehař z Voršovy a Dorota k. d. od Víta šrotýře za XL k. gr. č. Act. fer. III. post Bartholom.

17. 1558, 16. března. *Tamtěž f. 409.* Jan Refler tesář a Anna k. d. od Doroty knihařky za XLVII½ k. č. Act. fer. III. post Gregor.

18. 1559, 19. dubna. *Tamtěž f. 431.* Martin Poledne k. d. od Jana Reflera za XLVII½ k. č. Act. fer. III. post Valerianum.

19. 1559, 9. listopadu. *Tamtěž.* Jan Beran a Mandalena k. d. od Martina Poledne za LI½ k. č. Act. fer. V. post Protasium.

20. 1597, 3. listopadu. *Rukop. č. 2113 f. 113.* Vojtěch Drbal koželuh a Marjána k. d. od Mandaleny, po Janovi Hrdém ševci vdovy, za 130 k. č. Act. postridie OO. SS. (Zrušeno 10. září 1601.)

21. 1601, 12. září. *Tamtěž f. 213.* Jakub Hoger zámečník koupil Adamovi, synu svému, d. od Mandaleny, po Janovi Hrdém ševci vdovy, za 100 k. č.

22. 1611, 16. května. *Rukop. č. 2111 f. 38.* Václav Nedělka, jinak Stříbrský, a Voršila k. d. od Anny, po Jakubovi Hogerovi, za 300 k. gr. č.

1*. 1640, 23. dubna. *Rukop. č. 2266 f. 143.* Václav Stříbrský odkázal dům, v němž bydlel, Janovi Hlučinskému, jinak Hlubockému, a Dorotě m. j. tetě své.

2*. 1670, 14. listopadu. *Rukop. č. 2116 f. 302.* Matěj Záhořík trubač a Johanna k. d. od Doroty Hlučanské za 150 zl. rýn.

Čís. pop. 216.

(Benedovský).

1. 1451, 30. července. *Rukop. č. 2119 f. D 8.* Ve jméno božie amen. Já Mikuláš mydlář, měšťek St. M. Pr., vyznávám etc. nejprve činím a ustanovuji paní Kateřinu, manželku můj milú, pravú a mocnú poručníci děti mých i jejích, imenovitě Janka, Václava, Jíry, Prokopa a Mandaleny, domu mého, v němž bydlím, vinic mých, kteréž mám a držím, a podle toho i všeho jiného zboží a statku mého, ježto přidávám k radě a ku pomoci opatrné lidí p. Jakuba Žlutického, Mikuláše Hesolta a mistra Petra Bělořita, věře jim, jako mým přátelům dobrým, že manželce mé a dětem mým pro mě i také pro budoucí svú od P. B. odplatu radni budú a pomocni. Potom pak

to všecko zboží a statek dal sem a poručil — též manželce mé a dětem na rovný díel, tak totiž: Nechoval-li by kterého z týchž děti mých Buoh, že by před lety rozumnými umělo, aby díel umrlého na jiné děti živé i na matku jich, ač by v stavu vdovském zuostala, připadl. Jestli pak že by všichni děti moji let rozumných nedojdúc zemřeli a matka jich vždy v svém stavu vdovském stála, tehdy chci, aby všichni jich díelové na túž matku jich a na Martu, dceru můj již vdanú, i na děti jejíe připadli k rovnému mezi ně rozdielu. Pakli by snad častopsaná manželka má stav svoú vdovský proměnila a děti moji živi byli, tehdy přátelé moji svrchupsaní chci, aby děti mých s jich díely praví byli a mocní poručníci. A ti ženy mé díelem jejím otbudúc, děti i s díely jich opatřte, jakož oni najlépe uměti budú, k dobrému a poctivému je vedúc, jakož toho jim věřim a ufám zvláště. A žena má aby dále po dětech mých nápadu neměla izádného. Než jestli že by děti, v moci poručníkuov jsúc, před lety svými všichni zemřeli, tehdy chci, aby všechno zboží dětem mým příslušné na též poručníky a na Martu, svrchupsanú dceru můj, i na děti jejíe připadlo bez zmatku —. Věře též manželce mé, že z toho všeho — vydá na archu do kostela M. B. v Týně VI k. gr. Na potvrzenie toho etc. Act. fer. VI. post Iacobi.

2. 1462, 28. března. *Tamtěž f. L 13.* Ve jméno božie amen. Já Kateřina, vdova po nebožci Mikulášovi mydláři — zuostala, vyznávám tiemto listem etc., že ačkoli etc. Nejprve, jakož již pověděný Mikuláš, manžel muoj dobré paměti, učiniv mě kšaftem svým — pravú a mocnú poručníci — přidav mi k radě — p. Mikuláše Hesolta a Jakuba Žlutického, — tak já také již nemocí jsúc od milého P. B. navštívena — ustanovuji kněze Václava, syna mého, poručníka nejvyššího Prokopa, syna mého, a bratra jeho, tak jakž týž Prokop ze všech děti mých nejmlazší jest — s radú však i pomoci p. Mikuláše Hesolta a Jakuba Žlutického, přátel mých —. Dále pak oznamuji, že jsem již dvú dcer mých, Marty a Magdaleny, — konečně odbyla, každé z nich po XX k. gr. davši, a Janovi, také synu mému, dala jsem již na jeho díel IX zl. uh. Datum dominico Letare.

3. 1463, 9. ledna. *Tamtěž f. M 8.* Ve jméno božie amen. Já kněz Václav, syn někdy Mikulášuv mydlářuov — vyznávám tiemto listem etc. že toho všeho práva svého, kteréž mi kolí k díelu zboží a statku po již jmenovaném otci i také po panie Kateřině, matce mé, zuostalém příslušalo jest — ustanovuji p. Mikuláše Hesolta a Jakuba Žlutického — mocné poručníky, jimžto — poručím, aby z toho po mé smrti vydali Pruochovi, bratru mému mlazšímu, XV k. gr., Janovi, bratru mému staršímu, III k., Martě, sestře mé, VI k. A těm třem všem vespolek k rovnému mezi ně rozdielu otkazují a dávám bibli můj a kniehy mé Katholikon, kteréž mi jest nebožtík mistr Jan Příbram mně samému zvláště dal a otkázal. Dále svrchupsaným poručníkóm a přátelóm mým poručím, aby z téhož díelu mého vydali: Knězi Jakubovi u sv. Jiljije III k. gr. a k tomu konvici cínovú v pintú, knězi Janovi tudiež u sv. Jiljije kopu gr., knězi Janovi v Betlemě III k. gr. a konej

cínovú, mistru Václavovi Drachovcovi II k. a knězi Havlovi tudiež v Betlemě II k. gr. — Dat. Dominico post Epiph.

4. 1463, 8. prosince. *Rukop. č. 2141 f. 418.* K žádosti a prosbě Jakuba Žlutického Vít sukna kráječ a Jan řečený Kosthořie — vyznali jsú jednostejně, že povolání jsúce stáli jsú při tom, když jest Jakub Žlutický paní Kateřině mydláře Mikulášové, kmotře své, tuto řeč mluvil: Paní kmotra! Jakož isi mi k mé potřebě byla pójčila šedesáti zl. uh. tajně, chtěl sem je též podtaji zase oplatiti. Ale poněvadž isi tomu poběhlému synu svému na hradě to zjevila, já také chci se v tom pro budoucí příhodu opatřiti a teď před těmito přátely svými na to, k tomu a proto povoláními dávám tobě zase a oplacuji padesáte osm zl. a dva zlaté rozkázáním tvým dal sem témuž synu tvému. A jestliže by co více u mne měla, aby to před těmito susedy pověděla. A Kateřina předeepsaná ty zlaté tak v tom počtu a vydání příjemši seznala se jest, že u již jmenovaného Jakuba Žlutického nic více nemá. Act. fer. V. post Nicolai.

5. 1474, 25. května. *Rukop. č. 2119 f. O 10.* Ve jméno božie amen. Já Prokop mydlář, měšťek St. M. Pr., vyznávám tiemto listem etc. že — paní Dorotu, manželku můj milú, činím a ustanovuji nejvyšší poručníci Aničky, dcery mé i jejíe —. Potom pak duom muoi, v němž bydlím, s chmelnicí, kteráž před Košieři ležie, pod vinici Martinovú Štrabochoví — odkazuji — panie Dorotě, manželce mé, a dietěti, prvepsaným, na rovný mezi ně rozdiel —. Act. fer. III. die Urbani.

6. 1476, 24. února. *Tamtěž f. S 13.* Ve jméno —. Já Dorota, někdy Prokopova mydlářová, ale již Janova Kantorova manželka — vyznávám — že právo mé všecko, kteréž mi jest k statku již pověděného Prokopa kšaftem jeho příslušalo — dala sem Janovi, manželu mému —. Act. sabbato in vig. Mathei ev.

7. 1477, 10. prosince. *Rukop. č. 2141 f. 256.* Facta est divisio bonorum post mortem olim Procopii saponista et Dorothee, coniugum, inter Aničkam, filiam eorum, et Iohannem Firekl, maritum memorate Dorothee et vitricum prefate Aničky. Sic quod domus post decessum predictorum priorum coniugum cessit memorato Iohanni Firekl ad eius hereditariam possessionem. Sed debet dare Aničke, cum ad annos nubile venerit, XXII s. gr. et has scribit super domo sua in acie penes domum Nicolai Okacz. Act. fer. III. post Concept. N. V.

8. 1479. — *Rukop. č. 2103 f. 156.* Iohannes saponista Firekl publicavit domum suam post Bethlem sitam. De qua domo ipse Iohannes secundum gratiam dominorum solve debet bernam civilem de XXXIII s. gr.

9. 1484, 1. dubna. *Rukop. č. 94 II. f. 30.* Iohannes Firekl fassus est, quia tulit a Vita relicta LV flor. ung. et pro humuleto X s. gr. m., quas Georgio, nepoti suo et filio predicti Iohannis Firekl, eadem Vita relicta testamentaliter legaverat. Item idem Iohannes Firekl tulit XX s. gr. m. predicto Georgio, filio eius, per Aničkam, neptem supra-scripte Vite relicte testamentaliter legatas. Insuper tulit XX s. gr. m., quas de bona voluntate iam memorato Georgio dedit. Et hanc totam summam

proseribit in domo sua penes Nicolaum Vokáč sita. Act. fer. V. ante Ambrosii.

10. 1507, 22. února. *Rukop. č. 2141 f. 219.* Jan Vlčiehrdo, Bohuslav Legat, Jan šmajdér, Vavřinec z Tajna, Anton, Jakub, Jan Matěj, vše střelci, a Henrych rezník, měšťané Star. a Nov. M. Pr., seznali, že mezi Janem Firklem a Dorotú m. j. smlúvy svatebnie staly sú se takové, takže táž Dorota imenovala jest po sobě sto kop gr. pr. a on Jan Firekl proti tomu odvěnil jest jí IIII c-k. gr. m. do dne a do roka i jejím. Po dni pak a po roce že on Jan jest jí měl přijeti na vešken statek svoú, tak aby byla rovná společnice s dětmi jeho Janovými s prvni manželkú zplozenými krom Jirřika, syna jeho, kteréhož jest odbyl. Act. die Petri in cathedra.

11. 1511, 23. června. *Rukop. č. 94 II. f. 104.* Iacobus, natus Iohannis Firekl fassus est percipisse C s. gr. m. et clenodia, a Pavel, druhý bratr syn téhož Jana Firekle, přijal jest CL s. gr. m. a klenoty vedle kšaftu jeho Jana Firekle, otce jich, jim příležicie. Item Regina, dcera častopsaného Jana Firekle přijala jest také CL s. gr. m. i klenoty. — Act. in vig. Joh. B.

12. 1490, 27. února. *Rukop. č. 2106 f. 262.* Iohannes Horský pistor et Katharina e. d. acialeu post Bethlem penes domum Augustini braseatoris et domum Vokáčovský aput Iohannem Firekl [saponistam] pro L s. gr. pr. Act. sabbato post Mathie.

13. 1499. — *Rukop. č. 94 II f. 162.* Facta est concordia inter Danielelem et Georgium, fratres filiosque olim Iohannis pistoris Horský, occasione domus post eundem Iohannem derelictae, quod eadem domus circa Danielelem manere debet.

14. 1499, 8. června. *Rukop. č. 2107 f. 168.* Katharina, relicta Iohannis Horský pistoris, resignavit domum — in acie — Danieli, filio suo, et Anne, conthorali eius. Act. sabbato ante Primi.

15. 1501, 26. června. *Tamtěž f. 204.* Daniel, filius olim Iohannis Horský, resignavit domum suam, quam inhabitat, Anne, conthorali sue. Act. sabbato ante Petri et Pauli.

16. 1509, 5. února. *Rukop. č. 2108 f. 30.* Wenceslaus, magister cerevisiarum, emit domum acialeu post Bethlem penes domum Iacobi dicti Kord et domum Iohannis Nosek ab Anna, conthorali Iohannis Kunáč, pro XL s. gr. pr. A při tom toto jest oznámeno, kdyžbykoli kněz Petr, farář z Brodu Českého, Johannu, sestru svú, a Jana, manželá jejíeho, od pána vysvobodil a vyjednal, tehdá hned nadepsaný Václav má jim toho domu postúpiti. Act. fer. II. ante Dorothee. (R. 1518 přijímá gruntovní peníze kněz Petr farář z Chodžova.)

17. 1519, 1. září. *Rukop. č. 2109 f. 65.* Tomáš [Jezbera] slajtěr a Mandalena k. d. ležící mezi domy Václava Korda a [Jan] vdovy Kordové obostranně od Václava, mistra pivovárského, za XL k. gr. č. Act. fer. II. ante Nativ. M. V.

18. 1521, 16. března. *Tamtěž f. 161.* Vít Fiatapatia a Lidmila k. d. od Tomáše šlejiře za XL k. gr. pr. Act. sabbato ante Gedrudis.

19. 1524, 5. března. *Rukop. č. 2110 f. 23.* Jan Fouček a Marta k. d. od Nity Kordové za XXV k. č. Act. sabbato post Transl. s. Wenc. (Nbylo uskutečněno.)

20. 1526, 8. ledna. *Rukop. č. 2110 f. 132.* Jiřík sladovník, náměstek Farářův. k. d. na rohu podle domu Kordova od Víta Hatiapaty za XL k. gr. pr. Act. fer. II. post Epih.

21. 1529, 26. července. *Tamtěž f. 309.* Václav Horská a Kateřina k. d. vedle Jakuba Šrámka od Jiříka starého Faráře za LX k. gr. pr. Act. fer. II. s. Anne. (Neprovedeno.)

22. 1530, 28. dubna. *Tamtěž f. 330.* Jan Kaška a Alžběta k. d. od Jiříka Faráře za LX k. gr. pr. Act. die s. Vitalis.

23. 1531, 18. července. *Tamtěž f. 360.* Beneda z Nečtin a na Brežanech k. d. od Alžběty Kaškové za LXV k. gr. č. Act. fer. III. post Divis. ap.

24. 1540, 9. února. *Rukop. č. 2111 f. 276.* Václav Beneda z Nečtin duom svoji za Betlímem na rohu vzdal — však teprve po smrti své a prve nic. p. Václavovi ml. Benedovi z N. strejci svému — Však týž p. Václav ml. povinen bude po smrti ihned Lidě kuchaře, kteráž nyní u p. Václava slouží, XII k. gr. č. dáti a v té komoře, kteráž nad studnicí jest, má a povinen bude ji Lidu do smrti zanechat. Act. die Apolonie. — K tomu viz i tento zápis z r. 1606 v rukop. č. 1065 f. 335. Václav Odhaj svědčil: Bydlel v tom domě, jak Anna Doubravová jej má, p. Václav z Řičan. Vobstavlil mi vokno, že mi ho nedal dělati. Potom pp. úředníci šestipañští vejchoz učinili a já potom předce v tom místě sem to vokno udělati dal. Já bych řekl, že je tomu do šestnácti let. — Adam Jelínek: Pamatuji, že byl tu v tom domě p. Václav Beneda a druhý pán, p. Daniel Beneda. A třetího pána z Waldštejna pamatuji taky, že v něm bydlel. A ten vystavěl v něm pokoi a střechu dal pobiti na ulici po jedny straně všecku. Potom naposledy pán z Řičan tu byl. Dále nevím, jak jest manžel její kupoval.

* 1606 — *Rukop. č. 1141 f. 28.* (Mezi uroz. p. Janem Vojtěchem z Waldštejna, též p. Janem Litvínem z Řičan z jedné a Annou Doubravovou z strany druhé.) Vedle toho odkladu, na kterýž když fer. 3. post Trium regum l. 1606 zavoláno bylo plnomocník uroz. pána Jakub Ficin oznámil, jaká jest na onen čas žádost Anny Doubravové byla. z psaní páně se shledá. Na to od Anny Doubravové mluveno: Že J. M. pána ráčí sobě v cestě býti a těmi spisy proces práva sobě másti. čehož ona není věděna. Nebo když jest sem od pána obsílána byla a na touž žádost, která se nyní v spisu podává, hojemství žádala s tou protestací, bude-li míti odpovídati, že sobě to vyhrázuje, toho doloživši, že někdy uroz. p. Václav z Řičan, který byl držitelem domu toho, ráčil jest se zastoupením při prodeji zavázati. Načež bylo jim hojemství dopřáno s tím oznámením, pokudž by p. Jan Litvín z Řičan chtěl p. Václava, otce svého, čím zastoupiti aby mu prve psaním oznámeno bylo. Což se i stalo. A maje nyní p. Jan Vojtěch z Waldštejna procesu právního následovati a příčiny vyslyšeti, proč žádost páně nemá svého místa míti, i dal se v odporování spisem svým tomu psaní, který p. Jan Litvín z Ř. učiniti ráčil. Jakož pak ani plnomocník p. Jana Vojtěcha předešle nic před sebe bráti nechtěl, dokudž by p. principál přítomen nebyl. Protož musí se tyto věci odložit, až by to p. Janovi Litvínovi, proč

tomu místa se nedává, oznámilo [se]. A co p. Jan Vojtěch za odpověď dává, ráčí-li chtíti p. Jan Litvín na tom přestati, dále má-li ona bez zastupce p. Jana Litvína veš se dávat, na to oznámení očekávati bude.

Po přečtení žádosti p. Jana Vojtěcha z W. uvede se k tomu, jako by se začatý pořad práva mátl. I kdyby Anna Doubravová bedlivě psaní vážila, uslyšela by, že toho není nic. Než jaká žádost prve byla, ta se tím psaním tvrdí a pán při ní zůstaven býti žádá. Co se nyníjší její žádosti strany zastoupení dotýče, poněvadž pán vyhledává toho, což náleží a spravedlnosti jeho se tu dotýče, protož žádal v ten duom zveden býti. Bude-li Anna D. chtíti vedle psaní kráčet k komuž náleží, bude moci to učiniti. A aby se pán proti psaní p. Jana Litvína postavovati měl, toho není. Než slušné bylo pánu se ozvati, což nemůže novým pořadem práva slouiti.

Od Anny D.: Měl jest k ní pán právně přistoupiti, čehož jest se byl i na onen čas počal. Aby se zde mělo co v opisích předkládati, to býti nemůže. A kdyby byl pán toho předešle vyhledával, aby mu psaní p. Jana Litvína propůjčeno bylo, že chce na ně odpověď dáti neb excipiovati, mohlo by bylo to místo míti. A tak se pán již s p. Janem Litvínem v spor dává. A pokudž by pán obrany a excepci její neslyšel, aby co za právo íti mělo, nemůže se státi. — Od plnomocníka: Chce-li Anna D. podle práv v témž psaní dostavených kráčet, to při vůli její zůstane. Musil se pán z potřeby v tom ohlásiti. — Od Anny D.: Jestli jest ona jakou protestací učinila, kdyby pán proti ní práv zůstal, že by musila proti p. Janovi Litvínovi opatření vyhledávati. V tom jest nezhřešila.

Tu p. purgmistr a rada — vypověděli: Poněvadž urozený p. Jan Litvín z Ř. po jednom, druhém i třetím peremtorním obeslání na žádost Anny D. o zastoupení jí proti uroz. p. Janovi Vojtěchovi z W. vyslyšmi ku právu tomu tu jest se nepostavil a Anna D. toho domu, jehož dotčený p. Jan Vojtěch uveden a zmocněn býti žádá, držitelkyní jest a na vznešení páně nic od ní ještě ku právu přednešeno není, protož se z práva nachází, že Anna D. na též vznešení páně buď odpověď patrnou dáti anch. má-li jaké obrany, je předložiti jest novinna. K čemuž se odklad stranám do týhodne čini. A bude-li chtíti proti p. Janovi Litvínovi jakého opatření právního vyhledávati, právo se jí v tom nezavírá. Act. fer. 3. post Trium regum.

25. 1586, 17. března. *Rukop. č. 2112 f. 229.* Zmocněn p. Jan ml. z Waldštejna domu Benedovského nřpadem po vlastním strejci p. Šebestianovi z Waldštejna. Act. postridie dominicae Laetare.

26. 1586, 19. března. *Rukop. č. 2112 f. 230.* Uroz. p. Václav z Řičan a na Hořovicích k. d. Benedovský na rohu vedle domu Václava Libocského ležící od uroz. p. Jana ml. z Waldštejna a na Chotěšicích za 262 k. gr. č. Act. fer. III. post Laetare.

27. 1593, 14. ledna. *Tamtěž.* Uroz. p. Jan Kryštof z Waldštejna i na místě p. Jana Vojtěcha, bratra svého, zápisu koupení domu Benedovského odpor vložil, pravě se k takovému domu právem nápadním po p. Janovi Šebestianovi z Waldštejna,

jakožto krevním vlastním strejci, právo míti. Act. die Felcicis.

28. 1594, 4. května. *Tamtěž f. 418.* Ondřej Doubrava a Anna k. d. Benedovský vedle domu Václava Odhaje ležící od uroz. p. Václava z Řičan, nejv. sudího dvorského, za 350 k. gr. č. Act. postridie Inventae crucis.

29. 1611, 27. července. *Rukop. č. 2205 f. 323.* (Kšaft Anny Doubravové.) My purgmistr a rada St. M. Pr. známo činíme — že kšaft někdy Anny Doubravové — čten bvl 14. dubna 1611 a toto v sobě zavírá: Ve jméno — Já Anna na onen čas Doubravova a již nyní Jana Bílka manželka — dům můj, v němž bydlím, na rohu proti někdy domu Herkulesovský řečenému — dávám Janu Bílkovi, manželu mému milému — K sv. Jiljí, kdež mé tělo odpočívati bude, 50 k. m. — Stalo se v úterý po neděli Oculi — Tento kšaft —

* 1632, 5. července. *Rukop. č. 2206 f. 74.* (Kšaft oustní Jana Bílka jinak Doubravy.) My purgmistr a rada St. M. Pr. známo činíme — že Jan Bílek — dne 7. Martii léta přítomného — odkázal dům svůj, v kterémž bydlí, Kateřině, manželce a Mařence, dceři své vlastní. (Vysvědčeno 5. července t. r.)

* 1632, 7. července. *Rukop. č. 1176 f. 74.* Stal se popis statku po Janovi Bílkovi jinak Doubravovi: Předně Mařenka, dcera po něm, sirotek zůstalý v jedenácti letech. Item dům v rohu proti domu Krocínovskému. V světnici nahoře stůl kamenný. V komoře při též světnici 10 kusův peřin bez povláků, 11 kouskův maličkých dětinských, dvě postele s nebesy, ručník cvilinkový, ubrus cvilinkový, Karkule aksamitová s perlovým prymlinkový, Karkule aksamitová s perlovým prymlinkový, při tom paní vdova ohlášeni učinila, že neb. manžel její žádal, aby jí prodala, a na to místo manžel pás stříbrný koupila. V druhé světnici stůl, almara prázdna. V komoře při též světnici lože pod nebesy, nádobí cínového: unývadlo s nálevkou, mís prostředních 8, misek pro křen 5, talířův 10, svícny 2, cedidlo, konvice pinetní 2, polopinetní 3, žejdlíky 3, pátky 3, kořálček, moždíř, truhly prázdny dvě, almara prázdna, dvě truhly cizí v zástavě, prázdny. Kamna ve všech třech světnicích potlučená.

* 1674, 8. června. *Rukop. č. 2116 f. 443.* Kateřina Štemberská, dědička po Janovi Bílkovi, prodala dům u Doubravů ležící mezi domy u Mazánků a Matěje Záhořka za 600 zl. rjn.

Čís. pop. 215.

(Kordovský dům.)

1. 1444, 8. května. *Rukop. č. 90 f. 97.* Iohannes Mnišek et Margaretha emerunt stabulum equorum situm immediate penes domum eiusdem Mniškonis et domum Crucis cordonis erga Crucem stumpphař, pro III½ s. gr. Act. fer. V. die b. Stanislai.

2. 1452, 4. května. *Rukop. č. 2119 f. E 8.* Ve jméno božie amen. Já Jan sladovník řečený Mnišek, měštinín St. M. Pr. vyznávám tiemto listem oc že ačkoli z dopuštění božieho nemocen jsem a neduživ na těle oc že duom muoi, v němž bydlím, a podle toho i všecken jiný statek muoi — dávám panie Margretě, manželce mé milé — tak

však, aby — vydala kněžím do Betlema a na lázni XV gr. a kněžím u sv. Jiljii tolikéž, Dorotě z Bělče VI kop. Act. die Floriani.

3. 1452, 7. září. *Rukop. č. 2141 f. 2.* Potentes arbitri inter Margaretham, relictam Mniškonis, et Dorotheam, Benessii de Bielecz conthoralem, occasione VI s. gr. Dorothee pretacte per Mnišskonem, patruum eius predictum, testamentaliter denem, patruum eius predictum, ut ipsa Margaretham predictam VI s. expleret. Act. fer. V. ante Nativ. M. V.

4. 1461, — *Rukop. č. 2105 f. 158.* Stephani braseatoris.

5. 1478, 20. srpna. *Rukop. č. 2106 f. 20.* Propocius braseator et Ursula e. d. inter domos Iohannis Fierekl saponiste et Iohannis Horský pistoris hincinde situatam circa Stephanum braseatorem pro XXXV s. gr. pr. Act. fer. V. post Asumpt. M. V.

6. 1485, 3. listopadu. *Tamtěž f. 167.* Augustinus braseator de Vodnian et Martha e. d. apud Procopium braseatorem Košťál dictum pro XLII½ s. gr. Act. fer. V. post OO. SS.

7. 1492, 5. června. *Rukop. č. 2107 f. 14.* Duchko dictus Hubka et Margaretha e. d. erga Augustinum braseatorem pro L. s. gr. pr. Act. fer. III. ante Penthecost.

8. 1492, 25. září. *Tamtěž f. 23.* Wenceslaus braseator et Dorothea e. d. a Duchkone de Vtelno pro L. s. gr. Act. fer. III. ante Wenc.

9. 1493, 17. října. *Tamtěž f. 47.* Iacobus braseator, Cord dictus, et Nieta e. d. penes domos Wenceslai Příbramský pistoris et Iohannis Horský, similiter pistoris, a Wenceslao braseatore pro LXVIII s. gr. pr. Act. fer. V. post Galli.

10. 1511, 26. srpna. *Rukop. č. 2108 f. 82.* Wenceslaus braseator z Velhartic e. d. ab Nieta, relicta olim Iacobi Kord, pro LXVII½ s. gr. pr. Act. fer. III. ante Ruffi.

11. 1529, 8. května. *Rukop. č. 2142 f. N 2.* Ve imeno — Já Václav Kord, měštinín St. M. Pr. — navštíven těžkův nemocí — najprvé — Martu, manželku svú, spolu s dětmi svými Jindřichem a Barború, též i s tiem, které v životě nosí, mocně poroučim na rovný díl všecko — Dalo se den sv. Stanislava l. XXVIII.

12. 1529, 1. června. *Rukop. č. 2110 f. 305.* Jiří, mistr pivovárský, a Dorota koupili d. Kordovský od poručíkuov srotkuov někdy Václava Korda oc. (XV k. gr.) Act. fer. III. ante Marcelli.

13. 1540, 13. srpna. *Rukop. č. 2111 f. 292.* Jiřík, Žákuov zet, a Anna k. d. mezi domy Benedovým a Paličovým od Jiříka Korda a Doroty m. l. za CXXV k. gr. č. Act. fer. VI. post Laurent.

14. 1541, 27. října. *Rukop. č. 2111 f. 320.* Jiří z Kordova domu sladovník vzdal duom Anně, manželce své. Act. fer. V. in vig. Sim. et Jude.

15. 1543, 12. října. *Rukop. č. 2117 f. 7.* Petr Kříž a Kateřina k. d. od Jiříka, zetě Žákova, za CV k. č. Act. fer. VI. post Dionisium.

16. 1562, 6. dubna. *Rukop. č. 2142 f. EE 11.* (Kšaft Petra Kříže z domu Kordova.) My purgmistr a rada St. M. Pr. známo činíme — kterak Petr Kříž — někdy sousem náš, učinil kšaft — v ponděří po V. Sv. leta oc LXI — takže — duom svoji, v němž bydlí — odkazuje Kateřině,

manželce své —. Item k záduší sv. Jiljí V k. gr. č. na palmu před veliký oltář —. Toho všeho — v úterý po sv. Ambroži I. LXII.

17. 1571, 10. října. *Rukop. č. 2118 f. 290.* Václav Čeček a Estera k. d. u Kordův řečený mezi domy Václava Benedy a Mikuláše Suchého od Kateřiny Kordové za 150 k. gr. č. a svršky k pivu vaření za 50 k. gr. č. Act. fer. III. postridie Dionisii. (R. 1582 splácí Václav Libocký, jinak Čečka, z Libé Hory.)

18. 1579, 16. ledna. *1051 f. 236.* (Svědění mezi Pavlem, tovaryšem lazebnickým z Královské lázně, a Matějem drvoštěpem od melounův. Act. fer. 6. post Iulianae.)

Káča, šenkýřka od p. Václava Čečka: Matěj drvoštěp vyšel od nás, stál někde před domem; asi čtvrt hodiny s dobytým kordem a tento Pavel tovaryš šel. vyprovázal jednoho s jakýmsi druhým pacholíkem, jeden po jedné a druhý po druhé straně. Pavel šel mimo toho drvoštěpa, ani mu neřekl dobrý večer a on ho hned uhodil kordem a on křikl, že mně morduje. A já v tom šla do vokna, zavolala sem paní a paní mi kázala pána zavolat. A pán běžel dolů, já za ním s svíčkou a jak tam pán přiběhl, tak mu hned ten drvoštěp ruku probodl. A pán hned šel nahoru a ten jistě drvoštěp ležel před domem asi čtvrt hodiny, dělal se, jako by byl zabitéj. Potom vyšli od sousedů podle nás muž s ženou, chtěli ho vésti domů, já ho nedala, kázala sem lazebnickej, aby ho k nám přivedli. Když ho přivedli nahoru do světnice pán se ho ptal: Proč's mi to zrádce udělal? A on ani slova neodpovídal. A ponocní přišli, vzali ho. A on nic řekl, šel předce.

Estera, Václava Čečka manželka: Ten outerej po Hromnicích Káča šenkýřka zavolala mně: Paní, perou Pavla z Královské lázně. Tak já poznávši Matěje drvoštěpa napomínala sem ho jednou, druhý, třetí, aby ho nemordoval, a on se ani ozvatí ani přestatí nechtěl. I řekla sem Káči, svý šenkýřce: Jdi, ale zavolej na pána. Pán šel do vokna, napomínal ho týž jako já a on se mu též nechtěl ozvatí a on jednostejně ten Pavel volal: Pane otče, pane otče, nedejte mordovati, prosím pro P. B. A tu šel dolů pán a on mu to hned pojednou udělal, probod mu ruku a pán hned zkřikl: Jižť jest mi udělal.

Václav Čeček: Ten outerej po Hromnicích l. 79., to v paměti mám, že jesti Matěj drvoštěp, jináče Kabas, jak se jmenuje, přišel ke mně večer s tesákem a kázal sobě hořkého piva dáti za krejcar. Já pak s panem votcem svejm sem večerěl. Tu ještě Jindřich, holič z Točenice lázně, za druhým stolem seděl a trestal Matouše Knfže, tovaryše lazebnického, z nějakých nemravných věcí. A tu jesti se Matěj drvoštěp podle Matouše Knfžete postavil a tak sem já okřikl. A tak potom Jindra šel domů; tu jesti Matěj drvoštěp za ním šel s tesákem a Jindroví příčinu bral. Potom sou se nahoru přihnali zase do světnice a tak jesti mi Jindřich žaloval, že jest na něho Jindřicha chtěl tesákem vdole v siní Matěj drvoštěp. A tak sem já je od toho spokojil a Jindřich šel s p. votcem domů a Matěj drvoštěp jest tu zuostal. Potom nevím, kdy jesti se z domu ztratil, ani

dobry noci žádnému nedal. A tak sem já se strojil na odpočinutí. Tu jest se hned pokřik stal, Káča šenkýřka přiběhla do světnice, zavolala mne: Pane, poďte ven, Matěj Kabas Pavlíčka seká před domem. A já vyšedši z světnice, Estera, manželka má, vykoukala z vokna, to sem slyšel, že jesti křičela: Matěji Kabase, nemorduj, jednou, druhý i třetí. Tu sem hned Pavlíčka po řeči poznal. Já jakožto desátník z vokna sem vyhlídl, Matěje manželka má jmenovala. A tak sem já z vokna poznávši jej jeho taky napomínal, aby nemordoval a pokoj aby dal. Tak co se Matěj drvoštěp nechtěl ozvatí ani mluvití a Pavlíček křičel: Pane otče prosím vás pro P. B., nedejte zamordovati a jestli kdo dobrý, poďte doluo a nechť rozsvítí a nedejte zamordovati. A nevím, kdo jest, co jest a že mne morduje z boha zdarma. A Pavel že jest před ním ucházel a on na něj předce sekal a nad okem na čelo jest jej ranil. Potom jest se s ním Pavlíček chytíl i padli oba dva přes strouhu. Tak pral Pavlíčka hruškou v hlavu a on křičel: Pro Boha, nedejte zamordovati. A tak sem já doluo šel a Matěj drvoštěp na Pavlíčkovi ležel. Více nevím.

Václav Plachta, tovaryš z Královské lázně: Přišla ke mně sestra naše Alžběta, zavolala mně: Václave, běž tam ven, sekají Pavlíčka. Já vyběhl ven, pan tatík proti mně raněný šel, já sem tam k tomu Matějovi běžel, kterej mu to udělal. A on jest na zemi ležel v plášti hlavu i všecken obvinutý byl a v hrstí tesák dobytý držel. Já mu řekl, aby mi kord dal a on nechtěl. Já sem jej vydrfel, odtud sem šel pryč a nes sem ten tesák do svý hospody.

Florian Mates bradýř: Václav Čeček posílal pro mý tovaryše, když raněn byl, aby ho převázali. I měl ránu v pravý ruce mezi palcem a předním prstem probodenu a žíly přeřezané. Krev mu velmi hrubě tekla, že dva tovaryši přes noc při něm zuostati museli. Potom sem ho zhojil, ale nemůže tak dobře vládnutí palcem jako prvý.

Dorota, u Mikuláše Suchého pekaře kuchařka: Když křičeli, vyhlídla sem z vokna a dva proti sobě stáli: Jeden křičel: Paní matko, posvětte, ať mu nahlídnem mezi voči, když chce mordovati. Vyhlídl Čeček: Což to? A on prý chce mne mordovati. A on dí: Matoušku, jdi předce, rozženu vás. V tom se oni porazili, upadli oba dva. Pak se zdvihli, nevím, kdo ho ranil, neb ten drvoštěp nevstal. Prali ho až ho zdvihla jakási žena a muž. Potom ho vedli a lazebníci odňali ho, vedli ho k Kordovým, poslali pro ponocný.

Kateřina od Volovatých šenkýřka: Z počátku když křik byl, paní řekla: Medle Káčo, vyhledni někoho perou. Já vyhlídnu a oni perou tohoto mládence lazebníci. Jednoho znám, Vzteklý mu říkáj; jiných sem nemohla znáti, bylo jich několik a tento, jež ležel, oni ho prali. Když bylo po čtvrtihodině, žádnýho nebylo, vyhlídnu, on leží u strouhy. Přišel barvířky bratr, já řekla: Jestli živý? On jím huul, převrhl ho, on zastonal, byla u něho pošva. On prej: Pošva jest tu, než kordu není. Šenkýřka přišla, posvítla naň. Já řku: Kdo jest to. Ona, prý byl u nás, jest Kabas. Po dobrý chvíli vzali ho ponocní a od Suchých kuchařka prej nevinnýho vedou, kterak jest měl to Václa-

vovi udělati. A on chvíli, jež ležel, nic víc než řekl jeden z nich, nebite ho, prosím, má již dosti.

David Šretr: Totof jest mi povědomo: Seděl sem v světnici v domu pána mýho ten outerej po Hromnicích v noci okolo tří neb čtyř hodin, na ulici křik se stal a tak sem po dobrý chvíli počal z vokna vyhlídati. Neviděl sem žádnýho, zase ticho bylo. Po chvílce podruhyně má Marta taky z vokna chvílku vyhlídala, viděla děvečku s lucernou a svítila nad Matějem drvoštěpem. I ta děvečka měla řici: Však jest umrlý. Já sem řekl: Což to bude novýho, že se na ulici budou chtít mordovati. Tak sem svíčku do lucerny vzal a dolu sešel, abych pohleděl, kdo jest to zabít. Tu sem proti Suchému pekaři vejš jmenovaného Matěje v strouze ležícího našel a tu sem jím hejbal, živli jest či umrlý, Cech-li si či Němec. On pravil: Sem Čech. A tu žena má za mnou přišla dolů, tu sme ho zdvihali. Já mu řekl: Poď se mnou do domu pána mýho, ať tě někdo nesveče. Tak sme ho vedli až před duom Václava Čečka, tu jsou se kdes čtyři osoby vzali, jeden byl raněný přes tvář. Ten mu řekl, znášli mne, co si mi udělal. Ranils nám taky p. tatika našeho. A tu jest se mne Matěj chytíl a prosil, abych ho s sebou do domu vzal, a oni nedali, pravili, chci-li zaň jim slíbiti. Já pověděl, když jest hospodáře ranil, že nechci, a tak jsou ho [do] domu Václava vzali.

19. 1580. — *Rukop. č. 1135 f. 118.* Jakož jest Václav Čeček obeslav ku právu Václava Halu vinil jej z toho, kterak on l. 79. při času sv. Matěje přišed na břeh za sv. Valentinem, ptal se na haldu jeho Čečka a doptav se jí, bral mu z ní dříví a kázal je voziti k nějakému Martinovskému i řezati. Kteréžto škody on Čeček sobě pokláda, do 60 k. Proti tomu od Haly za odpověď dáno, že je mu do Čečka s nemalým podivením, přivozujíc sobě k paměti, kterak jest na onen čas Václavovi i Esterě manželům dobře činil, dříví svěřoval, peněz půjčoval, an mu ještě za dříví dlužní zůstali 50 k. m. A když mu nechtěli platiti, vinil je před desíti soudci a tu při obdržel. Druhé, pod tím soudem Čeček Halu připravil do vězení, z kteréhož se musil vyručiti. Třetí, že na něho Čeček na Vyšehradě právo založil, davši ho do vězení, a sou tam od práva vyslyšání. Kde se pak která pře začne, tu se také má konati. Naposledy každéj má souzen býti na svém právě, a tuto Čeček pochybil jeho práva, k kterémuž náleží.

Na to Čeček mluvil: Nepochybil v ničemž pořadu práva, žádaje, aby mu odpověď dal, brali-li je mu dříví čili nebral. Co se tkne vrchnosti jeho, má patent od paní abatyše sv. Jiří, kde ho kolí postühne, aby naň právo dal.

Tu p. purkmistr a rada vypovídají: Poněvadž V. Hala, předloživ některé příčiny, proč by na žalobu V. Čečka odpovídati povinen nebyl, těch jest nepovedl, z té příčiny z práva se jemu Halovi nechází, že na takovou žalobu na se učiněnou odpověď světlou dáti jest povinen. Act. fer. 4. post Arnoldi.

20. 1580. — *Tamtéž f. 127.* Jakož jest V. Čeček obeslav ku právu Matěje drvoštěpa, vinil jej z toho, kterak se trefilo, že Pavel, z Královské lázně hospodář, poslav s nějakým přespólním člověkem Pavla, čeledína svého, aby toho přespólního do

hospody vyprovodil, a když se zase domu týž čeledín navracoval, on Matěj drvoštěp jemu hlavu hruškou stloukši, jej zranil. Slyše pak Čeček takový křik, jakožto desátník z domu svého jest vyběhl, chtěce to přetrhnouti, ale Matěj jemu ruku jest probodl, takže snad na ni chromcem zůstane. Proti tomu od Matěje za odpověď dáno, že on tomu zjevně odpírá, aby Čečka kdy uraziti aneb ruku jemu probodnouti měl. Neb v domě jeho Václava není mu žádná k tomu příčina dána. Ale když Pavel, tovaryš z Královské lázně, pítku naň učinil, maje příčinu sobě danou, násilí svému se bráníti musil. Ale aby co žaluje naň Čeček, ukázati měl, nevěří, aniž on ví, kdo jest mu to udělal. (Nález není zapsán.)

21. 1581, 6. listopadu. *Rukop. č. 1060 f. 68.* (Svědění mezi Václavem Čečkem, jinak Libockým a Janem Karlem Třebickým. Act. die Leonhardi.) Jan Adam Čáslavský: To v paměti mám l. 79. při času sv. Tří králův, že Frydrych Cubart z Malý Strany vobšlál před p. purkmistra Václava Čečka a Petra Stehlíka, jakožto rukojmě za Marjánu Sládkovou šenkýřku, a vinil je ze 141 k. 48 gr., za touž Marjánu v rukojemství je jsou povinni. Žádal na nich za dopomožení a Jan Karel Třebický, byvše přítelem těch rukojmí a po vystoupení, vně když sme byli, mluvil jim rukojmím před mnoha lidmi, kteříž tu byli, aby se oni o to nic nestarali, že za to nemají nic ztratiti. Tak připovídal těm rukojmím, že on jim tu při chce vyvésti.

Matiáš Slivenský, komorník od desk zemských: Některého času l. 78. před Moudrostí boží Jan Karel Třebický, když sme bývali na přátel-ském posedění s ním Karlem i s jinými, jest p. Václava Čečka nejednou do domu k němu chodíc před námi, kteříž sme tu bejvali, jeho žádal, za ním chodil, aby za Marjánu šenkýřku, přítelkyni jeho, v rukojemství k stání a dostání ku právu pro dluh Šubartovy, Václav toho učiniti nechtěl a Karel řekl: Nedělejš tedy pro žádnýho nic a pro tebe taky žádný. A on vždy nejednou, než mnohokrát, za ním chodíc, připovídalíc mu zase jako dobrý, že na tom nic ztratiti nemá. Ale on toho vždy učiniti nechtěl a já sem také zbraňoval, že jistě musí něco za ni dáti. Což se pak tak stalo, že ho namluvil, že jest k purkmistru šel a ji vyručil. A když se již přísudek na p. Václava stal, že již za ni dáti musel, u vězení sedíc zde na rathouze, tu sem jeho Karla Třebického před domem p. Jaroslava z Mutěňina potkal a jemu sem o tom oznámil, že jest je p. Václava v rukojemství uvedl, že se mu připovídalí přede mnou i před jinejmi, že na tom ztratiti ani škodovati nic nemá, a teď již snad podle přísudku za touž Marjánu dáti musí, a on mi dal za odpověď s hněvem, že jest ještě za ní jebáka dal.

Kateřina, Petra Svorníčka manželka: Když sem chodila k dceři svý Anně na rathouz, viděla sem tu jistou Marjánu Sládkovou, že jest tam seděla a častokrát plakala; nařikala, kterak velkou nouzi a hlad trpí. Prosila mne, abych se přimluvila k Karlovi, aby ji některak z vězení vyjednal, a já setkavši se s ním na rynku, ne jednou, než několikrát prosila sem ho, aby ji některak z toho vězení vyjednal, aby tam hladem neumře-

ceti lotru, zrádci a psanci? A p. Samuel, hospodář můj, jinak Tisíc: Pane rychtáři, nejmí toho. Kdyby to tak bylo, tehdy bych ho nechtěl ty hodiny u sebe v domě trpět. A já v tom šel sem na rynek, setkám se s p. rychtářem, dal sem jemu pozdravení, řekl sem: P. rychtáři, kterak sem já na vás sobě toho zasloužil, že jste vy to směli o mně mluvit u p. rychtáře JMtiCé, že bych měl lotr, zrádce a psanec bejtí; já tomu světle vodpírám. Vy byste toho statkem svezim neukázali, sem všudy tak dobrej městskej syn, jako ste vy. Vy byste toho hrdlem ani statkem svezim neukázali. Pověděl: Máš svý měšťanství u šibenice a vezmeš záplatu svou za branou. A já sem řekl: Nezasloužil sem toho, kdo jest zasloužil, může třeba zejtra tam bejtí. A on vzavší žílu od pacholete tu před rathauzem, abych ihned do vězení šel. A já sem jemu jíti nechtěl. Tak on mne bil, pral tou žílou, což jesti dobrem lidem povědomo, když sou tu stáli i z voken vyhlídali. A já volal sem se ku p. purkmistru, ku p. primasovi a ku p. rychtáři JMtiCé a on předce vždycky jednostejně mne pral žílou. A já sem ho prosil: Nebi mne, nemám tak mnoho peněz, aby mne podruhé tak loupil jako prve, hůře než na silnici. A v tom sem šel ku p. rychtáři JMtiCý, co jest mi se tu přitrefilo, tu sem vznámil.

Václav Vopavský, tovaryš lazebnický: Toho sem povědom, že l. 84., že máme hospodu u p. Václava Libockého, pak tam časem bejvatí musíme. Šlemer teház jest taky tam bejvával, víc nežli rok, jed a pil, dobrú vůli mival a k tomu i líhání měl. Ale nevím, platil-li je on co nebo nic — Jan Kryza, střelec mezi branami: Bejval Šlemer u p. Václava Libockého, pil a jed až do puoldruhého líta, nic nedělal, líhání měl, hrál. Nevím, platil-li je či neplatil. A za jeho dobrodiní nyníčko mu se tak voplacuje.

Samuel Tisíc: Když byl rychtářem Václav Libocký, Anna Kočvarka skládala mi peníze na právě vedle smlouvy, kterou sem s ní měl. Jednoho času dala Václavovi Libockému puoldruhý kopy m., aby jich na právě zanechal a já abych je sobě z práva vyzdvihl, ke mně jest přišla. Tak já je druhé nebo třetí den přišel sem na rathouz, když seděl p. rychtář s p. písařem v ouřadě, chtějíc takový peníze z práva vyzdvihnouti. Mluvil sem o to s p. písařem. Pan písař pověděl, že o tom nic neví. Tehdy p. rychtář se vozval, že jest je jemu dala, že jich neníčko nemá, že jest je propil. A já řekl: Náleží-li vám cizí peníze utrácet a propřít, já to vznesu na pány. A on mně prosil, abych maličký strpení měl, že mu má dáti Meyzl Žid peníze, že mi je rád chce dáti. A tak to trvalo asi za dvě neděle, že sem ho vždycky pěkně napomínal, on mne vždycky tím Meyzlem odbejval. Jednoho času na rynku sem mu řekl, že neníčko jdu ku p. purkmistru, abych na něj žaloval, a on řekl, abych maličko počekal, že mi takový peníze dá. A tak sem já čekal a on kdysi běžel tu pod loubí, kde věnce dělají, poslal mi po svým pacholku Noskovi tolar. A druhé den přišel sem na rathouz, cpěty sem se na něj domlouval, proč mi puol kopy nedodal, tak on pověděl, že mi ji dobřé dá. A když sem já nechtěl bez toho bejtí, prosil Šlemera při ouřadu, aby mu půjčil toho puol to

laru a Šlemer půjčil a tak sem já svýho dostal.

Salomina, JMtiCé rychtáře p. Sebastiana Agrikoly z Horšova manželka: Slyšela sem od lidí, že Václav Libocký vystřelil z ručnice tam někde před Komedkovic a proto seděl u vězení. A co se kněžský dotejče, to sem slyšela, že od vrchnosti poručeno bylo, aby ty kněžský všecky její věci vydány byly, a ona potom ta kněžská suplikovala mýmu pánu asi dvakráte, že jest jí pobráno bylo z komory. Plakala a nařikala, jmenovala sumu, puoldruhého-li sta či puoltřetího, a můj pán napomínal jeho Václava Libockého, jestli by co tak toho bylo, aby zase navráceno jí bylo. A mnohdy krade. Sly od lidí bohatejch i chudejch žaloby na rychtáře i na písaře. Já sem toho tak mnoho nepozorovala, do čeho mi nic nebylo. Jakž na mne z strany toho Duška [Vančury] žádá, když jesti ten Dušek šel s nákou laryní skrze mastný krámy a on že jesti mu váček vzal s penězi a prsteny náký, a když ten Duchek přišel k mýmu pánu na žaloby a žaloval na rychtáře, že mu peníze pobral, a on rychtář klad ty příčiny, proč jesti to udělal, že jesti šel s nákou laryní, s kterou jesti mu bylo zapovědino, i taky pro kterou mu bylo zapovědino. Jednoho času náká žena přišla s svezim mým žalovati na rychtáře, že jest jí vzal peníze za nádry, a on, že jest to učinil za hodnou příčinou, že Příčského syn svýmu otci vzal náký sukno a dal jej prodati tomu hrnčíři a že s ním utíkal až do příbytku svýho. A někdy když se spolu hněvali, jeden na druhého lál, náká slova hanlivá, v paměti nemám, podávali sobě, von vo něm a druhé taky vo něm.

Cis. rychtář p. Sebastian Agrikola: L. 84. v outerej po sv. Matouši ap. když jest se šarvátka sběhla mezi p. Robmhápem a Vlasy z strany zranění služebníka p. Vilima Robmhápa, tu jest p. Vilim Robmháp k p. mistru Pavlovi Kristianovi, teház ouřad purkmistrskej držící, abychom k němu spěšně šli, že jest toho pilná potřeba, poslal. Oznámil mi, že jest p. hraběte vlaskýho služebníka jeho služebníka sekal; žádal jest na nás, abychom téhož služebníka pro takovou veitřnost vězením opatřili. Šel sem nahoru ku p. hraběti a žádost p. Robmhápa sem mu v známost uvedl. Oznámil jest mi p. hrabě, že neví, kam jest se ten služebník poděl, jakž přijde, že jej chce sám do vězení dostaviti. A v tom p. hrabě když jest takovej křik uslyšal od lidí, vzal jest k sobě rapír a zešel dolů a tu jsou se počali o téhož služebníka důtklivěji slovy potejkati. V tom několik Vlachovův s rapíry a v kabátech tlučic na duom s dobytejmi rapíry do domu jsou přiběhli. Já pak malý dvířce sem zastoupil, aby Vlaši do téhož domu vjíti nemohli. Lid pak obecný na mne vzkríkl, abych odskočil, že budu proboden od jednoho Vlacha. Tehdy lid obecný počal kamením házetí na ty Vlasy. Já pak, pokud sem nejvejšejí mohl, spolu s Václavem Libockým, rychtářem městským, sme lid napomínali, aby toho házení a bití nechali, až se před duom paní Anny Komedkovy šarvátka dostala. A tu bylo od lidí takového házení do voken na pány legáty, až Václav Libocký z ručnice vystřelil k nebi a ne do voken proto, aby lidé házetí přestali. A proto jesti on Václav v vězení seděl od pondělka až do středy. Kdež jest byla Lidmila,

aneb kuchařka kněžská, pro svodnictví do vězení dána a potom cejchem a metlami proto byla trestána, bylo p. Václavovi Libockému ode mne i taky od pánův v radě poručeno, poněvadž jest na těle ztrestána, aby sobě ven z města svý věci dala vynesti a od p. rychtáře aby jí nebylo zbráněno, než vydáno. A táž Lidmila utekla jest se skrze suplikaci žalobnou k p. hejtmánovi a p. hejtmán jest mi ráčil touž suplikaci odeslati a já rychtáři poručil, aby jí to všecko navrátil. Pak já nevím, učinil-li jest to či nic. A mnohdy krade, sobě lidé stěžovali na rychtáře, že sem ho kolikráte napomínal i jeho Tomáše.

Kdež jest nákej Dušek [Vančura] od Václava rychtáře do vězení byl dán, vznášel skrze vstoupení na pány, že by měl jeho p. rychtář do vězení vzíti a v vězení od něho že jest vzal do mnoha kop gr. a dva nebo tři prsteny, bylo mu poručeno, aby mu to zase navrátil. Navrátil-li jest či nic, to nevím. Kdež jest nákej hrnčíř, podanej p. Jana Vchynskýho, se do vězení dostal z strany kupování suken od syna Příčského a manželka téhož hrnčíře kolikráte přede mne i před pány do rady vznášela a do Václava stěžovala, že jest jí náký peníze za nádry pobral, a já sem je o takový peníze smluvil, že jest jí dal sedm kop.

Jiří Kuchta, služebník p. rychtáře městského: Když jesti šel p. Václav Libockej, rychtář předešlej, s p. Menšíkem do domu Kněžský, kterežto duom leží při záduší sv. Kříže, aby inventovali statek, co jest zuostalo po nákým knězi, tak jest se stalo, že jsou jej popisovali. Přehledávali tam; i tehdy Bubeníček vlezší pod postel našel tam peníze. A já teház stál na pavlači s p. Menšíkem a dívali sme se jednomu člověku slepému, že jesti sekal dříví, nejednou než několikráte fal a nemoh vřít, který [dřevo] sobě položil. Pravil p. Menšík: Tomu je potřeba nebohému člověku almužna. Nevidomý člověk a pracuje. Pak mně p. Václav Libocký zavolať několikráte až potom i zahvizd a já vohlídá se kynul na mne pan Václav hlavou. Přiběhší já k němu, p. Václavovi, oznámil mi o ty věci, že by měl Štěpán Bubeníček peníze nalíztí pod postelí. A já oznámil, co jest mi potom, mlč blázne, aby neslyšel jeho písař p. Menšíka, kázal mi je vzíti. Když sem je vzal, chtěl sem mu je dáti a p. Václav Libocký nechtěl jich k sobě vzíti, abych jich nechal u sebe, až vyjdeme z domu ven. A vyšedší z domu mezi haldy svatokřížskými dal sem mu je mluvice ty slova: Co jest mi po nich, tu je máte. Tehdy Štěpán Bubeníček vyravší z vaku svýho tolaru, nevím kolik jich bylo, řekl: Však sem já, pane, prve z nich něco vzal, nežli sem vám vo nich pověděl. A dával mu je do rukou a nákej groš rohatej též dával mu a nevím kolik tolarů. Tehdy jsme my šli domů upřimo k p. Václavovi rychtáři. Šel nejdřív do světnice a potom do komory a dobyvší peníze, ty který sem mu dal, v ty komoře nad postelí stojíc čet je na rukou. A já z ty komory jdu ven a p. Václav mne zase zavolať mluvice ke mně ty slova: Hádej, co jest těch peněz bylo. A já odpovědivší: Jáť nevím. Odpověděl zase p. Václav: Čtyřiceti tolaruov a jeden a druhé rohatej. A tak jsme šli z komory, dal mně šest tolaruov širokejch a Bubeníčkovi jeden, předešlýmu pacholeti, a oznámil

mu ty slova, že mu chce nový šaty ziednati. — Týž také sem toho povědom, když sme s Tomášem Šlemerem, předešlejším písařem při ouřadu rychtářském, šli sme k Rezkovuom, vzali sme tam jednu kuběnu s jedním knížetcím služebníkem na luoži, vzali jsme ji do vězení. Nevím, kterak jest na cestě byl puštěn ten služebník. Já sem šel s ní napřed. Našli sme v ty posteli ty kuběny váček i hledal v něm Tomáš, našel v něm zlatý tři nebo čtyry a dva knoflíky stříbrný a tak lecjakýs jiný titěry. Tak jest zpečetil Šlemer komoru. Zvěděvši o tom p. rychtář šel tam sám a vodtrhal pečeti a kázal ty šaty brát ložní i chodící a kázal je k sobě domů nositi.

Týž také toho sem povědom, když sme šli na břeh do domu p. Kristiána s p. rychtářem a s Jelenkem, našli sme tam, že jest tam jedna kuběna umřela, Lída. Hrobnice oznámila, že jest šatstvo po ní vostalo nemálo. I voptal se p. rychtář v tom domě, kdo jest zde v tom domě hospodářem a kde jest umřela ta kuběna. A oni oznámili: Tuhle p. rychtáři, v tom pokoji. I kázal sobě zavolati toho Vančuru a jeho manželku a ona vyšedší k němu: Pane rychtáři, co chcete? Oznámil: Jsem vyslán od p. hejtmána: a pánuov, kdo jest zde umřel, a ty šaty, kterejchž jest po sobě zanechala ta jistá umřelice, aby je hnedky ukázala. A ona rekla: Pane rychtáři, neukáži, však sem já několik kop naložila na pohřeb, však byste mi je vzali. A on p. rychtář odpovědivší zase tak, že mi páni víceji věří nežli ty, kdybych sobě nevázil, přetáh bych tě žílu. Kázal sobě předece dáti a ona musela je předece ukázati a on vzavší mantlík a šorc, dal jí dva nebo tři pohlavky a ona dala se v pláč i její manžel, rekla: Bijete mne a loupíte mne a já svý věci zastavila proto. Čert vám to vydře jinou stranou. — Týž taky kterak mne potahuje k svědomí p. Tomáš Šlemer, to já nevím, proč Duška vzal do vězení s nákou Annou, předešlejší kuběnou jeho, nebyl sem při tom, s ponocnejmi je vzal. Příševší já k rathouzu a oni mi oznámili, že jest Dušek v vězení, a já běžel k němu do vězení, řekl sem mu: Dušku, co tu děláš. I p. rychtář mne vzal s Annou a mlátil mne jako psa nákýho s ponocnejmi a přivedší mne do šatlavy tu mne taky týž pral a váček ode mne bral, prsteny a peníze. Nemohu věděti na jakej jest způsob týž Dušek s tou Annou prázen a z vězení vyšel. Neminula tomu malá chvíle, tak Dušek přijde na rynek k p. rychtáři Václavovi mluvice mu ty slova: P. rychtáři, brzo-li mi zase navrátíte, neb jste mne vob-loupili hůře nežli na silnici. Tehdy p. rychtář řekl mu: Šelmo, dej mi pokoj a nedáš-li mi, káži tě do šatlavy vlíci. A on pověděl: O medle nekaž, nejsem tvůj chlap. A vzavší žílu strkal s Duškem a pral a zkríkš na nás: Vemte ho, šelmy, a vstrčte ho do šatlavy po hlavě. A Dušek odpověděl: Neberte, volám se k p. rychtáři císařskému anebo k p. primasovi. A viděvší, že my se k ničemuž nemáme, nesměli sme pro lidi, abychme nákou bouřku neudělali, neb jest jich tu mnoho bylo, vzal žílu, znova uhodil Noska za krk touto žílou a potom mne přes řbet mluvic ta slova: Šelmy, co mne nechcete poslechnouti. Šel potom k p. rychtáři císařskému i nevím, co jest tam žaloval. A to taky povědom sem, že jsou lidi přišli ku právu

a domlouvali se na p. Václava Libockého, též také na Tomáše Slemera, že jsou skládali lidi peníze na právě, kam se pak dívají, že neleží při právě. Já nevím, kam sou je oni spolu dívali, buď tak když jsou kdy vzali buď od kurev neb od kterého lotra nebo šteráka, anebo kde jinde kolivěk co jim přicházelo, tehdy se o to vadili mluvíce sobě ty slova: An ty bereš a ty taky bereš.

25. 1586, 22. prosince. *Rukop. č. 1054 f. 146.* (Svědomy mezi Jakubem šenkýřem a Kryštofem Polákem. Act. postridie Tomae.) Jiřík Wintřstein, cihlář z Klatov: Když sem byl u p. Václava Libockého jako hospodou, seděli o stouel ševci a nožířští tovaryši, pili a veselí byli. V tom přijde nákej Polák s Markem Cukratou, postavivše se za stouel, a tak paní Anna, manželka p. Václava dala mi tolar na víno, abych jim přines vína z rychty. Z toho tolaru přines sem zase puol tolaru a českaj groš a tu sme s paní Annou, samou hospodyní, to víno pili. Přitřefil se k tomu p. Adam Kapoun, p. Chrasta (?) a p. Karel s p. Šturmem, i seděl za třetím stoulem. I tak se pobízejí ve hru s Polákem i tak ten Polák se pozdvihl a nedal sobě pokoje ani jinému a že bude ty Čechy práti, že budou jako voslové etc. spráchatí a tak, až každej se za rapír chytíl i dobejvali. A až paní Anna sama přiskočila a prosila jich obou, aby pokoj zachovali. I vidouce takovou věc, vskočí mezi ně, prosíc jich, aby na řád a právo pamatovali. Tu Polák vzavši konev mrští ho s vínem za krk a Jakub šenkýř nad tím lítost majíc pověděl: Což prej tak uhodil Poláka pěstí, Cukrát zádu přiskočil, chytíl se šenkýře, šenkýř strčil od sebe Cukrátem, že upadl pod stůl, až se sám vokrvalil vo trnože. Tu šenkýř rapír vytočil a vzal. Pan Adam Kapoun prosíc, aby jemu ten rapír dal, p. Adamovi: Šenkýři, já tobě za to slíbím, že se tobě nemá nic zlého státi. Tak ta věc spokojena byla za dobrou chvíli. Tu Cukrát běhaje po světnici semo tam a šenkýři zrádce, cos mi to učinil, že bych za to sto dukátů dal, abych toho jedny byl neměl, abych tu vohyzdu byl neměl. Tu Polák vyprosil na p. Adamovi ten rapír a v tom beze vší příčiny, jak rapír dosáh, dobyvše rapír, seděvši ten jistě šenkýř při pokoji za druhým stoulem a ten Polák nenadále a zrádně do šenkýře rapír vstrčil, až z něho střeva lezly. Polák ucházejíce z domu ven a tito spatříce šenkýře, že by jako umrlej byl v komoře svý ležíc, za ním ti páni běželi. Nevím, co jsou dole s ním puosobili a já zatím šel sem pro bradýře, aby toho vázali.

26. 1587, 20. března. *Rukop. č. 2230 f. 176.* Václav Libocký z Libé Hory dlužen 200 k. gr. p. Albrechtovi Pětipeskému z Chyš a Egrberka. Act. fer. VI. post Iudica.

27. 1588, 26. srpna. *Rukop. č. 2112 f. 296.* Zmocněn uroz. p. Albrecht Pětipeský z Chyš a z Egrberka domu Václava Libockého z Libé Hory pro 200 k. gr. č. povinných. Act. fer. VI. post Bartholomaei.

28. 1592, 12. října. *Rukop. č. 2112 f. 385.* Václav Odháj a Marta k. d. v osadě sv. Jiljí mezi domy pp. Benedův a někdy Mikuláš Suchého pekaře obostranně ležící od uroz. p. Albrechta Pětipeského z Chyš a Egrberku na Byšicích za 220 k. gr. č.

29. 1619, 14. října. *Rukop. č. 2234 f. 44.* Stala se smlouva mezi Salomenou, manželkou Václava Noska Lubenského z Felsberku, měšťtína St. M. Pr., a Zuzannou, manželkou Jana Hladkého, jakožto mezi sestrami vlastními, dcerami pozůstalými po Václavovi Odhájovi, o rozdělení dědictví na domu u Kordíků mezi domy Doroty Hladké a Jana Bílka. Dům ujali Jan Hladký s Zuzannou v 2000 k. gr. m., z čehož vyplatí 1000 k. Saloméně.

* 1670, 29. srpna. *Rukop. č. 2116 f. 332.* Lidmila Morávková, pozůstalá dcera po Janovi Hladkém a vdova po Janovi Morávkovi, prodala Janovi Valerianovi Neumanovi z Pucholce a Kateřině m. i. dům nyní vůbec u Mazánků řečený za Betlemem mezi domy u Doubravů a u Slámů obostranně ležící za 1000 zl. rýn.

Čís. pop. 214.

(Dům Slámovský.)

1. 1446, 21. června. *Rukop. č. 90 f. 134.* Petrus Tichava cerdo et lana e. d. sitam penes domum Iohannis Mníšek et penes domum domini de Rosis plateolla mediante erga Margaretham, relictam Stumpharzonis, pro IIII. s. gr. cum XXV gr. Act. fer. III. post Viti.

2. 1461, 25. dubna. *Rukop. č. 2105 f. 158.* Iohannes pistor et Kačka e. d. erga Petrum cerdonem pro XV s. gr. Act. sabbato ante Phil. et Iac.

3. 1467, 22. září. *Rukop. č. 2105 f. 253.* Iohannes pistor Horský et Katherina e. partem arce cum hostio inter domum eiusdem Iohannis et Stephani braseatoris apud predictum Stephanum pro IX s. gr. Act. fer. III. ante Salus populi.

4. 1489, 2. prosince. *Rukop. č. 2106 f. 267.* Wenceslaus pistor dictus Příbramský et Barbara e. d. erga Iohannem pistorem dictum Horský pro XXXV 1/2 s. gr. pr. Act. fer. IIII. post Andree.

5. 1524, 2. listopadu. *Rukop. č. 2110 f. 64.* Václav Kolovrátek a Kateřina k. d. za Betlemem ležící mezi domy Kordovým a p. Špetle od Barbory Příbramské za XL k. gr. pr. Act. fer. IIII. post OO.SS.

6. 1529, — *Tamtéž f. 305.* Václava Příbramského. (Vdova Kateřina pojala za muže asi r. 1539 Václava Palici pekaře, neboť toho roku týž splácí dům, který r. 1532 koupili Václav Příbramský a Kateřina. Viz rukop. č. 2111 f. 12)

7. 1556, 3. září. *Rukop. č. 2117 f. 369.* Jan Macek a Kateřina k. d. mezi domy p. Špetle a Kordovým obostranně od Kateřiny Palicové za LXXV k. č. Však táž Kateřina nádoby pekařského má tu zanechat. Act. fer. V. post Aegidium.

8. 1562, 4. května. *Rukop. č. 2118 f. 23.* Mikuláš Suchánek [pekař] a Lidmila k. d. od Jana Macka za 102 1/2 k. č. Act. fer. II. Supplicationum.

9. 1591, 19. listopadu. *Rukop. č. 2112 f. 368.* Jakub Hladký pekař a Dorota k. d. v osadě sv. Jiljí mezi domy Václava Libockého, u Kordů řečeného, a Špetlovic ob uličku ležící od Lidmily, pozuostalý po Mikulášovi Suchém pekaři vdovy, za 250 k. gr. č. Act. die Elisabeth.

* 1636, 21. července. *Rukop. č. 2114 f. 514.* Václav Rob pekař a Alžběta k. d. mezi domy Tkaňkářovic a Mazánkovic od Zuzanny, po Janovi Hladkém vdovy, za 800-k. m., jakž jest týž dům

ona Zuzanna po manželu svém, synu někdy Doroty Hladké a potom Slámový, sama jměla.

* 1652, 23. února. *Rukop. č. 2115 f. 236.* Jan Morávek a Lidmila k. d. od Václava Roby, syna Václava Roby za 600 k. m.

* 1657, 6. srpna. *Tamtéž f. 331.* Martin Sustr a Mandalena k. d. od Jana Morávka a Lidmily m. i. za 475 k. gr. m.

* 1666, 3. března. *Rukop. č. 2116 f. 129.* Tomáš Mikuláš Nigróni z Rozenpachu a na Rušovicích k. d. Slámovský řečený od Martina Šustera za 500 zl. rýn.

Čís. pop. 213, 219, 948.

(Dům Rožmberský, Špetlovský.)

1. 1478, — *Rukop. č. 2106 f. 23.* Domini Chlumecký. (Tomek miní tím Lobkovice, nám spíše se zdá podle pozdějších zpráv, že miní se Jan Špetle z Janovic, dědic po Jencovi z Janovic, který byl synem Dětricha z Janovic a na Chlumci. Ten zemřel asi r. 1469 bezdětek, takže dědil po něm Jenec.)

2. 1488, — *Tamtéž f. 25.* Domus olim dd. de Rosis.

3. 1498, — *Rukop. č. 2107 f. 153.* Domus d. Špetle de Janovic

4. 1502, 8. pros. *DZV 6 D 13.* Jan z Janovic, najv. purkrabí Pražský přiznal se, poněvadž rod jeho všeckne sšel, kteříž jsou se psali z Janovic, mužského pohlaví, takže již žádného není, nežli on sám a syn jeho, kterýž rozumu neužívá, že jest přijal a přijímá Jana Špetle z Prudic a na Zlebích a jeho syny, kteréž má neb míti bude, i jejich dědice a budoucí, za pravé strýce své erbovní, tak aby oni hned za zdravého života jeho i po jeho smrti mohli svobodně erbu jeho spravedlivého užívati a jej nositi, totižto orla půl bílého a půl červeného v modrém poli s roztaženými křídly, majícího strych zlatý od jednoho křídla k druhému, a také aby se mohli a měli po věčné časy psáti z Janovic, tak jakož jsou se on Jan i jeho předci od starodávna psali, bez překážky jeho Jana i všelijakých jiných lidí. Stalo se l. 1502, ve čtvrtek v den početi M. B. (8. pros.) — L. 1503 v úterý po sv. Stanislavu Eliška z Janovic přiznala se, že k tomuto zápisu, kterýž jest učinil Jan z Janovic, někdy nejv. purkrabí Pražský, strýc její, dala jest a mocí tohoto listu dává své svolení a také že její, Jana Špetli, jeho syny a jich dědice od nich rádně pošle vedle tohoto zápisu za strýce erbovní přijala jest a přijímá a k němu, Janovi Špetlovi, synům jeho a jeho dědicům rádně pošlým chce se míti a k nim zachovati se, jako k strýcům svým podle přijetí Jana z Janovic, někdy nejv. purkrabí Pražského, a svého přijetí, beze všeho přerušení, jakož pak na to odpor jest propustila.

5. 1503, 9. listop. (*Desky zem. větší čís. 6 D 14.*) Vladislav, král oc z plností mocí své královské znaje hodnotu a zachovalost Jana Špetli, ráčil jest k tomuto dáti své královské mocné a dokonale povolení: Tu kdež jest někdy Jan Jenec z Janovic, ty časy nejv. purkrabie Pražský, přijal svrchudotčeného Jana Špetli s jeho dědici i potomky za svého a erbu svého pravého strýce, kteréhožto přijetí a za strýce dobrovolného vzeti král Římský J. M.

podle starodávní zvyklosti, kteráž se v tom při stavu panském v království Českém zachováva, ráčil jest potvrditi a za rádně přišli věc majestátem svým královským vyzdvihnúti, jakož to šíře i dsky zemské i ten majestát krále Římského v sobě drží a zavírá. K kterémužto přijetí imenovaného Jana z Janovic, i také k tomu potvrzení krále Římského svrchudotčeného král Vladislav svrchudotčený dav své povolení jej Jana Špetli s jeho dědici a potomky zachovati, míti a držeti ráči za pány rádně z Janovic svrchudotčeným způsobem přišlé, tak aby on Jan Špetle s dědici a potomky svými toho erbu, titule a panství z Janovic užívál a užívati mohl, volně a svobodně beze vší překážky J. Mti Ké i J. Mti budoucích králuov, že jest J. Mti K. k tomu ke všemu celá, dokonalá vůle a přivolení, pokudž tu najdále J. Mti Ké osobě a duostojenství podle práva a zvyklosti království Českého povolení dáti přísluší, že to J. M. Kr. všecko tímto povolením doplňuje mocně. Stalo se i. 1503, ve čtvrtek před sv. Martinem.

6. 1533, 13. prosince. *Rukop. č. 2157 f. 13.* Kdež jest Pavel, koží barvíř, obstavil šaty prodané od manželky své při panie Anně z Rožmberského domu, aby mu vydány byly, proti tomu paní Anna mluviti dala, že jest koupila šaty svobodné. — Tu pp. úředníci [mostští] vypověděli: Poněvadž ona Anna z domu páně z Rožmberka svědomím to provedla, že jest koupila svobodné šaty a soukupa oznamujíc, i chce-li k ní o to Pavel hleděti, to muož dobře učiniti. Act. die Lucie.

7. 1546, — *Rukop. C J filosofické fakulty f. 141.* Kšaft kněze Jana z Křechorý: Ondřej impressor, který jest u sv. Anny v domě Špetlově, má těch knížek [Medium salutaris doctrinae] XX, pak prodal-li jest které, ať peníze za ně dá poručníkuom.

8. 1569, 23. července. *Desky zemské větší č. 16 f. M 4.* Kšaft Jetřicha Špetle z Janovic na Břežanech [byl syn Burjanův † 1534] psaný ve čtvrtek po sv. Lukáši evang. — Item tomu chci, aby paní Anna [z Waldštejna], manželka má milá, při synech mejch po mé smrti manjich byla. — A také jí duom muoj, kterýž v Praze mám proti klášteru sv. Anny — po smrti mé dávám —. A kdyby pak P. B. jí smrti uchovati neráčil a z tohoto světa pojíti, aneb že by stav svůj vdáním proměnila, tehdy aby tejj duom na syny mý [Burjana, Karla, Jana] a dědice jich připadl. Zapsáno v sobotu po sv. Máří Magd. 1569.

9. 1581, 2. ledna. *Tamtéž č. 21 f. G 24.* Kšaft Anny z Waldštejna sepsaný v sobotu po sv. Fab. a Šeb. a vložený do desk v ponděli po Narození Páně 1583. (Dům odkázala Vilémovi a Vokovi z Waldštejna.)

10. 1583, — *Rukop. č. 1053 f. 157.* Salomena, manželka Tomáše, hospodáře z domu p. Špetle v St. M. Pr. [Dlužno poznamenati, že současně měli Špetlové ještě druhý dům u sv. Jakuba.]

11. 1596, 12. listopadu. *Archiv. min. vnitra D 33-12/23.* V. M. uroz. p. presidente a V. Mti uroz. páni páni J. Mti Cé komory král. Čes. pp. rady, páni milostiví! Jaké milostivé poručení mně činiti ráčíte, kterakže bych já s pp. bratřimi Borněmi ze Lhoty a paní sestrou jich na tom, že teď

některého dne v domě, řečeném Špetlovském, inventovati budu, zůstati měla a toho že jistě příčiny sou, pro kteréž jménem J. Mti Cé — poroučejíc, abych až do dalšího poručení V. Mti i také až by ona paní v tom spravedlnost svou, kterou se k tomu domu míti praví, volně vyhledati mohla, s uvoznáním a inventováním v též domě nepospíchala, mezi tím pak hodnověrný a vidimovaný věpis toho hamfestu, podle kteréhož se k tomu domu právo míti pravím, na komoru odeslala a v tom J. Mti Cé jistou vůli naplnila, jakž též milostivé poručení V. Mti, jehož datum na hradě Pražském v pátek po sv. Linhartu léta tohoto oc 96 to v sobě šif obsahuje a zavírá, tomu všemu z přečtení pokorně sem vyrozuměla.

Kterémužto tak milostivému V. Mti poručení nejraději a neposlušněji dosti bych učiniti chtěla, ale poněvadž proti zřejmé těžoz chudého konventu spravedlnosti a na nemohou škodu i také patrnému před V. Mti (když list pořádný takové spravedlnosti spatří a uhlidají, že sami sebe i také paní vdovu, sestru svou, v předsevzetí svém proti mně a konventu mému se spokojí a tomu místo dáti chtějí) vlastnímu přiznání a uvolení svému a mezi námi stranami v domě a přítomnosti uroz. p. Jiřího Funka z Olivetu, jakožto v zřízené komoře král. Českého sekretáře, že ona paní vdova na den sv. Martina nyní jminulého vedle psaní jí ode mně o to učiněného do téhož domu se najíti dáti a svršky a nábytky z téhož domu, kteréž by jí aneb sirotkům jejím náležely, odtud přeč odvésti dáti chce (a ne aby se nějaké inventování a uvoznání, an se již před tím mnoho dní pořádně vykonalo a já v též dům uvedena isem) dáti a řídití jmělo, konečnému zůstání dotčení pp. bratří Borňové s paní sestrou svou něčeho jméno vyhledávati smějí, čímž já jim povinna nejsem, toho nikterakž (v čem mne omluvena milostivě při sobě míti ráčíte, pokorně prosíc) vykonati a jim bratřím a sestře z nich, abych již takovému jednomu nadepsanému uvolení a společnému zůstání svému obvyklí a toho při tom zanechali. A táž pí vdova — svršky a nábytky ty, kteréž v předřečeném domě posavad upečetěné zůstávají (an by jí neb sirotkům jejím náležely), k sobě přijala a v tom ve všem proti mně a konventu mému se spokojila, a já pak týchž pokojův k užítku a dobrému téhož konventu požívati mohla, milostivě poručiti ráčíte, ve vší pokoře poníženě prosím. A pokudž by časopsaní paní bratří Boňové a pí sestra jich na této neslušné odpovědi přestatí nechtěli a k časopsanému domu nějaký právo a spravedlnost lepší nežli já a též konvent můj míti domnívali, když v tom ke mně a konventu mému (jakž tato země za právo má) pořad práva zachovají, z toho já a též konvent jim pp. bratřím Borňům a sestře jich i jednomu každému, kdož by ten byl, z toho ze všeho práva bejti chci. Při čemž ze mně milostivě (znaje věc slušnou a spravedlivou býti) zůstavití a nad tím chudým kon-

ventem ruku svou ochrannou držeti ráčíte, pokorně prositi nepřestávám. V. Mtem sebe a též konvent v milostivou ochranu se poroučejíc V. Mti ve vší pokoře a poníženosti poslušná Anastazy ze Sulvova, převora kláštera sv. Vavřince, jinak sv. Anny, v St. M. Pr. Act. 12. dne Novembris a. 1596.

12. 1620. — *Rukop. č. 1071 f. 101.* (Svědomí ku potřebě Václava Lštinského muzikanta a Zofie m. j. proti Václavovi Hořickému varhaníku.) Pavel Trman svědčil: Toho sem povědom, nejprve když sou se spolu sešli, tehdy zlámal rapír Lštinský Hořickému. Potom volal ten H., který měl zlamaný rapír, aby počkal, což i učinil Václav Lštinský a počkal, ale ihned jemu ránu dal, jak se obrátil on Hořický. Ale to nevím, zdalž tou zlamanou zbraní čili jinou. Potomně ihned jeden druhému do zbraně se chytil a do jednoho koutu se vtláčili. Tu hned p. Martin Štoček mezi ně vskočil chtějíce je rozvésti; chytil se nejprv Lštinského nemohouce oboum odolati. Tu Hořický po Lštinským sekal až i volal, pro B. aby byl puštěn. Potomně když již dokonce rozvedeni byli, Lštinský nemaje ani zbraně v rukou svých, ale manželka jeho tu zbraň měla [v] svých rukou, hodila jest popadší kámen na Hořickýho, však beze škody. Ale on vzav kámen jí v prsy udeřil. Ona majíce pak zbraň v rukou konec vostří jeho počala práti. Což ho i udeřila. On pak sekal po ní a tu jí zranil. Ona ten rapír na něho vhodila.

Martin Štoček: Toho sem povědom, že leta pomínulého 1620 na den sv. Michala Václav Lštinský a Václav varhaník před domem Špetlovským a červenou botou*) se spolu vadili, jeden druhému šelem nadával, tak až na sebe kordu dobyli a sekali. Václavovi pak varhaníkovi rapír se přerazil a já viděvši z domu sem vyběhl, nebo sem viděl, že dobře nebude. Bral sem mezi nimi fryd. Tak se oni spolu srazili a já sem jim voba dva kordy držel, až mi je pustili. Varhaník pak měl druhé kord tesák; když již Lštinský kord mně dal, jeho tím druhým kordem sekal. Když pod frydem bylo, manželka Lštinského přišla k tomu a tu se opět s varhaníkem vadili, ona šelem, on jí kurev, tak až na sebe i kamením házeli. Varhaník kord dobyl a ona manželka svého kord v rukou měla a za vostří držela. Tu jí on varhaník také zranil a ona potom i na něj tím kordem manželka svého hodila. Kdyby ona za jilce ten kord držela, byla by toho varhaníka spíše posekala, nežli její muž.

Čís. pop. 948.

(U Hazuků, u P. Marie.)

(Snad odděleno od domu Rožmberského po r. 1420.)

1. 1456, 22. září. *Rukop. č. 2105 f. 58.* Iohannes de Turnov pistor et Anička emerunt domum sitam penes murum cimiterii s. Anne ex una et curiam dominorum de Rosis parte ex altera erga Elškam, olim Petri Vlčkonis, nunc vero Pauli de Chrudim conthoralem, pro IX. s. et XV gr. Act. fer. III. post Mathei ap.

2. 1462, 1. února. *2141 f. 377.* Když po smrti neb. Jana Šimohy pekaře paní Anna m. j. stav svuov vdovský změnila, vdávši se za Mikuláše

*) Tak se jmenoval protější dům.

z Kladska, také pekaře, mající při sobě Bernarta, Reginu a Martu, sirotky a děti své, kteréž jest s neb. Janem, prvním mužem, jměla, tehda přátelé týchž sirotkuov a paní Anna taková, což se diehuov dotýče smlúvu isú učinili: Jestli že by P. B. výšpsané panie Anny do dne do roka ot smrti neuchoval, aby již pravený Mikuláš, manžel její, z toho statku vydal sirotkóm po 7 k. Pakli P. B. panie Anny ve zdraví po dni a po roce zachová, tehda svrchupsaní manželé mají tēm sirotkóm toliko po pěti k. vydati a to kdyžby k letóm přišli. A ty sirotky mají u sebe chovati poutivě, jiedlem, pitím a oděvem slušným je opatrujice až do let jich rozumných. Act. fer. V. post Scolastice.

3. 1465, 26. června. *Rukop. č. 2105 f. 226.* Anna, olim Iohannis Šenoha dicti et iam Nicolai pistoris conthoralis, resignat domum propriam prope monasterium s. Anne et penes domum domini de Rozmberk marito suo. Act. die Ioh. et Pauli.

4. 1474, 25. října. *Tamtéž f. 348.* Iohannes Jehnice sutor et Eliška e. d. circa Nicolaum pistorem dictum Šenoha pro XXXIII s. gr. pr. Act. fer. III. ante Sim. et Iude.

5. 1478. — *Rukop. č. 2106 f. 23.* Adalbertus cerdo et Martha e. d. penes domum d. Chlumecký et cimiterium s. Anne circa Iohannem Jehnice pro XX½ s. gr. pr. Act. [kdy?] post Luce ev.

6. 1482, 22. září. *Rukop. č. 2119 f. V 3.* Ve jméno — Já Vojtěch švec — vyznávám — takže duom muoi, v němž bydlím — otkazují — Martě, manželce mé milé — a na dielo věže M. B. v Týně X k. gr. a na kniehy antifonář k sv. Mikuláši také X k. gr. č. Act. die dominico ante Transl. s. Wenc. (Na ten čas neznám dalších majitelů domu až do r. 1530. Zde prodávají Matěj Chochol a Markéta. O této poněkud, ač nedostatečně, mluví následující zápis z r. 1580 zapsaný v rukopise č. 1059 f. 203.)

Svědomí mezi purkmistrem p. Janem Orniusem z P. a Samuhelem Kohoutem ševcem.) Barbora, Matěje koželuha m. svědčila: Pan Jan Modrý, otec tohoto p. perkmistra, byl Klimenta koželuha vlastní bratr, a na tuto nebožku Lidmilu když P. B. dopustil nemoc, staral se p. Jan Ornius o ní. — Kateřina Hulova svědčila: Lidmila hrstnice jest Mandaleny sestra vlastní a z jedny matky, Markéty Chocholkv. pošly a zrozeny obě dvě v Star. M., a od jednoho bratra, od Klimenta, pošly. a p. Jan, p. perkmistr, od Jana Modrého, druhého bratra, pošel. — Ondřej Roumenec svědčil: To v paměti mám, že neb. Jan Modrý měl bratra koželuha Klimenta, a sám taky byl koželuh. Byli zde v St. M. sousedy. A Mandalena, tato sestra jejich, a neb. Lidmila byla přítelkyně. A p. Jan Ornius jest syn Jana Modrého.

7. 1530, 23. srpna. *Rukop. č. 2110 f. 342.* Mikuláš, vinopal a Marta k. d. ležící vedle domu p. Špetle a kláštera sv. Anny obostranně od Matěje Chochola a Markéty m. j. za L k. gr. č. Act. in vig. Bartholom.

8. 1533, 5. července. *Rukop. č. 2111 f. 51.* Bartoloměj Strochovský ze Strochovic a Markéta k. d. od Mikuláše vinopala za L k. gr. č. Act. sabato ante Ioh. de Husinec.

9. 1537, 9. listopadu. *Rukop. č. 2111 f. 194.* Vít Smola a Lidmila k. d. od Markéty, někdy Barto-

loměje Strochovského manželky, za LVIII k. gr. č. Act. fer. VI. ante Martinum.

10. 1538, 24. října. *Tamtéž.* Vít Smola, nemoha dům zaplatiti, postoupil jej ho Dorotě, matce své. Act. fer. III. post Ursulam.

11. 1539, 4. září. *Rukop. č. 2111 f. 266.* Matěj Macudera a Salomena k. d. od Doroty Smolové za LVIII k. gr. č. Act. fer. V. post Egidium.

12. 1548, 11. září. *Rukop. č. 2117 f. 149.* Dorota Šlachťacká k. d. sobě, Vavřincovi mečíři, synu svému, Krystině m. j. od Matěje Macudery a Anny m. j. za LXVII½ k. gr. č. Act. fer. III. post Nativ. M. V.

13. 1550, 18. listopadu. *Rukop. č. 2117 f. 221.* Martin Šlupecký z Šlupku k. d. ležící vedle krchova sv. Anny a domu páně Špetlova obostranně od Doroty Šlachťacké za LXVII½ k. gr. č. Act. fer. III. post Briccium. (Martinova manželka byla Anna z Smojna. R. 1554 splácí Henrych Vojický z Nové Vsi.)

14. 1587, 30. července. *Rukop. č. 2112 f. 266.* Zikmund Šmidl z Eberku, někdy Kašpara Šmidle z E. syn, zmocněn domu Mikuláše Vojického z Nové Vsi pro 36 k. gr. č. Act. fer. V. post Iacobi ap.

15. 1587, 31. července. *Tamtéž f. 267.* Mates Gon tesař a Kateřina k. d. od Zikmunda Šmidle z Eberka za 72½ k. gr. č. Act. pridie Petri e vinculis liberati.

16. 1595, 7. června. *Rukop. č. 1285 f. 56.* Mates Gon tesař oběslán do rady, aby se spravil, že se zpráva činí, že by včerejšího dne u něho oheň vyšel, jakou to měrou se přitrefilo, aby oznámil. Odpověděl, že se tomu nemůže nadiviti, jak se to stalo. Poručeno mu, aby se na to jak nejbědlivěji vyptal a zejtra zas v radě o tom zprávu učinil. — 8. června. Mates Gon zprávu dával, že včerejšího dne naproti z domu p. Záruby od hospodáře tštileno a to neiednou učinil i jiného času. K tomu vedly že jest kloboučník, který každodenně vohně dělá.

17. 1598, 6. října. *Rukop. č. 2113 f. 112.* Mates Gon tesař a Anna m. j. činí společně vzdání statků.

* 1621, 2. března. *Rukop. č. 2114 f. 280.* Šimon Endres švec a Kateřina k. d. mezi domy kláštera sv. Anny od Anny Weisovky za 650 k. gr. č. v tom ve všem právě, jakž jest jej Anna Weisová vedle společného statku vzdání s někdy Matesem Gonem, manželem svým předešlým, měla.

* 1655, 11. března. *Rukop. č. 2115 f. 298.* Panna Lidmila po neb. p. Janovi Albrechtovi z Trníče, hofrychtěři měst věnných, dcera k. d. od Krystiána Endresa za 1100 zl. rýn.

* 1657, 23. ledna. *2115 f. 324.* Uroz. paní Lidmila, prv Brunová a nyní Michnova roz. de Nova z Bilan a Rosfeldu a s ní paní Anna Šeblova zvedeny byly do domu za klášterem sv. Anny panny Lidmily z Trněnova.

* 1665, 21. dubna. *Rukop. č. 2116 f. 111.* Jan Frydrych Martys z Bystřice, vrchní písař při soudu dvorském, a Anna Františka koupili od kolleje sv. Klimenta dům od někdy panny Lidmily Judyty z Trněne odkázaný mezi domy a grundy kláštera sv. Anny položený, slove u Hazuků, nyní u P. Marie řečený, za 800 zl. rýn.

* 1692, 12. srpna. *Rukop. č. 2256 f. 380.* Stala se smlouva a trh dokonalý mezi uroz. paní Annou

Marií Martysovou roz. Zlivskou z Labouně, paní Kateřinou Lidmilou, ovdovělou Březskou, a pannou Maximilianou Martysovou, vdovou a dcerami po někdy dobré paměti uroz. p. Janovi Frydrychovi Martysovi z Bystřice, král. soudu dvorského v království Českém místosudí, bez pořízení z tohoto světa sešlém zůstalými, jakožto prodávajícími, a velebnými a uroz. pannami Maximilianou Apolenou Chanovskou z Dlouhé Vsi, též Domicillou Venclíčkovou ze Sarabic, řádu sv. otce Dominika resp. převorou a subpřevorou kláštera sv. Anny i na místě celého konventu téhož kláštera kupujícími a to taková: Jakož nyní jmenovaná panna převora jak při J. M. Cé a Ké Mti, tak při vzácném magistrátu kr. St. M. Pr. toho pohledávali, aby dům městský po p. Janovi Fr. Martysovi zůstalý, mezi grundy nadepsaného kláštera ležící, prv u Husáků (?), nyní u P. Marie řečený koupiti mohli, k čemuž také — povoleno, že paní vdova a dcery Martysovy prodaly jsou — svrchupsaný dům — konventu sv. Anny — za 2300 zl. rýn.

Čís. pop. 208. a*)

(Dům Zárubovský.)

1. 1449, 24. května. *Rukop. č. 90 f. 178.* Gallus pernikář et Elisabeth e. d. inter domos Nicolai Hesolt et Iohannis cerdonis erga Annam, relictam Petri Karthús, pro III. s. cum XX gr. Act. sabbato post Ascens. d.

2. 1451, 2. srpna. *Tamtěz f. 264.* Idem e. ortum situm in acie penes curiam Iohannis cerdonis et domum Galli prelati erga Nicolaum Hesolt pro LX gr. Act. fer. II. post Petri in vinc.

3. 1461, 26. listopadu. *Rukop. č. 2119 f. L 2.* Ve jméno božie amen. Já Havel pernikář — duomuoji, v němž bydlím, kterýž proti lázni Točenici na rohu leží — otdávám paní Elšce, manželce mé milé — Dat. fer. V. post Katherine.

4. 1466, 29. října. *Rukop. č. 2105 f. 249.* Wenceslaus textor et Margaretha e. d. in acie penes domum Wenceslai, filii Hesolt, erga Elškam viduam [relictam Galli pernikář] pro XVI s. gr. Act. fer. III. post Sim. et Iude.

5. 1475, 10. července. *Tamtěz f. 356.* Simon Straboch et Anna emerunt domunculam acialem penes domum suam alteram pro XIII s. gr. apud Margaretham, olim Wenceslai textoris uxorem, Act. fer. II. ante Margarethe.

6. 1498, 18. října. *Rukop. č. 2107 f. 153.* Wenceslaus saponista et Katherina e. d. ad s. Iohannem in vado retro domum d. Špetle a Katherina de cementina [Strabochová] pro XXXV s. gr. pr. Isto adiuncto, quod eadem Katherina reliquit pro se habitaculum eidem domui annexum cum ortulo et curiolla. Murus quidem, qui dividit domum prefatam et illud habitaculum, ad ipsum Wenceslaum debet pertinere. Act. fer. V. post Galli.

7. 1510, 14. dubna. *Rukop. č. 2108 f. 57.* Wenceslaus saponista et Katherina e. habitaculum in suis metis distinctum, quod situm est penes domum eiusdem Wenceslai, a Paulo cerdone, vicino suo, pro XV s. gr. pr. s. těmito výmienkami, že ten po-

*) Pozemek v nároží jižním.

kojík má tak státi, jakž nyní stojí, vokna svrchnie z světničky toho pokojíka i před světničkú i z komory, kteréž jsou na dvoor Pavluov, on Pavel a budící jeho nemá jich zastienovati. A kdež ta jest lepenice v hranici toho pokojíka, tu on Václav má zdí vyhnati nahoru, pokudž ta lepenice jest. A na té straně toho pokojíka dole, kteréž leží k dvoru Pavlovu, mají tři vokna udělána býti pod tím pokojíkem a v každém tom oknu má býti mříže železná. A ty okna také žádným stavením nemají se zastienovati. Item voda deštová s toho pokojíka ze všeho má spád mieti s střechem na dvoor Pavluov. A jestli že by kdy Václav aneb dědicové jeho chtěli jiný krov nad tím pokojíkem dělati jiným obyčejem, než nyní jest, bude moci, ale aby dva krovy byla dělána a žlab uprostřed a spád vody aby byl na dvoor Václavuov. Act. fer. V. die Valeriani.

8. 1513, 5. září. *Tamtěz f. 128.* Tomáš koželuh a Kateřina k. d. u sv. Jana proti domu p. Špetle a vedle uličky malé od Václava mydláře za CL k. gr. č. Dálo se v radě v pondělí před Nar. P. M.

9. 1522, 29. října. *Rukop. č. 99 f. 139.* Stala se smlúva mezi Kateřinú, někdy Tomáše koželuha manželkú, z jedné a Lidmilú, dcerú její, z strany druhé, kdež jest týž Tomáš umřel bez pořízení a poněvadž zuostal ducm — což se domu dotýče, takto jest smluveno, že ona Kateřina sedieci na vdovské stolici v tom domu má býti, dokud chce, a jí jeho polovice spravedlivě náleží. A dceři její druhé polovice. A když by koli ten duom chtěla prodati, má jej spolu s dcerú svú a s zetěm [Klimentem] prodati a svých peněz svú polovici má předkem vybrati. Act. fer. III. post Sim. et Iude. (Kvituje Duchek Sychrovský, strýc neb. Tomáše koželuha.)

10. 1523, 11. srpna. *Rukop. č. 1129 f. 232.* (Kateřina Tomášová nařikala Klimenta, svého zetě, že se neupřímě k ní zachoval při dělení peněz.) V té při mezi Kateřinú, neb. Tomáše koželuha manželkú, a Klimentem kraičím, zetěm jejím, kdež jest jeho ku právu připověděla a jeho z toho vinila, že jest se k ní neupřímě zachoval a to v tom, že byla napomínána za živností nebožtíka Tomáše, manžela svého, od Klimenta, aby se vstěhovala s statkem svým k němu a že od ní nežadá nic, potom pak že ona učinila jest tak a k němu se shrnula. A když nebožtík muž její umřel, tu jí chtěl chovati, a což by dílu jejího bylo, ten aby děla, kde chtěla. A potom když o to smlouvu učinili, tu ona po té smlouvě s nimi šla a peníze chtěla s nimi rozdělit. A při tom přátelé byli. Tu on nechtěl jest těch peněz před lidmi dělit, než pravil, že jich potřeba není. Než dal jí okolo pěti set a sobě vzal tolikéž. A jí se zdá, že té sumy bylo okolo tisíc k. gr. č., tak jakž i sama žena jeho i neb. muž její před lidmi mluvili. A tu že se může i po těch nádobách a pytlících seznati, kteréž jest pytlíkuov i užíváno. A k tomu že nechala u něho sta k. gr. a v těch se jí hned XXIII k. nedostalo. A když o to k němu mluvila, že v jednom i v druhém od něho se jí krátko děje a on jí od sebe vyhnal a k tomu že jí v domu pobral všechny potřeby. A poněvadž on jí proti smlouvě činí, že ona jemu také není jí povinna držeti. A tak z těch potahuov že je té sumy víc bylo. K tomu vedla

svědomí na to že jest jí Kliment tomu odpíral, že se před nimi dělití nechtěl.

Proti tomu Kliment odpíraje pravil: Z čeho jeho tuto nařiká Kateřina, matka manželky jeho, že jemu na tom krátko činí, a že jest on jí od sebe neodháněl, než sama svévolně a že zlostí od něho se hnula. A k čemu se jí poddával, toho od něho přijíti nechtěla. A potom že s ní smlouvu učinil o všecko a podlé té smlouvy žádal opatřen býti. A již jemu tuto přičítá, že jest se s ní nechtěl dělití před lidmi, že je k tomu vůle její byla, abych jich odbyl, a že sama měla od truhlice klíč, té, kdež sú byly jich peníze sklady a že je on ničímž nehejbal. A což jí dal, že sobě tolikéž vzal, a ona to přijavši s nimi byla a potom se přeč hnula. Žádaje, aby také jeho svědomí čteno bylo. A na to je pokázal odpíraje, by jí jaké peníze odjímal. Než což u něho měla, že jí všecko [vydal] a smlúvu na to pokázal. Též prosí za spravedlivé opatření.

Tu p. purgmistr a páni — vypovídají: Poněvadž to se nachází z svědomí, že ten podíl, kterýž se stal mezi Kateřinú a Klimentem, byl k jinému času odložen a jinú chvíli o to se sítí měli, jakožto o nešporích, a k tomu času že sú se byli i přátelé sešli a ti seznávají, že Kliment i Kateřina jim děkovali a pravili, že jich při tom potřeba není, že sami se o to snesli, a potom po odjíti těch svědkuov tak se vskutku našlo, že sú se o peníze podělili, a ona Kateřina majici před rukama svoji podíl toho času Klimenta jest ničímž nenařikala, než svoji díl vzala k sobě a drahně nedělí toho v mlčení nechala a by co u Klimenta přes to víc sumy zůstalo, toho ze svědomím žádným nepokázala, i z těch příčin on Kliment jí Kateřině tou žalobou povinen není a ona jeho v pokoji nechati má. Act. fer. III. post Laurenti.

Příslušný protokol svědkú zapsán jest v *rukop. č. 1047 f. B II.* v tato slova:

(Svědomí mezi Kateřinú, někdy Tomáše koželuha, a Klimentem kraičím a Lidmilú m. j.) Alžběta, manželka Mikuláše z Široké ulice: Když sme šli z rathúzu, teház když p. purgmistr a páni jí Kateřině Tomášové a Lidmile, dceři její, rozkázali, aby se o ten všecken statek rozdělili. A když sme domův přišli, tehdy jest Kliment pravil, že od truhlice klíče nemají. Tehdy máte Ludmilina řekla: Dajte sekeru a já nechci odjíti, než abychom se hned dělili. A oni nechtěli ani sekery dáti až kdos jiný dal. I vylámali pak hned tu truhlici. I pak tu hned p. Jan Gebhart s písařem rychtářovým vybírali ty peníze a vykládali z té truhlice s cýskou z podušky a k tomu jinaich devět pytlíkuov a tři pušky. A tu jest se Kliment o ty peníze nechtěl dělití pravě, že by dlouho čisti je bylo. A máte jeho ženy chtěla, aby ale je vážili, a on nechtěl. A tak sme se rozešli. A já sem, jak sem živa, pojednu tak mnoho peněz neviděla.

11. 1528, 10. srpna. *Rukop. č. 2007 f. 261.* Duchek Sychrovský koželuh a Anna k. vinici V str. v Podole při Kavčí skále za LXX k. m. Act. in festo Laurentii.

12. 1534, 23. listopadu. *Rukop. č. 2008 f. 31.* Tíz k. vinici V str. na Michelských horách od Jíry někdy z Vyšehradu za LXXXI k. m. Act. die Clementis.

13. 1552, 26. července. *Rukop. č. 2117 f. 276.* Prokop Roth pekař k. d. mezi domy pana prokuratora [Petra Chotka z Vojnina] a p. Špetle obostranně od Lidmily Klimentové [příbuzné Tomáše koželuha] za 175 k. gr. č. Act. fer. III. post Iacobi ap.

14. 1566, — *Rukop. č. 1049 f. 28.* (Svědomí mezi Prokopem Rothem pekařem a Dorotou, někdy kuchařkou jeho.) Jakub, tovaryš pekařský od Lukšova, svědčil: Bylo v středu, dělali sme chlib a Dura se něco s pekařem pohodla. Tehdy pekař jí řekl: Co mi pak děláš? A ona řekla: P. B. smáhém*); neudělám jináč, než co sem sobě v úmysl vzala, bych hned katem za bránu vyvedena měla býti. Taky jí před tím upomínal ze 23 k. Právila: nemám jich, jsou mi dobří lidi dlužní. Daleko do sv. Václava není, dámť všechny. A co sme dělali u něho od sv. Ducha, vždycky jí za teiden na počtu vyrazil pět bílých. A šaty jest vynesla ložní, když pekaře nebylo doma. [Tak vypovídá i Jakub Štol, pekař Jezuitův, a Jakub Trdlo, tovaryš pekařský z Pelhřimova] — Dorota, podruhně od Jířka šrotýře: Když se k němu dostala, neměla než barchanku a jakýs blány zaječí a suknicí zelenou strhanou a po 5 gr. č. jí platil na teiden. Bezděk se k němu třela. Já se rozhněvala, ježto děti stonali, i vběhla za mnou do komory, byla by mne zaškrtila, kdyby druhý nebylo. Bylo to ještě za neb. manželky jeho.

Petr Pečenka, tovaryš pekařský: Když sem dělal u Prokopa pekaře, jest tomu pět let o sv. Václavě, bylo před vánoci. platil kuchaře Dorotě po 5 gr. každú nedělí. A zjednala sobě teház k vánocuom kožich šamlatový s aksamitovým živůtkem za 16 tolarů. Když se dověděl toho Prokop, domlouval jí, že mu peníze utráčí. Ona mu pověděla: Co chceš jebáku, abych šla od tebe nahá, a sobě nic nezjednala. Vyražej sobě každú nedělí po 5 bílých. Pak sem nedělal až opět před druhými vánoci. Taky jí tak platil po 5 bílých a zjednala sobě blány za 7½ k. a kožich harasový dlouhý, druhý kožich barchanový dlouhý, taky s rukávy. A tak nemohla ty vánoce vyjítí z počtu pekařovi, ze 30 k., jednajíc sobě ty šaty. Pekař jí řekl: Zdali máš co mezi lidmi, že nemůžeš z počtu vyjítí. A ona lála, pravila: Mám hovna. Hromovala, mohlo se zapáliti. A pekař vzavše šat smazal to písmo těch 30 kop, aby jen nehromovala. Pak sem já u něho nedělal; nevím, dala-li jest mu co na těch 30 k. Až opět k čtvrtým vánocuom sem u něho dělal, tu jí každú nedělí platil po 5 bílých. Dělal sem od vánoce až do Veliké noci; vždycky jí platil každú nedělí 5 gr. K Veliké noci zjednala sobě mantlík ferštatový kraliky podšitý.

15. 1567, — *Rukop. č. 1049 f. 119.* (Svědomí mezi Annou, hokyní z Spálené ulice, a Bartolomějem Kočvarou.) Anna, Prokopa Rotha pekaře manželka, svědčila: Šla sem přes rynek s Annou touto; teház u mne sloužila. I řekla sem jí: Anna, našli toho Bartoše ženu? A ona řekla: Jakou ženu, však on praví, že ženy nemá. Já pověděla: Klámáť. Hyn jest jeho žena, ta tlustá stará. Seděla nad koláčí, bylo v den sobotský. A ona se optala:

*) Přisahám.

Prej, paní, jest to jeho žena? Já řekla: Milý Bože, jest. A ona všechna zmrtvěla. Já tomu trochy nic nerozuměla. Říkával u nás vždycky, když bude píci, že bude u něho pekařkou, že jí neopustí. — Jiřík Koudelka pekař: Slyšel sem od Bartoše Kočvary, že s Annou kuchařkou, která jest u Prokopa pekaře byla, že s ní líhá; já sem mu potom řekl: Jestě-li s ní líháš proto děvčátko, který jest paní Anna s sebou přivedla, že na ten čas líhala s tou kuchařkou. On pověděl, že s ní předce líhá. Já řekl, kterak, když s ní děvče líhá. On pověděl, že děvčete vodundá na stranu; udělajíc dílo, jdu do světnice, ležím na lavičce. Prokop se mne optá: Cos tu ležel? A já: Ležel.

Prokop Roth pekař: Bylo to před sv. Václavem. Přišly hospodyně, ohledaly kuchařku, jestli těhotná. Ona se přiznala, že jest. Když ušli pryč, ptal sem se, s kejm se toho dopustila. Pověděla, že s Bartošem Kočvarou, když k nám chodíval. Potom sem řekl Bartošovi: Lotře, pročs ty v mým domě lotrovství provozoval. Na to-lis se ke mně přikotyzoval, aby mně posměch i manželce mý udělal. A já prvý dosti neřestí mám. Tehdy on jednou, druhý i třetí zapřel, že toho nic není. Pak sem je zavolal oba dva: Nu, lotryně, mluv mu vuči. Ona řekla: Já pravím, že jest to udělal, a s tebou sem břichatá. Nepři. Ona vyšla ven a on za ní; stálí před pecí na čtvrt hodiny. Dal jí některý peníz, umluvil se s ní. Přišel do pekárny, prosil mne pro P. B., abych mu to odpustil. Kázal sem mu ty hodiny: Lotře, jdi mi z domu. A jí sem nechal, až dosloužila.

16. 1573, 27. února. *Rukop. č. 2118 f. 332.* Jan Kralíček pekař a Anna k. d. v osadě sv. Jana na břehu mezi domy Jindřicha Brozanského a p. z Waldštejna obostranně ležící od Prokopa Rotha pekaře za 310 k. gr. č. Act. fer. VI. post Oculi.

17. 1587, 23. července. *Rukop. č. 2112 f. 263.* Uroz. p. Karel Záruba z Hustiřan na Radimí a Cirkvici, J. Mti Ké kráječ, a Anna roz. z Waldštejna m. j. k. d. mezi domy p. Špetle z Janovic a pp. z Waldštejna obostranně od Jana Kralíčka pekaře za 550 k. gr. č. Act. postridie Mariae Magd.

* 1635, 30. července. *Rukop. č. 2114 f. 494.* Dům v pokutě propadlý postoupen Adamovi Peceliuovi z Adlersheimu, koncipistovi a translatořovi dvorské české kanceláře.

* 1647, 9. července. *Rukop. č. 2115 f. 179.* Uroz. p. Daniel Pacht z Rajova, při komoře České sekretář, a Lidmila roz. z Sebzína m. j. k. d. Zárubovský řečený, za klášterem sv. Anny ležící, od p. Adama Peceliusa z A., rady a sekretáře dvorské kanceláře, za 2000 zl. rýn.

Čís. pop. 208b.

1. 1446, 27. ledna. *Rukop. č. 90 f. 127.* Wenceslaus Drozdie pistor et Anna emerunt domum sitam prope s. Iohannem in vado penes Hanussium cerdonem et Wenceslaum Homole erga Annam, relictam Petri carnificis et [Iiliani?] pistoris Ustský dicti, pro X s. gr. Act. fer. V. post Convers. s. Pauli.

2. 1462, 24. července. *Rukop. č. 2105 f. 171.* Wenceslaus Bezdrozdie resignat domum suam sitam ex opposito dd. de Rosis et penes domum

Elšce, relicte Galli pernikář, immediate, item vineolam sitam in monte Štěpánkonis penes vineam Šiškonis — Anne, conthorali sue. et Dorothee, nate ipsorum. Act. sabbato ante Iacobi.

3. 1464, 11. ledna. *Rukop. č. 2105 f. 202.* Nicolaus Hesolt et Agnezka et Wenceslaus, natus ipsorum e. domum acialem ex opposito domus dd. de Rosis erga Annam, relictam olim Iohannis Drozd, et Dorotheam, natam eius, pro XXX s. Act. fer. IIII. infra octavam Epiph. (Kvítuje Anna, relicta Bezdrozdí.)

4. 1475, 10. července. *Tamtéž f. 356.* Simon Straboch et Anna e. d. in acie apud Wenceslaum Hesolt pro XL s. gr. Act. fer. II. ante Margarethe.

5. 1478, 8. května. *Rukop. č. 2141 f. 46.* Stala se jest přátelská smlúva mezi Kateřinou, po Šimonovi z vápenice zuostalú, z jedné a Jakubem Štrabochem z strany druhé o ty všecky věci, o kteréž jest týž Jakub Štraboch s Šimonem měli sú činiti, najprvé, že Kateřina témuž Jakubovi III k. platu v Hostomicích na Lochovském má postúpiti a pás stříbrný pozlacený jemu dala a k tomu V k. m. Item domu za sv. Annú s sudy vinaimi postúpiti má, item vinic všech a v lisu všeho nádobie. Act. die Stanislai.

6. 1488, 13. října. *Rukop. č. 2106 f. 245.* Katherina, nata olim Simonis de cementina dicti Straboch, emit domum acialem cum ortulo ex opposito domus olim dd. Rosis situatam immediate apud Iacobum Straboch pro XLVII½ s. gr. pr. Act. fer. II. ante Galli.

7. 1501, 1. července. *Rukop. č. 2107 f. 204.* Katherina de cementina resignavit domum cum ortulo sitam penes domum Wenceslai saponiste et ex opposito domus Iacobi Sokol, Henrico z Kršova. Act. in vig. Visit. M. V.

8. 1505, 26. března. *Tamtéž f. 264.* Jindřich Boura vzdal jest se domu s zahrádkú ležící vedle domu Pavla koželuha Kateřině [z Wartmberka?], manželce své. Act. fer. IIII. post Pasche.

9. 1525, 12. prosince. *Rukop. č. 1128 f. A 8.* V té při mezi Kateřinou Zvířetickou z Wartmberka a Zulmanem Turkem Židem, kdež jest jeho Žida vinila z toho, že jest základy přijal a že mu peníze dáti chce a základy vyzdvihnouti a ti někteří, že jsú v ceduli postaveni, žádaje, aby Žid to položil a své vzal. Proti tomu Turek odpíraje pravil: Což se páteře dotýče, že ten do cedule není vložen, a sukně že jest v jiné sumě zastavena, ale ne v té, která jest v ceduli položena. A že by on přijal peníze, ale že jemu lichvy dáti nechťi. Než když jemu dána bude suma s lichvú, že on to vydati chce. K tomu zase mluveno, že jest Žid bez lichvy půjčil a ta cedule toho neukazuje, aby s lichvou ta puojčka byla; žádajíc, aby své Žid přijal a vrátil, dokládajíc se cedule i některého svědomí. Na to od Turka mluveno, že on v tom jse paní duověřil a ty věci na lichvu zastavil. A ty základy od ní přijav pro její potřebu zastavil. Zase proti tomu mluveno: Jestliže jest to Žid s lichvú zastavil, že je paní jemu toho neporučila Prosic v tom za opatření. — Tu p. purgmistr a rada — vypovídaji: Poněvadž svědkové Turkovi neokazují a nepraví, aby paní Kateřina jemu Turkovi poručila ty základy v ceduli jmenované s lichvú zastaviti, než on Turek že jest je Kolmanovi Židu s lichvou zastavil, i z té

příčiny ti svědkové jemu Turkovi platni nejsou. A což jse svědomí paní Kateřiny z Wartmberka dotýče, poněvadž proti pečeti paní svědčí, že to býti nemuže. A což se cedule dotýče, poněvadž v ní nestojí, by ti základové byli zastaveni, s lichvou anebo bez lichvy a k tomu že paní tu ceduli naříká tím, že v ní měla postavena býti sukně damašková a pateř korálový, a Žid odpíraje praví, toliko že měl páteř postaven býti a ne sukně, i z těch příčin chce-li ona paní Kateřina lichvy prázdna býti a tu sukni v té sumě počísti, aby to zpravila ten uterý po Novém letě najprve příští, tak jakž ji nalezeno bude, že je bez lichvy klenoty zastavila, a ta sukně damašková že je v té sumě a v té ceduli postavena býti jměla. Učiní-li to, te lichvy prázdna bude a Žid tu sukni povinen bude podle jiných klenotuoiv jí vydati od správy její ve dvě neděli pořad zběhlých. Pakli by toho učiniti nechťela, obojím Židu povinna by byla, což mezi nimi na rozdílú jest. Act. die Martis ante Luciam.

To beru k své víře a k své duši, že ta sukně damašková měla v té ceduli postavena býti, kteréž odpírá Turek. A k tomu že jest ta puojčka bez lichvy byla, jakž nález ukazuje. Toho mi pomáhej P. B. i všickni světi. Act. fer. III. post Novum a. 1516.

10. 1533. — *Rukop. č. 2111 f. 70.* Zveden jest Beneš Roh jménem obce na duom Václava Donáta z Těchlovic, v kterémž jest uroz. paní Kateřina z Wartmberka, pro XXX k. č. a pro škody, kdež tajž Václav, isa rukojmí za J. M. knieže Karla, zuostal jest obci povinnovat. Act. fer. V. post Assumpt. M. V.

11. 1544, 17. února. *Kopíř místodrž. č. 32 f. 74.* (Petrovi Chotkovi, prokuratoru.) Ferd. — Slovný věrný náš milý. Jakož sme tebe odsud k veselí a svadbě dcery tvé odpustiti ráčili, i věděti dáváme, že jsou toho některé pilné potřeby, pro kteréžt poroučíme, jakž po tom veselí dcery tvé bude, aby hned beze všeho meškání k nám sem přijel jináče nečiníce. Dán na hradě Pražském v neděli po sv. Valentinu l. 44.

12. 1544, 31. května. *Tamtéž f. D 123.* (Najv. purkrabí Pražskému.) Ferd. — Urozený věrný náš milý. Jakož jsi nám času jminulého na psaní naše odpověď dal, že podle vuole naší se zachovati a nynějšího purkrabí menšího Jana Byšického s ouřadu ssaditi a ten ouřad jinú osobú hodnú opatřiti chceš. Kdež nepochybujem, že se tak, jakž sme se na to ubezpečiti ráčili a ty v tom konečný úmysl náš předešle i nyní znáš, v krátkých dnech stane. I prohlédajíc my k pilným a věrným službám slov. Petra Chotka z Vojnina, prokuratora našeho v kr. Č., věrného milého, a majíc hodnost osoby k tomu ouřadu býti, k tobě se za téhož prokuratora našeho přimlíváme, milostivě žádajíc, aby jemu mimo jiného k tomu ouřadu purkrabství menšího potáhl a jemu toho ouřadu (jakž se nadějem) vědouce, že nám na tom zvláštní libost okážeš, dopřál. A my tobě to, což jmenovanému prokuratoru v tom na přimlúvu naší lásky okážeš, milostí naší královskú zpomínati i milostivě nahrazovati ráčíeme. Dán v Špejru v sobotu před hodem Seslání ducha sv. l. 44.

13. 1545, 28. září. *Kopíř místodrž. č. 34 f. 130.* (Petrovi Chotkovi, prokuratoru král. Českého.) Ferd. — Statečný věrný náš milý. Jakož jest na

sněmu obecním nyní jminulém na tom zuostáno, abychom některé osoby k přehlédnutí zřízení zemských, v čem se jedno s druhým poteiká, zříditi ráčili, i chtíc my, aby se tím neprodávajíc předsavzato bylo, tebe sme k tomu za jednu osobu podle statečného a slovných místosudího král. Č., místopísáře Zikmunda Oudrčského a Jana Kolského voliti ráčili, poroučejíc, aby spolu s těmi osobami tu středu po sv. Lukáši najprv příští [21. října] na hradě Pražském se shledal a vezmouc zřízení zemská před se, na těch s pilností spolu s nimi seděl. A v čemž by se seznali, že by jedno s druhým se potýkalo a nesrovnávalo aneb při čem jakej nedostatek byl (nerozjždějí se), to všechno pořádně sepsati dadúc, nám, nemeškajíc, odesláno bylo. A my v to nahlédnouc a tomu vyrozumějíc, pokudž uznáme, dále toho podle sněmovního zuostání opatřiti pomínouti neráčíme. Kdež znajíc jistú vuoli naší býti, tak se zachovej, jináče nečiníce. Neb tolikéž té jedné každé osobě vejš jmenované o to psaní sme učiniti rozkázati ráčili. Dán na hradě Pražském v pondělí den sv. Václava l. 45.

14. 1547, 28. září. *Kopíř místodrž. č. 27 f. 237.* My Ferdinand oc oznamujem tímto listem všem: Jakož isme času minulého statečnému Petrovi Chotkovi z Vojnina na Budenicích, prokuratoru našemu v král. Českém, věrnému milému, na lídech ve vsi Čeradci a v Malém Palečku vejplatu dáti ráčili, kterýchžto lidí dotčený prokurator darmo se jest dosoudil. Avšak poněvadž jest někdy z těch lidí plat na kaplana k kostelu sv. Víta na hrad Pražský se dával, jmenovaný prokurator podvolil jest se a smlouvou s velebnými a poctivými děkanem a kapitolou téhož kostela Pražského učinil, že jest jim tři sta k. gr. m. peněz hotových dal. Za kteréž oni plat koupiti a k oltáři na tejš plat kaplana chovati mají, tak jakž táž smlouva mezi nimi učiněná to v sobě šře obsahuje a zavírá. I prosí jest nás dotčený prokurátor, abychom my k takové smlouvě naše milostivé povolení dáti ráčili. Dán na hradě Pražském v středu na den sv. Václava l. 45.

15. 1548, 5. ledna. *Rukop. č. 2117 f. 123.* Uroz. p. Petr z Vojnina a na Budenicích, prokurátor J. Mti Ké v království Českém, k. d. ležící na rohu jdouc k lázni Točenici od uroz. paní Kateřiny z Wartmberka a v Borovicích za XCV k. gr. č. Act. fer. V. in vig. Trium regum.

16. 1558, 21. září. *Kopíř místodrž. č. 62 f. 47.* (Petrovi Chotkovi.) Ferdinand oc. Statečný věrný náš milý. Jakož jsi předešlých let na milostivú žádost naši tu práci na se vzal a těchto všech let prokurátorem našim v kr. Českém jsi byl a týž úřad podle poučení našeho každého času pilně, bedlivě a věrně řídil a spravoval, i také mnohé znamenité užítky do komory naší z úřadu příšly jsou. v kterémž úřadu ráčili bychom rádi věděti, jakž prvě, tak i nyní, aby ještě k dobrému našemu dáleji pracoval. Avšak, poněvadž nejedna tvá ponížná a velice snažná žádost a prosba k nám byla, abychom tebe z téhož úřadu milostivě propustiti ráčili, nemoha tvé ponížné prosbě oslyšeti, tebe z toho úřadu milostivě propoušteti ráčíme. Dán v Vídni v středu po Povýšení sv. kříže l. 58.

17. 1558, 15. prosince. *Kopíř místodrž. č. 51 f. 252.* Ferdinand zbavuje Petra Chotka úřadu pro-

kuratorství a vykazuje mu pensi z důchodů ungelto sto k. gr. č.

18. 1561. — *Rukop. č. 990 f. 354.* Jakož jest uroz. Petr Chotek z Vojnina a na Vraným, císařská rada, na místě Jana Encykle, služebníka svého, vinil Vavřince Veselého, nožírského tovaryše, a Frydrycha, bratra jeho, že některého času již dosti dávniho, jdouce oni mimo duom jeho hanebně jsou a necným jazykem láli, kdež on p. Petr to slyše a v nemoci leže, poslal k nim ven před duom výš dotčeného Jana, pacholka svého, že by jich napomenul, aby tak neláli, že má pána nemocného. A týž pacholek ho v tom neuposlechl, ale tůze se řečí na něho utrhli, aby jim nerozkazoval. A proti tomu když jim on Jan oznámil, že budou v šatlavě, i na to jemu tento v sukni lvové nevážně odpověď dávaje mluvil, že ty nejsi tak mocný i s pánem tvým, a hned škaredě doložil, že bych na pána tvého nadal. Kdež on Jan nic k tomu neřekv toliko jej pěkně a pokojně vzav za rameno i odvedl ho od dveří za roh, aby se spíše spokojili a tak hanebně neláli. Tehdy pozadu nenadále dobyv kordu v hlavu jej Jana ranil, až mu kosti z hlavy vybírali, a on klekl a prosil, aby ho nebili, poněvadž jest tak zhanobený od nich. A takového nestydatého i hanebného lání se dopustili, žádá v tom za opatření spravedlivé.

Proti tomu od bratří mluveno, že oni jdouce spolu pokojně sebe jsou trestali a ten služebník vyběhl z domu a tu pozadu Frydrycha porazil i na něho vsedl. Vavřinec pak se ohlídl a promluvil, kdož nás tak nenechá? A v tom kordu dobyl, ale hospodář z domu páně Petrova s sochořem vyběhl a tu mu braň vyrazil, kterůž ten pacholek vzav ji ho ranil. A protož tak v šarvatce a z rozmísece jestli jest od Frydrycha týž služebník páně Chotkuov, ač o tom neví, uražen, nejsou jemu tou žalobou povinni.

Tu p. purkmistr a rada — vypovídají: Poněvadž se vyrozumělo, že Vavřinec a Frydrych lání nestydatého proti P. B. i dobrým lidem jsou se dopustili a když od něho Jana napominání byli, tu jest jej Frydrych v hlavu ranil, i z té příčiny dává se jemu Janovi za právo, takže tím raněním Frydrych jest mu povinnovat a o to se s ním do dvou nedělí urovnati má. A p. purkmistr a páni je Vavřince a Frydrycha pro takové hanebné lání ve své potrestání bráti ráci. Act. postridie Gedrudis.

19. 1566. — *Rukop. č. 1048 f. 184.* Bartoloměj Ast, služebník p. Petra Chotka. [Dědic Petra Chotka dle kšaftu zapsaného v deskách zemských větších č. 17 f. J 14. ze dne 26. října 1571 byla jediná dcera jeho Johanna, provdaná za Jindřicha Brozanského z Vřesovic.]

20. 1581, 9. října. *Rukop. č. 2112 f. 109.* Jindřich Brozanský z Vřesovic na Vraním postoupil domu blíž řeky Vltavy pod mostem Pražským proti Točenici lázni ležícího, o něž při právě rozepře s Linhartem Dornem truhlářem vznikla, od kteréž od Dorna upuštěno, postupuje dotčenému Linhartovi Dornovi a Marjáně m. j. Act. die Dionisii.

21. 1582. — *Rukop. č. 1053 f. 126.* (Svědomy mezi Janem Beránkem a uroz. p. Jindřichem Brozanským z Vřesovic. Act. die Vincentii.) Barbora, kuchařka od Jiříka kožišníka; Tento pan Jan Be-

ránek byl jest v domě tom a chtěl jej pronajiti, ale že paní Stolinská na Hradčanech mému pánu, u kterého sem já sloužila, to při tom pánu, či to dům byl, objednala, neměl s ním nic činiti, než mému pánu všecko poručil a tento Jan Beránek v tom domě žádné moci neměl, toliko jedné komory a maršale užíval. Druhé, že Jan Beránek mnoho for z Podskalí z dříví udělal pánu mému a on mu za to nezaplátil. Dále také přivezl mu jeden sud vína od několika mil, také mu nic od toho nedal. A když Beránek v světnici byl, v té neměl nic činiti než my, jako by naše vlastní byla. Potom když se jest můj pán s ním, Beránkem, sněsti nemohl, vystrčil ho se vším z domu. — Mikuláš knihař: Toho sem povědom, že nebožtík Havel, jako ho stali, že jesti od p. Jindřicha Brozanského ten duom najal u Točenický lázně a že mu jest na ten nájem zavdal dukát veliký ve čtyry kopy. — Kateřina, Mikuláše knihaře manželka: Přišel nebožtík Havel, jako ho stali na rynku, a žádal p. Brozanského, aby mu najal ten duom, jako proti lázni Točenici. A potom byl v tom domě on Havel až do smrti a tento Jan Beránek taky tam byl, ale pán mu ho nenajal.

22. 1582, 22. února. *Rukop. č. 1135 f. 313.* Jakož jest Linhart Dorn truhlář obeslav Jana Beránka z domu na onen čas p. Jindřicha Brozanského příčinu toho oznámil, že maje on sobě dům, v kterýmž tento Beránek pokojíkem (pokojníkem?) byl, danej od p. Jindřicha Brozanského, opatroval v něm prkna svá a tento Beránek přistoupiv tuze se naň domlouval, mluvě: Zrádce, co tu děláš? A vytrhši ručnici natáhl kohoutek hroze, že naň vystřelí. Potom i kord naň popadl, takže Linhart nechav pláště v domě, musel před tím násilníkem utéci. A tento Beránek vida, že utíká, křičel po něm P. B. sma-hám, přijdeš-li mi aneb manželka tvá do tohoto domu, že tě zastřelím. Dav čisti svědomí a k němu mluvíti, že proto zavedeno, aby se vyrozumělo, Jak lehkej člověk tento Beránek jest, že ženu sobě pojal z katovského rodu, která bjičkou bejvala.

Proti tomu od Beránka mluveno, že odpírá, neb nemaje sobě od pána ten dům poručený, ptal se Linharta, co tu v domě dělá. A Linhart maje kej v ruce, uhodil ho jím. On pak navracujíc se od pána jako pocestný, měl v ruce ručnici, ale byla vystřelená. Kord taky měl, ale nevytáhl ho. Že pak živnost zde vede, jest od něho dekret od J. Mti Cý podán, kterýmžto se poroučí, aby mu živnost byla puštěna —. Na to Dorn mluvíti poručil, že tento Beránek neodpírá, aby se tak nevázně chovati neměl, ale zastírá se, že byl hospodářem domu a že by měl míti poručení od p. Brozanského. Ale toho nic neukazuje, neb vědomé, že Havel Radostovský tehdáz toho domu hospodářem byl —.

Tu p. purgmistr a rada — vypovídají: Poněvadž Dorn obviniv Beránka žalobu svou dostatečně jest provedl a ukázal, z těch příčin dává se jemu za právo a že jest se on Beránek takové výtržnosti a nevážnosti dopustil, p. purgmistr páni jej v své trestání a kázeň bráti ráci a věc mu to dále obráceno bude, to on časem svým slyše bude povinen se tak zachovati. Act. die Cathedrae Petri.

23. 1584, 26. ledna. *Rukop. č. 2112 f. 165.* Uroz. p. Ferdinand Lokšan z Lokšanu a na Březnici k. d. mezi domy Jana Kralíčka pekaře a Drbalovým,

obostranně od Linharta Dorna truhláře za 300 k. gr. č. Act. postridie Convers. s. Pauli.

24. 1603, 24. října. *Rukop. č. 2113 f. 303.* Uroz. p. Vilém Vrabský Tluksa z Vrabí a na Drahenicích a Dešenicích k. d. v osadě sv. Jana na břehu proti lázni Točenici mezi domy p. Karla Záruby z Hustiřan a Jiljího Kolibala koželuha obostranně ležící od uroz. p. Adama Lukšana z Lokšanu za 350 k. gr. č.

25. 1615, 24. března. *Rukop. č. 474 f. 105.* (Uroz. rytíř p. Vilím st. Vrabský z Vrabí s uroz. p. Karlem Zárubou z Hustiřan.) Jakož jest uroz. p. Karel Záruba v té při při právě úřadu šestipanského zaslé, kdež o zeď domy pánův dělicí a stavení nově od uroz. p. Viléma st. Vrabského z V. vyzdvížené, činiti bylo, jistou reformací p. purkmistra pánův 12. Julii 1612 na průvod, komu by polovice té zdi, poněvadž uroz. p. Záruba k domu svému vlastní a uroz. p. Vrabský společná býti pokládali, podáno. Vedle kteréhožto na průvod podání plnomocník p. Záruby dal čisti, co jest na onen čas při vechozi vykazováno — pročež jak jste opatřiti ráčili zeď, nad kterouž střeška jest, nad tou střeškou jinou zeď od p. Vrabského od kamene na vejš vystavenou, kteráž z jedné strany po levé ruce z pokojův p. Záruby se spatřuje, a v ní až k té nižší zdi vejputky kamenný, takže J. M. pán ty vůle býti ráčil, an i znamení dveří zanecháno, z té světnice průchod sobě k tomu druhému stavení, kde maršale jsou, chtíti dáti učiniti, když jest J. M. p. Záruba v let. 1589 na té zdi celé zouplna stavěti dáti i potom vejputkům zanechati naříditi poručiti ráčil, že jest p. Vrabský toho, aby p. Záruba stavěti dáti nemohl, protože by ta zeď, jak k domu jeho p. Záruby, tak k domu p. Vrabského společně býti měla, nehájil. K dotvrzení pak toho všeho spatřiti iste ráčili z druhé strany po pravé ruce, kde maršale jsou, že ta zeď s tou zdi z druhé strany k té světnici, v které vejputky kamenný jsou, spojena jest. Tolikéž spatřino, že p. Vrabský sobě, neohradivši aneb neopovědivši se v tom J. Mti p. Zárubovi, tehdáz a toho času lešení na té zdi domu páně udělati jest dal a jeho mu p. Záruba tehdáz toho lešení proto, aby p. Vrabský, kdyby mu nic v té příčině říkáno nebylo, tím lešením náké praeiudicium sobě býti nepokládal, že by je bez opovídání se p. Zárubovi, jako, prý, na zdi společně učiniti mohl, trpěti nechtěl. Též potom také i to jest spatřino, že pod tou střeškou, kdež dříví v domě p. Záruby složeno, veřeje dubové v té zdi zadržiny spatřeny jsou, což jest za dostatečný průvod a důvod v té zdi vedle tak patrné věci, že táž zeď dle již dotknutých svědkův ne p. Vrabského, ale p. Záruby a k domu páně náležející jest. Jako také ještě i z důvodův těchto, že v konci té zdi položení trámův z sejek p. Záruby se nachází, k tomu také stavení p. Záruby vedle domu p. Vrabského na té zdi zouplna založeno jest. Nicméně kdyby p. Vrabský znal, když předešle tu kulnu v domu svém od dříví vedle té zdi p. Záruby stavěti dal, že společně jest, tehdy nebyl by postavoval ji vedle té zdi, ale byl by hned dal do ní trámy klásti. Než věda, že jemu nenáleží a kdyby byl něco před se chtěl bráti, to že by bylo od p. Záruby jemu hnedky zbráněno.

Od plnomocníka p. Vrabského mluveno: Z tohoto průvodu p. Vrabského tak i z svědkův a

obzvláště Václava Rychnovského, to se vynachází, že v té zdi, kdež nyní marštal p. Vrabského stojí, trámy bývaly. I když vytažovány z té zdi byly, že se na to díval a p. Záruba že jest nikdá nic tomu neříkal. O zdi, když se do domu p. Záruby jde po levé ruce, svědkové svědčí, ale tato zeď, o níž činiti jest, když se do domu chodí, po pravé ruce stojí. Dále také v svědomí svém dokládají o nějakých pokojích po pravé ruce, tuto na té zdi žádných pokojův není, a tak nic jistého neseznávají. Nad to veřejně byla jest povinností p. Záruby na onen čas, když do té zdi trámy kladený byly, v tom se časně ohlásiti, takové dílo obstarati. Až v l. 1610, když p. Vrabský tůž zeď v svém toliko dílu a polovici vyvejšovati a do ní zase starobylým způsobem trámy klásti dáti chtěl, tu teprva p. Záruba takové dílo jest obstaral —.

Tu pp. úředníci — vypověděli: Ačkoliiv jse to z průvodův p. Karla st. Záruby nachází, že jest tůž pán na zeď tu, kteráž nad střešou při marštali p. Viléma st. Vrabského vyzdvížena, sám svůj vlastní náklad nésti, zedníky jednatí, smlouvu s nimi o stavení činiti a vejputkům k nějakému budoucímu stavení zanechati poručiti ráčil, však aby ta zeď, o kterouž spor vzešel, od spodku vlastně k domu Záruby přináležeti a pán ji sám toliko užívati míti ráčil, toho se nic najíti a vyhledati nemůže. Nýbrž z svědomí Václava Renčovského i z očitého spatření to, že v té zdi v marštali domu páně Vrabského trámové staří leželi a posavad po vytažení týchž starých jiní v nově položení jsou, nad kteroužto marštali i střecha šindelná vzdělána byla, a jak kroky v dotčené zdi tůž střechu zadržující položené byly, znamení i dílem zdi od domu p. Záruby k stavení tomu p. Vrabského ustoupení se nachází. A aby kdy kladení trámův do zdi v marštali p. Vrabského od koho právně hájeno aneb obstavováno bylo, toho ničimž od p. Záruby ukázáno není. Z těch příčin již psaná zeď za společná, však potud toliko, pokudž ustoupeno, se uznává. Kdežto p. Vrabský na polovici té zdi společně a dílu zanechaném zeď svou vzhůru vyhnati moci bude, druhé pak polovice k stavení p. Záruby zanechati povinen jest. (Srov. i rukop. č. 475 f. 39, č. 476 f. 5.)

26. 1652, 11. října. *Rukop. č. 2115 f. 210.* Uroz. a stat. rytíř Jan Vilím Chanovský z Dlouhé Vsi na Rábi a Smolotělich prodal p. Danielovi Pachtovi z Rajova a na Lochkově, sekretáři kanceláře Českého dvorského, a paní Lidmile Pachtové ze Sebuzina m. j. dům svůj nárožní proti tomu, kteréhož nyní jest v držení paní Anna Cellerová roz. z Terešovu blíž vody a u cesty, jak se jede ke mlejnu za 400 zl. rýn.

Čis. pop. 208c.

1. 1412. — *Rukop. č. 2099 f. 63.* Marta, relicta Tirmanni, fatetur se teneri III s. Laurentio de Wilhartitz et promisit eidem unum lapidem marmoreum in longitudine III ulnarum et in latitudine duarum uln. et unius quartalis et ante domum ipsius Laurentii ponere, sic quod ipsa Marta eundem lapidem tunc vendere debet et ipse Laurentius pecuniam suam recipere debet —.

2. 1445, 1. dubna. *Rukop. č. 90 f. 114.* Simon Homole et Anna e. d. in acie ad balneum Czwan-

haconis eundo penes domum Wenceslai Drozdie immediate dempta parte curie ibidem consite, quam pro se et suis successoribus eximendo reservavit erga Iohannem Kyssca pro III 1/2 s. gr. In quibus quidem pecuniis idem Simon condescendit sibi de hereditate sua in Trzessowicz situata, videlicet domuncula et agris in eodem. Act. fer. V. post Pasce.

3. 1445, 21. dubna. *Tamtéž f. 115.* Iohannes cerdo et Anna e. aream nudam simul cum muro circumdatam sitam ad s. Iohannem prope pontem post domum Iohannis Kyssca et contra domum Iohannis Betlemek erga Iohannem Kysskonem pro III s. gr. Act. fer. III. ante Georgii.

4. 1465, 13. srpna. *Rukop. č. 2141 f. 72.* Quem admotum Iohannes cerdo Nicolao, fratri suo germano, et Nicolao, servitori ipsius, medietatem domus sue in ripa ex opposito scole s. Iohannis in vado plateolla mediante situata suo ultimo delegavit testamento, tandem premissi Nicolaus uterque fassi sunt se X s. gr. percepisse pro dicta medietate domus ubi Anna, eiusdem Iohannis relicta. Act. die Ypoliti.

5. 1480, 15. března. *Rukop. č. 2106 f. 55.* Wenceslaus cerdo Rychlík dictus et Margaretha e. d. contiguam domui sue in acie ex opposito ecclesie s. Iohannis in vado apud Annam, viduam olim Iohannis cordonis, pro XXX s. gr. Act. fer. 4. post Gregorii.

6. 1487, 3. března. *Rukop. č. 2106 f. 194.* Paulus cerdo et Dorothea emit duas domos ex opposito s. Iohannis in vado sibi invicem contiguas apud Wenceslaum Rychlík pro LVIII 1/2 s. gr. pr. Act. sabbato ante Transl. s. Wenc.

7. 1514, 28. listopadu. *Rukop. č. 2108 f. 151.* Pavel koželuh vzdal jest duom svoji ležící blíž sv. Jana na břehu mezi domy Tomáška a Duchka koželuhov Janovi, synu svému, a Dorotě m. j. Dálo se v radě v úterý před sv. Ondřejem.

8. 1520, 28. července. *Rukop. č. 2109 f. 127.* Jan Zralík koželuh s Dorotí, manželkou svú, vzdávají dobrovolně polovici domu svého předního, v němž bydlejí, Pavlovi, otci svému — na ten způsob, aby on Pavel s tú polovicí domu učinil, jako s svým vlastním. Však on Pavel, otec Januov, za to udání má jeho syna opatřiti tak, aby mohl svú živnost provoditi. A tu také v témž domě má s nimi bydleti a oni, jmenovaní manželé, mají jeho, jakožto otce dětí, ve všem dobrém poslušni a podání býti a žádného protiventství jemu nečiniti. Act. sabbato post Iacobi ap.

9. 1524, 8. srpna. *Rukop. č. 2110 f. 51.* Šimon koželuh, syn Hlaváčuov, a Dorota k. d. vedle Tomáškové vdovy od Jana, syna Zralíkova, za LXX k. č. Act. fer. II. ante Laurentii.

10. 1527, 11. února. *Rukop. č. 2110 f. 190.* Pavel koželuh, zeť Modrého a Dorota k. d. proti kostelu sv. Jana na břehu mezi domy Duchka koželuha a někdy Tomáše obostranně od Simona, syna Hlavova, za LXXX k. č. Act. fer. II. ante Valentini. (Viz výše při domě č. p. 948 zprávu z r. 1580 při č. 6.)

11. 1529, 16. února. *Rukop. č. 2134 f. 15.* Jakož jest zůstal grunt po Janovi Zralíkovi a ten jest prodán, sirotci po témž Janovi za ten grunt peníze mají bráti všichni tři: Mandalena, Anna a Mikuláš po XV k. Act. fer. III. post Valentini.

12. 1549, 7. září. *Rukop. č. 2117 f. 144.* Zmocněn Matyáš Ornyus z Paumberka, písař radní, domu Pavla Zývala pro LXXV k. m. Act. sabbato in vig. Nativ. M. V.

13. 1549, 21. října. *Tamtéž f. 190.* Šimon koželuh a Anna k. d. mezi domy Duchka Sychrovského a Kateřiny Tomáškové obostranně od p. Matiaše Ornyza z Paumberka za 1 1/2^c k. č. Act. die Ursule.

14. 1553, 15. května. *Tamtéž f. 289.* Jakub Daniel od mostu a Lidmila z Květnice m. j. R. d. od Simona koželuha za 1 1/2^c k. č. Act. die Sophiae.

15. 1558, 16. února. *Tamtéž f. 407.* Jindřich Brozanský z Vřesovic a na Brozanech, místokomorník království Českého, k. d. mezi Duchkem koželuhem a Jakubem pekařem od Jakuba Daniele za 1 1/2^c a XX k. č. Act. fer. III. post Valentinum.

16. 1567, 28. srpna. *Rukop. č. 2118 f. 174.* Týž postoupil duom uroz. p. Jaroslavovi Smiřickému z Smiřic a na Kostelci i na místě paní Hedvíky z Hazmburku a p. Jindřicha z Smiřic, mocným otcovským poručníkuom statku po někdy Albrechtovi z Smiřic, zejména Václava a Jaroslava, k ruce týmž sirotkuom v 250 k. č. Act. postredie Ruffi.

17. 1568, 29. března. *Rukop. č. 2118 f. 190.* Uroz. p. Jiří z Waldštejna a na Hostinném k. d. mezi domy Duchka koželuha a Jakuba pekaře a proti sv. Anně ležící od uroz. p. Jaroslava Smiřického z Smiřic, jako poručníka sirotkuov po někdy Albrechtovi Smiřickém z Smiřic, za 237 1/2 k. č. Act. fer. II. post Laetare.

18. 1584, 5. září. *Desky zemské větší č. 22 f. G 27.* (Kšaft Jiřího z Waldštejna.) Ve jméno svatě a nerozdílné Trojice jednoho P. B. všemohúcího na věky požehnaného amen. Já Jiří z Waldštejna na Hostinném a Milešíně vyznávám tímto listem svým kšaftovním přede všemi, a zvlášt tu, kdež náležeti bude, že znamenaje a spatřiv tohoto času nebezpečný běh a krátkost i nestálost života svého a vida, že lidé den ode dne z tohoto života prostředkem smrti scházejí, kdež znaje já se v témž nebezpečství postaveného býti a nevěda, pokud mne P. B. v tomto světě ponechatí anebo kdy a kterého času z něho povolati ráci a nechtěje tomu rád, aby po mé smrti o statek muoj, kteréhož mi P. B. z své milosti a štědrosti popřiti ráčil, mezi dítkami mými jaké nevole a různice měly vzniknouti a povstati, i z těch příčin umínil sem o témž statku svém toto pořizení učiniti a majíc list mocný od nej. knížete a pána, p. Ferdinanda, etc. Českého — krále od J. Mti mně na to daný, tak abych statek svůj všecken mohoviti i nemohoviti, dědičný, zápisný, kterýž mám neb ještě mítí budu, mohl a moc měl zříditi, poručiti a dáti i také nad ním a nad dětmi svými poručníky sdělati, tak jakž ten list mocný mně od J. Mti Cé daný to v sobě šíře obsahuje a zavírá. I na takový list mocný J. Mti Cé takto o statku svém řídím a kšaftuji a v tom jest konečná vůle má:

Když by mne tak P. B. z tohoto světa povolati ráčil, tehdy aby ten statek můj všecken a všelijaký, dědičný a zápisný i manský též se všemi svršky a nábytky, klínoty, hotovými penězi, listy a majestáty i jinými všelijakými spravedlnostmi mými, jak by ty koli jmenovány býti mohly, ten všecken aby připadl na syny mé, kteréž nyní mám aneb

ještě jmítí budu, na všechny společně rovnými díly. Však aby synové moji byli povinni takto se zachovati, jakž níže o tom poroučím: Předkem, jakož má při mně uroz. paní, pí. Alena z Lobkovic, manželka má nejmilejší, věna svého půl třetího tisíce k. gr. č., neb což jest po ní jmenováno, to jest mně vše zouplna vyplněno; k takové sumě z lásky manželské a pro její ke mně ctné a šlechtné chování nad též věno přidávám jí půltřetího sta k. gr. č. A dále i v tom ji takto opatřuji, aby se manželka má milá ihned po smrti mé ve dvůr Poličany poplužní s poplužím, s lukami, i v jiné všelijaké svršky a nábytky, kteréž při témž dvoře jsou, totiž vobíli, což by koli těch, buď nemilovaných i sutých na podlahách i na poli, bylo osetých, šest klisen, čtyřymecíma krav a hospodářského vola, s vozy a jiným vším nádobím, což k hospodářství náleží. Ves Poličany, což tu mám, s polovicí podacího v Lanžově, ves Třeběhošť celú, ves Zdobín, ves Trotinu, což tu mám, s dvory kmetčími a platy, kurmi, robotami, ospy i s jinými všelijakými povinnostmi, v les (Písek i v jiné lesy k týmž vesnicím náležející, v rybníky, potoky a vodotočiny, kteréž k tomu dvoru a jmenovaným všem od starodávna náleží a jakž toho všeho sám sem v držení a užívání byl. Ovšem nic nevymienujíc. Svou mocí aneb s komorníkem pražským uvázala a toho všeho statku, což k němu náleží, v témž věně i co nad věno jest, čehož suma půltřetího tisíce a půltřetího sta k. gr. č. učiní, držeti a až do smrti své užívati. V čemž jí žádným vymyšleným způsobem od synův mých ani od žádného člověka žádná překážka činiti se, ani jejich všelijakých věcí žádným vymyšleným způsobem žádný pečetiti nemá. Však jestliže by manželka má milá, pí. Alena z Lobkovic, téhož jmenovaného statku v témž věně svém, tak jakž tuto řídím, v držení a užívání býti nechtěla a že by se jí toho přijíti nevidělo, nýbrž že by sumu svou mítí chtěla, tehdy bude moci synům mým, jakožto držitelům statku, listem aneb jakž by se jí koli vidělo, půl leta napřed věděti dáti a oni budou jí povinni takovou sumu věnní i což jí nad věno přidávám, při vyjití toho polouletí napřed věděti daného zouplna vyplniti a dáti, a ona paní Alena z L., přijma takovou sumu svou, bude a jest povinna takového všeho statku s těmi svršky a nábytky, kteréž při témž dvoře, jakž nahoře dotčené jsou, bez odporosti synům svým postoupiti. Pakli by do smrti své téhož statku v užívání byla, tehdy po smrti její takový všecken statek má zase na syny mé i s těmi svršky připadnouti. Než s sumou svou i s jinými věcmi svými, což se jí a jak koli líbiti bude, má moc činiti. Nadto výše budou povinni držitelé statku Milešínského jí paní Aleně z Lobkovic, dokudž by téhož statku u věně v držení byla, každého týhodne jeden sud piva dobrého a jeden sud patok z pivováru milešínského vydávati. Než piva do těch vesnic a krčem nemá odjinud bráno býti, než z pivováru milešínského. Ale krčmáři z týchž vesnic, kteří ta piva budou bráti, budou povinni jí paní Aleně z téhož piva posudné dávatí. Též čtyry koně plesnivé s nádobím a dva vozy, jeden malý, na kterémž jezdívá, a druhý nový vůz kožený, který sem v Hradci udělati dal, se vším, což k týmž vozům náleží, jí paní Aleně odkazují. Tolikéž klínoty i jiné všelijaké

svršky a nábytky, to což jejího jest, i také od všelijakých pláten, vinutých i ložních šatův, ubrusů, ručníků, servitů, což jest sobě, ja hospodyní, nachovala a nadělati dala, to jí všechno má zůstati. A žádný jí v to vkráčovati ani žádné překážky činiti nemá a moci mítí nebude. A Hanuš Rumler, písař milešínský, ten má k ní, paní Aleně z L., vždycky a každého času, když by koli pro něho poslala, beze vší odporosti přijíti a jí ve všem raden a pomocen býti. A které sem jí lidi podané své, mužského i ženského pohlaví, zhostil a dal, ti jí mají podlé takového dáni zůstati. Také tomu chci, aby synové moji mladší, kteréž nyní spolu máme, neb jestli by jich nám P. B. více dáti ráčil, při manželce mé milé pí. Aleně, jakožto při pí. mateři své vlastní, až do vůle její zůstali a mimo vůli její aby jí bráni nebyli. Však na vychování aby na jednoho každého syna, dokudž by při paní mateři své byl, každého roku po třidcítí k. m. pí. Aleně, mateři jich, od držitelův statku mého, počnouce hned ode dne smrti mé, vydáváno bylo. A když by čas jich přišel, že by tíž synové moji měli k učení dáni býti, tehdy paní matě jich, pí. Alena z L., toho ničehož, což by jim k dobrému bylo, aby neobmeškávala, ale s radou p. Jiřího z Lobkovic, nejv. sudiho království Českého, p. Jiřího z Martinic a na Smečně, p. Kryštofa z Lobkovic a na Tejně Horšovském, nejv. kamrmeistra téhož království, p. Albrechta Kapouna z Svojkova a na Hlušicích, purkrabie kraje Hradeckého, p. Kryštofa Bukovského z Hustiřan, jakožto pp. švákrův mých zvláště milých, ty syny mé k učení se dávali (neb se jim v tom ve všem důvěřuji), tak aby, jsouce v dobrém vedení, ke cti a k chvále P. B. a při víře svatě křesťanské pod dvojí způsobou aby se drželi, a k tomu nejináč, než což jest pobožného, dal věsti. K nim napřed psaným pp. švákrům té důvěrnosti jsem a za to žádám, že týchž synův mých mladších, jakožto přátel krevní, v čas potřeby jich radou a pomocí svou spolu s pí. manželkou mou milou, pí. Alenou z L., neopustí. A což by koli jakého nákladu, když by tak k učení kdekoli dáni byli, zapotřebí bylo, to aby vedlé uvážení a dobrého zdání těch panův z dílův svých dáváno a na ně nakládáno bylo. Nebo dílové jich ti mají vedlé zřízení zemského při nejstarším synu mém a bratru jich zůstati a opatrování až do let jich rozumných býti.

O dcerách mých starších, kteréž mi s neb. pí. Kateřinou z Chlumu a z Košmberka P. B. dáti ráčil, o těch takto poroučím a kšaftuji: Jestli by která z týchž dcer mých k místu a vdání s radou panův a přátel krevních a bratří svých po smrti mé přišla, aby po jedné každé z nich synové moji léta mající, i na místě jiných let nemající, z statku mého pět set k. gr. č. jmenovali a dali, a k tomu výpravu poctivou i veselí svadební učinili. A dokudž by výš jmenované dcery mé, k místu a vdání nepřišly, ty aby buďto při Janovi, synu mém nejstarším, byly; pak-li by která při kterém jiném synu mém a bratru svém bytnost mítí chtěla, ta toho bude mítí vůli, a nejstarší syn můj nemá jí toho hájiti. Však při kterémžkoli z nahoře psaných bratří svých která bude, aby, jsouc, při něm poctivě chována a oděvem, i všemi potřebami opatrována byla. Ta suma výš psaná, těch 500 k. gr. č.,

těmuž bratru, při kterémž by tak bytnost jměla, od jiných bratří svých, synův svých, vydávána a v moci jeho zůstavena býti má. A on povinen bude jí až do vdání jejího, pak-li by se nevdala, tedy až do smrti její, z té sumy 30 k. gr. č. každého roku vydávati. A neuchoval-li by jí. P. B. od smrti, nemá ona a moci nebude žádnému těch pět set k. č. poroučeti a odkazovati ani dávatí, nežž ta suma má při tom bratru a dětech jeho, při kterém by chována byla a bytnost svou měla. zůstatí.

Než co se pak zápisu toho dskami zemskými učiněného dotýče, kterýmžto zápisem vedle jisté výminky v něm učiněné pí Kateřina z Chlumu a z K., manželka má milá, půl města Hostinného mi dáva, jakž též zápis a v něm výminka ta v kvaternu menším zápisném žlutém L. XVI. v pouhém dělí po sv. Řehoři [fol.] M 3. učiněný, v sobě šíře zavírá, abych povinen byl dcerám svým, kteréž s ní mám, šest set k. gr. č. vydati, i v takto o tom kšaftují a obzvláště poroučím a v tom má vůle jest, aby jedné každé z dcer svých od synův svých, již i za ourok, což by na její díl z té sumy přišlo, dvě stě k. č. dáno a v věně jmenováno bylo. A ona jedna každá z nich, přijmouc těch dvě stě k. č., bude povinna z dílu svého, z té sumy i z ouroku, kvitovati a ten zápis na svůj díl propustiti. A pakli by která dcera má toho přijíti a této mě vůli místa dáti nechťela, tehdy aby jí synové moji nebyli povinni těch pět set k. č., kteréž jedné každé odkazují, jakž výš položeno jest, vydávati, ale toliko podlé dotčeného zápisu budou povinni a ničímž výše k jedné každé se zachovati.

Co se pak dcery mé Libuše dotýče, kterouž jest mi P. B. dáti ráčil s dobré paměti pí Eliškou z Žerotína, manželkou svou milou, o té takto poroučím: Jestli že by také z vůle boží s radou pánův a přátel krevních a bratří svých k místu a k vdání přišla, tehdy budou synové moji také jí povinni z statku mého pět set k. č. u věně vydati a výpravu poctivou učiníti. Než co se dáte opatření a bytu též dcery mé Libuše dotýče, poněvadž ta vedle jisté smlouvy, kterouž s uroz. pánem, p. Janem st. z Žerotína a na Náměstí mám, že při pánu, jakožto uci svém vlastním, do vdání jejího zůstatí a opatření své míti má, toho podlé smlouvy té tak zanechávám. Neuchoval-li by pak P. B. z Žerotína od smrti dříve, než by taž dcera má Libuše k vdání přišla, tehdy po smrti páně aby při pí. Aleně z Ž., manželce mé nejmilejší, nebo při kterémž by kolí synu mém a bratru svém ženatém býti chtěla, toho aby vůli měla a v tom jí od žádného překážka činiti se nemá. A ona pí. Alena z L., m. m. nejm., aneb ten syn můj, při kterémž by tak byt svůj měla, bude jí povinen poctivě chovati a vedle vši náležitosti opatrovati a těch pět set k. č., které se u věně z statku mého jí vydati mají, při tom, při komžby koliv bytností svou ona Libuše, dcera má byla, buď při pí. Aleně z L. neb kterém kolí z synův svých. Jestli by jí P. B. od smrti dříve, nežli by k vdání přišla, uchovati neráčil, v moci jeho a za ním s užíváním, týmž způsobem, jakž napřed o jiných dcerách svých řídim a kšaftují, zůstatí má. Nežž suma ta, kteráž též dceři mé Libuši po dobré paměti pí. Elišce z Žerotína, mateři její, vedle nápadu vlastně náleží, kterouž sem já již k ruce její od dotčeného

p. Jana z Žerotína přijal a na statku svém dědičným dskami zemskými zápisem ujistil, ta jí předkem z statku mého, když by k místu a vdání poctivě nu přišla, vydati se má. Nic méně klínoty, šaty ložní i chodící, což toho kolí po pí. mateři její, pí. Elišce z Žerotína na Hostinném, zůstává, to aby jí všecko zouplna vydáno bylo a ona toho všeho, jako svého vlastního, užívati a s tím, což se jí potom dobře líbiti a zdáti bude, bez překážky všelijaké synův svých i každého člověka činiti moc má.

Jestliže by také P. B. se pí. Alenou z L., manželkou mou milou, kterou dceru, buďto jednu nebo více, nám spolu dáti ráčil, o těch takto poroučím, aby ty při též pí. Aleně z L., matce své, v opatrování zůstávaly a žádný z moci její bratří jich nemá. A na vychování i všelijaké potřeby jich, což by slušného bylo a od napřed jmenovaných pp. švagrův svých zvláště milých uznáno bylo, to aby od synův svých jim a na vychování jich se vydávalo. A jestli že by která z týchž dcer svých, přijdouc k letům svým dospělým, s radou pánův a přátel svých krevních a bratří k poctivému místu a vdání přišla, tehdy aby jedné každé z statku mého 500 s. gr. č. u věně jmenovali a dali a k tomu výpravu slušnou a poctivou učinili. Pakli by to z vůle a dopuštění P. B. přišlo a manželka má milá, pí. Alena z L., prvé, nežli dcery mé, kteréž bychom spolu měli, k letům dospělým a vdáním poctivým i místům přišly, z tohoto světa pojata byla, tehdy aby ty dcery, při kterémž by kolí synu mém ženatém býti chtěly, aby toho vůli měly. A při kterém by byly, tehdy jemu od jiných bratří jeho sumu její věna, těch 500 k. č. vydati a v moci jeho s vydáváním toho, jakž sem napřed o dcerách svých starších nařídil, zůstatí a při tom při všem tak se zachovati má.

Tolikéž také o tom poroučím: Což by se koliv jakých dluhův po mé smrti našlo anebo sirotičích peněz, že by k potřebě mé vyzdviženy byly, vyhledalo, to aby všechno jednomu každému synové moji ze spolku byli povinni zaplatiti a sirotiči peníze také zase vyplniti. Dále sobě v moci své pozůstávají, komuž kolivěk — do pěti set k. č. — dáti. A toho všeho na potvrzení a budoucí paměť já napředpsaný Jirí z Waldštejna pečetí mou vlastní a přirozenou k tomuto mému kšaftu a pořízení přitisknouti sem dal a pro lepší vědomost a pevnost toho všeho dožádal sem se uroz. pána, p. Jana Jetřicha z Žerotína a na Smiřicích, p. Hendricha Kapouna z Svojkova a na Běroničkách a p. Jindřicha Lévy z Brozanek, že sou také pečeti své podlé mne k tomuto kšaftu, sobě a dědicům svým beze škody, na svědomí přitisknoui dali. Jenž jest psán a dán léta od naroz. s. b. 1582 a v středu před Naroz. P. M.

19. 1601, 2. března. *Rukop. č. 1063 f. 331.* (Svědomy mezi Andrešem Hyphoferem a Frydrychem z Bílé.) Barbora, manželka Jakuba Nejhart: Když jesti pán z Waldštejna ten dům kupoval vod p. doktora Yphofera, tehdy pán z Bílé přišel k němu do velký světnice a řekl p. Waldštejnovi: Slyším V. M., že ráčíte ten dům kupovati. Na to mu dal pán z W. vodpověď: Že bych jej zase rád koupil, poněvadž jest prve p. otce mého byl a meich pp. bratří. Nejpry ho držel p. otec a potom

pp. bratří. Co byste vy tomu řekli, p. z Bílé, kdybych já vám vaše peníze, co máte na něm, půl šesta sta, na tom stole vysázel? Na to mu dal pán z Bílé odpověď: Když já budu míti své peníze, já vo ten dům nestojím. Jsem tý naděje, když jej ráčíte koupiti, že mi popřejete asi tři neděle frystuňku, totiž prodlení, abych své věci jinam mohl do nějaký domu vypraviti. Tu mu pán z W. vodpověď dal: To čas všecko ukáže. Jako mu vodpověď. A na to mu p. Hanybal z Waldštejna připil sklenicí vína.

Jakub Mejrt z Mostu: Frydrych z Bílé přišel k pánu Waldštejnskýmu do jeho světnice v domě doktora Iphofera. (Tu se pán z W. Frydrycha z B. ptal: Pane z B., bylo-li by taky proti vám, kdybych já od doktora dům ten koupil, poněvadž vy na něj zápis máte. Na to mu p. z B. dal za odpověď: Jestli tak, že mám na něj zápis, ale když já svých peněz dostanu, co já dbám po domu! Potom p. z W. odpověděl: Tamto leží peníze na stole. Na to p. z B. zase řekl: Milostivej pane, já vezmu mé peníze a po domu nic nedbám. A jestliže jej V. M. koupiti ráčí, tehdy jsem té naděje, že mně V. M. dvě nebo tři neděle lhůty propůjčiti ráčí, až své věci na jiné místo dopravím. Na to mu p. z W. sklenicí vína připil a se ohlásil, že k tomu dobře rada bude. Potom p. W. skoro třikráte dům ten od doktora koupil.

20. 1597, 14. února. *Rukop. č. 2113 f. 62.* Václav Placel z Elbinku, úřadu purkrabství Hradeckého vrchní písař, jsouce od uroz. p. Jindřicha, p. Hanybala a p. Jana Kryštofa, bratří vlastních z Waldštejna, synův a dědicův dobré paměti p. Jirího nejst. z Waldštejna na Hostinném a Mileti, ně, zmocněn přiznal se, že třech dílův domu nárožního proti klášteru sv. Anny a při domu p. Karla Záruby z Hustířan ležícího postoupil jest uroz. pani p. Mandaleně Waldštejnské roz. purkrabince z Dohnína a na Volešnici.

21. 1597. — *Tamtéž.* Uroz. p. Karel z Waldštejna a na Poličanech přiznal se, jakož na téhož pána podle jiných pp. bratří jeho dům proti klášteru sv. Anny připadl, že čtvrtý díl svůj dáva téže uroz. pani Mandaleně Waldštejnské. Act. die Gregorii.

22. 1598, 11. srpna. *Tamtéž f. 106.* Mandalena Waldštejnská z D. postupuje p. Hans Kryštofovi z Waldštejna a na Hostinném

23. 1598, 21. srpna. *Tamtéž f. 106.* Ondřej Iphofer lékař a Regina k. d. nárožní proti klášteru sv. Anny vedle domu uroz. p. Karla Záruby z Hustířan od uroz. p. Hans Kryštofa z Waldštejna a na Hostinném za 300 k. gr. č.

24. 1602, 9. května. *Tamtéž f. 251.* Uroz. p. Hanybal z Waldštejna a na Hostinném a Hermozejřif a Kateřina Waldštejnská roz. Berková z Dubé m. j. k. d. od Ondřeje Iphofera z Iphoferstalu za 467 ½ k. gr. č.

25. 1608, 28. července. *Tamtéž f. 464.* Uroz. pani Anna Zárubová a na Radimí a Sedči k. d. od uroz. p. Hanybala z Waldštejna, nevj. mincmistra, za 650 k. gr. č.

* 1628, 7. dubna. *Rukop. č. 2114 f. 376.* Uroz. rytíř Tyburcius Čejka z Olbramovic, hejtman Hrádku Křivoklátsku, k. d. nárožní s zahrádkou vedle domu někdy uroz. p. Karla Záruby z Hustířan za klášterem sv. Anny od uroz. p. Jana Záruby z Hustířan a na Radimí za 500 k. gr. m.

1652, 26. prosince. *Rukop. č. 2115 f. 394.* Jan Valerian Neuman z Pucholce a Anna Alžběta Neumannová roz. Čejkoyna z Olbramovic m. j. k. d. od p. Ferdinanda Čejky z Olbramovic dům se zahrádkou mezi domem p. Daniele Pachty z Rajova, sekretáře české kanceláře dvorské a ulicí za 300 k. gr. m.

* 1659, 1. září. *Tamtéž f. 394.* Jan Rupert a Anna Maria k. d. od Jana Valeriana z Pucholce za 450 zl. rýn.

Čís. pop. 208d.

1. 1446, 22. října. *Rukop. č. 90 f. 46.* Iohannes Kytka e. aream desertam domus sitam penes domum Iohannis cerdonis ex una et post curiam predicti Iohannis Kytka erga Barbaram, relictam Kubeczonis šlejřif, pro ½ s. gr. Act. sabbato post Undecim m. virg.

(Nato spojeno s domem předešlým.)

V uličce od sv. Anny k řece.

Čís. pop. 209.

(Dům Milevský.)

1. 1449, 18. prosince. *Rukop. č. 90 f. 186.* Iacobus Pancieř et Ludmila e. d. dictam Milevský sitam ad s. Iohannem prope pontem inter domos Iohannis cerdonis et Drozdie pistoris hincinde erga Bietham, relictam Hanussii cerdonis, pro XIII s. gr. Act. fer. V. post Lucie.

2. 1452, 22. června. *Rukop. č. 2099 f. 1097.* Prout Bietka, relicta Hanussii cerdonis, testamentum suum ultimum feci coram discretis Iacobo dicto Pancieř, hospite suo, Iacobo Tošek et Wenceslao Drozdie, vicinis, legando omnia bona sua — Pruochoni do Slivenec, consanguineo suo, dd. consules testamentum confirmaverunt. Act. fer. V. ante Ioh. B.

3. 1467, 26. srpna. *Rukop. č. 2105 f. 258.* Wenceslao [Rychlík] cerdo et Machna e. d. in acie penes domum Wenceslao Hesolt apud Iacobum dictum Pancieř pro LXX s. gr. Act. fer. III. post Barthol.

4. 1487, 3. března. *Tamtéž f. 195.* Paulus cerdo et Dorothea e. duas domos sibi invicem contiguas apud Wenceslaum Rychlík pro LVIII ½ s. gr. Act. sabbato ante Transl. s. Wenc.

5. 1487, 21. března. *Tamtéž f. 196.* Thomas cerdo et Martha e. d. acialem ex opposito ecclesie s. Iohannis in vado, cuius altera pars ad Paulum cerdonem pertinere dinoscitur, erga eundem Paulum pro XXVIII s. gr. pr. Isto adiuncto, quod murum dividendum predictas domos prefatus Paulus illius muri unam medietatem, que circa fontem est, construere debet propriis impensis, et alteram medietatem diametraliter procedentem usque hostium magnum prescriptus Thomas similis modo propriis impensis edificare debet. Item fenestram estuarii, que est ad curiam iam dicti Pauli, illam prenominatam Thomas obstruere debet. Actum fer. III. post Anunc. M. V.

6. 1514, 18. ledna. *Rukop. č. 2108 f. 133.* Duček koželuh a Anna k. duom ležící proti kostelu

sv. Jana na břehu vedle domu Pavla koželuha od Tomáška koželuha za XX k. gr. pr. Dálo se ve středu po sv. Antoní.

7. 1524, 28. května. *Tamtéž*. Duchek koželuh přikoupil kus dvoru k svému domu, kterýžto kus prve jest byl a náležel k témuž domu, od Jana koželuha za X k. gr. č. Act. sabbato post Urbani.

8. 1533. — *Rukop. č. 99 f. 139*. Duchek Sychrovskaj, strýc neb. Tomáše koželuha.

9. 1542, 28. srpna. *Rukop. č. 2111 f. 344*. Duchek Sychrovský koželuh vzdal duom Dorotě, manželce své. Act. fer. II. post Bartholomaeum.

10. 1559, 10. července. *Rukop. č. 2117 f. 437*. Dorota Sychrovská vzdala duom Ondřejovi Vocáskovi a Kateřině m. j. Act. fer. II. post Ioannem Hussium.

11. 1560. — *Rukop. č. 2142 f. DD 20*. Dorota Sychrovská, vdova koželuška, kšaftem svým učiněným ve čtvrtek den sv. Vavřince 1559 a vyhlášeným v pondělí po sv. mistru Janu Husovi 1560 potvrdila předešlé darování.

12. 1560, 15. března. *Rukop. č. 990 f. 220*. Vedle toho odporu, kterýž jest učinil Jiřík Mejský kšaftu někdy Doroty Sychrovské a obeslav k tomu Ondřeje Vocáška přívozníka i Kateřinu m. j. vinil je z toho, že oni manželé na ublížení jeho spravedlnosti od před dotčené Doroty zápis na statek její přijali, nebo ona nebožka prve za živnosti své jemu statek svoji dání jest připověděla a přifekla, z čehož jí před právem obvinil i svědky proti ní zavedl a ona v tom umřela a kšaft učinila. Proti tomu od Ondřeje Vocáška mluveno, že neb. Dorota za živnosti své jim manželuom zápis učinila a statek svoji zadala a on Jiřík tomu neodpíral. (Nálezec na výslech svědků, a dle toho [fol. 228] žaloba zamítnuta 8. července.)

13. 1560, 29. července. *Tamtéž f. 230*. Vedle toho odporu, kterýž Petr kloboučník, Kateřina matka jeho, a Anna, dcera Petra šlajfře, Mandalena, Ludmila a Markéta, dcery Bartoně koželuha, učinily kšaftu někdy Doroty Sychrovské, obeslavše Vondřeje Vocáška, vinili jej z toho, že drží statek po neb. Duchkovi Sychrovském a Dorotě m. j., kterýž jim jest náležitý, některým po uci, jiným po strejci. (Žaloba byla zamítnuta.) Act. fer. II. die Marthae.

14. 1561, 29. července. *Tamtéž f. 356*. Jakož jest Juliana Abbasova obeslala ku právu Vondřeje Vocáška přívozníka a Kateřinu m. j. vinil je z toho, že jsou oni manželé statku po Janovi Abbasovi nebožtíkovi pozuostalého v domu někdy Doroty Sychrovské, kterýž jí Julianě od práva jest přisouzen, nenáležitě se dotýkali a jim hejbal, nebo když jsou páni radní k žádosti její tam vysláni byli a komoru, kdež svrškové byly, odpečetivše otevřeli, tu není ten statek v cele nalezen jeho neb. Jana Abbasa, jako se dvě luože šatuov lřhacích, než toliko jedna peřina, vajíše také ani chodicích a nádobí cinového v truhle i v armaře, kteréhož drahně bylo, též nezuostalo. Poněvadž pak klíče oni manželé Vondřej a Kateřina od toho domu jsou měli, aby oznámili, kam se jest to dělo. Proti tomu od Vocáška mluveno, že jsou oni do toho domu nenáležitě nechodili a statku Jana Abbasa se nedotejkali, poněvadž ona Juliana ten statek pečeti dala a potom pak, když tam od

práva vysláno bylo, ty pečeti v celosti jsou nalezeny a tak oni manželé jí Julianě ničím nejsou povinni. Na to Juliana Abbasová oznámí poručila, že když jsou tam páni radní vysláni byli, tu jsou spatřili truhly odevřené, kteréž byly zpečetěné, k tomu pak i to svědomím se ukazuje, kterak jest Kateřina z komory dala nositi do jiné pro bezpečeství.

Zase Vocásek mluvití dal: Těmi svými průvodvy a zbytečným mluvením Juliana žaloby své v ničemž neprovozuje a zvláště aby oni manželé tu komoru, do kteréž sobě neb. Jan Abbas u Doroty Sychrovské věci své schoval a ta po smrti jeho na žádost Juliany byla zpečetěna, odmýkati a pečeti odtrhati, k tomu nádobí cinové a šaty ložní i jiné z ní nositi měli, žádným svědkem, ač jest jich mnoho vedla, neukazuje, kromě tím Lukšem Vrhou, kteráž jest osoba podezřelá a v zločinství shledána. Bude-li je manželé chtíti z toho viniti, dají mu taky na to odpověd. Protož jeho svědomí postačiti jí Julianě a od práva přijato býti nemá. Kdež pak je manželé v osklivost dávají a dotejkají všetečně, že by nenáležitě, nevyčkávkse rozsudku, měli se toho statku Abbasového dotejkati, ježto páni radní, isouce tam vysláni, toho jsou nic neshledali, aby se před rozsudkem čeho oni manželé dotejkali. A když tak kdo všetečně při právě koho dotejkal a na posměch něco mluvil, jak tuto se stalo, aneb také ven ze pře co vedl, tehdy takoví trestání bývali, což v uvázení p. purgmistra pánuov bude — Tu p. purgmistr a rada — vypovídají: Poněvadž Juliana Abbasová proti Vondřejovi Vocáskovi, přívozníkovi, a Kateřině m. j., aby statku po neb. Janu Abbasovi v domu někdy Doroty Sychrovské oni manželé nenáležitě se dotejkali, toho jest podlé práva nepokázala, z těch příčin dáva se jemu Vondřejovi Vocáskovi za právo, takže jí tou žalobou povinovati nejsou. Act. die Martae 1561.

15. 1565, 30. dubna. *Rukop. č. 2118 f. 102*. Jan Drbal koželuh a Eva k. d. mezi domy p. Chotka a p. Smiřického od Ondřeje Vocáška za 120 k. č. Act. pridie Phil. et Iacob. (R. 1572 splácí vdova Eva).

16. 1569, 1. července. *Rukop. č. 991 f. 583*. Jakož jest Matěj Makodera obeslav Jana Drbala jeho obvinil z nářku cti, že by on Jan Matěje zločejem nazval a o něm mluvil, že by po měsíce dříví krásti měl. I maje on Matěj ditky a manželku, nemůže v tom nářku ležeti, zvláště proto, že stav pořádku koželuzského jistý čas sou jemu uložili, aby ten nářek z sebe svedl, jinak že s ním nic činiti míti nechť. Proti tomu od Jana za odpověd dáno, že tomu odpírá, aby jeho Matěje tak bez příčiny sobě dané nařikati měl, neb tu, kdež staroměstí i novoměstí koželuzi svá stání na stolicích pod kožnou mají, on Matěj by se na něho posápal, jeho netoliko samého, ale i druhého, staršího staroměstského hanil a nařikal, kdež by on Jan, háje své poctivosti, odpověděl jemu a řekl: Ještě sem nekradl špalkův pivovárských a krajin u mlejna, jako si ty kradl, kdy si byl v škole. Což mu se vidí, že to mohl učiniti, když tento Matěj prve jeho cti loupil a nařikal.

I když strany sobě tak na odporu byly, jest jim den k průvodům až pod té pře ztracením od

I.

Formulář Staroměstský ze XIV. stol.

Laskavostí veledůstojného pana faráře Fr. Štědrého upozorněn jsem byl na nevelký formulář, v němž použity byly, až na skromné výminky, listiny týkající se Starého Města ze 14. st. Rukopis papírový, jehož přední deska již dávno byla utržena, jest 31 cm. vysoký a 23 cm. široký a chová se v knihovně kláštera Vyšebrodského pod sign. č. 97. (starší sign. č. 51.). Počátek rukopisu obsahuje ilustrovaný životopis P. Marie v latině na 45 listech (Septem gaudia b. Virg.), jehož konec na listu 45. končí se slovy: Et ad dextram in throno suo collocavit. O domina felicissima, quam inefabile gaudium habuisti, quando corpore et anima in gaudium perpetuum introisti. Per hoc inefabile gaudium, regina, rogo te, ora dilectum filium tuum, dominum nostrum Jesum Christum, pro me, ut post hoc exilium perducatur me ad thronum regni tui, ubi sine fine mereor gaudium sempiterno frui. Amen. Na to následuje na listu 46. náš formulář a to nejdříve Registrum diversarum formarum de diversis materiis na dvou listech, vždy od dvou sloupcích; ke konci druhého listu jsou položeny Tituli in superscriptionibus v pondělí. Formulář psán jest též vždy od dvou sloupcích na 14 listech.

Za formulářem nalézá se na listu 62.: Nota casus papales, — nota episcopales a tyto údaje: A. d. MCCCCXIII obiti honorabilis vir d. Johannes, pie memorie Bartholomei filius de Slana, post XI m. virg., fer. III, post XXIII. horam. — A. d. MCCCCXII fer. VI. obiti frater meus Wenceslaus Pileonis in die Cozmi et Damiani hora terciarum aute summam missam. — A. d. MCCCCXVI obiti venerabilis vir Laurencius dictus Klobuczky de Slana feria tertia in vigilia Simonis et Jude. — Sub a. d. MCCCCX obiti d. Bartholomeus, d. Wenceslai dicti Predicacz pater, de Slana sabbato in die Quatuor coronatorum post festum OO. SS. — A. d. MCCCCXIII obiti uxor Bartholomei de Slana dicta Anna, mater d. Wenceslai dicti Predicacz, in die s. Jacobi ap. — A. d. MCCCCX obiti Mara, filia Bartholomei de Slana, d. Wenceslai dicti Predicacz soror, in die s. Michaelis. Et tunc pestilencia fuit. Demum pueri Bartholomei eadem pestilencia: Dorothea, Duchá, Gallus. Na druhém sloupci počíná se překlad z bible: Ten czass vyssed Gyezyes y chodyessye po Gerychu tak rzeczenem a ay muž gmenem Zacheus . . . , který končí slovy: przyssel gest syn czlowyecz y hledaty a uzdravowati, czoz ge zahynulo. Na to čte se kratší výpis latinský: S. Isidorus dicit: Nunc locutoribus et predicatoribus plenus est mundus. — Potom zase zapsány jsou poznámky: Nota, quod Petra, pie memorie d. Laurencii dicti Colesskonis mater, conventoris in Rzewnyczow, resignavit d. Wenceslao dicto Predicacz de Slana unum libellum de equorum medicinis non coacte, sed benivole dedit mihi et contulit et resignavit d. Wenceslao, ut supradictum, Herbotonis de Colowrat capellano, et hanc resignationem fecit feria V., hora quasi ultima, ante Judica, istis presentibus testibus, qui interfuerunt: Jakssone, iudice de Rzewnyczow, et duobus consulibus: Savlone et Lychvelone (?) ibidem morantibus et coram tota familia iudicis in stuba sua — et hoc a. d. MCCCCXIX.

Na dalších 25 listech jsou napsány Sermones de evangeliis dominicalibus per totum annum per manus d. Wenceslai dicti Predicacz, Bartholomei filii, de Slana (finitum sub atd. MCCCCXV fer. sexta post festum s. Procopii), na sedmi listech Tractaculi de baptismo et de sacra unccione et defensione scripti per d. Wenceslao dictum Predicacz, Bartholomei filii de Slana, scripti in Constancia sub a. d. MCCCC decimo quarto in adventu d. nostri Jesu Cristi; Sermo de defunctis bonus a po dvou listech Expositio super Pater noster: Toto gest preyednye rzyecz, kdyzto dyemie . . . (Explicit expositio super Pater noster, finitum per

d. Wenceslaum d. Slana dictum Predicacz sub a. d. MCCCXXI in die s. Tyburcii et Valeriani m. Na 15 listech napsán jest Tractatus contra hereticos per manus d. Wenceslai dicti Predycacz de Slana in castro Roczow hora vesperarum sub a. d. MCCCCXVIII, feria 2^a ante festum ss. Petri et Pauli ap. a hned na to Sequitur alius tractatus de subutraque specie, který se po třech listech končí: Explicit tractatulus de utraque specie communicantes contra hoc dicentes . . . , finitus per manus d. Wenceslai dicti Predicacz, nacione de Slana et hoc sub a. d. MCCCCXVIII in castro dicto Roczow d. Herbartonis de Colowrat, et hoc in camera sua. Další text obsahující pouze 1 stranu končí se slovy: Explicit Credo cum apostolis et prophetis finitus per manus d. Wenceslai de Slana dicti Predicacz in die Kyliani a jiný text vykládá se jako Contemplacio b. Augustini finitus sub anno MCCCCXIX feria secunda in die s. Laurentii m.; finitus per d. Wenceslaum de Slana dictum Predicacz. Na následujícím listě napsáno několik latinských citátů, z nichž první zní: Modicum et non videbis me. Johannes XVI. Dyetky myle pan Jezysch rzekl gye tyto slova . . .

Konečně na posledních 14 listech jsou výpisy z bible počínající slovy: Egressus Jesus cum discipulis suis trans torrentem Cedron.

Na zadní desce přilepen fragment listiny z r. 1383, která začíná: Vobis d. plebano ecclesie in Sczepanow . . .

Formulář Staroměstský obsahuje několik listin z obou polovicí XIV. století. Až na malé výminky jsou obsahu soukromoprávního a proto obsahem hodí se zde jako příloha. Jen asi tři kusy jsou důležitosti všeobecné; jmenovitě listina Karla IV. v příčině dohledu na minci. Výminečně vyskytují se 2—3 kusy mimopražské, které ovšem jsem proto nevynechal. Za to nejsou zde otištěny některé vzory zcela bauálních dopisů úplně bezcenných a malá sbírka salutací, vyskytující se velmi často, které neobsahují zcela nic pozoruhodného.

Sepsání formuláře stalo se prací snad některého písaře radního staroměstského na počátku XV. stol. Zajímavé jest, že všechny kusy jsou latinské a žádný německý. Text dosti často chybami jest porušen, které ne vždy bylo možno opravit.

1. Forma obstagialis communis.

A. primum.

Nos B. et N., cives Pragenses, recognoscimus tenore presencium discreto viro . . . , concivi nostro karissimo, tot sexagenas denariorum prag. pro tot staminibus talis panni debitorie ac racionabiliter nos teneri et promittimus sine quolibet malo dolo in solidum bona nostra fide vel sub fidei nostre observacione illesa et honoris dictam pecuniam cum P., nusquam ipsum perinde alias remittendo, dare et indivisim persolvere sic, quod nullus nostrum per solucionem sue partis a solucione residui debiti solutus non fiat, (persolvere) in festo s. — proxime affuturo, aut statim die altera obstagium debitum et consvetum in Maiori Civ. Prag. ad predicti P. instanciam in hospicio nobis deputato in propriis nostris personis continue observare. Elapsis autem a dicto solucionis termino VIII diebus continuis prenominata pecunia non soluta, prestito ipso obstagio vel non prestito, dictus — eandem pecuniam habebit statim in dampna nostra super omnia bona nostra mobilia a christianis vel Iudeis conquirere, nobis omnibus prenotatis sive prenominati viris et singulis dictum obstagium continue servaturis, donec de prescripti debiti periculis et dampnis omnibus quibuscunque, super hoc accrescentibus, fuerit per nos prenominos ipsi — vel ipsius heredibus plenarie satisfactum. Et qui hanc litteram nomine et voluntate prescripti — habuerit, tenebimur bona fide adimplere singula prenominata. Quod si non fecerimus, ex tunc prefatus — aut heredes sui statim die altera post ipsum solucionis terminum se conspectui iuratorum offe-

rentes postulent et rogabunt, ut ipsis ad bona omnia et singula fiat iusticia expedita. Cui vel quibus ex nunc, prout ex tunc, firmiter promittimus et spondemus hac racione, quod nos . . . et ipsius heredibus prelibatis se veros super pecuniam paratam astringimus debitores.

2. Alia forma superadditoria

A II.

Nos Albertus Wolfini Cammerer iudex et — recognoscimus tenore presencium protestantes, quod H., Nycolaus frater eius, et K. et L., nostri concives, coram nobis in figura iudicii, ubi gesta quolibet plenum obtinent robur, constituti recognoverunt sponte discreto viro —, civi Pragensi, et suis heredibus in tot s. den. gr. pr. ex causa veri et legitimi debiti se teneri et promiserunt sine dolo malo quolibet in solidum bona fide ymmo et sub ipsorum fidei observacione et honoris dictam pecuniam dicto —, nusquam ipsum perinde alias remittendo, dare et in paratis ac numeratis, tantum grossis prag., ulla alia causa interveniente indivisim, sic quod nullus nostrum per solucionem sue partis a solucione residui debiti solutus non fiat, persolvere in tali festo. Quod si in ipso festo vel in eius crastino non fieret, dictis concivibus nostris in hoc contra sui honoris et fidei observacionem preactam forsitan, quod absit, facientibus, ex tunc statim post ipsum festum die tercia continua occasione dietę sue negligencie et protraccionis dicti nostri concives superadditis tot sexagenis nomine pene et uberbecce (?) gr. predictorum postea dicto — et suis heredibus in tot s. gr. sepedictorum capitalis et principalis pecunie remanebunt debitorie obligati, quas quidem

sexagenas tot grossorum sepedictorum predictus — in predictorum nostrorum concivium dampnis super bona eorum mobilia et mobilia ipsa die tercia in Iudeis et christianis habebit conquirere nobis iudice et iuratis — pro eo tempore constitutis dicto — sine cuiuslibet iuris et iudicii requisicione habentibus pignora sufficiencia de predictorum nostrum concivium bonis omnibus et singulis sine cuiuslibet hominis contradiccione volentibus assignare, de quibus per eorumdem pignorum obligacionem, vendicionem sibi placidam possit totam sortis, dampnorum et impensarum pecuniam iam dictam nullis civitatum vel locorum quorumpiam legibus, iuris, statuti, defensionis aut consvetudinis obstantibus extorquere. Et qui hanc litteram habuerit, idem bona fide debebit per sepe dictos nostros concives vel eorum superstites satisfieri de premissis sibi que ius competit omnino eorumdem.

3. Forma credencie ex parte civitatis.

A III.

Nos iudex et — iurati ac universitas tota civitatis Pragensis recognoscimus, quod emimus et recepimus in credenciam pro indigencia predictę nostre civitatis apud discretum virum V., concivem nostrum, et societatem suam tot pannos de Dorn pro tot s. gr. denar. prag., quam summam pecunie eidem — et sue societati vel ipsorum heredibus persolvere et dare promittimus bona fide quolibet absque dolo in festo talis sancti proxime affuturo omni sine impedimento et qualibet dilacione proculmota. Quod si non fecerimus, ex tunc iudex et III^{or} ex iuratis, qui pro hoc tempore constituti fuerint, quos ipse — nominatim elegerit, tenentur et debent statim sequenti die post terminum probi hospitis hospicium in Maiori Civ. Pr. nomine veri obstagii intrare, mansuri ibidem sicut moris et iuris est civitatis predictę. Servantes obstagium XIII^{or} (aut in dicto obstagio) diebus continuatis preacta pecunia non soluta volumus, quod prefatus — et societas sua summam pecunie predictam in dampnum nostrum et civitatis nostre prenominate acquirat apud Iudeos vel etiam apud christianos iudice et iuratis supradictis obstagium tam diu servantibus, donec prelibato . . . et sue societati de predicta pecunia principali una cum dampnis et etiam impensis super ipsam accrescentibus per nos aut successores nostros totaliter fuerit satisfactum. Et qui presentem paginam habuerit oc.

4. Forma obligatoria.

A IIII.

Nos iudex . . . necnon cives civitatis Pragensis recognoscimus, quod H., filius N., constitutus in nostra presenciam recognovit ex causa veri debiti loco fratris sui — discreto viro . . . , civi vel concivi nostro, in tot s. gr. den. prag. se teneri solvendas sibi vel suis heredibus in precedenti die, que proxime festum b. Martini precesserit nunc venturi, pro eadem summa pecunie eidem H. vice et nomine fratris sui predicti domum et curiam in tali loco cum molendino et omnibus pertinentiis ad eam spectantibus eidem et suis heredibus loco pignoris sub condicionibus infrascriptis obligavit, quod si eis infra hinc et predictum festum pro predicta summa pecunie satisfactum non fuerit, ex tunc ipse et sui heredes possunt et debent libere ipsam pecuniam predictam super dampna fratrum predictorum apud Iudeos sive christianos recipere super domum et curiam predictam [et] earundem pertinentiis prenominati. Si autem — predictum — et suos heredes ex solucionis negligencia dampnum aliquod percipere continget, hoc super domum et curiam et super pertinentiis ac utilita-

tibus earum ipse — vel, eo non existente, sui heredes tenere et habere debent tamdiu, donec eis de sepedicta pecunia et dampnis exinde perceptis integraliter satisfiat. Et qui hanc litteram oc.

5. Forma conventualis

A V.

Nos abbas et — prior et . . . celerarius et custos totusque conventus monasterii — recognoscimus idoneis viris . . . et eorum societati in hac parte, civibus Pragensibus, in tot s. gr. den. prag. pro tot staminibus Dornensibus pro nostra et ipsius monasterii nostri evidenti necessitate emptis debitorie nos teneri et promittimus sine dolo in solidum bona nostra fide hanc dictam pecuniam dictis viris, nusquam ipsos proinde alias remittendo, dare et in pecunia numerata persolvere in festo sancti — proxime affuturo. Alioquin statim die altera obstagium debitum et consvetum in Mai. Civ. Prag. in hospicio ad predictorum virorum instanciam nobis deputato tenebimur bona fide nos abbas . . . , prior . . . , supprior . . . celerarius . . . et . . . custos, qui nunc sumus vel medio tempore in dicta ecclesia — fuerimus constituti, in personis nostris propriis continue observare, donec de predicta pecunia capitali, quam dicti viri in octava dicti festi habent in nostra et nostre prescriptę ecclesie dampna super omnia bona nostra mobilia et mobilia a christianis conquirere vel Iudeis, unacum ipsis dampnis fuerit per nos eidem viris plenarie satisfactum. Si vero dictum obstagium non fuerit observatum, extunc viri predicti potestatem habebunt liberam et plenam licenciam, quam eis de certa nostra sciencia ex nunc damus, nos nostreque ecclesie dicte res et personas quaslibet cum ipsorum rebus mobilibus et immobilibus ubique locorum sine cuiuslibet iuris et iudicii forma pro toto preactato debito, tamquam pro re iudicata, pro suo beneplacito et commodo arrestandi et res huiusmodi in usus sibi placidos usque omnium premissorum satisfactionem habuerint convertendi. Pro maiori autem certitudine omnium prescriptorum volumus, quod priores nostre litterę super tot sexagenis gr. prefatis fratribus per nos date in pleno suo vigore permaneant, donec satisfactionem habuerint omnium, que in eisdem litteris continentur. Promittimus insuper bona fide huius continencie patentes litteras infra quindecim dies primi adventus nostri ad prefatam ecclesiam domini nostri abbatis et ipsius preacti nostri conventus sigillis munitas assignare et tradere dictis viris sub pena obstagii prelibati. Ad cuius observacionem nos III^{or} persone preactę bona fide obligavimus, si in premissis fuerimus negligentes, renunciamusque sponte in hiis scriptis omni iuris tam canonici quam civilis, consvetudinis et statuti ac excepcioni cuiuslibet et alio quovis auxilio et que contra premissa vel aliquid premissorum nobis possent de iure vel de facto quolibet in iudicio vel extra iudicium suffragari. Et qui hanc litteram habuerit oc.

6. Forma annualis.

A VI.

Nos — iudex — ac tota universitas civium civitatis Lun(ensis) recognoscimus discreto viro — civi Pragensi et suis heredibus in tot s. rite et racionabiliter pro nostra speciali indigencia in parata pecunia mutuatis nos teneri. Et promittimus sine dolo quolibet malo bona nostra fide in solidum dicto — dictam pecuniam, nusquam ipsum proinde alias remittendo, dare et in grossis tantum prag. a data presencium ad duos annos continue revolutos persolvere indivisim sic oc.

7. Forma persolutoria unius fideiussoris.

A VII.

Ego V., civis Mai. Civ. Prag., tenore presencium reconosco universis a discreto viro magistro I., advocato consistorii Pragensis, tot sexagenas cum dimidia vel aliter gr. den. prag. racione fideiussorie caucionis per ipsum Iohannem ac alios confideiussores ipsius ad Ul., patrem — pie memorie, pro — dicto — cive dicte civitatis Pragensis pro X. s. gr. den. prag. in solidum ac coniuncta manu facte pro rata ipsum Io. contingente in dicta caucione fideiussoria me in parata pecuniam recepisse, a qua pecunia eidem Io. pro rata contingente ac a caucione fideiussoria per ipsum cum aliis fideiussoriis in predictis pecuniis in solidum ac manu coniuncta, ut premititur, facta prenomatum Io. liberum habeo presentibus. In cuius rei testimonium —.

8. Forma mutuacionis processu annuo in parata pecunia.

A VIII.

Nos oc. recognoscimus —, quod Ula et Iessko, fratres uterini dicti Payer, concives nostri, receperunt et habent a discretis viris — dicto — Rokczaner, — dicto Negel, etiam concivibus nostris, tutoribus puerorum orphanorum — quondam dicti Payer et — uxoris sue CC s. den. gr. prag. in parata pecunia, que est predictorum puerorum, ita quod idem Ula et Iessko debent tenere et habere in manibus ac potestate sua hanc summam pecunie a festo sancti — primum venturo per unius anni spacium negociando et faciendo facta sua cum pecunia memorata, debent quoque de quolibet centenario dare XIII s. dictorum grossorum pro lucro pueris antedictis et pro eadem summa pecunie, scilicet CC s. et XIII de quolibet centenario racione lucri dictorum gr. ipsi Ule et Iesskonii omnia bona sua mobilia et immobilia Prage et extra Pragam obligaverunt loco pignoris tutoribus predictis spontanea voluntate. Item Pessko dictus Opat et F. Neuburger, concives nostri, domus suas, videlicet ipse Pessko suam domum, quam inhabitat apud ecclesiam s. Martini in novo foro et ipse Frencl domum suam, que fuit olim Henrici, sitas in ipsa civitate Pragensi, obligaverunt loco pignoris sponte et pro summa pecunie supradicta sub hac obligacionis forma: Quod si summa pecunie principalis et etiam lucri predicta non fuerit per Ulam et Iesskonem prefatos anno elapso predicto supradictis tutoribus expedita et plenarie persoluta, tunc immediate ipsi tutores se de bonis mobilibus et immobilibus Ule et Iesskonis predictorum et etiam de domibus Pesskonis et F. libere intromittentes habent et habere debent plenam licenciam et liberam potestatem bona predicta et domos prenomatas vendendi, obligandi, alienandi absque strepitu iudicii et querela proinde, quod principalem summam pecunie predictam et etiam lucri, prout premititur, obtineant plenarie et ex toto.

9. Forma empccionis.

A IX.

Nos Io. de Luthomericz, Martinus de Egra, collectores presentis collecte regie et cives Pragensis civitatis, recognoscimus, quod quia discreti viri Nycolaus dictus Roczner, Petrus Glaser et Johannes, filius Iacobi quondam Wolffini, socii nostri in collecta presenti regia et civitatis, cives Pragenses, emerunt et receperunt super se in credencia apud districtum virum — — de tali civitate, concivem nostrum, XX stamina panni gravis de Dorn pro C s. gr. denar. prag., que ipse U. solvere non curavit; nos promittimus conjuncta manu et in solidum bona fide

cum ipsis sociis nostris hanc summam pecunie solvere et dare in die et termino ad hoc prefixo contradiccione qualibet proculmota. Quod si non fecerimus, promittimus bona fide in obstagio iacere cum ipsis sociis nostris expensas et dampna, quecumque accreverint, non modo (?) sustinendo ipsam summam pecunie ac aliud totum facere et solvere, quicquid ipsos socios nostros facere oportebit propter summam pecunie memoratam. Dantes in testimonium has litteras sigillorum nostrorum appensione.

10. Forma ordinacionis puerorum.

A X.

Nos Nycolaus oc. recognoscimus —, quod discreti viri Ch. de — et H., concives et coniurati nostri, deliberacione et consilio prehabitis taliter de statu puerorum, heredum, orphanorum quondam — utriusque sexus, ordinarunt, videlicet, quod — dictus — patruus eorum, concivis noster, debet eos recipere et tenere in victu et amictu nec non et aliis necessariis per minores annos continuos a data presencium proinde. De quibus tamen orphanis virginem ad s. Mariam Magdalenam trans pontem Prag. deo devotam specialiter in eius vite necessariis, que a conventu monasterii predicti habere non poterit, procurare tenetur. Et quia idem Martinus recepit et habet C et xL s. gr. pr. in parata pecunia orphanorum ipsorum, ipse debet quolibet anno hiis tribus annis durantibus XII s. dictorum grossorum pro lucro ipsis orphanis superaddere ad summam pecunie, quam recepit. Debet etiam ipse M(artinus) collectas civitatis Pragensis, si que medio tempore colligerentur, expedire pro eo, autem pro aliis (spatium) que per ipsos expedit orphanos in sortem summe pecunie predictae, quam habet, computaturus nec de ipsa summa aliquid decessurus, sed finitis tribus annis predictis totam summam pecunie principalem et adauctam, scilicet C et LXXVII s. gr. predictorum simul et semel ipsis orphanis reddere et tenebitur et debebit. Pro hiis C et LXXVII s. gr. M(artinus) prefatus de voluntate et assensu domine Elyzabet, coniugis sue legitime, domum suam, quam inhabitat cum pertinentiis ad eam spectantibus, sitam in ipsa civitate Pragensi orphanis ipsis obligavit loco pignoris sub hac forma. Quod si non reddiderit summam pecunie ipsis orphanis iam dictam hiis tribus annis elapsis, extunc immediate domum suam predictam exiree, vacuare tenebitur, de qua quidem domo ipsi orphani se tunc intromittentes libere absque strepitu iudicii et querela habent et habere debent plenam licenciam et liberam potestatem domum ipsam vendendi vel obligandi de cetero pro sua summa pecunie predicta obtinenda, residuum ipsi M(artino), vel cui mandaverit, reddituri. In cuius rei testimonium —.

11. Resignacio ipsius domus in iudicio.

B. I.

Nos oc. recognoscimus, quod honesta matrona Elyzabet vidua, relicta quondam — dicti Payer, constituta coram nobis dum in publico et contestato iudicio presideremus, resignavit et dedit de assensu heredum eius utriusque sexus et etiam de consilio et voluntate eius amicorum domum cum area et aliis pertinentiis ad ipsam domum spectantibus universis, sitam inter domos Wolffini pellificis et Chunradi dicti Pleyer in ipsa civitate Praga Nycolao dicto Weger, genero eius, et Chunle (?), coniugi sue legitime, ementibus et recipientibus pro XL s. den. gr. prag., quas eis ipsa dotis nomine solvere tenebatur, et pro L s. eorundem grossorum, quas ab ipso Nycolao recepit in parata pecunia, prout ab ea, per eundem Nycolaum et ipsam Ch. habendam et proprie pleno iure et

hereditarie in perpetuum possidendam, salvo tamen censu annuo, scilicet XV denar. gr. predictorum, quos ipse Nycolaus, heredes et successores sui de ipsa domo et area rectori et ecclesie s. Marie Magdalene Prage pro remedio animarum solvere sunt astricti. In cuius —.

12. Exsolucio census.

B. II.

Nos Io. oc. recognoscimus, quod discreti viri P. Rocz. et Io. dictus Stuk, concives nostri, emerunt et exsolverunt pro sororibus sanctimonialibus ad s. Annam Prage rite [et] racionabiliter pro quadam certa pecunie quantitate apud Io. de Lapide, etiam concivem nostrum, censum annuum quinque s. gr. den. prag. cum XXIII gr. predictorum den. super quinque areas sitas in Longa platea quondam Henrici, civis Pragensis, quarum unam Pesoldus frenarius solvendo L gr., alteram N. solvendo LX gr., terciam Ia. aurifaber solvendo XL gr., quartam P. armifex solvendo XXX gr. quintam Io. solvendo XX gr. possidet, iure hereditario sub pactis et condicionibus infrascriptis, videlicet quod viri prememorati, heredes et successores eorum, censum predictum ex nunc singulis annis perpetue in duobus terminis dare debeant in omnem eventum et solvere debeant quilibet eorum, medietatem census debiti in festo b. Galli et aliam medietatem in festo b. Georii proxime tunc affuturo, contradiccione qualibet proculmota. Quandocunque autem in aliquo prefixorum terminorum debitum censum non dederint, tunc immediate in sequenti termino debet censum simul et semel reddere omni contradiccione cessante. Quod si non fecerint, ex tunc aree predictae cum domo predicta debent ad Io. prefatum pro ipsis sanctimonialibus devolvi iure hereditario, ita quod ipse Io. se de ipsis areis et domo libere intromittentes facere poterit de ipsis et cum ipsis tamquam rebus et hereditate propria, quicquid sibi pro sanctimonialibus prefatis expediens videbitur et placuerit, impedimento quolibet non obstante. Posterea Io. prefatus etc.

13. Forma omagialis seu sub condicione.

B. III.

In nomine domini amen. Cum per varios rerum tumultus evergentes multa ab humana labuntur memoria, necesse est ea, que ad posteros voluerimus emanare, scripture testimonio confirmare. Notum sit ergo universis tam presentibus, quam futuris, quod nos Th. et Nycol. dictus in Turri et Io., filii quondam Wolffini, cum filiis nostris nec non tota communitas civium civitatis Pragensis consideratis dampnis et incommodis ac variis malis eventibus, que propter dissensionis et litigii materiam a multis retroactis temporibus in civitate nostra hucusque proch dolor durantes perpassi sumus, bona, libera, gratuita et spontanea voluntate inducti, desiderantes nobis et civitati nostre de cetero, que etiam hactenus ob premissam discordiam natura fuit quasi vidua nominis et honoris, de futuris malis contingentibus altissimi adiutorio precavere, omnem controversiam, dissensionem, discordiam atque litem et omnem fermentum malivolencie abstersimus. et removimus a nobis, tenore presentis scripti nos universaliter singulos et singulariter universos in vere sinceritatis fidem, amorem et amicitiam inviolabilem et perpetuam includentes. Itaque primum compromittimus omni malo ingenio et dolo exclusis bona fide serenissimo domino nostro Io., Boemie et Polonie inclito regi ac Luemburgensi comiti, ac serenissime domine nostre domine Elyzabet, Boemie et Polonie regine, consorti sue, et ipsorum heredibus astare et adherere, consulere et auxiliari fideliter, sicut vero et legitimo

nostro domino atque regi. Compromittimus etiam vera fide nos et quemlibet nostrum semper et ubique in iure et iusticia etiam in persolvenda nobis credita pecunia fovere, adiuvare et promovere nec alicuius ex nobis dampnum seu detrimentum rerum aut honoris aliquo modo procurare. Quod si forte, quod absit, aliquis ex nobis civitati nostre predictae aut alicui nostrum dampnum quodcumque indebitum procurare presumpserit et de hoc per certam facti noticiam fuerit convictus, compromittimus omnes et singuli data fide talem violatorem fidei et amicitiae bannire et proscribere de civitateque nostra predicta eicere, nunquam in concivem nobis et in civitatem nostram predictam perpetuo recepturi. Ut igitur omnia premissa robor obtineant firmitatis, presentes litteras scribi fecimus et sigilli civitatis nostre predictae ac sigillorum nostrorum appensionibus consignari. — Actum et datum.

14. Forma recepcionis compromissi in causa.

B. IIII.

Noverint universi presentes litteras inspecturi, quod nos U., divina providencia Pragensis ecclesie prepositus, iudex a sede apostolica delegatus in causa, que vertebatur inter priorem et conventum fratrum ordinis istorum de Clatovia parte ex una et nobilem virum D. de Boemia ex altera recepimus compromissum seu arbitrium in nos factum super requisicione hereditarie seu patrimonialis legitime porcionis fratris N. germani predicti domini D., professi in ordine dictorum fratrum prioris et conventus, qui frater N. se et sua ordini tradidit eorundem et ius omne successione seu cuiuscunque proprietatis aut possessionis in priorem et conventum transtulit memoratos et super qua petitione hereditarie porcionis, quam predicti prior et conventus sibi competere dicebant et in iure coram nobis petere nitebantur, sic partes amicabiliter convenerunt et pactum sive compositionem seu amicabilem convencionem in nostri arbitrii sententiam benivole et spontanee transtulerunt, ipsum compromissum coram nobis firmiter observare manuali promissione et iuramento proprio firmaverunt. Postulantes ipsam convencionem seu amicabilem compositionem per nos confirmari tam auctoritate arbitraria quam etiam a sede apostolica nobis delegata. Huiusmodi autem amicabilis compositio sive paccio fuit in hunc modum coram nobis nostra nichilominus interveniente auctoritate et assensu inter partes solempniter celebrata. Videlicet ut prefatus dominus D. fratri N., predicto germano suo, duas marcas puri argenti in pondere pragensi in octava b. Petri apostoli nunc proximo et alias duas in festo Omnium Sanctorum proxime venturo debeat assignare. Singulis autem annis deinceps temporibus vite fratris N. sepedicti domini V. seu heredes ipsius, si ipsum decedere contingerit, II marcas puri argenti in festo Omnium Sanctorum eidem fratri N. dare tenebuntur contradiccione aliqua non obstante. Predictus N. et dominus D. pene excommunicationis sentencie se subiecit, quam nos in ipsum tulimus et proferimus in hiis scriptis a sede nobis apostolica auctoritate, ut premissis, delegata, qua ipsam sententiam incidat ex nunc prout ex tunc, si in prefatis terminis dictam pecuniam duarum marcarum argenti, videlicet in octava proxime nunc instanti b. Petri ap. et alias duas marcas in festo proximo Omnium Sanctorum et deinceps duas singulis annis in festo Omnium Sanctorum unquam solvere preteriret fratri N. sepius memorato sui prioris nomine et conventus. Preterea dictus dominus D. pene pecuniarie X marcarum se subiecit nobis et eidem fratri N. per eundem dominum D. solvendarum, si pactum et promissum in solucione dicte pecunie et terminis non

impleret seu non observaret formam in omnibus pretaxatam actione et questione predicta super petitione porcionis superius dicte apud priorem et conventum prefatos de Clatovia in statu pristino remanente et auctoritate et iurisdictione a sede nobis apostolica delegata penes nos et successores nostros, prepositos Pragenses, nihilominus conservata.

15. Forma fideiussorie obligacionis.

B. V.

Nos Henricus et Conradus, iurati cives Pragenses, recognoscimus discretos ac honestos viros Wlf. iudicem nostrum Pragensem, Sypotonem dictum [de] Wenesaw et Bertoldum, eiusdem Sypotonis filium, nostros concives, apud nobilem virum dominum Henricum de Lypa pro CCC s. gr. den. prag. esse fideiussorie obligatos pro eo, quod Dytlinus pistor, civis Pragensis, per hanc cautionem fideiussoriam a captivitate redemptus, possit de suis factis medio tempore ordinare, ubi quidem expressum fuit, si dictus D. infra hinc et mediam quadragesimam nunc venturam proxime non procurata sibi libertate se captivitati restitueret in media quadragesima prenominata, quod tunc Wolffinus iudex, Sypoto et B. prefati non tenebuntur aliquam pecuniam d. Henrico prefato exsolvere et etiam a cautione fideiussoria absolventur. Item si D. prefatus quocumque casu interveniente sibi de libertate non providebit infra hinc et festum b. G. postea statim sequentis, aut si captivitati [se] non presentaverit in media quadragesima, ut est dictum, ex tunc Wlf., Sypoto et B. prefati in festo Penthecostes deinde statim sequente d. H(enrico) de Lypa prefato CCC s. gr. predictas dare et exsolvere sunt astricti. Pro qua summa pecunie D. predictus domum suam in civitate nostra Pragensi sitam et allodium suum cum pecoribus et pecudibus in eodem allodio existentibus et cum pertinentiis universis ad idem allodium spectantibus W., Sypotoni et B. prefatis nomine pignoris obligavit pro eo, quod hii predictam pecuniam a Iudeis vel a christianis ad dampnum ipsius D. super domum suam predictam et super allodium suum cum pertinentiis predictis recipere debeant atque possint. Si vero ipsam pecuniam recipere ad dampnum non possent, ex nunc uxor et heredes D. predicti ipsam domum et dictum allodium exire tenentur et debent, W. quoque Sypoto et B. prefati se de dicta domo et allodio cum pertinentiis predictis intronitantes habebunt potestatem plenariam ea vendendi et sibi satisfaciendi de pecunia memorata. In cuius rei oc.

16. Protestacio.

B. VI.

Nos Io. Iacobi Wolfini iudex, Albertus Stuko magister civium et Iacobus Frenclini, cives iurati civitatis Pragensis, recognoscimus protestantes, quod constituti coram nobis et aliis iuratis Pragensis civitatis in maniloquio consentibus domino Conrado, rectore ecclesie s. M. in Podol, et Myloslao tympanario commanente nobis Prage, idem M. promisit et ad hoc se et successores suos, domus sue, quam inhabitat, in ipsa civitate Pragensi ante ecclesiam ss. Philippi et Jacobi site possessores, obligavit spontanea voluntate, quod omnia iura civitatis Pragensis in collectis, exactionibus, contribucionibus, vigiliis et serviciis quibuscumque de dimidia marca census annui, quam prefato domino Conrado, XXXII gr. prag. pro ipsa dimidia marca numerandos et dandos, vendidit et super domo sua et area domus eiusdem assignavit et appropriavit in publico et contestato iudicio presentibus iudice et iuratis debeat seu debeant per suam propriam pecuniam et per

suos labores et curam absque omni pecunia et cura prefati d. Conradi super oportuno tempore expedire. In cuius protestacionis perpetuam memoriam presentes litteras sigillis nostris fecimus communiri ad petitionem parcium predictarum. Datum et actum oc.

17. Testamentum.

B. VII.

In nomine domini amen. Anno nativitatis eiusdem MCCC etc. die decimo mensis — ego — dictus Payer, civis Pragensis, licet infirmus corpore, sanus tamen mente et bone rationis compos testamentum meum feci et condidi de omnibus meis bonis a domino mihi collatis presentibus et ad hoc vocatis et rogatis discretis viris Io. Wolfini et R. Theod., civibus Prag., in hunc modum, eligens et constituens pro executoribus huius testamenti mei ipsum Henricum Fridlinum, filium Io. prefati, videlicet quod idem Henricus et Fridlinus vel alter eorum cum alio fidedigno quocumque, si alter ipsorum non adesset, tunc fides heredum et bonorum meorum omnium esse debeant et principaliter debita, que contraxi, bonis meis mobilibus, scilicet pannis et aliis rebus, vel etiam immobilibus, si necesse fuerit, procurent persolvere debitores meos sollicito moneant ad persolvendum pro me pecuniam, facturi de hoc iuxta fidem suam quidquid viderint oportunitum. Posterea eligo mihi in tali monasterio sepulturam et dispono et lego ad ipsum monasterium tot marcas census singulis annis solvendas et dandas de domo habitacionis mee sita in platea s. Nycolai in ipsa civitate Pragensi, salvis tamen iuribus civitatis predictae, pro anime mee remedio et aliam marcam pro anima quondam Alberti, socii mei bone memorie, ita quod si ante diem s. — decessero, domina K., uxor mea, cum pueris eius et Nycolaus, filius meus ex alia matre natus, dictum meam predictam in ipso festo sancti — exire et evacuare tenebuntur, proinde quod ipsi executores seu tutores domum ipsam pro certo censu locent, de quo censu una marca vel sexagena tunc in festo sancti — et alia marca vel sexagena, prout predixi, pro animabus solvatur et detur et sic deinceps ad monasterium antedictum, donec per heredes meos tantum masculum vel per emptorem ipsius domus, quicumque fuerit, una marca pro X s. gr. vel ambe marce pro XX s. dictorum grossorum a dicto monasterio fuerint liberate. Similiter fieri debet, si ante diem sancti — decessero de hoc mundo. Item lego K. virgini, filie mee, ad s. Laurentium in monasterio degenti ordinis fratrum predicatorum Prage, unam marcam de domo mea predicta singulis annis in duobus terminis predictis, quoad vixerit, obtinendam, salvis etiam iuribus civitatis Pragensis. Item duas marcas sive sexagenas gr. census de domo predicta lego filio meo Nycolao obtinendas et dandas per tutores predictos, si eis obdierit non contrahens matrimonium infra decennium a die obitus mei, prout ad huc sponte [se] submisit, quod [si] supra dicta K. fratri suo premoritur, tunc marca census ei deputata debet ipsi H. solvi et dari, si bene rexerit vitam suam, alioquin hic census trium marcarum, totus vel pars eius, ad dominam K. et pueros eius eo modo, quo predixi, iure proprio devolvatur. De statu autem ipsius K. dispono, quod quamdiu vidua permanserit tutorum predictorum sequens consilium, tam diu pueros eius in cura de bonis per me relictis servare debet, tradens aliquid ex ipsis religioni vel de ipsorum tutorum consilio et assensu, perceptura nihilominus in subsidium victus sui cum pueris ipsis, si quid ultra censum V s. de domo predicta poterit derivari. Si autem predicta K. aliter statum suum absque consilio tutorum predictorum mutaverit, ex cura puerorum

eius penitus absolvatur receptura de porcione eam contingente in villa Unhost de quibuscumque rebus tantum X s. gr. Si autem ipsa K. iuxta consilium ipsorum tutorum mutaverit statum eius, tutores ipsi, si possent, debent ei melius providere. Nycolaus quoque, filius meus, si mandatum meum atque premissa mea servaverit tutorumque predictorum servabit consilia, ipse debet curam puerorum predictorum habere, prout ipsis tutoribus placebit, alias tutores ipsi de persona alia ad hoc providere tenebuntur. Preterea lego, ordino et dispono, quod [si] supra dicta K., vidua permansens, decesserit et ipse Nycolaus bene se regens infra decennium predictum similiter decesserit matrimonio non contracto, aut si soror sua, predicta virgo, non ante eum, sed post eum moreretur, tunc porcio cuiuslibet defuncti ad pueros meos superstitibus equaliter devolvatur et eo modo de porcione cuiuslibet pueri mei defuncti fieri debet, quod porcio sua ad pueros superstitibus communiter devolvatur. Insuper lego et dispono, si enim filius meus predictus clericari aut monachari decreverit de ipsorum tutorum consilio, hoc facere tenebitur et tenetur hac prerogativa gaudens pre ceteris meis heredibus, quod domum meam predictam pro se et pro usibus suis a censu duarum marcarum predicto a monasterio prefato Ossek redimere et exsolvi possit, si tante fuerit facultatis. Testes huius mee testamentarie condicionis sunt discreti et fidedigni viri domini H. et N., iurati cives civitatis Pragensis. In quorum omnium memoriam firmiorem presentes litteras scribi et sigillo civium Pragensium et civitatis Pragensis predictae pecii roborari.

18. Forma recognicionis presentatoria.

B. VIII.

Nos F. oc recognoscimus, quod discreti viri Io. Wolfini et C. de Lapide presentaverunt Io., filium Henrici dicti Yanowycz et cum VIII s. gr. prag. Pertoldo dicto Klupel, ut idem Pertoldus eundem servet victum et amicum sibi medio tempore ministrando. Et quodcumque voluerit, debet ipsum Io. cum prescripta pecunia representare Io. vel Conrado predictis. In cuius protestacionis memoriam oc.

19. Forma vendicionis curie vel aliorum bonorum hereditiorum.

B. IX.

Nos Bo. iudex, Ia. filius etc. iurati cives civitatis Pragensis, recognoscimus tenore presencium protestantes, quod constitutus coram nobis in pleno consilio Smylo, filius C. (?) de Walhendorf, noster concivis, fassus est suo et successorum necnon domine K., conthoralis sue, nomine maturo et deliberato I., Ia., H. Theod., fratris Gopoldi, nec non aliorum omnium suorum amicorum communicato consilio unam curiam sitam versus C. seu — lanos agrorum, pro quolibet LX strichones pragensis mensura computando, cum omnibus eorum pertinentiis, videlicet agris cultis et incultis, silvis, rubetis, pratis, pascuibus, acupacionibus, venacionibus, aquis aquorumve decursibus, viis, inviis, montibus, collibus, vallibus ac omnibus et singulis eorum iuribus, que ad dictos agros pertinere dinoscuntur, discretis viris H. P., etiam concivibus nostris, et aliis eorum collegis, heredibus et successoribus eorum rite et racionabiliter iure emphiteosi seu ad jus theutunicum seu condicionibus infrascriptam hereditatem vendidisse. Ipsi namque homines predicti, heredes et eorum successores dictam hereditatem possidebunt in modum: Primo enim et ante omnia debet Smyloni, heredibus et successoribus suis dari de quolibet laneo pre-

dictorum nomine aree, que anleyt vulgariter dicitur, XXI s. gr. den. prag. Item III marcas graves, sexaginta III gr. pro qualibet marca computati, grossorum predictorum per medium in festo b. — venturo proxime cum VI pullis et LI ovorum sexagenis et per medium in festo b. — tunc immediate secuturo cum pullis et ovis totidem de quolibet laneo in omnem eventum annis singulis ex nunc in antea successuris Smyloni, heredibus et successoribus suis antedictis nomine veri census solvi tenebuntur. Et idem census Prage aut in Walhendorf, villa prius tacta, debet et non alias expedire. Quodcumque autem census iam expensus in aliquo predictorum terminorum non fuerit per eorum aliquem expeditus, tunc postea elapsis III or diebus continuis XVI gr. pene nomine creverit super ipsum et si tunc idem census cum pena XVI gr. autedicta nondum fuerit persolutus, tunc ipsi Smyloni, heredibus suis licebit eum vel eos pro tanta quantitate pecunie impignorare contradicione qualibet quiescente. Sique pignus seu pignora sufficiencia invenire pro huiusmodi census nequiverit, tunc post elapsum XIII dierum, quociescunque revolventur, semper XVI gr. nomine pene subcrescent super hereditate illius vel illorum computandi tam diu, quousque antedicta hereditas exsolvetur aut ad Smylonem, heredes et successores suos se exsolvens devolvatur. Postquam autem homines, heredes et successores eorum antedicti censum nominatum debite expediverint in terminis supradictis, tunc ad nulla alia debent astringi sed pocius ab omnibus dacionibus, contribucionibus, donacionibus, exactionibus, subsidiis et aliis quibuscumque oppressionibus, gravaminibus et pressuris, cuiuscumque generis existant, penitus debent esse absoluti utentes dictis hereditatibus sub terra et super terram, prout eis melius videbitur expedire, poterunt quoque dictas hereditates commutare, obligare, vendere, donare, alienare, si necesse fuerit, homini cum equali fide digno sub condicionibus et clausulis iam expressis. Est etiam expressum, quod ipsi homines, heredes et eorum successores iudicio eiusdem ville debent subiacere, in ibi iura sua in dicta hereditate vel de iuramento (?) et non alibi repetentes. Ipse quoque Smylo, heredes aut sui successores, iudicem fide dignum sibi et hominibus competentem in prenominata villa locare tenebuntur, qui iudicio, quocies fuerit necesse, iuxta consuetudinem civitatis nostre Pragensis, residebit, faciens unicuique iusticiam expeditam. Et quodcumque aliqua causa vel casus difficilis, de cuius viribus non poterit cognosci, occurrerit, tunc ad iura nostre civitatis prelibate recurrere tenebuntur. Si quoque aliquis hominum pretactorum affirmaret in aliquo per iudicem aut scabinos iniuriam suboriri nec posse consequi iusticie complementum etiam vocato domino, qui dumtaxat ipsemet quartus ad iudicium venire debet, coram eo eandem causam secundum iuris formam agitare et ex tunc altera pars, que de iniuria fuerit convicta domino ville expensas pro eodem negotio factas solvere debet, nihilominus pene iuxta civitatis nostre prescripte exigenciam pro huiusmodi iniuria subiacere. Item est adiectum, si Smylonem, heredes et successores suos in prenominata villa contingerit residere, solus non poterit esse iudex, sed unum fidedignum hominem et suis hominibus, ut predictum est, competentem ibidem iudicem tenebitur collocare. Preterea est interiectum, si aliquis de familia Smylonis, heredes et successorum suorum erga quempiam hominum predictorum excesserit, idem coram iudice ville tenebitur reddere ad obiecta. Item nec Smylo nec homines prenarrati habere debent campum seu pasua pro cabellis. Ceterum sepefati homines habent hereditatem liberam in mensura LX strichonum in communitate pro pasuis et etiam rup-

tura seu fraccione lapidum, si fuerit oportunum. Et quod Smylo, heredes et successores sui in premissa villa habent liberum iudicium, tabernam, fabrum, piscatorem et carnificem. Idcirco nullus hominum pretactorum tabernam vel aliquid operarium conventum tacitum vel expressum habere vel tenere poterit, nisi hoc cum prenominate censu aut ex licencia Smylonis, heredum seu successorum haberet proferre, parare et conserva[re?]. Datum oc.

20. Forma vendicionis ville.

B. X.

Nos iudex et iurati cives civitatis Pragensis recognoscimus, quod honorabilis et discretus vir seu religiosus dominus et frater B. de tali loco, ordinis fratrum s. Marie domus Theutunicalis vel Theutunice provincialis commendator per Boemiam et Moraviam, vendidit de consilio et assensu omnium fratrum suorum villam et hereditatem suam et ipsorum fratrum liberam dictam vulgariter — cum pratis, ortis et hominibus censualibus ac aliis pertinentiis ad ipsam villam et hereditatem spectantibus universis discreto viro — dicto — ementi et recipienti rite et racionabiliter pro tot sexagenis gr. den. prag. per eundem — et heredes suos, heredumque suorum successores in perpetuum possidendam, eo iure, quo ipse dominus commendator et fratres sui ordinis predicti ipsam villam et hereditatem cum pertinentiis possidebant. Eo tamen patenter expresso, quod ipse — et heredes et successores sui ex nunc singulis annis X s. den. gr. predictorum nomine census, videlicet V sexag. in festo sancti — et alias V sexag. in festo sancti — tunc proxime secuturo, fratribus domus s. Benedicti Prage solvere et dare debeant in omnem eventum, contradicione qualibet proculmota. Quandoque autem in aliquo terminorum ipsorum debitum censum non reddiderint, tunc fratres predicti habent et habere debent plenam licenciam et liberam potestatem prefatum — vel heredes aut successores suos impignorandi in villa et hereditate predicta pro censu in parte vel in toto non soluto, prout etiam ipse —, heredes et successores sui villam et hereditatem predictam vendere et obligare vel aliud de ipsa et cum ipsa villa et hereditate cum pertinentiis facere, quidquid eis expediens videbitur, dummodo fratribus domus predictae census X s. predictus non depercat. Si forte villa et hereditas predicta medio tempore per incendium vel spoliatio aut aliquocunque modo fuerit desolata vel eciam devastata —. In cuius oc.

21. Ordinatio testamenti, quando quis deputat aliquem censum pro remedio anime sue.

C. I.

Nos Budko pannicida oc recognoscimus tenore presencium et ad publicam tam presenciam, quam futurorum deferimus noconem, quod quia olim d. Blasius, rector ecclesie s. Bernardi (!) sive s. Leonardi Prage, moriendo disposuit et in suo testamento reliquit, quod pro pecunia sua propria per eum in libro et aliis rebus relicta census VIII marc. per testamentarios suos et per nos sit emendus et pro remedio anime sue convertendus. Ipsi testamentarii una nobiscum VIII marcarum censum, sexaginta den. gr. pr. pro qualibet marca numerandos et dandos, apud discretum virum H. dictum Glacz, concivem nostrum, pro LXXXI s. gr. predictorum rite et racionabiliter emerunt, prout in aliis litteris, quas super eo — est expressum Ita videlicet, quod nos debeamus et successores nostri debeant V marcas census huiusmodi discreto et idoneo sacerdote per — plebesianos predictae ecclesie s. Leonardi ex nunc singulis annis in festo sancti — dare et solvere,

qui cottidie unam missam pro remedio anime d. Blasii predicti debeat celebrare. Unde promittimus bona fide hunc censum V marcarum domino Io. sacerdote, presencium ostensuri, qui ad hoc per plebesianos predictos est electus et constitutus, solvere et dare singulis annis in terminis memoratis. Promittimus eciam fide bona III marcas census residuas ex nunc singulis annis in pannum elemosyne inter pauperes erogare et distribuere, prout ipse d. Blasius eciam disposuit pro sue anime remedio faciendum. In cuius rei oc.

22. Forma vendicionis et resignacionis domus in iudicio.

C. II.

Nos recognoscimus, quod Frenclinus et Jaklinus, filii quondam Frenclini Longi et Heroldi in ipsa civitate Pragensi, IIIor marcas census annui, sexaginta den. gr. pr. pro qualibet marca computando, resignavit in publico iudicio coram nobis discreto viro — concivi, nostro amico et executori testamenti Frenclini prefati, ementibus et recipientibus (!) pro tot s. gr. ita videlicet, quod idem Frenclinus et successores sui II marcas graves in festo sancti — et alias II nunc a festo sancti — ex nunc singulis annis solvere et dare debeant in omnem eventum concivibus nostris prenominate per eos pro remedio Frenclini anime anno quolibet convertendas, salvis tamen iuribus civitatis Pragensis predictae, que de predicto censu ipsi civitati debentur. Eo patenter expresso, quod si alias sive in alia domo vel hereditate census annuus III marcarum per Frenclinum predictum fuerit comparatus et emptus pro anime remedio Frenclini Bavari sepefati solvendus et dandus prenominate concivibus nostris, prout prediximus, annis singulis perpetuo in terminis memoratis, tunc domus predicta ab iure census annui predicti debet libera de cetero remanere. In cuius d.

23. Alia forma sub tenore eodem.

C. III.

Nos . . dictus Roll iudex — recognoscimus, quod d. Klara, relicta Francisci quondam Heroldi, iudicis Pragensis, et Io. et Pe. filii, heredes legitimi eorumdem, vendiderunt sponte de assensu et voluntate amicorum suorum domum suam, que fuit olim Francisci predicti, cum area et tribus domunculis adiacentibus et aliis pertinentiis ad ipsam domum et aream spectantibus universis, sitam in acie inter domos Heinlini dicti Negel et Ny. in ipsa civitate Pragensi et resignaverunt in publico iudicio coram nobis discreto viro Bohunkoni, notario dicto de Dobra, genero et sororio ipsorum, ementi et recipienti pro se et heredibus suis rite et racionabiliter pro C et L s. gr. prag. den. per eundem Bohunkonem habendam et iure proprio et hereditario libere possidendam. Fassi sunt quoque d. Klara, Io. et Pe. prefati se pagatos et expeditos esse omnino et plene de summa pecunie, que eis per ipsum Bohunkonem pro ipsa domo et eius pertinentiis predictis omnibus et singulis — agendi et faciendi tamquam de rebus suis et hereditate propria de cetero quidquid sibi expediens videbitur et placuerit. Quia ipse B. extunc est et fecit plene cum eadem domo et eius pertinentiis universis trina proclamacione facta in iudicio per sex septimanarum spacium continuum, quod de iure pragensi fuerat predicto faciendum, ipsi eciam d. K., Io. et Pe. promiserunt domum predictam cum domunculis et pertinentiis omnibus singulis ad eam spectantibus libertate B. prefato ac ab accione et impetitione qualibet disbrigare, prout iuris est et fieri est consuetum. Et quia percepimus, quod quibusdam litteris pro domo predicta et eius perti-

nenciis prius datis, ideo si ita est, pro maiori cautela vendicionis et empcionis huiusmodi per predictas personas dicimus et summando pronunciamus tenore presencium, quod [si] littere sub quacunque forma et sub quocunque vel quibuscunque sigillo vel sigillis invente fuerint et ostense coram nobis vel alias ubicunque, salvis litteris presentibus dumtaxat, littere tales casse et vane esse debeant et nullius vigoris decetero seu valoris. Insuper quicunque litteras presentes vice et nomine B. prefati habuerit, idem debet esse potestatis eiusdem, sicut ipse B. circa domum et aream predictam cum pertinentiis et circa omnia et singula prenominate. In cuius rei oc.

24. Forma promissionis ex rogatu.

C. IIII.

Nicolaus Albus et . . iurati civitatis Pragensis, recognoscimus, quod H. Hovel (?) dictus, civis Pragensis, et K., uxor sua, fassi sunt publice et manifeste coram nobis, quod Io. notarius civitatis predictae, gener et sororius ipsorum, rogatus per eos promisit una cum ipso H., sororio suo, Conrado (?) X s. gr. pr. den. pro IIIor pannis, quos ipse H. predictus emit pro suis creditoribus et recepit. Hanc si quidem summam pecunie oc.

25. Obligacio partis ipsius domus vel aliarum rerum.

C. V.

Recognoscimus, nobis hoc constare, quod F. filius C. quondam molendinarii, obligavit quartam partem domus, que cum iure hereditario contingebant, sitam apud portam s. Martini Prage, Henzolino institori, sororio suo, loco pignoris pro VII s. gr. pr., in quibus ei dinoscitur debitorie se teneri. Ita quod idem Henzlinus potest ipsam quartam partem domus vendere vel obligare pro sua predicta pecunia obtinenda. Insuper quisquis presens scriptum habuerit, idem debet per ipsam partem quartam domus predictam pecuniam obtinere.

26. Articulus de censu non soluto.

C. VI.

Quandoque autem in aliquo terminorum ipsorum et infra VIII dies continuos post terminum debitum censum non reddiderint, tunc debent fertonem dictorum gr., XV gr., nomine pene dare. Si autem aliis VIII diebus debitum censum [non solverint], tunc iterato alium fertonem grossorum predictorum nomine pene solvere tenebuntur. Pro hac pena pecuniaria et pro censu non soluto ipse — vel successores sui die quindecima post terminum pignus recipiendi in curia et domo predicta plenam habet et liberam potestatem. Quod si pignus idem vel ibidem pro ipsa pena et pro censu predicto inveniri et haberi non possit, ex tunc ipse — vel heredes aut successores sui se de ipsa curia et domo et area libere intromittere poterint habituri plenam licenciam et liberam potestatem de ipsa domo et cum ipsa curia et pertinentiis faciendi et agendi tamquam de rebus suis et hereditate propria decetero, quidquid ipsorum placuerit voluntati. In cuius rei oc.

27. C. VIIa.

Noverint universi presencium auditores, quod ego P., civis Pragensis, conveni et suscepi ab honorabili viro d. F., Wysegradensis ecclesie canonico, curiam suam et III laneos cum IX iugeribus agrorum, quorum laneorum quilibet LXXII continet iugera, in villa . . cum pertinentiis ad ipsum d. F. racione obediencie spectantes et a Kathedra s. Petri per IIIor annorum spacium continuum pro annuo censu sex marcarum, pro qualibet marca LXVIII

gr. pr. den. computando. Et quia ipsi d. F. XII marcas predictorum grossorum de censu solvendo iam simul et semel dedi, ideo curiam et agros per duorum annorum spacium continuum absque solucione cuiuslibet census deo possidere.

28. Quando aliquis ex tutoribus aliquorum puerorum vendidit de voluntate et assensu amicorum puerorum aliqua bona.

C. VIIb.

Recognoscimus, quod nobilis vir d. H(enricus) de Lyppa, tutor puerorum heredum, videlicet Io. et Anne et Margarethe Conradi, quondam notarii camere regine, vendidit de voluntate et assensu Zophie, uxoris Wolffini de Lapide, sororis eorumdem puerorum, curiam [cum iuribus] hereditatem spectantibus universis et resignavit in publico iudicio coram nobis discreto viro iuveni M. (!) nostris concivibus (!) ementibus et recipientibus pro se et suis heredibus rite et racionabiliter pro ducentis et L s. gr. prag. den. et pro uno stamine panni de Level eidem d. H(enrico) iam numeratis, datis et persolutis ac per eum receptis in parata pecunia, prout ipse dominus H(enricus) fassus est publice coram nobis. Ita quod ipse M. debet ex nunc in antea curiam et hereditatem predictam cum pertinentiis omnibus iure proprio et hereditario in perpetuum possidere facturi (!) de ipsa et cum ipsa curia et hereditate propria de cetero, quidquid ipsis expediens videbitur et placuerit, impedimento quolibet non obstante. In cuius rei oc.

29. Forma ordinacionis seu dispensacionis bonorum.

C. VIII.

Nos F. dictus R. iudex et Conradus — iurati etc. recognoscimus, quod H. dictus —, concivis noster, sanus mente et corpore de bonis suis mobilibus et immobilibus que habet vel habere possit in futurum, sic disposuit ordinando, quod omnes heredes seu pueri sui legitimi, qui nunc sunt in cura, quos ipse cum priori uxore sua M. et K., moderna uxore sua, genuit vel generabit et eciam ipsa K., quilibet eorum, habere debet porcionem et partem bonorum ipsorum debitam et equalem Ita quod ipsa K. tantam potestatem habere debet pro se ipsa, quantum aliquis puerorum predictorum. Et hoc post mortem predicti H. Si ipse H. prius quam K. prefata moriretur, vel si ipse H. K., conthorali sue predictae, plus de bonis suis, quam uni puerorum suorum predictorum ex speciali gracia dare voluerit, hoc in sua consistit voluntate. Si autem ipsa K., prius quam H. moriretur, tunc quilibet puerorum eius tantam partem de bonis predictis obtinere debet pro se, quantum aliquis puerorum cum priori uxore sua predicta generatorum. Item si ipse H. premoriretur, tunc si ipsa K. cum pueris eius cum aliis prioris uxoris eiusdem H. cum porcione et parte bonorum ipsos contingente se dividere et separare vellent, hoc faciet omni nocumine proculmota. In cuius rei etc.

30. Forma exsolucionis domorum vel alterius rei.

C. IX.

Nos Nycolaus iudex et H., iurati cives, recognoscimus, quod discretus vir H. dictus Clementeri concivis noster emit et exsolvit rite et racionabiliter apud Seidlinum cancellarium super domum suam et aream, quam possidet et inhabitat, sitam ex opposito contra domum Nycolai dicti Pflug aurifabri in acie et super alias duas domos et areas eidem domui contigue assitas in ipsa civitate Pragensi salvo tamen censu annuo Alexii Wolframii, eciam concivis

nostri, quem ipse Alexius prius ipso Ulrico super domorum predictarum [substantia] habuit et habere debet, II marcas census annui, LXIII den. pro qualibet marca numerandos, pro quadam certa quantitate pecunie sub hac forma, videlicet quod idem Seidlinus et heredes et successores sui unam marcam gr. in festo sancti — et aliam marcam gr. in festo sancti — tam anno presenti, quam futuro, annis singulis perpetuo de domibus et areis ipsis prefato H. dare debeant in omnem eventum et solvere teneantur. Et si moneta dictorum denariorum seu grossorum deperierit, tunc duas marcas argenti puri ponderis pragensis solvere tenebuntur. Quocumque autem in aliquo terminorum infra LXIII dies continuos post terminum debitum censum non persolverint, tunc debet per ipsum H. pro censu non persoluto et pro VIII gr. predictis vel $\frac{1}{2}$ fertone argenti nomine pene in domibus predictis impignorare, sicut fieri est consuetum. Provisum est et eiam expressum, quod quicumque presens instrumentum sive litteras presentes vice et nomine H. sepefati habuerit et monstraverit, eidem solvi et dari debet per ipsum Seydlinum, et eo non existente, per heredes et successores suos census predictus singulis annis perpetuo in terminis antedictis. In cuius rei oc.

31. Forma locacionis alterius ungelti.

C. X.

Nos. F. ceterique iurati oc. recognoscimus, quod nos unanimitur ungeltem mol. Sstyechoni a die Nativitatis s. Marie V. iam preterito, per unius anni spacium tantum, pro XX s. gr. pr. locavimus obtinendum. De qua summa pecunie tot sexagenas gr. in parata pecunia recepimus pro solvendis debitis civitatis. Item tot et tot s. gr. residuas ipse Sstyecho finito huius locacionis termino nobis aut iuratis, qui pro tempore fuerint, presentabit. Cui promittimus, si forte per d. regem vel alio quocumque modo ipso ungelto sub anno locacionis huiusmodi privaretur, quod quidquid tunc de sua pecunia non collegisset nobis data, hoc iurati, [qui] pro tempore fuerint, tenentur et debent ipsi S. supplere et refundere contradicione qualibet proculmota. In cuius rei testimonium etc.

32. Forma compositionis litis.

D. I.

Recognoscimus, quod constituta coram nobis Elyzabeth, soror Rudlini, bone memorie, confessa est, omnem controversiam sive litem, que inter eam pro bonis relictis per ipsum R[udlinum], fratrem eius, ex una et Margaretham, sororem ipsius E., ex parte altera vertebrat, complanatam totaliter et sopitam. Item quod eadem Elyzabeth promisit pro se, pro matre, pro sorore et pro amicis eius proximis coram nobis nullam querellam, actionem, impetitionem seu repetitionem pro bonis predicti R[udlini] movere de cetero vel facere per aliquam formam iuris. Verum predicta M., ipsius K. ava, debet esse eiusdem pueri et bonorum omnium mobilium et immobilium pro ipso puero fidelissimo conservatrix, nam ipse puer una cum bonis suis omnibus per sepefatum R[udlinum], patrem suum, sibi relictis predictae M. et ipsius fidei et amicitie est commissus. In cuius rei oc.

33. Forma locacionis aree.

D. II.

Recognoscimus, quod providus vir P., concivis noster, suo et heredum suorum nomine locavit in omnem eventum aream suam domui Wolfini carnificis adiacentem in civitate nostra Pragensi discreto viro H. dicto — et Ely-

[zabeth], uxori sue, et suis heredibus habendam et possidendam per eos sub annui census onere et condicionibus annotatis, videlicet quod idem H., uxor et heredes sui, eidem P. vel suis heredibus singulis annis in festo s. — III fertones gr. den. prag. dare et exsolvere debeant, III grossos pro lothone quolibet numerandó, aut III fertones puri argenti pragensis ponderis. Si moneta dictorum grossorum fuerit in posterum immutata, item dominus H., uxor vel heredes sui quolibet anno in festo sancti — III bonas perdices et in festo Nativitatis domini unum bonum leporem presente nomine dicto P. vel suis heredibus dare debent. Que solucio census aut presentiarum exhibicio si dilatata fuerit ad VIII dies post terminos prenomatos, tunc ipse P. vel heredes sui dictum H., ipsam Elyz[abeth] et heredes suos impignerare pro censu duplicato aut pro presentis duplicatis habent plenariam et liberam potestatem. Est eiam coram nobis patenter expressum: si H.; uxor vel heredes sui prefati domum suam dictam in eadem area constructam vendere voluerint, vendicionem huiusmodi ipsi P. vel suis heredibus ante alios exhibere tenentur et dare pro eodem precio, sicut alteri essent daturi. Tandem quod si P. vel heredes sui emere noluerint, alio vendet sub census et presentiarum onere supradicto. In cuius rei oc.

34. Privilegium donacionis sub aliquibus condicionibus.

D. III.

In nomine domini amen. Multis precavetur incommodis, cum negocia, secundum quod acta fuerunt, testibus et litterarum memorie commendantur. Hinc est, quod nos, frater B., divina miseratione abbas, totusque monasterii Brevnoviensis conventus notum facimus universis presentes litteras inspecturis, quod nos discreto viro N. balneatori de Melnyk, stubam nostram balnearem, que fuit olim Sypona, apud aquam Viltavam sitam non remote ab alveo filiorum Theodrici cum sartagine seu patella vendidimus pro VI marcis, marcam quamlibet LXIII gr. computando, quam pecuniam ab ipso N. nos recepisse fatemur. Eidem eiam N. aream sive fundum cum suis heredibus tali pacto locavimus: quod idem N. deposito balneo veteri locata nova stuba balneari ac edificis, et hoc suis sumptibus propriis et laboribus, constructis VI marcas gr. pr. et XII. capones bene puleros et impingwatos in festibus sanctorum — et — equaliter in duas partes divisas presentare nobis in omnem eventum tenebuntur vel tenebitur annuatim. Ad hoc N. predictus et heredes sui nos et fratres nostros et eiam familiam nostram infra quindenam quamlibet tenebitur radere, sanguinem eiam nobis et fratribus, quocienscunque fuerit oportunum, minuere tenebuntur sive tenebitur. Ordinavimus cum N. iam dicto, quod singulis ebdomadis apta die XII pauperes in dicto balneo ob remedium animarum fundatorum, benefactorum et familiarum nostrarum per cum balneantur, radentur et mundentur et caritate tractentur, ut per hoc et per alia karitatis et pietatis opera quidquid ex contagione labi contraxerit, per ipsum largicionis nostre beneficium abluatur. Quia dubii sunt rerum eventus, provisum est, quod si balneum iam dictum per gveram, communem negligenciam vel quocumque casu alio fortuitus contingeret ignis incendio concremari, nihilominus non obstantibus hiis et aliis fortuitis casibus quibuscunque N. et sui heredes censum et alia iura sine diminucione qualibet nobis nihilominus solvere tenebuntur. Et in quocumque terminorum predictorum idem N. vel heredes predictum censum dare neglexerint, post unam quamque septimanam in una sexag. gr. den. pr. habebuntur pene nomine condempnari. Si

autem in IIIa septimana censum et penas non solverint, recipiendi pignus ab eo vel eis et occupandi eos et res eorum ubicunque fuerint, tam in balneo, quam alias, per nos et nostros nuncios licitum erit nobis. Si vero pignus pro censu et penis a dicto balneo haberi non possit sufficiens, ammovendi dictum N. et successores suos a locacione et iure suo, quod eis competit, intromittendi nos de balneo et sartagine et aliis utensilibus ac ea sibi solvendi de nostra pecunia, quod residuum fuerit ad taxandum duorum proborum virorum ex parte utraque electorum, et tandem locandi alteri ipsum balneum plenam nobis et nostris successoribus reservavimus potestatem. Item ut nihil de contingentibus obmittatur, decretum est a parte utraque, si cremato balneo quocumque casu adverso, quod absit, predictus N. aut sui heredes dictum balneum propter inopiam rerum suarum iterato construere non valerent decenter, ex tunc nos aream et fundum alteri balneatori locare poterimus licite, dicti N., heredum et successorum contradicione qualibet proculmota. Preterea [ad] eliminandam dissensionis materiam non immerito est promissum, si enim heredes aut successores sui N. ipsum balneum in posterum alicui vellent vendere vel locare, nobis ante omnino nuncient, quod si nos stubam balnearem ac ipsa edificia redimere nollemus, tunc ipse N. et heredes sui de nostro consensu ipsum balneum salvo fundo et area nostra tali persone locare et vendere potuerunt, que nobis videbitur ydonea et in solucione census et naturalium habilis. Quod si N. aut heredes sui secus fecerint, erit vendicio talis irrita totaliter et inanis. Et quemadmodum ordinationem [a] nobis factam nobis immutare non licet, sic eiam idem N. et heredes sui a predicta ordinatione et a pactis, que voluntarie subiit, non poterit in posterum resilire. Demum eiam ut N. idem et heredes sui de locacione eis facta sint circiores et libencius consumptus suos in constructione balnei inponere non formident, promittimus eis ex certa nostra sciencia, quod eos, quam, diu in solucione census et pactorum seu promissorum suorum stabiles, prompti et obsequiosi nobis et nostro monasterio exstiterint, a iuribus eorum et a locacione non ammonebimus nec per alium quempiam balneatorem supplantari aliquatenus promittimus, sed eos iuribus eorum fovebimus tamquam fideles nostros specialis favoris gracia prosequimur. In cuius rei oc.

35. Forma deputationis dotalicii.

D. IIII.

Nos F. oc tenore presencium profitemur, quod contracta matrimoniali copula inter Conradum dictum de Lapide, nostrum concivem, et dominam Margaretham, relictam olyn Nycolai Pirkneri, idem Conradus CCCC s. gr. den. prag. eidem domine M. uxori sue nomine dotalicii deputavit, ipsa quoque domina M[argaretha] eidem C[onrado], marito suo, D sexag. dictorum grossorum viceversa donavit, quas ipse C[onradus] confessus fuit se ab ipsa M[argaretha] recepisse integraliter et habere. Ut autem predicta domina de pecunia dotalicii predicta D s. gr. certa fiat et secura, pro hiis ipse Conradus hereditatem suam Zlechow dictam vulgariter cum omnibus pertinenciis ad eam spectantibus domine M[argarethe] predictae loco pignoris obligavit et has condiciones patenter expressit, quod si eum prius ipsa domina M[argaretha] non relictis ex ea heredibus viventibus mori contingeret, tunc domina M[argaretha] predicta L s. gr. pro se sola habere debet super hereditate et attinenciis predictis ac universis. Ita quod se de dictis bonis post ipsius C[onradi] obitum intromittens tenebit ea per unius anni spacium et diei.

Quam quidem hereditatem heredes dicti C[onradi] vel amici proximi infra predictum tempus, quocumque voluerint, possunt et debent exsolvere, domine M[argarethe] predictae dictam pecuniam assignantes et hac solucione facta hereditas prescripta libera remanebit. Hanc eiam hereditatem cum pertinenciis in eodem valore debet restituere domina predicta heredibus vel amicis ipsius C[onradi], cum eam exsolverint, sicut invenit se intromittendo de ipsa. Si vero heredes et amici predicti C[onradi] ipsam hereditatem non redimerent infra tempus predictum, tunc ipsa domina M[argaretha] dictam hereditatem cum pertinenciis potest et debet vendere pro eo, quod de D s. sibi deputatis pro dotalicio satisfiat. Et si bonis eisdem venditis aliquem pacietur defectum in pecunia memorata, hic defectus Eberlino et Henrico, dicto —, predicti C[onradi] fratribus, est commissus supplendus per eos, sicut eis videbitur expedire. Eiam et alia eorumdem providencie sunt commissa. Item est adhibitum, si dictum C[onradum] prius ipsa domina M[argaretha] relictis ex ea heredibus viventibus obire contingeret, quod tunc eadem domina CCC s. gr. solummodo pro super hereditate predicta habere debet et tenere, quemadmodum est premissum. Preterea si domina M[argaretha] prefata prius ipso C[onrado] decesserit, quod tunc eadem hereditas cum omnibus attinenciis libera debet esse, eo excepto, quod ipsa domina in extremis posita potest pro anime sue remedio tot sexagenas gr. d. consilio ipsius C[onradi] disponere et legare. Si vero intestata, quod absit, premori contingeret, tunc ille, qui presentes habebit litteras, tot sexagenas predictas de ipsius C[onradi] consilio distribuet et legabit. In cuius rei testimonium oc.

36. Forma recognicionis matrimonii contracti ex parte recipientis.

D. V.

Ego F., filius quondam . . de Neuburga, civis Pragensis, tenore presencium recognosco, quod recepi M[argaretham], filiam P. de —, civis Pragensis, in uxorem legitimam bona et spontanea voluntate et promisi eidem M[argarethe] gr. pr. nomine dotalicii obtinendas ex nunc ei obligans loco pignoris hereditatem meam cum suis pertinenciis universis pro iam dicta summa pecunie sub hac forma, quod si aliam hereditatem pro hiis D. s. gr. de voluntate et consilio domini P. prefati et amicorum suorum comparvero et emero, tunc predicta hereditas in — a iam dicta pecunia dotalicii libera remaneat, sicut prius. Promitto eiam, quod ipsam M[argaretham] non recipiam per trium annorum spacium continuum a data presencium neque petam ad nubendum aut cogam eundem dominum P. per aliquas inportunas petitiones regis vel regine aut alterius cuiuscunque pro ipsa M[argaretha] mihi medio tempore carnali copula copulanda. Item si dictus P. eidem M[argarethe], filie sue, ultra C. s. gr., quas ei promisit nomine dotalicii, quidquid in parata pecunia vel aliis bonis superaddiderit, ego duplum dare debeo viceversa, si particeps esse voluero huius superaddite pecunie vel bonorum. Si autem hoc super additum duplum recompensare nolero, tunc ipsa M[argaretha] de huiusmodi superaddito in vita et in morte facere poterit, quidquid voluerit, non obstante meo et amicorum meorum oc.

37. Ex parte tradentis ad idem.

D. VI.

Preterea ego dominus(!) P. de . . civis Pragensis tenore, presencium recognosco, quod dilectam filiam meam M. nomine, F., quondam filio Conradi de N., civi Pragensi,

tradidi legitimam in uxorem, promittens eidem filie mee C. s. gr. den. nomine dotalicii obtinendas, pro qua summa pecunie census meos D mar. in civitate Pragensi, qui mihi singulis annis solvuntur, obligavi et obligo loco pignoris. Ita videlicet quod, si pro hac summa pecunie dotalicii aliquam hereditatem aliam de voluntate et consilio predicti F. et amicorum suorum comparavero et emerit, tunc census mei prescripti remanebunt, sicut prius, liberi. Item promitto eidem M., filie mee, L s. gr. den. pr. pro vestimentis et lectisterniis ad manus duarum dominarum de cognatis dicti F. dare, cum tempus venerit nuptiale. Expressum est etiam in contractu matrimonii memorati, quod si eundem F., quod absit ante carnalem copulam mori contingerit, tunc omnia promissa prescripta nullius erunt valoris seu vigoris. In cuius oc.

88. Donacio regalis alicuius opidi vel alterius rei, videlicet telonei, castri oc.

D. VII.

Nos — Romanorum rex, tenore presencium profite-mur et scire volumus universos tam presentes quam futuros, quod nos nobili viro —, comiti de tali loco, dilecto nostro et fideli, in XII millibus marc. argenti, quas in nostris ac imperii necessitatibus pro nobis exposuit, excepit et in se recepit, iuste et racionabiliter existimus obligati. Et quia curie nostre situs pecuniam non habet paratam ad presens, eidem comiti et suis heredibus pro eisdem XII millibus mar. theloneum nostrum et imperii apud —, quod ibidem annis singulis nomine nostro recipitur, ut est consuetum, cum suis iuribus tenendum tamdiu, quousque sibi et suis heredibus per nos vel nostros successores predicti millia quam plene et integre sine diminutione qualibet fuerint persoluta. Attendentes labores plurimos et dampna gravia, que predictus comes in serviciis nostris et imperii sustinuit et sustinet indefesse et quod occasione predicti debiti pro nobis contracti dispendiosa dampna incurrere poterit, sibi de speciali gracia liberaliter indulgemus, quidquid de predicto theloneo, antequam de suis manibus redimatur, singulis annis perceperit, illud minime in sortem principalis debiti debeatur computari, sed proventus seu obvenciones et redditus eiusdem telonei sibi et suis heredibus fructus huiusmodi computentur, simpliciter de regia libertate largimur, volentes, quod nullo modo unquam sibi et suis heredibus fructus huiusmodi computentur in sortem vel super eis aliqua questio moveatur. In cuius rei oc.

39. Forma, quando facta racione unus alteri remanet aliquam summam pecunie.

D. VIII.

Recognoscimus per presentes, nos facta racione cum —, civibus nostris Pragensibus, de omnibus domibus, debitis, in quibus eis tenebamur, ipsi — in tot marc. et dicto — in tot marc. den. prag., LXVIII gr. pro marca computando, remansisse debitores. De qua pecunia dictis — et — satisfacere intendentes, ipsam eis vel, si ipsi non essent, heredibus suis promittimus [solvere] in terminis infrascriptis, videlicet medietatem in festo — proxime nunc venturo et reliquam medietatem ipsius pecunie in festo s. — tunc proxime secuturo, consensientes eisdem pro ipsa pecunia fideiussorem spectabilem virum Io. comitem de — et H. — summi marssalkonis, fideles nostros et dilectos. Ita quod in quocunque ipsorum terminorum termino, modo ut predictur solvenda, dictis — et — [si] soluta non fuerit, ipsi nobiles moniti per — et — prefatos, civitatem Pragensem per se vel quilibet ipsorum per unum suum armigerum cum duobus equis obstagium introibunt.

40. Forma recognoscionis in contestato et sanxto iudicio.

D. IX.

Nos R. et H., cives Maioris Civ. Prag., recognoscimus, quod Petrus et Io., frater eiusdem, nostri concives, coram nobis constituti in contestato iudicio, ubi quelibet gesta plenum posse obtinent et vigorem, non coacti, sed propria bona ac spontanea voluntate recognoverunt pro vido et discreto viro U. Slaneri, civi Mai. Civ. Prag., LII s. gr. den. prag. pro V staminibus pannorum Levlin. debitorie teneri ac obligatum esse oc.

41. Forma longioris termini super censu pro aliqua capitali pecunia danda.

D. X.

Recognoscimus et testamur, quod cum ex parte dicte civitatis nostre discretis viris N. et H., fratribus dictis, civibus Pragensibus, et eorum heredibus in tot sexagenas gr. den. prag. rite et racionabiliter ac iuste debitorie sumus obligati, quas ipsis in festo s. — quod sub anno domini millesimo — preteriiit, persolvere, prout hoc in litteris ipsius civitatis nostre super eo datis, plene patet, debebamus et hoc nullo modo propter defectus varios facere possemus, tunc ipsi fratres ex parte civitatis nostre predictae rogati, ut maiora nostra dampna precaventes occasione predictae pecunie tot sexagenas gr. prag. censum per aliquod tempus annue reciperent, in quo nobis consenserunt, donec possemus preactas nostras litteras pro supradicta principali pecunia facilius liberare. Post hoc vero ipsi fratres nobis nunc pro nostrarum litterarum exsolucione et pro ipsius principalis pecunie plena persolucione, nollentes eam amplius dimittere, stare insisterunt nimis graviter nos monentes. Tunc ex parte ipsius civitatis nostre talem cum ipsis inivimus ordinacionem, quod ipsos instantim rogavimus, quod huiusmodi pecuniam ad hoc nobis sub dicti census onere induciarent, quod et fecerunt usque ad festum sancti — proxime affuturum. Promittimus igitur sine dolo quolibet oc — sepredictas nostre civitatis litteras pro dictis ducentis sexagenis gr. et XXX sexag. eorundem den. gr. exinde nomine census de hoc anno solvendis erga dictos fratres nusquam ipsos alias, videlicet super ullum censum, remittendo, finaliter exsolvere et redimere in festo prenominato. Quod si non fecerimus in hoc contra preactum nostrum honorem et fidei observacionem forsitan facere volentes, quod absit, proinde dicti fratres sine quolibet iuris sui preiudicio poterunt nos, cives predictae civitatis, quoslibet et bona nostra quolibet mobilia et immobilia ubique locorum coniunctim vel divisim sine cuiuslibet iudicii strepitu, de cuiuscunque adiutorio voluerint, occupare, arrestare, impignorare huiusmodi in usus sibi placendos convertere usque ad satisfacionem totius sui antedicti debiti et omnium dampnorum, que hac occasione se apud christianos velud Iudeos pertulisse dixerint credendo verbis eorum simplicibus sine addicione sui iuramenti super eorum quorumpiam locorum vel hominum cursu iuris — et iudicii defensionis, precepti, statuti, vel consuetudinis non obstante. Et qui hanc litteram oc.

42. Forma vendicionis alicuius allodii sub censum.

E. I.

Noverint universi presencium noticiam habituri, quod ego V., civis Mai. Civ. Prag., tenore presencium recognosco, quod villam meam — maiorem cum suis iuribus et censibus mihi et meis heredibus ac successoribus quocumque modo debitis in eadem et in fixo vel in mobili statu

ponere cupiens et locare, sic quod status iudicis et villarum ibidem bona sua ad ius emphiteoticum possidentium non vacillet. Iudicium ipsius ville cum suis iuribus et pertinentiis infrascriptis, videlicet cum uno laneo agrorum libero et duobus laneis censualibus, quolibet eorum VII fertones, XV gr. prag. pro fertone computantes, nomine census in omnem eventum solvente indivisim singulis festis sanctorum — et semper de cetero annuatim, cum etiam taberna libera et tercio denario similiter libero ex quibuscunque culpis proveniente, exceptis tribus causis criminalibus, videlicet homicidio, incendio et stupro, ex quibus culpis nihil ad ipsum iudicem, sed ad me et meos heredes, successores totum, quod provenit, pertinebit, sic quod me vel quocunque successorum meorum in dicta villa pro tribunali sedente omnia iura, que unicuique dominorum pro tribunali sedenti in litteris (!) suis debentur, etiam nobis plenarie et sine quolibet detrimento debeantur. Cum etiam uno pomerio, uno humulario et uno orto, de quibus solventur XL gr. census nomine eo modo, ut predictur, annuatim; cum etiam una arca libera, in qua stuba balnearis quondam fuerat posita et constructa, vendidi et locavi rite et racionabiliter meo et heredum meorum nomine discreto viro — iudici dicte ville, ementi et recipienti pro se et pro suis heredibus pro certa pecunie quantitate, quam mihi ex toto persolvit, tenendum et habendum per eum et eos iure emphiteotico partim libere et partim sub census onere, ut est dictum. Ceteri autem villani autedictae ville obtinentes 10¹/₂ laneos agrorum, preter tres laneos iudicis antedictos, quorum laneorum quilibet LXVIII m. seu strichones obtinere debebit, secundum, quod minus mensuralis demonstrabit et sicut est antiquitus observatum, de eisdem laneorum quolibet solvent mihi et meis successoribus seu heredibus VII fertones numismatis et numeri prenotati, divisim in terminis prelibatis. De prefatis quoque laneis omnibus censualibus inclusis preactis duobus laneis iudicis, quos sub onere census tenet, solventur et assignabuntur mihi et pueris meis ac suis in loco, ubi residenciam fecerimus corporalem, boni pulli XII censuales anno quolibet in vigilia Nativitatis Christi. Et predicti villani prefatos laneos censuales iure emphiteotico in perpetuum possideant debentque iure Zacensis frui seu uti in singulis iudiciariis causis, in quorum dubiis ad scabinos seu iuratos civitatis eiusdem recursum habebunt liberum et eorum informacionibus subiacebunt per singula et gaudebunt. In quorum oc.

43. Forma perpetua super vendicione hereditatis.

E. II.

In nomine domini amen. Ne labili hominum memoria gesta condicionis humane processu temporis a malignantibus valeant impugnari, oportet ipsa voce testium aut scripti robore perhennare. Nos igitur Conradus, divina providencia Luthomericensis prepositus et curie Pragensis episcopi cancellarius, per presens privilegium ad memoriam presencium et noticiam deferri volumus futurorum, quod maturo habito consilio pariter et consensu venerabilium virorum domini Welyslai scolastici, Elye Petri, regni Boemie protonotarii, Iohannis de Zarow, Adolphi, Luthomericensis ecclesie canonicorum, curias duas in villa, que Bernan vocatur, ad nostram Luthomericensem preposituram pertinentes, de quibus, postquam dictam preposituram reximus, nullam utilitatem percepimus, nisi tantum unam marcam argenti annuatim, dilectis nostris, servitoribus Smyloni et Chraponi, suo fratri, cum omnibus ad curias pertinentibus, videlicet agris, pratis trans Egram virgultis, silvis citra Egram, piscacionibus et libertate flu-

minis, quam nobiscum et nostris successoribus habere possunt sub molendino nec non viridarium, quod vulgare Trawnik dicitur, quod viridarium nostro molendino ibidem in Bernan et omnibus molentibus et manentibus in ipso molendino predictisque Smyloni et Chraponi seu ipsorum bonorum possessoribus debent communiter deservire, rite et racionabiliter pro XXII m. arg. vendidimus iure hereditario ab ipsis ipsorumque heredibus, si quos nunc habent vel in posterum habebunt, omni nota in petitionibus proculmota, libere possidendas. Condiciones tamen subsequentes ab eisdem instituiimus observandas, videlicet ut prefati servitores Smylo et Chrapa eorumque successores de predictis bonis nobis nostrisque successoribus singulis annis dent unam marcam in vigilia s. Georii et alteram sabbato in Quatuor temporibus ante festum s. Wenceslai sub evitacione pene VIII solidorum. Insuper IIII pullos in Nativitate domini et alios IIII in Invencione s. Stephani ad nostram curiam tenentur presentare. Preterea si casus inopinatus, quod absit, antedictos servitores seu heredes ipsorum ad tantam deveheret inopiam, ut racione nimie paupertatis sepe nominata bona ad suam utilitatem excolere seu reformare non valerent, extunc eadem bona cum voluntate nostra sive nostrorum successorum, quam super eo requirere debent, cuicumque ipsis placuerit, vendere poterunt, dummodo premissus census, sicut expressum est, nobis aut nostris successoribus in terminis superius assignatis ab ipsis emptoribus sine diminutione qualibet persolvatur. Preterea sane ecclesie et prepositure nostre providere cupientes cum predicta pecunia ambitum ante fores ecclesie fecimus construi et molendina prepositura in Bernan, que per nimiam inundacionem omnimodo aque destructa fuerant, ordinavimus reparari. Huiusmodi autem vendicionis et empconis testes ex utraque parte sunt hii: d. Sebastianus, decanus Luthomericensis, Iohannes dictus de Zychow, Petrus de Chosschal, Woytyech Alban (Alban? Awan?), Hermanus dictus de molendino, Petrus dictus de Zandow, Nicolaus et Henricus dicti de Budyschyn, cives Luthomericenses, et alii quam plures viri fidei digni. Ut autem hec vendicio nostra robor obtineat firmitatis presentem ipsius paginam dedimus sigilli nostri capituli ac nostre prepositure munimine roboratam. Datum per manum Ottonis, nostri notarii, anno ab incarnatione Domini M^o CCCIII^o, VIII° Kal. Augusti.

44. Forma condescensionis bonorum.

E. III.

Nos Wilhelmus, prepositus Luthomericensis, tenore presencium profite-mur universis presens scriptum visuris, auditoris et lectoris, quod circumspectus vir Michalik de Brnan, noster armiger nec non et censualis, cum voluntate Anne, conthoralis sue legitime, nec non cum voluntate liberorum suorum condescendit bona sua hereditaria cum omnibus iuribus et pertinentiis ad dicta bona pertinentibus ibidem in Brnan sitis, cum pratis, pomeriis, rubetis, pascuis nec non cum curia ibidem in Brnan sita et ad dictam hereditatem pertinente discretis ac religiosis viris Henzlino et Petro dicto Rus, fratribus in Owyn, nec non et toti conventui ibidem in Owyn. Nos igitur Wylhelmus, prepositus prenominatus, dicta bona hereditaria una cum curia ad dicta bona pertinente cum pratis, rubetis, pomeriis et pascuis dictis Henzlino et Petro, fratribus in Owyn, donavimus, contulimus, assignavimus nec non presentibus damus, conferimus, assignamus et hereditarie possidendam in perpetuum resignamus in omnibus clausulis, punctis, limitibus et modis ab antiquo tentis et reservatis, prout privilegium dicti Michalikonis supra bona

predicta confectum cavit et testatur. Promittimus quoque presentibus dictis fratribus privilegium antiquum per omnia, ut cavit, renovare et sigillo nostro et capituli nostri roborare et communire. In huius rei testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum anno domini MCCCLXXXIX^o proxima feria VI^a ante dominicam, qua canitur Letare.

45. Forma donacionis alicui ex parte regis.

E. III.

Karolus, dei gracia oc., dilectis nobis Andree et Tomasoni de Florencia, fidelibus nostris, gratiam et omne bonum. Licet de diversitate multiplici minerarum auri et argenti, quibus hereditarium regnum nostrum Boemie disponente domino pre ceteris huius mundi principibus exuberanter tripudiat, possimus pre multis huius terre principibus in satis magna gloria gloriari, contigit tantum, quod occulte fide conspicimus et quod manifestis colligimus argumentis, quod quam plures utilitates, proventus et usufructus multiplices, que ex dictarum minerarum culturis et obventionibus, si ad debitum regerentur, omnes nostros provenirent in usus nostrorumque subditorum respicerent commoda, per officialium nostrorum inordinatam depereunt ac periculosam incuriam negligentium. Nos igitur, qui potencialiter universa nostre devocioni subiecta administrante domino feliciter regimus et singulis tamen interesse principaliter non valemus, de legalitate vestra et intemerate fidei constancia, qua semper apud nos gloriosus claruitis actibus, plurimum presumetis, vos in custodes et supremos gewardatores auri et argenti per totum nostrum regnum Boemie matura deliberatione prehabita et de certa nostra sciencia duximus statuendos. Sic videlicet, quod universum aurum et argentum inter materiis nostris non signatum, quod furtim et clandestine crebro et frequenter de predicto regno nostro Boemie educitur, apud quascunque personas inventum, auctoritate nostra per vos vel familiares vestros, famulantes, quos ad hoc statueritis sive statuendos duxeritis, tollere debeatis et recipere, nulli in hoc penitus sublimi vel basso equaliter deferendo. Volumus insuper et fidelitati vestre districte precipiendo mandamus, quatenus ferrum, stannum, cuprum, plumbum, ceram vel cernereum et alia penitus mercimonia, in quibus aurum vel argentum portari suspiciati fueritis, per vos vel familiares vestros dissolvere et rumpere ac disligare aurumque et argentum querere in eisdem ac inventum cum equis, curribus et aliis quibuslibet rebus mercimoniis tollere et recipere debeatis. Predicti vero auri et argenti, sicut inventum et per vos vel familiares vestros receptum fuerit, terciam partem nostre camere regali, terciam urburariis nostris, residuam vero terciam partem eis, qui hoc receverint et recipi procuraverint, volumus determinari. Contradicentes vero et se vobis vel familiaribus vestris per vos ad hoc constitutis aequaliter opponentes amarissime mortis supplicio, bona quidem ipsorum mobilia et immobilia fisco regalis curie nostre irremedialiter condemnavimus, mandantes universis et singulis baronibus, wladikonibus, militibus, clientibus et civitatibus ac villarum iudicibus, iuratis, civibus, villanis et iusticiis per Boemiam constitutis, fidelibus nostris dilectis, quatenus vos et vestros in expediendis huiusmodi negociis vestris nullatenus impedire nitentur vel presumant quomodocunque, quodocunque, ubicunque, quociescunque per vos vel familiares vestros requisiti fuerint, vobis vel predictis familiaribus vestris presentem auxilium, consilium et iuvamen sub indignacionis nostre pena, qua, qui hoc facere recusaverint, se noscant irremedialiter in-

currisse. Decrevimus eciam, quod quicunque de qualibet marca auri vobis XX gr. pr. dederit, aurum suum nostro signo signatum quocunque voluerit, poterit deportare. Et quia multis et diversis impediti negociis omnes modos, condiciones utiles et vias oportunas ad predictum nostrum negocium spectantes, sicut ipsius requirit necessitas, instaurare, excogitare et ad debitum ordinare personaliter non valemus, fidelitati vestre, de qua ad plenum presumimus, comittimus et mandamus, quatenus omnes modos, vias et cautelas utiles ad obvianum iacturis huiusmodi, quibus camera nostra per asportacionem talem auri et argenti dampnificatur cottidie, adhibere et tota, qua potestis, diligencia apponere debeatis, quos et quas omnes gratas, ratas, firmas ac efficacia virtutis et vigoris tenere et habere volumus, ac si faceremus personaliter et inserta essent presentibus singulariter et expressa. Presencium sub nostro sigillo testimonio litterarum. Datum et actum oc.

46. Idem mutacione monetarum.

E. V.

Karolus, dei gracia oc., iudici et iuratis ac universitati civium Maioris Civ. Pragensis, fidelibus nostris dilectis, gratiam regiam cum plenitudine omnis boni. Licet dudum monete nostre regales auri et argenti satis competenter ordinate et disposite fuerunt et ad communem profectum emencium et vendencium in habundanti providencia fabricate, nunc tamen sub ubertate maioris auspicii omnes monetas regni nostri Boemie, cui favente domino presidemus feliciter, in omni conditione, forma et modo, sicut hoc rei publice credimus esse proficuum, notabiliter fecimus emendari, ex eo potissime cum in ipsis insigne maiestatis nostre nomen explicatis appareat apicibus et maiestatis karactere elucescat. Verum tamen florenos, quos sub propriis excellencie nostre insigniis et descriptione nominis accurata sollicitudine et circumspectione provideri, cudi et monetari fecimus, sicut ad nostre maiestatis provenit audienciam, aliqui mercatores, institores et alias res diversas ementes et vendentes in predicta civitate nostra recusant recipere parvipendentes in hoc nostre maiestatis insignia et excelenciam nostri nominis contempnentes, quod leviter ferre non possumus et absque mentis amaritudine suspicere non valemus. Fidelitati vestre sub indignacionis nostre pena districte precipiendo mandamus, quatenus diebus forensibus et in ecclesiis civitatis predictae faciatis vulgo preconna voce dicere ac publice proclamare, quod floreni nostri, quos iam, ut prediximus, cudi et monetari fecimus, ab omnibus ementibus et vendentibus in quibuscunque pecuniariis contractibus indifferenter per totum regnum nostrum Boemie secundum valorem, sicut prius alii floreni recipi consveti sunt, sub pena X s. gr. pr., quas ipsos florenos recipere nolentibus ad cameram nostram solvere volumus, recipi debent sine contradiccione qualibet in quibuscunque contractibus atque tolli, antiqui vero floreni et alii cuiuscunque conditionis aut monete fuerint, volumus, quod infra hinc et festum Pasche proximum dumtaxat et non ultra valorem habeant aut processum; postea vero ipsos florenos antiquos cuiuscunque monete vel condicionis ad cambium nostrum tantquam aliud aurum secundum valorem ipsorum vendendos volumus deportari. Florenos autem antiquos, quos quis, ut est predictum, ad cambium nostrum non deportaverit, sed ad emendum aliquid cum eisdem eos exhibuerint, per familiares nostros ad hoc constitutos nostre camere regali volumus confiscari. Volumus ceterum et fidelitati vestre iniungimus specialiter et mandamus, ut presens edictum nostrum universis et singulis civibus nostris, videlicet regni

Boemie, ut et ipsi similiter hoc observent et teneant, debeatis sine intermissione qualibet nunciare.

47. De proscriptioe.

E. VI.

Karolus dei gracia oc. — Ad aures nostras relacio fidedigna produxit, quod rationis ac discrecionis vos scipius debito moderamine pretermissis nonnullos pro levibus seu parvis excessibus sive iniuriis a prefato opido . . . proscribe consuevistis, non obstante, quod pena delicti mensura existit nec debet ipsius excedere quantitatem. Volentes itaque facto huiusmodi oportuno remedio adhibere, fidelitati vestre districte precipiendo mandamus, quatenus pro iniuriis verbalibus, prout in sessione in bancis suffragio amicus amico consuevit aliquociens in iudicio exhibere, modica et exili segetum devastacione seu culpis aliis, que tam leves existunt, deinceps neminem sub obtentu nostre gracie proscribebat. Advertentes quod pena de rebus odiosis ex nunc debita vos decet consideracione restringere et ad partem redimere micriorem. Vobis tamen super hoc ex nunc volumus potestatem adimere nec dictos leves excessus, iniurias sive culpas possitis per alios vestros semper congrua punicia cohercere.

48. De assensu et permissione vendendi bonorum.

E. VII.

K. dei gr. Quia, sicut in forma tue supplicacionis nuper comperimus, nonnulla bona, possessiones et predia, que pridem certis causis postulantiibus obligasti, velles redimere, dum cum nostra celsitudo preberet assensum, que bona redimenda per te, ut premititur, valeres et posses pro huiusmodi redempcionis pecuniis personis aliis pignore obligare, nos tuum rationabile, iustum ac ordinatum propositum illamque utilitatem, quam nobis ex hoc meditari attrahere, presertim cum bona tua, que possides vel habebis, nobis iuxta ritum et approbatam consuetudinem regni nostri Boemie intabulata noscuntur, gratiosius intuentes damus et concedimus tibi plenam licenciam et omnimodam facultatem eadem bona, dum ea exsolveris pro pecuniis, quas impenderis, personis, quibus volueris sive poteris, obligandi ipsisque ad habundancioris cautele presidium fideiussores, si oportuum fuerit, statuendi. Etenim promittimus et de regia benignitate spondemus obligationes easdem penes (!) possessionem talium bonorum graciosae dimittere, donec nos, successores oc.

49. De condescensione pro debito *).

E. VIII.

K., dei gracia Romanorum rex semper augustus et Boemie rex, fidelibus suis dilectis, iudici — iuratis civibus Maioris Civ. Pragensis gratiam suam et omne bonum. Quia nos aliquibus vestris concivibus, ostensoribus presencium, certam summam pecunie, in qua ipsorum debitores existimus eo, quod nonnullos hospites suos ab expensis, quas in domibus suis fecerant, de mandato nostro super nos actualiter solverant, super ungelto salis in regno nostro Boemie duximus deputandum, nolentes, ut ipsi a creditoribus suis, donec umquam satisfiat de summa huiusmodi, ammoniciones, dispendia aut obstagiorum tedia aliquatenus paciantur, idcirco fidelitati vestre seriose et sub obtentu gracie nostre precipiendo mandamus, quatenus predictos concives vestros ob hoc, quod de pecuniis sibi creditis suis satisfaciant creditoribus aut occasione talium pecuniarum quevis prestant obstagia aut dampna sustineant,

*) Text velmi jest porušeuy

priusquam de proventibus predicti ungelti per nos sibi deputatas pecunias assequantur, ad plenum nullatenas compellere aut artare debeatis.

50. Presentacio regine.

E. IX.

Anna, dei gracia [Romanorum] regina semper augusta et Boemie regina, venerabili Arnesto, archiepiscopo Pragensi, principi et devoto nostro karissimo, gratiam regiam et omne bonum. Ad ecclesiam parrochiale in Melnyk vacantem ad presens per mortem (seu liberam resignacionem) quondam Petri, eiusdem ecclesie rectoris, novissime, cuius quidem ecclesie presentacio sive deposicio ad nos tantquam ad reginam Boemie spectare dinoscitur, devocioni tue Conradum de — sacerdote, capellanum comensalem, nostrum devotum dilectum, ducimus presentandum, eandem devocionem tuam hortantes attente, quatenus dictum Conradum ad pretactam ecclesiam tue diocesis Pragensis investias et in corporalem possessionem vel quasi eiusdem ecclesie inducas aliaque sibi impendas, que ad tuum circa premissa noscuntur pertinere officium, faciens sibi ad omnibus et singulis, quorum interest de fructibus, redditibus et pertinenciis universis et singulis integre responderi, adhibitis circa premissa sollempnitatibus debitis et consvetis. Harum sub nostro sigillo litterarum. Datum et actum oc.

51. Presentacio.

E. X.

In nomine domini amen. Noverint universi presentes litteras inspecturi, quod nos A., dei gracia s. Pragensis ecclesie archiepiscopus, ad presentacionem et petitionem discretorum virorum — et —, civium civitatis Pragensis, discretum virum G. clericum, exhibitorum presencium, ad ecclesiam per A., rectoris eiusdem, mortem vacantem in tali loco, in qua ecclesia predicti cives plenum obtinent ius patronatus, rectorem legitimum eiusdem ecclesie institimus pleno iure ipsum sibi cum omnibus iuribus et pertinenciis suis auctoritate, qua fungimur, confirmantes et curam et regimen eiusdem ecclesie committentes. Anno dominice incarnationis, ut supra.

52. Presentacio canonicalis.

F. I.

Nos divina miseracione — de tali loco et — canonici ecclesie Pragensis, administratores et vicarii generales episcopatus eiusdem per venerabilem in Christo patrem et dominum dominum Arnestum, Pragensem episcopum, in spiritualibus et temporalibus deputati, notum facimus universis presentes litteras inspecturis, quod nos ad presentacionem discretorum virorum — et — dictorum de tali loco, fratrum, civium de tali loco, discretum virum — clericum, exhibitorum presencium, ad altare s. Andree apostoli in ecclesia s. Spiritus in Grez, in quo altari idem — et —, cives predicti, ius obtinent patronatus, rectorem legitimum eiusdem altaris institimus pleno iure ipsum sibi cum omnibus iuribus et pertinenciis suis, ut supra.

53. F. II.

Vobis domino plebano ecclesie in — aut vestras vicesgerenti sub excommunicationis pena mandamus, quatenus — clericum vel alterum de tali loco ad nostram peremptorie citetis presenciam, quem et nos presentibus citamus, ut tali die, hora tali coram nobis Prage in curia archiepiscopali compareat Io. clerico vel presbytero ad

obiecta responsurus vel de iusticia fidem nobis vestre executionis facite ad terminum memoratum oc.

54. F. III.

In nomine domini amen. Cum propter instabilem humane condicionis alteranciam et ob fluxum temporis continue decurrentis sagacitas veterum prospicua censuit actus hominum efficacis scripture memoria perhennare, noscuntur igitur oc quod nos — una cum consorte nostra — nec non et filiis nostris — et unanimi consensu et pari voluntate, volentes condicionem ecclesie nostre — in honore — facere meliorem, que nimio paupertatis onere est oppressa et ex eo, quod principaliter eadem ecclesia sit de nostra collacione, ymo propter decens ipsius collegium iure parrochiano tamquam filia matri in amore sancte Trinitatis ad eandem summus anxi, merito de nostra gaudere debet provisione et tuicione speciali, statuumus nihilominus omnino volentes ob devocionem, quam ad eandem ecclesiam gerimus, svadente nobis virtute et clemencia divina pietatis opus in hoc facto facere cupientes in salutis remedium et solacium eternum anime nostre et predecessorum nostrorum, quod ad emendam dotis et plebani, quicunque fuerit legitime confirmatus ad predictam ecclesiam, plenam decimam de curia nostra in villa — sita de omnibus proventibus agrorum, peccorum, pecudum vitulorum, porcellorum, agnellorum, caseorum, ovorum et aucarum ibidem in curia proveniencium fideliter dare promittimus et explere absque ulla occasione et contradicione, excusacione aliqua non obstante.

55. F. IIII.

Nos Johannes de Wartemberg — constare volumus universis, ad quos pervenerit presens scriptum, quod nos honestis viris P. de — pro suis serviciis nobis fideliter exhibitis et gratanter et pro dampnis in eisdem nostris serviciis receptis M et CCC marc. pragensis ponderis, pro qualibet marca LVI gr. computando, in festo Penthecostes proximo nunc venturo solvere promittimus et tenemus. Pro quibus M et CCC m. predictis nobilis vir dominus H. de Lypa, noster avunculus karrissimus, dominus N. dictus P., noster miles, dominus de — et frater suus D. de — una nobiscum manu coniuncta et indivisa prefatis in dicto termino solvere promiserunt tali condicione atque pacto quod, si sepefatis in termino predicto MCCC marce predictae per nos aut avunculum nostrum non fuerint persolite, ex tunc prescripti fideiussores, qui nobiscum promiserunt, castrum nostrum Welyn super Albea situm pro predictis MCCC m. assignare in vadium tenebuntur super diem et festum beati — proxime nunc venturum ab ipsis prefatis H. et P. habendum et ab ipsis tenendum pignoris racione. Ita videlicet, quod predicti, quibus est compromissum, nobis aut fratri nostro seu avunculo nostro, dicto Henrico de —, postquam dictum nostrum castrum fuerit exsolutum, de ipso nostro castro sine intermissione condescendant. Si vero nos, frater noster aut noster avunculus predictus predictis P. et H. M et CCC m. predictas in festo sancti — proxime nunc venturo non solverimus, nec dederimus, prout superius est expressum, ex tunc antedicti P. et H. iuxta nostrum consilium et scitu nostro pro predictis MCCC m. poterunt obligare et obligandi plenam habebunt et liberam potestatem. Preterea cum nihil sit cercius morte, quod absit, si prenominati videlicet P. et H. infra predictum terminum et tempus de medio huius seculi tollerentur, ex tunc nos, avunculus noster, dominus H. de — et Io — miles noster, dominus C. de — oc pretactis rata tenere adimplere omnia et singula predicta, prout

superius est expressum, tenebuntur absque doli capcione. In cuius rei oc.

56. Forma mariti ad coniugem suam.

F. V.

Precordialissimo domino suo — civi Pragensi M., eius conthoralis, sincere fidelitatis nodum indissolubilem et amoris Miror ymmo admirari non sufficio, quod tam in longa a me absentia nunquam mihi aliquid demandasti, pro quo cor meum scindi posset nimio pre dolore, cum nesciam aut qualiter tibi succedat tuis in agendis. Quocirca peto omni qua possum precum instancia, quatenus, quam primum nuncium habere poteris, mihi sospitatem tui corporis tuam per litteram velis declarare, ut mihi solacium vite mee ex hoc non modicum oriatur. Quod si non feceris, sciens quod pre nimia tristicia, nesciens si vivis vel non, aut quomodo tibi succedat, me continget corpus meum totaliter annullare. oc.

57. F. VI.

Serenissimo principi, ipsorum domino reverendo, domino regi Boemie et regi — iudex et iurati cives civitatis — se et suo ad omnia beneplacita et mandata pro — cive talis civitatis, exhibitore presencium, quem dominus — hiis diebus preteritis captivum habuit, tenuit et servavit, cuique universa et singula bona sua, que super terram iure hereditario possidet, per ipsum — proch dolor ablata sunt pariter et recepta in ipsius preiudicium non modicum et gravamen. Vestre serenitati regie provolvimur obnixius deprecantes, quatenus intuitu dei et iusticie eidem — de quo nunquam quidquid mali audivimus nec percipimus, nisi quod ipse sine nota infamie se conservaverit, tamquam vir servilis et fidelis, munimen vestre pietatis et clemencie dignanimi graciosius impertiri. Ita quod de vestre regie maiestatis munificencia ablata rehabere valeat atque possit.

58. F. VII.

Magnifico principi domino K. regi Romanorum semper augusto et regi Boemie, N. iudex — et iurati cives civitatis Pragensis, quidquid potuerint servicii et honoris. Significamus dominacioni vestre, quod constituta coram nobis relicta — concivis nostra cum N. filio et aliis filiis suis ostendit litteram patentem, in qua vidimus contineri, quod concordaveritis cum ea et filiis suis pro debitis, in quibus eis vestra dominacio fuerat obligata. Ita quod C. s. gr. debeatis eis modo dare et alias C. gr. s. in festo sancti — proxime affuturo. Ita tamen, si litteras vestras omnes, quas habuerunt et habent a vobis et a fideiussoribus vestris pro debitis principalibus et dampnis accrescentibus nobis presentaverint ad servandum. Super quo sciat dominacio vestra, quod ipsa relicta et filii sui presentaverunt nobis omnes litteras vestras priores et modernas, XIII in numero, quas vobis in presenti transumpto sub secreto nostro dirigimus sub hac condicione, quod si C. s. gr. nunc et alie C. s. gr. in festo sancti — proximo per vos eis fuerint persolite, nos promittimus litteras vestras, quas iam habemus, reddere, quicunque eas reddere et presentare facietis. Insuper relicta — cum filiis suis cessabit ab omni repetitione et monicione de cetero omnium debitorum principalium et dampnorum. Si autem non persolveretur eis per vos iam dictum debitum in aliquo terminorum predictorum, ex tunc nos eis litteras nobis presentatas redderemus, ut dominacionem vestram iterato moneant, sicut iuris fuerit et eis videbitur expedire. Datum et actum oc.

59. F. VIII.

Servili et prompta in omnibus voluntate premissa. Qua terminus solucionis pecunie mee, in qua michi obligamini cum domino — de tali loco, pie recordacionis, et pro ipso, dudum est elapsus, ut vestrarum plenius edocet forma litterarum, et ex huiusmodi dilacione solucionis dampnum modernum satis grande teste altissimo [oritur], vestram igitur exhortor nobilitatem corde intime deprecans, quatenus mox auditis presentibus dictam pecuniam michi transmittatis aut Pragam ingredientibus obstagium debitum inibi prestetis iuxta vestrarum continenciam litterarum. Preterea veridico intellexi ex relatu me pro assecucione mei predicti debiti ad dominum regem per dominum — debere dirigi et remitti, quod omnino fieret contra honorem suum et vestrum nec non gravissimum tenorem litterarum vestrarum super dicto debito confectarum, in quibus preluce continetur, si, quod absit, me pro requisicione predicti debiti mei ad aliquem alium cuiuscunque condicionis, preeminencie aut status fuerit, remitteretis, ex tunc ipso facto essetis fidefragi et iuris expertes facti et nihilominus quod debeam loqui contra vos, fidem et honorem vestrum ubique locorum pro mee beneplacito voluntatis vestra reclamacione qualibet quiescente. Ne igitur famam vestre nobilitatis laudabilem, quam atenus unicuique illesam conservastis, pro modica videamini pecunia vendidisse, nobilitati vestre svadendo supplico, quatenus vestra animadvertentes promissa mihi eam confessim, prout decet, efficaciter teneatis, cum pre ceteris vobis credidi mea bona ipsum dominum de frauduloso proposito pro viribus ducentes, quia in quocunque ipse vel alter vestrum contra fidem et honorem suum excederet, in eo omnes unanimiter videamini gravissime excessisse. Volunatem vestram mihi per exhibitorem presencium remittatis oc.

60 F. IX.

Amicabilibus serviciis nostris premissis, amici dilecti! Exposuit nobis V., T. carnificis filius, noster concivis, qualiter sibi M. residens in — ad vestram pertinens iurisdictionem, in quinque s. gr., pro quibus omne ius super eo secundum consuetudinem nostre civitatis obtinuit, sit et maneat debitorie obligatus. Quare amicicium vestram rogamus ex animo studiosse, quatenus dicto nostro concivi, presencium exhibitori, erga eundem vestrum concivem pro dictis quinque sexag. gr. iusticiam finalem exhibere velit nostrorum intuitu servitorum, pro quo vobis in simili, verum etiam pro maiori volumus effectancius complacere. Datum Prage in vigilia Ascensionis domini.

Magister civium, consules et scabini Maioris Civitatis Pragensis.

(Istud extra scribi debet, cui vel quo mitti debeatur): Prudentibus viris iudici et iuratis consulibus in Plzna, amicis nostris dilectis.

F. X.

61. Magister civium, consules et scabini oc.

Noveritis, quod per communitatem nostram totam est electus ad nuncium cum aliis vestris collegis ad dominum nostrum regem ex arduis causis civitatis, idcirco vobis committimus et sub pena L^a s. gr. irremissibili seriose mandamus. quatenus omni occasione postposita, mox ad nostram presenciam personaliter veniatis nullam in hoc penitus negligenciam committentes, sicut premissam penam volueritis sine dubio evitare. Datum feria VI^a post Lucie

(Istud etiam extra debet scribi animadvertendus scriptor, cui debet presentari, utrum pro una persona vel pro pluribus aut ad plures fuerit presens scriptum.

62. G. I.

Prudentibus et honestis viris iudici et iuratis civibus civitatis Pragensis oc. Cum honestus vir N. in civitate — sit in debitis satis magnis obligatus et ipsa mihi non curet neque cogitet, ut tenetur, qnamvis ea multociens postulassem, [solvere], rogo discrecionis vestre paternitatem precibus indefessis, quatenus intuitu obsequiorum meorum dictum civem vestrum monicionibus ac informacionibus vestris commonitum habere curetis mihi debita predicta ut persolvat vel saltim, ut via exigit racionis, pro eisdem debitis iusticie prestet complementum.

63. G. II.

Habentes tuam presenciam in arduis vestris negociis et tractatibus inter vos ex una et H. civem talis civitatis, parte ex altera finiendis et terminandis quam plurimum oportunitatem vestram vel oportunam fidelitatem tuam requirimus et monemus volentes, quatenus ad nostram regiam celsitudinem in proximis Quattuor temporibus venire nullatenus differas et obmittas, si nostram indignacionem cupiveris (!) evitare.

64. G. III.

Habentes presenciam vestram vobis exigentibus quibusdam arduis et magnis negociis, quam plurimum oportunum, vos sub ea, qua de vobis gerimus, confidentia petimus et rogamus volentes, ut statim receptis presentibus assumptis ad vos dilectis vobis — et aliis quibusdam melioribus civibus civitatis Pragensis ad nos ad talem locum veniatis.

65. G. IIII.

Salutacio sacerdotalis ad amicum.

Oracionibus meis fidelibus premissis ad hunc sepius recurritur, de cuius benevolencia minime dubitatur. Ideo ad vos tamquam ad refugium singulare presentibus decrevi recurrendum flagitans precum mearum instancia indefessa, quatenus ob respectum meorum servitorum caritatemque magnam inter vos et me mutuo coniunctam, mihi talem rem vestram ad modicum tempus mutuare vel concedere non recusetis, librum quoque illum, in quo continentur talia dicta. Insuper, fidelis amice et dilecte, obsecro fideliter ac attente, ut mihi non egreferatis non solucionem pecunie, quod deo teste nunc temporis nullo modo alique grossum habere [possum], nam constringor nimia paupertate. Igitur rogo, si potestis, differatis ad modicum tempus, donec aequaliter deus dignetur statum meum ordinare.

Salutacio ex parte scabinorum.

66. G. V.

Voluntariis beneplacitis iugiter premissis vicini karissimi. Exposuit nobis Nyeta, nostre civitatis incola, quod dum Ianussio, coincole vestro, vaccam vendidisset, idem Ianuss pro eadem vacca sibi pecuniam non dedit in diem hodiernum. Ideoque rogamus, quod eidem Nyete iusticiam faciatis, in similem vicissitudinem vel maiorem oc.

Iudex et magister civium ac iurati in Iuveni Boleslaw civitate.

67. G. VI.

Salutacio a minori ad maiorem.

Serviciis fidelibus premissis domine nobilis graciose. Scripsit mihi vestra dominacio, ut sabbato hora prandii

coram gratiam vestram in W. deberem esse constitutus. Vestre significo dominacioni, quod littera a gracia vestra sabbato ante horam prandii, hoc est III. infra missarum sollempnia mihi est presentata, igitur ad horam et terminum per vos mihi prefixum venire neglexi nec eciam die dominico propter ardua domini mei negocia ad vestram gratiam potero pervenire, sed alio tempore, quocumque gracia vestra mandabit, in tali vel tali loco, paratus sum equitare, quandocumque dominatio vestra mihi intimabit.

Wilhelmus Buczko oc. Novi Castri purgravius.

68. G. VII.

Sub anno domini MCCCXCV. feria secunda in vigilia Purificacionis b. Marie hec acta sunt in Brzezen opido in domo iudicis Pessikone dicti Wrtyelze presentibus hiis viris, videlicet Iankone, procuratore carie Lacznow, ac iudice predicto Pessikone, nec non consulibus subscriptis, scilicet Iacobo dicto Kukan, Petro sutore, Gyrzokone, Paulo, Warmirzka (Warnuzka) et Pesskone Brzenzibus, et Andrea Wedlakone, Antossio, Wechone, Nycolao dicto Czap, Blasio et Krzyzankone, eciam consulibus de Zydy nyewes, facta est concordia in causa inter Vitum conversum, fratrem ordinis Heremitarum monasterii Albeaquensis, filios ac filias eius ex una ac Iohannem generum prefati Viti, que parte vertitur ex altera, in hunc modum: Ut ipse Iohannes gener bonorum omnium mobilium et immobilium legitimus sit possessor et ea teneat, regat et possideat cuiuslibet sine impedimento hominis tali sub condicione: cuiuslibet puero tenebitur dare et solvere duas s. gr. argenteorum pragensis monete et Vito prefato converso, patri dictorum puerorum, eciam duas sexagenas. Et si quis puerorum viam universe carnis transierit, ex tunc a primo usque ad ultimum in usus superstitum puerorum. Quos pueros sepefatus Iohannes gener tenebitur pertractare ac eis necessaria ministrare, victus et amictus, iuxta sue facultatis exigenciam, tamquam propriis pueris sine dolo usque ad annum rationis puerorum. Quod si non fecerit et in eum doctum fuerit coram iudice et iuratis, mox cuiuslibet puerorum tenebitur paratam solvere pecuniam, ut prefertur. Cuius fideiussores sunt hii: Matias Sedlaczko et Malczo carnifex et Clemencz de Brzezen, omnes manu indivisa. Datum et actum, ut supra.

Intabulacio dotalicii in tabulas cuiuslibet opidi.

69. G. VIII.

Nos N. capitaneus et scabini P. notum facimus tenere presencium, quod coram nobis in iudicio contestato et sanxito ante quatuor scampna iudiciaria, ubi iura nostri opidi effectum habere sorciuntur ac robur obtinent firmitatis, constitutus discretus vir N., noster concivis, XXI^{ti} s. gr. C. sue conthorali in domo et altera dimidia quarta agrorum vel secundum oportunitatem materiam seminatum in ceteris quoque rebus sive bonis mobilibus nomine dotalicii assignavit et eadem tabulis nostri opidi iussit commendare non compulsus nec coactus, sed motu proprie voluntatis. Ipsaque C. sano amicorum consilio provisiva dixit se in eisdem pro dotalicio suo satis habere ad ecitque predicta C. quod si defuncto marito ipsa superstes remanserit et demum in viduitate permanens decesserit, ex tunc hoc idem dotaliciam ad pueros eius debeat devolvi.

70. G. IX.

Tibi, domino H., presentibus precipimus sub obtentu gracia nostre et mandamus, quatenus ad instantem expedicionem nostram, quam pro bono pacis instauravi-

mus, mox visis presentibus venias et procedas, ita quod cum omnibus armatis hominibus tuis, prout melius poteris, expeditis sis in tali festo circa talem locum finaliter constitutus, hoc ipsum pro foro talis provincie, cuius rector existis, faciens publice proclamare. Adicientesque hoc, quod is, qui ad ipsam expedicionem non venerit, rebus suis abiudicabitur et persona. Datum oc.

71. G. X.

Strenuo militi . . salutem cum plenitudine famulandi. Cum ad solvendum debitum, quo mihi tenemini, vobis statutus annus longo tempore fluxus sit (!) et huiusmodi dilacione solucionis per oportunitatem meorum creditorum instantiam dampnum intulerim grave, vestram igitur nobilitatem peto fiducialiter et obnixi, quatenus considerata mee indigencie penuria non faciatis moram in solucione debiti ampliozem, ut amplius me ad vestra beneplacita inveniat benivolam et paratam.

72. I. I.

Credens et estimans, quod honor ac dignitas militaris in vobis relucere debeat per observacionem promissorum vestrorum inviolabilem, non per fidefragium evidens et mendaciam impudicam, vos adhuc monco, ut ad recuperacionem honoris vestri et fidei reddende mihi vestra teneatis promissa, ne ipsum honorem vestrum pro modica videamini vendidisse pecunie quantitate. Nam si in huiusmodi desperationis proposito vos cogovero obstinatam, ex tunc consorcio et conversacione omnium personarum solcampnium (!), mediocrium et humilium utriusque sexus zelum honoris et fidei habencium vos indignum, tamquam degenerem et bona prosapia originem non traxisse denunciare non desinam in ecclesiis et per fora in vestrum et vestre prolis dedecus et contemptum, quamvis hoc coactus teste deo faciam et invitus, prout necessitas immuabilis me ad hoc urget et id tociens et tam diu facere non obmittam, quousque necessitate compulsus, si non virtute inductus, mihi debita persolvatis.

73. I. VII.

Litteram serenissimi domini regis Romanorum ac Boemie regis patentem super assignacione berne strenuo viro — mihi destinatum vobis duxi transmittendam postulans vestram super ipso facto informacionem, quia predictus dominus — bernam, que vobis assignare debueramus, iam arrestavit nec eam quocumque deducere permittit iuxta regium favorem et mandatum. Datum etc.

74. I. IX.

Quemadmodum excellentissime princeps mandaverat, ut — relicta quondam P. de Egra, concivis nostra, se regio conspectui vestro deberet personaliter presentare, sic scire dignamini eandem gravi ex permissione divina infirmitate stimulari, sic quod propter nimiam sui corporis infirmitatem celsitudinem vestram accedere non potest propria in persona. Propter quod magnificenciam vestram petimus affectanter, quatenus ad ipsam non egreferatis nec pro ingrata dignamini reputare. Datum oc.

75. K. V.

Nos iudicem et iuratos civitatis — scire volumus per presentes, quod — et — filii quondam — concives nostri in nostri constituti presencia vobis trengas pacis infra hinc et festum — proxime venturum suo, fratrum et amicorum suorum nomine assignarunt, dantes vobis plenam et omnimodam securitatem ad vos et ad eos veniendi,

coram nobis et eis standi nobiscum et cum eis in negociis vestris loquendi et tractandi ac a nobis et ab eis pacifice recedendi.

76. K. VI.

Vobis iudici et iuratis Maioris Civ. Prag. auctoritate invictissimi domini nostri, regis Romanorum et Boemie, nostri officique virtute committimus presentibus seriose et mandamus, quatenus proximo die forensi bona — qui sine liberis legitimis de hoc medio est sublatus, que ad dominum regem approbata et dudum habita consuetudine regni dinoscuntur devoluta, in civitate vestra voce preconia terna vice publicari et proclamari faciatis, ter XIII dies pro termino assignantes, quod si alicui ad eadem bona melius ius competit, quam domino regi, hoc coram domino rege aut nobis in curia regia in castro Pragensi ostendat et demonstret iure et iusticia mediante oc.

77. K. VII.

Viris providis et honestis oc. Quia frequenter nobiles curienses, nostram civitatem intrantes debita nobiscum contrahant quam plurima in mercibus et expensis, a quibus cum extorquere vellemus ipsos vel homines eorum occupando, ipsi allegant per se dicentes hoc nos non posse facere iusticia mediante. Unde cum iura vestre civitatis habeamus, petimus a vobis instanter super hoc definitive informari, in quanta summa possumus ipsos iure occupare et in quanta non possumus. Insuper in quanta summa et cuius monete nobis et iudici pro pena ille teneatur, qui summam a nobis I^o II° III° inventam reiecerit, ut in littera superius vobis scripsimus, eciam petimus informari.

Hoc pro iure vobis rescribimus per presentes, quod habemus a gracia domini nostri regis, quod quilibet curiensem occupari potest pro debito circa V marcas

sive pro minori summa, quam sunt V m. Itaque si fassus fuerit se teneri, solvere debet debitum, pro quo existit occupatus, si autem negabit, debet hoc evadere in iudicio certa iusticia mediante.

78. K. VIII.

Honorabili viro oc. Quia ex quadam antiqua consuetudine iudex nostre civitatis de omni contribucione et collecta, que ipsum in sua parte dare continebat, fuit penitus absolutus, nunc noster modernus iudex eodem iure frui volens una cum duobus fratribus suis in ipsius pane existentibus, quorum unus est legitimatus, alter vero nondum traxerit nec eciam ab eo divisus gaudere cupit eadem libertate. Supplicamus igitur honestati vestre proinde ac circumspecte serenissimo ex affectu, quatenus nos vestris salutaribus — informatos habeatis, utrum dicti fratres nostri iudicis memorati eodem modo possent esse liberi quemadmodum ipse iudex vel non et quidquid super eo videbitur vobis esse conveniens, nobis cupimus litteratorie intimari.

Scire debetis, quod iudex, qui recepit et regit iudicium pro sua parte debet ab omnibus contribucionibus et colletis esse liber et solutus ac exemptus, sed fratres ipsius iudicis et quilibet eorum, tenetur et debet de parte bonorum suorum contribuere et ferre onus, sicut alii vestri concives faciunt.

79. L. III.

Quia racionabilem et benivolam a nobis recepit N. licenciam noster et civitatis vestre civis est effectus. Idcirco honestatis vestre prudenciam petimus affectanter, quatenus ipsam a vobis recedendi et se ad nos recipiendi et trahendi sine vestro et vestrorum impedimento quolibet permittatis.

II.

Doklady o agendě na radnici Staroměstské.

A) Ustanovení o jednání v radní síni.

1. Asi r. 1360. *Rukop. č. 993 f. 203.* Statuta consilii. Das sein die gesece und ordnung, die ein iclicher schepfe, der an einem rate ist, mit fleisse halten sal:

1. Von ersten das ein iclicher schepfe sal gehorsam sein dem burgermeister und der burgermeister sal mit fleisse merken, das er einen iclichen schepfen an reden, an botschepften und an andern sachen, die den rat angehen mugen, also vil muge, als den andern, das er nicht einen vorzihe vor die andern, sunder das einer also vil arbeit und muhe habe, als der ander.

2. Darnach kein schepfe in der ratstube, wenne leute, die nicht den rat angehen, vor in sein sal, reden vor dem burgermeister, es sei denne, das das in der burgermeister gepeutet czu reden oder das er in czu reden hette gebeten; wer aber also reden wurde in einem rat an gepot und an bete des burgermeisters, der sal VI haller czu busse geben dem burgermeister und andern schepfen und wurde der burgermeister der selben bussen nicht fordern, so sal er sie selber geben.

3. Auch sal kein schepfe mit einem gemeinen manne in der ratstube nicht reden, sunder hat er mit ymande icht zu reden, er sal urlaub nemen czu dem burgermeister und sal aus der ratstube geen und sal mit dem selben reden und denne wider in den rat komen. Würde aber ymand also in der ratstube reden, der sal sechs haller czu busse geben.

4. Auch sal kein schepfe aus dem rate hin heim geen oder anderswo hin an des burgermeisters urlaub bey der busse sechs haller.

5. Geschee aber das, das ein stoz und ein widerwertikeit oder ein krig zwischen czweien schepfen in einem rate wurde, denne sal in der burgermeister gepiten, das sie austreten aus der ratstube und die sullen denne nicht hinweg geen und was der burgermeister mit andern schepfen zwischen den czweien sprechen und machen wurde, das sullen sie bede volgen an alle widerrede. Wer aber, das ir einer frewlichen also hinweg ginge, an des burgermeisters willen und der selbe wurde geheisen czu bleiben und blibe nicht, der sal geben den nechsten tag darnach allen herren des rates ein mal czu busse und darczu sol er sie mit fleisse biten, das sie in den frewel vorgeben.

6. Und alle die herren, die do slussele haben czu der truken, darunne der stat sigel verslossen ist, die sullen ire slussele halten mit fleisse. Verlore aber ymand aus den selben seinen slussel, der sal darumb auch allen hern des rates geben ein mal czu essen.

7. Auch sal nyemant offenbarn und kunt tun die heimlichkeit des rates und alles, das heimlichen in einem rate gehandelt wirt, noch chein andere sache, damit ein rat mochte gemeldet werden.

8. Und die schepfen alle die schullen beinander bleiben und steen getrewlichen bey dem eyde, den sie gesworen haben, in allen den sachen, die den rat angehen und antreffen mugen, die weile das sie an dem schepfamt sein und auch darnach, wenne sie davon chomen sein.

9. Auch sal kein schepfe sein freund oder ein andern in den rat furen an des burgermeisters urlaub bei der busse eines grossen pfenninges, den den herren zu busse geben sal, der also einen furet in den rat. Und der also hinein gefurt ist, der sal czuhant wider hin aus geen an alle widerrede.

10. Auch sal kein schepfe in keinen teidingen oder in sachen in dem rate offenberlichen steen vor seinen freund; tete er aber das, so sal man in von den teydingen und sachen heisen austreten.

11. Und ein iclicher schepfe, der sal keine gabe nemen bei seinem eyde von einem, der czu teidingen hat, dem andern czu schaden.

12. Auch sal kein schepfe burge werden wider ein rat und wider ein recht und ein iclicher schepfe sal czu keinem tage geen, es sei denne mit des rates willen und wissen.

13. Und alle die schepfen, die in einem rate und an einem rechten sizzen sullen mit fleisse und eigentlichen merken, was einer claget und was der ander uff die clage antworte den vorten, das sie die clage oder die antwort hinnach icht vorwandeln. Und ein iclicher schepfe, der in der stat ist, der sal alle tage in den rat geen bei der busse VI haller, er sei denne, das er des burgermeisters urlaub habe, das er durch notorft willen dachime muge bleiben.

14. Und wer der ist czum ersten uff das rathaus kumpt, den sal man czum ersten ausrichten, ausgenomen wiben, weisen, gesten, pristern, munchen, nunen und der stat sachen und andern notlichen teidingen, die sal man von ersten richten. Und wenne das ist, das sich die schepfen einer sachen underwinden haben czu richten, die sullen sie enden und sullen die weile sich nicht einer andern sachen, sie sei denne gar not, underwinden.

15. Und wenne das ist, das man noch einen schepfen von des fursten hoffe, unsers herren des kuniges, sendet, vraget man denne den selben schepfen ichcz, das den rat antriffet, das sol er selber nicht vorantworten, sunder er sal das bringen an seine eidgenossen. Vraget man aber denselben ichcz umb seine eigen sachen, die mag er

selben wol vorantworten. Und also mag ein iclicher schepfe umb sein eigen sachen wol czu des fursten hofe geen und die selben seine sachen vorantworten noch deme, als im allernuczlichsten sein wirdet.

16. Auch wenne das ist, das ein schepfe aus der ratstube tritt in seiner notorft, der sal nicht hinabe von dem rathause geen bey sechs hallern czu busse an des burgermeisters urlaub.

17. Auch wenne das ist, das die schepfen, czwen oder mer, czu einem bekentnisse aus den rate gesendet werden, die sullen nicht mer, denne umb die sache, darumb sie gesant worden, macht haben als der ganz rat czu bezeugen. Und die sache, umb die sie gesant worden sein, die sal man in dem rat melden und offenbarn.

18. Item alle sache, die in rat angehorn, nindert anderswo austragen und darczu samen geen sullen in kein haus, weder in die gemeche, wie die genant mochten sein, sunder auff das rothaus di schol man austragen, urteile und alle sache richten, die stat und gemein angehorn.

Recense česká asi z r. 1450. *Rukop. č. 993 f. 170.* Statuta consilii civitatis Pragensis. Najprve že všelikaký konšel má poslušen býti burgmistra a burgmistr má pilně znamenati, aby všelikakého konšela na řečích, na poselstvích i na jiných přích i věcech, kteréž se rady dotýčí neb dotknúti mohou, tak mnoho nutil ku práci jednoho, jakžto druhého, aby on jednoho nepřietah nebo nepřievýšil mimo druhý, ale aby jeden tak mnoho práce nesl a měl, jako druhý.

2. Purgmistr nemá bez konšeluov a obecního vědomie města v ničemž zavázati ani zaváditi, ni o peníze ni o které sliby.

Item nižádný konšel v radně jistbě, když lidé, kteříž k radě nepřislušejí, před nimi jsú, mluvíti nemá před purgmistrem, jeliž by jemu purgmistr přikázal mluvíti anebo že by jeho prosil, aby mluvil. Ktožby pak tak mluvil v radě bez přikázanie a prosby purgmistrovy, ten má šest haléřův jmě pokuty purgmistrovi dáti i jiným konšelóm. A jestli že by purgmistr nebyl pilen té pokuty k dobývání, tehdy ji sám dáti a zaplatiti má.

3. Také nemá nižádný konšel s obecným člověkem v radně jistbě mluvíti, ale má-li on s kým co mluvíti, má od purgmistra odpuštění vzieti a má z radně jistby vystúpiti a s tím jistým má mluvíti a pak zase do rady přijíti. Jestli že by pak kto v radně jistbě tak mluvil, ten má šest haléřův pokuty jmě dáti a položit.

4. Také nemá nižádný konšel z rady domuov jíti ani kam jinam bez purgmistrova odpuštění pod pokutú šesti haléřův.

5. Také jestli že by se která přihoda, ruoznice, roztržení nebo svár mezi dvěma konšeloma v radě stala, tehdy jim purgmistr přikázati má, aby z radně jistby vystúpili a ti nemají pryč jíti, než což purgmistr s jinými konšeli mezi těma dvěma vyřknú a učiní, toho mají oba poslušna býti beze všeho odmlouvání. Jestli pak že by jeden z nich tak zpupnost a hrdost odšel bez purgmistrovy vuole a jemu zuostati přikázáno bylo a nezostal, ten dáti má ihned druhý den potom oběd všem konšelóm pokuty jmě a k tomu má jich snažně prositi, aby jemu tu zpupnost a hrdost odпусти.

6. Také všichni páni, kteříž klíče mají od truhly, v kteréžto pečel městská a kniehy zamčeny jsú, mají své klíče chovati s snažností. Ztratil-li by pak který z nich klíč svůj, ten také proto všem pánóm z rady má oběd dáti.

7. Také nemá nižádný zjieviti tajemství rady nebo jiných všelikakých tajných věcí, kteréž se v radě dějí, skrz kteréž by se rada mohla pronést. Pakli by který pronesl, ten má hrdlo ztratiti.

8. Také konšelé všichni mají podle sebe býti a věrně státi pod přísahú tú, kterýž jsú učinili ve všech věcech, kteréž by se kterak kolivěk rady mohli dotknúti, doniž v konšelském jsú úřadě i také když zbaveny budú toho úřadu.

9. Také nemá izádný konšel přieteles svého neb jiného cizího do rady vésti bez purgmistrova odpuštění pod pokutú jednoho grošie, kterýžto pánóm dán býti má od toho, kterýž tak jednoho do rady přivede, a ten uvedený má ihned ven vystúpiti beze všeho odmlouvání.

10. Také nemá izádný konšel v žádném súdě nebo přích v radě zevně za přieteles svého státi. Jestli že by to učinil, tehdy mají jemu z sídu těch při ven kázati vystúpiti.

11. Také nemá nižádný konšel žádných daruov bráti pod svú přísahú od jednoho, kterýž se súditi má s druhým, druhému k škodě a ku pohoršení.

12. Také nižádný konšel nemá rukojmě býti proti radě a proti právu ani také k kterým rokóm jíti má, leč by s vuolá vědomím bylo konšelským a radú.

13. Také všichni ti konšelé, kteří na radě a na právé sedie, mají snažně a pilně znamenati, co jeden žaluje a co druhý na tu žalobu odpovie, proto, aby potom té žaloby neb odpovědi neproměnili. A také každý konšel má vždy s jinými v radě býti pod pokutú šest haléřův, kromě leč by ot purgmistra měl odpuštění, tehdy pro svú pilnú potřebu móż doma zuostati.

14. Také ktož kolivěk najprve na rathouz přijde, toho mají najprve odbýti a vyjednati to, vynimajíc jestli že by byli vdovy, sirotci, hosté [kněžie, mnišie, jeptišky škrtnuto] nebo městské potřeby pilné, ty mají najprve způsobeny a zjednány býti. A také když se přihodie, že by se konšelé v které při uvázali, tu mají dokonati a se v jinú neuvázati, leč by byla velmi pilná a potřebná.

15. Také kdyžby ot králova dvora nebo hospody po kterého konšela bylo posláno a jeho tázali o kterých věcech, které se rady dotýkají, těch sám nemá odpoviedati ani vypraviti, ale to má snést na jiné přesezně. Tázali-li by jeho o jeho vlastních věcech, o těch muož on sám odpovieděti. A tak muož každý konšel k dvoru a k hospodě pro svú vlastnie při dobře k knížiciemu dvoru a k hospodě jíti a svú věc, kterak najužitečnejši moci bude, vypraviti.

16. Také když dva konšeli nebo vice z rady plně k vyznání vysláni budou, ti vice nemají mieti moci o jiných věcech, nežli v té při a věci, o kteréž jsú z plně rady vysláni, a tu přijídc zase, mají jiným v plně radě zjieviti.

17. Také když se přihodie, že by jeden konšel z radně jistby pro svú potřebu ven vystúpil, tehdy nemá dolův z rathouzu bez odpuštění purgmistrova sjíti pod pokutú šesti haléřův.

18. Také všichny přie, kteréž k radě přislušejí, nikdiež jinde konšelé o ty se sjíti nemají ni v žádném domě, nežli na rathouze, a tu vynésti a ortele i jiné věci, kteréž se také obce dotýkají, sjednávati.

19*. Item klíč od truhly má ten konšel chovati, kterýž má potomním purgmistrem býti.

20*. Item nižádný konšel nemá na obecní groš hodoovati, ani kterých kvasuov strojiti. Pakli by byl v tom nalesen, má hrdlo ztratiti.

21*. Item nižádný konšel nemá v krčmách na řádkách sedati. Pakli by se který konšel, buďto jako dnes opil, tehdy na zajiří nemá do rady jíti.

22*. Item nižádný konšel nemá s druhým konšelem v radě šeptati, ale přepilně poslouchati, aby spravedlnost stranám učinil.

23*. Item nemají konšelé nižádných pokut mezi se dělití, než což jest méně sedm kop a všechny pokuty, kteréž jsou výše sedm kop gr., ty pokuty mají jíti na obecná díla anebo na městská opravění.

24*. Item nemá konšel z rady vystúpiti, dokudž se pře nedokona, kteráž jest prožalována, ani stranám co raditi pod přísahú.

25*. Item nižádný konšel ani měšťtín nemá své pečeti k židovskému listu přitisknutí ani přivěsiti.

26*. Item nižádný konšel ani písař městský nemá při kšaftu býti, když by co židům anebo kněžím aneb kterýmkoli duchovním lidem bylo rozkázáno k dědictví.

27*. Item nižádný konšel nemá alafancuov bráti od stran, kteréž se súde. Pakli by byl který v tom na lezen, tehdy má z rady vyvrzen býti.

28*. Item nižádný konšel nemá na rociích ubrmanem bývati.

29*. Item purgmistr nemá jeti ani jíti z města s pečeti, než jinému konšelu dáti an bo poručiti, aby obec nebyla meškána.

30*. Item purgmistr nemá jinde nalezen býti nežli na rathouze anebo doma, aby pro něho lid obecný na svých potřebách nebyl meškán.

31*. Item když purgmistr konšelóm hodinu do rady uloží, kterýž by zmeškal, má šest haléřuov pokuty dáti.

32*. Item nemá žádný v radu do obce choditi, než přisežní, kterýmž budú lístky dány. Pakli se bude peněz dotýkati, tehdy mají býti všickni usedlí, ale žádný domovník ani nájemník ani podruh.

2. Z tak zv. práv Soběslavských. *Rukop. č. 993 f. 244.* Léta od narození syna Božieho 1310 (sic) února měsíce, ten úterý před sv. Blažejem, těmito dary jest město Staré Pražské obdarováno od krále Jana, krále Českého a krále Polského a hrabě Lučemburského, otec dobré paměti krále Karla, císaře Římského a krále Českého. — Item vžádný konšel nemá z rady jíti ani z města jeti bez odpuštění purgistra. Pakli by proti tomu učinil, tehdy purgmistr má jej pod přísahú obeslati. A když by vždy nepřišel, tehdy nemá do rady jíti, leč by purgistra a konšeluov odprosil. Pakli by jej purgmistr po druhé obeslav pod přísahú přikázáním všech konšeluov a on by vždy nepřišel, tehdy má všem pánóm oběd dáti za tu pokutu. Pakli by toho všeho neucínil, že by obědu nedal ani jich odprosil, tehdy má jej třetí obeslati a nepřijde-li po třetí obeslán a tomu všemu prvnímu dosti neucínil by, tehdy více nemá do rady choditi, dokud ta rada sedí. — Ortel nemá rčen býti než ráno. Item nemají konšelé ižádného ortele řekati než ráno na rathúze. A také když by jměli který ortel vyřknúti, nemá tu býti rychtář ani žádný posel. — Kto radu pronese, co má trpěti. Item kdyby který konšel radu pronesl, ten má hrdlo ztratiti. — Konšelé nemají v radě šeptati. Item ižádný konšel nemá s druhým v rále šeptati, ale pře pilně poslouchati, aby spravedlnost stranám učinil. — O vystúpenie konšela z rady. Item nemá konšel z rady vystúpiti, dokudž se pře nedokona, kteráž jest prožalována, ani

* Paragrafy 19.—32. přidány jsou a připsány později. Srov. k nim text následujícího kusu.

stranám co raditi pod přísahú. — O svadě konšeluov v radě. Item když by se konšelé v radě svadili, tehdy purgmistr nemá jich ruozno rozpúštěti dotud, dokudž jich nesmíří. Pakli by který konšel purgistrem pohrzel, tehdy ten konšel nemá v radě seděti až do smíření. — Klíč kto má chovati od truhly. Item klíč od truhly má ten konšel chovati, kterýž má potomním purgistrem býti. — O ztracenie klíče. Item když by konšel klíč ztratil od truhly, tehdy za tu vinu má všem konšelóm oběd dáti.

Tito řádové vespod psaní na purgistra slušejí: Pokuta purgistra, kdyby pečeti ztratil. Item když by purgmistr ztratil pečeti, tehdy má dáti králi padesáte kop gr. za jinú pečeti a vice do rady nemá choditi. A v té nové pečeti má býti některá proměna pro výstrahu staré ztracené pečeti. — O rovné práci purgistra s konšely. Item purgmistr má rovně s konšely pracovati v ortelech i v poselstvích. — O obyčtí najprv kněžím a hostím a sirotkuov. Item purgmistr má najprv kněžím, hostím a sirotkuov odbyvati. — Purgmistr kde má nalezen býti. Item purgmistr nemá jinde nalezen býti nežli na rathúze anebo doma, aby pro něho lid obecný na svých potřebách nebyl meškán. — Purgmistr má soud učiniti. Item každý purgmistr v svých čtyřech nedělech má soud učiniti. — Pocta purgistra kněžím a ženám. Item když by kněz, paní anebo kterákolivěk žena, buď to i úředník do rady přišli, purgmistr má jich tím počtúti a kázati jim sednúti. — Purgmistr nemá zavazovati města. Item purgmistr nemá bez konšelského a obecního vědomie města v nivec zavazúti ani o peníze ani o které sliby. — Kolik má býti soudov do roka. Item má býti do roka devět súduov plných a tři posudkové. První tři súdové po Sviečkách a druhí tři po sv. Trojici a třetí tři po sv. Havle a po každých třech súdiech má rychtář práva pomahati a posudek jeden učiniti, aby se obci spravedlnost stala. — Kterak dlúho má býti purgistrem. Item purgmistr nemá býti déle purgistrem nežli čtyři neděle. — Pokuta o zmeškánie hodiny přijiti do rady. Item kdyžby purgmistr konšelóm hodinu do rady uložil, kterýž by zmeškal, má šest haléřuov pokuty dáti.

Lyto kusy na rychtáře příslušejí: Kolik má súduov jmieti rychtář. Item rychtář nejímá v radě sedati mezi pány, ale má na každý týden dvakrát soud jmieti. Z jitra má jmieti soud, což pod deset kop, a druhý soud po obědě, což pod kopu méně. A ktož by vinen na tom súdě byl, má třetí den k němu práva pomoci. — Kto mají do obce v radu choditi. Item nemá ižádný v radu do obce choditi, než přisežní, kterým budou lístky dány. Pakli se bude peněz dotýkati, tehdy mají býti všickni usedlí, ale žádný domovník ani nájemník ani podruh. — Kterak mnoho má rychtář do roka jmieti. Item rychtář má jmieti deset kop do roka a porybné a za to má dva koně na rathúze postaviti, na kterýchžto koních mají na popravu voditi. A také mají na těch koních nevolné lidi honiti. A také pro berně aby na nich na zájem aneb fentovat jezdili. — Podrychtáře nemá nikam choditi, dokudž páni na rathúze. Item dokudž páni na rathúze sedie, do též chvíle nemá podrychtáře nikam z rathúzu jíti. — Kolik má rychtář jmieti panoší. Item rychtář hlavní má pět panoší jmieti a podrychtáře čtyři a písař krevní tři.

Písař najvyšší. Item najvyšší písař v radě, ten má jmieti padesáte kop gr. do roka. Ty peníze mají jemu dány býti z úřadu. A také má jmieti listy kšaftové a listy poselacie a také ortele, kteréž konšelé v radě vyřknú. A z rúcha pánov nemá upomínati. — Písař menší. Item menší písař ten má jmieti čtyřmezdcietna kop gr. a k tomu má jmieti trhy viničné i také trhy do-

mové i také všechny dluhy, v kteréž se lidé přiznávají, to má vše zapisovati a od toho bráti. A také listy na zdi nebo na okna, světa a vody i o všechny meze, to má menší písař psáti a od toho bráti a z rúcha nemá upomínati. — Písař berničí. Item menší písař, jakožto berničí, také ten má jmieti dvanácte kop gr. Také nemá z rúcha upomínati. I také jiní písaři měšťtí mohli k kšaftóm choditi a od toho nemocného má jmieti za práci čtyři gr. A potom ten kšaft má dáti najvyššiemu písaři do kancelárie, aby ten pečeti přiložil k tomu listu a tepruv znovu byl vyplacen u něho. — Písař krevní. Item krevní písař ten má přes celý den před šallavú seděti, aby tu nalezen mohl býti, ktož by jeho potreboval.

3. Asi z r. 1560. *Rukop. č. 326 f. 13.* Instrukci dvěma osobám, kteréž k úřadu rychtářskému u soudce voleni bejvají. Předně povinni jsou každého dne, když se na soudních věcech sedí, v hodinu určitou, o kteréž by se s rychtářem snesli, dáti při úřadu rychtářském najíti a na soudních věcech k vyslecháním spravedlností lidských se posaditi a kdož by koli jaká obeslán nebo odklady jměli spolu s rychtářem a písařem volně podle processu právního vyslyšeti i také, což by nejdříve býti mohlo, vejpovědi podělití. Kdež jestli že by stran brzo odbyli, budou moci domů k svejm živnostem se navrátiti. Pakli by strany některé obmeškávali k témuž právu dáti se najíti, vyčkávajice sedění svého dvě hodině, nebudou povinni déle seděti. Přišli-li by potom strany po odjítí jich, rychtář s písařem budou moci, byli-li by tu obě dvě strany, do dne druhého jim odložiti stání jejich. Zase kdyby puovod nebo obeslaný nestál buď k hojemství nebo k odkladům a strana by stanného práva žádala pro nestání druhé strany, nemohli-li by soudcové nebolito jeden z nich přítomni býti, rychtář s písařem stanné právo dáti mohou.

Item když se má žaloba činiti, odpověd dáti, odkladové díti a průvody se vésti, soudcové přítomni býti mají. Nemohli-li by pak obadva dáti se najíti, tehdy vždy jeden podle rychtáře pře vedení doslejšati má. Ano i kdyby rychtář v některých příčinách povolání svého poodešel, nebo od pana purgistra a pánuov někde poslán byl, sami soudcové při slyšení s písařem i odklady právní činiti mohou. Než když se pře uvažuje, při uvažování vejpovědi oustních i psanejch má rychtář i soudcové zoupna obadva i s písařem přítomni býti a nálezy činiti.

Item jestli že by pro hluk lidí vejpovědi uvažovati nemohli, budou moci to činiti v den střední, poněvadž se v radě na týž den na právních věcech neseďá, než toliko na obecních a lidé nemají v témž místě žádných zaneprázdnění, proč by jměli se tu zdržovati a výekážku činiti. Anebo jakž by se koli o to dále spolu snesli. Co se pak dotýče důkladních peněz, kteréž se k apelacím od téhož práva vzkládají, v takových penězích za práci svou též soudcové rovnost s rychtářem jmíti mají.

Přísaha dvěma soudcóm k úřadu rychtářskému voleným. Přisaháme Pánu Bohu všemohoucímu i všem svatým, že v této práci, k které sme povoláni, abychme při ouřadu rychtářském lidských spravedlností vyhledávali, předkem cti a chvály božské a obecného dobrého i poctivého se vsi pilností vyhledávati, při soudech věrně a právě se chovati a jak bohatým tak chudým, domácím i přespolským, jednomu každému spravedlivý soud podle nejvyššího rozumu našeho činiti chceme, k žádné přízni nebo nepřizni ani na žádné dary ani na strach nic se neohlédajice. Tak nám dopomahej Pán Buoš všemohoucí i všickni svatí.

4. 1598. *Rukop. č. 326.* Taxa při úřadě rychtářském. Kdy kdo kohokoli obslá před úřad rychtářský pacholkům obsílky 1 gr., ab., kdo na dlužníka přespolského, jakožto na justce, dá 5 gr., na domácího justce 2 gr., a k tomu k vepravění justce do vězení pacholkuom se dá 1 gr., od obstavuňku jakého koli 8 gr., od zapsání jeho 4 gr., od zapisování smluv větších 6 gr., od smluv menších 3 gr., od nálezuů nebo vejpovědi pro věc skrovnou 5 gr., od větších 10 gr. a vejšejí 15 gr. až do 20 gr. nejvíce; 2 gr. od prostého oustního dictem 5 gr. Item k appellacím důkladu klásti se má od outoku o škody 4 gr., od rozkazů právních, jak mnoho oč činiti jest, 2 gr. až do 5 gr. nejvíce, od vejpisův smluv prostředních 3 gr., od vejpisův smluv větších 6 gr., od svědkův přijímání po 2 gr., od vejpisu smluv prostředních 4 gr., od vejpisu smluv větších 6 gr.,*) od rukojemství 4 gr., od vejpisu akt podle velikosti a malosti po 8, 10, 15 i vejš do 20 gr.

Item pokuty po zranění podle toho, jak kdo může seč býti a jak menší nebo větší provinění jest, po 15 gr., 20 gr., 30 gr. až nejvíce do 1 k. gr. Pokuty nedělního dne, kdež by koho našli na jakém koliv pítí a zvláště na páleném víně, po 7 1/2 gr. Pokuty noční, kdož by pro povyk a rozpustilost od rychtáře vzati byli, po 6 1/2 gr., mimo to pacholkuom podle obojích pokut nedělních i nočních od každé osoby po 1 gr., hospodáři dolejšmu po 1 1/2 gr.; když se inventuje statek, tu podle povahy statku od 5 gr. až do 30 gr., pacholkům pak rychtářovým 2 gr. Od vyhledávání a připravování do vězení toho, který se právu ukrývá, podle práce, jak se jí mnoho při tom od rychtáře s čeládkou vedlo, 30 gr., it. pacholkům rychtářovým 10 gr., od zatýkačův po 30 gr., od nepoctivého zatýkače, poněvadž se tu hrdla vážiti musí, po 1 k. gr., od zvodu podle domácích vejpovědí 30 gr., od zmocnění mezi domácími 20 gr., it. pacholkům, od každého zvláště, po 30 gr. It. od vykonání zvodu a zmocnění podle pokut v zápisu lidí domácích, o kterýchž se relací k knihám do kanceláře čini a dějí, kde menší summa 30 gr., kde prostřední 45 gr., kde větší po 1 k. gr. a pacholkům též 3 gr. Item od zvodu, též od zmocnění pro peníze gruntovní podle velikosti a malosti po 15 gr. až do 30 gr. a vejš, jestli veliký statek, do 1 k. gr., it. pacholkům 3 gr. až do 5 gr. Item od zvodu a zmocnění statkův po přátelích připadlych od každé osoby, jimž by se statek dostal, podle velikosti a malosti po 30 gr., 45 gr. až do jedné k. gr., pacholkům též podle velkosti a malosti statku od 2, 3 gr. až do 5 gr. Od spečetění statkův, když se inventovati má, od chudých 7 1/2 gr., od prostředních 15 gr., od bohatších po 30 gr., pacholkuom 1 gr., 2 gr. Pakli kdo z domácích dá více právu, to při tom. Od vycházení z domu, jak se s kejm umluví, podle podstaty zaneprázdnění. It. pacholkům při vycházení, též jak smluví. Od vejpisu pod pečeti rychtářskou 15 gr., od menších něco méně. Od zapsání rukojemův od každé osoby po 2 gr., od ceduli na vzetí po 1 gr. a pacholkům rychtářovým k vzetí po 1 gr. Přespolsní pak lidé, když se jim zvod na statky dáti má, po 1 k. gr. a při vyhažování, jak se umluví. Pacholkům rychtářovým, co rychtář uzná slušného. Osoby stavu panského a rytířského, co domácích dávají, toho dvojnásob aneb jak se kdo umluví. Židé, co křesťané dávají, od čehokoli, třetinou vejš dáti povinni jsou a přespolsní židé dvojnásobně. Item když se krevní běře od kohokoli, z toho má rychtář pacholkům dáti šestý díl, co vezme. Item co se koliv peněz na právo skládá a zase vydává, od nižádných více bráti se nemá

*) Tak opakováno čte se v rukopise.

než od malosti summy jedné kopy, dva, tři, nic. Než když jest sedm, osm, deset, patnáct, dvacet i vejše, po 1 gr., 2 gr., 3 gr. až nejvejše do 5 gr., více nic. Bylo-li by na kterou kuchařku, šenkýřku, služebné děvky žalováno, že připovědíce a zjednajíce k službě komu a závdavek od lidí vezmouce, zase by odpovídali a dojíti na služby nechtěli, to rychtář neohlídajíce se na žádného ihned do vězení vzíti poručí a tam ji zanechá, pokavadž by k tomu přivedena nebyla, aby tu sloužila, od koho závdavek vzala. Pakli by sloužiti nechtěla, tehdy rychtář pokuty dá jednu kopu gr. a puol času, co by sloužiti měla, u vězení (aby biřičce sloužila) držeti se bude. Actum et decretum in consilio fer. 4. post Trinitatis, 20 Maii anno 1598.

B) Snešení o miru v radnici.

1. Asi z r. 1338. *Rukop. č. 993 f. 196.* Wier Wenczlaw richter, Niclas der Weis, Andres Goldner, Seidil von Piesk and ander elster aidgenōs schepfen der stat ze Prage sein des mit den eltisten umb des richters und der schepfen puze mit verdachtem müt ubereinohumen und haben das ausgetragen, als hernacher gescriben steet: Des ersten umb die grozzen puzen, di da gevallen von den, di da gegen dem richter oder chen den schepfen mit red freveln in den vier penchen ader in dem rat, das seint VI^{1/2} schok grosser pregisser pfennig, der sol dem richter XXX schilling und je dem schepfen XXX schilling gevallen der vorgeanten pfenninge.

2. Asi z r. 1340. *Rukop. č. 993 f. 198.* Wier Wenczlaw Rockzauer richter und Heiniczil, herren Ditreichs sun, Niclas Rokczauer, Johel, hern Jacobs sun, Ditol Hopfner und di andern unser aidgenōz schepfen der stat ze Prage sein des mit den eltisten und mit einem gemeinem rat des uberainkumen, das di gesece, dy hernach gescriben sten und sein der stat ze ere und ze gemach, würgank sullen haben beim arm und reich: — De hiis, qui contra iudicem vel iuratos in iudicio vel in consilio frivolis verbis excedunt. Darnach welle wir, welcher man in dem gericht oder in dem rat gegen dem richter oder gegen den schepfen mit rede frevelt, das derselbe schol VI^{1/2} schok ze puze geben, der selbe puze schol dem richter XXX schilling und jedem schepfen XXX schilling gevallen. — Darnach wollen wir, wer der ist, der ain biderman im rothaus mit vordochtem müt oder mit frevel ans maul oder an hals slecht oder rauffet, oder mit cutellen, ob er des uberwunde wirt, als vorgeschriben stet, der schol aus der stat sein als longe, biz er des hulde gewint, den er also wetruwet und geslahen hat. Darnach so schol er auff die stat czwainczik schok czu puze geben oder er sei vier iar aus der stat bey czwainczik meilen von der stat. Und wen ain sulchen freffler, der unser purger ist, auff seinen gut hegt oder helt, der schol auch auff die stat czwainczik schok czu puze geben. — De hiis, qui aliquem in iudicio alapazit, Dornach welle wir, wer dem andern in dem gerich ein maulslak gibt, das den schepfen wissentlich sey, der schol di hant darumb vorlorn haben oder er gebe L schok grosser ze puze auff di stat.

C) Archiv.

1. 1280. *Formulář biskupa Tobiáše edid. Novák pag. 189 č. 250.* [Engberdus, civis Pragensis, cum iuratis subsequentibus rogant magistrum Henricum Italicum, ut scriberet contractus.] Transcursis fervide iuventutis limitibus post-

quam in etatem virilitatis evasi, que durum vergens in senium, svadet hominibus cuncta iudicio discrecionis discutere, leves mores exuere, induere graviore, providere futura, ordinare presenciam, preterita recordari, ego Engberdus vidi perspicue ac diligenter adverti, quod civitas Pragensis multiplicium discordiarum tumultibus estuans, mole molestiarum quam plurimum graviter attrita fatiscit, vidi, quin eciam et intellectu claro percepí, quod est res optima publice rei cura, et in ea civis quilibet suum tenet animum studiosius exercere, ut non infructuosus imo potius utilis appareat civitati. Unde cum sim civis, habitator et iuratus prefate civitatis Pragensis, revera et compellor ex debito et instictu rationis inducor civitatis ipsius profectum, ne ociosus aut sterilis civis censear, curiosius procurare, mentis itaque studiose scrutinio singula perlustranti nihil occurrit aliud, quod adeo nostram rem publicam fovere valeat ipsiusque cedere utilitatibus et honori, quam pacis alumpna concordia, qua mediatrice non solum nectuntur et gubernantur hec infima, quin eciam celestia perpetuo confederacionis glutino firmata servantur. Quare postpositis ceteris, que civitati fortasse minus videbantur accommoda, summo studio summaque diligencia conor et sum conatus eandem serena letificare leticia et concordii pacificique lenitate flammis, quibus impellitur, procellarum spiritum tranquillare. Sed quoniam concordia suas operationes suasque vires non nisi iusticie ministerio producere potest in actum et iusticia non nisi per potentes, qui possint et audeant pena transgressores opprimere debita, valet in suis singulis partibus exerceri, omnimodam non inducam civitati concordiam, cum deficiente possibilitatis peroptate valencia nequeam iusticiam partesque iusticie actualis ope ministerii executioni totaliter mancipare, sed in tantum circa hoc operari sufficiat, in quantum se facultas ostendit opificis, satisque reputetur possibile peregrisse.

Sane vel antiquorum negligencia vel ignorancia potius vel huius patrie plantacione novella segniter priscis a temporibus est obmissum, quod obligationes sive contractus, quibus plerumque mutuis alternisque ligaminibus homines ad invicem vincuntur, in civitate Pragensi scripture vel memorie non mandantur, sed, dum placet cuilibet sua simpliciter tractare negocia et laudat unusquisque causam superficialiter expedisse, alcioris dampni se multiplicatibus implicat et solempnitatem cautelarum fugiens, reddit se vehementius impeditum, fit ei persepius, ut, testibus vel fati necessitatem patientibus vel superstitibus fortassis adhuc et recusantibus testimonium perhibere, oblivionis excusacionem vel alterius cause cuiuslibet pretendendo, in probacionibus actores deficient atque rei, sicque multociens iustus opprimitur, et iniquus, qui opprimendus fuerat, relevatur, reseraturque via nocentibus, ut audeant uberius malignari, quia, dum falsitati obice veritatis, autentico testimonio, non obsistitur, calumpniator falsum ut verum asserere non veretur, cum, ubi veri non speratur posse clarere sinceritas, equipolleat mendax veridico, nec pauciores fautores inveniat is, qui nequiter iniustam causam foverit, quam qui iustam. Istius eciam cause occasione false proferuntur sentencie, rerum proprietates perditur et ingenuitas, quod est deterius, venenatur, cum filiis, quandoque non potentibus legitimas matrimonii probare nuptias, vel concubinatus illecebre vel adulterii scelerata commercia vel incestus detestanda scelerigia opponantur, unde insultantibus iniuriis iura prosternuntur, invalescente nequiciarum turbine naufragatur equitas, pacis relegatur tranquillitas casusque formidabilis nec inmerito redditur civitatis.

Ergo sequens mearum modestiam virium, qui non possum in omnibus, in hoc saltem, ut prefatus defectus in civitate Pragensi deficiat. profectum rei publice procuravi et istos quaternos contractuum vel obligationum regalium registrarum ad instar de certa consciencia, voluntate spontanea communique consensu proborum et discretorum virorum Wrovini iudicis, Hyltmari Wridingeris, Cunradi Longi, Theodrici Welvlini, civium et iuratorum civitatis prefate, tociusque universitatis eiusdem, in hoc congressi volumine, quod in eis obligationes, pacta conventa, sponsalia, nuptie, empciones, vendiciones, locaciones, conduciones, et demum omnes contractus, quocunque nomine censeantur, qui vel que in predicta civitate fient, fideliter conscribantur et recte in futurorum memoriam et testimonium veritatis. Sic enim falsitatis expirabit duplicitas et, que nunc quasi mortua delitescit, inviolata rectitudo resurget, atque cause, que discordes nunc faciunt homines, exulabunt extra predictae civitatis limites, cogenturque servare concordiam, qui vellent per maliciam discordare. Ceterum ne de preatorum civium et iuratorum consciencia, voluntate atque consensu superscripte rei adhibitis atque prestitis in posterum dubietas oriatur, Henricum Italicum, notarium quondam dicti domini regis, regaverunt unanimiter et instanter, ut prelibata quaternis in istis conscriberet et contractus vel obligationes per diferencias distingueret tytulorum.

Que quidem omnia, sicut superius denotata sunt, ego supranominatus Henricus rogatus a prefatis civibus in ipsa civitate Pragensi propria manu scripsi et meo signo signavi ad veram et publicam noticiam posterorum.

2. 1350. — *Rukop. č. 986 f. 181* (staré fol. 314.) Nos Jesco de Borschow, Thomas Niger, Sydlinus institor, Ludlinus carnifex, Henricus Moringer cultellator, Nicolaus tuchmacher, Jacobus sutor ceterique iurati Pragenses fatemur, quod de consensu nostro omnium Johlnus Jacobi recepit de *cista civitatis* litteram sub sigillo civitatis, quam ibidem deposuerat, in qua continetur, quod idem Johlnus de omnibus bonis suis mobilibus et immobilibus donavit duo millia sexag. gr. nomine testamenti perpetui ad construendum et dotandum hospitale in Nova Civitate Prag. penes viam, ubi itur ad Montes. Et quamdiu dictam pecuniam non solveret, tamdiu CC. sexag. gr. omni anno de omnibus bonis suis, ut predicitur, debetur censuare hospitali predicto. Actum sexta feria in Pascha anno domini MCCC quinquagesimo.

3. — *Rukop. kapit. sv. Vitské f. 72.* De registracione litterarum cum parvis sigillis. Auch haben wir ausgetragen, das alle die purger und purgerinne oder anderley leuthe, wy di genannt sein, in unser stat czu Prage, di briffe haben mit dem statsigel oder mit schepffen sigel umb zins, er sey ewig oder nicht, auf heusern oder auf hoffsteten, di in unser stat czu Prag gelegen sint, das diselben in iar und tag czu rechen noch diser leuthmerunge chomen sullen mit iren briffen auf *das rolhaus* und den czins da selbest sullen lassen beschreiben in der stat czu Prag register noch ir brieffe laute; und wer das nicht entet in iar und tag und seine briff also nicht umb seinen czins lise beyschreiben, des selben briffe di furbas mer kein craft haben sullen.

Auch meinen wir das, dacz cheine man, der da czins, erbe oder hauser in unser stat czu Prag hat, dy im in gehegter pank vorzucht sein, vorliesen muge mit cheiner andern lauthmerunge, di gewonlich in den sachen in unserm gerichte czu tun ist, es sey denne, das derselbe, der den czins, erbe eygen oder haus hat, dy wider vorreithe in gehegter pank, do er diselben empfangen hat.

4. — *De consulum sigillis.* Auch ist ausgetragen, das man czinsbrieffe mit schepffen sigeln nymmer sol mer scribeben losung frey, noch vorsigeln.

5. — *Rukop. č. 993 f. 203.* Statuta consilii. — 6. Und alle die herren, die do slussele haben czu *der truhen*, darinne der stat sigel verlossen ist, die sullen ire slussele halden mit fleisse; verlore aber ymand aus den selben seinen slussel, der sal darumb auch allen hern des rates geben ein mal czu essen. — Recense z polovice 15. st. (*ib. f. 170.*): — 6. Také všichni páni, kteříž klíče mají *od truhy*, v kteréžto pečť městská a kněhy zamčeny jsou, mají své klíče chovati s snažností. Ztratili by pak který z nich klíč svůj, ten také proto všem páním z rady má oběd dáti.

6. 1380, 20. října. *Rukop. č. 993 f. 206.* Item der pfaffen brieff sal man sigelen mit der stat sigel, die in selber lanten, wan ein man der mag den czins mit X sexag. ablasen.

7. 1424. — *Rukop. č. 2099 f. 146.* In et super reposicione littere seu cirographi in consilio seu *cista consilii* per Elsskam, relictam Bernasskonis Frolich sonante super CC s. gr. modo terrestri proscriptis pre-textu dotalicii — Simon ab albo leone, Johannes Reczek, Loisa apothecarius, Wenceslaus Straboch suo et suorum coniuatorum nomine ad requisicionem magistri civium et minorum consulum pro tempore existencium deposuit, quod dicta Elsska dictam litteram — in pleno consilio ad observandam eandem per dictos iuratos loco tuciori reposuit, que littera *ciste* est inclusa *consilii*, sed disturbio facto post mortem regis Wenceslai — eadem est cum aliis rebus perdita — Actum anno oc XXIII.

8. 1426. — *Rukop. č. 2099 f. 195.* Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Prag. recognoscimus universis, quod ex fide dignorum deposicione litteras *in cista consilii* cum scatula inventas, que erant quondam Georgii oleatoris, que inferius continencia earum est notata, Mauricio lorifici, pro tempore nostro coniuato, dedimus et appropriavimus et presentibus damus et appropriavimus: Primum videlicet litteram Duchconis oleatoris, super vinea sigillo maiori Antiquae Civ. munita, que sita est in monte Vitkonis sub tractum lapidum in acie. — Item litteram domini Wenceslai, plebani de Ratiworz, et Marssonis, patris eius, super domo et eius area, que sita est inter domos Zdenconis et Marssonis hincinde sigillo maiori Nove Civ. subappenso. Item litteram Georgii predicti oleatoris, super domo sita inter domos Marssonis Ssramowaty et Simonis tulnez hincinde maiori sigillo Nove Civ. subappenso. Item litteram sentencie cum minori sigillo Nove Civ. appenso inter Sdenconem de lacu et Ssilherium pistorem pro muro et fonte inter domos ipsorum. Item litteram Nicolai dicti Lusous super brasatorio sito in lacu ipsius Sdenconis et Zdenconis Osmyk hincinde sub maiori sigillo Nove Civ. appenso. Item litteram renovatam Duchconis oleatoris super vinea Welislai muratoris et Iesskonis sub sigillo magistri vinearum et aliam resignacionis super dicta vinea per eosdem facte sub eodem sigillo. Item litteram Girzikonis resignatoriam super vinea sita in monte Vitconis inter vineas Kussemphenik et Hanussii cingulatoris de foro equorum. Item ultimam super vinea sita in monte Vitconis penes stratum usque fossatum Duchkonis oliatoris sub sigillo magistri vinearum. — Actum in pleno consilio feria IIII, prima in Quadragesima, a. XXVI.

9. 1433. — *Rukop. č. 2099 f. 352.* My purgmistr a konšelē Star. M. Pr. vyznávámie tiemto zápisem obecně

přede všemi, že vstúpivše před nás do piné rady naše lidé ze vsi Lemus rčené, žádajíce, aby jim jich list purkrechtů vysazení jich vsi, kterýž sú byli dali schovati té radě, kteráž jesti seděla v ta doby, ještě za krále, byli zase navrácen a vydán. A my o tom nevěděce i obeslali sme tu radu starů, kteráž jesti v ta doby seděla, otázavše jich, věděla-li by co o tom listu a by-li by od těch lidí dán schovati. Tu potázavši se ta rada, s dobrým rozmyslem a paměti zpravila nás říkúci, kterák ti jistí lidé z Lemus, jakožto rychtář s několika konšely, přišedšie před ně splnú mocí ode vsie své obce o některakú při, kteráž jsú měli s nebožcem panem Vrbškem, pánem svým, činiti v před nimi, i tak mezi těmi věcmi prosili jich jménem vsie své obce, aby jim ten jistý list schovali pro některaké příčiny svého pána. Kterýžto list jest položen do truhly v radě, kteréhožto listu jsúc tak od staré rady zpravení nemuožem tak lehce a na snad tyto časy dojíti. Actum pleno in consilio fer. II. post Epiphaniam a. XXXIII.

10. 1433. — *Rukop. č. 992 f. 144.* Léta P. 1433 ve čtvrtek po Boziem Czastrnem za rychtářství Petra z Chrásu stal se jest nález pány purgmistrem a konšely v plném a zahájeném súde o zapsání vinic v znesení některých osob, kteréž jsú vinic na rathúze v knihách měských zapsáno neměli, takový: aby všichni trhové, kteříž se o vinice dějí, byli na rathúze v knihách měských zapisováni, nebo jest tu tvrza a pevnost. A jestli že by se který zapisové prve u permistra o vinice stali, aby hned ten den aneb nazajítie permistr s ním k knihám měským na rathúz šel a tam jim ten trh zapsal.

Staré seznamy městských knih a listin.

1. Rejstřík kopiaře z druhé pol. XIV. st. v *rukop. č. 993.*

I. Prima littera. Littera, quod forum lignorum debeat esse in flumine Multavie in Poskal. f. 1. 1356 25/4. *)

II. Littera vendicionis domus Frenczlini Tšsentmark. f. 2. 1335 20/9.

III. Littera data ad pavimentandum Civitatem Pragensem Maiorem. ib. 1331 20/8.

IV. Littera libertatis data per dominum Johannem, regem Boemie, civitati Pragensi ad quinque annorum spacium. ib. 1345 27/9.

V. Littera collecte civitatis colligende et recipiende. f. 3. 1354 30/7.

VI. Littera quod nobiles, cives et homines regni Boemie non teneantur ad iuramentum sententia excommunicationis publice innodato. 1310 25/7.

VII. L. quod nobiles, cives et homines regni Boemie non teneantur ad iuramentum excommunicationis sententia publice innodato. f. 4. 1310 25/7.

VIII. L. quitacionis data per dominum Rudolfum, ducem Saxonie, de trecentis et quinquaginta sexagenis. f. ib. 1353 2/1.

IX. L. quod cives Pragenses non debeant in eorum statutis et ordinacionibus factis de consensu domini regis nullatenus impediri. ib. 1342 24/6.

X L. assignacionis officii fusarie cere. it. 1342 2/6.

XI. L. testamenti Conradi Lutmericzeri. f. 5. 1339 13/12.

XII. L. declaracionis per dominum imperatorem facta, quod mechanici in duobus milibus sexagenorum sibi per

civitate Pragensem solvendis pro eo, quod contra Heiricum de Nova domo hostiliter non processerunt, de suo artificio quilibet unum fertonem solvat. f. 6. 1354 6/8.

XIII. L. quod nobiles, cives et homines regni Boemie non teneantur ad iuramentum prestitum sententia excommunicationis publice innodato. ib. 1310 25/7.

XIII. L. quod dominus imperator concedit libertatem ad duodecim annos omnibus incolis Nove Civitatis Pragensis. ib. 1348 8/3.

XV. L. ad percipiendum trecentas sexag. super ungelto vini. f. 7. 1365 29/10.

XVI. L. super percipicione ungelti vini. ib. 1365 28/1.

XVII. Confirmatio ad altare in domo consilii. ib. 1350 30/6.

XVIII. Presentacio facta per plebanum ad altare in domo consilii. f. 8. 1350 15/6.

XIX. L. super officio weinschrotampt. 1341 21/5. z č. 43.

XX. L. ne cives Pragenses per clericos extra diocesim citentur. ib. 1325 4/11.

XXI. L. libertatis ad quattuor annos. f. 9. 1335 12/10.

XXII. L. super ductu aque de prangerio. ib. 1301 9/8.

XXIII. L. dispensacionis super defectu natalium. ib. 1353 18/9.

XXIII. L. ad quintammediam census sexagenam pro capella pretorii. f. 10. 1348 28/7.

XXV. L. licencie ducis Austrie, quod mercatores per Wyennam ad Venecias valeant proficisci. ib. 1364 24/2.

XXVI. L. donacionis domus, ib. 1314 23/3.

XXVII. L. ut ius scriptum inveniatur per certos ad hoc deputatos. f. 11. 1341 5/10.

XXVIII. L. libertatis ad quinque annos, ib. 1345 27/9.

XXIX. L. vendicionis domus iste in Longa platea. f. 12. 1331 6/12.

XXX. L. concordie super inignoracione inter cives Pragenses et Nove Civitatis. ib. 1301.

XXXI. L. ad solvendum censum de domo sita inter domos Alberti de Pomuk et Pilzenze. f. 13. 1335 27/6.

XXXII. L. concordie inter cives Hoyenses et Pragenses super quibusdam dampnis pannonorum. ib. 1282 25/11.

XXXIII. L. locacionis cum certis condicionibus curie in Treworadicz. f. 14. 1303 18/12.

XXXIII. L. quod berne solvi non debeant, nisi in certis casibus. f. 15. 1331 22/8.

XXXV. L. quod officium stannifusorie debet ad officium notarie civitatis perpetue pertinere. f. 16. 1328 29/5.

XXXVI. L. ut civis de Chutna sit civis Pragensis et e contra. ib. 1338 6/12.

XXXVII. L. statutorum facta de voluntate regis Boemie contra mercatores de Bavaria. ib. 1342 28/12.

XXXVIII. L. recognicionis, ut quingente sexagene concessae persolvantur. f. 17. 1338 2/5.

XII. L. ut concessa super ungeltum pecunia per certos ad hoc deputatos post modum colligatur. f. 17. 1318 31/5.

XL. L. rathabicionis et compromissi heredum olim Wolfram. ib. 1316 18/10.

XLI. L. libertatis ad duos annos. ib. 1361 2/9.

XLII. L. testamenti ultime voluntatis Stukonis. f. 18. 1346 8/9.

XLIII. L. super officium weinschrotampt. f. 19. 1341 21/5. z č. 19.

XLIII. L. promissionis, quod Johannes rex Boemie copulare debeat Elizabeth regine. ib. 1310 25/7.

XLV. L. concessionis, libertatis et ungelti ad duos annos. ib. 1318 2/7.

XLVI. L. confirmacionis libertatum, privilegiorum et iurium civitatis Pragensis. ib. 1316 11/1.

XLVII. L. qualiter cives iuvenes in annos discretionis non debeant dissipare bona sua. f. 20. 1327 14/5.

XLVIII. L. super meatum aque de balneo retro s. Jacobum. ib. 1330 12/6.

XLIX. L. super vineis excolendis. f. 21. 1359 15/7.

L. L. regis Hungarie, ne mercatores Pragenses et Nuenburgenses valeant pro aliorum excessibus arrestari. f. 23. 1357 29/7.

LI. L. regis Hungarie concessa mercatoribus Pragensibus et Nuenburgensibus super solucione theloneorum in regno Hungarie. ib. 1357 29/7.

LII. L. Coloniensis archiepiscopi super consensu libertatis facte per dominum imperatorem super theloneo in Frankenfur super Mogano. f. 26. 1359 27/3.

LIII. L. domini imperatoris, quod cives Pragenses, Montis Chuttenensis et de Sulzbach sint liberi et soluti in prestacione thelonei in Frankenfur. f. 27. 1359 26/3.

LIII. L. domini imperatoris, quod bona civium Pragensium hereditarie de uno cive ad alium propinquorem in linea consanguinitatis debent devolvi. f. 28. 1366 4/8.

LV. L. quod cives Pragenses sint liberi a prestacione thelonei in civitatibus Romano imperio subditis. ib. 1354 19/1.

LVI. L. Ruperti, comitis palatini Reni, super consensu, quod cives Pragenses, Wratislavienses, Montis Chuttenensis et opidi Sulzbach sint liberi a solucione thelonei in Frankenfur super Mogano. f. 29. 1359 25/4.

LVII. L. archiepiscopi Treverensis in forma iam posita. ib. 1359 8/4.

LVIII. L. ducis Saxonie in forma premissa. f. 30. 1359 27/4.

LIX. L. marchionis Brandenburgensis in forma iam posita. f. 31. 1366 28/4.

LX. L. archiepiscopi Moguntinensis in forma premissa. f. 32. 1359 13/4.

LXI. L. quod cives Pragenses sint liberi a solucione thelonei in civitatibus Romano imperio subiectis. f. 33. 1354 10/3.

LXII. L. archiepiscopi Strigonicensis super quibusdam libertatibus in provincia sua Strigoniensi datis civitati Pragensi et Nuenburgensi. f. 34. 1337 24/12.

LXIII. L. ducis Veneciarum, quod cives Pragenses libere valeant transire et secure in provincia sua. f. 35. 1366 16/3.

LXIII. L. comitis palatini de securitate data civitati Pragensi in suo districtu. ib. 1350 10/6.

LXV. L. arbitrii facti pro emenda unius occisi. ib. 13 2, 11. Apr.

LXVI. L. confirmacionis privilegiorum data super officio fusarie cere. f. 37. 1350 16/7.

LXVII. L. marchionis Moravie data super officio fusarie cere. f. 38. 1342 20/1.

LXVIII. L. vendicionis domus. ib. 1304 m. května.

LXIX. L. vendicionis hereditatis in Wirschowicz. f. 39. 1328 25/6.

LXX. L. sentencie, quod nobiles, cives et homines regni Boemie non teneantur ad iuramentum factum sententia excommunicationis publice innodato. ib. 1310 25/7.

LXXI. L. promissionis facti pro domino rege Romanorum, ut suum filium traderet filie regis Boemie in maritum. f. 40. 1310 25/7.

LXXII. L. episcopi Tridentini data civitati Pragensi de securitate conductus in provincia sua. ib. 1327 22/11.

LXXIII. L. vendicionis domus. ib. 1334 8/3.

LXXIII. L. ducis Veneciarum recipientis mercatores Pragenses in suam proteccionem. f. 41. 1358 26/4.

LXXV. L. super muro et ripa fluvii Multavie. 1339 3/3.

LXXVI. L. revocacionis libertatum per dominum regem concessarum Ratisponensibus. ib. 1331 20/8.

LXXVII. L. libertatis theloneorum data civibus Pragensibus per cesarem Ludvicum de Bavaria. ib. 1330 10/6. = č. 80.

LXXVIII. L. ducis Austrie data ad IIII annos, ut mercatores Pragenses per Wiennam valeant pertransire. f. 42. 1366 12/5.

LXXIX. L. abbatis s. Ambrosii super vineis excolendis. ib. 1359 8/1.

LXXX. L. Ludwici Bavari super libertate theloneorum data civibus Pragensibus. f. 44. 1330 10/6 = č. 77.

LXXXI. L. civitatis Pragensis super vineis excolendis. ib. 1359 15/7.

LXXXII. L. concordie inter cives Nuenburgenses et Pragenses. f. 46. 1350 31/5.

LXXXIII. L. domini imperatoris super vineis excolendis. f. 47. 1358 12/5.

LXXXIII. L. super domum consilii. ib. 1338 23/8.

LXXXV. L. super iuribus vinearum. f. 48. 1358 16/2.

LXXXVI. L. de thelonio aque Multavie. f. 49. 1366 3/8.

LXXXVII. L. mercatorum civitatis Pragensis, quod unus hospes non emat erga alium. f. 51. 1354 17/1.

LXXXVIII. L. quod mercatores supervenientes nisi contribuant cum civibus non debeant concives eorum censeri. ib. 1349 2/1.

LXXXIX. L. quod lapides, argilla et arena possint recipi libere infra unum miliare a civitate. ib. 1328 1/12.

LXXXIX. L. super condicionibus et articulis mercatorum et mercimoniorum. f. 51. 1351 5/1.

LXXXI. L. super silvis per iuratos Pragenses per triennium excindendis et vendendis. f. 54. 1367 13/12.

LXXXII. L. super vendicione lignorum in Podskalo. f. 55. 1350 25/3.

LXXXIII. L. ducis Austrie super tenendis et servandis per eum graeciis et libertatibus incolarum regni Boemie et civitatum et opidorum. f. 56. 1364 11/2.

LXXXIII. L. statutorum per iuratos Pragenses contra iuvenes cives Pragenses importunos. ib. 1330 16/6.

LXXXV. L. regis Johannis super punicionis consensu iuniorum importunorum civium Pragensium. f. 57. 1330 27/5.

LXXXVI. L. super excessibus iuvenum corrigendis. f. 58. 1330 16/6.

LXXXVII. L. provisionis et eleccionis notarii civitatis. ib. 1299 18/9.

Jinou rukou.

XCVIII. L. quod vina a vindemiarum usque ad festum lancee extra terram Bohemie non ducantur nec propinentur. f. 60. 1370 9/1.

Elizabeth, divina favente oc. 1368, 30 Sept.

První ruka.

LXXXVIII. (sic) L. super censum domorum Cruciflorum ad s. Benedictum. f. 61. 1306 21/7.

4*

*) Datování proměněno všude dle nynějšího zvyku.

LXXXXIX. L. libertatis ad quattuor annos data civibus Pragensibus per Johannem, regem Boemie. *ib.* 1339 29/5.

C. L. civium Pragensium super foro lignorum in Podczalo. *f.* 62. 1341 13/12.

CI. L. regis Boemie super foro lignorum in Podczalo. *ib.* 1316 23/4.

CII. L. qualiter cives Pragenses homicide puniri debent. *f.* 63. 1342 6/12.

CIII. L. super domum consilii. *ib.* 1338 23/8. = č. 84.

CIII. L. pronunciacionis, quod littere facte, scripte et sigillate tempore Heynrici, ducis Karinthie, nullius debent esse valoris.

CV. L. ut mercatores de Cracovia cum suis mercibus arestantur pro eo, quod viam versus Russiam mercatoribus Boemie impediunt et precludunt. *ib.* 1350 18/7.

CVI. L. libertatis ad quadrigennium data civitati Pragensi per marchionem Moravie. *f.* 65. 1341 7/6.

CVII. L. concordie inter regem Boemie et marchionem Brandenburgensem et ne cives Pragenses arestantur. *ib.* 1349 25/6.

CVIII. L. promissi facti super matrimonio Johannis regis Boemie et Elizabeth regine. *f.* 66. 1310 25/7.

CIX. L. qualiter transgressores mesure molendinorum debeant puniri. *ib.* 1364 15/11.

CX. L. quod omnia bona sub protectione civitatis existencia cum ea in singulis necessitatibus contribuere teneantur et quod nulla thaberna debeat esse circum civitatem infra unius spatii miliaris. *f.* 67. 1341 4/6.

CXI. L. quod civitas de officio weinschrotampt munda debeat observari. *ib.* 1341 21/5. = č. 19 a 43.

CXII. L. primogeniti regis Boemie, quod libertatem datam ad duos annos per patrem suum velit gratam ipsis civibus observare. *ib.* 1334 2/2.

CXIII. L. divisionis bonorum heredum Wolframii antiqui. *f.* 68. 1317 11/3.

CXIII. L. quod nullus civium debeat fenestras domus consilii obumbrare et qualiter Johlinus Taschner et heredes et successores sui huttas pannicidarum a dampni periculo custodire. *f.* 69. 1338 23/12.

CXV. L. domini imperatoris, quod littere iudeorum super debitis ad civitatem Pragensem date ante datam istius littere per amplius carere debent robore firmitatis. *f.* 70. 1361 3/9.

Ruka třetí.

CXVI. L. super forum iam pullorum seu curiam illam. *ib.* 1346 6/11.

CXVII. Vendicio census Biskovicz. *f.* 70. 1342 19/2.

CXVIII. Indultum, ne mercatores extranei inter se emant et vendant. *f.* 71. 1354 18/1.

CXIX. Consimilis. *ib.* 1354 18/1.

CXX. Vendicio hutarum panni. *ib.* 1327 31/7.

CXXI. Littera mercatorum Pragensium, ne impediuntur in stratis. *f.* 72. 1373 17/6.

CXXII. Imperator et rex W. promittunt Pragensibus, Kuthnensibus, Tachoviensibus et Taustensibus pro LX s. sept. et pro III m. s. census. *f.* 73. 1373 11/10.

CXXIII. L. in eadem forma aliis civibus. *ib.* 1373, 11/10.

CXXIII. L. Karoli super confirmacione litterarum et omnium iurium civitatis. *f.* 74. 1348 27/12.

CXXV. (novější rukou: de foro carniun). *ib.* 1376 14/8.

CXXVI. L. poprawconum. *f.* 75. 1381 22/8.

Littera quod vina non ducantur in civitatem nisi certo tempore. *ib.* 1373 6/1. (Similem litteram habemus domini nostri regis super eodem indulto sub sigillo

maiestatis sue sonantem de verbo ad verbum sicut predicta littera domini imperatoris. Data eadem in Pyska, regnorum anno decimo.

CXXVII. L. Crucis institoris super non extruendis fenestri. *f.* 76. 1387.

CXXVIII. (pozdější rukou: L. ungelti ad tres annos.)

CXXIX. L. unionis Iodoci marchionis et dominorum baronum cum civitate Pragensi. *f.* 77. 1394 5/6.

CXXX. L. ducis Johannis super assistencia. *f.* 78. 1394 29/6.

CXXXI. L. domini regis data super certis iuribus datis civitati. *f.* 79. 1384 26/5.

CXXXII. L. regis in qua promittit omnes gracias et litteras datas in vigore observare. *ib.* 1396 19/3.

CXXXIII. L. edicti inter regem Bohemie et barones suos per regem Ungarie. *f.* 80. 1396 2/4.

CXXXIII. L. edicti inter barones et regem Bohemie super quindecim millia s. *f.* 81. 1399 15/6.

CXXXV. L. reversiva civium promissionis pro rege Bohemie erga barones. *ib.* 1399 15/6.

CXXXVI. L. libertacionis ad tres annos. *f.* 83. 1400 18/11.

CXXXVII. L. ut civitates promittant archiepiscopo et baronibus obedienciam iuxta ordinacionem regis Ungarie factam. *f.* 83. 1401 12/8.

Na papíře:

CXXXVIII. L. super mercanciis et mercatoribus. *f.* 85. 1393 25/1.

CXXXIX. L. confirmacionis iurium et privilegiorum civitatis. *ib.* 1379 23/10.

CXL. L. domini regis Ungarie super gubernatoria regni Bohemie. *f.* 86. 1407.

CXLI. L. compromissionis in regem Polonie pro parte ducum Opoliensium. *f.* 87. 1404.

CXLII. L. pronunciacionis inter dominum nostrum regem et duces Opolienses per regem Polonie. *ib.* 1405.

CXLIII. Talis littera data est domino nostro regi. *f.* 88.

CXLIII. L. Heremitarum loco Zateni. *ib.* 1405.

CXLV. L. ducum de Opuln super VIII mill. s. 1389.

CXLVI. Concordia ducum de Opuln cum Maiori Civ. Prag. *f.* 90. 1406.

CXLVII. L. pronunciacionis inter dominum regem et dominum Johannem de Wartenberg de *ib.* *f.* 1406.

CXLVIII. L. regis Wenceslai super domo ducis Saxonie data civitati Pragensi. *ib.* 1407.

CXLIX. L. Karoli imperatoris super domo ducis Saxonie. *f.* 91. 1348.

CL. L. ducum Rudolfi et Alberti Saxonie super domo eorum. *f.* 92. 1407.

CLI. L. ducum Rudolfi et Alberti super domo eorum, quod non propinetur nec brasearetur in domo, nisi paciatur talis cum civitate. *ib.* 1408.

CLII. L. ducum Saxonie data per civitatem Pragensem ipsis et ipsorum liberis, quod domus ipsorum sit libera. *ib.* 1408.

CLIII. L. Hanussii de Lypa alias de Rataj, in qua promittit non nocere domino regi nec civitatibus regni Bohemie. *f.* 93. 1407.

CLIII. L. Bolkonis ducis quittancie super pecuniam domini regis. *ib.* 1397.

CLIV. L. dominorum de Cunstat Erhardi senioris et iunioris per civitatem data, quod sint immunes. *f.* 94. 1406.

CLVI. L. civitatis data Hanussio de Rataj, quod sit una cum suis immunis racione spoliis facti de Rataj. *ib.* 1408.

CLVII. Instrumentum Johannis Grossenrad pretextu census vitalicii in civitate Pragensi proscripti. *f.* 95. 1407.

CLVIII. Iura Theutonicorum differencia a iuribus Boemie. *f.* 96.

CLIX. Littera data Jessykony et suis, quod sit immunis racione spoliis. *f.* 97. 1408.

CLX. L. libertatis ad VII annos. *f.* 98. 1375.

CLXI. Mandatum ut cives Nove Civ. Prag. interponent appellationes suas ad cives Mai. Civ. Prag. *f.* 99.

CLXII. Consimilis. *ib.*

CLXIII. Littera, ut consules continuant in consularu. *ib.*

CLXIII. Littera directa consulibus, ut remaneant in officio consulatus. *f.* 100.

CLXV. Littera libertatis data ad tres annos. *ib.* 1406.

CLXVI. L. concordie civitatis Prag. cum nobilibus fratribus de Horzowicz. 1409.

CLXVII. L. treugarum civitatis Pragensis cum dominis de Swamberg. *f.* 101 1409.

CLXVIII. L. directa civibus de Nova Civ., ut appellent ad Antiquam Civitatem. 1409. *ib.*

CLXIX. L. quod cives de Nova Civ. debent appellare ad Maior. Civ. Prag. 1409.

CLXX. L. compromissi domini regis in regem Polonorum cum ducibus Opulie recepti. *f.* 102. 1405.

Magistrorum de collegio Karoli concordia cum officialibus Pragensibus.

CLXXI. Littera Oswaldi studentis de non querendo consules vel familiares ipsorum propter captivacionem excessus in transitu muliebri. *f.* 103. 1407.

CLXXII. L. imperatoris libertatum studii Pragensis. *f.* 104. 1378.

CLXXIII. L. libertatum studii Pragensis. *ib.* 1392.

CLXXIII. L. Bonifacii pape super libertatibus studii Pragensis et studencium ibidem. *ib.* 1409.

CLXXV. L. unionis Montis Chutnis cum civibus Pragensibus. *f.* 106. 1410.

CLXXVI. L. unionis Pragensium cum Montanis in Chutna. *ib.* 1410.

CLXXVII. L. libertatis ad duos annos cum clausula, quod terrigene possunt assumi libere in civitatem Pragensem cum certa pensione ad voluntatem regis et terrestrium duratura. *f.* 107. 1410.

CLXXVIII. L. domini regis data ad mensurandum montana plumbi.

CLXXIX. L. consulibus directa, ut presideant officio consulatus, prout pridem rexerant. *f.* 108.

CLXXX. L. communitati directa ad suscipiendum consules pro anno futuro. *ib.*

CLXXXI. Libertacio domus Kreyery. *ib.* 1381.

CLXXXII. Vendicio domus Kreyerii. *f.* 109. 1379.

CLXXXIII. L. super domo pontis quondam Kreyerii. *ib.* 1381.

CLXXXIII. L. super turri parva in ponte Pragensi et super valva. *ib.* 1408.

CLXXXV. L. orphanorum Strupin super LXXX s. gr. ad reemendum. *f.* 110. 1411.

CLXXXVI. L. indulti domini regis super censibus centum et viginti s. gr. *ib.* 1412.

CLXXXVII. L. libertatis ad duos annos cum clausula, quod terrigene possunt assumi libere in civitate Pra-

gensis cum certa pensione ad voluntatem regis et terrestrium duratura. *f.* 111. 1410 24/6.

CLXXXVIII. L. concordie dominorum Opuliensium cum civitate Pragensi. *ib.* 1412.

CLXXXIX. L. domini Johannis doctoris super exemptione domus sue. *f.* 112. 1412.

CXC. L. emphiteoticalis ville Skurzi. *ib.* 1412.

CXCI. Super officio carbonarie Sigismundo applicato. *ib.* 1412.

CXCII. L. indulti domini regis super censibus trecentis s. gr. *ib.* 1413.

CXCIII. L. orphanorum Strupin super censu eisdem solvendo. *f.* 114. 1411.

CXCIII. L. cassata super libertatibus et consulatu quolibet anno innovando. *ib.* 1413.

CXCV. L. restitutionis dominorum de Janowicz alias de Ryszenberg. *f.* 116. 1414.

CXCVI. L. restitutionis dominorum de Swamberg. *ib.* 1414.

CXCVII. L. maiestatis restitutionis Theodrici During. *f.* 117. 1414.

CXCVIII. L. civitatis super eodem. *f.* 117. 1414.

CXCIX. Mandatum regium ad donacionem littere civitatis immediate suprascripte. *ib.*

CC. L. ducis Saxonie super parva turri et valva in Minori Civitate Prag. prope pontem Pragensem. *f.* 118.

CCI. L. salvi conductus Nicolao Bunczlaw ad sparium unius integri anni. *ib.* 1414.

CCII. Ne mercatores contraveniant certis articulis. *f.* 119.

CCIII. Conformis ad universos. *ib.*

CCIII. Concordia domini Wilhelmi de Pernstein cum domino rege et restitucio eiusdem cum omnibus suis per nos approbata. *ib.* 1415.

CCV. Restitucio dominorum Johannis de Opoczna alias de Miestecz et Otte de Bergow alias de Trosk. *f.* 120. 1416.

CCVI. Littera magistri monete super domo sua, de qua tenetur solvere certam summam pecunie annuatim. *ib.* 1416.

CCVII. Restitucio domini Hinconis de Nachod alias de Aberspach et suorum. *ib.*

CCVIII. Restitucio dicti domini Hinconis de Nachod. *f.* 121. 1416.

CCIX. Restitucio Laurentii Jacobi Sarracensis. *ib.* 1417.

CCX. Conformis civilis. *ib.* 1417.

CCXI. Restitucio dominorum Johannis et Benessii, fratrum de Lompnicz, dicti Kossik, cum ipsorum servitoribus infrascriptis. *f.* 122. 1418.

CCXII. L. quod nullus civis aut incola Maioris Civ. Pr. potest trahi ad ius spirituale extra muros civitatis ad quemcunque iudicem, sed quod quilibet conveniatur in iure illo, in quo dinoscitur residere. *ib.* 1418.

CCXIII. L. quod quilibet civis Maioris Civ. Prag., qui cum civitate patitur, potest in bonis suis, de quibus patitur, census redimere, quando sibi videbitur expedire. *f.* 123. 1418.

CCXIII. Libertacio domus Henrici de Lazan. *ib.* 1418.

CCXV. Restitucio dominorum Borssoni seniori dicto Hrabie et Borssoni iuniori, Bohussio de Stiedra cum familiaribus ipsorum. *ib.* 1418.

CCXVI. Littera restitutionis Wankonis de Genczenstein. *f.* 124. 1418.

CCXVII. Vendicio bonorum Radlic. *ib.* 1419.

CCXVIII. Consensus regius in vendicionem predictam. f. 125. 1419.

CCXIX. Expositio bonorum in Lytoznicz. f. 126. 1412.

CCXX. Littera Chwalonis institoris super instita sua nova, quam construxit de novo sub gradu pretorii, per quem itur ad stationes linicidarum. f. 128. 1419.

CCXXI. L. adherencie domini archiepiscopi Pragensis. *ib.* 1421.

CCXXII. Reversiva contra prescriptam. f. 129. 1421.

CCXXIII. Ex parte civitatum Pragensium et baronum indultus Montanis concessus super excessibus ipsorum. f. 130. 1421.

CCXXIII. Proscriptio Montanorum de novo contrariando civitati Pragensi cum certis condicionibus. f. 131. 1421.

CCXXV. Proscriptio civitatis Czaaslaviensis. f. 131. 1421. Item civitates Nymburgensis, Coloniensis, Gurimensis et Luthomericensis modo suprascripto se proscripterunt litteris desuper conformiter confectis.

CCXXVI. Reversiva civitatibus suprascriptis. *ib.*

CCXXVII. Munimentum proscriptiois super officio monete Pragensis ac locacione ac expositione certis sub articulis personis infrascriptis. f. 133. 1421.

CCXXVIII. Mince Prazc náleží. f. 134. 1421.

2. Soupis listin na radnici chovaných asi z r. 1394. Archiv kapituly sv. Vitské K 19 fol. 67:

I. 1. Littera d. Wenceslai, regis Romanorum, super officio popravczonum.

2. Item de LX sexag. omni septimana duci Bavarie dandis.

3. Item de decem millibus floren. omni anno dicto duci dandis.

4. Littera Montis Hutnis, quod cives Pragenses ibi sint cives.

5. Littere concordie Nove Civitatis theutunicalis cum aliquibus civibus.

6. Littera concordie Nuremburgensis cum Pragensibus.

7. Littera concordie inter civitatem Hoyensem et Pragenses.

8.—9. Due littere d. imperatoris et regis, quod vina extra terram crescencia in civitate Pragensi perpetue non debeant propinari.

II. 1. Littera d. Wenceslai, regis Boemie, super officio notariatu: Antique Civitatis.

2. Littera d. Johannis, regis Boemie, super punicione juvenum civium, de contributionibus, quod nullus civium citetur extra diocesim et ad iudicium (valde bona).

3. Littera civitatis super correccione juvenum civium.

4. Littera d. Johannis, regis Boemie, super foro lignorum in Podskalo.

5. Item littera d. regis Johannis super dictum forum lignorum.

6. Littera d. Johannis regis, quod berne solvi debent in certis casibus.

7. Littera super officio weinschrotampt d. Johannis regis.

8. Littera super officio wegampt.

9. Quod cives Pragenses in suis ordinacionibus et statutis factis contra certas personas de consensu principis non debent impediri.

10. Quod lapides et argila infra duum milliare a civitate possunt libere recipi.

11. Littera d. imperatoris, quod nullus hominum vina australica, ungarica, franconica, alsatica, moravica et ceterarum circumiacencium terrarum ad regnum Bohemie ducere possit.

12. Simili littera d. Wenceslai, Romanorum et Boemie regis.

13. Littera d. regis super arrestacione hominum de Austria et omnium aliorum, qui mercimonia ad Austriam vel de Austria ducunt.

14. Littera d. imperatoris, quod omnes impediendes cives in strata versus Vencias nulla mercimonia in regno Boemie debent permitti exercere.

15. Littera ducis Austrie, qui promittit homines regni Bohemie et Moravie in suis terris protegere et mercantes nullatenus aggravare.

III. 1. Littera d. imperatoris de theoloneo aque Multaviae.

2. Littera d. imperatoris libertatis theoloneorum per imperium.

3. Item quod unus hospes circa alium emere non debeat.

4. Item quod mercatores supervenientes, nisi contribuant cum civitate, non debeant [pro] concivibus reputari.

5. Quod officiales regni Boemie civibus facere debent iusticiam super debitis.

6. Quod littere Iudeorum date ante certum tempus non debent habere vigorem.

7. Littera super foro carniarum libera vendicione.

9. (sic) Littera obligacionis ungelti pro CCC sexag. gr.

10. Littera secunda obligacionis ungelti pro CCC sexag. gross.

11. Littera imperatoris resignacionis ungelti pro certa pecunia.

12. Littera super vineis excolendis d. imperatoris.

13. Littera d. imperatoris super iuribus vinearum.

14. Littera super vineis et iuribus earum sub sigillo civitatis.

15. Littera abbatis s. Ambrosii super vineis.

16. Littera regis Ungarie super via ad suum regnum.

17. Littera d. regis Ungarie super libertatibus mercatorum in regno suo.

18. Littera d. archiepiscopi Strigoniensis super libertatibus in regno Ungarie

19. Littera libertatis d. imperatoris ad duos annos.

20. Littera libertatis d. Wenceslai regis ad unum annum.

[IV.] 1. Littera d. Johannis regis super confirmacione iurium civitatis et quod cives circa iusticiam velit conservare.

2. Littera d. imperatoris super confirmacionibus iurium civitatis.

3. Littera d. Wenceslai regis super confirmacionibus iurium civitatis.

4. Littera libertatis data civitati ad duos annos eiusdem cum quitancia.

5. Littera super percepcione ungelti de mercibus ad VI. annos.

6. Quod bona civium ab uno ad alium debent devolvi et quod possunt in civitate et extra civitatem census hereditarios emere.

[V.] 1. Littera d. Wenceslai regis, quod in causis regem et suos tangentibus nullus ius invenire debet, nisi consul Pragensis cum multis aliis bonis articulis etc.

3. 1404. — *Rukop. č. 2101 f. 22—26.* Anno domini millesimo quadringentesimo quarto feria tertia pro-

xima post festum ss. Undecim milia virg. quando presentes fuerunt: iudex Johannes de Comyn, consules Czenko pannicida, Johannes Pleier, Iessco Kotko, Thomas platner, Nicolaus Frolich, Marsso Ssrarn, Henricus Otlinger, Henricus de Egra, Cunadus de Colonia, Michael sellator, Pecha frenifex, Hannus de Lapide, Egidius Muldorfer, Petrus Meisner, Burkardus de Aldemburg, Nicolaus de Saraw, Jacobus Terkler et Wenceslaus ad falces, tunc infrascripte littere fuerunt in stuba consilii maiori sigillo civitatis Pragensis sigillate, quarum quedam in *antiquo registro precedenti* continentur et quilibet in folio suo iuxta numerum in registro registratas poterit inveniri. Sequitur:

Angelus apothecarius super vinea, fol. 316*), Albertus Camrer super IIII s. census 141, Aisso linicida super domo 238, Affra, Marci scutellatoris uxor, 264, Anna Coldiczin resignat domum 339, Anna, monialis apud s. Annam, 162, Magister Albicus 212, Adelheydis, relicta Herlini 229.

Bernhardus Kotko super vinea 286, Beneda balneator 355.

Czenko pannicida super 1/2 sexag. census 247, idem super duas s. census 364, idem super media s. census 351, idem super domo 223, Cuncz Gotberat super domo 184, idem super IIII sexag. census 323, canonici seu vicarii s. Georgii de castro 227, Cristanus olim Henrici Cornfester super maccello 248, Cuna quondam Henrici de Hallis super II s. census 235, Cristani Leitner resignacio bonorum 253, Cunadi de Colonia 95, idem super I s. census 88.

Duchconis rymet I sexag. census 295, Dypoldi selatoris super domo 159, Dorothee Iaxonis 215.

Eberlini carnificis super maccello 204, Ela Ratiborii super I sexag. census 214, eadem super II sexag. census 215, item eadem super III s. census 140, Elizabeth, relicte Johannis apothecarii, super domo 371, Erhardi Löbel super XVIII s. census 361.

Frane de Brunna super domo 125, Frane de sub-iudea extractus 148, Fridlini Küssenphenning super II sexag. census 77, Frenzlini carnificis 200, Frane illuminatoris super domo 243, Fridlini Payerrewter 149.

Georii Bogner super domo 330, Georius de s. Vito super I s. census 333, idem super I sexag. census 320.

Henricus de Ach super V sexag. census 222, idem super IIII s. census 265, Henrici Bogner de Prussia super 1/2 s. census 269, idem super I s. census 176, Henricus Gundacker super II s. census 276, idem super II s. census [in domo] ad solem 300, idem super Thomam de Weidhofen 270, idem super IIII s. census 327, idem super VIII s. c. 286, Heinicz Mayer super IIII s. census contractus 225, idem super domo sua 192, Henricus Schorndel super domo 275, Hermannii, notarii ungelti, super domo 194, Henslinus Nigri Peschlini super medium maccellum 280, idem super media sexag. 245, idem super maccellum carniarum 224, idem super maccello Petri Hladilaw I s. census 169, idem super medio maccello 213, idem super IIII s. census et duos agnellos 215, idem super medio maccello 235, id. super domo sua 165, id. super domo Leonis 236, id. I. sexag. census super domo Pechanczonis sutoris 265, id. super I s. census super domo Iesskonis Gallici 303, Henricus et Lip-

*) V. rukop. ovšem čislice jsou latinské. Označení fol. na dále vypouštíme.

pardus et successorum suorum super I s. census 219, Heinrich balistatoris super I s. census 181, resignacio super domo Alberti horologiste 313, Heinrich Tirnawer super domo 330, super II s. c. Henslini Schauer czwirner 74, Heinrich linicide reempcio III s. c. 250, Henslinus Otlinger super domo 275, id. super IIII s. c. 273, Henslini Castner super II s. c. 229.

Johannes braseator et Wenceslaus fratres super domo 62, Joh. pannicida super domo Ottonis iunioris 248, Joh. doctoris super domo 393, Johanco reempcio V s. 366, Johanco Ortlini super domo 317, Jacobi Leitner et Nicolai rimer super domo 244, Jacobi Leitner super media domo 288, Johannes de Czaaslavia super IIII s. c. 327, Joh. prior monasterii s. Crucis super V s. c. 272, Joh. de Kunigsteten super domo 148, Joh. de Stein super I s. c. 310, Jan Krznak super domo 167, Joh. de Pieska institor super vinea 363, id. super domo olim Kotwicze 272, Johanconis Ortlini reempcio II s. 322, Jesskonis Stupa super II s. c. 331, Johannes Rezko super domo Katherine resignavit 202, magister Johannes super vinea Margarete resignavit 276, Johannes Meisner super II s. c. 271, Jacobi de Lewthmericz reempcio I s. 250, Johannis de Ach super domo Jaxonis de Budweis II s. c. 49, Joh. Gewicz super vinea 321, Jacobi, notarii subcamerarii, 172, Johannis fratris monachi super V s. c. 251, Jessconis Sicz super una s. c. 177, Johannes Siron (?) resignavit 243, Jorglini de Gizmuch 235, Johannis Libusch monasterii fratrum in Arena 335, Joh. Nigri de Minori Civitate super I s. c. 223, Jurgonis Waltfogel super domo 99, Jessconis Rudelsdorfer et Margarete, uxoris sue, 90, Joh. Munch sartoris 208, Joh. Meisner et socorum 98, Jan Polak 226, Johannes Strupin super domo 331, Joh. horologista super domo 157, Joh. filii Nicolai Frolich super maccello 272, Jacobi Smutek super media s. c. 223, Johannis doctoris super domo 272, Jacobi de Jegersdorf super III s. c. 255.

Kacza, relicta Jessconis Hrahownik, super I s. census 217, relicte Katherine Andree Wladica super VIII s. c. 181, Katherine, relicte Johannis prothonotarii civitatis, super VI s. c. 234, Katherine Nankonis 16.

Ludwici de Florencia super vinea 341, id. super domo 362, Ludwici Schrol reempcio II s. c. 375, id. super domo 3.0, Ludwici de Florencia 247, id. super I s. c. 248, Laurencius pannifex super vinea folio primo, idem 286, Leo mercatoris super VIII s. c. 363, Laurencii carnificis super maccello 141.

Margaretha Frane pistoris super VI 1/2 s. c. 271, Marssonis Kozel super una s. c. 325, Martini Schram super vinea 291, Mabcze, relicte Mathei institoris, super II s. census 187, Marssonis Kozel super domo 295, Margarete, filie Martini Schram, 280, Martini pellificis super domo 251, Michaelis institoris 280, Mare Eysnerin 208, Margarete Swachonis super 1/2 s. c. 147, Martini Malecz extractus 149, monasterii Brevnoviensis 152, Margarete Starkonisse super domo 177, id. super I s. c. 344, Margarete, relicte Swachonis, super domo Johannis Rezkonis I 1/2 s. c. 269, Mathie Swik Margareta resignavit 176, Marci Schotter super III s. c. 363, Margarete Schotter super I s. c. 337, id. super IIII s. c. 303, Marci Schotter super I s. c. 342.

Nicolai Ortlini super II s. c. 245, Nicolai de Brunna super domo 234, Nic. Maustuttl et aliorum super 1/2 s. c. 332. Nic. linicide I s. c. super domo Litwa 209, Nic. subcamerarii resignacio bonorum Augustini 292, Domini Nicolai super Lowosicz 305, Nic. Maustuttl cum ceteris

super III s. 341, Nic. subcamerarii resignacio bonorum 268, Nic. Summerfelt 208, Nic. Johlini super domo 220, Nic. Poloner sutoris super I s. c. 251, Nic. Maustutl super domo sua olim Stachonis 244, Nic. skrzidlarz de Minori Civ. super vinea 221, Nic. Helmer super domo 291, Nic. Lipardi lapicide super domo 193, Nic. Maustutl orphanis :60, Nic. linicide super domo 67, Nic. Puschwicz 369, Nic. rimer 229, id. 225, Nic. Frolich super I s. c. 390, id. super domo Machutonisse 319.

Otonis magni aurifabri super duabus partibus domus sue 121, id. super domo 142, id. super sexta parte domus sue 152.

Petri Czaślawer super domo [bez udání folia], Pelsoldi linicide I s. c. super domo olim Swik 229, Petri Czaślawer super XII s. c. 327, Petri Smelczer super III s. c. 353, Petri de Lanczkron super media domo 292, Procopii Barwik super vinea 308, id. super II s. c. in domo Simonis braseatoris 195, id. super I s. c. 213, Petri barbitonsoris recepco II s. c. 356, Petri Taschner super domo 162, Petri Prews super domo 221, Procopii Nicolai Longi et Mathei Rudniczer II s. c. 217, Petri barbitonsoris super domo sua 313, Petri Smelczer super X s. c. 339, Petri Smelczer super XII s. c. 189, Procopii et Nicolai Longi et Mathei Rudniczer III s. c. 227, Petri Smelczer super duas vineas et super X s. c. 302, Petri Smelczer et Theodrici de Ach 213, Petrus Czaślawer super VII s. c. 262, id. super X s. c. in domo Johannis de Benessaw 272, id. VII s. c. super Pecha frenifice 270, id. XI sexag. c. super domo Franconis glaser 215, Procopius Nicolai Longi XX s. c. 179, Pelsoldus linicide III perdicea 311, Petri Thabner super domo 104, Petrus Smelczer III s. c. 334, Petrus de Brux super vinea 163, id. super III s. c. 167.

Rudolphi de Munheim V s. c. 211, Rudolphi apothecarii super media domo 184.

Sderaziensens super Pesscone Hladyhław 231, Sderaziensens super II vineas 368, id. unam s. super media maccello 156, Seicz cingulatoris I s. 153, id. super I s. c. 196, id. super 1 1/2 s. c. 202, Simon pannicida super domo 204, id. super media sexagena super domo Wawrzonis 319, id. media super Wildner 339, Symon de Pilzna super V s. 202, Seicz cingulatoris 263, Sbinconis domestici 265, Wasco Ortlini super gaza 84, Sdenconis de Radkowicz super domo 155.

[T] Dominus Thomas, cantor Wissegradensis. 346, Thomas quondam Stiborii 364, Theodrici et Heinrichi de Ach III s. c. 254, id. tres s. c. 217, Theodrici et Rudolphi X s. c. 195, Thome platner super domo Philippi platner 122, Theodrici de Ach et Rudolphi de Mulheim X s. c. 195, Thome platner I s. c. 260.

Weliko Kukul super domo 288, d. Wenceslai, canonici Ratisponensis, 88, id. super media domo resignacio 340, Wenceslaus Lewthmissel 193, Wenc. Lawterbach I s. c. 299, Wenc. Crucis II s. c. 288, Vitus, famulus iudicis, resignacio vinee 302, Wenc. Schirmer X s. 293, Welislai Drabussie 192, Wenc. Lawterbach 292, id. super tercia parte vinee 373, id. super II s. c. 160, id. super vinea 246, id. super II s. c. 314.

4. Nejstarší soupis knih městských z r. 1662. Listina č. 600/1—I. Inventář kněh městských v kanceláři hořejší Starého M. Pr. na čisto přepsaný v l. P. MDCLXII. Léta P. 1660, 23. dne Augusti z nařízení uroz. a stateč. vladyk, též slovatné a mnohozáctné poctivosti pana purkmistra a pánův tohoto Starého

Města Pražského za zprávy města uroz. a stateč. vladky p Mikuláše Františka Turka z Šturmfeldu a Rosenthala, primatora, nařízeného nejv. wachtmistra nad kompagniem městskými a toho času nejv. berníka v království Če-kém, stal se popis aneb inventář všech kněh městských i jiných věcí v kanceláři hořejší téhož města od starodávna až dosavad se vynacházejících skrze uroz. vladku pana Karla Felixe Šustera z Goldtpurku, spoluradního, hejtmána nad kompagnii městskou a prubíře zemského v království Českém, též urozeného a vysoce učeného pana Mathyáše Maximiliána Machta, obojích práv doktora a ten čas kanceláře tohoto Star. M. P. k tomu z rady obzvláště deputovaných:

Předně po shoření radní světnice zůstala a nachází se kniha: 1. Ab anno 1400 ff. 5. proxima post festum Epiphaniae Domini inchoatus este liber iste post combustionem stubae dominorum consilii ex librorum ibidem existencium, in quo conscripti sunt contractus domorum, censuum, vinciarum et aliarum rerum oc usque ad annum 1404.— 2. Liber post combustionem stubae consilii et librorum ibidem existentium ab anno 1400, in quo inscriptae sunt recognitiones pecuniarum. — 3. Anno domini 1400 fer. 5. post festum Epiphaniae Domini inchoatus est liber iste post combustionem stubae dominorum consilii et librorum ibidem existencium, in quo conscriptae sunt recognitiones pecuniarum, obtentiones iurium et aliae res usque ad annum 1480. — 4. Liber (pod titulem přilepeným). In hoc libro sunt varii contractus, vadimonia, quitantiae et aliae res ab anno 1400 usque ad annum 1454. — 5. Manual kontraktů latinsky též ab a. 1424. — 6. Manual kontraktů latinsky ab anno 1437.

Následují knihy po témž shoření kněh městských již lépeji fundirovaných. Předně libri contractuum. Lib. contract. ab anno 1399 usque annum 1410, — lib. contract. ab a. 1404 ad a. 1413, — lib. contract. ab a. 1413 usque ad a. 1445, — lib. contract. ab a. 1445 usque ad a. 1532, — lib. contract. I. ab a. 1453 usque ad a. 1477, — lib. contract. II. ab a. 1477 usque 1492, — lib. contract. III. ab anno 1492 usque ad 1507, — lib. contract. IV. ab anno 1507 usque ad 1518, — contract. fulvus I. ab a. 1518 usque ad 1523, — contract. fulvus II. ab 1523 usque ad a. 1531, — contract. fulvus III. ab a. 1531 usque ad a. 1543, — contract. albus I. ab a. 1543 usque ad a. 1561, — contract. albus II. ab a. 1561 usque ad 1577, — contract. caeruleus I. ab a. 1577 usque ad 1594, — contract. caeruleus II. ab a. 1594 usque ad a. 1610, — contract. caeruleus III. ab a. 1610 usque ad 1637, — contract. caeruleus IV. ab a. 1637 usque ad a. 1660, — contract. caeruleus V. ab a. 1660 usque ad a. 1675. (Ta kniha jest v nově 9. Aug. 1660 založená.)

Libri obligationum: Liber, in quo continentur arbitrationes, sententiae, concordiae nuptiales, obligationes, quitantiae, contractus extraordinarii, de molis et molitoribus ab a. 1452 usque ad a. 1482. — Liber obligationum, quitantiarum testament. ab a. 1475 usque ad a. 1518. — Liber obligationum aureus I. ab anno 1519 usque ad a. 1528. — Lib. oblig. aureus II. ab anno 1528 usque ad annum 1542. Item de molis et molitoribus ante fol. 1. Lib. oblig. ab a. 1542 usque ad a. 1552. — Lib. oblig. ab anno 1552 usque ad a. 1560. Item de molis et molitoribus. — Lib. oblig. albus primus ab a. 1561 usque ad 1572. — Lib. oblig. albus secundus ab a. 1572 usque ad 1583. — Lib. oblig. caeruleus I. ab a. 1583 usque ad a. 1593. — Lib. oblig. caeruleus II. ab a. 1593 usque ad a. 1601. — Lib. oblig. caeruleus III. ab a. 1601 usque ad a. 1610. — Lib. oblig. caeruleus IV. ab a. 1610 usque ad a. 1618. — Lib. oblig. caeruleus V. ab a. 1618 usque

ad a. 1636. — Lib. oblig. caeruleus VI. ab anno 1636 usque ad a. 1654. — Lib. oblig. caeruleus VII. ab anno 1654 usque ad a. 1674.

Iura civilia: Iura civilia ab anno 1518, it. concordiae nupt., quitantiae testam. usque ad a. 1538. — Iura civilia ab anno. Nedostává se. — Iura civilia ab a. 1550 usque ad a. 1600. — Iura civilia ab anno 1600 usque ad a. 1606. — Iura civilia v léta 1662 svázaná nová s puklemi. — Kniha, do níž se spisovaly osoby, kteří se k městu pod ochranu přijímali, od l. 1609 až do l. 1618. Napsáno v ní listů toliko 28.

Libri concordiarum nuptiarum et quitantiarum: Lib. concord. et oblig. Albus ab a. 1490 usque 1518. — Lib. quitant. concord. et nuptiarum ab a. 1557 usque ad a. 1584. — Lib. quitant. et concord. nuptial. Albus II. ab a. 1584 usque 1650. — Lib. quitant. et concord. nupt. albus III. ab a. 1650 usque ad a. 1681.

Libri conditionum: Liber cond. ab a. 1532 usque ad 1570. — Lib. cond. albus I. ab a. 1579 usque ad 1600. — Lib. cond. albus II. ab a. 1602 usque ad 1620. — Lib. cond. albus III. ab a. 1620 usque ad annum 1660. — Lib. cond. albus IV. ab a. 1660 usque ad 1680.

Libri testimoniorum: Testimoniorum fulvus liber I. ab a. 1564 usque ad 1566. — Testim. fulvus liber II. ab a. 1568 usque ad 1570. Testimoniorum fulvus liber III ab anno 1570—72., testim. fulvus liber IV. ab a. 1577 usque 1580. Liber testim. albus I. ab a. 1568, et sequitur liber 1, 2, 3, 4, 5, usque 28. ad hoc annum 1660. Libri testimoniorum virides: Liber testim. viridis ab a. 1583 usque ad a. 1586, lib. testim. viridis ab a. 1586 usque ad a. 1591, lib. testim. viridis ab a. 1588 usque ad a. 1590, liber testim. viridis ab a. 1590 usque ad a. 1593.

Knihy čtyry, do nichž se u pana purkmistra rukojemství zapisovalo: 1. od l. 1552 do l. 1558, 2. od 1559 do 1564, 3. od 1568 do 1572, 4. od 1573 do 1578.

Liber testimoniorum ab a. 1417 usque ad annum 1455 s puklemi malými jako kloboučky v rohach s přeskami starodávnými, však nota bene v též knize větší díl jest kšaftů novoměstských měšťanův a měšek ingrossovano. Qui liber intitulatur: Liber tercius Veteris Urbis, quo complectuntur variorum casuum effectus.

Libri dictorum: Liber dictorum albus I. ab a. 1558, 20. Junii založená právě za panování J. Mti C. Ferdinanda I. usque ad a. 1579. — Lib. dict. albus II. ab a. 1580 usque ad a. 1584. — Lib. dictorum albus III. ab a. 1591 usque ad a. 1593. — Lib. dictorum albus IV. ab a. 1594 usque ad 1600. — Lib. dict. albus V. ab a. 1600 usque ad 1611.

Libri sententiarum: Liber sententiarum ab a. 1479 usque 1518. — Lib. sent. ab a. 1518. Ty dvě knihy se nedostávají, totiž liber I. et II. Nota bene našly se v jedny knize spolu v červený kůži svázaný. — Liber sententiarum ab a. 1519 usque ad 1527. — Liber sent. ab a. 1527 usque ad 1533. — Lib. sent. ab a. 1533 usque ad 1543. — Lib. sentent. ad a. 1543 usque ad 1556. — Lib. sentent. ab anno 1556 usque ad 1562. — Lib. sentent. ab a. 1562 usque ad 1570.

Libri manuale sententiarum. Jest týchž kněh 13 ab a. 1479 usque 1611, Item zvláště kniha sententiarum od 1541 do 1558 leta, do níž se rozličn rozkazové právní a jiné potřeby a paměti zapisovaly. Při čemž se taky o gruntech Volžanských některé paměti nacházejí.

Extraordinární knihy: Některé nálezkové staří ve 3 knihách, knihy gruntův Volžanských v červený kůži, knihy relací mlynářské od 1581 až do nynějšího léta 1660.

Libri Judaeorum albus primus (olim luteus) ab a. 1577 usque ad a. 1601. — Liber Jud. albus II. ab a. 1601 usque. 1669. Lib. Jud. albus tercius, 4tus, 5tus, 6tus, 7mus, 8us, 9us, 10us.

27. Novembris a. 1662. Jsouce vysláni z místa radního na doplnění téhož předešlého inventáře urození vladkové pan Karel Šuster z Goldtpurku, pan Jan Severin Dyrux z Bruku a pan kanclíř, zinventovali se věci tyto: V druhý almaře naproti té první nachází se: Kniha staných práv založená v 1529. — Kniha na odvolání k vyššímu právu. — Kniha půhonná stará de a. 1553. — Kniha stará zápisů latinská dlouhá 1415. — Manual dlouhý de a. 1434, 35, 36. Manual k témuž podobný. — Manual třetí dlouhý staří. — Inventarium jako dlouhý registra. Enchiridion curiae v 1556. — Kniha Von Kriegs-Regiment 1555. — Rejstra berniční od l. 1562 do 1564. — Verzechnuss Wahren 1574.

D. Železný loket na kamenných věřejích.

1617. Simeona Podolského z Podolí kněžka o měřácích zenských. — Ale poněvadž lokte pražského již od starodávna se užívá a toho jistá míra železná bedlivě udělána a jak na rathouze Star. M. Pr. do kamenných věřejí, za dvěma železnými, když se do obecní světnice jde, rozuměti, brzo po ohni l. 1399, když za krále Václava rathouz Staroměstský byl shořel, tak i na Novém Městě Pr. na rohu věže rathouzské pod radní světnicí na ulici, dobře upevněna a zazděna jest, takže každý máje k tomu přístup volný, může tu sobě jistou míru téhož lokte pražského k potřebě své vzíti.

E. Ostatní agenda radniční.

* Šatlava. 1575. (Pavla Kristiána z Koldína). Artikulové práv městských A. 35. Každého času, hned po obnovení ouřadu konselského, náleží také na konšely, aby ti z počtu svého dvě hodné osoby zvolili, kteréžto osoby budou poviny každého dne pátečního ke všem vězňům přihlídati a dadouce jména těch vězňův poznamenati, proč a pro jakou by vinu kdo z nich v témž vězení a od koho držán byl, a jak dlouho, v radě purkmistra a konšelům zprávu o tom o všem učiniti, tak aby vině i nevině jich vždycky vyzrozuměti se mohlo. A kteříž by z nich vinni nebyli aneb pro dosti lehké příčiny takovým vězením že by ztěžování byli, aby se propouštěli anebo na rukojemství i také závazky brali. Pakli by kteří pro svá přčinění pokut právem vyměřených zasloužili, nad těmi také aby se popravly vykonávaly.

1. 1514. — *Starí lelop. čeští.* Na den sv. Sedmi bratřův svolány všechny tři obce Pražské na rathouz Staroměstský. — Kníže Bartoloměj ukázal list královský —, jehož rozum byl takový, kterak to došlo J. M., že některý úředníci tajné věci královské pronesli a výpis jest přišel k Lvovi, purkrabí Pražskému. Potom kníže opět mluvil, co se dotýče těch vězňův Viléma [z Troskovic] a Havla. — Mezi tím přátelé týchž vězňův žádali, aby jim slyšení dáno bylo. — A když byl Vilém sveden dolův, tu Albus řekl k němu: pane Viléme, kdežs žádal slyšení, nyní je máš. — Potom opět purkmistr mluvil, aby ti věznové dáni byli na rukojmě. A v tom mluvil Obrázek nožič žádaje, aby páni kázali čísti list královský a že tím se chť zpraviti. I rozkázali jej čísti obrátiv se k oknům rynku, kdež stáli ti sousedé, kteříž žádali, aby čten byl.

— Obecní pověděli, aby byli [věznové] opatřeni vazbou takovou, aby každý seděl a žádný aby k nim nemohl. — V pondělí u vigílií Matky Boží — sešli se oboje obce Starého i Nového M. a tu jim děkování učinil purkmistr Albus lékař. — Naposledy dotekl se i o těch věznicích, co by se učiniti vidělo při nich. To dokonav podal toho na obce, co k tomu říkají a obec zase na pány a na starší, aby oni předkem své zdání o tom oznámili. A tak páni a starší vyšli ven zvláště od obce a v potazu byvše tři hodiny pořád; mezi tím obecní také mezi sebou o ty kusy rozjímali. — Obec pak tomu mluvili, že psaním J. Mti chť se zpraviti a že dolův nesejdou, až se tomu dosti stane. Tu opět páni purkmistři a konšelé vystoupili a radili se — Starší obecní — vyšli ven na potaz i s pány, potom navrátili se, oznámili —, aby toho zanecháno bylo až do středy. V středu pak když se sešli obecní, obojí páni purkmistři, konšelé a starší obecní k nim vyšli. Tu purkmistr Albus mluvil —. V tom páni opět ven vyšli — potom purkmistr a páni zase vstoupili do obce a mluvil purkmistr, že pan Vilém žádá, abyste mu dali slyšení. — V tom učiní řeč pan rychtář —, že pan Vilém jest nemocný a leží na loži. Obecní odpověděli, nechť ho dolův svedou. I stalo se tak, že ho rychtářovi pacholci dolův svedli. — Páni pak kázali jej zase nahoru vésti. — Potom obecní mluvili rychtářovi, aby poslal pro mistra popravného a on odpověděl, že já mám

kata v šatlavě, ale nechci ho ven pustiti pro jeho potřeby, nechť katovka jde. A ta věc se prodíla asi za hodinu, rychtář — potom přijda oznámil, že jest již pohotově kat. Tu purkmistr vznesl na obec, jak se má při tom zachovati, obecní zase podali na pány, ale páni volili ze sebe dva, z starších dva a z obecních čtyry a Novoměstští tolikéž a tak všech 16 bylo. A když sešli dolů, sveden také k nim Vilém svázaný. A když byli v mučírňě, tehdy pan Václav Franěk mluvil k němu řka: pane Viléme, již vidíš, že tuto kunštu není, pověz raději dobrovolně, nežli by měl býti katován na zdraví svém. — A v tom jej vzal kat a připravil ho k sobě po své vůli i táhl jej zsucha, až mu ruce vyvrátil a on tak visel nehýbaje sebou ani hledě a, co ho pálii, nic nekřičel. A páni nemohše na něm žádného slova dobytí i šli nahoru mezi obec. — A purkmistr potom kázal volencům býti na zejtrí na rathouze v 11 hodin i stalo se tak. Potom tu opět Vilémka uvedl kat do mučírny, aby ho na druhý bok pravý pálii; a když ho táhl, zase se nic nepoznal. — A potom seznal se. — V sobotu pak v hodin 18 zmučili sou také Havlíčka i seznal se o všem. A dlouho ho trápili, nechybí tři hodin. Potom v pondělí — po obědích v 18 hodin vedeni na popravu k praněří na rynek. Pak podlé obyčeje biřic vyvolával, proč se jim ta smrt ohavná státi má, že sou zrádci; Vilémek tomu nic neodpověděl, než Havlík odmlouval —.

III.

Doklady o hospodářské agendě na radnici Staroměstské.

A) Soupis vydání z let 1429—1432.

(Z orig. rukopisu č. 20.)

Secuntur distributa predictorum perceptorum:*)

1429. Sabbato dominice »Iustus es«, ipso die beati Lamperti (17. září): Ad officium sex dominorum per collectas Petri Skrziczka et Martini, fratris Wostnik, et pro novem nunciis, tubicena et duobus poxidariis III s. XVI gr. It. Andree notario VIII gr., it. Mathie Firsska nuncio V gr., it. fratri bibales I gr. — Secunda feria (19. září): it. Nehode cursori in legacione ad Zmrzlikonem et Klenowsky et ad Rzikam in Domazlicz XVI gr., it. arbitris balneales X gr., it. Skere in Hradistko ad Vishanus I gr., it. pro papirio ad registrum et litteras 2 gr., it. pro fusoriis, vulgariter strzielissze, pro telis imponendis III gr.; it. pro bursulis ad pecunias III num., it. officialibus pro Svidnicensi cerevisia I gr. I num., it. Johanni Reczek pro asscribus ad pavimenta in turri s. Stephani et ad taras (?) per collectas suas et orphanorum Kukla 51½ gr., it. ad consilium dominis pro Svidnicensi II gr. II num.

Tercia feria vigilie Mathei (20. září): De mandato magistri civium Sigismundo capitaneo et stipendiariis et aliis adherentibus eis tempore disturbii et gewere cum Nova Civitate balneales XL gr., it. Absoloni de mandato dominorum de consilio ad relacionem Johannis Kbeliski et Czipser LX gr., it. Muzikoni pro exbrigacione stipendiariorum Mielnicensium racione expensarum et pabuli et potagiorum de mandato dominorum de consilio III s. XXV gr., it. Nicolao sartori a babato in exbrigacione aliorum stipendiariorum Mielnicensium II s. XLVI gr., it. ad officium sex dominorum pro faciando prandio arbitris utriusque civitatis per Zdenconem LXXX gr., it. Petro fabro pro tribus sexagenis telorum XVI gr., it. pro duabus cutibus pergameni ad arbitratorias litteras et trengales per Kukulum notarium VI gr., it. pro cera rubea pro sigillandis litteris I gr., it. magistro civium et dominis in officio pro Svidnicensi II gr. II num.

Quinta feria (22. září): It. officialibus pro assatura, pane et cerevisia II gr. I num., it. Johanni Sserba nuncio balneales I gr., it. ad consilium ad honorandum Procopium Rasum et alios hospites pro potagiis V gr.

Summa columpne XV s. XLII gr. XI hallensem.

Sexta feria (23. září): It. pro quatuor sexagenis telorum per Wenceslaum a coronis XVI gr., it. Laurencio sigillatori de sculptura sigillorum Drslay Kerunkonis et Johannis de Swynar VI gr., it. ad officium sex dominorum pro comparando prandio dominis consulibus, arbitratorum et Rasi Procopii II s., it. ad consilium pro medone et zinzibere V gr., it. Alsoni cum littera in Nymburgam et

Coloniam in legacione pro apponendis sigillis XX gr., it. pro cantaro ad officium per collectas Lypoldi X gr.

Sabbato dominice Da pacem (24. září): It. Kralowczoni, capitaneo Orphanorum, pro necessariis eidem comparandis de mandato dominorum de consilio 2½ s. gr., it. Andree notario collactarum X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. ingrossatoribus cancellarie, videlicet Nicolao et Mathie, de mandato dominorum de consilio in retentis LX gr., it. carpentariis, dietariis cum coadiutoribus famulis per septimanam tempore disturbii in diversis laboribus XLVIII gr., it. ad officium sex dominorum per Sdenconem VIII s. XXVI gr., it. Martino, notario consilii, de mandato dominorum X gr., it. nuncio versus Czaslaviam VII gr., it. pro bursulis ad pecunias III nummi, it. Wladikowe a nigra rosa pro exbrigacione Wilhelmi Costka racione expensarum et pabuli de mandato dominorum de consilio XIII s. VIII gr., it. officialibus et dominis in officio consedentibus pro cerevisia alba et Svidnicensi III gr. I num.

Secunda feria ante Wenceslai (26. září): Johanni a clavibus in legacione cum littera VI gr., it. Absoloni de mandato dominorum XV pr., it. Andree a rubeo cervo pro expedicione seu exbrigacione Kralowecz de hospicio racione expensarum, potagiorum et pabuli de mandato magistri civium et dominorum de consilio pleno XV s. XLVIII gr. III num., it. Nicolao sartori a babato racione expensarum ex parte Wenceslai Basczsky in exbrigacione III s., it. magistro civium cum dominis consulibus, officialibus et stipendiariis et nunciis balneales XX gr.

Tercia feria (27. září): It. nuncio pro domino Jarossio milite II gr., it. Johanni a clavibus subiudici in legacione ad Procopium Rasum et ceteros Fratres ipsius XV gr., it. nuncio in occulta legacione per Straboch VIII gr.

Summa columpne XLIX s. XIX gr. I nummus.

It. ad officium sex dominorum ex parte Martini pincerne domus Praturst racione cerevisie LXVIII gr., it. pro cute pergameni pro litteris capitalibus racione concordie cum Nova Civitate per Humpolecz III gr., it. Laurencio cirotecario de sartura et reformacione pulvinariorum in consilio et officio per suas collectas III gr., it. Laurencio pro sculptura sigillorum Sokolonis et Kralowecz III gr.

Quarta feria ipso die Wenceslai (28. září): Vacat Johannes Propheta, magister civium.

It. quinta feria ipso die Michaelis (29. září): Sigismundo capitaneo equitanti ad campum versus Rostok in subsidium de mandato magistri civium XL gr., it. ad officium sex dominorum per Sdenconem in necessariis pro pixide magna conducenda ad Rostok XL gr., it. Jacobo Holub cum aliis carpentariis X gr., it. pro Svidnicensi cerevisia et Turnowiensi in officio dominis II gr.

* Příjem otištěn v Tomkových Základech I. str. 264.

Sexta feria (30. zāří): ad officium sex dominorum per pulveribus pixidis emptis a Gira pro subarracione per Zdenconem XXX gr., it. Czicch pistori pro pane versus Rostok $\frac{1}{2}$ s., it. Wladycowe a nigra rosa pro exbrigacione secunda Wilhemi Costka de mandato magistri civium et dominorum de consilio LXXV gr. It. fratri bibales II gr.

Sabbato Salus populi (1. řijna): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. magistro civium Johanni Propheta in necessariis per ipsum expositis ad Rostok XXX gr., it. de mandato magistri civium Humpolecz bibales XV gr., it. ad officium sex dominorum per collectas Wenceslai de domo tenebrosa Wenceslai Pysck, Pechonis fabri et Galli fabri et Blazconis cultellatoris et racione fabricae telorum I $\frac{1}{2}$ s., it. magistro civium cum dominis consulibus in officio consedentibus pro Swidnicensi cerevisia et Turnowiensi III gr. I num.

Secunda feria (3. řijna): Wenceslao vectori racione vecture magne pixidis versus Rostok et viceversa per collectas X gr., Slahun vectori racione eiusdem vecture X gr., it. Petrmano racione cerevisie albe datum pro campo versus Rostok XXXVII $\frac{1}{2}$ gr.

Summa columpne VIII s. XXXIII gr. IX hallenses.

Tercia feria (4. řijna): It. ad officium sex dominorum per Zdenconem et Welwar LX gr., it. Johanni ssyparz de impositione telorum X gr., it. magistro civium cum dominis consulibus, stipendiariis, qui circa Rostok iacuerunt balneales XXV gr.

Quarta feria (5. řijna): Nicolao pincerne a rana in exsolucone cantari magni de consilio invadiati tempore regiminis Mixonis pellificis racione cerevisie eidem recepte per collectas ipsius XIII gr.

Quinta feria (6. řijna): it. ad officium sex dominorum racione cerevisie Swidnicensis [et] Turnoviensis pro magistro civium Cruce torrificice et hospitibus tempore synodus et disturbii super pretorium expositis et receptis per Straboch V s. gr., it. Clementi Krocze pro carnibus tempore synodus receptis XIII gr., it. Barthossio pannifici racione lignorum Absoloni datorum pro edificatione de mandato magistri civium XXIII gr., it. Marssoni ex opposito Bethleem in suo debito per collectas V gr.

Sexta feria (7. řijna): Kaderzawconi pistori racione panis ad Rostok per collectas $\frac{1}{2}$ s. gr., it. Dorothee Petri Cardinalis pro allecibus tempore synodus receptis XII gr.

Sabbato omnia, que fecisti (8. řijna): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. de mandato magistri et dominorum de consilio Prziechoni clienti dicto Weczlik ob adhesionem capitaneo et magnam diligenciam tempore disturbii LX gr., it. officialibus pro cerevisia Swidnicensi et Turnowiensi I gr. III nummi.

Dominico ipso die (9. řijna): ad consilium propter hospites pro potagiis VI gr.

Secunda feria (10. řijna): it. Wlassimsky pro XLV bracteis vulgariter ssyvolu pro fabricandis telis LXXX gr., it. ad officium sex dominorum racione retentorum Wenceslao hostiario consilii de mandato magistri civium LV gr.

Tercia feria (11. řijna): it. de mandato dominorum de consilio mulieri Polone, Rasi Procopii nuncie, VI gr., it. pro Swidnicensi cerevisia circa Straboch pro honorancis Thaboritis hospitibus et sacerdotibus in domo ipsius.

Quarta feria (12. řijna): Niklik pixidario de mandato magistri civium racione servicii XV gr.

Quinta feria (13. řijna): it. magistro civium cum consulibus, officialibus et stipendiariis balneales cum genaculo (!) post balneum circa Straboch XXXV gr.

Sexta feria (14. řijna): it. Wenceslaus Holecz tempore disturbii pro palis capisteriis, rotulis, pro labore circa valvas et fossata XXII gr.

Summa columpne XIII s. XIII gr. III nummi.

Sabbato dominice In voluntate (15. řijna): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. portatori perdicum ad consilium a Indoco III gr., it. pro cerevisia officialibus Turnoviensi IIII nummi.

Secunda feria (17. řijna): it. magistro civium et dominis consulibus simul consedentibus in officio pro aucis, serinis, avibus, assaturis, carnibus, pane albeo et siligineo XXXIII gr.

Tercia feria (18. řijna): Johanni a s. Gallo de impositione telorum XII gr., it. Kulhanconi seratori pro seris ad compedes pro captivis VI gr.

Quarta feria (18. řijna): it. de mandato dominorum Hedvice sartori conducenti cum stipendiariis Novocivitatensibus cum pecuniis domino Habart super expensis LX gr.

Quinta feria (20. řijna): Martino tandetiste de impositione telorum VI gr., it. pro prelibacione et potagiis officialibus captivorum in officio consedentibus in discussione eorum V gr.

Sexta feria (22. řijna): it. ad officium sex dominorum pro prandio comperando pro invitata magistro civium e sacerdotibus Pragensibus post argumentacionem et sacerdotum Orphanorum et Taboriensium Rzitkonis et aliorum hospitum per Nicolaum Pytel II s. It. relicte Welislai pro cerevisiis tempore regiminis Crucis platner receptis pro stipendiariis pedestribus XXVIII gr.

Sabbato Si iniquitates (22. řijna): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. Strabochoni pro cerevisia Swidnicensi et Turnowiensi in honorancis Zmrzikonis, Rzitka hospitum magistro civium et sacerdotum Pragensium et Taboriensium in prandiis pro magistro civium et ad consilium receptis tempore et post argumentacionem magistri Johannis Prziham et Anglici II $\frac{1}{2}$ s. It. de mandato dominorum de consilio Hedvice sartori et Cruci torrifici ad synodum versus Brodam Boemicalem per Kralowecz celebratam et versus Grudym pro locandis novis consulibus II $\frac{1}{2}$ s. It. Jacobo feratori pro ferro ad tela fabricanda LX gr., it. magistro civium Johanni Propheta pro piscibus hospitibus VII $\frac{1}{2}$ s., it. Johanni Loysonis de impositione telorum X gr., it. Petro fabro de fabrica telorum per coronam XX gr., it. Johanni amico Straboch pro I quartali cerevisie conventori domus Luce ad Rostok recepto XIII gr., it. Johanni de Umrlj pro I quartali cerevisie magistro civium Barthossio pannifici vicegerenti XIII s.

Summa columpne XII s. IX gr. I hall.

Secunda feria (24. řijna): ad officium sex dominorum per collectas Wenceslai Turssmid, Johannis apothecarii, Krztien doleatoris, Crusine rotificis, Hanussii Bezbradi carnificis et collectas retentas relicte Nicolai vectoris et Swate feratricis III $\frac{1}{2}$ s. XII gr. II num. It. Andree Dryzna coco bibales II gr.

Tercia feria (25. řijna): de mandato magistri civium nuncio Zacensi expectanti fere ad septimanam responsum IIII gr., it. Procopio sartori de sartura tunicarum Thome et Sseri carpentariorum per collectas suas VI gr., it. Strabochoni pro cerevisia Swidnicensi magistro civium Johanne Propheta domum pro hospitibus receptis XXVII gr.

Quarta feria (26. řijna): Martino tandetiste de impositione telorum XVI gr.

Quinta feria (27. řijna): it. tubicene de mandato magistri civium XXX gr., ad officium sex dominorum per collectas Petri Butta per Sdenconem, Anthonii ab asinis et relicte Rezek LXXXVII $\frac{1}{2}$ gr., Thome, famulo iudicis, de sigillacione duorum dierum II gr.

Sexta feria (28. řijna) festum Symonis [et] Jude.

Sabbato dominice Dicit primo (29. řijna): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. Johanni Sczerba bibales I gr., Sseri carpentario racione infirmitatis V gr., Wenceslao, ingrossatori Martini notarii, bibales II gr.

Secunda feria: it. Johanni de Mielnyk pannifici pauperi ob vulneracionem per sagittam et percussionem tempore ingressus domini Hinconis et Zmirziczky civitatem cum inimicis causa dei per collectas retentas domus relicte Pawmgertl cirologo pro medicacione L gr. It. ad officium sex dominorum pro retenta Rebeczkoni nuncio per Barthossium pannificem XXX gr., it. Johanni a s. Gallo de impositione telorum VIII gr. It. Johanni conventori domus sculpte turris racione vulneracionis per sagittam tempore disturbii in subsidium pro cirologo per suas collectas XII gr.

Tercia feria festum Omnium sanctorum (1. listopadu).

Quarta feria (2. listopadu): it. Hedvice sartori et Duchconi piscatori, dominis de consilio et aliis de communitate et stipendiariis equitantibus in Mielnik pro locandis consulibus II s., Thome, famulo iudicis, de sigillacione I gr.

Summa columpne X s. XLV $\frac{1}{2}$ gr.

Quinta feria (3. listopadu): it. officialibus pro prelibacione et potagiis II gr.

Sexta feria (4. listopadu): magistro civium Johanni Kbelky racione invitate Rzitkonis, Wilhemi Costka quibusdam de consilio cum officialibus pro piscibus et luceis per Sczerbam XXXV gr., it. Strabochonisse pro eodem pro amigdalis risi, vino greco XX gr., it. clericis recordantibus ibidem II gr., it. clientibus Rzitkonis et Costkonis equitantibus in nocte ad custodiam propter hostes cum nostratibus pro medone per Sram IIII gr.

Sabbato Dicit secundo (5. listopadu): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. Petro fabro de fabrica telorum XXX gr., it. magistro civium Johanni Kbelky pro Swidnicensi cerevisia apud Straboch receptis ad domum pro hospitibus et super pretorium LXVIII gr. It. de mandato magistri civium Wladykove pro exbrigacione familie Wilhemi Costka, qui venerat in auxilium nostratibus custodie contra adversarios LXV gr., it. Mathie Smolarz pro cerevisia antiqua Wilhelmo Costka recepta de mandato dominorum XVI gr. It. ad officium sex dominorum per collectas retentas domus Laurencii hoffrichter per conventorem II $\frac{1}{2}$ s. gr. It. officialibus balneales cum servitoribus VII gr.

Secunda feria (7. listopadu): ad officium sex dominorum per collectas orphanorum Iessconis Pehm per Zdenconem LXXVI gr. II num. It. Mathie Frisska, nuncio collectarum, per collectas Petri Hubal pro sotularibus (?) IIII gr.

Tercia feria (8. listopadu) magistro civium cum dominis consulibus et servitoribus balneales et post balneum pro cena LX gr.

Quarta feria (9. listopadu): it. Gallo falconiste de mandato magistri civium ad relacionem de consilio Wenceslai Bradati XVI gr.

Quinta feria (10. listopadu): it. Molessoni, notario officii spiritualis, de mandato dominorum de consilio ad preces Rokiczane pro panno per collectas retentas orphanorum Glawber $\frac{1}{2}$ s. gr. It. ad officium sex domi-

norum per dominum Sdenconem et Johannem Welwar racione expensarum cum Rzitka in Mielnik obligatis LX gr.

Sexta feria (11. listopadu): it. magistro civium pro duobus luceis recentibus ad prandium pro invitata dominorum consulum XXIII gr., it. Thome iudicis de sigillacione II gr., it. pro cera rubea Alberto solvimus I gr.

Summa columpne X s. XXVI gr. II nummi.

Sabbato Dicit tercio (12. listopadu): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. pro duobus caseis dominis V gr., it. Petro fabro de fabrica telorum XV gr., it. Martino tandetiste de inposicione telorum per Pytel XIII gr.

Secunda feria (14. listopadu): it. clericis recordantibus martinales IIII gr., it. fratri bibales I gr., it. de mandato dominorum de consilio ad relacionem Barthossii pannificis Rokiczane, predicatori Lete curie, pro braseo ad cerevisiam III s.

Tercia feria (15. listopadu): it. Martino Poczadek causa dei per suas collectas II gr.

Quarta feria (16. listopadu): ad officium sex dominorum in debito Franczus et Barthossii barbitonsoris et Katherine a rana racione candelarum per collectas Bolesskonis et Crucis carnificis LX gr.

Quinta feria (17. listopadu): it. magistro civium cum dominis balneales XXIII gr., it. pro bursis pro servandis peccuniis I gr.

Sexta feria (18. listopadu) Johanni a s. Gallo de inposicione telorum VI gr.

Sabbato Dicit quarto (19. listopadu): Andree notario X gr., Mathie nuncio V gr., it. Petro fabro de fabrica X s. telorum XXX gr., it. Martino tandetiste de inposicione telorum IIII gr., it. magistro civium Johanni Kbelky in expositis XXX gr.

Secunda feria (21. listopadu) Nyemecz, portulano regis, causa dei per suas collectas IIII gr.

Tercia feria (22. listopadu) Strabochoni pro magistro civium Johanne Kbelky, hospitibus et ad consilium et officia racione cerevisie Swidnicensis et Turnoviensis et vino et receptis V $\frac{1}{2}$ s. VIII gr.

Quarta feria (23. listopadu): Nicolaus a sagena magister civium inceptit. Ad officium sex dominorum per collectas Jacobi Leutner a melone racione retenti salarii XXXVII $\frac{1}{2}$ gr.

Quinta et sexta feria (24. a 25. listopadu) vacat propter Katherine festum.

Sabbato dominice Ad te levavi (26. listopadu): it. Andree notario cum Mathia nuncio XV gr.

Dominico ipso die (27. listopadu) ad consilium pro cerevisia propter communitatem magnam II gr.

Secunda feria (28. listopadu) officialibus pro prelibacione et cerevisia I gr., it. pro honoracione Swoyssii et purgravii pro Swidnicensi I gr. I num.

Tercia feria (29. listopadu) in vigilia Andree magistro civium pro luceis et sudubus propter hospites XXVI gr.

Quarta feria (30. listopadu) festum Andree.

Quinta feria (1. prosince) Martino tandetiste pro inposicione IIII s. telorum VIII gr.; it. officialibus pro cerevisia Swidnicensi et alia I gr. III num.

Sexta feria (2. prosince) ad consilium pro medone et zinzibere V gr.

Summa columpne XIII s. III gr. I hall.

Sabbato Populus Syon (3. prosince): it. Andree notario et Mathie nuncio XVI gr. It. Barthossio pannifici racione lignorum tempore disturbii cum Novocivitatensibus pro necessariis circa muros et valvas sibi receptis laborandis LX gr. It. Petro fabro de fabrica telorum per Kra-

bez XV gr., it. Alsoni in legacione ad Procopium Rasum versus Montes Cuthnas de mandato magistri civium.

Secunda feria (5. prosince): it. pro cera rubea ad sigillandum propter collectas I gr., it. Thome, servo iudicis, de sigillacione I gr., it. officialibus pro medone I gr.

Tercia feria festum Nicolai (6. prosince).

Quarta feria (7. prosince) episcopo s. Nicolai II gr., episcopo s. Michaelis II gr., it. episcopo de Leta curia II gr., it. episcopo s. Galli I gr., it. episcopo s. Egidii I gr., it. episcopo s. Castuli I gr., it. Thome, servo iudicis, de sigillacione I gr., it. Hedwice sartori de mandato dominorum de consilio ad relacionem domini Barthossii pannificis racione cerevisie patok Absoloni date per collectas eius XLVI gr. It. Sigismundo capitaneo racione II s. gr. concessarum in Mielnik Hedwice sartori et aliis de communitate in conduccionem Rzitkonis de Mielnik solvimus II s. gr. It. officialibus simul in officio prandentibus pro piscibus, allecibus, pane et potagiis ob non discessum de pretorio propter sigillacionem racione collectarum pro acquirendis pecuniis pro campo VI gr.

Quinta feria (8. prosince): Petro fabro de fabrica V s. telorum XV gr. it. ad consilium per Barthossium et Strabochonem dominis pro campo XVII $\frac{1}{2}$ s. gr., it. Thome, famulo iudicis, de sigillacione II gr.

Sexta feria (9. prosince) ad officium sex dominorum ad relacionem domini Duchkonis piscatoris et Petri candelatoris pro diversis necessariis pro coquina ad campum comparandum per Zdenconem II s. gr., it. magistro civium Nicolao a sagena pro I vase cerevisie Turnowiensi per Johannem, notarium Leta curie, XLVIII gr. It. Machconi Stupecz pro tela ad saccos ad campum ad currus et equis VII gr.

Sabbato Gaudete (10. prosince) Andree notario et Mathie nuncio XV gr., it. ad officium sex dominorum ad relacionem Petri candelatoris de consilio super necessaria campi per Zdenconem I s. gr. It. Petro fabro de fabrica III s. telorum XII gr., it. Martino tandetiste de inposicione telorum VIII gr.

Summa columpne XXVII s. VIII gr.

Secunda feria (12. prosince) Johanni a s. Gallo de inposicione XII s. telorum XXIII gr., it. Wilhelmo Coska de mandato dominorum de consilio pro V stamine panni circa Barthossium II s. gr., it. Johanni Holy a cigno cultellatori pro fabrica III s. telorum per suas collectas XII gr., it. Rebeczkoni et Polono nunciis et Dubconi de precepto magistri civium et Medkoni pro VI ulnis panni ad caligas Barthossio XVIII gr. It. sacerdotibus ad Letam curiam VI gr., it. magistro civium pro vino II gr., Thome famulo iudicis de sigillacione I gr., it. Mathie nuncio pro bibalibus cum Thoma I gr.

Tercia feria (13. prosince) Sigismundo capitaneo ad relacionem de consilio domini Duchkonis et Jacobi ferratoris in subsidium pro campo LX gr., it. magistro civium pro vino circa Fynder recepto II gr., Thome, servo iudicis, de sigillacione I gr.

Quarta feria (14. prosince): Ad campum exiverunt Mysnam. It. ad officium sex dominorum pro necessariis exbrigandis super campum per Sdenconem II s. gr., it. ad consilium pro malvasia propter hospites VI gr., it. pro pane albo ad consilium III hallenses, it. officialibus pro medone et zinzibere III gr., it. Skete (?) cursori bibales I gr., it. Johanni Spiczukl de sartura et emendacione tabernaculi per suas collectas XXIII gr., it. Symoni ab albo leone pro I lak vini continente XLII pintas pro campo recepto persolutum XXXVI gr. It. eidem pro eodem vino super pretorium pro honoracionis hospitem et magistro

civium et in pansacione (?) dominis exeuntibus ad campum XIII gr. III num.

Quinta feria (15. prosince): magistro Laurencio ad relacionem de consilio Sdenconis et Martini Nosek frenificis pro libro exsolvendo II $\frac{1}{2}$ s. gr., it. Thome, servo iudicis, de sigillacione II dierum II gr.

Sexta feria (16. prosince) ad officium sex dominorum per collectas Sdenconis de domo Czieszierz, Johanni Welwar, Nicolai a sagena, Wenceslai Krabecz, Manconis surtoris, Wenceslai a quinque coronis III s. XVII gr.

Summa columpne XXIII s. minus I nummus.

Sabbato dominice Memento (17. prosince): It. Andree notario cum Mathia nuncio XV gr., Martino tandetiste de inposicione III s. telorum VIII gr., it. clericis a s. Nicolao osapinales (?) ad relacionem domini Duchconis de consilio III gr., it. sacerdotibus s. Michaelis per Johannem a cantaris VIII gr., it. Johanni a s. Gallo de inposicione III s. telorum VI gr., it. ad officium sex dominorum per collectas Urbani frenificis, Spaczek sellatoris, Martini tanner, relicte Wyzrywen, Mathie Drdak et Mauricii frenificis de domo Othay et Florkonis et collectas domus Angeli, nati Loyse, Nicolai seratoris et Johannis Mostsky III s. It. Thome, famulo iudicis, de sigillacione I gr., it. Wenceslao, ingrossatori Martini, bibales I gr.

Secunda feria (19. prosince) Alberto apothecario pro cera rubea propter collectas I gr., it. Mathie fabro a campana rubea de labore instrumentorum ad formas pixidum per collectas XVI gr.

Tercia feria (20. prosince): it. Wenceslao Straboch pro cerevisia Swidnicensi, Turnowiensi, amigdalis, ficibus, vino greco, magistro civium Nicolao a sagena et ad consilium receptis II $\frac{1}{2}$ s. gr.

Quarta feria festum Thome (21. prosince): Jacobus ferrator magister civium.

Quinta feria (2. prosince): it. de mandato dominorum de consilio Wenceslao nuncio, qui venerat de campo a nostratibus cum litteris X gr., Thome, famulo iudicis, de sigillacione trium dierum III gr.

Sexta feria (23. prosince): it. magistro Jacobo ferratori pro necessariis LX gr., it. Barthossio pannifici pro duobus staminibus panni pro nunciis datis consilii VI gr., it. portitori eorundem staminum I gr., it. cuidam pauperi circa s. Benedictum causa dei II gr.

Sabbato dominice Dum medium (24. prosince).

Vigilie Nativitatis Christi (27. prosince): It. Andree notario cum Mathia nuncio XV gr., it. clericis s. Michaelis II gr., it. Andree, Wenceslao, ingrossatori Martini, Mathie Cruci fratri pro sacra nocte XVI gr., it. sex nunciis cursoribus de mandato magistri civium pro sacra nocte XII gr., it. portitori aliorum duorum staminum a Barthossio pannifice ad consilium ex parte officialium de Leta curia datorum pro nunciis I gr.

Quarta feria ipso die Innocentium (28. prosince): it. clericis recordantibus in pretorio II gr., it. clericis de duabus parochiis circa magistrum civium cantantibus sacra nocte VI gr.

Summa columpne XVI $\frac{1}{2}$ s. X gr.

Quinta feria vacat (29. prosince).

Sexta feria (30. prosince) ad consilium pro malvasia VI gr.; it. ad officium sex dominorum per dominum Sdenconem pro solvendo pane pro sacra nocte dominis et per ecclesias distributo II s. gr.

Sabbato in excelso trono (31. prosince): it. Andree notario cum Mathia XV gr., it. Nyemecz portulano causa dei II gr., it. officialibus pro allecibus, aucis et cerevisia III gr., it. Thome, servo iudicis, pro socutaribus (?) III gr.

1430. Secunda, tertia et quarta feria vacat. (2., 3., 4. ledna.)

Quinta feria (5. ledna) de mandato magistri civium matri plebani s. Stephani in muro, ipso existente in campo cum nostris, eidem in subsidium expensarum per dominum Duchconem X gr., it. officialibus pro I zeitlino rivole I gr. I num. it. magistro civium cum dominis consulibus et officialibus et servitoribus balneales XX gr.

Sexta feria festum Epiphanie (6. ledna).

Sabbato dominice Omnis terra (7. ledna): it. Andree notario et Mathie Frisska XV gr., it. clericis recordantibus II gr., it. orphanis Caroli Pobrziezny causa dei II gr., it. officialibus pro prelibacione et cerevisia II gr., it. Gire Quida pannifici pro setiacione et panniratura staminum pro nunciis VII gr. Item Knopch seratori pro clave ad almariam I gr.

Secunda, tertia, quarta, quinta feria (9.—12. ledna) vacat.

Sexta feria (13. ledna) ad officium sex dominorum racione equi empti a quodam Mauricio per Sdenconem pro communitate LX gr., it. de mandato magistri civium nuncio de Hazensteyn, qui portavit litteras et novitates ex parte iacencium in campo ad relacionem Crucis platner XVI gr., it. nuncio, qui portavit porcum silvestrem dominis consulibus a Colowrat X gr., it. officialibus pro I zeitlino Romanie I gr.

Sabbato Adorate primo (14. ledna): it. Andree notario X gr., it. Mathie Frisska nuncio V gr., it. magistro civium cum dominis balneales XVI gr.

Secunda feria (16. ledna) ad consilium pro malvasia propter hospites VI gr., it. officialibus pro assatura et pane et cerevisia II gr., it. magistro civium cum quibusdam consulibus in officio post prandium consedentibus pro Svidnicensi cerevisia II gr. II nummi.

Tercia feria (17. ledna) Symoni ab albo leone pro XXIII pintis vini persolutum pro magistro civium Jacobo ferratore receptis XIX gr. X ball., it. pro eodem magistro civium Jacobo ferratore pro Svidnicensi cerevisia et Turnowiensi et rerum institorum circa Wenceslaum Straboch receptorum LVIII gr.

Summa columpne VI s. LV gr. I num.

Quarta feria (18. ledna): Duchco piscator magister civium. It. magistro civium propter hospites pro tragea minori per collectas Alberti apothecarii IX gr., it. officialibus stipendiariorum sedentibus in stipendiariis et pro Romanie II gr. It. Andree et Mathie in conscripcione inquilinorum per hospicia pro prandio et bibalibus per bis II gr.

Quinta feria (19. ledna): it. ad consilium pro honorancia domini Johannis Rzitka pro malvasia propter bonam mentem VI gr., it. cuidam mulieri cum quinque pueris causa dei III gr., it. Andree cum Mathia balneales I gr., it. pro pergamento ad cancellarium ad treugales litteras cum lantfrid Plzensi et castrensibus per Humpolecz V gr., it. officialibus pro cerevisia Swidnicensi I gr. I num.

Sexta feria (20. ledna), it. magistro civium Duchkoni super necessariis XXX gr., it. magistro civium racione invitate dominorum consulum Rzitkonis et aliorum hospitem pro speciebus diversis per collectas Sysel XXVII $\frac{1}{2}$ gr. It. eidem pro prandio racione risi, rocis (?), amigdali et Romanie XXIII gr.

Sabbato Adorate secundo (21. ledna): it. Andree notario cum Mathia nuncio XV gr., it. Thome, famulo iudicis, I gr., it. officialibus pro I zeitlino Romanie I gr.

Secunda et tertia feria (22., 24. ledna) vacat.

Quarta feria (25. ledna) ad consilium pro Romanie III gr., it. officialibus pro I zeitlino Romanie I gr., it. Miksoni cursori in Mielnik III gr., it. Thome iudicis de sigillacione trium dierum III gr.

Quinta feria (26. ledna): it. de mandato dominorum de consilio relicte Johannis Lynden in debito per communitatem eidem testamentaliter ex parte Katherine virginis quondam Vackonis legato et obligato debitorie per collectas XXXIII $\frac{1}{2}$ gr., it. magistro civium cum dominis consulibus, officialibus et aliis hospitibus per dominos consules inofficialibus et senioribus communitatis circa dominum Symonem ab albo leone prandentibus pro pullis, asperiolis, perdibus, avibus, serina, assatura, luceo recenti et vino LXXVIII gr.

Sexta feria (27. ledna) Andree et Mathie in conscripcione inquilinorum pro prandio I gr.

Sabbato Adorate tercio (28. ledna): It. Andree notario cum Mathia nuncio XV gr., it. de mandato dominorum magistro Laurencio LX gr.

Secunda feria (30. ledna): it. de mandato dominorum de consilio magistro Rokiczane equitanti de Mielnik et Rudnicz XXX gr.

Summa columpne V s. LVI gr. I num.

Tercia feria (31. ledna); it. de mandato magistri civium matri plebani s. Stephani in muro ipso existente in campo cum nostratibus super expensis X gr., it. officialibus pro I zeitlino Romanie I gr., it. Thome iudicis de sigillacione II dierum II gr.

Quarta feria (1. února) vacat.

Quinta feria festum Purificacionis (2. února).

Sexta feria (3. února) ac consilium pro Romanie III gr., it. de mandato dominorum de consilio nuncio, qui portavit novitates et litteras de Hazenstein ex parte nostrorum et fratribus in Meyssna iacentibus.

Sabbato dominice Adorate quarto (4. února): it. Andree notario cum Mathia nuncio XV gr., it. magistro civium pro melle propter hospites III gr., it. Thome, servo iudicis, I gr., it. officialibus pro allecibus, aucis et pane et cerevisia II gr.

Secunda et tertia feria (7. února) vacat.

Quarta feria (8. února) ad consilium pro Romanie III gr., it. ad officium sex dominorum racione equi empti pro communitate circa Johannem a cantaris II $\frac{1}{2}$ s. gr., it. officialibus cum aliis officialibus stipendiariis sedentibus simul et colligentibus stipendium pro prelibacione et potagiis propter sessionem tota die in pretorio VI gr.

Quinta feria (9. února): it. quibusdam dominis consulibus prandentibus in officio cum officialibus racione comestionis seu prandii per Johannem a cantaris propinat pro pane, cerevisia et vino VI gr., it. dominis consulibus et hospitibus circa magistrum civium post balneum comedentibus pro luceo et vino XI gr., it. dominis in balneo per Barthossium II gr.

Sexta feria (10. února): Andree cum Mathia pro conscribendis inquilinis pro prandio I gr.

Sabbato Circumdederunt (11. února): It. Andree notario cum Mathia nuncio XV gr., it. ad consilium pro Romanie III gr., it. pro pane albo II hallenses, it. Thome carpentario pro bibalibus I gr.

Secunda feria (13. února) vacat.

Tercia feria (14. února) pro cera rubea ad sigillacionem I gr., it. Thome, servo iudicis, pro sigillacione I gr., it. magistro civium Duchkoni piscatori in diversis necessariis communitatis et cursoribus expositis XXXI gr. It. tempore regiminis ipsius Duchconis pro vino circa Mathiam Smolarz pro LXXX pintis receptis eidem et pro

hospitibus et circa Sdenconem pro XIII pintis LVII gr. X hall.

Summa columpne III s. XLIII gr. I num.

Item Wenceslao Straboch pro II¹/₂ pintis malvasie et pro ¹/₂ pinta Romanie et IX pintis Swidnicensis cerevisie, ficubus, amigdalis, vino greco, rotis, riso magistro civium propter hospites receptum L gr. It. de mandato magistri civium in placitacione circa Sstraboch per Onssonem et Rzitkam et duorum dominorum de consilio ad hanc datorum pro Romania et Malvasia et cerevisia Swidnicensi VI gr.

Quarta feria (15. února): Martinus carnifex magister civium. It. officialibus pro alaut I gr. I num., Thome iudicis pro sigillacione I gr., it. ad consilium pro Romania III gr.

Quinta et sexta feria (16., 17. února) vacat.

Sabbato Exsurge (18. února): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., Thome iudicis de sigillacione duorum dierum II gr., it. Thome carpentario balneales I gr. it. de mandato dominorum de consilio matri plebani s. Stephani in campo existenti pro expensis IX gr., it. de mandato dominorum de consilio domino Mathie a pectinibus pro equo pro communitate dato C gr., it. magistro civium cum dominis consulibus et officialibus et servitoribus balneales XX gr.

Secunda feria (20. února) magistro civium in officio pro Romania II gr., Thome famulo iudicis racione sigillacionis I gr., it. pro cera rubea ad sigillandum I gr.

Tercia feria (21. února) de campo sunt reversi. It. magistro civium, dominis consulibus et hospitibus et nostris de campo reversis prandentibus circa dominum Sdenconem pro vino apud Loysam et Swidnicensi apud Straboch et Turnowiensi XVI gr., it. clericis super dominos recordantibus II gr.

Quarta feria (22. února) vacat.

Quinta feria (23. února) de mandato magistri civium Strabochoni pro Malvasia, Romania, Rivola dominis equitantibus in Myelnik et Rudnicz cum magistro Rokiczana tempore regiminis Duchoonis piscatoris ad relacionem eiusdem et Petri candelatoris de consilio LXX gr.

Sexta feria festum Mathie (24. února).

Sabbato dominice Esto mihi (25. února): It. Andree cum Mathia Frisska XV gr., it. magistro civium pro Swidnicensi cerevisia et vino in prandio racione invitate dominorum consulum et officialium et hospitum VIII gr.

Summa columpne V s. XXIII gr. I num.

Secunda feria (27. února) Fridrico pincerne pro Malvasia et Romania per dominos consules cum magistro civium in pansacione bibitum et ad consilium receptum successive XX gr. Thome iudicis pro bibalibus I gr.

Tercia feria (28. února) vacat propter carnisprivium.

Quarta feria (1. března) in capite ieiunii: it. magistro civium Martino carnifici in diversis necessariis communitatis expositis LX gr., it. officialibus pro I zeitlino Romanie I gr., it. Mathie, nuncio collectarum, pro sotularibus V gr. propter multam deablacionem cum Thoma sigillando.

Quinta feria (2. března): Thome iudicis de sigillacione I gr., it. circa magistrum civium pro vino per dominum Barthossium III gr.

Sexta feria Mathie et Thome racione ambulandi ad sigillacionem pro prandio I gr., it. Strabochoni pro cerevisia Turnoviensi magistro civium recepta II gr.

Sabbato Invocavit: it. Andree cum Mathia nuncio XV gr., Thome iudicis de sigillacione I gr., it. Johanni Meysner racione cancelli ferrei pro telis fabricandis datum

per collectas suas XX gr., it. officialibus pro I zeitlino Romanie I gr.

Secunda, tertia et quarta feria vacant.

Quinta feria ad consilium pro malvasia propter hospites VI gr., it. pro piscibus dictis okun ad prandium racione invitate Procopii Rasi et hospitum aliorum XV gr., it. Thome, famulo iudicis, de sigillacione quattuor dierum IIII gr.

Sexta feria vacat.

Sabbato dominice Reminiscere: It. Andree notario X gr., it. Mathie Frisska cum bibalibus VI gr., it. Thome carpentario bibales I gr., it. dominis in officio pro malvasia ¹/₂ pinta III gr., it. pro pane albo ad consilium successive recepto I gr., Thome, famulo iudicis, I gr., it. Wenceslao Straboch pro cerevisia Turnoviensi magistro civium recepta et pro hospitibus per Johannem a cantaris V gr.

Secunda feria: it. de mandato dominorum de consilio domino Wenceslao, plebano s. Stephani in muro, racione huius, quod fuit in campo in Mysna cum communitate nostra, pro XIII ulnis panni pro tunica et capucio per Barthossium pannificem LIII gr. It. pro Romania et Swidnicensi cerevisia circa magistrum civium tempore hospitum exposita per Barthossium pannificem VI gr.

Summa columpne IIII s. IIII gr.

Tercia feria: it. Thome iudicis pro sotularibus racione sigillacionis III gr., it. de mandato dominorum de consilio Absoloni LX gr., it. magistro civium cum dominis balneales XX gr., it. Mathie cum Thoma allecibus ad ambulandum sigillare I gr., it. Wenceslao Straboch pro Malvasia, Romania, Swidnicensi cerevisia et Turnowiensi, amigdalis, ficubus, vino greco, risi rotis, mellis, pro oleo olive etc. magistro civium Martino carnifici racione invitate dominorum et honoranciam hospitum et super pretorium receptis II s. XLIII gr.

Quarta feria. Martinus Nosek frenifex magister civium. Ad consilium pro malvasia ad honoranciam Czarde et aliorum hospitum in consilio VI gr., it. ad consilium pro crustulis et picariis III nummi, it. laboratoribus mediastini pro cerevisia per Barthossium I gr.

Quinta feria ad officium sex dominorum per collectas receptas relicte Helm et retenturum collectarum Lyderii et collectas Ade pannificis racione ipsius debiti nec non laxonis carnificis II s. XVI gr. Ad officium pro malvasia ad honoranciam domini Smyrzizcky et aliorum hospitum dominorum in officio consedencium VI gr., it. pro crustulis et picariis IIII hall.

Sexta feria: it. ad collegium dominis consulibus nostris sedentibus in synodo pro medone per Barthossium IIII gr., it. magistro civium pro piscibus propter hospites XII gr., it. officialibus pro Romania I gr., it. ad officium sex dominorum pro ducentis sexagenis cilindriorum ad calcivam (?) III s. XX gr.

Sabbato dominice Oculi: it. Andree notario cum Mathia XV gr., it. pro malvasia dominis consulibus in officio III gr., it. ad officium sex dominorum pro necessariis comparandis racione invitate dominorum baronum et hospitum per Nicolaum Pytel pannificem I s. It. Thome iudicis de sigillacione II dierum II gr.

Dominico die: it. ad collegium dominis consulibus et arbitris pro Swidnicensi cerevisia per Barthossium IIII gr. III nummi.

Secunda feria: it. conthorali Swoyssii racione debiti tempore domini Hincouis eedem per communitatem obligati per collectas LXX gr.

Summa columpne XII s. XLVII gr. I num.

Tercia feria (21. bř.) it. Strabochoni in synodo racione invitate dominorum baronum et aliorum hospitum civitatum, Orphanorum, Rasi Procopii etc. ad prandium pro amigdalis, vino greco, ficubus, risi rotis, melle, Swidnicensi cerevisia, czucratis etc. II s. XXV gr., it. dominis in officio pro malvasia III gr.

Quarta feria (22. bř.): it. magistro civium racione invitate Rasi Procopii ad prandium pro IX libris usionis et piscibus XXX gr., it. eidem pro ficubus IIII gr., it. Andree notario cum Mathia bibales II gr., it. pro Swidnicensi cerevisia in officio post prandium I gr. I num.

Quinta feria: (23. bř.) it. pro malvasia ad honoranciam Wilhelmi Costka et aliorum hospitum in officio III gr., it. pro crustulis et picariis IIII hall., it. de mandato dominorum de consilio Bernardo Kotkonis racione debiti per communitatem eidem obligati in ablacione multorum rerum de domo et suppellectilium per collectas cum retentis II¹/₂ s. II gr. It. Petro doleatori a s. Spiritu racione laboris instrumentorum ad sstatlaviam per collectas XXVI gr.

Sexta feria (24. bř.): it. Gire cuidam *) pro setistracione et panniratura panni plebano s. Stephani II gr.

Sabbato (25. bř.) dominice Letare: it. Andree cum Mathia XV gr.; it. magistro civium Martino Nosek frenifici pro uno vase cerevisie albe de Gyzin per dominum Barthossium pannificem XLI gr., it. Thome iudicis de sigillacione V dierum V gr., it. pro cera rubea per ipsum recepta II gr.

Secunda, tertia, quarta feria vacat.

Quinta feria (30. bř.) ad consilium pro medone II gr., it. ad consilium per dominum Barthossium pannificem pro dominis ad ordines in Rudnicz IIII s. It. Theutonice regine fatue I gr., it. Costkoni in officio pro malvasia III gr., it. officialibus pro Swidnicensi cerevisia post prandium in officio I gr. I num.

Summa columpne X s. XVIII gr. IIII num.

Sexta feria (31. bř.): it. officialibus et dominis in officio pro malvasia III gr., it. Thome iudicis de sigillacione trium dierum III gr.

Sabbato Iudica (1. dub.): it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio cum bibalibus VI gr., it. magistro Nicolao de Rzczicz pro exsolucione tunice de Iudeis ad relacionem Barthossii pannificis de consilio XL gr., it. Wenceslao barbrasori ad relacionem dicti domini Barthossii pro eo, quod in campo cum dominis fuit, XXX gr., it. officialibus pro I zeitlino malvasie I¹/₂ gr.

Secunda feria (3. dub.): it. Mathie cum Thoma propter ambulare ad sigillandum inquilinis propter collectas pro piscibus I gr.

Tercia feria (4. dub.): it. dominis officialibus ob sessionem tocius diei in pretorio propter collectas et sigillacionem inquilinis et hospitibus super prandio et potagiis XII gr. It. ad officium sex dominorum per collectas rententas domus Katherine ad manum ex parte debiti antiqui Lewe mercatoris in plumbo pro communitate receptis in necessariis II s., it. Katherine ferratrici pro luceo recepto ad Smolarz racione invitate Rasi Procopii XII gr., it. ad officium sex dominorum per collectas domus Mixonis Sobek nec non racione stipendii in rajsia versus Meysnam in debito Wlassymy racione ferri ab eo recepti per Procopium pictorem LX gr.

Quarta feria (5. dub.): it. ad officium sex dominorum per collectas relicte Martini de Trnavia racione retenti solarii Medkonis nuncii XL gr., it. Mathie a pectinibus per

*) Rukop. má Gira quidam.

collectas in suo debito X gr., it. officialibus pro Swidnicensi cerevisia post prandium I gr. I num.

Quinta feria (6. dub.) ad officium sex dominorum per collectas Mathie Zalud fabri, Philippi lutifiguli racione laboris fornacis in pretorio, relicte Petri Lanczkron, Ade architectoris, Crucis pincerne domus dicte od lupow, Blazconis torrificis I s. LII gr. II num., it. pro cera rubea ad sigillandum II gr., it. dominis in officio pro Romania II gr. II num., it. Wenceslao fratri bibales I gr., it. Andree notario pro bibalibus I gr.

Summa columpne VII s. XLVIII gr. III hall.

Item magistro civium et dominis consulibus balneales XVI gr., it. Alberto apothecario pro confectibus Raso Procopio tempore synodus receptis pro honorancia VIII gr.

Sexta feria (7. dub.) Thome iudicis de sigillacione V dierum V gr.

Sabbato (8. dub.) dominice Domine de longe: it. Andree cum Mathia nuncio XV gr. It. Wenceslao Straboch racione cerevisie Swidnicensis, Turnoviensis, Malvasie, Romanie, ficubus, amigdalis et vino greco tempore synodus et pro magistro civium domino Mathia Smolarz vicegerenti receptis. Et quinta feria immediate precedenti pro magistro civium Martino Nosek frenificie racione invitate ad prandium magistri Cristanni, Rokiczane, dominorum consulum et aliorum hospitum II s. XV gr. It. ad officium sex dominorum ad relacionem domini Mathie Smolarz de consilio de mandato dominorum racione debiti domini Sdenconis candelatoris II s.

Secunda feria vacat.

Tercia feria (11. dub.) ad consilium pro malvasia VI gr., it. pro crustulis II hall., it. ad officium sex dominorum per collectas Andree frenificis de instita frenificum in debito XII gr., it. nuncio domini Jakubek de mandato dominorum de consilio III gr., it. Thome iudicis de sigillacione I gr.

Quarta feria (12. dub.): it. Sigismundo capitaneo de mandato dominorum consulum equitanti versus Carlstein et conducenti dominos Nove Civitatis X gr., it. Symoni ab albo leone de mandato dominorum pro vino magistro civium Martino Nosek recepto et pro hospitibus LXVII gr. It. de mandato dominorum de consilio pleno Fridrico pincerne pro una lagena seu lak malvasie in Rudnicz ad ordines domino archiepiscopo propinanda III¹/₂ s. VIII gr., it. Martino notario de mandato dominorum X gr., it. Thome iudicis balneales I gr.

Summa columpne X s. XXVII gr. I num.

Item dominis consulibus et senioribus de communitate in officio consedentibus propter ardua disponenda pro malvasia VI gr., it. pro crustulis et picariis II nummi, it. ad officium sex dominorum racione panni per dominum Barthossium pannificem pro Johanne notario calciamine dato XL gr., it. domino Mathie a pectinibus et domino Johanni Stella seu Kbelzsky de impositione telorum pro Johanne monoculo impostore telorum XVI gr.

Quinta et sexta feria vacat.

Sabbato (15. dub.) dominice Resurrexi: it. Andree notario cum festivalibus XV gr., it. Mathie nuncio cum festivalibus X gr., it. magistro civium pro pullis, galinis, carnibus et assaturis propter hospites XXII gr.

Quarta feria (19. dub.): it. Cumpan nuncio in legacione ardua versus Carlstein III gr., it. Regine fatue causa dei pro calceis II gr.

Quinta feria (20. dub.): It. tempore regiminis Martini Nosek frenificis Bietezie, sorori Petri pistoris, pro pane albo pro hospitibus receptis. It. de mandato magistri civium Martini Nosek frenificis ad relacionem domini Barthossii in consilio domine Clare relicte Andree Helm racione pos-

sessionis domus Johannis Bechynic per communitatem et servitorum eiusdem communitatis et destructionem et rupturam eiusdem domus per inhabitatores et ratione domus Credl vendite per communitatem Jacobo saponiste per collectas retentas domus dicti Johannis Bechynic XII s gr.

Sexta feria vacat.

Sabbato (22. dub.) Quasimodo geniti: it. Andree notario X gr., it. Mathie nuncio V gr., it. magistro civium Johanni Welwar in necessariis expositis, videlicet Lamperti balneo et nostris dominis conducentibus Nove civitatenses versus Carsteyn LXXVIII gr. It. ad officium sex dominorum in retento salario Gregorii nuncii per collectas relicte Dupowecz XL gr.

Summa columpne XVI s. XVII gr. II nummi.

Secunda feria (24. dub.): it. officialibus balneales V gr.

Quarta feria (26. dub.) ad consilium per dominum Barthossium pannificem, Wenceslaum Straboch et Johannem a cantaris XV s. gr. It. Wenceslao Straboch pro Swidnicensi cerevisia, Turnowiensi, Malvasia, Romania, ficibus, amigdalibus, uvis, passeribus domum propter hospites et super pretorium receptis tempore regiminis Martini Nosek frenificis et domini Johannis Welwar LXXXV gr. It. de mandato dominorum ad relacionem magistri civium Johannis Welwar per Straboch Petro iudici per suas collectas de domo ad noctuam in subsidium ratione privacionis seri piscium XLIX gr.

Secuntur alia distributa per Wenceslaum Straboch super labore telorum et per Johannem a cantaris ad hoc de pleno consilio deputatos anno d. M^oCCCC^oXXX^o magistro civium domino Johanne Welwar existente in novo consulatu.

Wlassymski in vigilia Corporis Christi (14. červ.) pro I. s. et L. bracteis et stafonibus ferri II¹/₂ s. III gr.

It. sabbato (24. červ.) dominice Respicere propter hospites advene pro duabus s. bracteorum ferri II¹/₂ s. VIII gr.

Sabbato (1. čec.) dominice Illuminatio Petro fabro circa valvam ad arenam eundo b. Virginis gloriose platee fori equorum de fabrica XXXV s. telorum CV. gr. It. famulis eiusdem pro bibalibus II gr. Petro Druba de fabrica X s. telorum I¹/₂ s. gr. It. famulo eiusdem portantii tela bibales I gr., it. de impositione, vulgariter od nazazenie telorum, XLV s. I¹/₂ s. gr. It. pro XLVIII s. telorum per Johane a cantaris et Michaeli forensem per VI gr. et aliorum remissis in tandeta emptorum III s. XLII gr.

Sabbato (8. čec.) Dominus fortitudo Petro fabro de fabrica telorum XVII s. LI gr., it. famulis eiusdem portantibus tela bibales I gr., it. de impositione XVII s. telorum XXXIII gr. It. Wenceslao de Opatowicz in vigilia Jacobi pro quinque s. telorum, I. s. computando per VIII gr., XL gr. Wlassimsky post Assumptionem Ecce deus pro LXXXII bracteis ferri CVI gr. III nummi.

Summa columpne XXXIII s. LIII gr. III nummi.

Petro fabro a valva b. Virginis in arena de fabrica LV s. telorum a dominica Omnes gentes usque dominicam Protector noster II s. XLV gr. It. famulis eiusdem bibales I gr., Petro Druba de fabrica XVII s. telorum de platea cultellatorum LI gr., it. famulo eiusdem pro bibalibus I gr., it. de impositione seu infusione, vulgariter od nazazenie, LXXII s. telorum II s. gr. XXXIII gr. It. Mancas de labore telorum ignitorum cum sulphure C gr.

Item ad officium sex dominorum anno domini M^oCCCC^oXXXI^o officialibus subscriptis: Nicolao pellifici, Iaxoni carnifici consulibus, de communitate autem Wenceslao Straboch Mathie Smolarz ab Ethiopis, Martino Wlassimsky et Wenceslao Krabecz per Andream Stuk pro ter-

mino Georgii et Galli pactis (peractis?) collectis II s. Et a Biskupcone vinitore de censu vinee domini archiepiscopi I¹/₂ s. gr. et a Donyek vinitore census eiusdem vinee I¹/₂ s. et de collectis retentis domus secretarii et Spalkone Marsa molendinatore et a Johanne Borssowsky pistore nec non a Katherina a manu pro retentis domus Hanussii Prews, sita iuxta domum Michaelis aurifabri, et retentis Johannis Hron per forum et arrestacionem pecunie de domo sita inter Iudeos a Paznehticone rymer et Iudeis. Summa huius facit XIII s. X gr.

It. ad consilium sabbato dominice Benedicta sit semper sancta Trinitas tempore regiminis Wenceslai Hedwica sartoris post mutacionem consilii anno domini M^oCCCC^oXXXI^o post rationem factam de levatis et perceptis retentiarum collectarum per Wenceslaum Straboch Nicolao a sagena et Wenceslao Rak, antiqui iudicis etc. de consilio ad predictam rationem ordinatis et deputatis etc. per Wenceslaum Straboch ad consilium XIII s. gr. Summa huius columpne XXXV s. LII gr.

Anno oc XXVII° et XXVIII° Wenceslaus Rak, tutor et commissarius pie memorie Laurencii pannificis de Longa platea publicavit census retentos infrascriptos pro terminis Georgii et Galli predicti anni presentibus Johanne a cantaris, Mancone a vetulis consulibus, Polaczcone carnifice, Simone Wizzziwen, Petro pistore, Wenceslao Krabecz, officialibus officii sex dominorum sabbato ipso die Lucie: In Welen curia Medulany III s., in domo Ribka II s., in domo Girglonis in Longa platea II s. (reemptus est per Strnad) in domo Makal ad aureum equum III s., in domo Weisswasser I s., in domo Michaelis aurifabri I s., in domo Jacobi in foro pullorum I s., in domo Fridrici institoris II¹/₂ s., in domo Martini ad aureum habatum II s., in curia Lowczicz X s. in domo Andree a Moyssem.

B) Zprávy o obecním hospodářství z let 1422—1441.

(Z rukopisu č. 2099.)

1. 1423. — (f. 119.) Johannes rimer, dictus Briccius, coram magistro civium, consulibus ac scabinis non coactus, nec compulsus, sed sponte et benivole C s. gr. nobis et communitati nostre mutuavit. Nos vero magister civium, consules et scabini nec non tota communitas manu coniuncta et indivisa promittimus ipsi Johanni dictas centum s. gr. a die date presencium XVIIIa die dare et persolvere realiter et cum effectu pecunia in parata. Actum fer. VI die s. Stephani protom. anno XXIII.

2. 1423. — (ib.) Racio facta est ex mandato dominorum consulum cum officialibus hereditatum, vinearum et curiarum de omnibus perceptis pecuniarum in eisdem hereditatibus et vineis emcionis foro comparatarum, sic videlicet, quod de ipsorum officio Wenceslao Wostnik CC cum VI s. gr. dederunt et effectualiter presentaverunt. De eodem Wostnik coram dominis plenariam fecit recognitionem presentibus Martino Tassner (nedokončeno).

3. 1423. — Domini consules confirmaverunt decretum consilii precedentis, ita videlicet, quod Matheus ssafar det et assignet XVI s. Nicolao Span consuli a die presenti in duabus septimanis indilate. Act. fer. Va post Viti a. XXII.

4. 1423. — (ib.) Racio facta est de mandato dominorum consulum per officiales cum Wenceslao Wostnik; de omnibus in simul computatis et coequatis remanserunt ipsi

Wenceslao Wostnik debitorie obligati XLVI s. XXVII gr. III d., quam pecuniam exposuit comparando pro communitate pulveres pixidum et salnitris. Actum in consilio sabbato ante festum Penthecostes anno d. XXIII.

5. 1423. — (f. 123.) De mandato dominorum consulum Wenceslaus Wostnik debet dare et assignare omni anno ad tempora vite sue III s. gr., de illis XL s., quas prefatus Wenceslaus Wostnik communitati extat obligatus. In casu vero si prefatus Wostnik summam pecunie communitati persolveret, ex tunc dictae Srnienhove in nullo erit obnoxius. Actum fer. II. ante Tiburcii a. XXIII.

6. 1424. — (f. 139.) Sabbato post Katherine magistri civium et dominorum consulum communitas maior sessionata adinvenit et edixit infrascripta: Primum ut berne secundam antiquum modum (nedokončeno) — A. XXIII.

7. 1425. — (f. 159.) Iuxta delegacionem officialium sex dominorum ex consensu et voluntate et mandato dominorum magistri civium et consulum Maior. Civ. Pr. relicta Zumbriger promisit solvere III¹/₂ s. gr. Lazaro Iudeo in et super debito Wilhelmi Kostka —. Actum in pleno consilio tempore regiminis Johannis Substuba.

8. 1425. — (f. 160.) Francz carnifex, pro tunc consul, Wenceslaus Straboch et Mathias porybny, ex communitate, sex dominorum [officii] officiales — recognoverunt se percepisse V s. in et super foro contracto domus ad Moisen a Nicolao Florek. Qui quidem supra dicti officiales dictam summam pecunie ulterius pro communi bono distribuerunt —. Act. in pleno consilio fer. III. ante Procopii presentibus Johanne Substuba, pro tunc magistro civium, et aliis iuratis.

9. 1425. — (f. 174.) Domini officiales Francz carnifex, Wenceslaus Straboch, Johannes Probosstik, Sigismundus Chanie et Matheus porybny proscripserunt curiam in Kossierz.

10. 1427. — (f. 201.) Isaac Iudeus et ceteri omnes Iudei dederunt, reposuerunt et assignaverunt dominis magistro civium et consulibus Maior. Civ. Prag. XXI s. gr. in et super censum et tributum pro termino s. Galli proxime advenientis. Quamquidem summam predicti magister civium et consules fassi sunt et recognoverunt se percepisse —. Actum fer. VI. ipso die s. Jacobi ap. a. XXVII.

11. 1428. — (f. 197.) Purgmistři, konšel s úředníky na žoldnéře vydanými znamenavše a spatřivše veliké nedostatky a zahubenie těch chudých lidí, kterýchž jest postúpeno opatrnému Hedvíkovi, aby na to choval dvě koně k obeenému dobrému, pro kteréžto nedostatky a zahubenie úroka a jiných použitkuov nemuož postihnúti, jakož jsme to zvláště sami spatřili, i s dobrým rozmyslem povázivše toho s těmi úředníky, takoveto se jemu stalo polehčenie, aby choval toliko dvě koně. Pakli by bylo které pilné potřebie pro obecné dobré a bylo jemu přikázáno od pánův konšelův nebo od obce, tehda má sám třetí k výjezdě hotov býti. Než kromě toho bude moci odbyti dvěma tovařisoma vedle jiných žoldneřův. Actum — anno XXVIII tempore regiminis Anthonii ab asinis.

12. 1431. — (f. 343.) Nos magister civium, consules et tota communitas Maioris Civ. Prag. recognoscimus presentibus universis, quod quemadmodum discreti viri Wenceslaus Rak, Wenceslaus Durssmid, Johannes rimer et Mathias pannitorsor, consules, Simcn ab albo leone, Johannes Reczko, Johannes a cantaris, Gira Domazlicky, Othmarus, Sigismundus Chanie, Petrus a pomis

paradisi et Wenceslaus Holec, communes, per nos ad rationem fiendam, ponendam et audiendam cum officialibus officii de Leta curia simultanee electi et deputati existerant, iidemque consules et communes ad rationem sic suscipiendam deputati ab eisdem utrisque officialibus ratione audita et suscepta et per eosdem officiales utrosque omnia percepta et distributa tempore ipsorum presidencie et gubernacionis coequata nos clare informaverunt, quod antedicti officiales officiorum utrorumque predictorum eandem rationem iuste, veraciter, plene et commendaliter peregerunt, summas perceptorum et distributorum universas sine intricatione veridice coequantes. Quam quidem rationem sic, ut dicitur, peractam nos consules et communitas predicti pro rata et grata noscipientes et dictis officialibus gracias multas de gubernacione eorum referentes eosdem officiales, heredes et successores ipsorum liberos, quittos et solutos pro omnia tempora eviterne dicimus. Actum in congregacione totius magne communitatis in pretorio anno d. XXXI fer. II ipso die b. Jacobi ap.

13. 1431. — (f. 346.) Domini consules emerunt apud Johannem Rokycansky mille sexagenas prolis carponum, sexagenam per quinque grossos computando facit in summa LXXXIII s. XX gr. — Actum fer. II. post dominicam Palmaram a. XXXIII. — Item iidem domini emerunt apud Mathiam Smolarz quadringentas sexagenas prolis carponum, sexagenam per dimidium quintum grossum computando facit in summa XXX s., cui de officio in Tyn solvere debent. Actum, ut supra.

14. 1436. — (f. 371.) Když jsou páni purgmistr a konšelé častokrát vznášeli na starší obec, která peněz nemá na tu výjezdu a na výpravu k tomu roku jako s ciesařovú milostí v Jichlavi o božské i obecné dobré vše této České země mají rokovati, tu starší obec odložila jest na velikú obec. A dále když jest svolána veliká obec, tu jest na ní vzneseno svrchupsanými pány, kde by měli peněz na tu výjezdu a na to rokovanie dobytí. A tak všecka obec veliká poradivši se a povázivši pilně toho nalezla jest a z rozkázání též obce jménem jejím Jan Reček vynesl jest a vypověděl, žádajíce na purgmistru a na konšelech svrchupsaných, aby peněz jim na tu výjezdu a k tomu roku dobyli a zboží některé na to zastavili neb prodali. A když jsou na mnohé osoby z zeman i z městských vznášeli žádajíce, aby peněz jim na zboží některé počili, a toho nemohúce od žádného mieti, i prosili jsou snažně opatrného Matěje od mříeninův, aby jim k tomu poradil a k takovému dobrému peněz počil na některé zboží aneb je od nich koupil. A tak k snažné, veliké a časté prosbě jich, maje lítost nad obcí, přivoliť jest k kúpení vsi. Tu s povoleniem vše obce prodána jest jemu ves, řečená Holubice, i jeho dědicóm a budoucím s použitky, panstvím i se vším příslušenstvím za čtyři sta kop gr. a ten trh aby jemu byl objisten a utvrzen jako služie, aby v tom žádných zmatkův neměl. Actum a. — XXXVI fer. II. ante Sophie.

15. 1436. — (f. 395.) Mathias Smolarz fecit rationem de bonis Tussem et aliis ad eandem spectantibus de omnibus perceptis et distributis eorundem bonorum presente Johanne a stellis et Martino Wlassimsky, consulibus, Bartossio pannifice et Iaxone carnifice, communibus, sic, quod eandem rationem domini consules acceptantes pro rata, grata, competenti et plenaria eundem Mathiam reddunt liberum, quittum et solutum. Actum pleno in consilio fer. III. post Valentini a. XXXVI.

16. 1436. — (f. 419.) My purgmistr a konšelé Velikého města Praž. tiemto zápisem všem na vě-

domie dáváme, že znamenavše a v jistotě shledavše, kterak slovník Mikuláš z Tuhanče, spoluměštěnín náš, a Janek odtudž, bratr jeho, škody nemalé na koních a na jiných věcech v jezdzách a v poselstvích, kteréž jsou z rozkázání našeho a obce naše pro obecné dobré činili, vzali sú, i v té míře peněz hotových mieti nemohúce a jim toho škodnu byti dáti nechtiece, i odkázali jsme svrchupsaným Mikulášovi a Janovi a tiemto zápisem odkazujeme, aby XX kop gr. za ty své škody, tak jako svrchu psáno stojí, vzaté na Svémyslicích vsi na úroce svatohavelském nyní nejprv přístiem vzali a vybrali a na tom aby jim nebylo překáženo a zmatkuov činěno od úředníků našich ani od jiných lidí. Actum pleno in consilio fer. II. dominice Letare a XXXVI.

17. 1437. — (f. 437.) Maternus, natus Henslini carnificis, et Mathias Krtek, officiales deputati et electi pro colligendis censibus de villis pro termino s. Galli proxime preterito, fecerunt rationem plenam — de omnibus perceptis et distributis coram dominis Johanne Reczek et Pessicone ab argentea stella, consulibus ad predictam rationem fiendam pleno ex consilio deputatis. Quamquidem rationem sic, ut dicitur, de huiusmodi villis, de quibus dominus imperator communitati commendit, factam et ordinatam domini magister civium et consules et scabini Mai. Civ. Prag. susceperunt — pro rata. — Actum pleno in consilio fer. III. ante Dorothee a. XXXVII.

18. 1441. — (f. 504.) Nos magister civium, consules et iurati Mai. Civ. Prag. universis presentium per tenorem recognoscimus, quod providi ac circumspici Maternus de Longa platea et Petrus aurifaber, coniurati, Johannes Trefan, Michael aurifaber, Wenceslaus Holec et Paulus linista, communes, ad rationem audiendam ab officialibus circa laborem turris pretorii, que erat propinqua ruine, videlicet domino Sigismundo Chanie de consilio, Bartossio pannifice et Georgio Domazlicky de communitate electis et deputatis, protestati sunt, quod iidem officiales de omnibus perceptis et distributis faciunt rationem veram —. Nos vero —. Actum fer. IIIa ante Omnium sanctorum a. XLI.

C) Účty o sbírce městské (berna, collecta)

z let 1438—1463.

(Z rukop. č. 992.)

1. 1438, 17. března. *Rukop. č. 992 f. 175.* Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Prag. tenore presentium publice protestamur, quia circumspici viri Pessiko ab argentea stella, Mathias Krtek, Sigismundus Slama, Bernardus a Sampsona de consilio, Nicolaus a s. Anna, Wenceslaus de domo Barbaty, Johannes Wlcziehrdlo et Jaksso carnifex de communitate, coniurati et concives nostri, ad audiendam rationem pleno in consilio electi et deputati, nostro pleno in consilio personaliter comparentes protestati sunt et recognoverunt, qualiter officiales subscripti, videlicet Petrus aurifaber, Wenceslaus Píknošek, consules, Petrus Hylbrandi, Petrus Pala, Petrus a torque et Petrus Treusl, communes, qui sederunt super colligenda berna seu collecta, fecerunt coram ipsis veram, iustam et rationabilem rationem de omnibus perceptis et distributis tempore ipsorum presidencie de huiusmodi berna seu collecta susceptis et elargitis. Quam quidem rationem sic, ut premititur, per eosdem collectores

factam, expressam et ordinatam nos domini prefati suscepimus pro rata, grata, iusta et rationabili predictos collectores presentibus quitos, liberos penitus et solutos facientes. Actum feria secunda post Oculi dominicam anno d. MCCCCXXXVIII.

2. 1438, 26. srpna. *Tamtéž f. 178.* Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Pr. tenore presentium recognoscimus universis, quia antiquum consilium de anno d. MCCCCXXXVI per dive memorie d. Sigismundum imperatorem electum fecit rationem coram discretis viris Pessikone ab argentea stella et Sigismundo Slama, consulibus, Wenceslao rimer, Nicolao a s. Anna, Hanussio Bezbrady et Johanne apothecario, communibus, per nos ad dictam rationem audiendam deputatis veram et finalem et sine omni intricatione rationabilem de omnibus perceptis et distributis tempore ipsorum presidencie sumptis et elargitis. Quam quidem rationem sic, ut dicitur, per dictum antiquum consilium factam nos domini prefati audientes a dictis presidentibus fore integram veram et rationabilem eosdem dominos, magistrum civium et consules antiqui consilii nec non et heredes ipsorum reddimus presentibus liberos, quitos et omnino solutos de fidei dispensacione ipsis gratiarum acciones referentes. Actum feria tertia post diem s. Bartholomei anno d. MCCCCXXXVIII.

3. 1438, 27. srpna. — *Tamtéž.* Postquam magister civium et domini consules Maioris Civ. Pr. convocata seniori communitate postularunt, ut ab ipsis rationem de omnibus perceptis et distributis tempore ipsorum presidencie susceptis et elargitis audire dignarentur, ex tunc dicta communitas senior digesta dicta postulacione dominorum consulum deputaverunt ex se personas iuratas et certas, videlicet Wenceslao rimer, Nicolaum a s. Anna, Hanussium Bezbrady, Johannem apothecarium, Anthonium ab asinis, Petrum Ssidlo, Johannem Klika, Mathiam de Colonia, Petrum Pala, Petrum braseatorem, Mathiam Temlini et Nicolaum Hesolt ad suscipiendam prefatam rationem. Que quidem persone, sicut dicitur, deputate audita huiusmodi ratione a dominis prelibatis digna, rationabili, congrua et plenaria eandem in communitatem similiter seniore detulerunt. Communitas vero senior audita huiusmodi deposicione dictarum personarum eandem rationem susceperunt et presentibus suscipiunt pro rata, grata et rationabili ipsis dominis de huiusmodi fidei percepcione et distribucione gratias immensas referentes et libro ipsorum civili anotare mandantes. Actum fer. IIII. ante Decoll. s. Johannis b. a. MCCCCXXXVIII.

4. 1439, 9. července (f. 195.) Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Prag. tenore presentium publice protestamur, quia circumspici viri Petrus aurifaber, Wenceslaus Píknošek, de consilio, Anthonius ab asinis, Francz carnifex, Nicolaus a s. Anna et Wenceslaus rimer, de communitate, coniurati et concives nostri ad audiendam rationem pleno ex consilio deputati et electi, in nostro pleno consilio personaliter comparentes protestati sunt et recognoverunt, qualiter officiales subscripti, videlicet Sigismundus Chanie, Johannes Wolf, consules, Johannes a fontibus, Mathias ab albo cervo, Wenceslaus a carponibus et Jacobus Sobek, communes, qui rederunt super colligenda berna seu collecta, fecerunt coram ipsis veram, iustam et rationabilem rationem de omnibus perceptis et distributis tempore ipsorum officialatus et presidencie de huiusmodi berna seu collecta datis et susceptis. Quam quidem rationem, sic ut premititur, per eosdem collectores factam, expressam et ordinatam nos prefati domini audientes a dictis presidentibus fore integram, rationa-

bilem et congruam, eosdem collectores cum heredibus et successoribus eorum reddimus presentibus quitos, liberos et omnino solutos nunc et eviterne eisdem de fidei dispensacione gratiarum acciones referentes. Actum fer. V. post Kyliani.

5. 1444, 8. prosince. (f. 217.) Domini magister civium et consules Maioris Civ. Prag. cum tota magna communitas propter ardua facta communitatis erat convocata, ex tunc aliis factis dispositis prefati domini optaverunt a communitate, ut certis personis ex se electis rationem de omnibus perceptis et distributis per ipsos a tempore prioris rationis, videlicet anni d. M. CCCCXXXVIII fer. IIII. ante Johannis facte ab eis audiant et suscipiant. Cui quidem postulacioni tamquam consone et rationabili prefata communitas assensiciens personas subscriptas cum voluntate dictorum dominorum ad dictam rationem a prefatis dominis suscipiendam elegit et deputavit, videlicet Johannem a fontibus, Wenceslao Brzezka, Nicolaum pellificem, Johannem Ratajsky, Wenceslao Holec, Andream a rubea cruce, Johannem Trefan, Francz carnificem, Paulum Czipser, Petrum a noctua, Nicolaum Pytel, Wenceslao Muzik, Wenceslao a carponibus, Thomam pannificem, Mathiam ab angelis, Petrum cultellatorem, Nicolaum Hesolt, Ctiborium Merbotam, Chrzest suturem, Johannem Klikam, Johannem Kosthorzi, Mathiam Polonom thorrificem, Thomam suturem, Petrum Carthus pellificem, Procopium sartorem, Wenceslao coloratorem, Giram Kaderzawek pistorem, Petrum Satham, Thomam pellificem, Jacobum Czepel, Urbanum frenificem et Johannem Ssternbersky. Coram quibus personis, sic ut dicitur, deputatis prefati domini de sexingentis LIII sexagenis et decem grossis omnium perceptorum tempore ipsorum rationem fecerunt veram, rationabilem et sine omni intricatione dignam, sic quod omnibus simul computatis hincinde et veraciter distributa cum perceptis coequatis sepedicti domini remanserunt communitati octuaginta sexag. et quinquaginta quatuor gr. obligati. Que summa *in cista consilii* est effectualiter inventa et deputatoribus predictis ostensa. Prenarrati autem deputatores huiusmodi ratione a dominis audita eandem similiter in totam communitatem detulerunt seriatim ipsis facta rationis enodacione communitas denique universaliter tota enodacione eadem audita rationem prefatam pro rata, grata, iusta, completa et perfecta susceperunt et presentibus suscipiunt dictis dominis gratiarum acciones de fidei et circumspici elargicione referentes —. Facta est ratio fer. III. ipso die Conceptionis b. Marie V. a. d. MCCCCXLIII.

6. 1447, 17. ledna. (f. 220.) Magister civium et domini consules Maioris Civ. Prag. fecerunt rationem de noningentis cum dimidia altera sexag. et octo grossis minus tribus hallensibus suorum perceptorum ad consilium sumptorum a ratione, que facta est per eosdem dominos communitati anno d. MCCCCXLIII fer. III. ipso die Conceptionis b. Marie V. inchoantes, coram discretis viris Johanne a fontibus, Anthonio ab asinis, Mathia Oremus, Simone Mudry, Johanne Ratajsky, Paulo linicida, Wenceslao Brzezka, Nicolao Hesolt, Gregorio Krtek, Jacobo Sobek, Mathia Teml, Andrea Maustil, Frana a rota, Martino Huola, Procopio sartore, Petro Sopussek, Johanne Trefan, Iakssone et Francz carnificibus, Mathia ab albo cervo, Wenceslao Holecz, Petro Satha, Hanusscone braseatore, Mauricio a flabellis, Martino a cignis, Andrea a rubea cruce, Friderico ab unicorno, Petro Carthus, Petro Brzewnoviensi, Wenceslao a coronis, Johanne Albo, Cruce, Skrzieczka, Clemente rimer, Mathia ab ortulo, Georgio aurifabro, Waczkone Sliwensky, Petro Palonis, Wenceslao

Muzik, Procopio pictore, Laurencio a tribus regibus, Andrea Rod, Nicolao Sserlink, Procopio Píkus, Nicolao Pytel, Mathia sellatore, Paulo canulatore, Johanne Sstembersky, Busscone braseatore, Johanne Sswab, Urbano frenifice, Nicolao a stipite, Martino braseatore, Niclasio Czietolibsky, Nicolao sellatore, Johanne Kosthorzi, Franccone calciatore, Bohuslao ab albo leone, Johanne Mleziva, Johanne Pytlik, Nicolao Pobožnik et aliis quam pluribus, dignam, rationabilem, congruam et omnimode iustam, ita quod summam perceptorum veraciter coequantes cum summa distributorum per eosdem dominos expositorum remanserunt dicti domini communitati obligati quingentas et sedecim sexag. cum XII gr. et undecim hallen. et eandem summam mox ibidem omnibus assistentibus *de cista consilii* expositam communitati demonstraverunt. Qua quidem ratione prefata communitas ad hoc evocata de verbo ad verbum audita eandem approbaverunt, ratificaverunt, confirmaverunt et pro rata, grata, iusta — susceperunt. — Actum in estuario consilii feria tertia ipso die b. Anthonii a. d. MCCCCXLVII.

7. 1450, 16. listopadu. (f. 227.) Johannes Welwar, Johannes Benda, Jacobus Zlutický, Nicolaus Sserlink, Wenceslaus Waleczowsky, Wania, Brozko doliator, Johannes Swatba, Nicolaus saponista, Sigismundus Pytel, Petrus Sopussek, Wenceslaus a pueris, Johannes Prazak, Wenceslaus Chrzest, Martinus Chudec, Duchko thorfex, Johannes Zagieczek et Petrus braseator anno preterito noviter consulati Maioris Civ. Prag. predicti feria secunda post Briccii anni d. MCCCC fecerunt rationem pleno in consilio presentibus ibidem nonnullis communibus Nicolao Pytel, Wenceslao Holec, Nicolao Humpolec, Wenceslao Hedvika, Mathia Ssram, Jacobo dicto Sobek, Andrea ab angelo, Thoma pannifice, Johanne dicto Manda et Johanne Kosthorzi de omnibus perceptis in consulatus eorum presidencia sublati. In qua quidem ratione de summa perceptorum fuerunt posite quadringente quinquaginta due s. et III gr.; de summa vero distributorum trecente septuaginta due s. cum 3 1/2 gr. Sic quod perceptis ipsis ad sua distributa, ut moris est, coequatis, excreverunt percepta ultra summam distributorum in octuaginta s. gr. Quam pecuniam taliter, ut predictur, excretam, iidem domini consilii antiqui successoribus suis, dominis videlicet magistro civium et consulibus modernis seu ad presens consulatu predictae civitatis Prag. tunc presentibus *in cista consilii*, prout ab antiquo fieri est solitum, in deposito reliquerunt. Ultra quod de collecta per deputatos ad expedicionem pro campo contra marchionem Misnensem circa festum s. Egidii anni currentis de quarta s. Leonardi super stipendiariis sublata, ne vicinos ad eundem campum exire personaliter oporteret, XLVI s.; it. ex collecta de quarta s. Galli pro residuo temporis, quo prius in campo circa Costelec et Busstiewes minus solito perdurarunt, XII s. et de quarta s. Marie similiter ex collecta pro residuo temporis prenarrati quinque s., que ad rationem predictam non fuerant computate, etiam in cista consilii manibus dominorum — presentium sunt relictæ, ita quod summa totalis pecuniarum — ad CXLIII s. se extendens in ipsa cista consilii — est reperta. Et quia ipsis dominis et etiam communibus ad rationem eandem deputatis visum est unanimiter et concorditer, quod in ipsa eadem ratione, tam in perceptis, quam in distributis, extat rite legaliter secundum deum et iusticiam processum, prout etiam ex prehabitis hoc idem potest elici evidenter, gratis per eos ipsis dominis antiqui consilii exhibitis unisono, susceperunt ipsam rationem —.

8. 1452, 24. ledna. (*f. 232.*) Domini de antiquo consilio, qui anno d. MCCCCL a feria quarta post Egidii in officio consulatus usque feriam quartam seu diem Conceptionis Virg. Marie anni d. LI sederunt, fecerunt rationem de omnibus perceptis in consulatus eorum presidentia sublatis coram discretis viris per dominos — ad audiendam rationem predictam deputatos, scilicet Nicolao pellifice, Nicolao Humpolec, Nicolao Sserlink et Mathia de Rudnic, consulibus, Mathia Lauda, Jacobo Sobek, Wania, Johanne a fontibus, Sigismundus Pytlonis et Wenceslao Coranda, communibus. In qua ratione summa — perceptorum erat ducente octuaginta octo sexagene et decem grossi, summa vero distributorum ducente quinquaginta due s. viginti tres gr. et novem hall., sic quod predictis perceptis vocaciter cum distributis coequatis summa resultans fuit triginta quinque s. quadraginta septem gr. et quinque hall. Et hanc pecuniam — predicti domini antiqui consilii successoribus suis — in cista consilii depositam reliquerunt. Quam quidem rationem — Acta est hec rationis relatio pleno in consilio fer. II. ante Convers. s. Pauli a. d. LII.

9. 1453, 18. ledna. (*f. 234.*) Páni konšelé, kteříž sú seděli na úřadě konšelském léta b. 1448 od první středy po sv. Jijí toho léta až do též středy vrok léta b. 1449, po svém z toho úřadu szazení častokrát napomínali a žádali od pánuv potomních, aby počet jich příjmu a vydání toho roku za jich sedění od nich slyšán byl. Ale že Václava Duršmida, kterýž ten rok s nimi na tom úřadě seděl. k tomu počtu mieti nemohli, i nezdálo se pánóm od nich samých, poněvadž všichni přítomni nejsou, toho počtu slyšeti, než aby k tomu Duršmida obeslali. To když sú učinili a již řečeného Duršmida napomanuli, aby s nimi jakožto tovaryš a spolupřisedlíci jich ku počtu stál, toho jest Duršmid učiniti nechtěl. Potom i pány častokrát napomenut jest, aby stál a počet podle tovarišuv svých učinil, toho žádným jiným obyčejem učiniti nechtěl, než za gleitem a to pánóm se nezdálo proti řádu a právu učiniti. Pak po častém jeho napomenutí k stání výšpsaný konšelé stáří nechtěie na sobě pro vyvarování budoucího, kteréž by na ně i na děti jich mohlo přijíti, zlého, takového břemena nechati, znamenajíce také že smrtedlní jsú a že již z spolutovarišuv jich někteří i zemřeli sú, prosili pánów, kteříž v ty časy seděli, poněvadž již řečený Duršmid ku počtu státi nechce, aby ráčili od nich samých takový počet slyšeti. Tu páni konšelé znamenajíce svrchupsané jich nebezpečenství a budoucí zlé na obec zneše vuoli od nie majíce svú vuoli k slyšení od nich ten počet dali sú. Kteřížto tu vuoli majíce učinili počet před slovným Přechem z Budkovic a opatrnými Vaňkem Korandú, Janem Studničkú, Jakubem Žlutickým, konšely, Matiašem Loudú, Janem Bendú, Goliášem, Janem Pražákem, Brozkem, Váší a Matějem Pellicianovým, obecními, panem purgmistrem i pány konšely k slyšení téhož počtu vydanými, ze všeho příjmu a vydání v tom roce od nich přijatého a vydaného, tak že suma příjmu byla jest DXXXVII kop XXVIII gr. a VI hall. a vydání CCCCLXIX kop XXXVI gr. a XII hal. A po srovnání summy příjmu a summy vydání zuostalo jest peněz hotových LXVII kop LI gr. VIII hal., kteříž v truhle radní úplně a v cele od pana purgmistra a pánów potomních nalezeny sú. Kteřížto počet tak již od svrchupsaných starých pánów učiněný pan purgmistra a páni konšelé zpraveni jsúce od pánów a obecních, kteříž k slyšení toho počtu vydání byli, že jest pravý, spravedlivý a hodný, za pravý, spravedlivý a hodný přijali sú a mocí tohoto zápisu přijímají, již psané staré pány, dědice a budoucí jich jme-

nem svým i vše obce svobodny, prázdny i ovšem quitty činiece nyní i věčně, kromě vyš psaného Václava Duršmida, jenž ku počtu státi nechtěl, kterýž také i na jiných úřadech ten rok seděl a za staršieho byl, nad svú cti a vierú i nad přísahú, kterúž jest jměl, že zapomenuv, ty úřady, na kterýchž seděl, ne tak jakož jemu svěřeno bylo a podle přísahy vedl jest, ale jinak, jakož pak potom, když jest ku počtu těch úřaduov připraven, očitě v zlodějství shledán jest. Actum fer. V. post Anthonii anno oc LIII.

10. 1453, 20. ledna. (*f. 234.*) Domini consules, qui anno d. MCCCCLII feria quarta ipso die Conceptionis b. Marie V. in officium consulatus erant ordinati, fecerunt rationem de omnibus perceptis et distributis — coram discretis Wenceslao Coranda, Johanne a fontibus, Paulo Cipser, Johanne Pytlík, consulibus, Johanne Benda, Mathia Lauda, Johanne Labutsky, Welislao a Golia, Johanne Prazak, Brozkone doliatore, Wania et Mathia Pelliciani, communibus, per — consules modernos ad rationem predictam ab ipsis audiendam deputatos, ubi centum sexaginta septem sexagene viginti sex grossi et decem hallenses in summa perceptorum generali fuerunt. Centum vero triginta septem sexagene et viginti quinque grossi in distributis. Et exrescencie perceptorum ultra distributa extendebant se ad summam triginta sexag. unius grossi et decem hallenses. Quam — rationem — Actum pleno in consilio sabbato post Anthonii a. LIII.

11. 1453, 9. července. (*f. 236.*) Jacobus Zlutický, Paulus Czipser, consules, Jacobus Sobko, Gira Mielnický, Weliko Goliaš, Petrus Satha, communes, officiales — per consules ad colligendam collectam deputati fecerunt rationem coram prudentibus viris Johanne Studniczka, Wenceslao a pueris, consulibus, Nicolao Humpolec, Procopio apothecario, Johanne Prazak et Ziga Pytel, communibus, per prefatos dominos ad eandem rationem audiendam deputatos de predicta collecta omnium quatuor quartarum per unum grossum de una sexagena. Ita quod summa tocius collecte ratione facta extendebat se et erat CCXXXVII s. gr. cum XI den. Ipsamque summam plenarie et in toto in consilio reposuerunt. Quam rationem — Actum fer. II. ante Margarethe a. d. LIII.

12. 1453, 14. října. (*f. 239.*) Johannes Pytlík, Sigismundus Pytlonis, consules, Nicolaus Hesolth, Johannes Wlachy et Georgius saponista, communes, officiales ad colligendam collectam per magistrum civium et dominos consules deputati — omnium quartarum, coram — Johanne Trefan et Broz doliatore de lacu, consulibus, Mikess pellifice, Johanne Wolf, Wania, Mauricio a pectinibus, Nicolao Humpolec, Procopio apothecario, Wenceslao Peniezek et Petro de domo Rysslawy, communibus, per predictos dominos ad rationem audiendam deputatis de — collecta — omnium quartarum quatuor, de una sexagena per unum grossum — recepta, fecerunt rationem. Ita tamen quod summa — tocius collecte — erat V centum XXXII s. gr. L gr. VI den. De qua quidem summa pecunie V centum XXXII s. gr. in consilio reposuerunt, residuum vero infra tempus sue sessionis expenderunt. Quam rationem — Actum pleno in consilio fer. II. ipso die Calixti a. d. LIII.

13. 1453, 4. prosince. (*f. 237.*) Przech de Budkovic, Barthossius pannifex, Wenceslaus Coranda, Johannes Trefan, Wenceslaus a coronis, Johannes a fontibus, Jacobus Zlutický, Procopius sartor, Paulus Czipser, Mauricio a pectine, Nicolaus frenifex, Wenceslaus a pueris, Johannes Pytlík, Broz doliator de lacu, Mika Franconis, Samuel

Welwar, Johannes a pater noster, Paulus a vetulis, consules consilii antiqui, quorum locacio erat feria quinta ante Conceptionem b. Marie Virg. gl. de anno d. MCCCCLII in officium prefatum, fecerunt rationem coram — Simone Mudry, Johanne Hrdina, Sigismundo ab asinis, Ziga Pytel, consulibus, Matia Lauda, Mathia Mydlo, Andrea ab angelo, Petro de domo Rysslawy, Nicolao pellifice, Hanusio braseatore, Johanne Slatina, Wania, communibus, per — consules modernos ad dictam rationem — audiendam electis —. Ubi summu generalis perceptorum erat mille LXXXV s. gr. cum V gr.; summa vero distributorum fuerat VI centum XXXIII s. gr. XXXI gr. III den. et summa exrescens in cista consilii derelicta erat III centum s. XLI gr. XXXIII gr. III den. Quam quidem rationem — Actum in consilio fer. III. in die Barbare a. LIII.

14. 1454, 3. prosince. (*f. 240.*) Przech de Budkovic, Bartoss pannifex, Wenceslaus Coranda, Johannes Trefan, Paulus Czipser, Procopius sartor, Nicolaus Sserlink, Samuel Welwar, Simon Mudry, Johannes Pytlík, Ziga Pytel, Broz doliator, Johannes Hrdina, Duchek torrifex, Johannes Labutský, Sigismundus ab asinis, Lukess a cervo et Jacobus a pileis, consules antiqui, quorum sessio erat a sabbato die post Omnium sanctorum inclusive de anno d. MCCCCLIII usque feriam quartam anni LIII ipso die Leonardi exclusive, fecerunt rationem pleno in consilio coram — consulibus modernis presentibus, Mauricio a pectine, Wania, Nicolao Humpolec, Jacobo Sobek, Wenceslao Peniezek, Henrico Hemrle, Nicolao pellifice, Hanussio braseatore, communibus, — de omnibus perceptis et distributis tempore ipsorum sessionis receptis et elargitis, ubi summa — perceptorum erat MCCCXVIII s. LIII gr.; summa vero distributorum fuerat MCLXI s. XL gr. I num. et summa exrescens ultra distributa erat CCCXVI s. XXXIII gr. VI num., que in cista consilii est reposita. Quam — Actum in consilio fer. III. post Andree a. LIII.

15. 1455, 27. listopadu. (*f. 422.*) Przech de Budkovic, Barthossius pannifex, Johannes Trefan, Johannes a fontibus, Paulus Czipser, Samuel Welwar, Andreas ab angelo, Simon Mudry, Mathias Mydlo, Nicolaus frenifex, Johannes Rudnický, Broz de lacu, Sigismundus ab asinis, Lukess a rubeo cervo, Franco calciariator, Augustinus Holconis, Procopius sartor et Tomas braseator, consules, qui consulatus officio presiderunt a fer. III. ipso die s. Leonardi pro anno MCCCCLIII inclusive usque fer. V. eiusdem festi anni LV. exclusive, fecerunt rationem — coram: Johanne Pytlík, Jacobo Sobek, Johanne Hrdina de lacu, Hanussio braseatore, Toch carnifex, Jacobo a pileis, Georgio saponista, Mathia Pelliciani et Johanne a rubea cruce, consulibus novis, presentibusque Wenceslao Coranda, Johanne Slatina, Martino Piknosek, Jacobo Zlutický, Wenceslao, Johanne Hrdinka frenifex, Mikssone pellifice et Zygone Pytlonis, communibus, ita quod summa perceptorum erat DCCCHII s. XLII gr. VI numm., distributorum CCCLXXXIII s. VII gr., summa vero perceptorum exrescens ultra distributa CCCXXX s. XXXV gr. VI num. Quequidem summa per prefatos consules novos in cista consilii plenarie est inventa. Quam — Act. fer. V. ante Andree a. LV.

16. 1456, 2. prosince. (*f. 243.*) Przech, Barthossius pannifex, Johannes Trefan, Johannes a fontibus, Paulus Czipser, Samuel Welwar, Johannes Pytlík, Jacobus Sobek, Johannes Hrdina, Sigismundus ab asinis, Hanussius braseator, Lukess, Franco calciariator, Toch carnifex, Jacobus a pileis, Georgius saponista, Mathias Pelliciani et Johannes a rubea cruce, consules, qui presiderunt officio consulatus

a fer. V. ipso die s. Leonardi pro a. MCCCCLV inclusive usque feriam terciam festi s. Theodori anni LVI exclusive, fecerunt rationem — coram — Mauricio a pectine, Johanne Rudnický, Ziga Pytlonis, Augustino Holconis, Toma braseator et Duchkone torrifice, consulibus modernis, presentibusque Wenceslao Coranda, Johanne Slatina, Wania, Nicolao pellifice, Johanne Wolf, Johanne Wiechtiek, Martino Piknosek, Nicolao Hesolth, Jacobo Zlutický, Wenceslao a pueris, Broz de lacu et Golia, communibus, — sic quod summa — perceptorum erat DCCCXLIII s. XXIX gr. I hall. et summa — distributorum DCLIII s. XLIII gr., summa vero perceptorum exrescens ultra distributa CXC s. XLVI gr., que in cista dominorum est inventa. Quam — Actum pleno in consilio fer. V. post Andree a. LVI.

17. 1457, 18. července. (*f. 244.*) Jacobus Sobek et Augustinus Rak, de consilio, Welico Goliaš, Johannes Wlachy, Johannes a pater noster et Johannes Hedwika de communitate, officiales ad colligendam collectam omnium quartarum de una sexagena per medium grossum — per — consules deputati, fecerunt rationem pleno in consilio coram — consulibus presentibusque — Wenceslao Coranda, Mathia Pelician, Nicolao Hesolth, Wenceslao Chrzest, Wenceslao Peniezek, Broz de lacu, Johanne Wolf et Johanne Prazak, communibus, — ita tamen, quod summa tocius collecte erat CCXXXIII s. XXIII gr. III¹/₂ d., que ibidem in consilio est derelicta. — Quam — Actum in consilio fer. II. ante Magdalene a. LVII.

18. 1457, 14. listopadu. (*f. 244.*) Samuel Welwar, Johannes Trefan, Paulus Czipser, Jacobus Sobek, Mauricio a pectine, Sigismundus ab asinis, Mathias Mydlo, Procopius apotecarius, Johannes Rudnický, Lukes a rubeo cervo, Ziga Pytlonis, Wenceslaus Krabec, Paulus Rochlovec, Duchko torrifex, Thomas braseator, Augustinus Holconis, Mathes Sserlink et Welislao ab agnello, consules, qui presiderunt officio consulatus a fer. III. ipso die Theodori pro anno d. MCCCCLVI inclusive usque feriam seu diem sabbati ante Omnium sanctorum anni LVII exclusive, fecerunt rationem — coram consulibus modernis presentibusque Wenceslao Coranda, Mathia Policiani, Mathia Lauda, Nicolao Hesolth, Wenceslao Peniezek et Johanne Hrdina de lacu, communibus, — sic quod summa — perceptorum fuerat DCCLIII s. XLV gr. ¹/₂ d. et summa — distributorum erat DCCXLII s. XLI gr. Summa vero resultans — XI s. III gr. ¹/₂ d. Que quidem summa in cista consilii est inventa. Quam — Actum pleno in consilio fer. II. post Briicii a. LVII.

19. 1458, 25. října. (*f. 248.*) Procopius sartor, Johannes Pytlík, Ziga Pytlonis et Mateus Sserlink, consules, Johannes a fontibus, Thomas braseator, Weliko Goliaš, Martinus Piknosek, Jacobus Mayer, Petrus Satha, Laurentius a tribus regibus et Johannes Wlachy, communes, officiales ad colligendam collectam de omnibus IIII quartis per — consules deputati coram discretis viris Johanne Trefan, Paulo Czipser, Nicolao Humpolecz, Jacobo Zlutický, Mauricio a pectine, Johanne Kosthorzi et Jarossio porybny, consulibus, Wenceslao Coranda, Mathia Lauda, Nicolao Hesolth, Wania, Johanne Sosnovec, Johanne Wolf, Johanne a pater noster, Wenceslao Peniezek et Francone calciariatore, communibus, — de preacta collecta — de una sexagena per II grossos receptos, fecerunt rationem sic, quod summa totalis collecte fuerat DCCCCLXXXII s. XXX gr. —. Quam — Actum pleno in consilio fer. III. ante Simonis et Jude a. LVIII.

20. 1458, 11. prosince. (*f. 249.*) Samuel Welwar, Bartoss pannifex, Johannes Trefan, Paulus Czipser, Nicolaus

Humpolec, Jacobus Zluticky, Mauricius a pectine, Procopius apotecarius, Procopius Bruncvik, Sigismundus ab asinis, Johannes Pytlík, Ziga Pytlonis, Lukess, Broz de lacu, Matheus Sserlink, Johannes Kosthorzi, Georgius aurifaber et Jarossius porybny, consules, qui presiderunt officio consulari a sabbato ante festum Omnium sanctorum inclusive pro anno d. MCCCCLVII usque feriam V. ipso die b. Teodori exclusive anni LVIII, fecerunt rationem — coram — Johanne Manda, Mathia Pelician, Petro de domo Rysslavy et Petro Prazak, consulibus modernis, presentibusque Wenceslao Coranda, Wania, Nicolao Heselth, Mathia Lauda, Henrico Hemrle, Jacobo Ssilhavy, Johanne Wolf et Johanne Prazak, communibus, — sic quod summa — perceptorum fuerat MCMXC s. LIII gr. VI d., summa distributorum — MCMXXIII s. XXIII gr., summa vero — resultans — LXVII s. XXIX gr. VI d. Que quidem summa in cista consilii est reperta. Quam — Actum pleno in consilio fer. II. ante Lucie a. LVIII.

21. 1460, 31. března. (f. 250.) Domini de antiquo consilio, qui anno d. MCCCCLVIII a feria V. ante Martini conf. inclusive usque feriam IIII. ante Tome ap. anni d. LIX in officio consulari sederunt, fecerunt rationem — coram — Nicolao Heselth, Brosio de lacu, Johanne Kosthorzi et Georgio Bohusska sartore, consulibus, Wenceslao Coranda, Johanne Wolf, Johanne Wiechtik, Wenceslao a pueris, Francone calciatore, Wania et Martino Pknuosek, communibus, — in qua ratione summa perceptorum erat DCLXXXIII s. XXXV gr. V d., summa vero distributorum CCLXXXIII s. V gr. I d., sic quod predictis perceptis veraciter cum distributis coequatis — summa excrecens extendebat sead D s. XXX $\frac{1}{2}$ gr. Quam — Actum pleno in consilio fer. II. ante Ambrosii a. LX.

22. 1461, 8. října. (f. 253.) Domini consules antiqui, qui anno d. MCCCCLIX a feria IIII. ante Thome ap. inclusive usque ad feriam secundam post Lucie virg. anni LX consulari presiderunt, fecerunt rationem pleno in consilio coram consulibus modernis presentibusque ibidem nonnullis communibus, videlicet Wenceslao Coranda, Wania, Jarossius porybny, Stephano ab ortulo, Duchcone torrifico, Francone calciatore, Jacobo Czepel et Johanne Wiechtik — de omnibus perceptis —. In qua quidem ratione de summa perceptorum fuerunt posite quingente viginti septem s. XXXIII $\frac{1}{2}$ gr., de summa vero distributorum quadringente sex s. XI gr., ita quod — excreverunt percepta — in centum viginti una s. XXII $\frac{1}{2}$ gr. — Quam — Actum pleno in cons. fer. V. Salus populi a. LXI.

23. 1462, 6. dubna. (f. 255.) Samuel de Hradek, Johannes Trefan, Paulus Czipser, Sigismundus ab asinis, Jacobus Sobek, Procopius a Bruncvik, Ziga Pytlonis, Johannes Pytlík, Lukess a cervo rubeo, Wenceslaus Peniezek, Johannes Prazak, Petrus Parziezek, Andreas Rod, Wenceslaus Polaczkonis, Martinus Pknuosek, Wenceslaus Holec, Barthossius pannitonsor et Nicolao cultellator, consules, qui presiderunt officio consulari a feria II. ante Thome ap. inclusive anni d. MCCCCLX usque fer. III. in crastino Epiphanie d. exclusive anni LXII, fecerunt rationem — coram — Matheo Sserlink, Brosio de lacu, Georgio saponista et Georgio Bohusska, consulibus modernis, presentibusque Wenceslao Coranda, Wania de Kwietow, Jacobo Zluticky, Wenceslao Kolinsky, Francone calciatore, Duchcone torrifico, Martino Chude et Johanne Hus, communibus, — sic quod summa perceptorum fuerat DCCXII s. XXXIX gr. I hall., summa distributorum fuerat DCLXXXII s. I gr. V hal., summa vero resultans

XXX s. XXXVII gr. V n. — Quam — Actum pleno in consilio fer. III. post dominicam Judica a. LXII.

24. 1463, 29. srpna. (f. 257.) Strenuus miles dominus Samuel de Hradek et de Waleczow prothoconsul, nec non famose prudentie domini Johannes Trefan, Paulus Czipser, Sigismundus ab asinis, Jacobus Sobko, Procopius a Bruncvik, Ziga Pytlonis, Lucas a rubeo cervo, Johannes Prazak, Nicolaus Hesolt, Matheus Sserlink, Johannes a rubea cruce, Martinus Pknuosek, Broz de lacu, Thomas braseator, Georgius saponista, Petrus Mičnicensis et Georgius Bohusska, consules Magne Civ. Pr., ad officium consulari constituti anno d. 1462 fer. III. in vigilia Epiphanie dominice in Excelso trono et in eodem usque ad annum d. 1462 et feriam IIII. ante Translacionem s. Wenceslai dominice Invocavit presidentes fecerunt rationes coram — Wenceslao Peniezek, Blaseo a luceo, Gregorio gladiatore et Johanne a gradu, modernis consulibus, communibusque Wenceslao Coranda, Jacobo Zluticky, Johanne Wolf, Wenceslao Chrzest, Johanne Pytlík, Andrea Rod, Nicolao cultellifabro et Jacobo Czepel —. In cuius rationis positione summa perceptorum 479 s. 40 gr. continebat, summa vero distributorum erat 445 s. 56 gr., resultantis pecunie 33 s. 44 gr. — Quam — Actum fer. II. in Decolacione s. Johannis a. LXIII.

D) Účty úřadu šestipanského z let 1437—1466.

(Z rukopisů č. 992 a 2099.)

1. 1437, 17. září. *Rukop. č. 992 f. 173.* Nos magister civium, consules atque iurati Maioris Civ. Prag. presentibus universis protestamur, quia providi Maternus de Longa platea, Mathias Krtek, Johannes Mucek et Nicolaus a rubeo cervo, concives et coniuurati nostri ad audiendam rationem pleno ex consilio electi et deputati nostro pleno in consilio personaliter comparentes protestati sunt et recognoverunt, qualiter officiales subscripti officii sex dominorum, videlicet Sigismundus Chan, Wenceslaus Dursmid, Wenceslaus Pknuosek, Nicolaus a s. Anna, Duchko institor et Johannes Wolf, fecerunt rationem iustam, veram et rationabilem et sine omni intricacione congruam de omnibus perceptis et distributis tempore ipsorum presidencie susceptis et elargitis. Quam quidem rationem sic, ut premititur, per eosdem officiales factam et expressam nos domini prefati suscipimus pro rata, grata, iusta et rationabili dictos officiales presentibus quittos, liberos et solutos facientes et temporibus affuturis facere promittentes, eis multas graciaram acciones de fideli ipsorum labore redditentes. Actum pleno in consilio feria tertia ipso die b. Lamperti tempore regiminis Pessikonis a stella a. d. MCCCXXXVII.

2. 1438, 1. září. *Tamtěz f. 178.* Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Prag. tenore presentium recognoscimus universis, quia providi Sigismundus Chan, Duchko institor, Francz carnifex, Wenceslaus colorator, Andreas Maustil et Augustinus a campana, officiales nostri officii sex dominorum, fecerunt rationem coram discretis viris Pessikone ab argentea stella, Sigismundo Slama, consulibus, Mathia Teml, Paulo Czipser, Nicolao sellatore et Brozone a tribus fratribus, communibus, per nos ad dictam rationem audiendam veram, finalem et sine omni intricacione rationabilem de omnibus perceptis et distributis tempore ipsorum officialatus et presidencie sumptis et elargitis. Quam quidem rationem, sic ut dicitur,

per dictos officiales factam nos domini prefati audientes a dictis presidentibus fore intergram, veram et rationabilem eosdem officiales, heredes et successores eorum reddimus quittos, liberos presentibus et solutos eisdem de fideli dispensacione graciaram acciones referentes. Actum fer. II. ipso die s. Egidii a. d. MCCCXXXVIII.

3. 1439, 25. srpna. *Tamtěz f. 195.* Nos — quia providi Nicolaus a rubeo cervo et Bernardus a Sampsona, consules, Mathias pannirator, Fridricz ab unicorno, Nicolaus a tribus faciebus et Mauricius de Lithomeric, communes, officiales nostri officii sex dominorum, fecerunt rationem coram discretis viris Sigismundo Chanie et Johanne Wolf, de consilio, Simone Mudry, Petro a noctua, Michaelae aurifabro et Wenceslao rimer, de communitate, per nos ad dictam rationem audiendam electi. — Quam quidem — Actum fer. IIIa post festum s. Bartholomei a. d. MCCCXXXIX.

4. 1441, 22. února. *Rukop. č. 2099 f. 498.* Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Prag. presentis proscricptionis serie cunctis publicam deducimus ad notionem, quod providi Sigismundus Chan et Matheus Krtek, consules, Michael aurifaber, Johannes a fontibus, Johannes Trefan et Paulus linicida, communes, ad rationem audiendam et suscipiendam ab officialibus officii sex dominorum omnimode deputati, videlicet a Nicolao a rubeo cervo, Bernardo a Sampsona, Mathia pannitonsore, Friderico ab unicorno, Nicolao a tribus faciebus et a Mauricio de domo Stukonis deposerunt nostro pleno in consilio, quod iidem officiales fecerunt rationem a feria ante Laurencii incipiendo anni d. MCCCXL usque feriam tertiā ante Bartholomei anni oc XLI plenariam —, quibus omnibus computatis — remanserunt XXII gr. obligati. Quam quidem — Actum pleno in consilio fer. IIII. ante Mathei ev. anno oc XLI.

5. 1452, 10. září. *Tamtěz f. 608.* Nos magister civium —, quia providi Mathias a luceo, Petrus aurifaber, consules, Jakso carnifex, Bartossius pannifex, Simon Mudry, Petrus Brzewniowsky et Johannes a cesare, communes, ad rationem audiendam ab officialibus officii sex dominorum deputati, videlicet a Nicolao a cervo, Bernardo a Sampsona, Mathia pannitonsore, Friderico ab unicorno, Nicolao a tribus faciebus et Mauricio de domo Stukonis, deposerunt nostro pleno in consilio, quia idem officiales fecerunt rationem a feria III. ante Laurencii incipiendo anni d. MCCCXLI usque feria III. ante Bartholomei anni XLII —. Quam quidem — Actum — fer. II. post Nativ. b. Marie a. XLII.

6. 1444, 13. října. *Tamtěz f. 902.* Officiales officii sex dominorum, videlicet Sigismundus Chan, consul, Mathias ab albo cervo, Simon Mudry, Petrus Brzewniowsky et Hanusko braseator, communes, fecerunt rationem coram Wenceslao Pknuosek et Bernardo a Sampsona, consulibus, Johanne a tribus fontibus, Jakssone carnifex, Michaelae aurifabro et Paulo linicida, communibus, ad predictam rationem audiendam — deputatis, videlicet ab anno XLII a dominica Miserere inclusive usque dominica Protector noster anni XLIII exclusive de summa pecunie septingentarum octuaginta trium s. gr. per ipsos dicto anno perceptorum et de anno d. XLIII a dominica Protector noster inclusive usque dominica Omnia, que fecisti, exclusive anni oc XLIII de summa septingentarum octuaginta s. cum XLVIII gr. pro eodem similiter anno perceptarum —. Quibus omnibus computatis — remanserunt prefati officiales dominis et communitati centum cum duabus s. minus VI gr., ex qua summa resultante ad

consilium dominis LXXX s. cum LIII gr. et officialibus novis in officio XXI s. reliquerunt —. Actum pleno in consilio fer. III. ante Galli a. XLIII.

7. 1445, 13. listopadu. *Tamtěz f. 1010.* Officiales officii sex dominorum, videlicet Wenceslaus Pknuosek et Johannes Wolf, consules, Petrus Sopussek, Michael aurifaber, Anthonius ab asinis et Martinus Wostnik, communes, fecerunt rationem coram Mathia a luceo, Martino Rodicz, consulibus, Johanne a fontibus, Simone Mudry, Petro Brzewniowsky et Johanne Trefan, communibus, — videlicet de anno XLIII fer. IIII. post Briccii a dominica Omnia, que fecisti, computando inclusive, usque dominicam Dicit tercio exclusive anni XLV. de summa pecunie per ipsos eodem anno percepta, videlicet DCCXXII s. cum XVIII gr. Quibus omnibus computatis — remanserunt prefati officiales dominis et communitati CLV s. cum XXVI gr. et hanc totam summam resultantem ad consilium dominis reposuerunt. Quam — Actum pleno in consilio sabbato ante Elisabeth.

8. 1446, 9. listopadu. *Tamtěz f. 1025.* Wenceslaus Pknuosek, Johannes Wolf, consules, Anthonius ab asinis, Petrus Sopussek et Martinus Wostnik, communes, officiales officii sex dominorum, — fecerunt rationem plenariam de summa octingentarum trium s. cum XX gr. et V hall. a feria IIII. dominice Dicit tercio anni MCCCXLV includendo usque feriam tertiā dominice In voluntate anni XLVI excludendo coram discretis viris Nicolao a rubeo cervo, Bernardo a Sampsona, consulibus, Nicolao pellicice, Francz carnifex, Mathia Oremus et Johanne Pytlík, communibus, — Quibus omnibus computatis — predicti officiales remanserunt CCXXXIII s. cum XL gr. communitati obligati, quas dominis ad consilium — presentaverunt. — Actum fer. IIII. ante Martini a. XLVI.

9. 1449, 1. září. *Rukop. č. 992 f. 223.* Mathias a luceo, Johannes a fontibus, consules, Mathias Sram, Andreas braseator ab angelo, Nicolaus Hesolt et Fridericus ab unicorno, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem coram Anthonio ab asinis, Nicolao pellicice, Barthossio pannifex, Johanne Trefan, consulibus, Nicolao Sserlink, Welislao a Golia, Wania, Nicolao saponista, Johanne Albo, Johanne canulatore et Georgio saponista, communibus, pleno ex consilio deputatis ad audiendam rationem predictam, videlicet de anno d. MCCCXLVII feria secunda dominice Adorate primo inclusive usque dominicam In excelso eciam inclusive et ab eadem dominica ultra annum ad dominicam Miserere de anno d. MCCCXLVIII de summa pecunie per ipsos pro eodem tempore percepta, videlicet mille trecentis quadraginta octo sexag. cum viginti tribus gr. Quibus omnibus computatis et veraciter distributa, videlicet mille CLXXX sexag. cum XXIII gr. cum perceptis suprascriptis coequatis remanserunt prefati officiales dominis et communitati CLVIII sexag. gr. et hanc totam summam resultantem ad consilium dominis reposuerunt. Quam quidem rationem — Actum fer. secunda ipso die b. Egidii a. d. MCCCXLIX.

10. 1451, 4. května. *Tamtěz f. 230.* Nicolaus Sserlink, Broz doliator, consules, Jakso carnifex, Weliko a Golia, Nicolaus Hesolt et Wenceslaus Krabec, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem coram dominis — in stuba consilii residentibus et coram Nicolao Pytel, Mathia Sram, Johanne Manda, Wenceslao Hedwika, Nicolao Humpolec, Thoma pannifex, Wenceslao Holec, communibus, per dominos — ad audiendam cum ipsis rationem prenarratam — a feria quarta dominice Inclina anni d. MCCCXLIX usque feriam quintam ante

Crucis dominice Protector anni d. MCCCCLI. In qua quidem ratione in summa perceptorum fuerunt posite IX centum LXXXI s. LIII gr. et III hall., in summa vero distributorum IX centum LXXXI s. XLVI gr. et XIII hal., sic quod post coequacionem distributorum cum perceptis resultaverunt — V gr. et II hal. Quam vero — Actum in pleno consilio fer. III. post Crucis a. LI.

11. 1452, 1. srpna. *Tamtěz f. 233.* Mauricius a pectine, Johannes Pytlík, consules, Nicolaus saponista, Nicolaus Hesolt, Nicolaus Kossik et Wenceslaus Krabec, communes, officiales de officio sex dominorum fecerunt rationem coram discretis, Nicolao pellifice, Nicolao Humpolec, Mathia de Rudnic, Andrea ab ange'o, consulibus, Mathia Lauda, Johanne Benda, Jacobo Sobek, Procopio apothecario, Welislao a Golia, Nicolao Kosstial, Sigismundo Pytlone et Wenceslao Coranda, communibus, ad rationem — audiendam — per dominos — deputatos — a feria quinta ante Crucis dominice Protector noster usque dominicam Deus in adiutorium anni d. MCCCCLI et cum hoc ultra annum de XIII septimanis dominicam Dicit primo includendo anni d. LII. In qua quidem ratione summa — perceptorum fuit MCCIII s. II gr. III hal., summa vero distributorum — MCXXVIII s. XXVII gr. XI hal. In exeresencia vero perceptorum fuerunt LXXV s. gr., quas dominis consulibus ad cistam consilii reposuerunt. Et ultra hoc resultabant XXXIII gr. et IX hal. male et false monete. Quam quidem rationem — Actum in pleno consilio fer. III post Abdonis a. LII.

12. 1453, 24. dubna. *Tamtěz f. 236.* Coram prudentibus viris Wenceslao, Coranda, Johanne a fontibus, Paulo Cipser et Johanne Pytlík, consulibus, Matia Lauda, Brozkone a s. Castulo, Welislao, Golia, Johanne Labutsky, Nicolao Pytel, Nicolao Sserlink, Andrea ab angelo, communibus, — per dominos — consules — ad rationem — audiendam deputati Nicolaus Hesolt, Mathias Mydlo, consules, Barthossius pannifex, Procopius sartor, Mathias Drdak, Samuel Welwar, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem de omnibus perceptis et distributis — inchoando a sabbato die ante Lucie dominice Gaudete pro anno d. MCCCCLI inclusive usque sabbatum diem post Andree dominice Ad te levavi a. d. LII, etiam inclusive. In qua quidem ratione summa — perceptorum erat MLX s. XLVII gr. et XI hal., summa vero distributorum VIII cent. XC s. XLVII gr. cum XI hal. Coequatis autem distributis cum perceptis summa resultans perceptorum erat CLXX s. gr., quam prefati officiales plenarie dominis consulibus in consilio reposuerunt. Quam quidem rationem — Actum fer. III. post Georgii pleno in consilio a. LIII.

13. 1453, 4. prosince. *Tamtěz f. 238.* Officiales communes officii sex dominorum, videlicet Mauricius a pectine, Samuel Welwar, consules, Nicolaus Hesolt, Wenceslaus Krabec, Wenceslaus Polackonis, Franco calcariator, communes, fecerunt rationem coram Wenceslao Coranda, Johanne Trefan, Paulo Czipser, Procopio sartore, Simone Mudry, Johanne Hrdina, Sigismundo ab asinis, Ziga Pytel, consulibus, Mathia Lauda, Matia Mydlo, Andrea ab angelo, Petro de domo Rysslavy, Mikssone pellifice, Hanussio braseatore, Johanne Slatina, Wania, communibus, ad predictam rationem audiendam pleno ex consilio deputatis, a sabbato die post Conceptionem b. Marie Virg. dominice Populus inclusive anni d. MCCCCLII usque feriam terciam post Omnium sanctorum dominice Dicit primo exclusive anni LIII de summa pecunie per ipsos eodem anno percepta, videlicet VIII centum XCIX s. XVIII gr. X hall. Quibus omnibus computatis et veraciter

distributa, videlicet VII cent. XCIX s. XVIII gr. X hall., cum perceptis suprascriptis coequatis reliquerunt ultra distributa centum s. gr., quas officiales memorati dominis ad consilium reposuerunt. Quam etenim rationem — Actum pleno in consilio fer. tercia in die Barbare a. LIII.

14. 1454, 3. prosince. *Tamtěz f. 240.* Officiales officii sex dominorum, videlicet Samuel Welwar et Sigismundus ab asinis, consules, Johannes a fontibus, Matias Mydlo, Franco calcariator et Wenceslaus Krabec, communes, fecerunt rationem coram Johanne Trefan, Paulo Czipser, Broz doliatore, Nicolao frenifice, consulibus, Mauricio a pectine, Wania, Nicolao Humpolec, Jacobo Sobek, Wenceslao Peniezek, Henrico Hemrle, Nicolao pellifice et Hanussio braseatore, communibus, — videlicet de anno d. MCCCCLIII a feria secunda ante Martini usque feriam terciam post Martini dominice In voluntate inclusive anni d. MCCCCLIII de summa pecunie — percepta et distributa, videlicet mille centum s. LXXXV gr. III num. in perceptis, VIII centum XI s. XXV gr. III num. in distributis. Quibus omnibus computatis — prefati officiales summam resultantem, videlicet trecentas s. minus X gr. ad consilium — reposuerunt. Quam — Actum pleno in consilio fer. III. post Andree a. LIII.

15. 1455, 27. listopadu. *Tamtěz f. 242.* Samuel Welwar et Sigismundus ab asinis, consules, Nicolaus Humpolec, Hanussius braseator, Wenceslaus Krabec et Johannes a rubea cruce, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem — coram — Johanne Pytlík, Jacobo Sobek, Johanne Hrdina et Mathia Pelliciani, consulibus, Wenceslao Coranda, Johanne Slatina, Martino Pknosek, Jacobo Zluticky, Wenceslao Peniezek, Johanne Hrdinka, Nicolao pellifice et Ziga Pytlonis, communibus, — a fer. III. ipso die b. Bricii dominice In voluntate anni MCCCCLIII inclusive usque sabbatum diem dominice Dicit primo exclusive anni LV. Ubi summa perceptorum fuerat — CXIII s. XVIII gr. XI hal., sic quod post coequacionem distributorum cum perceptis — nichil penitus resultavit. Quam — Act. fer. V. ante Andree a. LV.

16. 1456, 2. prosince. *Tamtěz f. 243.* Johannes a fontibus, Samuel Welwar, consules, Mathias Mydlo, Nicolaus frenifex, Andreas Mawsttil et Wenceslaus Krabec, communes, [officiales officii sex dominorum], quorum sessio erat a fer. III. ante Martini dominice Dicit primo inclusive anni LV usque feriam III. post Leonardi dominice Dicit secundo anni LVI, fecerunt rationem coram Mauricio a pectine, Johanne Rudnický, Ziga Pytel, Augustino Holconis, Toma braseatore et Duchcone torrifice, consulibus, Wenceslao Coranda, Johanne Slatina, Wania, Nicolao pellifice, Johanne Wolf, Johanne Wiechtikone, Martino Pknosek, Nicolao Hesolt, Jacobo Zluticky, Wenceslao a pueris, Broz doliatore et Golia communibus ex consilio pleno — deputatis, ubi summa — perceptorum erat MCXX s. LII gr. III d., summa distributorum DCCCX s. LII gr. III d. Summa vero perceptorum exerescens fuerat CCCX s. Que quidem pecunia — in consilio est plenarie reposita. Quam — Actum in consilio fer. V. post Andree LVI.

17. 1457, 14. listopadu. *Tamtěz f. 245.* Mauricius a pectinibus et Wenceslaus Krabec, de consilio, Johannes a fontibus, Nicolaus Humpolec, Procopius sartor et Vitus pannicida, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem — coram — Bartossio pannifice, Johanne Pytlík, Brozio de lacu et Georgio aurifabro, consulibus, Wenceslao Coranda, Mathia Pelliciani, Mathia Lauda, Ni-

colao Hesolt, Wenceslao Peniezek et Johanne Hrdina de lacu, communibus, — a dominica Dicit tercio inclusive MCCCCLVI usque dominicam Omnia, que fecisti, exclusive anni d. LVII. Ubi summa perceptorum erat MCCCXIII s. XI gr. VI n. et summa distributorum fuerat DCCCLXXXIII s. XI gr., summa vero resultans — CCCCXXX s. cum VI n., que in consilio — est reposita. Quam — Actum — fer. II. post Bricii a. LVII.

18. 1458, 11. prosince. *Tamtěz f. 249.* Nicolau Humpolec et Mauricius a pectine, consules, Jacobus Sobek, Wenceslaus Krabec, Hanussius braseator et Johannes a rubea cruce, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem — coram — Johanne Manda, Mathia Pelician, Petro de domo Rysslavy et Petro Prazak, consulibus, Wenceslao Coranda, Wania, Nicolao Hesolt, Mathia Lauda, Henrico Hemrle, Jacobo Ssilhavy, Johanne Wolf et Johanne Prazak, communibus, — a feria quinta dominice Omnia inclusive anni d. MCCCCLVII usque ad feriam secundam dominice Dicit secundo inclusive anni LVIII. Ubi summa perceptorum erat MCCCXIII s. VI gr. XI d. et summa distributorum MCCCXIII s. XIII gr. III d., summa vero — resultans — fuerat LX s. LI gr. — Quam — Actum pleno in consilio fer. II. ante Lucie a. LVIII.

19. 1460, 31. března. *Tamtěz f. 250.* Nicolaus Humpolec et Jacobus Sobek, consules, Mauricius a pectine, Johannes Pytlík, Johannes a rubea cruce et Georgius aurifaber, communes, officiales officii sex dominorum, coram — Nicolao Hesolt, Brozio de lacu, Johanne Kosthorzie et Georgio Bohusska sartore, consulibus, Wenceslao Coranda, Johanne Wolf, Johanne Wiechtik, Wenceslao a pueris, Francone calcariator, Wania et Martino Pknosek, communibus, ad rationem audiendam — deputatis fecerunt rationem — a feria tercia post Martini dominice Dicit secundo exclusive anni LVIII usque diem sabbati ante Circumcisionem domini anni LIX. Ubi summa perceptorum erat MCCCXVIII s. XXIII gr. III numm. et summa distributorum fuerat MCCLXXXVIII s. IX gr. II num., summa vero, que resultabat, — XX s. X gr. — Quam — Actum pleno in consilio fer. II. ante Ambrosii a. LX.

20. 1461, 8. října. *Tamtěz f. 253.* Nicolaus Humpolec et Nicolaus Hesolt, consules, Jacobus Zluticky, Petrus Parziezek, Georgius aurifaber et Hanussius braseator, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem coram — Johanne Trefan et Sigismundo Pytel, consulibus, Wenceslao Coranda, Wania, Jarossio ab Ethiopibus, Stephano ab ortulo, Duchcone torrifice, Francone calcariatore, Johanne Wiechtik et Jacobo Czepel, communibus, — a sabbato ante Epiphaniam d. dominice in Excelso trono anni — LIX usque fer. V. post Lucie dominice Gaudete anni LX. In qua quidem ratione in summa perceptorum fuerunt posite MCCLXIII s. III gr. V d., in summa distributorum MXCIX s. XXXIX gr. III d., sic quod resultaverunt CLXIII s. XV gr. Quam — Actum pleno in consilio fer. V. Salus populi a. LXI.

21. 1462, 7. dubna. *Tamtěz f. 256.* Jacobus Sobek et Petrus Parziezek de consilio, Nicolaus Humpolec, Mauricius a pectine, Nicolaus Hesolt et Johannes a rubea cruce, de communitate, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem — coram — Johanne Trefan et Procopio a Brunevik, consulibus, Wenceslao Coranda, Jacobo Zluticky, Wania et Francone calcariatore, communibus, — a feria quinta post Lucie dominice Memento anni d. MCCCCLX usque diem sabbati ante Conversionem Pauli a. LXII. In qua quidem ratione summa perceptorum erat

MDVI s. XXXII gr. III hall., summa distributorum MCCCCLXXI s. XLI gr. I hall., summa vero exerescens erat XXXIII s. XLV gr. Quam — Actum pleno in consilio fer. IIIa post Ambrosii a. LXII.

22. 1463, 29. srpna. *Tamtěz f. 257.* Jacobus Sobek et Johannes a rubea cruce ex consilio, communes autem Nicolaus Humpolec, Mauricius a pectinibus, Petrus Parziezek et Benes ab albo leone, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem — coram — Johanne Trefan, Sigismundo ab asinis, Procopio Brunevik et Wenceslao a pueris, consulibus, Wenceslao Koranda, Jacobo Zluticky, Johanne Wolf, Wenceslao Chrzest, Johanne Pytlík, Andrea Rod, Nicolao cultellifabro et Jacobo Czepel communibus —, in quorum ratione summa perceptorum ab anno d. 1462 sabbato ante Conversionem s. Pauli dominice Adorate secundo inchoata et terminata fer. III dominice Judica a. d. 1463 usque ad MDCCLXXXIX s. VI gr. V. d. se extendebat, summa vero distributorum MDCCII s. 5 gr. 5 d., summa resultans LXXXVII s. V gr. IX hall. — prout hoc distinctius in ipsius officii manuali continetur. Quam — Actum fer. II. in Decolacione s. Johannis a. LXIII.

23. 1466, 28. dubna. *Tamtěz f. 258.* Jacobus Sobek, Petrus Parziezek ex consilio, Nicolaus Humpolec qui eo anno vita decessit), Mauricius a pectine Johannes a rubea cruce et Benes ab albo leone, communes, officiales officii sex dominorum, fecerunt rationem — a fer. V. post Annunciationem dominice Iudica anni LXIII usque fer. V post eiusdem dominice anni LXVI coram Johanne Trefan, Sigismundo Pytlonis, Wenceslao Peniezek, Matheo Sserlink, consulibus, communibus vero Wenceslao Coranda, Wenceslao perkmistr, Jacobo Zluticky, Johanne Wolf, Jarossio porybny, Johanne Hus et Johanne a carbonibus. Quorum percepta fuerunt 5114 s. X gr. III hall., distributa vero 5088, 4 gr. 4 d., summa resultans XXVI s. V gr. IX hall. Actum fer. II. post Marci a. LXVI.

E) Účty úradu mostského.

(Z rukopisů č. 992 a 2099.)

1. 1431, 24. října. *Rukop. č. 2099 f. 343.* Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Prag. notum facimus tenore presencium universis, quod cum discreti viri Wenceslaus Hedwica et Mathias ab albo cervo, concives et officiales pontis nostri lapidei, de omnibus et singulis perceptis et distributis iam dicti officii ab annis quattuor in eodem presidentes coram prudentibus viris Mathia ab Ethiopibus, Mathia a pectine, consulibus, Wenceslao Straboch, Johanne Reczek, Simone ab albo leone et Wenceslao Holec, communibus, quibus super hoc pro suscipienda ratione a prefatis officialibus commissimus, debitam ordinariam et sufficientem fecerunt rationem. De quaquidem ratione existentes in pleno nostro consilio per prefatos, quibus hoc negocium fuit commissum, plenius informati, etiam sumus plene et sufficienter contenti cum graciaram accione ipsos communitati nostre et nobis in nullo fore obligatos. Idcirco animo deliberato et de certa nostra sciencia prefatos Wenceslaum Hedwikam et Mathiam ab albo cervo, officiales pontis nostri, et heredes ipsorum de universis et singulis perceptis et distributis, que, ut premititur, per et infra tempus predictum in officio prefato percipisse dinoscuntur, quittos dicimus et reddimus et virtute presencium nostro et communitatis

nostre nomine liberos dimittimus penitus et solutos per tempora affutura. Actum anno d. oc XXXI fer. III ante Simonis et Jude ap.

2. 1436, 21. února. *Tamtěz f. 427.* Wenceslaus a coronis, Mathias Smolarz et Nicolaus pellifex, officiales pontis Prag., fecerunt rationem plenam, perfectam et rationabilem de omnibus perceptis et distributis pro anno d. MCCCCXXXV. predictum pontem seu officium tangentibus coram Johanne Welwar et Iakssone carnifice, consulibus, Sigismundo de Cotenczic et Hedwica sartore, communibus, ad predictam rationem fiendam pleno ex consilio deputatis. Quam quidem rationem sic, ut dicitur, factam domini magister civium et consules Mai. Civ. Prag. susceperunt et presentibus suscipiunt pro rata, grata vera et rationabili, prefatos officiales liberos, quittos et solutos reddentes. Actum pleno in consilio fer. II. ipso die Carnisprivii a. XXXVI.

3. 1437, 14. listopadu. *Rukop. č. 992 f. 174.* Martinus Rodicz, Johannes Mucek de consilio, Iakso carnifex, Johannes Trefan, Mathias pannitonsor et Anthonius ab asinis de communitate electi et deputati ad audiendam et faciendam rationem a circumspectis viris Johanne Reczek et Pessikone ab argentea stella, officialibus thelonci pontis, deposuerunt pleno in consilio personaliter comparentes, qualiter prefati officiales de huiusmodi officio pontis fecerunt rationem de omnibus perceptis et distributis veram, integram et rationabilem. Qua quidem depositione domini magister civium et consules Maioris Civ. Pr. diligenter audita dictam rationem per nominatos Johannem et Pessikonem factam susceperunt pro rata, grata, rationabili et digna ac per presentes suscipiunt, prefatos Johannem et Pessikonem, heredes et successores ipsorum presentibus reddentes quittos penitus et solutos. Actum feria quinta post diem s. Martini.

4. 1439, 11. února. *Tamtěz f. 191.* Nos magister civium, consules et scabini Maioris Civ. Prag. notum facimus tenore presencium universis, quia circumspecti viri Sigismundus Slama, Sigismundus Chanie, Johannes Mucek, Mathias Krtek, consules, Gira Domazlicky, Wenceslaus Holec, Johannes a fontibus et Anthonius ab asinis, communes, coniurati et concives nostri ad audiendam rationem ab officialibus pontis, videlicet circumspectis viris Pessikone ab argentea stella et Johanne Reczek, pleno ex consilio electi et deputati, nostro pleno in consilio comparentes protestati sunt et recognoverunt, qualiter prefati officiales pontis fecerunt coram ipsis veram, iustam et rationabilem rationem de omnibus perceptis et distributis predicti officii pontis susceptis et elargitis. Quam quidem rationem, sic ut premititur, per eosdem officiales pontis factam expressam et ordinatam nos domini prefati suscepimus pro rata, grata et rationabili nec non et de molendis circa pontem existentibus perceptione et distributione, predictos officiales et heredes ipsorum presencibus quittos, liberos et solutos facientes. Actum feria quarta post Scolastice a. d. MCCCC tricesimo nono.

5. 1439, 25. srpna. *Tamtěz f. 195.* Nos —, quod cum discreti ac circumspecti viri Pessik ab argentea stella et Johannes Reczeko, concives et coniurati nostri, officiales pontis nostri lapidei nec non de molendinis ibidem existentibus, de omnibus et singulis perceptis et distributis — coram prudentibus viris Sigismundo Slama, Sigismundo Chanie, Materna, Mathia a luceo, consulibus, Michaele aurifabro, Anthonio ab asinis, Johanne a fontibus et Johanne Trefan, communibus, quibus super hoc pro suscipienda ratione a prefatis officialibus commisimus, — fe-

cerunt rationem. De quaquidem —. Actum fer. III. post festum s. Bartholomei a. d. MCCCCXXXIX.

6. 1440, 29. února. *Tamtěz f. 203.* Nos — quia circumspecti viri Mathias ab aureo luceo, Duchko institor, consules, Wenceslaus Holec, Michael aurifaber, Petrus Sopussek, Petrus Pala et Paulus linicida, communes, coniurati et concives nostri ad audiendam rationem ab officialibus pontis, videlicet circumspectis viris Pessikone ab argentea stella et Sigismundo Chanie pleno ex consilio electi et deputati — recognoverunt, qualiter prefati officiales pontis fecerunt coram ipsis — rationem —. Actum fer. II. ante Mathei ap. a. d. MCCCCXL.

7. 1441, 25. září. *Rukop. č. 2099 f. 498.* Nos magister civium, consules et iurati Mai. Civ. Prag. universis presencium per tenorem recognoscimus, quod solertes Maternus et Mathias Krtek, coniurati, Michael aurifaber, Wenceslaus Brzezka, Wenceslaus Holec et Iakso carnifex, communes, ad rationem audiendam ab officialibus pontis, videlicet domino Pessicone et Sigismundo Chan pleno ex consilio deputati, protestati sunt, quod iidem officiales pontis de omnibus perceptis et distributis a dominica Deus in adiutorium inclusive anni oc XL usque dominicam Deus in loco, eciam inclusive, anni XLI fecerunt rationem veram —, quibus omnibus computatis hinc inde — remanserunt idem officiales I¹/₂ s. cum septem gr. obligati. Nos vero —. Actum pleno in consilio fer. II. ante Wenceslai.

8. 1442, 10. září. *Tamtěz f. 608.* Nos magister civium — quia solertes Mathias Krtek et Petrus aurifaber, coniurati, Iakso carnifex, Barthoss pannifex, Simon Mudry, Petrus Brzewniovsky et Johannes a cesare, communes, ad rationem audiendam ab officialibus pontis, videlicet Pessicone et Sigismundo Chanie pleno ex consilio deputati, protestati sunt, quia iidem officiales de omnibus perceptis et distributis a dominica Deus in adiutorium inclusive anni XLI usque dominicam Deus in loco, eciam inclusive, anni XLII fecerunt rationem —. Quibus omnibus computatis — remanserunt idem officiales III s. gr. obligati. Nos vero —. Actum pleno in consilio fer. II. post Nativ. b. Marie V. a. XLII.

9. 1444, 13. prosince. *Rukop. č. 992 f. 217.* Coram Mathia Krtek et Duchcone institore, consulibus, Johanne a fontibus, Wenceslao Holec, Wenceslao Brzezka, Andrea a rubea cruce et Johanne Trefan, communibus, ad rationem suscipiendam specialiter deputatis Pessico ab argentea stella et Barthossius pannifex, officiales pontis, fecerunt rationem de trecentis undecim sexag. et triginta tribus gr. omnium perceptorum per eosdem officiales a dominica Deus in adiutorium inclusive anni d. MCCCCXLIII usque dominicam Gaudete in domino anni oc XLIIII de omnibus usufructibus eiusdem pontis quomodolibet perceptis rectam et rationabilem. Sic tamen, quod equatis veraciter perceptis et distributis predictis antedicti officiales remanserunt undecim sexag. gr. cum media communitati obligati. Domini vero consules informati existentes ab antenominatis consulibus et communibus rationi huiusmodi presidentibus completam et sufficientem rationem huiusmodi existere eandem similiter pro completa, sufficienti et rationabili susceperunt —. Actum fer. II. (sic) ipso die b. Lucie pleno in consilio anno oc XL.

10. 1445, 7. prosince. *Rukop. č. 2099 f. 1012.* Racio facta est per officiales pontis, videlicet per d. Pessikonem et Barthossium pannificem coram Mathia a luceo et Martino Rodicz, consulibus, Wenceslao Holecz, Johanne Trefan et Simone Mudry, communibus, ad ra-

cionem prefatam audiendam specialiter per dominos consules deputatis, de omnibus perceptis et distributis ad prefatum pontem et molendina sub ponte situata pertinentibus congruam et sine omni intercaione veram a dominica Gaudete inclusive anni oc XLIIII usque dominicam Populus Sion exclusive anni XLV, ita quod omnibus computatis equanimiter et defalcatis veraciter remanserunt communitati III s. XLVIII gr. et XI hall. Quam —. Actum fer. III. ante Conceptionem b. Marie V. anno XLV.

11. 1447, 3. ledna. *Tamtěz f. 1026.* Pessico de Cunwald, alias ab argentea stella, et Bartossius pannifex, officiales pontis, fecerunt rationem de omnibus perceptis et distributis pro eodem ponte et molendinis — coram Nicolao a rubeo cervo et Bernardo a Sampson, consulibus, Nicolao pellifex, Mathia Oremus, Franc carnifice et Johanne Pytlík, communibus —. Actum pleno in consilio fer. III. post Circumcisionem d. XLVII.

12. 1449, 24. října. *Rukop. č. 992 f. 225.* Anthonis ab asinis, Barthoss pannifex consules, Jacobus de Zluticz et Martinus Meyssner, communes, officiales pontis, fecerunt rationem coram Johanne Welwar, Wania, consulibus, Wenceslao a coronis, Mathia Ssram, Nicolao Humpolecz et Wenceslao Hedwika, communibus, pleno ex consilio ad audiendam rationem predictam omnimode deputatis, videlicet de anno d. MCCCCXLVIII a dominica Miserere inclusive usque dominicam Deus in adiutorium eciam inclusive anni d. MCCCCXLIX, de ducentis nonaginta una sexagena minus tribus grossis et quinque hallensibus pro eodem tempore de omnibus usufructibus eiusdem pontis per ipsos quomodolibet perceptis. Quibus omnibus computatis et veraciter distributa, videlicet CCXLV s. cum LIII gr. et duobus denariis cum perceptis scriptis coequatis reliquerunt ultra distributa LVI s. et XLIII gr. Et hanc summam resultantem et cum hoc decem s. gr. post Pessiconem ibidem inventas reservaverunt predicti officiales erga se pro nonnullis et diversis necessitatibus ad laborem pontis pertinentibus. Quam quidem rationem —. Actum fer. VI. post Undecim milia virginum a. d. MCCCCXLIX.

13. 1450, 19. listopadu. *Tamtěz f. 225.* Johannes Benda, Jacobus Zluticky, consules, Barthoss pannifex et Procopius sartor, communes, officiales pontis, coram Johanne Welwar, Johanne Trefan, ex consilio, Nicolao pellifex, Mathia Ssram, Wenceslao Holcone et Wenceslao Hedwika, ex communitate, per dominos magistrum civium et consules ad audiendam rationem deputatis — fecerunt rationem a dominica Respice secundo inclusive anni d. MCCCCXLIX usque dominicam eandem Respice secundo, similiter inclusive, anni d. MCCCC. In qua quidem ratione in summa perceptorum fuerunt posite trecente quadraginta una sexagene cum quadraginta grossis et novem hallensibus. Et post distributa resultaverunt octuaginta novem sexagene et XXVIII grossi, quibus eciam de remanenciis precedentis anni superaddite sunt LXVI sexag. XLIII grossi et unus hallensis, sic quod veritabilis summa resultans erat CLVI s. XI gr. et I hall. Quibusquidem officialibus pontis de summa remanente iam dicta in consilio per eosdem reposita date sunt ipsis pro labore eorum sex s. et XI gr. Quam quidem rationem —. Actum fer. V. in die Elisabeth a. d. MCCCC. Que summa resultans finalis, videlicet CL s. gr. in consilio, ut premititur, reposita per dominos consules tradita est viceversa eidem officialibus pontis pro necessitate huius officii futura.

14. 1451, 21. prosince. *Tamtěz f. 232.* Barthoss pannifex, Jacobus Zluticky, consules, Nicolaus Humpolecz

et Wanya, communes, officiales pontis, fecerunt rationem — coram — Wenceslao Waleczowsky, magistro civium, Przechone, Nicolao pellifex, consulibus, Johanne Benda et Paulo Cipser, communibus. In qua quidem ratione — summa perceptorum erat quadringente septuaginta una sexagene et quadraginta tres gr. et sex den., summa vero distributorum ducente nonaginta una s. viginti octo gr. et unus denarius. Summa vero resultans centum octuaginta s. quindecim gr. et quinque den. Quam rationem per prefatos officiales pontis factam a dominica videlicet Protector noster inclusive anni d. MCCCC usque dominicam Populus Syon, eciam inclusive, anni d. II domini consules a prefatis presidentibus audientes esse rectam et iustam, ipsam pro recta — susceperunt. — Actum fer. III. ipso die s. Thome in pleno consilio a. d. MCCCCI. Summa vero resultans restituta est officio pontis ad servandum pro necessitate futura.

15. 1452, 19. prosince. *Tamtěz f. 234.* Przech de Budkovic, Nicolaus de Humpolec, consules, Wanya et Johannes Pytlík, communes, officiales circa pontem, fecerunt rationem — a dominica Gaudete anni d. MCCCCI inclusive usque dominicam Ad te levavi a. d. LII, eciam inclusive, coram discretis Wenceslao Coranda, Jacobo Zluticky, Johanne Trefan, Paulo Cipser, consulibus, Nicolao pellifex, Nicolao Sserlink, Simone Mudry et Andrea ab angelo, communibus, ad rationem prefatam ab ipsis audiendam per dominos — deputatis. In qua ratione summa perceptorum erat CCCLXXX sexag. et XXXIII gr., summa vero distributorum CCI s. XVIII gr. et VI d. et resultabant CLXXIX s. XV gr. et I d. De quaquidem summa resultanti d. consulum mandato et communium ad rationem deputatorum date sunt X s. gr. officialibus predictis pro labore eorum, prothonotario I s., notario pontis I s. et ingrossatori consilii XV gr., sic quod pro communitate remanserunt de predicta summa resultante in paratis CLXVII s. et I d. Quam rationem —. Actum pleno in consilio fer. III. ante Thome ap. a. LII. Summa vero resultans finalis tradita est officio pontis pro huiusmodi officii necessitate futura ad conservandum.

16. 1453, 20. listopadu. *Rukop. č. 992 f. 237.* Przech de Budkovic, Barthossius pannifex, consules, Nicolaus Humpolecz et Procopius apothecarius, communes, officiales officii pontis, qui sederunt in eodem officio anno d. MCCCCII a dominica Populus Sion inclusive usque dominicam Dicit dominus secundo, eciam inclusive, pro anno d. LIII, fecerunt rationem — coram — Johanne Trefan, Paulo Cipser, consulibus, Nicolao pellifex, Wania, communibus, per — consules ad audiendam rationem — deputatos. Cuiusquidem rationis summa perceptorum fuit trecente quadraginta sexagene decem novem grossi, tres denarii; summa vero distributorum ducente nonaginta octo s. gr. cum XIII hall. Coequatis autem perceptis cum distributis summa resultans perceptorum extendebat se ad quadraginta duas s. gr. decem octo gr. cum septem hall. De qua summa — mandato — consulum et communium — deputatorum date sunt officialibus prefatis decem s. gr. pro labore, quem in huiusmodi officii residencia gesserunt, prothonotario unam s., ingrossatori suo I gr., notario consilii pro quitancia sive presentis rationis libro civitatis insercione XVIII gr. cum VII hall. Sic quod de predicta summa — remanserunt in paratis triginta s. gr. Quam quidem rationem —. Actum fer. III. in crastino b. Elisabeth a. d. LIII. Summa vero finalis, videlicet XXX s. gr., resultans data est per dominos viceversa ad officium pontis pro necessitate futura.

17. 1454, 2. prosince. *Tamtěz f. 240.* (idem officiales) fecerunt rationem coram Johanne Trefan, Paulo Czipser, Nicolao frenifice, Broz doliatore, consulibus, Hanussio braseatore, Jacobo Sobek et Wenceslao a pueris, communibus — deputatis — videlicet de anno d. MCCCLIII a dominica Dicit dominus tercio inclusive usque dominicam In voluntate, eciam inclusive, anni d. MCCCLIII de VI cent. XVIII s. XLIII gr. V den. pro eodem tempore de omnibus usufructibus eiusdem pontis per ipsos quomodolibet perceptis. Quibus omnibus computatis et veraciter distributa, videlicet VI cent. XII s. XLV gr. I d., cum perceptis — coequatis summa perceptorum excrescens ultra distributa erat V s. LIX gr. III d., que summa per — consules data est predictis officialibus pro labore. Quam — rationem —. Actum fer. II. post Andree ap. anno d. MCCCLIII.

18. 1455, 29. listopadu. *Tamtěz f. 242.* Przech de Budkowic et Barthoss pannifex, consules, Procopius apothecarius et Wanie, communes, officiales pontis, quorum sessio erat a dominica Si iniquitatis anni LIII inclusive, in eius feria III. erat festum Elisabeth, usque dominicam Dicit dominus anni LV, eciam inclusive, in cuius fer. III. erat festum Elisabeth, fecerunt rationem coram Johanne Pytlík, Jacobo Sobek, Johanne Hrdina de lacu et Mathia Pellician, consulibus, Wenceslao Coranda, Nicolao pellicifex, Jacobo Zluticky, Martino Pknosek, Wenceslao a pueris prope pontem, Ziga Pytlonis, Johanne Siatina et Johanne Hrdina frenifice, communibus, per plenum consilium deputatis ad audiendam rationem predictam — de summa percepta — DCLXXIII s. VI gr., taliter quod summa distributorum post equacionem cum summa perceptorum predicta ad DCLXXIII s. VI gr. similiter se extendebat. Quam —. Act. pleno in consilio sabbato in vigilia Andree a. LV.

19. 1456, 7. prosince. *Tamtěz f. 243.* Przech de Budkowic et Bartossius pannifex de consilio, Procopius apothecarius et Nicolaus Humpolec, de communitate, officiales pontis, quorum sessio erat a dominica Dicit dominus tercio anni LV, in cuius feria III. erat festum s. Katherine, inclusive usque dominicam Dicit secundo anni LVI, eciam inclusive, in cuius fer. V. erat festum b. Martini fecerunt rationem coram Johanne Trefan et Paulo Czipser, consulibus, Wenceslao Coranda, Jacobo Zluticky, Wania, Wenceslao a pueris prope pontem, Brozio doleatore de lacu et Nicolao pellicifex, communibus, — ubi summa — perceptorum — fuerat CCCCLVII s. III gr., VII hall.; summa vero distributorum CCCXXV s. III gr. IX hall. —, summa perceptorum excrescens — erat XXII s. VI d. De qua quidem summa excrescente officialibus pro labore date sunt decem s. gr., prothonotario et notario pontis II s., residue autem X s. gr. cum VI d. — relicte sunt circa officiales ipsius pontis —. Quam —. Actum pleno in consilio fer. III. post Nicolai a. LVI.

20. 1457, 16. listopadu. *Tamtěz f. 245.* Paulus Czipser et Procopius apothecarius, consules, Jacobus Zluticky et Wania, communes, officiales pontis, quorum sessio erat a dominica Dicit dominus tercio inclusive anni d. MCCCLVI, in cuius fer. VI. erat festum b. Elisabeth, usque dominicam Omnia, que fecisti, anni LVII eciam inclusive, in cuius fer. III. erat festum Omnium sanctorum, fecerunt rationem coram Brozio doleatore de lacu et Georgio aurifabro, consulibus, Wenceslao Coranda, Mathia Lauda, Johanne Wolf et Johanne Hrdina frenifice, communibus, per plenum consilium ad hoc deputatis ad audiendam rationem predictam de summa — percepta, vide-

licet DCXXXVIII s. XXXI gr. V d. Quibus omnibus computatis et distributa, videlicet DLXXXV s. XIII gr. II d. cum perceptis — coequatis summa perceptorum resultans — erat LIII s. XVIII gr. III d. De qua summa excrescente mandato tocius consilii date sunt dictis officialibus X s., Tusskoni protonotario unam s., Paulo notario pontis I s. et pro racione libro civitatis annotanda XV gr. Residuum vero, videlicet XLI s. III gr. III d. in potestate officialium pontis reservarunt pro necessitate futura. Quam —. Actum pleno in consilio fer. III. in die Othmari a. LVII.

21. 1458, 12. prosince. *Tamtěz f. 249.* Paulus Czipser et Jacobus Zluticky, consules, Vitus pannicida et Wenceslaus a pueris, communes, officiales pontis, quorum sessio erat a dominica In voluntate anni d. MCCCLVII inclusive, in cuius feria VI. erat festum s. Martini, usque dominicam Dicit dominus primo anni d. LVIII, eciam inclusive, cuius sabbato erat festum s. Martini, fecerunt rationem coram Johanne Trefan, pro tunc magistro civium, Nicolao Humpolec, consulibus, Wenceslao Coranda et Mathia Lauda, communibus, — de summa perceptorum — videlicet DLXXXV s. XXXVII gr. VI d., inclusis ibidem conservatis precedentis anni. Quibus omnibus computatis et distributa, videlicet CCCX s. XLII gr. V d. cum perceptis — coequatis summa — resultans — fuerat CLXXXIII s. LV gr. I d. De qua summa — date sunt officialibus — pro labore decem s., Johanni Tussek prothonotario I s., Paulo notario pontis I s. et pro annotanda racione libro civitatis — XV gr. Residuum, puta CLXII s. XL gr. I d. in potestate officialium pontis reliquerunt —. Quam —. Actum pleno in consilio fer. III. ante Lucie a. LVIII.

22. 1460, 31. března. *Tamtěz f. 250.* Paulus Czipser, Jacobus Zluticky, consules, Vitus pannicida et Procopius Brunčvik, communes, officiales circa pontem, quorum sessio fuit a dominica Dicit dominus secundo inclusive, in cuius feria II. erat festum b. Briccii, anni d. MCCCLVIII usque dominicam Memento, eciam inclusive, cuius feria III. erat festum Nativitatis domini, anni LX, fecerunt rationem — coram Nicolao Hesolth, Brosio doleatore de lacu, Johanne Kosthorzi, Georgio Bohusska sartore, consulibus, Wenceslao Coranda, Johanne Wolf, Johanne Wiechtik, Wenceslao a pueris prope pontem, Francone calcariatore, Wania et Martino Pknosek, communibus, — in qua racione summa — perceptorum —, conservatis eciam anni precedentis ibidem inclusis, erat DCCLXXVIII s. XXXVII gr., XIII d., summa vero distributorum erat CCCXXXI s. II gr. IX d., summa autem — excrescens erat CCCXLVII s. XXXV gr. III d. De qua summa — date sunt officialibus pro labore X s., Johanni Tussek prothonotario I s., Paulo, notario pontis, I s. et pro annotanda racione libro civitatis XV gr. Residuum vero puta CCCXXXV s. XX gr. II d. — in potestate officialium pontis remansit —. Quam —. Actum pleno in consilio fer. II. ante Ambrossii dominice Judica a. LX.

23. 1461, 16. března. *Tamtěz f. 253.* Paulus Czipser et Jacobus Sobko, consules, Vitus pannicida et Johannes Sosnovec, communes, officiales pontis, quorum sessio erat a dominica Dum medium, in cuius feria erat festum Circumcisionis domini, anni d. MCCCLX usque dominicam Gaudete anni eiusdem inclusive, que erat crastina dies b. Lucie virg., fecerunt racionem coram — Johanne Prazak, Andrea Rod, Martino Pknosek et Wenceslao Holec, consulibus, Wenceslao Coranda, Wania, Jarossio porybny, Stephano a nigro ortulo, Duchcone tor-

rifice, Francone calcariatore, Johanne Wiechtik et Jacobo Czepel, communibus, —, ubi summa perceptorum, conservatis anni precedentis ibidem inclusis, erat octingente triginta octo s. viginti sex gr. III d., summa distributorum fuerat quingente quadraginta quinque s. XXXIII gr. XIII d., summa excrescens — erat ducente nonaginta due s. quinquaginta duo gr. IX d. De qua summa — date sunt officialibus — X s., Johanni Tussek prothonotario I s., Paulo notario I s. pro racione libro civitatis annotanda XV gr. Residuum, puta CCLXXX s. XXXVII gr. IX d. in potestate officialium pontis anno oc LXI institutorum remansit. Quam —. Actum pleno in consilio fer. II. dominice Letare a. LXI. — Audientes racionem — non fuerant tanti, prout positi sunt per errorem ingrossatoris, sed fuerunt isti: Johannes Trefan et Ziga Pytel, consules, Wenceslaus Coranda, Johannes Wiechtik, Jarossius ab Ethiopibus et Duchco torrifex per plenum consilium deputati.

24. 1462, 7. dubna. *Tamtěz f. 255.* Paulus Czipser et Wenceslaus Penizek, consules, Vitus pannicida et Johannes Sosnovec, communes, officiales pontis, qui sederunt a dominica Memento inclusive, cuius fer. V. erat festum Nativitatis domini, anni MCCCLXI usque dominicam Omnis terra, similiter inclusive, que erat dominica prima immediate sequens Epiphania d., anni LXII, fecerunt racionem presentibus Johanne Trefan et Procopio a Brunčvik, consulibus, Wenceslao Coranda, Jacobo Zluticky, Wanya de Kwietow et Francone calcariatore, communibus —, ubi summa perceptorum inclusis conservatis anni precedentis extendebatur ad MCLXXV s. LII gr. III d., summa distributorum ad DCCXXIX s. XV gr. V hall., summa vero resultans ad CCCXLVI s. XXXVI gr. VI d. De qua summa date sunt officialibus X s., Johanni Tussek prothonotario I s., notario pontis I s. et pro racione libro civitatis annotanda XV gr. Residuum autem CCCXXXVIII s. XXI gr. VI d. sunt relicte in potestate officialium pontis. Quam —. Actum pleno in consilio fer. III. post Ambrossii a. LXII.

25. 1463, 1. září. *Tamtěz f. 257.* Per dominos magistrum civium et consules — Paulus Czipser et Nicolaus Hesolt ex consilio, de communibus vero Vitus pannicida et Johannes Sosnovec, officiales pontis, effecti anno MCCCLXII dominica Adorate primo pro assumpto regimine includentes et in eodem ad annum LXIII dominice Letare consententes intermisce fecerunt racionem — coram — Johanne Trefan et Jacobo Sobek, consulibus, de communitate vero Wenceslao Coranda et Jacobo de Zlutic —. Quorum percepta cum anni precedentis conservata summa MCLVIII s. XXX gr. IX hall., distributa vero CMIII s. XV gr. V d., resultantis summe parata pecunia CCLV s. XIII gr. XIII hall. — prout hec singula in eiusdem registris officii sunt columnatim exarata. Cuius racionis —. Actum fer. V. die Egidii a. LXIII.

26. 1467, 9. března. *Tamtěz f. 258.* Paulus Czipser et Nicolaus Hesolt, consules, communes vero Vitus pannicida et Johannes Sosnovec, officiales pontis, qui eidem officio presederunt a dominica Judica inclusive anni LXIII usque ad a. LXVII dominice Da pacem inclusive, fecerunt racionem — coram Johanne Trefan et Procopio Brunčvik, consulibus, Wenceslao Coranda et Jacobo Zluticky, communibus —. Quorum summa perceptorum fuit MMDCCXLVII s. XXXV gr. XIII hall., distributorum vero MMDCLXIII s. XXIII gr. III hall., summa vero resultans LXXXIII s. XII gr. V d., prout hec omnia ex registro officii pretacti lucidius patent. Que quidem racio bene perpensa et per assidentes racioni consilio primum recitata ac deinde

magne communitati, que fuit fer. II. ante Georgii a. LXVII congregata, pro vera, iusta — est iudicata. Actum in communitate congregata die et anno, quibus supra.

F) Účty úřadu Týnského z let 1436–1449.

(Z rukopisu č. 992 a 2099.)

1. 1436, 6. dubna. *Rukop. č. 87 f. 106' a 2099 f. 429.* Mathias Mydlo et Johannes a cantaris, officiales officii de Leta curia, fecerunt racionem coram Mathia Smolarz, Sigismundo de Cotenczie, consulibus, Johanne Welwar et Wenceslao a coronis, communibus, ad predictam racionem deputatis pro anno d. MCCCXXXIII corrente a dominica Jubilate usque dominicam Domine ne longe inclusive, veram et racionabilem de omnibus perceptis et distributis officium predictum tangentibus. Quam domini consules susceperunt pro rata et grata, racionabili et digna, prefatos officiales liberos et solutos reddentes. Actum pleno in consilio fer. V. dominice Domine ne longe a. XXXVI.

2. 1442, 18. října. *Rukop. č. 2099 f. 609.* Johannes Wolf consul et Johannes a tribus fontibus ex communitate, officiales officii de Leta curia, fecerunt racionem de omnibus perceptis et distributis huiusmodi officii coram Mathia ab aureo luceo et Martino Rodicz, consulibus, Wenceslao Brzezka Michaele aurifabro, Petro Sopussek et Martino a cignis, communibus, — quem domini — audientes a presidentibus prefatis fore quiddam eandem in communitatem seniore detulerunt —. Resultans vero — summe fuit V¹/₂ s. VI gr. IX hall. Actum fer. V. post Galli a. XLII.

3. 1443, 14. listopadu. *Tamtěz f. 802.* D. Maternus et Wenceslaus a coronis, officiales de Leta curia, fecerunt racionem de centum quatuor s. cum IX gr. perceptorum pro eodem anno proveniencium coram Nicolao a rubeo cervo et Johanne Wolf, consulibus, Wenceslao Holec misarz et laxone carnifice, communibus, ad predictam racionem audiendam deputatis —. Quem quidem —. Actum pleno in consilio fer. V. post Martini a. XLIII.

4. 1444, 15. prosince. *Rukop. č. 992 f. 217.* In presencia Mathie a luceo aureo et Bernardi a Sampsona, consulum, Johannis a tribus fontibus, Wenceslai Holec misarz, Andree a rubea cruce et Johannis Trefan, communium, ad racionem audiendam et suscipiendam ab officialibus officii Letae curie, videlicet a domino Materno et Wenceslao a quinque coronis, omnimode per dominos consules deputatorum, predicti officiales fecerunt racionem de ducentis viginti quinque sexag. gr. omnium perceptorum et distributorum coram huiusmodi presidentibus officium predictum qualitercunque tangentibus a dominica Si iniquitates anni d. MCCCXLIII inchoando usque dominicam Gaudete inclusive anni oc XLIII terminando. Quibus omnibus veraciter computatis et equaliter defalcatis remanserunt predicti officiales viginti septem s. gr. communitati obligati et eandem effectualiter ad consilium dominis in parata pecunia mox assignaverunt. Quam quidem racionem informatione sufficienti prius a dictis presidentibus habita domini prefati pro rata, firma, racionabili et perfecta susceperunt et presentibus suscipiunt —. Actum pleno in consilio fer. III. post Lucie a. d. MCCCXLIII.

5. 1445, 18. prosince. *Rukop. č. 2099 f. 1012.* D. Maternus de Longa platea et Wenceslaus a coronis, officiales Letae curie, fecerunt racionem de omnibus per-

dem summa pecunie CLIII s. XLI gr. in consilio reposuerunt, residuum autem pro arra super stipendiariis expenderunt et nunceis pro eisdem ambulantiibus tempore sessionis ipsorum. Quamquidem rationem. — Actum pleno in consilio fer. IIIa post Calixti a. d. LIII.

13. 1453, 16. října. *Tamtěž*. Johannes Pytlík, Duchek torrifex, ex consilio, Nicolaus Kosstial, Henricus Hemele, ex communitate, officiales ad colligendam collectam — deputati pro stipendiariis ad exercitum cum d. rege de quarta s. Leonardii —, fecerunt rationem coram — Johanne Trefan et Broz de lacu, de consilio, Nicolao pellifice, Johanne Wolf, Wania, Mauricio a pectinibus. Nicolao Humpolec, Procopio apothecario, Wenceslao Peniezek et Petro de domo Rysslawy, communibus, — taliter, quod summa tocius collecte erat CLVIII $\frac{1}{2}$ s. XXII gr. III den. Quam pecunie summam, ut premititur, collectam dominis in consilio reposuerunt. Quam — Actum eodem die.

14. 1454, 4. prosince. *Tamtěž f. 240*. Jakož jest se stala výpověď panem Matějem Dubcem mezi urozeným pánem panem Jiříkem z Kunštatu a z Poděbrad — a pány i obcí Starého M. Pr. z jedné a panem Pešíkem a panem Janem z Dražic z strany druhé, pan purgmistr a páni konšelé i všeka obce výšpaného města Pražského té výpovědi chtěie dosti učiniti, propustili sú i mocí tohoto zápisu propuštějí svrchupsaného pana Jana z Dražic, dědice a budícíe jeho ze všech zápisuov a závazkuov, jimiž se jest on týmž pánom a obci vše knihami městskými místo nebožtíka pana Pešíka, stryce svého, zavázal, i také ze všech počtuov a úřaduov ungeltoových, mostních i mlyných, svobodny i ovšem prázdny, neb jest tomu závazku dosti učinil, jakož pak již pravená výpověď pana Matěje Dubce svrchupsaného šife okazuje a v sobě zavírá, neb pře pravení páni a obec tu výpověď držali jsú, držíe a držeťi mienie. Actum pleno in consilio fer. III. ante Nicolai a. d. MCCCCLIII.

15. 1456, 28. června. *Tamtěž f. 242*. Georgius saponista, consul, et Johannes Prazak de communitate, officiales ad colligendam collectam de quarta s. Nicolai — deputati pro stipendiariis ad exercitum cum d. Georgio de Kunstat et de Podiebrad, pro tunc gubernatore regni Bohemie, versus Nachod, fecerunt rationem in pleno consilio — coram consulibus nec non — Nicolao pellifice, Wenceslao Coranda, Nicolao Humpolec, Johanne Slatina, Ziga Pytel, Wenceslao Peniezek, Brozio doliatore et Stephano ab ortulo, communibus, — sic quod summa tocius collecte erat CXLIII s. XXIII gr. — Que summa — in consilio — integraliter extat reposita. Quam — Actum pleno in consilio fer. II. post Johannis B. a. LVI.

16. Téhož dne. *Tamtěž*. Mathias Pellician de consilio et Johannes Wlachs de communitate, officiales ad colligendam collectam de quarta s. Marie — deputati pro stipendiariis ad exercitum cum d. gubernatore versus Nachod, fecerunt rationem — coram d. scabinis et — (jako předešle) communibus — sic quod summa — collecte erat XCIII s. XI gr., quam summam — in consilio — reposuerunt. — Quam — Act. ut supra.

1.) Zprávy o skládání účtů obecních z let 1477—1606.

(Z rukopisu č. 994.)

Anno d. M. CCCC septuagesimo septimo magistro civium Jacobo Sobek existente decretum est per seniores communitatem, ut quittancie rationum consilii, officii sex domi-

norum et pontis fiant et conficiantur non interpositis seu nominatis summis perceptorum et distributorum. Et hoc decretum communi consensu ore multorum est pronunciatum.

1. 1477. — *Fol. 3*. Coram spectabilibus dominis Jarossio ab Ethiopibus, magistro civium, Jacobo Sobek, Wenceslao Peniezek, Johanne a manu, Georgio Bohusca, Andrea pellifice, Gregorio pannitonsore, Johanne Sulek, Wenceslao Rambuzek, Nicolao canulatore, Georgio a media rotha, Petro caldariatore, Duchcone pannitonsore, Martino Weliky pannifice, Anthonio carnifice, Sigismundo ab aureo equulo, Johanne Chlupaty et Wenceslao genero Hrubby, huius anni consulibus, presentibus eciam prudentibus iuratis senioribus communitatis Johanne Sosnowecz, Martino ab aurea rotha, eius tempore magistro moncium vinearum, Johanne Zajieczek, Matheo Sserlink, Johanne Pytlík, Thomasskone a stella aurea, Wenceslao ab argenteo anulo, Gregorio gladiatore, Procopio waczkarz, Martino Wlachs, Georgio Pelech, Hanussio canulatore, Lekssone de domo tenebrosa, Blaseo a luceo, Mathia carnifice dicto Zelezo Georgio ab ave, Hanussio a sede, Andrea Maustytl, Francone calcarista, Nicolao a botris, Jacobo Pechanecz, Vito Gbelsky, Johanne Kulhanek, Procopio a babato, Iheronimo pannitonsore, Wratislao Halerz, Martino a scropha, Johanne Slansky, Johanne Hudlpach, Nicolao Ssanda, Johanne a carponibus, Johanne Labuczky cultellifabro, Georgio Prhoss, Silvestro pannicide, Mathia a bove, Conrado mercatore, Johanne Hus, Martino Brada, Wenceslao Polaczkonis, Zyga a fontibus, Andrea Laab et Wenceslao Parziezconis domini magister Procopius a quinque coronis, Johannes Ziez, Sigismundus Pytlonis, Jacobus Charamza, Laurencius a regibus, Wenceslaus Holecz, Symon Sstraboch, Welislaus ab agnello, Thomas iustitor, Wenceslaus Zdyimir, Wenceslaus a rana, Nicolaus cultellifaber, Johannes Legat, Johannes a pileis, Georgius a turri, Wenceslaus Brausek, Cristannus de lacu et Johannes de domo Cholpicky, consules anni nunc transacti, qui magistratum consulatus evecti seu locati fer. IIa ante Cathedram s. Petri anno domini MCCCCLXXVI in eodem sederunt usque ad festum s. Mathie ap., quod erat fer. IIa post dominicam Invocavit me anni domini MCCCCLXXVII, fecerunt rationem omnium perceptorum ac eciam distributorum publice pecunie, quam tempore sui consulatus acceperant et distribuerant. Cuius quidem distributum per omnia equatum est percepto. Hac ratione domini memorati pariter cum communibus in omnibus perceptis et distributis audita iusta et competente, eandem approbaverunt et pro iusta et rationabili susceperunt; quam tandem ad universum populum fer. III. post dominicam Palmarum anni pretacti LXXVII congregatum retulerunt ibidemque omnes similiter domini, videlicet consules cum tota communitate pretactam rationem omnino iustam et legitimum susceperunt et laudaverunt ipsi anni prioris dominis consulibus gracias de cum diligencia et fideli labore agentes, eosdem, heredes atque eorum successores de perceptis distributis ac ratione quittos absolutosque fecerunt atque presentibus quittant absolvuntque nunc et temporibus futuris. Actum in conventu tocius communitatis fer. III. post Palmas magistro civium Jacobo Sobek per pronunciacionem Ambrosii pannitonsoris ex parte communitatis.

2. 1477. — *Tamtěž*. Coram prudentibus d. Andrea pellifice, Nicolao canulatore, Georgio a media rotha, Sigismundo ab equulo ad audiendas rationes ex consilio deputatis in assidencia magistri Procopii a coronis quinque, Johannes Ziez, Sigismundi Pytlonis, Jacobi Charamze,

Laurencii a regibus, Wenceslai Zdyimir, Simonis Sstraboch, Wenceslai a rana, Nicolai cultellifabri, Johannes Legat, Johannes Cholpicky, Johannes a pileis, Georgii Pelech, Johannes Zajieczek, Mathei Sserlink, Martini Wlachs, Johannes a carponibus, Blasii a luceo, Jacobi Pechanecz, Procopii a babato, Bartossii Fresser, Nicolai Ssande, Michaelis mercatoris, Viti Gbelsky, Sigismundi a fontibus, Jéronimi pannitonsoris, Procopii waczkarz, Thome ab aurea stella, Hanussii a sede, Conradi mercatoris, Andree Laab, Mathie Zelezo, Andree Maustytl, Nicolai a botris, Lekssonis de domo tenebrosa, Silvestri pannicide, Johannes Hudlpach, Georgii Prhoss, Johannes Labuczky cultellifabri, Johannes Hus, Johannes Kulhanek, Martini a scropha, Johannes Slansky, Welislai ab agnello, Wenceslai ab anulo, Hanussii canulatoris, Petri Zub, Franconis, Martini a vetulis, Hanussii Mucek, Wenceslai Polaczkonis et Wenceslai Parziezconis, seniorum iuratorum communium, Wenceslaus Holec et Thomas institor ex consilio, Gregorius gladiator, Martinus ab aurea rota, Johannes Pytlík et Georgius ab ave, communes, *officii sex dominorum officiales*, qui hoc idem officium tenuerunt et regebant a dominica Exurge anni d. MCCCCLXXVI inclusive usque ad dominicam Invocavit anni LXXVII eadem inclusa, fecerunt rationem sui officii de omnibus perceptis et distributis quocunque modo singulatum cunctis partibus perceptorum et distributorum non per columnas, sed de verbo ad verbum pronunciatas et auditis. Hac ratione audita memorati domini et communes ad eandem capiendam deputati tamquam veram et iustam ad dominos magistrum civium et consules ac deinde ad magnam communitatem, que erat congregata fer. III. post dom. Palmarum detulerunt declarantes et notificantes, nichil se in omnibus distributis — invenisse impensum aut erogatum sine causa inutiliter. — Qua quidem — ipsos — liberos reddiderunt. Act. fer. III. post Palmas magistro civium Jacobo Sobek in congregacione communitatis per Ambrosium pannitonsorem pronunciantem ex consensu tocius communitatis.

3. 1477. — (*f. 4.*) Coram dominis eisdem ad audiendas rationes ex consilio deputatis in assidencia m. Procopii, Sigismundi Pytel, Thome institoris, Johannes a pileis, Cristanni de lacu, Johannes de domo Cholpicky, Johannes Zajieczek, Johannes Sosnowecz, Conradi mercatoris, Hanussii a sede, Andree Lab, Martini Wlachs, Silvestri pannicide, Franconis calcariste, Welislai ab agnello, Georgii Pelech, Johannes Hus, Procopii waczkarz, Lekssonis saliste, Thome ab aurea stella, Mathei Sserlink, Johannes Hudlpach, Georgii Prhoss, Andree Maustytl, Sigismundi a fontibus, Procopii a babato, Martini ab aurea rota, eius temporis magistri moncium vin., Jeronimi pannitonsoris, Michaelis mercatoris, Johannes a carponibus et Jacobi Pechanecz, Jacobus Charamza a nigro cervo, Simon Sstraboch ex consilio, communes vero Johannes a manu et Wenceslaus Peniezek, *officiales pontis*, qui a dom. Esto michi anni d. M. CCCC LXXVI eidem officio presidere inceperunt et in eodem sederunt usque dominicam Invocavit anni — LXXVII inclusive, fecerunt rationem —. Qua ratione — deinde toti communitati notificaverunt —. Quibus — absolvunt eviterne. Actum, ut supra.

4. 1478. — *Tamtěž*. Coram d. Simone Sstraboch, magistro civium, Wenc. Zdyimir, Blasio a luceo aureo, Thoma institore, Martino a vetulis, Wenc. a rana, Hanussio Mucek, Joh. Stodola, Nicolao cultellatore, Wenc. Polaczkonis, Cristanno de lacu, Joh. Cholpicky, Joh. a pileis, Daniele de domo Lichutsky, Hanussio canulatore, Wenc. ab unicorno, Nic. a cignis et Georgio aurifabro, huius anni consulibus, presentibus eciam — senioris com-

munitatis iuratis Joh. Ziez, Wenc. antiquo pergmistr, Wenc. Brausek, Matheo Sserlink, Joh. Sosnowecz, Mart. Wlachs, Wenc. Friczkonis, Petro Zub, Jacobo a cornuis, Hanussio a sede, Michaelie mercatore, Joh. Toch, Nicolao a botris, magistro Procopio a quinque coronis, Gregorio gladiatore, Francone calcarista, Jacobo Pechanecz, Mart. a scrophis, Wratislao Halerz, Andrea Maustytl, Jeronimo pannitonsore, Mathia Czapek, Wenc. Holec, Martino magistro monc. vin., Thoma a stella, Georgio Sukniczka, Mathia Slivensky, Joh. Slansky, Wenc. Suknie, Materna de Ugezd de domo Cantoris, Mart. Pobozy, Simone Panicz, Joh. Pytlík, Severino, Joh. Legat, Mathia Volek, Duchcone torrifice, Hanussio canulatore, Petro lincide, Conrado mercatore, Joh. Zajieczek, Mart. Halerzek, Mart. Brada, Duchcone a ferreo hostio et Mart. Zigonis, domini Jarossius ab Ethiopibus, Jacobus Sobek, Wenc. Peniezek, Joh. a manu, Georgius Bohusca, Andreas pellifex, Gregorius pannitonsor, Nicolaus canulatore, Joh. Sulek, Wenc. Rambuzek, Georg. a media rota, Petrus caldariator, Duchco pannitonsor, Mart. Weliky pannifex, Anthonius carnifex, Sigismundus ab aureo equulo, Joh. Chlupaty et Wenc. gener. Hrubby, consules anni nunc transacti, qui magistratum consulatus evecti seu locati fer. II. in die s. Mathie ap. a. d. LXXVII in eodem sederunt usque ad festum s. Primi, quod erat fer. III., anni — LXXVIII, fecerunt rationem —. Hac ratione —. Quam tandem ad universum populum fer. III. ante festum s. Sixti anni pretacti LXXVIII congregatum retulerunt —. Actum in conventu tocius communitatis fer. III. ante Sixti magistro civium Blasio a Ineco aureo per pronunciacionem magistri Procopii a coronis quinque ex parte communitatis.

5. 1478. — *Tamtěž*. Coram — Blasio a luceo, Hanussio Mucek, Joh. Cholpicky, Wenc. ab unicorno ad audiendas rationes ex consilio deputatos in assidencia Joh. Sosnowecz, Joh. Ziez, Mart. Wlachs, Hanussii a sede, m. Procopii a coronis quinque, Greg. gladiatoris, Andree Maustytl, Georg. a m. rota, Jeron. pannitonsoris, Joh. Legat, Petri lincide, Andree pellificis, Hanussii canulatoris, Conradi mercatoris, Joh. Zajieczek, Mart. Halerzek, seniorum iuratorum communium, Joh. Sulek et Wenc. Rambuzek ex consilio, Wenc. Brausek, Wratislaus, Joh. Pytlík et Mart. Brada, communes, *officii sex dominorum officiales*, qui hoc idem officium tenuerunt — a sabbato dom. Reminiscere LXXVII usque ad sabbatum ante festum s. Viti LXXVIII, fecerunt rationem sui officii —. Hac ratione — demum ad magnam communitatem, que erat congregata fer. III. ante s. Sixti detulerunt —. Actum, ut supra.

6. 1478. — (*f. 5.*) Coram eisdem ad audiendas rationes ex consilio in assidencia eorundem seniorum communium Johannes a manu et Georgius Bohusca ex consilio, communes vero Thomas institor et Joh. Slansky, *officiales pontis*, a sabbato d. Reminiscere LXXVII eidem officio presidere inceperunt et in eodem sederunt usque ad sabbatum ante festum s. Viti LXXVIII inclusive, fecerunt rationem —. Actum, ut supra.

7. 1481. — *Tamtěž*. Coram Thoma institore prothoconsule, Jarossio ab Ethiopibus, Wenc. Holec, Gregorio tonsore, Hanussio Mucek, Thoma a stella aurea, Nic. canulatore, Johanne Pytlík, Wenc. Chanicky, Georgio ab unicorno, Stanislaw Ssarka, Wenc. Fricck, Georgio Sukniczka, Andrea Lab, Joh. Hudlpach, Pobozy, Mart. Hoch et Andrea Rojsa, qui per Wladislaum, Boemie regem, — in senatus ferendi curam sunt sublimati a. LXXIX fer. III. post f. s. Bonifacii, hiis coram spectabiles domini, qui scabinatus officium gesserunt ab anno

LXXIX die Primi usque ad annum LXXXI ad fer. III. post f. s. Bonifacii, quorum hec sunt nomina: Wenc. Zdymir, Simon Straboch, Blasius a luceo, Thomas institor, Mart. a vetulis, Wenc. a rana, Hanussius Mucek, Joh. Stodola, Nicol. cultellifaber, Wenc. Polaczkonis, Cristannus de lacu, Johannes Cholpicky, Joh. Klobuk, Daniel Pikuosek, Hanussius canulator, Wenc. cziesarz, Nic. Labutsky et Georgius aurifaber ab aurea aquilla. Ad quorum preces dum rationem desiderabant facere secundum consuetudinem — tota senior convocata fuit communitas, qui hic subscribuntur: Mart. Wlachi, Hanussius a sede, Petrus Zub, Mich. mercator, Joh. Toch, Han. carnifex, Joh. Pytel, Mart. a noctua, Jac. Pechanec, Georgius Bohuska, Sig. Poribny, Wratislaus Halerz, Jeron. tonsor, Joh. Sulek, Duchko tonsor, Matheus Slivensky, Georgius Holub, Zambersky, Stephanus colorator cutium, Simon a fortua, Paulus gladiator, Lucas Domazlicky, Massek a manu, Georgius pileator, Wenc. Peniezek, Petrus caldariator, Hanussius canulator, Conradus mercator, Bohunko, Leonardus smigamator, Wania a curru, Egidius pistior, Nicolaus cirotecarus, Duchko a ferreo hostio, Nicolaus a rosa flavea, Nicolaus Herfikess, Mathias de domo Hanussii, Svatek pellifex, Sig. a fontibus, Dryzna et Jac. carnifex fecerunt — rationem de et ex omnibus perceptis tempore eorum regiminis susceptis, que ad fiscum Antiquae Civ. Prag. videntur pertinere, similiter et de distributis ubi summa perceptorum omnino cum summa distributorum equata est, domini consules prescripti una cum senioribus communitatis eorum rationem — laudaverunt — Tandem ex iussu — tocius communitatis Ambrosius tonsor hec protulit verba: tota communitas vobis dominis, transacti temporis consulibus, gracias agit de fideli labore et vigili cura vosque et vestros heredes de omnibus perceptis et distributis prescriptis liberos, quitos reddit et absolutos — Act. a. LXXXI in die Ruffi Wenc. Holec magistro civium existente.

8. 1481. — (f. 6.) Coram Thoma ab aurea stella, Joh. Pytlík, Wenc. Chanický, Joh. Hudlpach ad audiendas rationes ex consilio deputatis in assidencia Wenc. Zdimir, Joh. Cholpicky, Martini Wlachy, Petri Zub, Hanussii a sede, Michaelis mercatoris, Simonis Straboch, Joh. a pileis, Wenc. de apoteca, Georgii aurifabri, Wratislai Halerz, Jeronimi tonsoris, Georgii Columbi, Sim. Pikuosy (sic), Pauli gladiatoris, Nicolai cultellifabri, Georgii pileatoris, Procopii Kosstial, Conr. mercatoris, Duchkonis a ferreo hostio, Nic. a flavea rosa, Nic. Herfikess et Joh. Paterz, seniorum iuratorum ex communitate, Wenc. Zaba, Cristannus de lacu ex consilio, Wenc. Rambuzek, Duchko pannitonsor, Duchko torrifex et Martinus Brada, communes, *officii sex dominorum officiales*, qui hoc idem officium tenuerunt et regebant a fer. III. in die Primi a. LXXIX usque ad fer. III. post f. s. Bonifacii a. LXXXI, fecerunt rationem. — Hac ratione — deinde ad totam magnam communitatem, que erat congregata in die Ruffi detulerunt — Et ex tocius communitatis voluntate Ambrosius tonsor hec protulit verba gratitudinis — Actum, ut supra.

9. 1481. — *Tamtěž*. Coram eisdem ad audiendas rationes ex consilio deputatis in assidencia Wenc. Zdimir etc. ut supra usque Georgii Columbi, Nicol. cultellifabri Conradi mercatoris, Duchkonis a ferreo hostio, Nicolai a flavea rosa, Nicolai Herfikess et ceterorum seniorum iuratorum ex communitate Thomas institor, Martinus a vetulis ex consilio, Wenc. Peniezek et Wenc. Holec, communes, *officii pontis officiales*, qui hoc ipsum officium gesserunt a die Primi a. LXXIX usque ad fer. III.

post. s. Bonifacii a. LXXXI fecerunt rationem — Hac ratione — fer. II. in die Ruffi communitas denique audita rationem pro rata susceperunt — Act. in die Ruffi a. LXXXI. Wenc. Holec magistro civium existente, pannitonsore Ambrosio ex parte communitatis hec referente.

10. 1483. — *Tamtěž*. Coram Wenc. Chanický, magistro civium Thoma ab aurea stella, Sim. Straboch, Stanislao Ssarka, Joh. Stodola, Joh. Sulek, Joh. a pileis, Wenc. Polaczek, Mart. Pobožny, Cristanno de lacu, Procopio de Welevic, Joh. a lupicollo, Georgio Columbo, Jac. Pechanec, Mathia Horcziczka, Luca Domazlicky, Hanussio cantarista, Machkone cultellifabro, qui in senatus excelsus sunt feliciter sublimati per — Wladislaus regem a. LXXXIII° fer. VIa post s. Gregorii, in quorum presencia domini precedentis consilii, qui officium senatus gesserunt ab a. LXXXI fer. IIIa post s. Bonifacii, quorum hec sunt nomina: Thomas institor, Jarossius ab Ethiopibus, Wenc. Holec, Gregorius tonsor, Hanuss Mucek, Thomas a stella, Nicolaus cantarista, Johannes Pytlík, Wenc. Chanický, Georgius ab unicorno, Stanislav Ssarka, Wenc. Frycek, Georg. Sukniczka, Andreas Lab, Joh. Hudlpach, Andr. Rojsa, Mart. Hoch, Blasius a luceo, Mart. magister monc. vin., Wenc. Zaba, Joh. Cholpicky, Wenc. cziesarz, Wenc. Peniezek, Petrus Zub, Wratislaus, Conradus Sswaykar, Jeronimus tonsor, Duchko tonsor, Andr. pellifex, Georgius Ratajský, Andr. Oremus, Math. Slivensky, Duchek torrifex, Nic. cultellifaber, Math. Czapek, Nic. a rosa, Mart. Wlachy, Mich. Herbst, Greg. Franiek, Hanuss Pehm, Martinus a noctua, Duchko ab hostio, Massek a manu, Paulus gladiator, Nicolaus Herfikess, Svatek pellifex, Bohuslaus pannifex, Wenceslaus Rambuzek, Johannes de apoteca, Marssalek a Golia, Joh. a tribus fratribus, Hanuss canulator, Joh. Paterz, Joh. Hanzgraf, Andr. Gebhart, Manwic, Procopius Kosstial, Stephanus colorator, Andr. smayderz, Georgius aurifaber, Georgius Prhoss, Math. ab angulo, Jac. carnifex et Victorinus Tobolka, hiis coram omnibus — fecerunt rationem — ubi summa perceptorum omnium totaliter coequata est cum distributis — Tandem ex iussu — omnium — Wenc. Zaba hec protulit verba — Act. fer. V. post s. Joh. B. a. LXXXIII domino Stanislao Ssarka magistro civium.

11. 1483. — *Tamtěž*. In presencia Joh. Sulek et Joh. a pileis ex consilio in assidencia Blasii a luceo, Mart. mag. monc. vin., Wenc. Zaba, Joh. Cholpicky, Wenc. cziesarz, Wenc. Peniezek, Wratislai, Conradi Sswaykar, Jarossii ab Eth., Wenc. Holec, Greg. tonsoris et Joh. Hanzgraf, seniorum iuratorum ex communitate, Wenc. Holec et Andr. Lab ex consilio, Wenc. Rambuzek, Joh. Stodola, Joh. a lupicollo et Joh. Legat, communes, *officii sex dominorum officiales*, qui hoc officium tenuerunt a fer. III. post s. Bonifacii a. LXXXI fecerunt rationem sui officii — Hac ratione — deinde ad magnam tocius civitatis communitatem, que fuit convocata f. V. post f. s. Joh. B. detulerunt — Et. ex voluntate — Wenc. Zaba — Act. a. LXXXIII, die, ut supra.

12. 1483. — (f. 7.) Coram — Johanne Sulek, Georgio Columbo ex consilio — nec non Blasio a luceo, Mart. mag. monc. vin., Wratislao, Conrado Swaykar, Jarossio ab Eth., Wenc. Holec, Greg. tonsore et Johanne Hanzgraf, seniorum iuratorum ex communitate Thomas ab aurea stella, Wenc. Chanický, de consilio, Sim. Straboch et Joh. a pileis, communes, *officiales officii pontis*, qui hoc officium tenuerunt a f. III. post s. Bonifacii a. LXXXI usque fer. VI. post Gregorii a LXXXIII. fecerunt rationem — sic, quod summa perceptorum correspon-

debat summe distributorum. Quam rationem — tandem — in magnam communitatem detulerunt, que fuit convocata propter nonnulla negocia ardua f. V. post s. Joh. B. — Et Wenc. Zaba ex voluntate — Act., ut supra.

13. 1483. — *Tamtěž*. A. LXXXIII. fer. III. ante festum s. Wenceslai facta est commocione in urbibus Pragensibus communitatem magnarum in officiales et consules propter nonnullas iniurias et tradiciones, ita quod communitas sumptis armis ad pretorium concurrat. In tali itaque commocione communitatis Johannes a pileis, tunc magister civium, de pretorio est precipitatus et aliqui ex consulibus cum ipso eodem capite cesi. Communitas itaque tali ulcione de consulibus sumpta, elegit et constituit ad regimen civitatis seniores ex numero civium suorum, quorum nomina hic scribuntur: Joh. Zajieczek, Math. Sserlink, Joh. Sosnovec, Mart. ab aurea rota, Wenc. Brusek, Mart. a scropha, Wilhelmus Wyssek, Wenc. Zlatsky, Mart. Wlachy, Wenc. Rambuzek, Joh. a ciconiis, Stephanus braseator, Mat. Othaj et reliqui.

14. 1484. — *Tamtěž*. Coram — Simone braseatore, Petro Czauch pannifex, Jacobo saponista, anni presentis consulibus, eciam — Jarossio ab Ethiopibus, Blasio Drdak, Georgio Sserlink, Nicolao Ssanda, Wenc. Peniezek, Georgio ab unicorno, Joh. Slansky, Vito Porybny, Joh. Pezolt, Duchco Kolinsky, Joh. Toch, Jac. a cornibus, Greg. Opice, Wenc. Alssone, Joh. Kulhanek, Luce a rubeo cervo, Adalberto coloratore, Joh. saponista, Wenc. a curru, Petro linicida, Nic. a czalta pellifex, Jarossio Huda, Procopio Fleniek, Duchcone a ferreo hostio, iuratis senioribus communitatis, Joh. Zajieczek, Joh. Sosnovec, Joh. Ziez, Math. Sserlink, Mart. ab aurea rota, Joh. de Radicz, Wenc. Brusek, Wenc. Rambuzek, Duchco pannitonsor, Martinus a scropha, Wyssco de Blaztice, Martinus Wlachy, Jeronimus tonsor, Joh. Kapr, Bohuslaus pannifex, Stanislav sartor, Joh. a ciconiis, Stephanus braseator, Mathias Zelezo, Svatossius pellifex, Stephanus Niger pellifex, Mathias Othaj, Joh. Hrabanie, officiales post commocionem in consules propter eorum scelestissima facinora et prodiciones factam a tota communitate electi, qui vice consulum a prefata commocione, que erat fer. III. ante Wenceslai a. LXXXIII usque fer. II. ante Urbani huic officio presidebant et postea fer. II. ante Urbani predicta communitas nonnullis ex superioribus officialibus mutatis aliud consilium renovavit et personas infrascriptas huic officio prefecit: Math. Sserlink, Joh. Sosnovec, Wenc. Brusek, Mart. ab aurea rota, Joh. de Radicz, Martinus a scropha, Wenc. Rambuzek, Duchco pannitonsor, Joh. a ciconiis, Svatossius pellifex, Joh. Pytel, Silvester pannicida, Stanislav sartor, Mart. a noctua, Mart. Zeleny, Wenc. Jobek carnifex, Paulus Stihlavec cultellator, Math. a babato. Qui hoc ipsum officium a prefata fer. II. ante Urbani usque fer. VI. die s. Remigii a. LXXXIII, quo die — Wladislaus rex — consules locavit, officium suum tenuerunt, fecerunt rationem — cuiusquidem distributum per omnia equatum est percepto. — Quam tandem ad universum populum fer. V. post Reminiscere congregatum retulerunt — Act. in conventu tocius communitatis fer. V. post Reminiscere magistro civium Martino a scropha per pronunciacionem Procopii a flavea rota, pro tunc temporis magistri moncium vinearum, ex parte communitatis.

15. 1484. — (f. 8.) Coram Simone braseatore, Petro Czauch pannifex, Jac. saponista ex consilio ad audiendas rationes deputatis assidentibus Jarossio ab Eth., Blasio Drdak, Georg. Sserlink, Nic. Ssanda, Wenc. Peniezek, Georg. ab unicorno, Joh. Slansky, Vito Porybny, Joh. Pezolt, Duchcone Kolinsky, Joh. Toch, Jac. a cor-

nibus, Greg. Opice, Wenc. Alssone, Joh. Kulhanek, Luce a cervo rubeo, Adalberto coloratore, Joh. saponista, Wenc. a curru, Petro linicida, Nicolao a czalta pellifex, Jarossio Huda, Procopio Fleniek, Duchcone a ferreo hostio, seniorum iuratorum communium, Joh. a lupicollo de consilio, Joh. a tribus fratribus postea Petrus Zub pellifex, Silvester pannicida, Materna de Ujezd et Johannes Knecht predictis officialibus additi post commocionem communitatis in consules, communes, *officii sex dominorum officiales*, qui hoc idem officium a fer. III. post Conductum Pasche a. LXXXIII tenuerunt usque fer. VI. diem s. Remigii a. LXXXIII, fecerunt rationem sui officii — Hac ratione — deinde ad magnam communitatem, que erat congregata fer. V. post Reminiscere, detulerunt — Act. fer. V. post Reminiscere magistro civium Martino a scropha in congregacione communitatis per Procopium, mag. monc. vin. pronunciacionem —

16. 1484. — *Tamtěž*. Coram Wenc. Rambuzek, Martino Wlachy ex consilio in assidencia seniorum iuratorum Joh. Zajieczek, Georgio ab unicorno, Jarossio ab Ethiopibus, Petro linicida, Sim. Straboch ex consilio, Greg. pannitonsore ex communitate, *officiales pontis*, qui hoc ipsum officium tenuerunt a dominica Misericordia a. LXXXIII usque dominicam Dicit dominus et post commocionem in consules factam domini seniores a tota communitate electi Matheum Serlink et Joh. Sosnovec officio pontis prefeecerunt, qui cum predictis officialibus a iam dicta dominica Dicit dominus usque dominicam Misericordia nostri prefatum officium pontis sui officio regiminis gubernabant, fecerunt rationem — Act., ut supra.

17. 1486. — *Tamtěž*. Famose providencie domini Joh. Ziez, Math. Serlink, Joh. Sosnovec, Mart. ab a. rota, Wenc. Brusek, Mart. a scropha, Wenc. Rambuzek, Duchco tonsor, Martinus Wlachi, Joh. Kapr, Joh. Pytel, Silvester pannicida, Bohuslaus pannifex, Math. de angulo, Sim. Panic, Petrus Czauch pannifex, Jacobus saponista, Gallus Piesecky consulatus officium gerentes, qui huic ipsi officio presiderunt a f. VI. die Remigii a. LXXXIII usque fer. III. post Epiphaniam a. LXXXVI, fecerunt rationem — coram Joh. Zajieczek, Georgio ab unicorno, Joh. de Radicz, Joh. Slansky, Joh. a ciconiis, Wysskone de Blaztice, Svatossio pellifex, Joh. Knecht, Mart. Zeleny, Joh. Strnad, Georgio Prhoss et Procopio Pihhart de consilio moderno presentibusque Jarossio ab Eth., magistro monc. vin., Jeronimo tonsore, Stanislav sartore, Georgio ab aureo cervo, Wenc. Jobek, Georgio Serlink, Wenc. Zlatsky, Joh. Domazlicky, Joh. Kulhanek, Vito Porybny, Joh. Krizkonis, Joh. Pezolt, Mathia Othaj, Joh. Strupin, Laurencio Harovnik, Nicolao Ssanda, Nic. Calta pellifex, Joh. saponista, Petro linicida, communibus, ubi summa perceptorum totaliter coequata est cum distributis — Tandem ex iussu omnium Procopius a flavea aurea hec protulit verba — Act. fer. III. in die Donati ep. a. LXXXVI. domino Joh. de Radicz magistro civium existente.

18. 1486. — *Tamtěž*. Prudentes ac providi Wenc. Brusek, Martinus a scropha de consilio, Lukas a rubeo cervo, Joh. a ciconiis, Joh. Strnad et Mart. Brada, communes, *officiales officii sex dominorum*, qui hoc ipsum officium rexerunt a fer. III. ante Francisai a. LXXXIII. usque sabbatum post Epiphaniam d. a. LXXXVI. coram alte discrecionis Georgio ab unicorno, Svatone pellifex, Joh. Knecht, Georgio Prhoss de consilio presentibusque Jarossio ab Ethiopibus, mag. monc. vin., Jeronimo tonsore, Stanislav sartore, Georgio ab aureo cervo, Wenc. Jobek et aliis communibus, ut supra, — ad eandem rationem capiendam deputatis fecerunt rationem sui officii —

Hac ratione — demum ad magnam totius communitatis congregacionem fer. III. die Donati anni pretacti retulerunt — et per relacionem Procopii a babato omnes unanimiter supradictis officialibus officii sex dominorum gratias agentes de cura, diligencia ac labore ipsosque, heredes et successores eorum de omnium perceptorum et distributorum ratione quitos, absolutos, liberosque redderunt.

19. 1486. — (f. 9.) Coram Mart. a rota aurea, Georgio ab unicorno, Joh. de Radicz, Joh. a ciconiis de consilio, Jeronimo tonsore, Mart. Wlachi, Wenc. Rambuzek et Joh. Krizkonis, communibus, Math. Serlink, Joh. Sosnovec de consilio, Joh. Zajiczek et Jarossius ab Eth., communes, *officiales pontis*, qui huic ipso officio a fer. III. post Francisci a. 84. usque f. III. s. Anthonii a. 86. preferunt, fecerunt rationem — Act., ut supra.

20. 1488. — *Tamtěž*. Coram magnificis ac spectabilibus dominis Martino Wlachi, Jeronimo tonsore, Wenc. Rambuzek, Joh. Pytlík, Joh. Pytel, Georgio antiquo marssalko, Bohuslao Legat, Adam de Bystrzice, Joh. Josst de apoteka, Sig. Holec, Joh. Jenissek, Severino institore, Mich. Zampach cultellatore, de consilio, coramque prudentibus Mart. a scropha, mag. monc. vin., Jarossio ab Ethiopibus, Silvestro pannicida, Duchcone tonsore, Wenc. Prefat, Stanislaio sartore, Georgio Serlink, Joh. Retafin, Wenc. de lacu, Martino Marvan, Mathia Othaj, Wenc. Parziczek, Proc. sartore, Steph. pellifex, Tomkone Strnad, Sim. Panic, communibus, domini precedentis consilii, qui hoc ipsum officium consulatus gesserunt a fer. III. post Epiph. a. LXXXVI. usque ad f. V. post Circumcisionem domini a. LXXXVIII. quorum hic extant nomina: Joh. Zajiczek, Joh. Ziez, Joh. Sosnovec, Matheus Serlink, Mart. ab a. rota, Wenc. Brusek, Georg. ab unicorno, Joh. de Radicz, Wyssco de Blaztice, Joh. Slansky, Joh. a ciconiis, Svatossius pellifex, Joh. Knecht, Jacobus a cornibus, Georgius Prhoss, Mart. Zeleny, Joh. Strnad, Proc. Pikhart fecerunt rationem — ubi summa perceptorum totaliter coequata est cum distributis — Tandem ex iussu — Vitus Porybny hec verba —. Actum in congregacione totius communitatis f. II. in vig. Joh. B. a. LXXXVIII. Wenc. Rambuzek, magistro civium.

21. 1488. — *Tamtěž*. In presencia magnatorum dominum Mart. Wlachi et Georgii, antiqui marssalki ex consilio, in assidencia Mart. a scropha, magistri moncium vinearum, Jarossii ab Ethiopibus, Silvestri pannicida, Duchkonis tonsoris, Wenc. Prefat, Stan. sartoris, Georg. Serlink, Joh. Retafin, Wenc. de lacu, Mart. Marvan, Math. Othaj, Wenc. Parziczek, Proc. sartoris, Steph. pellificis, Tomkonis Strnad, Sim. Panic, seniorum iuratorum ex communitate, Math. Serlink et Wenc. Brusek ex consilio, Adam de Bystrzice, Lucas a cervo, Petrus linicida et Joh. Domazlicky, communes *officii sex dominorum [officiales]*, qui hoc idem officium tenuerunt et regebant a sabbato die Felicis in pincis a. LXXXVI. usque ad feriam II. post Epiph. a. LXXXVIII. fecerunt rationem —. Hac ratione — deinde ad integram magnam totius civitatis communitatem, que fuit convocata fer. II. in vig. Joh. B. detulerunt —. Et ex voluntate — Vitus Porybny —. Act. in congregacione, ut supra.

22. 1488. — *Tamtěž*. Coram Joh. Zajiczek, Georgio antiquo marssalko ex consilio, Jarossio ab Eth. et G. Serlink ex communitate Mart. ab a. rota, Joh. a ciconiis de consilio, Mart. Wlachi et Joh. Krizkonis, communes, *officiales officii pontis*, qui hoc officium pontis rixerunt a fer. III. die Anthonii a. LXXXVI. usque f. II.

post Epiph. a. LXXXVIII. fecerunt rationem —, sic quod summa perceptorum correspondebat summe distributorum —. Act., ut supra.

23. 1489. — *Tamtěž*. Mart. ab a. rota, Joh. Zajiczek, Joh. Ziez, Georgius ab unicorno, Mart. Wlachi, Jeron. tonsor, Wenc. Rambuzek, Joh. Pytlík, Georgius antiq. marssalcus, Boh. Legat, Adam de Bystrzice, Joh. Josst de apoteka, Sig. Holec, Joh. Jenissek, Georgius a a. cervo, Severinus institor, Michael Zampach cultellator, consulatus officium gerentes a f. V. post Circumc. d. anni LXXXVIII usque f. V. ante Purificacionem s. Marie a. LXXXIX, fecerunt rationem — coram — Luca a r. cervo, magistro civium, Jarossio ab Ethiopibus, Svatkone pellifex, Wysskone a cignis, Joh. Korunka, Mathia a stella, Joh. Humpolec, Math. Czapek, Joh. Domazlicky, Joh. Toch carnifice, Stephano coloratore cutium de consilio, presentibusque Mart. a scropha, magistro monc. vin., Thoma Wrzak, Vito antiquo porybny, Joh. Kulhanek, Joh. Krzizek, Greg. tonsore a nigris stauis, magistro Daniele latomo, Jacobo caldarista, Petro linicida ab alba cruce, Joh. Slansky, Mathia Othaj, Stanislaio sartore, Georgio Serlink, Jacobo a cornibus, Joh. Knecht, Duchkone a ferreo hostio, Wenc. Brusek, Joh. a fratribus, communibus, ubi summa perceptorum totaliter coequata est cum distributis. Quam rationem — Tandem ex iussu — Martinus a scropha — hec protulit verba: Vobis dominis de consilio omnibus precedentis regiminis tota magna communitas gratiarum immensas reddit acciones de fidei dispensacione et labore vosque cum vestris heredibus et successoribus de omnibus perceptis et distributis liberos, quitos reddit atque solutos. — Act. in conventu totius communitatis die Marie Magd. Luca a r. cervo magistro civium existente.

24. 1489. — (f. 10.) Coram Jarossio ab Eth., Wysskone a cignis, Joh. Humpolec, Joh. Domazlicky, anni presentis consulibus ad audiendas rationes deputatis, in assidencia Martini, magistri monc. vin., Thome Wrzak, Viti Porybny, Joh. Kulhanek, Joh. Krzizek, Greg. tonsoris a nigris stauis, Jacobi caldariste, Petri linicida ab alba cruce, Joh. Slansky, Mathie Othaj, Stanislaio sartoris, Georgii Serlink, Jacobi a cornibus, Joh. Knecht, Duchkonis a ferreo hostio, Wenc. Brusek, Joh. a fratribus, seniorum iuratorum ex communitate, Joh. Pytel et Adam de Bystrzice ex consilio, Lucas de ferrea platea, Joh. Korunka, Daniel latomus et Rzechaczek a cussino, communes, *officii sex dominorum officiales*, qui hoc idem officium tenuerunt et regebant a fer. II. ante Epiph. d. 88. usque fer. III. ante Scolastice a. 89., fecere rationem —. Hac ratione — deinde ad magnam communitatem, que erat congregata f. III. die Marie Magd. detulerunt —. Act., ut supra.

25. 1489. — *Tamtěž*. Coram — Adam de Bystrzice, Mart. ab a. rota, Jarossio ab Eth. ad audiendas rationes ex consilio deputatis in assidencia Joh. Sosnovec, Georgii Serlink de communitate, Joh. Ziez et Mart. Wlachi de consilio, Joh. a ciconiis et Joh. Slansky, communes, *officiales officii pontis* [qui hoc officium rixerunt] a fer. III. post Epiph. d. anni LXXXVIII usque fer. III. die Scolastice anni LXXXIX, fecerunt rationem — sic, quod summa perceptorum omnino correspondebat summe distributorum —. Qua ratione —. Act., ut supra.

26. 1490. — *Tamtěž*. Adam de Bystrzice, Mart. ab a. rota, Joh. Zajiczek, Joh. Ziez, Jarossius ab Eth., Lucas a r. cervo, Wenc. Rambuzek, Joh. Pytlík, Georgius antiquus marssalcus, Svatkone pellifex, Wyssco a cignis,

Joh. Korunka, Mathias a stella, Joh. Humpolec, Matheus Czapek, Joh. Domazlicky, Joh. Toch, Steph. colorator cutium, consulatus officium gerentes, qui huic ipso officio presiderunt a feria V. ante Purif. s. M. a. LXXXIX usque fer. II. ante Joh. B. a. LXXXIX, fecerunt rationem — coram Mart. Wlachi, Petro Zub, Sig. Holec, Georgio a cervo, Procopio Pikhart, Sim. Panic, Blasio Drdak, Wenc. Tribussek, Sim. Lopata, Jacobo caldarista, de consilio moderno, presentibusque, Joh. Sosnovec, Bohuslao Legat, Joh. Kulhanek, Joh. Pytel, Wenc. Prefat, Jeron. tonsore, Stanislaio sartore, Georgio ab unicorno, Severino institore, Petro ab alba cruce, Mart. Zeleny, Math. Othaj, Duchkone a ferreo hostio, Joh. Slansky, Thome Strnad, Jone rymerii, Math. ab albo leone, Jacobo a cornibus, Georgio Jezissek, communibus ad — rationem audiendam deputatis, ubi summa perceptorum coequata est cum distributis. — Qua ratione — tandem ad universum populum f. III. die Nativ. s. M. congregatum retulerunt — Tandem ex iussu Martinus a scropha —. Act., ut supra.

27. 1490. — *Tamtěž*. Coram Wysskone a cignis, Petro Zub, Georgio a cervo, Procopio Pikhart, Jacobo caldarista ex consilio nec non Joh. Sosnovec, Boh. Legat, Joh. Kulhanek, Joh. Pytel, Wenc. Prefat, Jeron. tonsore, Stanislaio sartore, Georgio ab unicorno, Severino institore, Petro ab alba cruce, Mart. Zeleny, Math. Othaj, Duchkone a ferreo hostio, Joh. Slansky, Thome Strnad, Jone rymerii, Math. ab albo leone, Jacobo a cornibus et Georgio Jezissek, seniorum iuratorum ex communitate, Lucas a rubeo cervo, Joh. Korunka de consilio, Wenc. Brusek, Thom. Wrzak, Vitus ant. porybny et Mart. Marvan, communes, *officiales officii sex dominorum*, qui hoc officium tenuerunt a fer. III. die Scolastice a. LXXXIX usque fer. II. vigilie Petri et Pauli a. LXXXIX, fecerunt rationem — sic, quod summa perceptorum correpondebat summe distributorum —. Hac ratione — demum ad magnam totius communitatis congregacionem f. III. die Nativ. s. M. anni pretacti retulerunt — et per relacionem Mart. a scropha —. Act., ut supra.

28. 1490. — (f. 11.) In presencia — Adam de Bystrzice, Mart. ab a. rota, Wenc. Rambuzek, Mart. Wlachi, ex consilio, in assidencia Joh. Sosnovec et Georgii ab unicorno, communibus, Joh. Ziez, Jarossius ab Eth. de consilio, Joh. Albus a ciconiis et mgr. Daniel latomus, communes, *officiales officii pontis*, qui hoc officium tenuerunt a die Scolastice a. LXXXIX usque vig. Petri et Pauli LXXXIX, fecerunt rationem —. Qua ratione —. Act., ut supra.

29. 1497. *Tamtěž*. Joh. Ziez, Adam de Bystrzice, Wenc. Rambuzek, Mart. Wlachi, Svatkone pellifex, Wylhelmus Vyssce de Blaztice, Duchek de Vkanov, Petrus Zub pellifex, Joh. Domazlicky, Sig. Holec, Proc. Pikhart, Sim. Panic, Blasius Drdak, Wenc. Tribussek et Jacobus caldarista, domini consilii antiqui, quorum locacio erat fer. II. ante Joh. B. a. XCIII in officium predictum et duraverunt — usque fer. VI. post Asc. d. a. XCVII, fecerunt rationem coram — Jarossio ab Ethiopibus, Joh. de Tedrazic, Georgio ab unicorno, Joh. de Leskov Joh. Jenissek, Mart. a vetulis, Severino institore, Matheo Czapek, Joh. Knap et Georgio a coronis, dominis moderni consilii, Joh. Pytlík, mag. monc. vin., Martino a scropha, Boh. Legat, Vito ant. porybny, Joh. Zajiczek, Mathia a stella, Joh. Tietle, Joh. a ciconiis, Mathia Hlavnie, Joh. Strzibrny, Joh. Bozovsky, Michael ferratore, Nicolao apotecario, Georgio Chanicky, communibus — ad rationem audiendam — deputatis — quam tandem ad universam magnam communitatem f. V. postridie Luce ev. a. XCVII.

congregatam retulerunt. — Actum in conventu totius magne communitatis f. V. postridie Luce ev. magistro civium Joh. de Tedrazic per pronuociacionem Joh. Pytlík, magistri monc. vin., ex parte communitatis.

30. 1497. — *Tamtěž*. Duchek de Vkanov, Wylhelmus Vyssce de Blaztice ex consilio, Lucas a cervo, S an. Sarka, Georgius Serlink et Thom. Wrzak, communes *officii sex dominorum officiales*, qui hoc officium regebant a fer. II. Petri et Pauli a. XC. usque ad fer. II. post Ascens. d. anni XCVII, fecerunt rationem coram Severino institore, Joh. Knap consulibus, Joh. Pytlík, Mart. a scropha, Joh. Zajiczek, Boh. Legat, Vito porybny, Mathia a stella, Joh. a ciconiis, Mathia Hlavnie, Joh. Tietle, Michael ferratore, Nic. apotecario, Georg. Chanicky, communibus —. Hac ratione —. Act. fer. V. post Luce ev. Relator ex parte communitatis Joh. Pytlík.

31. 1497. — *Tamtěž*. Coram — Joh. de Tedrazic, Georgio ab unicorno de consilio, Joh. Pytlík magistro monc. vin., Joh. Zajiczek et Georgio ab a. aquila, communibus — ad audiendam rationem electis Martinus Wlachi, Jacobus caldarista a ponte ex consilio, Daniel latomus et Vitus porybny, de communibus, *officiales pontis*, qui a dominica Respice primo a. XC. ipsum officium usque dominicam Exaudi primum exclusive anni XCVII. rixerunt, fecerunt rationem —. Act., ut supra.

32. 1498. — (f. 12.) Iuxta illud decretum dominorum magistri civium et totius consilii ac seniorum communitatis, ut singulis annis omnium officiorum rationes redderentur, — d. Adam de Bystrzice, magister civium, Joh. Ziez, Jarossius ab Ethiopibus, Wenc. Rambuzek, Svatkone pellifex, Joh. de Tedrazic, Duchko de Vkanov, Petrus Zub, Georgius ab unicorno, Sig. Holec, Proc. Pikhart, Joh. Josst, Joh. Jenissek, Mart. a vetulis, Mathias Czapek, Severinus institor, Georgius a coronis, Joh. Knap, domini de consilio fecerunt rationem a principio locacionis ipsorum, videlicet a fer. VI. die s. Floriani a. XCVII usque hoc ipsum festum anni XCVIII. coram Joh. Pytlík, mag. monc. vin., Joh. Zajiczek, Boh. Legat, Mart. Wlachi, Wysskone a cignis, Joh. Nastojte, Wenc. Tribussek, Vict. Holec, Vito porybny, Mart. Marvan, Joh. a falcastris et Joh. Tietle, senioribus communitatis, ad eandem rationem suscipiendam electis —. Hac ratione — quam tandem ad magnam communitatem fer. V. in vig. Bartholomei a. XCVIII. congregatam retulerunt —. Act. anno et die, ut supra magistro civium Adam de Bystrzice existente per pronuociacionem Joh. Pytlík, mag. monc. vin., ex parte communitatis.

33. 1498. — *Tamtěž*. Sig. Holec, Proc. Pikhart de consilio, Lucas a r. cervo, Jacobus caldarista, Joh. a ciconiis et Mathias Hlavnie, communes, *officii sex dominorum officiales*, fecerunt rationem — unius anni a dominica Exaudi primo a. XCVII usque dominicam Jubilate exclusive a. XCVIII. coram Severino institore et Math. Czapek a melone, consulibus, Joh. Pytlík, mag. monc. vin., Joh. Zajiczek, Boh. Legat, Wysskone a cignis, Joh. Nastojte, Wenc. Tribussek, Vict. Holec, Mart. Marvan, Joh. a falcastris, Joh. Tietle, Mathia a stella, Steph. coloratore cutium, Petro Vokacz et Wenc. Toniss, communibus. — Hac ratione —. Act., ut supra.

34. 1498. — *Tamtěž*. Joh. Ziez et Jarossius ab Eth. de consilio, Mart. Wlachi et Vitus porybny, communes, *officiales pontis*, fecerunt rationem unius anni a dominica Exaudi primo a. 97. usque dom. Jubilate exclusive XCVIII. coram Georgio ab unicorno et Martino a vetulis, consulibus, Joh. Pytlík, magistro monc. vin., Bo-

huslao Legat et mag. Procopio, prothonotario civitatis, communibus —. Qua ratione —. Act., ut supra.

35. 1502. — *Tamtěž.* Joh. Ziez, Jarossius ab Ethionibus, Wenc. Rambuzek, Svatko pellifex, Duchco de Vlkavov, Petrus Zub, Georgius ab unicorno, Sig. Holec, Proc. Pikhart, Joh. Jenissek, Severinus institor, Mathus Czapek, Joh. Knap et Georgius a coronis, domini consilii antiqui, fecerunt rationem quattuor annorum a fer. VI. die Floriani a. nonagesimi octavi usque fer. VI. post Scolastice a. 1502 coram Joh. Zajiczek, Joh. Nastojte, Joh. Hrabanie, Joh. Humpolec, Daniele Rauss, Fabiano cultellatore, Vito antiquo porybny, Joh. Tata, Sig. Waniczkonis, Andrea Kozienoha, Sim. Sekyra, Joh. Kosa, consilii moderni, coram Georgio Jezissek, mag. monc. vin., Joh. Pytlik, Boh. Legat, Georgio Chanicky, Nic. de apoteca, Wenc. Tribussek, Andrea pannifice, Luca cingulatore, Wenc. Jecmenek, Joh. Albo medico, Georgio Fararz, Barthossio antiquo iudice, Michaele ferrario, Petro ab iride, Vito doctore, communibus, ad eandem rationem suscipiendam electis. — Hac ratione —. Quam tandem ad universam magnam communitatem fer. II. post Ruffi 1502 congregatam retulerunt. — Act. in congregacione totius magne communitatis anno et die, ut supra.

36. 1502. — (*f. 13.*) Sig. Holec, Proc. Pikhart de consilio, Mathias Hlavnie, Daniel Rauss, Jac. caldarista et Barthossius Horcziczka, communes, *officii sex dominorum officiales*, fecerunt rationem — quattuor annorum a f. VI. die Floriani a. nonagesimi octavi usque feriam secundam die Ambrosii a. 1502 coram Joh. Knap, Joh. Humpolec et Vito porybny consulis, Georgio Jeziss, mag. monc. vin., Joh. Pytlik, Bohuslao Legat, Georgio Chanicky, Nic. de apoteca, Wenc. Tribussek, Andrea pannifice, Luca cingulatore, Wenc. Jecmenek, Joh. Albo medico, Georgio Fararz, Barthossio antiquo iudice, Michaele ferrario, Petro ab iride et Vito doctore, communibus. — Act., ut supra.

37. 1502. — *Tamtěž.* Joh. Ziez, Jarossius ab Eth. de consilio, Mart. Wlacy et Vitus porybny, communes, *officialis pontis*, fecerunt rationem quattuor annorum a dominica Jubilate a. 98. usque dom. Quasimodo geniti exclusive a. 1502 coram Joh. Zajiczek, Joh. Nastojte, Petro Zub et Joh. a falcastris, consulis, Joh. Pytlik et Georgio a tribus coronis, communibus —. Hac ratione. — Act., ut supra.

38. 1503. — *Tamtěž.* Joh. Humpolec et Daniel Rauss de consilio, Mathias Hlavnie, Barthossius Horcziczka, Marcus de Colonia et Joh. Hlavsa, communes, *officii sex dominorum officiales*, fecerunt rationem sui officii unius anni a dominica Quasimodo geniti a. 1502 usque ad dom. Judica exclusive a. 1503 coram Proc. Pikhart et Fabiano cultellatore, consulis, Georgio Jezissek, mag. monc. vin., Joh. Ziez, Georgio ab unicorno, Bohuslao Legat, Georgio Chanicky, Petro ab iride, Martino Ratajsky, Sigismundo Friczkonis carnifice, Nic. de apoteca et Barthossio antiquo iudice communibus —. Act. in congregacione totius magne communitatis fer. II. ante Joh. B. anno 1503. Relator ex parte communitatis Georgio Jezissek, mag. monc. vinearum.

39. 1503. — *Tamtěž.* Petrus Zub et Joh. a falcastris consules, Daniel latomus et Jacobus caldarista, communes, *officii pontis [officiales]*, fecerunt rationem unius anni a dominica Quasimodo geniti a. 1502 usque ad dominicam Judica exclusive 1503. coram Joh. Zajiczek et Joh. Nastojte, consulis, Georgio Jezissek, mag. monc. vin., Joh. Ziez, Georgio ab unicorno, Boh. Legat, Georgio

Chanicky, Petro ab iride, Martino Ratajsky, Sig. Friczkonis carnifice, Nicolao de apoteca et Barthossio, antiquo iudice, communibus —. Qua ratione —. Act., ut supra.

40. 1505. — *Tamtěž.* Joh. Humpolec et Daniel Rauss consules, Mathias Hlavnie, Barthossius Horcziczka, Marcus de Colonia et Joh. Hlavsa, communes, *officiales officii sex dominorum*, fecerunt rationem, alterius anni a dominica Judica a. 1503 usque dominicam Domine ne longe exclusive a. 1504 — coram Proc. Pikhart et Fabiano cultellatore consulis, Georgio Jezissek, mag. monc. vin., Joh. Ziez, Georgio ab unicorno, Boh. Legat, Georgio Chanicky, Petro ab iride, Mart. Ratajsky, Sig. Friczkonis carnifice, Nic. de apoteca et Barthossio, antiquo iudice, communibus —. Actum in plena congregacione totius magne communitatis fer. II. post Invocavit a. MDV, relator ex parte communitatis Georgio Jezissek.

41. 1505. — *Tamtěž.* Petrus Zub et Joh. a falcastris consules, Daniel latomus et Jacobus caldarista, communes, *officiales officii pontis*, fecerunt rationem alterius anni sessionis ipsorum a dom. Judica anni 1503 usque ad dom. Domine ne longe exclusive anni 1504 coram Joh. Zajiczek et Joh. Nastojte consulis, Georgio Jezissek, mag. monc. vin., Joh. Ziez, Georgio ab unicorno, Boh. Legat, Georgio Chanicky, Petro ab iride, Martino Ratajsky, Sig. Friczkonis, Nic. de apoteca et Barthossio, antiquo iudice, communibus —. Act., ut supra.

42. 1507. — (*f. 14.*) Joh. Nastojte et Daniel Rauss de consilio, Mathias Hlavnie, Barthossius Horcziczka, Marcus Coloniensis et Joh. Hlavsa communes, *officiales officii sex dominorum*, fecerunt rationem — duorum annorum a dominica Domine ne longe a. 1504 usque dom. Judica a. 1506 coram Joh. Hrabanie et Vito, antiquo porybny, consulis, Georgio Jezissek, mag. monc. vin., Joh. Ziez, Boh. Legat, Joh. Pytlik, Nic. de apoteca, Joh. antiquo marssalco, Petro ab iride, Barthossio, antiquo iudice, Wenc. Ruozek, Joh. Chlupaty institore et Wenc. bacalario ab albo leone, communibus. — Act. in plena congregacione totius magne communitatis fer. V. ante Kathedram Petri a. VII.

43. 1507. — *Tamtěž.* Coram Joh. Zajiczek et Joh. Knap consulis, Joh. Ziez, Joh. Pytlik, Boh. Legat et Petro ab iride de seniori communitate, Proc. Pikhart et Joh. a falcastris, consules, Daniel latomus et Jacobus caldarista, communes, *officiales officii pontis*, fecerunt rationem — duorum annorum a dominica Domine ne longe 1504 usque dom. Judica exclusive 1506. sic, quod summa perceptorum correspondebat omnino summe distributorum. — Act., ut supra. Relator ex parte communitatis Wenc. Toniss, mag. monc. vin.

44. 1509. — *Tamtěž.* Coram — Joh. Pytlik, Joh. Hlavsa, Boh. Legat, Sig. a facie, Wenc. ab albo leone, Andrea pannifice, Joh. Chlupaty, Luca cingulatore, Clemente aurifabro, Georgio Lopata et Wenc. Franiek, novis consulis, coramque Georgio Chanicky, Victorino Cukrman, Petro ab iride, Georgio a tribus coronis, Martino Holec, Georgio Jezissek, Wenc. a stella, Barthossio braseatore, Georgio Hrdina, Jacobo Trubka cultellifice, Matheo Czapek a melone, Joh. Balik, carnifice, communibus, domini precedentis consilii, qui hoc ipsum consulatus officium gesserunt a fer. VI. ante festum Scolastice a. d. — secundi usque ad fer. VI. ante testum Ambrosii a. — noni, quorum hic extant nomina: Joh. Zajiczek, Sig. Holec, Procopius Pikhart, Joh. Nastojte, Joh. Knap, Joh. Hrabanie, Daniel Rauss, Joh. a falcastris, Vitus, antiquus porybny, Fabianus cultellifaber, Sig. Vaniczkonis, Andreas

Kozienoha et Sim. Sekyra fecerunt rationem —, ubi summa perceptorum omnium coequata est cum distributis. Qua ratione —. Tandem ex iussu Sig. Waniczkonis, mag. monc. vinearum, hec protulit verba —. Actum in conventu magne et tocius communitatis fer. III. ante Margarethe.

45. 1509. — *Tamtěž.* Joh. Nastojt et Daniel Rauss de consilio, Mathias Hlavnie, Marcus de Colonia, Barthossius Horcziczka et Joh. Hlavsa, communes, *officiales officii sex dominorum*, fecerunt rationem trium annorum et unius septimane a dominica Judica anni 1506 usque dom. Quasimodogeniti exclusive a. 1509. coram Joh. Knap, Wenc. ab albo leone, Sim. Sekyra et Joh. Chlupaty, consulis, Georgio Chanicky, Victorino Cukrman, Petro ab iride, Georgio a tribus coronis, Martino Holec, Georgio Jezissek, Wenc. a stella, Georgio Hrdina, Jac. Trubka, Mat. Czapek a melone et Joh. Balik carnifice, communibus —. Hac ratione —. Act., ut supra.

46. 1509. — *Tamtěž.* Procopius Pikhart et Joh. a falcastris de consilio, Daniel latomus et Jac. caldarista communes, *officiales pontis*, fecerunt rationem trium annorum et unius septimane a dom. Judica a. 1506 usque dom. Quasimodogeniti excl. a. 1509 coram Joh. Pytlik, Joh. Nastojt, Joh. Hlavsa, Boh. Legat, consulis, Georgio Chanicky, Georgio a coronis, Petro ab iride et Georgio Jezissek, communibus —. Act., ut supra.

47. 1510. — (*f. 15.*) V přítomnosti slovných pánuov a na úřad konšelský Star. M. Pr. králem J. Mti v nově zvolených, totižto: Zygmundem Vanickovic, Václ. Svátkem kožišníkem, Jiříkem z Klumína u zlatého vorla, Vítem, starým porybným, Danielem, starým písařem radním, Martinem Holcem z Květnice, Jakubem kotlářem, Jiříkem od věže, Janem zlatotepcem Zamborským, Klimentem od beránka a Janem Zateckým, sukna kráječem, a před opatrnými z staršie obce k již psané radě nové přidanými Jiříkem Ježiškem, toho času perkmistrem, Danielem Raušem z Vlkavova, Janem od kos, Janem Biělým lékařem, Václavem mydlářem, Stanislavem Tletlí, Václavem Sovů z Liboslavě, Silvestrem sladovníkem, Janem od hroznov a Janem Balíkem řezníkem, předešlá rada Prokop Pikhart, Jan Nastojt, Jan Pytlik z Zvolenovsi, Jan Hlavsa, Boh. Legat, Zikm. od tvářů z Leskova, Václav bakalář od bílého lva, Šimon Sekyra, Ondřej súkenník, Jan Chlupaty kramář, Lukeš pasieř, Ondřej Kozienoha, Martin Marvan, Kliment zlatník, Jiřík Lopata z Liběchova, Václav Franěk z Liběchova, Jan Pechanec z Královic od počátku sázení ouřadu konšelského, na kterýž králem J. Mti byli sú zvoleni I. P. MDV v pátek po Zvěstování P. M., v kteréžto správě konšelské na ouřadech svých seděli sú od již roku položeného až do I. P. MDX do pátku před Narozením P. M., učinili jsú počet z příjmuov a útrat, kteréž jsú k sobě do rady a od sebe z rady činili, v úterý den sv. Pěti bratruov před nahořepsanými pány nové rady a staršími obecními. Kterýžto počet předpověděni páni jsú slyšeli, jej rozjímali a bedlivě vážili, i nenalezše při tom nic stranného ani co obci škodného takový počet řádný a pravý k sobě do rady jsú přijali, jej schválili a konšelóm předešlým z něho děkovali. Dále jim přiřekše, že jich taková pečlivá práci při obecních věcech obci všie, když pospolu bude, oznámiti chtie. A od nich řádného počtu příjem učiněný též na ně vznesú a což jim tuto děkovali, též přede vši obcí to učiniti a tak se zachovati chtie, jakož pak bez prodlení tak se jest stalo, neb když obec veliká obeslána byla, tu páni nová rada spolu staršími, kteříž počet od staré rady přijali, napřed dotčenú všickú věc toho počtu příjem i útratu v plné obci jsú oznámili

a z toho staré radě jsú děkovali. Dál praviece, že při tom jsú nic jiného nenašli, než že věrně a právě, upřímně ti páni staré rady ve všem se zachovali a to při nich seznávše, ten počet jsú od nich přijali. Obec všecka taková věc chvalitebnú o předešlé radě slyšiece, ji sú k sobě vděčně přijali a Jiříkovi, pergmistru hor viničnfch mocně poručivše úmyslu svého vuoli před novú radú oznámiti jsú kázali a on na miestě všech z práce staré radě jest děkoval a, ten počet že obec jest přijala a přijímá, též jakož jsú páni přijali, s staršími oznámil a je radu starú z toho ze všeho propuštějí, kvitují a prázdná činie. Při tom žádaje toho, aby kvitančí ta v knihy měské zapsána a vložena byla, že sobě na nich, na dědicích a budících jich práva více nepozuostavují, kterým by je neb dědice a potomnie jich měli z toho počtu napomínati a na ně se navracovati, ale k svobodě je plně navracují, kté, kteréž jsú užívali nemajíc na sobě úřaduv konšelských. A tato kvitančí z rozkázání všech pánuov v knihy měské jest zapsána a vložena. Actum in conventu tocius magne communitatis fer. III. ante Lucie virg. a. MDX.

48. 1510. — *Tamtěž.* Do ouřadu šesti pánuov radou v předešlé kvitančí dotčenú za ouřednky jsú zvoleni opatrní páni Jan Hlavsa, Šimon Sekyra z konšeluov, Bartoš Horčička, Jan Strnad, Matěj Hlavně a Bartoš sladovník z obecních a v tajž ouřad jsú uvedeni v pondělí po Průvodnie neděli I. P. 1509, v kterémžto ouřadu a práci od dne nadepsaného beze všeho přetržení ustavičně jsú trvali až do čtvrtka dne sv. Matúše ev. I. 1510. V též pak práci jsúce, což jsú z duochoduov obecních k ouřadu šestipanskému příslušejících přijali a z těch příjmuov jakú jsú útratu učinili na potřeby obecní, z toho obého udělali jsú počet ve čtvrtek po sv. Brikef před pány a ouřednky novými, při tom majíce jisté osoby z obce staršie vybrané, jichž se jména tuto popisují: Vítem, starým porybným, Václavem Svátkem kožišníkem, Jiříkem od věže, konšely z plné rady vydanými, Janem Bavorem z Čitolibě, Václavem od bílého lva, Janem Peniečkem, ouřednky novými, a z staršie obce Jiříkem Ježiškem, Danielem Raušem z Vlkavova, Janem od kos, Janem Biělým lékařem, Václavem Mydlářem, Stan. Tletlí, Václ. Sovů z Liboslavě, Silvestrem sladovníkem, Janem od hroznov a Janem Balíkem řezníkem. Ti páni jmenovaní a k vyslyšení toho počtu vydaní právě a upřímně těch ouředníkuov počet slyševše příjem s útratú jsú srovnali a konečně při tom obém omylu žádného nenalezše těm ouředníkúm jsú děkovali a jich práci pečlivú hned i od nich přijetie počtu v plné radě jsú oznámili. A páni v radě to k sobě přijavše, když obec veliká spolu byla, žádnú mierú toho jsú nepominuli, ale pořádek toho počtu jsú na obec vnesli. Obec slušný počtu příjem i útratu slyšiece, jej jsú k sobě přijali a přijavše poručili sú Jiříkovi Ježiškovi, aby oznámil, že jej obec přijímá a pánuóm ouředníkuóm velice děkuje, že jsúce v ouřadu tom věrně a právě i spravedlivě se měli a, jako na dobré a upřímně lidi slušie, při tom všem jsú se zachovali. Protož obec je z toho propuštějí, kvituje, dědice i budící jich prázdný a svobodný činí nyní i věčně. A v odpověď tato kvitančí beze všeho odtahu aby v knihy měské zapsána byla p. purgmistru a pánuóm to poručivše, páni to poručenístvie k sobě přijavše tuto kvitančí v měské knihy vepsati jsú rozkázali. Actum, ut supra. Relator ex parte communitatis Georgius Ježišek, mag. monc. vin.

49. 1510. — *Tamtěž.* V úterý po sv. Tiburof I. 1509 slovnú Jan Nastojt, Bohuslav Legat z konšeluov, Jakub kotlář a Fabian nožieř v ouřad v moschý z vuole

vše rady jsou uvedeni, v tom pak úřadu jsouce duochody k té pokladnici náležející jsou přijímali a zase obecní potřeby z týchž duochodov vydání jsou činili, tu práci a sobě úřad poručeny nesúce od napřed jmenovaného roku až do l. 1510 a čtvrtku dne sv. Matúše ev., při kterémžto času úřad svůj vzdavše, učinili jsou počet před pány z rady k tomu vydanými a novými úředníky miesto nich ustanovenými a z starších obecních k tomu osobami podle obyčeje a prvního pořádku volenými, jmenovitě Jiříkem Chanickým, Danielem z tarmarku, Janem Pytlíkem, Vítem porybným, Prokopem Pikhartem, Danielem Raušem a Jiříkem od tří korun. Kterýžto počet vyslyševše již dotčení páni v plné radě jsou jej oznámili a páni jej přijali a pánom úředníkom starým z toho velmi děkovali, že slušně, spravedlivě a upřímně úřad k sobě poručeny jsou spravovali a dále počtu od nich příjem na všecko obec jsou vnesli. Tu z poručení vše obce Jiřík Ježíšek jmenovaným úředníkom děkoval a, rádně počet učiněný obec že přijímá, oznámil. Při tom že je kvituje — Act., ut supra.

50. 1512. — (f. 16.) Jakož zřízení starodávna ukazuje, aby páni staré rady před pány nové rady z příjmuov a útrat vždy po obnovení úřadu konšelského počet učinili i podle zvyklosti starobylé konšelé, kteří jsou seděli na radě a vyvoleni byli králem J. Mti l. 1510 v pátek před Naroz. P. M. jmenovitě tito: Jan z domu Nastojtova, Jan Pytlík ze Zvoleňovsi, Jan Hlavsa, Boh. Legat, Zig. Vaničkovice, Zig. Tvářský z Leskova, Václav Svátek, Vít, starý porybný, Jiřík Chanický z Klumína, Daniel bakalář z tarmarku, Martin Marvan řezník, Kliment zlatník, Martin Holec z Květnice, Jakub kotlář, Jiřík od věže, Jan Zamborský zlatotepec, Kliment od beránka a Jan Zatecký sukna kráječ, učinili sú rádný počet radní l. 1512 v úterý před Obráčením sv. Pavla před pány nové rady: Vítem doktorem, Ješkem Zákramským, Janem Strnadem, Vilémem z Grosku, Janem Balíkem, Jiříkem Boršem a Jakubem Trubkú nožičem a staršími obecními k nové radě přidány: Jiříkem Ježíškem, Danielem Raušem z Vlkanova, Janem od kos, Janem Bielym lékařem, Stanislavem Tletlím, Václavem Frankem z Liběchova, Silvestrem sladovníkem, Janem Vlčím hrdlem ze Všehrdu, Petrem Duhú z Častrova, Bartošem Horčičkú, Vavřincem z Tajna, Viktorínem Cukrmanem z Rupřtorfu, Martinem od košíkuva a Janem Erazymem z Črnmíku, již psané osoby počet od rady staré slyšivše, že příjmy a z nich vydání na obecní potřeby obráceny jsou — protož tu věc vnesli sú na obec velikú v úterý před sv. Jiřím, když spolu sebrána byla — Dálo se v veliké obci v středu před sv. Jiřím 15' 2.

51. 1512. — *Tamtěž.* Ve čtvrtek před sv. Matúšem l. 1510 pány téhož léta na úřad konšelský králem zvolenými v *úřad šestipanský* tyto osoby uvedeni byli: Václav Svátek, Jiřík od věže z konšeluov, Matěj Hlavně, Jan Bavor z Čitolibě, Václav bakalář a Jan Penieček z obecních, kteřížto úředníci ze všech příjmuov a vydání na obecní potřeby počet rádný učinili sú — a to léta 1512 v středu po Obráčením sv. Pavla. Při přijetí toho počtu z obecních tito byli: Jiřík Ježíšek, Daniel Rauš, Jan od kos, Jan Biely lékař, Stanislav z domu Maternové, Václav Franěk z Liběchova, Silvestr, Jan Vlčiehrdlo z Vš., Petr z Častrova, Bartoš Horčička, Vavřinec z Tajna, Viktorín Cukrman, Martin Dašický od košíkuov, Jan Erazim z Črnmíku — Act., ut supra.

52. 1512. — *Tamtěž.* Po nadepsaných počtech dvě stá se počet třetí *moscký* od úředníkuov jmenovitě těchto: Jana Pytlíka ze Zv. a Víta st. porybného z rady, Prok. Pikharta a Fabiana nožiče z obecních v sobotu po

sv. Valentína l. 1512 při přítomnosti Boh. Legáta, Jakuba kotláře z rady nové, Jiříkem od korun, Janem od kos a Bartošem, starým rychtářem, z obecních, kdežto staří úředníci nadepsaní moští uvedeni jsou do téhož úřadu l. 1510 ve čtvrtek před sv. Matúšem, v též úradě trvali do l. 1512 do pondělího před sv. Antonínem. A tu postoupivše místa úředníkom novým Janovi Hlavsovi, Zikm. z Leskova, pánom radním, Janovi Nastojtovi a Jiříkovi Ježíškovi, obecním, učinili jsou staří úředníci novým — rádný a slušný počet — Act., ut supra.

53. 1513. — *Tamtěž.* L. B. 1512 v pátek nazajítie Nového leta na konšelský úřad králem tyto osoby usazeny sú byly: Václav Svátek, Daniel z tarmarku, Boh. Legat, Zikm. Tvářský, Jiřík Chanický, Martin Holec, Martin Marvan, Jiřík od věže, Vít doktor, Jan Zatecký, Jakub kotlář, Ješek Zákramský, Jan Strnad, Vilém z Grosku, Jan Balík, Jiřík Boreš, Jakub Trubka, — od dne a léta též konšelé seděli sú — do l. 1513 a čtvrtku před sv. Simonem a Judú a — učinili počet radní rádný — před pány nové rady a obecními staršími touž novú radou k tomu počtu volenými: Václ. Frankem, Jiř. Ježíškem, Klimentem zlatníkem, Johanncem Albem, Jiř. od tří korun, Jiř. Rambúzkem, Petrem od jelene, Janem Pražákem, Václavem od Vokřínuov, Matějem Chocholem, Dan. Raušem, Bart. Horčičkú, Vikt. Cukrmanem. Prok. Pikhartem, Zygú Vaničkovice, Zikm. Holcem, Václ. Sovú, Jiř. Lopatí, Janem Bavořem, Silvestrem sladovníkem, Janem Jirsú, Janem Polednem, Václ. Tonišem, Václ. Slechťú, Davidem Humpolcem. Kterýžto počet v úterý den sv. Lucie ti páni přijímali — I stalo se, že obec veliká společně sebrána byla v pondělí před sv. Antonínem — a obec — schválila — Dálo se v veliké obci, ut supra.

54. 1514. — *Tamtěž.* V pondělí před sv. Ant. 1512 do *úřadu šestipánúov* za úředníky usazeni jsou Jiřík od věže, Jan Ješek z konšeluov, Václ. bakalář od bílého lva, Matěj Hlavně, Jan Penieček a Václav Mydlář z obecních. Tito od počátku usazení svého až do l. 1513 a pondělího před sv. Alžbětú učinili jsou — počet — v středu po sv. Luciji — A též počet — učiněn jest — v středu před B. křtěním l. 1514. — Act., ut supra.

55. 1514. — (f. 17.) *Úřad mostský* l. 1512 osazen jest v pondělí před sv. Ant. z konšeluov Jan Hlavsa, Zikm. Tvářský, Jan Nastojt a Jiřík Ježíšek. Tíz úředníci od počátku roku svého v též úradu trvali jsou až do pondělího před sv. Kateřínú l. 1513 a v pátek den B. křtění l. 1514 počet rádný učinili, kterýžto počet jsou noví úředníci z konšeluov [a] z obecních k tomu volení přijali: Mart. Marvan, Jan Zatecký, Jan Vlčiehrdlo, Kliment zlatník. A ten počet přijavše jej na všicku radu vnesli a potom do obce veliké v pondělí před sv. Ant. — Act., ut supra.

56. 1515. — *Tamtěž.* Byli na úřad konšelský osoby usazeny l. 1513 ve čtvrtek před sv. Sim. a Judú: Jan Zákramský, Mart. Marvan, Boh. Legát, Jan Zatecký, Vilémek z Grosku, Jan Strnad, Jiřík Ježíšek, Václav Franěk z L., Jiřík Boreš z Bernarečku, Jan Albus, Kliment zlatník, Jiřík od tří korun, Jiřík Rambúzek, Petr od modrého jelene, Havel od pěti korun, Jan Pražák, Václav od Vokřínuov a Matěj Chocho. Ale že ti ne všickni na radě usazení roku svého doseděli jsou, neb někteří z města ustúpili sú a jiní smrtí pro zradu vzali a někteří, ač v městě poostali, při počtu nebyli, protože jsou nesnáž měli pro tovarišstvo těch, kteříž utekli a smrt vzali. Však z těch se vymiešuje počtu dobré paměti Bohuslav Legát, kterýž pro obecní a všeho stavu městského počtivě a potřebu u krále J. Mti v poselství jsa, na té cestě domuov se na-

vracuje u Viedni svůj jest život dokonal. Nové pak radě, starším obecním i z veliké obce osobám počet tyto jsou osoby učinili: Jan Strnad, Jiř. Ježíšek, V. Franěk z L., J. Boreš z B., Jan Albus, Kliment z l. z Liboslavě, Jiřík od tří korun, J. Rambúzek, J. Pražák, Václav od vokřínuov a M. Chocho. Ti dobří a zachovalí lidé od již nadepsaného roku v radě osazení svého seděli sú až do l. 1514 do pondělka den sv. Linhartu. Potom l. 1515 v pondělí před sv. Ant. učinili jsou radní rádný počet před pány nové rady, staršími obecními i z veliké obce: Janem z domu Nastojtova, Janem Hlavsoú, Janem z Vratu, Mart. Holcem z Kv., Jiř. od věže, Danielem z tarmarku, Václ. bakalářem od bílého lva, Janem Bavořem z Čitolibě, Burjánem Lazarem z Liboslavě, Václavem Peckú, Jakubem Trubkú, Stanislavem z domu Maternova, Jiříkem od pěti kosteluov, Brikcím Řehákem od podušek a Václ. Kunštátem, Danielem Raušem z Vlkanova, pergmistrem, Vítem doktorem, Václ. Pernačkem, Silvestrem sladovníkem, Mart. Koškem, Laurynem z Tajna, Burjánem Haléfem z Olšan, Bart. Horčičkú a Václavem Nosem. — Dálo se v schromáždění vše veliké obce v úterý při sv. Valent. l. 1515.

57. 1515. — *Tamtěž.* Do úřadu *šestipanského* ač podle pořádku šest osob voleno bylo, však jedno tři počet učinili, neb dva z konšeluov smrtí vohavnú vzali. Pan Matěj pak Hlavně, otec špitálu sv. Pavla, smrtí jsa zachvácen k Bohu se bral. Tito pak dobří muži Daniel z tarmarku, Vít Šípecký z Újezdce a Jan Erazym z Črnmík od uvedení do úřadu toho, kteréž se stalo l. 1513 v úterý před sv. Alžbětú, seděli sú v též práci úřadu svého do l. 1514 do středy den sv. Cecílie. I z příjmuov a z vydání učinili sú počet v pondělí den sv. Vincencia l. 1515 před pány — Byli sú tito: Jiřík od věže, Burjan Lazar z L., Jiřík od pěti kosteluov, Brikcí od podušek, Jan Bavoř z Čietolibě, Stanislav z domu Maternova, Zikm. Vaničkovice, Vondřej síkenník, Jan Hrozen, Vít Šípecký — Act., ut supra.

58. 1515. — (f. 18.) Léta předepsaného v *úřad mostský* jsou uvedeni: Mart. Marvan, Jiřík Ježíšek z rady, Jan Hlavsa a Stanislav z domu Maternova z obecních v úterý před sv. Alžbětú od úvodu svého v té práci trvali sú až do l. 1515 do středy den sv. Cecílie. A potom den s. Skolastiky téhož léta učinili sú rádný počet — před pány a rady k tomu vydanými i novými úředníky i z obce k tomu osobami vybranými, zvláště před p. Janem z domu Nastojtova, Burjánem z Liboslavě, Danielem z Vlkanova, toho času perkmistrem, Jiříkem od tří korun, Prok. Pikhartem a Zik. Tvářským z Leskova. Tři osoby z úředníkuov starých krom Mart. Marvana tento počet jsou učinili, nebo nesnáž tehď M. Marvan měl, kteráž se jemu v radě přihodila, i pro tu příčinu nebyl. Tu pak tak dokonalý počet — jest schválen — Act., ut supra.

59. 1516. — *Tamtěž.* Jak z milosti od krále J. Mti slavná obec to službami svými a věrností dobyla, aby sami sobě skrze se radu každého roku obnovovali, i stalo se jest šťastné obnovení rady skrze volené osoby z obce l. 1514 v pondělí den sv. Linhartu a vzácné poctivosti na konšelské úřady tyto pány sú vyvolili: Jana z domu Nastojtova, Jana Hlavsu, Jana z Vratu, Jana Albu, Mart. Holce z Květnice, Jiříka Ježíška, Jiříka od věže, Daniele z tarmarku, Václava od bílého lva, Jiříka Borše z Bernarečku, Jana Bavora z Čietolibě, Burjana Lazara z Liboslavě, Václava Pecku, Jakuba Trubku, Stanislava z domu Maternové, Jiříka od pěti kosteluov, Brikcieho Řeháka a Václava Kunštáta. Tito jmenované osoby seděli

sú na úřadu konšelském od nadepsaného dne až do l. 1515 do středy po sv. Brikcí. A potom hned l. 1516 v středu po B. křtění páni staré rady učinili sú počet rádný ze všech příjmuov i z vydání před pány nové rady, staršími i osobami z obce k tomu vybranými: Zikm. Vaničkovice, Danielem Raušem z Vl., Zikm. z Lestkova, Severínem kramářem, Burjánem Haléfem z Olšan, Klimentem z domu Domažlického, Václ. Sovú z L., Janem od žaby, Mikulášem Medářem, Fabiánem nožičem, Prok. Pikhartem, Vítem doktorem, Janem Legatcm, Václ. z domu Štrabochovic, Mar. od zlatých křížúov, Janem konvářem, Ondřejem soukenníkem, Václ. Vokřínem, Jiříkem Lopatským, Silvestrem, Vítem z Dlouhé středy, Václ. Reckem, Jiříkem Trubským a Václ. Nosem. — Páni — takový počet jsou — schválili a — před obcí velikú vysvěděli, kterážto obec veliká jsouc obelání v velikém počtu jest se sešla v středu den sv. Vincencia —. Kvitancí vložená jest v městské kníhy l. 1516 ve čtvrtek po sv. Vincenci.

60. 1516. — *Tamtěž.* *Úřad šestipanský* rada — po svém osazení zřídili sú — a — těmito osobami osadili: Jana Bavora z C., Stanislava z domu Maternové z radních, z obecních Zikm. Vaničkovice, Víta Šípeckého, Jana Hrozna a Ondřeje soukenníka. Tízž úředníci byli sú v tajž úřad uvedeni l. 1514 v středu den sv. Cecílie a v též úradě seděli sú — až do l. 1516 a středy před sv. Ondřejem. Po vyjití jich času — učinili sú — počet — l. 1516 ve čtvrtek po B. křtění a v pondělí před sv. Ant. na pány její vnesli do rady — a potom — na obec — Act., ut supra.

61. 1516. — *Tamtěž.* *K mosckému úřadu* l. 1514 v středu den s. Cecílie z pánuov Jana Hlavsu, Jiříka Ježíška a z obecních Prok. Pikharta, Zikm. Tvářského z L. páni radní zvolivše — a tu — úředníci — v úradě jsou trvali až do l. 1515 a středy před sv. Ondřejem a potom učinili rádný počet l. 1516 v sobotu před sv. Ant. — Act., ut supra.

62. 1517. — *Tamtěž.* Úřad konšelský obnoven jest — l. 1515 v středu po sv. Brikcí —: Jan Hlavsa z Liboslav, Jan z domu Nastojtovice, Jan z Vratu, Zikm. Vaničkovice, Jiřík od věže, Daniel Rauš z Vl., Václav od bílého lva, Burjan Lazar z Liboslao, Zikm. Tvářský z L., Václ. Pecka, Severín kramář, Burjan Haléf z Olšan, Kliment z domu Domažlického, Václ. Sova z Liboslao, Vít Vorudka z Újezdce, Jan od žaby, Mikuláš Medář a Fabián nožič. Kterážto páni od středy po sv. Brikcí v práci počevše pracovatí trvali sou plný rok do l. 1516 a do čtvrtku nazajítí sv. Alžběty. A když se při tom času rada změnila — učinili počet —. Na kterémžto počtu z nové rady byli: Václ. Franěk z L., Jiřík Ježíšek, Jiřík Boreš z B., Jakub Trubka, Václ. z domu Štrabochovic, Jan Erazym z Čermík, Rehoř ze Všehrdu, Silvestr, Jan konvář, Jan Suod, z starších obecních a z veliké obce tito páni jsou byli: Vít doktor, Zikm. Holec z Kv., Laurín z Tajna, Martin od zlatých křížúov, Jan Čepel, Jiřík Lopatský z Liběchovu, Kliment zlatník z Liboslav, Jan Peníček, Jan Pražák, Jiřík od pěti kosteluov, Václ. z Nového domu, Václ. Freser, Vondřej soukenník, Simon Sekera a Václav Nos. A ten počet přijímali jsou l. 1517 v úterý po smrtedné neděli —. I ačkoli toho času pro rozličné potřeby a zaneprázdnění obec jest pospolu obelána býti nemohla, ale když čas příhodný byl, obec veliké sjítí jest bylo a to l. 1517 v pondělí po sv. Jakubu —. Stalo se — v úterý po sv. Jakubu —.

63. 1517. — (f. 19.) Byl *úřad šestipanský* po obnovení rady osazen l. 1515 v středu před sv. Ondřejem a v ten úřad byli jsou uvedeni: Burjan Lazar z Liboslav,

Vít Vorudka z Újezdce, Jan Albus, arcium et medicine professor; ale ten ne mnoho nedělní pobvy v tom úřadě smrti jest zachvácen, hned místo něho Daniel z tarmarku, starý radní písař, byl zvolen a ten tolikéž nedlhuho potrvav také umřel. Po nich Jakub Trubka byl přidán a Bartoš Horčíčka, Jan Hrozen a Jan Erazym z Č. z obecních sou přidání byli a trvali jsou do l. 1516 do středy po sv. Kateřině — i učinili jsú počet — l. 1517 ve čtvrtek před Květnú neděli. — Act., ut supra.

64. 1517. — *Tamtéž.* Fer. III. před sv. Ondřejem l. 1515 v ouřad mostský uvedeni sou: Jan z d. Nastojtova, Zikm. z Lestkova, Prok. Pikhart, kterýž roku nedočekav z tohoto světa šsel a Jiřík Ježíšek místo něho přijal a Stanislav z d. Maternova též k plnosti toho ouřadu jest přidán, — trvali jsou do l. 1516 středy po sv. Kateřině — Act., ut supra.

65. 1518. — *Tamtéž.* Jakž konšelský ouřad byl obnoven l. 1516 ve čtvrtek nazajřijí sv. Alžběty — Jan Hlavsa z L., Jan z Vratu, Jan z d. Nastojtovic, Zikm. Vaničkovice, Jiřík od věže, Daniel Rauš z Vl., Václav od bílého lva, Zikm. z Lestkova, Václ. Franěk z L., Jiřík Ježíšek, Jiřík Boreš z B., Jakub Trubka, Václ. z d. Štrabochovice, Jan Erazym z Č., Rehoř ze Všehrd, Silvestr, Jan konvář a Jan Suod, kteřížto — seděli — do l. 1517 do pondělího sv. Klimenta — učinili řádný — počet — l. 1518 v pondělí před sv. Skolastikú a z již předložených pořádkuov ten počet títo páni od staré rady přijímali jsú: Martin Holec z Kv., Zik. Holec z Kv., Kliment z domu Domažlického, Jan od záby, Václav Sova z Liboslav, Jiřík Trubský z Květnice, Jan Čepel, Vondřej Tatek, Jan Opice z Třebska, pergmistr hor viničnických, Martin od zlatého kříže, Kliment zlatník z Liboslav, Václav Pecka, Brikcí Řehák z Květnice, Jiřík Lopatský z L., Jan Legát, Jan Vobrázek, Jindřich Roubík, Jan od prstene, Matuš Komín, Václav Fresser, Vondřej od fortny, Jan Svátek, Laurín z Tajna, Pavel kolář, Simon Sekera, Václav Rechek a Havel od stříbrné ruože — A když obec l. 1518 v středu den sv. Matěje pospolu byla — spolu se vši obcí jej přijali. — Stalo se l. 1518 ve čtvrtek po sv. Matěji.

66. 1518. — (f. 20.) K ouřadu šestipanskému zvoleni jsú byli l. 1516 ve středu po sv. Kateřině páni: Jiřík Ježíšek, Jan Erazym z Čermík, z obecních Vít Vorudka z Újezdce, Jan Hrozen, Burian Halěř z Olšan, Jan Vopice z Třebska. Od toho dne a léta, jakž jsú v týž ouřad uvedeni, seděli jsú plný rok až do l. 1517 a outerého před sv. Mikulášem a potom — učinili jsú řádný počet l. 1518 ve čtvrtek nazajřijí sv. Skolastiky — Act., ut supra.

67. 1518. — *Tamtéž.* A podle řádu starobylého a obyčejce po dokonání již předepsaných počtuov úředníky mostu Pražského také počet činívají, jakož pak tak se jesti stalo, že v ten úřad l. 1516 v středu po sv. Kateřině za ouředníky uvedeni jsú: Jan z Vratu, Zikm. z Lestkova, Stanislav z domu Maternova a Kliment z domu Domažlického. A tíž páni úředníci seděli jsou v témž ouřadě až do l. 1517 outerého po sv. Mikuláší a l. 1518 v středu první v postě učinili jsou počet — Act., ut supra.

68. 1518. — *Tamtéž.* Roku pak tak pořad zběhlého po těchto počtích vznesen jest do rady počet, kterýž jsou přijali páni Jan z domu Nastojtovic a Jiřík od věže od p. Daniele Rauše z Vikanova z mlýnuov Kamenských a Helmovských — l. 1518 v sobotu před nedělí první postní. A při tom i špitalský počet jest skončován — Act., ut supra.

69. 1519. — *Tamtéž.* Znamenavše výborní a moudří lidé, města Prahy měšťané, co neužitečného rozdíl práva v sobě nesl a kterak v časích brzkých mohlo by obce umenšení se státi, též obci moci ubýti, i za času sobě srozuměvše taková věc časně přeběhli a s pomocí P. Boha všemohúcího rozdíl, kterýž jich obecnímu dobrému, jich příbuzenství, nébrž víře i jednotě dokonalého křesťanství v zákoně božím založeného ku překážce byl, svú rozšafností zpusobili, zjednali a na budící časy zřídili, aby jedno město bylo, v něm jeden řád, jedno právo a užitek jeden. I po tak spojení dobrém, nébrž svatém, úřadu konšelského obnovení se stalo a tí páni, kteříž na úřadech konšelských v rozdvojení města seděli, cíle a běhu roku svého nedovypnili, ale sobě pro tak dobré obecní práce ukrátili a toho dobrého potvrdili, změnivé dva rozdílná úřady v jeden a tak jako pod mocí jednoho Boha všemohúcího vešken okršlek nebeský i zemský se zpravuje a jeho svatú volí všechny se věci řídí, též také Praha v jedno spojena pod jedněmi zpravceci aby zůstala a na věky trvala, toho skútku jsú dokázali. A úřadu konšelského postúpili slovatní páni: Jan Hlavsa z Liboslavě, Jan z Vratu, Jan z domu Nastojtovic, Zikmund Vaničkovice, Jiřík od věže, Daniel Rauš z Vikanova, Martin Holec z Květnice, Zikmund Holec z Květnice, Václav bakalář od bílého lva, Kliment z domu Domažlického, Jan Erazym z Č., Rehoř ze Všehrd, Jan od záby, Václav Sova z Liboslavě, Jiřík z Květnice, Jan Čepel, Jan Medař a Ondřej Tatek. Kteřížto páni na úřad konšelský usazeni byli l. 1517 v pondělí den sv. Klimenta a od toho dne sedíce trvali do l. 1518 a čtvrtku po Nar. P. M. — a počet učinili l. 1519 v pondělí den sv. Valentína při přítomnosti pánuov nové rady, starších obecních i z obce Pražské osob k tomu volených, jmenovitě těchto: Mikulášem Cacerduo, Mik. Sorfem, Mik. z Široké ulice, Jiříkem Vlkem, Matušem bakalářem, Janem Mládkem, Janem od Matky Božie Sněžné, Jiříkem Boršem z Bernarečku, Václavem z domu Štrabochova, Silvestrem, mistrem Brikcím, Pavlem Henrychem, Ondřejem kožíšnickem z Prolomené ulice, Janem konvářem, Janem Opic z Třebska, Václavem Podušká, Václ. podle černé ruože z přtkopu, Janem Brychtovým, Janem Legátem, Václavem Vokřínem, Lukášem Wolfgangem, Janem od prstene, Václavem Žlutickým, Klimentem zlatníkem z Liboslav, Janem Charuzem, Stanislavem z domu Maternova, Matějem Kardinalem, Pavlem Koukolem, Martinem od zlatých křížuo a Janem Pikhartem. Pak — jej v obci veliké oznámili — l. 1519 první čtvrtek v postě — Stalo se l. 1519 fer. V. in capite ieiunii.

70. 1519. — (f. 21.) Hned pak úředníci šestipanskí, kteříž jsú zvoleni l. 1517 v středu po sv. Mikuláší: Jan Erazym z Čermník, Kliment z domu Domažlického, Jiřík Ježíšek, Jan Penížek, Zikm. Tvárský z Lestkova a Jan Hrozen, i seděli — až do l. 1518 a čtvrtku před sv. Havlem a počet učinili. — Stalo se léta a dne téhož —

71. 1519. — *Tamtéž.* Když tyto počty vykonali k mostskému jsú přistúpili úřadu a od těch úředníkův, kteříž k tomu obecnímu duochodu vybráni byli v ten úřad uvedeni l. 1517 v úterý po sv. Mikuláší z radních pánuov Jan z Vratu, Martin Holec z Květnice, a ten času toho roku nedočekav, užitečný muž obecnímu dobrému z světa sešel, na jehožto místo usazen byl Jiřík od věže a z obecních Vít Vorudka z Újezdce a Silvestr. A tí úředníci od toho času ten úřad sú zpravovali — až do l. 1518 a čtvrtku před sv. Havlem — a řádný počet jsú učinili l. 1519 v pondělí masopustní — Act., ut supra.

72. 1519. — *Tamtéž.* Po těch počtích počali jsú jiné počty říditi a konati; najprvé Daniel Rauš z Vikanova a Pavel Kúkol učinili sú řádný počet — k záduší sv. Pavla k tomu špitálu a potom on Rauš také ze mlýnuov dolejších. — Není při tom času ani toho obmeškáno, kteréž jsú věrně byly z statkuov poručeny k vybrání Janovi od záby, Ondřejovi soukeníkovi a Silvestrovi sladovníku, Burjanovi Halěřovi, Martinovi provazníkovi a Janovi uzdaři. — A hned také počet přijímali z berně posudné od Klimenta z domu Domažlického, Jana Medaře, Jana Penížka a Jana šmajděře — to sú v pravdě shledali, že nikam jinam ani nač zbytečného ty sumy od těch peněz mimo potřebu obecní neobrátili jsú, než na obecní potřeby, nebo toho času mnoho zlého se valilo od stavuoov královstvie tohoto předkem na město toto a veškeren stav městský, že lid chovati museli a dráhně rotmistruo držeti na službě a na odpovědníka Bohemícku veliký náklad učinili, z těch i z jiných sum také děla a prachy i jiné nástroje válečné kupovali a což těch sum vstalo, to na berni zemskú vobrátili, pokudž vystačiti mohlo, kteráž toho času šla, že sú za všechny to, kdož domy mají, zastali. A ten pořádek těch počtuov dokonán a stal se v středu v vigiljí sv. Matěje — Act., ut supra.

73. 1520. — (f. 22.) Když Buoh ráčil a Praha v jednotu jest vstúpila a z dvojí obce učiněna jest jedna, hned l. b. 1518 ve čtvrtek po velebném hodu Naroz. P. M. ta velikomocná obec z sebe hodné a múdré muže jesti vybrala a podle práva svého na místo krále, pána svého, za správce a konšely je posadila, kterýchžto pánov jména tato jsú: Jan z Vratu, Jan Hlavsa z L., hofrychtěř měst krále J. Mti, Mikuláš Cacerda, Zikmund Vaničkovice, úředník krále J. Mti ungelto, Mikuláš Sorf, Jiřík od věže, Mikuláš z Široké ulice, Daniel Rauš z Vikanova, Jiřík Vlk, Zikmund Holec z Květnice, Matuš bakalář od husy, Jan Mládek, Jiřík Boreš z Bernarečku, Václav z domu Štrabochova na Chvalách, Silvestr, mistr Brikcí a Pavel Hendrych. Kterážto rada — seděli sú — až do l. 1519 v pondělí pak před Nalezéním sv. Kříže svú práci vzdavše před novú radú, staršími z obce a obecními páni učinili jsú počet řádný l. 1520 v středu den Nemluvnátek — a toho počtu příjemci byli: Jan od Nastojtuov, Rehoř Chanický ze Všehrd, Jan od záby, Václav Žlutický, Rehoř soukeník, Václav Léva, Václav Sova z Liboslav, Jakub Strnad, mistr Václav Danieluov, Bohuslav Kožíšník, Jan Pikhart, Ondřej Tatek, Jan od Prstene, Duchek Kapalín, Václav Plichta, Vavřinec kloboučník, Václav Břekovec, Jan Vacek, Jan Svátek z Pernštorfu, Jan Zvuonek, Lukáš Wolfgang, Mikuláš Běchovský, Jan perníkář, Matěj Kardinál, Václav Smíšek, Brož Zelenohorský, Václav Pecka, Rehoř Tlačisvěř, Kliment zlatník z L., Brikcí Řehák z Květnice, Václav Pikhart, Jan Čepel a Jan Penížek — Jakož se pak — obec veliká spolu se shledala v středu po Zvěstování P. M. — jej sú přijali. — Relator na to od obce Vít Vorudka z Újezdce, toho času pergmistr.

74. 1520. — *Tamtéž.* Nahoře jmenovaná rada úřad šestipanský, kteříž hospodáři města jsú a obecních duochoduov rozmmožitelé i také zpravce, takto jsú osadili a l. 1518 ve čtvrtek před sv. Havlem v tajž úřed jsú posazeni slovatní páni radní i také z obecních jménem tyto obecní: Jiřík Vlk, Silvestr, Jan Erazym z Čermník, Jan Hrozen, Jan od záby, Václav Léva, Václav Smíšek a Jan Navara, kteřížto seděli jsú až do l. 1519 a pondělího před sv. Matušem. A tu jsúc zaměněni před novými úředníky z pánuov z obecních těmito Mikulášem perníkářem, Václavem Sovú, mistrem Brikcím, Janem Karbanem, Jakubem z Vraního, Jiříkem Ježíškem, Divišem konífem

a Václavem Košťálem — řádný jsú počet učinili při konci léta 1515 v pátek před sv. Silvestrem — Act., ut supra.

75. 1520. — *Tamtéž.* Od úředníkuov mostu Pražského času při tom také se jest stal počet a v ten úřad l. 1518 v sobotu den sv. Havla uvedeni jsú slovatní páni z rady i z obecních a za úředníky sú stvrzeni: Jiřík od věže, Mikuláš z Široké ulice, Zikmund z Lestkova a Jiřík Svík a seděli sú až do l. 1519 a pondělka před sv. Matušem a — učinili sú řádný počet — při počátku l. 1520 v sobotu den sv. Silvestra — Act., ut supra.

76. 1520. — *Tamtéž.* Při mlýnách pak obecních i špitálech pan Daniel Rauš z Vikanova a Pavel Kúkol s jinými úředníky též toho času své počty skonali — a udělali — Act., ut supra.

77. 1521. — (f. 23.) Obnovení stalo se rady l. 1519 v pondělí před Povýšením sv. Kříže a na ten úřad konšelský byli jsú tyto osoby zvoleny: Jan z Vratu, Jan Hlavsa z Liboslav, hofrychtěř, Mikuláš Sorf, Jan od Nastojtuov, Zikm. Vaničkovice, úředník z ungelto, Mikuláš z Široké ulice, Daniel Rauš z Vikanova, Matuš bakalář od husy, Rehoř Chanický ze Všehrd, mistr Brikcí, Jan od záby, Rehoř soukeník z Poříčí, Václav Léva, Václav Sova z Liboslavě, Jakub Strnad, mistr Václav Danielis a Bohuslav kožíšník. Kteřížto páni — trvali sú až do l. 1520 a pondělého před Povýšením sv. Kříže. A tu když rada byla znovu posazena toho dne potom — učinili řádný počet l. 1521 první středu v postě v přítomnosti pánuov nové rady, starších obecních i z veliké obce: Mikulášem Sacerdú, Brikcím Řehákem z Květnice, Václavem Štrabochem, Jiříkem Svíkem, Lukášem Wolfgangem, Janem od prstene, Matějem Mysíkem, Vitem Vorudkú z Újezdce perkmistrem, Zikmundem Tvárským z Lestkova, Janem Pikhartem, Jiříkem Vlkem, Václavem Muchtú, Matějem Kardinalem, Václavem Smíškem, Zikm. Rohem z Vikanova, Janem Svátkem z Pernštorfu, Janem svíčníkem, Petrem Kalouskem, Pavlem kolářem, Havlem rathúzkým, Pavlem svíčníkem, Jiříkem Charuzem — a když obec veliká pospolu byla — l. 1521 v pondělí před sv. Vitem počet sú schválili. — Relator na to od obce Vít Vorudka z Újezdce perkmistr. Act. fer. III. ante Viti.

78. 1521. — *Tamtéž.* Šestipanský pak úřad byl osazen léta 1519 v úterý v vigiljí sv. Matěje a tyto osoby — v týž úřad uvedeni byli: Mikuláš z Široké ulice, Jan od záby, Jan Karban, Jan Erazym z Čermník, Jakub z Vraního, Jiřík Ježíšek, Diviš koníf a Václav Košťál. Kteřížto úředníci seděli sú v témž úřadě do l. 1520 a čtvrtku před sv. Matušem a — učinili sú počet řádný — před pány k tomu z nové rady vydanými Mikulášem Cacerdú a Lukášem Wolfgangem a úředníky do toho úřadu volenými těmito: Jakubem Strnadem, Brikcím Řehákem z Květnice, Janem Vackem, Mikulášem od pěti korun, Jakubem Trubkú, Václavem z Nového domu, Janem Medařem — l. 1521 první pátek v postě a jest skonán počet v středu před druhú nedělí postní a potom do rady oznámen — a potom u veliké obci — Act., ut supra.

79. 1521. — *Tamtéž.* Mostský úřad ten také tiem pořádkem a zpusobem osazen jest a — l. 1519 v úterý před sv. Matušem úředníci noví Jan Hlavsa z Liboslavě, Václav Léva z konšeluov, Mikuláš Cacerda a Jiřík Lopatský z obecních v týž jsú úřad uvedeni a — až do l. 1520 a do čtvrtku před sv. Matušem ten úřad sú spravovali — a potom učinili řádný počet — l. 1521 v pátek před Stolováním sv. Petra. — Act., ut supra.

80. 1521. — *Tamtéž.* Při mlýnách pak obecních i špitálech Jakub Strnad, Zikmund Tvárský z Lestkova,

89. Toho dne a léta, ut supra, když obec veliká byla mimo jiná léta, zběhlo se více vysvědčení počtuov a ti jsou do obce veliké vzneseni proto, poněvadž znamenité summy jsou přijímali a zase vydávali i mnohé dluhy toho času jsou podniknuty byly. Z kterýchžto úrokové anebo prostějším slovem lichvy se dávaly a to proto, že *statek Přerovský* jest koupěn a málo majíc v obecních pokladkách summy, dráhně dluhův jest bylo vzešlo. I léta 1525 v první čtvrtěk v postě před Přenesením sv. Václava učiněn jest počet od Jana Er. z Čermník a Jana Žáby z Vlkanova a Jakuba Fikara, písáře radního, což jsou k sobě přijímali z poručení panského na záplatu zboží Přerovského a což jsou zase vydali za to zboží. — Tu počet na zajtří v pátek oznámili v radě, že příjmu jsou přijali dvacetit tisícov k. gr. č. a CCX k, XX gr. č. Těch CCX k. XX gr. č. ty jsou dány od zápisu desk zemských. Ten počet páni v radě přijali a potom do obce veliké jest oznámen l. 1525 ve čtvrtěk den sv. Ondřeje a tu jest přijat.

Item toho času, ut supra, vysvědčen jest počet, kterýž Jakub Fikar, radní písář, učinil l. 1525 den sv. Františka v přítomnosti pánův radních Jana Karbana, Mikuláše Sacerdy, Jana Jenička, Jiříka měšecníka, Brikcího Řeháka, Václava Břekovce, Mikuláše z Hodišova a Jiříka Ježíška, což jest přijal peněz l. 1524 v středu po Všech svatých a těmi platil úroky toho času za rok sv. Havla minulého i cožkoli je příjmu bylo anebo dluhův přibýlo a tím se jiné závdavy vyvažovaly a místo oněch tyto zůstaly anebo co jest bylo zaplacen, že z toho počet řádný učinil —.

90. Stalo se rady obnovení a na úřad konšelský slovně a vzácné poctivosti páni posazení jsou l. 1525 v pondělí před sv. Longinem zejména tito: Jan z Vratu, Zikmund Vaničkovice, Mikuláš Sacerda, Tomáš Zachlubil, Jan konvář od Matky B. Sněžné, Jan Pikhart, Jiřík Švík, Kliment z Liboslav, Martin Helm, Martin z Vlkanova, Václav Sova z Liboslav, Jan Kozel z Pokštajna, Jiřík z domu Rybova, Martin Smilův, Zikmund Roh z Vlkanova, Petr Škarydek, Václav z Nového domu a Jan Jeniček. Kteržito páni od počátku a dne svého sedění v radě seděli jsou až do l. 1526 až do pondělího po sv. Rehoři a což sú k sobě přijali pro obecně dobré z duochoduov obecních a zase vynakládali, v žádné jiné potřebě než též obecně dobré, z toho učinili jsou řádný počet l. 1526 v pondělí po sv. Janu Kř. A ten počet podle obyčeje činili jsou v radě před pány nové rady Jiříkem Ježíškem, Jakubem bakalářem z domu Kocourova, Václavem Vokřínem, Benešem Rohem, Matyášem z Smolova, Janem Radochem, Pavlem Lancmanem, Jakubem kožišníkem, Janem Živnuostkou a staršími obecními a osobami z obce k tomu volenými: Janem Legátem, toho času pergmistrem, Václavem Vaničkovice, Vavřincem z Tajna, Zikm. Pytlem, Václ. Břekovcem, Bernáškem krajčím, Václ. od rukavice, Jiříkem Boršem z Bernarečku, Janem Pražákem, Blažkem Vuozev, Simonem Kaňhů, Mikulášem z Hodišova, Burjanem Halěřem z Olšan, Brikcím Řehákem z Květnice, Jiříkem Černým jirchářem, Duchkem Velikým kožišníkem, Benešem ručníkářem, Janem Vackem, Magínem Mládkem, Ondřejem Vozem, Ondřejem z domu Holubova, Petrem konvářem, Silvestrem sladovníkem, Janem Medářem, Rehofem z Vodolic, Václavem Stajskalem, Jakubem Trubkú nozičem a Simonem Třeštíkem. Kteržito osoby — ten počet — jsou přijali — a když l. 1526 v pátek den sv. Markéty obec veliká pro mnohé potřeby obselána byla — tu — přijali. — Relator od obce na to Jan Klatovský konvář z soudců.

91. 1525. (f. 29.) Item téhož dne před p. purgmistrem a radou i všemi těmi osobami v vrchní kvitanci položenými Jakub Fikar, radní písář, učinil jest počet

z těch sum, co je l. 1525 k roku sv. Jiří na splacení 3 $\frac{1}{2}$ tisícov k. gr. č. a na úroky, což se Přerova dotýče, a záplaty jeho k sobě přijímal a zase vydal, učinil počet řádný.

Úředníci *úřadu šestipanského*, kteříž jsou v úřad ten zvoleni a uvedeni byli l. 1525 v středu den sv. Benedikta jmenovitě: Martin Helm, Jan Kozel z Pokštajna z konšeluov, z obecních tito byli: Beneš Roh z Vlkanova, Vít řezník, Václav od rukavice, Lukeš Wolfgang, Hektor Wentris a Vojtěch Jindřichov, Kteržito úředníci — seděli sú do l. 1526 a pátku před sv. Gedrutú — udělali počet řádný — před pány k tomu vydanými a úřednisky novými l. 1526 v středu před sv. Petrem a Pavlem jmenovitě před Pavlem Lancmanem, Matyášem z Smolova, Martinem z domu Vlachého, Matějem Myslíkem, Burjanem pekařem; Simonem z apotěky, Martinem Mládkem, Václavem Vrtilkú a Janem Janákem i těmi všemi osobami v vrchní kvitanci radní položenými —.

Když jsou předešli počtové řádně vykonání, tehdy jest přistúpeno k počtu a *úřadu mostčému*. Kteržito úřad byl jest poručen a za úředníky byli jsou do něho uvedeni l. b. 1525 ve čtvrtěk po sv. Longinu slovně Mikuláš Sacerda, Jan konvář od M. B. Sněžné z obecních Brikcí Řeháček z Květnice a Václav Břekovec. A ti seděli — až do l. 1526 a pátku před sv. Kedrutú a v tom času sběhlém, což jsou k sobě přijímali všech duochoduov obecních z kterýchkoliv statkuo, buď cla nebo mlýnuov, rour i také z vesnic, z toho jsou učinili počet řádný — l. 1526 v středu den sv. Prokopa.

(F. 30.) Dále přistoupeno jest ku počtu, kteréhož se dožádal, aby učiněn byl, pan Jan konvář od M. B. Sněžné, kterémuž *zámek Přerov* svěřen byl a z toho zboží, což jemu v ruce summy bylo dáno —. I ti páni počet takový — sú přijali.

Tomáš Zachlubil jsa s jinými z úředníka zvolen k *mlýnům* Novým, Helmovským a Kamenským i k špitálu sv. Pavla též také od l. 1525 do l. 1526 a dne, jakož kvitanci ukazují — učinil počet —.

92. Jakož se je stalo rady obnovení a na úřad konšelský slovně a vzácné poctivosti páni posazení jsou l. P. 1526 v pondělí na den sv. Rehoře, zejména tito: Jan z Vratu, Zikmund Vaničkovice, Mikuláš Sacerda, Tomáš Zachlubil, Jan Karban, Jiřík Ježíšek, Martin Helm, Jan Kozel z Pokštajna, Jiřík měšecník, Martin Smilův, Jakub z domu Kocourova, Václav Vokřín, Beneš Roh z Vlkanova, Matíáš z Smolova, Jan Radoch řezník, Pavel Lancman, Jakub kožišník z Caletné ul., Jan Živnuostka perníkář. Kteržito — seděli jsou až do l. 1527 do pondělího po sv. Marcellu — a učinili jsou řádný počet a to l. 1527 v pondělí před sv. Sixtem — před pány nové rady: Jakubem Fikarem z Vratu, Burjanem Halěřem z Olšan, Janem Klatovským konvářem, Matějem Myslíkem, Martinem Salomonem, Simonem Třeštíkem, Václavem Rozvodú, Martinem Mládkem illuminátorem, Pavlem Běhovským a staršími obecními a osobami z obce k tomu volenými: Jiříkem Švíkem, Martinem od zlatého kříže, Petrem Skarydkú, Janem Legátem, Václavem Škodú, Mikulášem Konáčem z Hodišova, Benešem ručníkářem, Vojtěchem Jindřichovic, Janem Svátkem a Janem od prstene řezníkem. Kteržito osoby — ten počet — přijali — a — když l. 1527 v pondělí před sv. Alžbětú obec veliká pro mnohé potřeby obselána byla — obec přijala. — Relator od obce pan Tomáš Zachlubil, toho času pergmistr hor viníčích.

(F. 31.) Úředníci *úřadu šestipanského*, kteříž jsou v úřad ten zvoleni byli l. 1526 v středu po sv. Rehoři Martin Helm, Martin Smil z konšeluov a z obecních